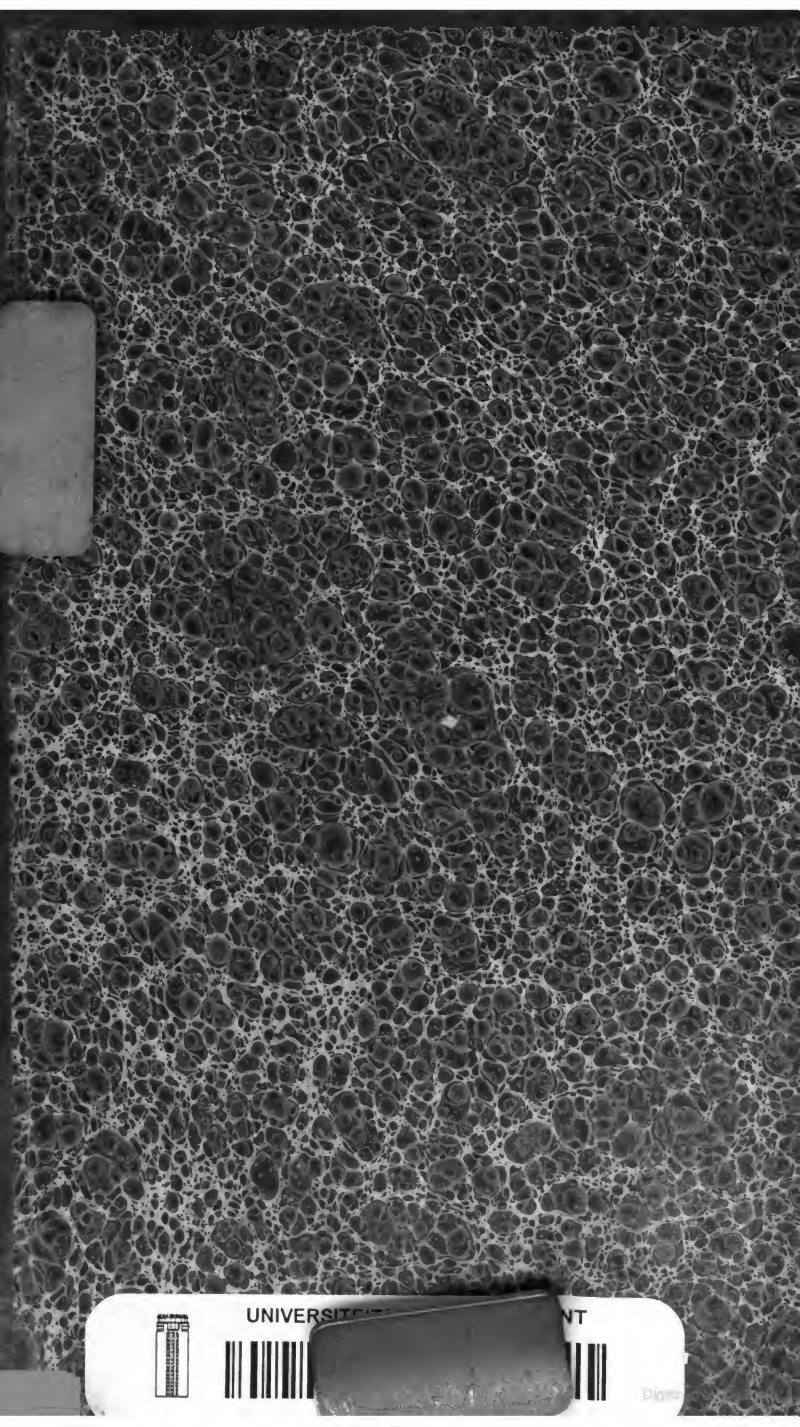


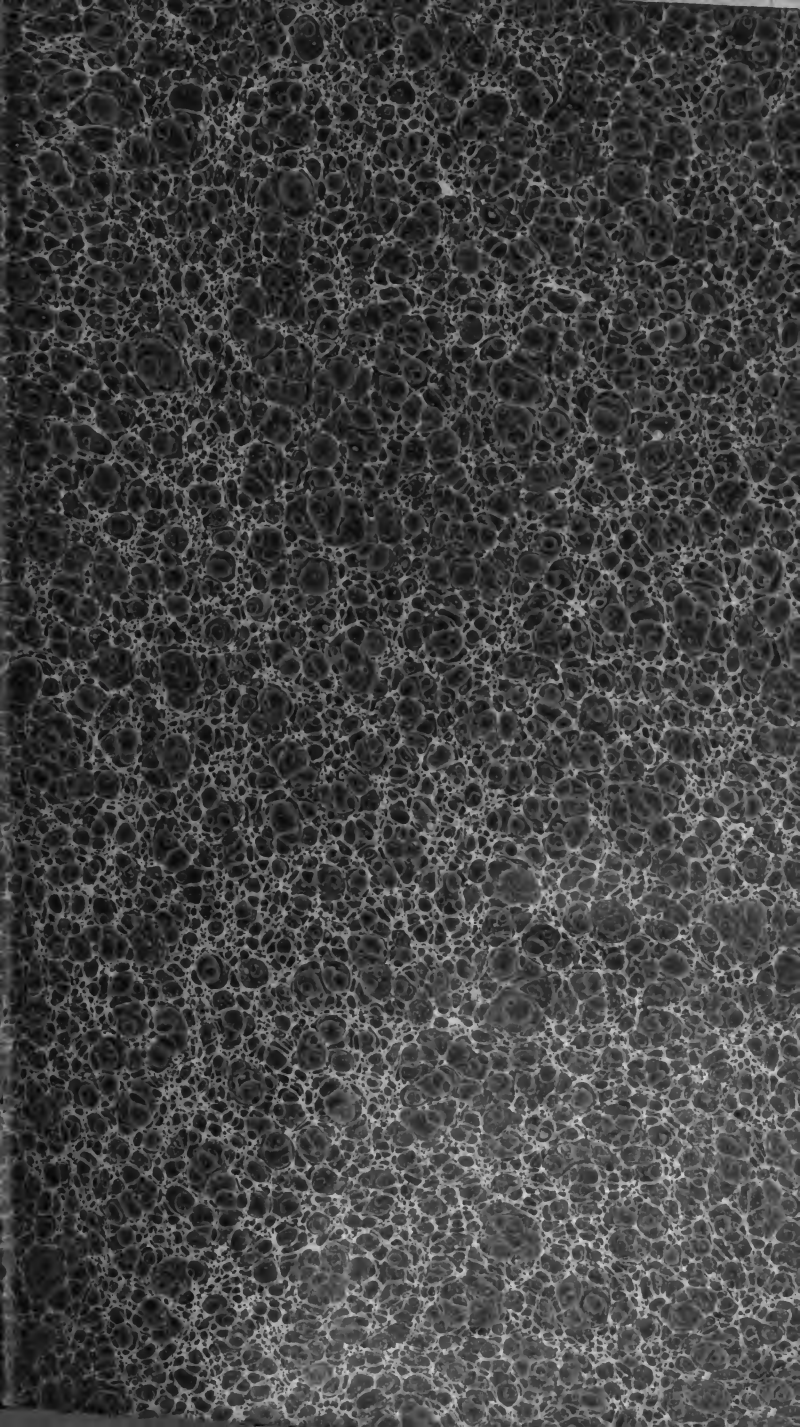


UNIVERSITY

NT



Digitized by



CL
A. 2. 3. 4. 2

J A A R B O E K E N

V A N H E T

KONINGRIJK DER NEDERLANDEN

D O O R

MARTINUS STUART.

H E T J A A R 1816.

T W E E D E S T U K.

JAARBOEKEN
VAN HET
KONINGRIJK DER NEDERLANDEN
DOOR
MARTINUS STUART,
GESCHIEDSCHRIJVER DES RIJKS.
1816.



TE AMSTERDAM,
Bij E. MAASKAMP.
1820.



Het g
 Generaal
 ning in
 van inw
 langrijk
 scheide
 tervolg

Het

Z. M
 pisen,
 wet va
 niet al
 stelden
 op vo
 den 4
 diert
 vrijgel
 ting,
 den v
 het g
 ning
 op w
 hetze
 afgeh
 afko
 J.

A A R B O E K

V A N

1 8 1 6.

T W E E D E S T U K.

— ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ ♦ —

Iet groot aantal der besluiten van de Staten-
eneraal op concept wetten van Z. M. den Ko-
ning in dezen jare genomen, omtrent voorwerpen
in inwendige wetgeving, hadden vele hoogst be-
angrijke inrigtingen ten gevolge bij de onder-
heidene rakken des bewinds, welke wij nu ach-
rvolgens zullen opgeven.

Het allermeeeste betrof de financiën des lands.

Z. M., in aanmerking nemende, dat de rece-
sissen, spruitende uit de oorlogsbelasting, bij de
et van den 1den November 1815 bepaald, nog
et allen in gereedheid konden zijn op den ge-
elden termijn van den 15den Januarij, besloot,
voordragt van den Minister van financiën, op
n 4den Januarij, dien termijn te verlengen in
er voege dat aan de belastingschuldigen werd
ijgelaten, om zich van de hun opgelegde belas-
ig, bij wijze van afkoop, te kwijten binnen
n tijd van 15 dagen na den dag, welke door
t gemeentebestuur van de plaats hunner inwo-
ng was of zou worden bepaald als het tijdstip,
welk de voorz. recepissen op de daartoe door
tzelve aan te wijzene plaats moesten worden
gehaald; — terwijl die gene, welke van dezen
koop geen gebruik verkozen te maken, gehou-
J. B. van 1816. 2de Stuk. A

Besluit
van Z. M.
van 4 Jan.
houdende
verlen-
ging van
den ter-
mijn van
kwijting
der oor-
logsbelas-
ting bij
wijze van
afkoop.
(Staatsbl.
no. 1.)

den waren, om, behalve het verschuldigde over de maand Januarij, in den loop derzelve de reeds vroeger vervallene termijnen te betalen.

Besluit
van 18 Jan.
wegens
het ont-
vangen
der stuk-
ken van 20
franken
door de
ontvan-
gers in de
zuidelijke
provin-
ciën.
(Algem.
Nederl.
Staatsc.
no. 214.)

Z. M. gezien hebbende het besluit op den 23sten December 1815 door den Commisaris-Generaal der financiën in de zuidelijke provinciën genomen, waarbij aan alle de ontvangers in de zuidelijke provinciën werd verboden, om in ontvang te nemen zoodanige stukken van 20 franken, voorzien van den beeldenaar van Z. M. *Lodewyk XVIII*, zonder naam van den graveur, en hebbende op de tegenzijde het wapenschild van Frankrijk, het jaargetal van 1815, een leliebloem en de letter R, als welke door een besluit van den Minister van financiën van Frankrijk waren buiten cours gesteld; — doch daarna gehoord hebbende de consideratiën en het advies van den Minister van financiën, dat de redenen tot het nemen van gemeld besluit waren komen te vervallen, besloot op den 18den Januarij, dat voorgemelde stukken van 20 franken door alle de ontvangers in de zuidelijke provinciën in ontvang genomen, en door hen tot de door hen te doene betalingen, zouden worden uitgegeven, als bevoorens de interdictie had plaats gehad.

Ministe-
riël ver-
bod aan de
ontvan-
gers om
eenigen
handel te
drijven in
recepis-
sen uit de
oorlogs-
belasting.
van 11
Nov. 1815.
(Staatsc.
no. 8.)

De Minister van financiën, de Heer *Six van Oterleek*, bragt, op den 4den Januarij, ter kennis van alle de daarbij belang hebbende, dat aan de ontvangers-generaal en partikulier, zoo ook aan de ontvangers der indirecte belastingen, was verboden eenigen handel te drijven in recepissen voortgesproten uit bovengemelde oorlogsbelasting, en even zeer om zich te belasten met de zorg, om voor de belastingschuldigen de aanslagen te betalen, of den toegestanen afkoop te bewerkstelligen.

Het nadeel, hetwelk aan den koophandel, fabriekwezen, en den landbouw, mitsgaders aan den prijs der publieke Nederlandsche fondsen werd toegebracht, door openbare gelegenheid en zelfs buitengewone faciliteiten te geven om de kapitalen, welke anderzins tot uitbreiding en aanmoee-

diging der drie eerste bronnen van welvaart van den Staat, of tot aankoop van laatstgenoemde nationale fondsen zouden worden besteed; in vreemde fondsen te plaatsen; — en de aatmerking, dat daartegen, bij zeer goede en heilzame wetten hier te lande in vroeger en later tijden, en laatstelijk bij die van den 13den Mei 1808 en van den 17den April 1809 is voorzien, welke Z. M., op rapport van den Minister van financiën en den Raad van Staten gehoord, maatregelen van wetgeving tegen dit kwaad aan de Staten-Generaal hadden doen voorstaan, deden Hoogstdenzelfen op den 9den Januarij besluiten, de noodige voorzieningen te nemen, ten einde deze zoo gewigtige zaak niet inmiddels zoude kunnen worden gebragt uit haar geheel.

Z. M. door de Eerste Kamer van de Staten-Generaal verzocht de concept-wet daartoe strekkende, en bij de Tweede Kamer aangenomen, in nadere overweging te nemen, en willende, in afwachting van Hoogstdezelfs gemeen overleg deswege met de Staten-Generaal, de onzekerheid voorkomen, welke er ten aanzien van de verbindende wetten van het bovenstaande besluit van den 9den Januarij zoude kunnen ontstaan, vond, den Raad van State gehoord, op den 22sten Junij goed te verklaren, dat hangende de nadere overweging van het onderwerp, waartoe de Eerste Kamer Z. M. had verzocht, en tot tijd en wile hetzelfde met gemeen overleg der Staten Generaal zou kunnen geregeld zijn, de voorschriften van gemeld besluit bij voortdoring in volle werking zouden blijven (1).

(1) Zie de wet daaromtrent van 21 Aug. Staatsbl. no. 33. en boven St. I. bl. 150—157.

STAAT, inhoudende de repartitie van de Grondbelastingen van de Personele en Mobilaire Belastingen, mitsgaders van het Regt op de Deuren en Vensters, tusschen de verschillende Provinciën van het Rijk, voor den Jare 1816.

PROVINCIEËN,	GRONDBELASTING.			TOTAAL.	PERSENEEL EN MOBILAIR.	DEUREN EN VENSTERS.
	ONGEBOUWDE EIGENDOMMEN.	GEBOUWDE EIGENDOMMEN.				
Brabant (Noord-)	f 539,360	f 160,940	f 700,300	f 185,710	f 99,550	
Brabant (Zuid-)	Ongeb. en Geb. Eigendommen.		1,157,640	357,240	194,820	
Limburg	idem		498,600	157,930	81,190	
Gelderland	f 459,820	f 162,710	622,530	161,520	73,680	
Luik, met uitzondering der tot deze Provinciën behorende gedeelten van de kantons Viel- salm en Ferrière hier onder begrepen	Ongeb en Geb. Eigendommen.		561,520	244,710	111,690	
Vlaanderen (Oost-)	idem		1,756,170	442,260	248,010	
Vlaanderen (West-)	idem		1,475,850	376,980	159,180	
Henegouwen	idem		857,850	242,100	142,940	
Holland (Zuid-)	f 1,039,990	f 937,180	1,977,170	377,310	245,840	
Holland (Noord-)	579,589	1,373,930	1,953,510	377,920	306,490	
Zeeland	434,670	104,370	539,040	84,490	76,720	
Namen, met uitzondering der tot deze Provincie behooren- de gedeelten van de onder- staande Kantons	Ongeb. en Geb. Eigendommen.		175,350	51,140	22,110	

Antwerpen	idem	316,930	203,430	749,540	226,160	153,120
Utrecht	f	984,600	194,340	519,660	80,470	52,710
Vriesland		243,400	91,310	1,179,000	131,710	66,000
Oveijtsel		366,410	118,810	334,710	94,080	36,990
Groningen		74,980	81,530	485,220	99,230	53,200
Drenthe				93,510	55,130	11,550
Luxemburg, met uitzondering der tot deze Provincie behoo- rende gedeelten van de on- derstaande Kantons	Ongeb. en Geb. Eigendommen.			329,310	59,500	59,710
<i>Afsonderlijke Kantons, tuschen de Provinciën Luik, Namen en Luxemburg te verdeelen.</i>						
De Kantons Ferrière en Viel salm (tusfschen Luik en Lux- emburg)	idem	16,270	7,630			3,420
De Kantons Namen (Zuid-), Ar- denas, Ciney, Dinant, Ro- chefort, Harelange, Durbuy, Evezeq, la Roche, Marché, Nasfogne, St. Hubert, Wel- lin (tusfschen Namen en Lux- emburg)	idem	150,190	46,580			18,760
		f16,132,540	f 3,829,800			f 2,109,680

Digitized by Google

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

ORDONNANTIE, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

Art. 1. *Natuur der belasting.*

Het regt van patent zal worden geheven, ingevolge de bepalingen in deze ordonnantie vervat; wordende alle tot hiertoe bestaan hebbende reglementen en verordeningen dienaangaande gehouden voor vervallen.

En zal niemand eenigen handel, beroep, bedrijf of nering, bij artikel 8 dezer ordonnantie niet vrijgesteld, vermogen uit te oefenen, ten zij voorzien van een patent, waarbij hem zulks wordt toegestaan.

Desgelijks zullen de openbare gemakkelikheden, in artikel 36 van deze ordonnantie omschreven, aan het regt van patent onderworpen zijn.

Art. 2. *Begrooting der belasting.*

Het regt van patent zal worden geheven, volgens de onderscheidene tarieven, in deze ordonnantie voorkomende.

Art. 3. *Zegels voor de patent-bladen en afgifte der patenten.*

De patenten zullen worden gedrukt op zegels, ten bedrage van twee en een halven stuiver, en door of namens de gemeente-besturen worden afgegeven.

Art. 4. *Het patent geeft bevoegdheid tot uitoefening van allen handel, beroep, bedrijf of nering, binnen het Koninkrijk, onder zekere bepalingen.*

Zoodanig patent zal den verkrijger de bevoegdheid geven, om, gedurende den loop van het jaar, waarover hetzelfde is uitgegeven, den daarin vermelden handel, bedrijf, beroep of nering, met in achtneming der bepalingen, in §. 4. van artikel 34. dezer ordonnantie vervat, binnen den geheelen omtrek der Nederlanden aan te vangen en voort te zetten, zonder daartoe eenig ander verlof, consent, akte, of wat het ook anders moge zijn, waarvan de vordering niet bij de wetten van den lande wordt vrijgelaten of geëischt, te behoeven: des echter, dat de te accorderene patenten niet zullen vrijstellen en

te voldoen aan de bepalingen van algemeene en plaatselijke politie.

Desgelijks zullen de voorschrevene patenten niet ontslaan van de verplichting, om in sommige takken van praktische wetenschappen op eene der binnen- of buitenlandse akademieën of universiteiten te zijn gegradueerd, of om zich de benoodigde akten of commissiën aan te schaffen, gevorderd tot het waarnemen van het beroep van Makelaar, Notaris, Procureur, Schoolmeester, Chirurgijn, Apotheker, Vroedmeester, Esfaijeur, Landmeter, Wijaroefijer, en dergelyken.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden gegeven.

Art. 5. Patenten, welke voor het geheele jaar genomen moeten worden.

De patenten voor allen handel, beroepen, neringen of bedrijven (met uitzondering van die voor openbare vermakelijkheden, en van de zoodanige, waarvan in het volgende artikel melding wordt gemaakt) zullen voor het geheele jaar genomen moeten worden, en zal mitsdien geene afschrijving, uit hoofde van het verlaten van dusdanigen handel, beroep, nering of bedrijf, in den loop van het jaar, kunnen plaats hebben.

*Art. 6. Bepalingen, aangaande de patenten derge-
ne, die, in den loop des jaars, eenig bedrijf
aanvangen.*

Ingezetenen, die, in den loop des jaars, eenigen aan het patentregt onderhevigen handel, beroep, nering of bedrijf aanvangen, behoeven die belasting slechts te betalen naar gelang van het gedeelte, dat nog van het jaar overblijft, berekend bij vierendeel-jaars, zonder dat een vierendeel jaars zal mogen gesplitst worden; doch zullen zoodanige patenten niet anders worden afgegeven, dan op een declaratoir, door het hoofd van het gemeente-bestuur geteekend, en de verklaring inhoudende, dat de verzoeker, gedurende het jaar, nog geen bedrijf, aan het patentregt onderworpen, heeft uitgeoefend; zullende wijders de aangifte ter verkrijging van patent door zoodanige belastingenschuldigen moeten geschieden, op den voet bij art. 16 dezer ordonnantie, voor suppletoire aangiften bepaald.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden gegeven.

Art. 7. *Wie van het verkrijgen van patent zijn uitgesloten.*

Van het regt om patent te verkrijgen zullen zijn uitgesloten:

- a. Die door eene regterlijke magt in staat van beschuldiging zijn gesteld of in regten voor eerloos worden gehouden.
- b. Bankbreukigen, mitsgaders zij, die cesfie van hunne goederen hebben gedaan, zoo lang hunne crediteuren niet ten genoegte zijn voldaan.

Art. 8. *Wie aan het patent-regt niet onderworpen zijn.*

Van deze belasting en mitsdien van het nemen van patent zullen vrij en daartoe ongehouden zijn:

- a. Geestelijke personen.
- b. Kosteren en verdere personen ten dienste in de kerken gebruikt wordende, mitsgaders Catechizeermeesters.
- c. Zoodanige ambtenaren, welke in deze ordonnantie niet zijn genoemd.
- d. Postmeesters der paarden-posterijen, als zoodanig.
- e. Renteniers en andere personen, welke geenerlei handel, bedrijf, beroep of nering exerceren.
- f. Schilders, Graveurs en Beeldhouwers, als kunstenaars beschouwd, en niet anders dan de voortbrengfels van hunne kunst verkoopende.
- g. Landlieden, vee- en akkerbouw exercerende, doch, behalve het verkoopen der voortbrengfels van hun land of vee, geenen anderen handel, bedrijf, beroep of nering, aan het patentregt onderworpen, uitoefenende.
- h. Warmoeziers, waardoor verstaan worden de zoodanigen, welke de groenten en fruit, die zij verkoopen, op hunnen eigen grond of op eenen gehuurden telen.
- i. Schippers en veerlieden, en alle de zoodanigen, door welke, als eigenaars van het vaartuig, binnen- of buitenlandsch lastgeld wordt betaald.
- k. Zeevarende lieden en Lootsen.
- l. Vischchers.
- m. Domestieken, oppassers, bij particuliere personen, en werkboden.
- n. De navolgende personen, als:
Bakkers en Vroedvrouwen,
Breisters.

Dekenstiksters.

Gochelaars, Muzikanten, Springers en dergelijke, hunne bedrijven langs de straat uitoefenende.

Hoepelmakers.

Kaarders.

Kruijers en Schoenlappers.

Mangelsters

Pensenaarissen of Pensverkoopers.

Schoenpoetters.

Schuitwaterverkoopers.

Waschters.

Wollen- of Linnennaaiers, bij particulieren gaande uit werken.

Zemelverkoopers.

Zwavelstokverkoopers.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

Eindelijk alle gezellen, knechts en werklieden, welke alleen en zonder voor particuliere personen te werken, in dienst zijn van een of meer der in deze ordonnantie genoemde gepatenteerden, en arbeiders in de werkplaatsen en winkels dergene, voor welke zij werken, voorts de arbeiders, daglooners, kaaiwerkers en dergelijken, niet onder artikel 32 dezer ordonnantie begrepen.

Art. 9. Bepalingen, omtrent bedrijven, welke in deze ordonnantie niet genoemd zijn.

Zoodanige handel, beroep, nering of bedrijf, welke in deze ordonnantie niet is opgenoemd, zal desniettemin aan het regt van patent onderworpen zijn, en gelijk gesteld worden met zoodanige daarin omschrevene beroepen, bedrijven of neringen, waarmede dezelve de meeste overeenkomst hebben, en naar aanleiding daarvan worden aangeslagen; alles ter decisie van de Directeurs der directe belastingen, in de onderscheiden provinciën fungerende.

Art. 10. Bepalingen, omtrent verwante beroepen of bedrijven, door denzelfden persoon uitgeoefend wordende.

Iemand meer dan één, doch met elkander verwante, of gewoonlijk te zamen uitgeoefend wordende beroep of bedrijf exercerende, zal slechts één patent behoeven. Het bedrag van dit patent, ofschoon alle zoodanige beroepen of bedrijven daarin afzonderlijk zullen worden uitgedrukt, zal alleenlijk worden gergeld naar dat beroep of bedrijf, hetwelk aan het hoogste regt onderworpen is.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden gegeven. Voor niet verwante beroepen of bedrijven, door denzelfden persoon uitgeoefend wordende, zal insgelijks slechts één patent worden afgegeven, waarin de verschillende bedrijven zullen worden uitgedrukt, doch zal alsdan het bedrag van dit patent worden geregeld naar het gezamenlijk beloop van het patentregt, dat voor elk dezer onderscheidene beroepen of bedrijven in deze ordonnantie is bepaald.

De decisie, in hoe verre beroepen of bedrijven, welke door denzelfden persoon worden uitgeoefend, al dan niet als verwant kunnen worden beschouwd, wordt aan de Directeurs der directe belastingen in de onderscheidene provinciën opgedragen, welke deswege de noodige instructiën aan de controleurs zullen doen toekomen.

Art. 11. *Suppletoire patenten.*

Zoodanige ingezetenen, welke, offchoon reeds van patent voorzien, gedurende den loop van het jaar, eenigen handel, beroep, bedrijf of nering zouden willen aanvangen, welke aan een hooger regt onderhevig is, dan dat, waarvoor zij primitivelijk zijn aangeslagen, zullen gehouden zijn deswege, naar aanleiding van artikel 16 dezer ordonnantie, aangifte te doen, ten einde voor het meerdere beloop, naar gelang van den nog overigen tijd des jaars, op den eerstvolgenden suppletoiren legger gebragt te worden. Edoch zullen de zoodanigen, uit hoofde van die verhooging van hun patent, niet aan een dubbeld zegel onderworpen zijn. Het zal voldoende wezen, dat deze verandering van beroep, bedrijf of nering en de daaruit voortgesproten verhooging, door den ontvanger op het te voren afgegevene patent gesteld en door het hoofd van het plaatselijk bestuur bekrachtigd worde.

Art. 12. *Bepalingen, omtrent de patenten van gehuwde lieden, en van vrouwen, hetzij gehuwd of ongehuwd.*

§. 1. Voor man en vrouw, in gemeenschap van goederen getrouwd, en beide te zamen in eenigen handel of bedrijf, in artikel 34 dezer ordonnantie omschreven, geassocieerd zijnde, zal één patent voldoende zijn. Edoch buiten gemeenschap van goederen getrouwd zijnde, zullen dezelve, wanneer ze te zamen affaire doen en beide tot het verbinden van de firma door hunne handteekening

gerechtigd zijn, als afzonderlijke kompagnons worden aangemerkt, en mitsdien, naar aanleiding van de bepalingen, vervat in §. 2. van artikel 34 dezer ordonnantie, elk afzonderlijk moeten worden gepatenteerd.

§. 2. Vrouwen, herzij gehuwd of ongehuwd, die, op zich zelve of hare eigene namen, eenigen handel, beroep, bedrijf of nering uitoefenen, zullen tot het nemen van patent, even als de mannen, verplicht zijn.

Ordonnantie, volgens regt van patent zal worden geheven.

Art. 13. *Bepalingen, aangaande de afschrijving der belasting van overledene gepatenteerden.*

Ingeval van overlijden van eenen gepatenteerden, zal de afschrijving der belasting, met overlegging van een behoorlijk gecertificeerd bewijs van het overlijden, onder bijbetaling van het ingetreden vierendeel jaars, kunnen geschieden, ten ware de weduwe, kinderen of erfgenamen de zaken van den overledenen begerden voort te zetten, in welk geval door hen de bepalingen, in art. 14. §. 2. dezer ordonnantie vervat, zullen worden in acht genomen. Bij het afsterven van een' gepatenteerden, wiens beroep of bedrijf met deszelfs dood van zelve vervalt, zoo als, bij voorbeeld, van eenen Doctor of Chirurgijn, zal de afschrijving der belasting kunnen plaats hebben, met betaling van de ingetredene maand.

Art. 14. *Verplichting tot het doen van aangave, ingeval van verandering van woonplaats of firma.*

§. 1. Iemand, tot het uitoefenen van eenigen handel, bedrijf, beroep of nering, in eene of andere gemeente gepatenteerd, doch voornemens zijnde van woonplaats te veranderen, zal gehouden zijn deszelfs bekomen patent, benevens de quitantie van den ontvanger, ten bewijze dat de verschenen termijnen zijn afbetaald, aan het gemeente-bestuur der plaats, alwaar hij zijn bedrijf heeft uitoefend, te vertoonen, met opgave van de plaats, alwaar hij zich ter woning zal nederzetten, hetgeen op het voorschreven patent, namens het gezegde bestuur, zal worden aangeeteekend; vervolgens zoodanigen handel, bedrijf, beroep of nering verkiezende voort te zetten, zal de patenschuldige verplicht zijn, deszelfs patent te exhiberen aan het gemeente-bestuur of zettens der plaats, welke hij tot zijn domicilium gekozen heeft, onder gehoudenheid om zich aldaar, ingevolge het bepaalde bij §. 4. van artikel 34 dezer ordonnantie, binnen acht da-

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

gen tot het verkrijgen van een suppletoir patent, op den voet, bij artikel 16 vastgesteld, voor den nog overigen tijd des jaars, aan te geven, indien namelijk de belasting aldaar meerder mogt zijn, zullende de maand, waarin de voorschrevene aangifte geschiedt, voor eene geheele maand gerekend, en, naar aanleiding daarvan, het suppletoir patent opgemaakt worden; alles op pene van het effect van het aan hem gegeven patent te zullen verliezen, en mitsdien tot straf zijner nalatigheid verplicht te zijn, zich op nieuw van een patent voor het geheele jaar te voorzien, alvorens zijnen handel, bedrijf, beroep of nering te kunnen voorzetten, op verbeurte der boete, bij §. 6. van artikel 37 bepaald.

§. 2. Van alle veranderingen, zoo van firma als van personen, in eenigen handel of kompanieschap, hetzij door adjunctie, successie, het verlaten der kompanieschap door eenen der geassocieerden, of uit eenigen anderen hoofde voorgevallen, zal, wanneer dusdanige veranderingen door een sterfgeval plaats vinden, binnen vier weken na hetzelfde, en in alle andere gevallen, binnen drie dagen, door de belanghebbenden aan het gemeente-bestuur, of ten kantore van de zettters kennis gegeven moeten worden, almede op de boete, bij §. 6. van artikel 37 dezer ordonnantie bepaald.

En zal van zoodanige veranderingen, door de zettters, op het register, waarvan hierna artikel 19 melding zal worden gemaakt, aantekening worden gehouden, en die veranderingen tevens op de patenten der geïnteresseerden worden uitgedrukt, terwijl de zoodanigen van hen, welke in de termen mogten zijn van nieuwe of suppletoire patenten te behoeven, op den eerstvolgenden suppletoiren legger moeten gebragt worden.

Art. 15. *Beschrijving der patentplichtigen.*

§. 1. De beschrijving der patentplichtige ingezetenen, zal, zoo wel in de steden als in de gemeenten ten platten lande, ten spoedigste worden aangevangen en ten einde gebragt.

Daartoe zal door of van wege de ontvangers der directe belastingen, in de onderscheidene gemeenten fungerende, onder toezigt van de controleurs, een ieder, voor zoo veel betreft de uitgestrektheid van zijne divisie van controle, aan de woning van ieder ingezetene een gedrukt declaratoir worden afgegeven.

§. 2. Elk ingezetene, die alsdan eenigen handel, be-

drijf, beroep of nering uitoefent, of dezelve staat aan te vangen, zal gehouden zijn het gemelde declaratoir behoorlijk in te vullen, en de daarin gedane opgaven met zijne handteekening te bekrachtigen.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden gegeven.

Vervolgens zal hij het aldus ingevuld en geteekend declaratoir in gereedheid moeten houden, om, op de eerste aanvraag, tegen reçu af te geven aan degene, die, van acht tot veertien dagen daarna, met de afhaling derzelve, van wege den ontvanger, belast zullen zijn.

Voor zoodanige patentschuldigen, welke verklaren zullen niet te kunnen schrijven, zal de invulling der voorschreven declaratoiren, door den ontvanger of dengenen, die daartoe door denzelfden zal zijn gequalificeerd, moeten geschieden, in welk geval het aldus ingevulde declaratoir, door den ontvanger of zijnen gequalificeerden, mitsgaders door den deurwaarder, die bij het ophalen der declaratoiren assisteert, zal moeten worden onderteekend, met bijvoeging, dat de patentschuldige verklaard heeft niet te kunnen schrijven.

§. 3. Ieder patentpligtige, die, bij de ophaling der declaratoiren, het zijne niet behoorlijk ingevuld, ter dispositie zal gesteld hebben van dengenen, die met de ophaling belast is, zal van wege den ontvanger, door een deurwaarder, ten zijnen koste worden geïnfinueerd, om als nog, uiterlijk binnen drie dagen na dato van dat exploit, het declaratoir, behoorlijk ingevuld, ten kantore van den voornoemden ontvanger, tegen reçu in te leveren.

Wanneer intusschen aan de aanmaning, bij de insinuatie gedaan, niet voldaan wordt, zal door den ontvanger een relaas van die nalatigheid worden opgemaakt, hetwelk hij aan den controleur der divisie van controle zal opzenden, die op den nalatigen, op zoodanige wijze als bij art. 41 dezer ordonnantie is bepaald, zal doen verhalen de boete, bij §. 6. van art. 37 derzelve vastgesteld.

§. 4. De patentpligtigen zullen gehouden zijn zich in gemoede te klassificeren.

Voor zoo veel de winkeliers aangaat, zullen zij verplicht zijn hun reëel debiet, in ieder der drie soorten van waren, in artikel 29 opgenoemd, afzonderlijk en getrouw op te geven, en voor zoo veel de beroepen en bedrijven, in artikel 34 dezer ordonnantie opgenoemd, betreft, zich te rangschikken in die klasse, waarin zij, in vergelijking met anderen van hetzelfde bedrijf en in dezelfde gemeente woonachtig, behooren, en wijdere

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

aangaande het getal der bij hen in dienst of werk zijnde knechts of gezellen, insgelijks eene met de waarheid overeenkomstige opgave te doen; doch zal het dien onverminderd aan de zettters niet alleen vrijstaan, maar zelfs gedemandeerd wezen, om, gezamenlijk met den controleur, naar aanleiding der publieke notorieteit, de patentplichtigen in zoodanige klassen te rangschikken of voor zoodanig debiet aan te slaan, als zij in gemeede zullen vermeenen te behooren.

Ingeval van verschil tusschen den controleur en de zettters, betrekkelijk de klasificatie van eenige patentplichtigen, zal de zaak ter kennisse worden gebragt van den Directeur der directe belastingen in de provincie, welke, na gedaan onderzoek, hieromtrent zal beslissen.

§. 5. Indien men verzuimd had aan eenen of anderen, aan het regt van patent onderworpenen, ingezeten een declaratoir ter invulling af te geven, zal de zoodanige uit dien hoofde geenszins ontslagen zijn van de verplichting om zich ter bekoming van patent aan te geven, maar gehouden wezen om zich, ter bekoming en invulling van zoodanig declaratoir, ten kantore van den ontvanger te vervoegen.

Art. 16. *Suppletoire aangiften.*

De primitive beschrijving der patentplichtigen, volgens art. 15, afgelopen zijnde, zal de aangifte ter verkrijging van patent geschieden door invulling en onderteekening van declaratoiren voor suppletoire aangiften geschikt, welke aan het kantoor der zettters verkrijgbaar zullen zijn en door de belanghebbenden aldaar zullen moeten worden ingevuld en onderteekend.

De gemeede declaratoiren door de zettters geëxamineerd en op het register gebragt zijnde, zal de aanslag der patentenschuldigen door den controleur worden bepaald, welke vervolgens de declaratoiren aan den ontvanger zal doen toekomen, die terstond den patentenschuldigen van het be-
loop van zijnen aanslag, op de wijze bij artikel 24 §. 2. voor de primitive patentenschuldigen bepaald, kennis zal geven, met uitnoodiging, om zich, binnen drie dagen of wel op den eerstvolgenden ziddag, ter betaling van de verschenen termijnen of wel van het geheele patentregt (indien namelijk het patent van dien aard is, dat de betaling in eens geschieden moet), aan deszelfs kantoor te vervoegen, na welke gedane betaling het patent door het gemeente-bestuur of de zettters zal worden afgegeven.

Art. 17. *Wijze van aangifte voor vreemde kramers en kooplieden, alsmede voor de ondernemers van openbare vermakelijkheden.*

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

De aanvraag, ter verkrijging van patent, zal door vreemde kramers, kooplieden en andere personen, voorkomende in §. 5, 6 en 7 van artikel 30 dezer ordonnantie vermeld, alsmede door de ondernemers van openbare vermakelijkheden, in artikel 36 derzelve opgesteld, insgelijks op de voorschrevene wijze geschieden.

De patenten van de hierboven genoemde personen zullen echter niet pro rato van den tijd des jaars, maar voor de volle sommen, bij de ordonnantie uitgedrukt, worden berekend en verder betaald moeten worden, op den voet en wijze, bij §. 1. van artikel 24 vastgesteld; en worden de gemeente-besturen op hunne verantwoordelijkheid gelast, om aan de ondernemers van openbare vermakelijkheden geene permissie tot het geven van eenige verbouwing te verleenen, ten zij aan dezelve, door de verzekers, het ingevulde en behoorlijk geteekende declaratoir ter verkrijging van het vereischte patent worde overgelegd, en tevens blijke, dat het bedrag daarvan in handen van den ontvanger, of, bij deszelfs absentie, in die van het gemeente-bestuur, is genamptiseerd.

Art. 18. *Aan wien de klassificatie der patent-schuldigen is opgedragen, en verordeningen dienaangaande.*

§ 1. Alle werkzaamheden, betrekking hebbende tot het examineren der declaratoiren van aangifte, de klassificatie der patentplichtige ingezetenen, alsmede tot het opmaken van het register, in het volgende artikel omschreven, en den daaruit te formeren legger voor het belasting-quohier, zullen, onder toezigt van den controleur der directe belastingen van de divisie van controle, moeten worden verricht door de zettters, welke voor elke gemeente tot het regelen van den omslag der directe belastingen zijn of zullen worden benoemd, terwilt aan den eerstgenoemden ambtenaar, behoudens de faculteit, aan hem bij art. 15. §. 4. hiervoren toegekend, daarenboven de toepassing der onderscheiden tarieven, in deze ordonnantie vervat, op de ten legger gebragte patentplichtigen uitsluitend wordt opgedragen; alsmede de beoordeeling van de verwantschap der beroepen en bedrijven, door denzelfden persoon uitgeoefend wordende, naar aanleiding van de instructiën, welke aan hem te dezen opzigte

Ordonnantie, door den Directeur der directe belastingen zullen worden gegeven, volgens

§ 2. De voornoemde werkzaamheden der zettters zullen, naar gelang dat de opgehaalde declaratoiren (welke, welke een len, en nummersgewijze geschikt, door den ontvange patent zal wijs- aan het kantoor derzelve moeten bezorgd worden) inkom- worden men, onverwijld eenen aanvang nemen en ten spoedigste gegeven. afgeloopen moeten zijn.

§ 3. De zettters en controleurs zullen, ten opzichte van de klassificatie, met de meeste onpartijdigheid en zonder eenige conniventie moeten te werk gaan, en de bevoegdheid hebben om de patentpligtigen tot het geven van noodige ophelderingen, aangaande den aard van hunnen handel, beroep, bedrijf of nering, ten hunnen kantore te ontbieden; zullende een iegelijk, die, daartoe opgeroepen zijnde, zulks weigeren mogt, niet alleen zoodanig worden aangeslagen, als volgens den inhoud van artikel 15. §. 4. zal behooren, maar geene aanspraak hebben op het regt van reclame, bij artikel 25 dezer ordonnantie toegeestaan.

Art. 19. Bepalingen, aangaande het registreren van de declaratoiren van aangifte en het opmaken van den primitieven legger voor het quohier.

§ 1. De klassificatie der patentpligtigen, van welke declaratoiren zijn ingekomen, op den hiervoren gemelden voet geregeld zijnde, zal dezelve door de zettters worden overgebracht op een register, met bijvoeging van al hergeen, tot de voorschrevene patentpligtigen betrekkelijk, in de gezegde declaratoiren is opgegeven geworden.

Op dit zelfde register zullen insgelijks worden gebragt alle zoodanige ingezetenen, welke, na den afloop der primitive beschrijving, zich tot het verkrijgen van patent hebben aangegeven, en eindelijk alle veranderingen in firma's of personen voorgevallen, waarvan, ingevolge het bepaalde bij artikel 14 dezer ordonnantie, aangifte moet geschieden.

§ 2. Uit dit register zal vervolgens door de zettters de primitive legger van het quohier worden geformeerd, welke overal ten spoedigste aan den controleur van de divisie van controle zal moeten worden ingezonden, ten einde dien ambtenaar in staat te stellen om de aan hem opgedragene werkzaamheden van den aanslag in het regt van patent te verrigten.

De

De controleur zal vervolgens, nadat door hem de aanslag van elk patentschuldigen zal zijn bepaald, zijne ver- rigtingen, alvorens den legger aan den Directeur der di- recte belastingen in de provincie intezenden, aan het oor- deel der zettters onderwerpen, welke de bevoegdheid heb- ben om hunne aanmerkingen dienaangaande in de daartoe op den legger bestemde kolom voor te dragen.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
gegeven:

Art. 20. Het opmaken der leggers voor de supplémentaire quohieren.

Met het eindigen van elk vierendeel jaars, en dus op den 31sten Maart, 30sten Junij, 30sten September en 31sten December, zullen door de zettters de leggers voor de supplémentaire quohieren uit het register, in art. 19. §. 1. vermeld, opgemaakt en op dezelve gebragt worden alle Ingezetenen, welke eenigen handel, bedrijf, beroep of nering, na de primitive beschrijving, of tusschen de hierboven vermelde tijdperken, hebben aangevangen, of uit eenigen anderen hoofde tot het doen van aanvraag ter verkrijging van patent zijn verplicht geweest: zullende de voornoemde leggers vervolgens door de zettters aan den controleur worden gezonden, ten einde daarmede te handelen overeenkomstig de bepalingen, in §. 2. van af- tikel 19 dezer ordonnantie vervat.

Art. 21. Opmaking der quohieren van het patentregt.

De Directeurs der directe belastingen in de onderschei- dene provinciën zijn belast met de opmaking der quohie- ren van het patentregt van de verschillende gemeenten. De primitive leggers of staten der patentschuldigen zullen ten spoedigste door de controleurs aan de Directeurs in- gezonden worden; terwijl de inzending der supplémentaire leggers door de voornoemde ambtenaren, binnen veertien dagen na den afloop van ieder vierendeel jaars, zal moe- ten geschieden.

Art. 22. Bepalingen, door de Directeurs bij het opmaken der quohieren in acht te nemen.

§. 1. De gemelde Directeurs zullen, alvorens tot de formatie der quohieren over te gaan, de aanslagen, door den controleur ingevuld, met alle nauwkeurigheid exa- mineren, aan de bepalingen, in deze ordonnantie voor- komende, toetsen, en dezelve, waar zulks mogt noodig

J. B. van 1816. 2de Stuk. B

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

zijn, veranderen, en voorts, ingeval er eenige beroepen of bedrijven op dezelve mogten gevonden worden, welke niet nominatim in deze ordonnantie voorkomen, het bedrag van het patent voor dezelve bepalen, in evenredigheid met zoodanige der bij de ordonnantie genoemde beroepen of bedrijven, waarmede dezelve kunnen geacht worden de meeste overeenkomst te hebben.

Zij zullen insgelijks verplicht zijn, de al of niet verwantschap van beroepen of bedrijven, door denzelfden persoon uitgeoefend wordende, waarvan de decisie aan hen, volgens artikel II, is overgelaten, zoodanig te bepalen, als zij, overeenkomstig met de plaatselijke gebruiken en met de bedoeling der wet, in gemoede zullen vermeenen te behooren.

§. 2. Vervolgens zullen alle de patentschuldigen, die op de leggers gevonden worden, op de quohieren worden overgebracht, en de bevestiging voor elk derzelve, overeenkomstig den gedanen aanslag worden berekend, en zullen de Directeurs voornoemd zorg dragen, dat de berekening met de meeste naauwkeurigheid worde verrigt, alsmede dat op de quohieren het debiet der winkeliers, de verhoogingen daaronder begrepen, het getal der werklieden, kamers van de logementhouders en wat dies meer is, en tot de bepaling van den aanslag vereischt wordt, duidelijk worde uitgedrukt, ten einde zulk, bij de invulling der patent-bladen, behoorlijk kan worden overgenomen; zullende, ten opzichte van de verwante beroepen of bedrijven, onder hetzelfde patent begrepen, in het oog gehouden worden, dat dezelve allen afzonderlijk moeten worden uitgedrukt, en het hoogst belaste beroep of bedrijf, waarnaar het patent geregeld is, door onderstreping kenbaar gemaakt.

Art. 23. *Executoir-verklaring der quohieren.*

De quohieren der patentpligtigen zullen, na alvorens door de Directeurs der directe belastingen geviseerd, en door de Gouverneurs in de onderscheidene provinciën executoir verklaard te zijn, door de gemelde Directeurs oer directe belastingen aan de controleurs worden toegezonden, en door deze aan de gemeente-besturen te en te worden overgelegd, ten einde, na publicatie der executoir-verklaring, dadelijk de invordering te doen aanvangen.

Art. 24. *Bepalingen, aangaande de wijze van invoering van het patentregt.*

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

§. 1. Het patentregt zal, even als de overige directe belastingen, in maandelijksche termijnen betaalbaar zijn; met uitzondering nogtans:

- A. Van de patenten voor vreemde kooplieden, kramers, omloopers en arbeiders;
- B. Van die voor openbare gemakkelijkheden, en eindelijk
- C. Van die voor de slijters, venters en omloopers met loten in de loterij;

van alle dewelke de betaling in eens, en binnen de eerste maand na het executoir verklaren der quohieren, zal worden gevorderd.

§. 2. De ontvangers der directe belastingen zullen, onverwijld na het ontvangen der quohieren, door middel van zoodanige biljetten, als daartoe voor de overige belastingen gebruikt worden, aan de patent-schuldigen kennis geven van hunnen aanslag; zullende de laatstgenoemden gehouden zijn, om de betaling van het door hen alsdan verschuldigde te effectueren, op zoodanigen tijd, als in de voornoemde biljetten zal zijn uitgedrukt, ten einde hun patent, hetwelk na de gedane betaling van het geheel of den eersten termijn terstond door den ontvanger zal worden ingevuld en aan het gemeente-bestuur bezorgd, bij het gemelde bestuur, of ten kantore van de zettters te kunnen ligten.

Alvorens echter het patent af te geven, zal het gemeente-bestuur moeten zorg dragen, dat hetzelfde door den patentschuldigen worde onderteevend, of niet kunnende schrijven, met zijn gewoon merk voorzien, in welk laatstgemeld geval, het voorschrevene bestuur of de zettters daaronder zullen moeten verklaren, dat het gezegde merk in hunne tegenwoordigheid is gesteld.

§. 3. Boven het bedrag van den aanslag, zal nog voor het zegel en drukloon van het patent, in handen van den ontvanger, worden betaald drie en een halve stuiver, om door denzelfden te worden verantwoord, op zoodanige wijze als nader zal worden bepaald; verder zal nog door den ontvanger voor de onkosten der beschrijving; het doen drukken der declaratoiren, alsmede voor het aanslagbiljet, een stuiver in de steden, en een en een halve stuiver ten platten lande mogen gevorderd worden, zondet meer.

§. 4. De percents-gewijze belooning voor de ontvan-

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden gegeven.

gers zal door hen van het patentregt ten gelijke bedrage als van de overige directe belastingen genoten, en bij elke overstorting bij den ontvanger-particulier, tegen overlegging van behoorlijke quitantie, worden ingehouden; en zal dienvolgens door den patentschuldigen geen ontvangloon behoeven betaald te worden.

Art. 25. Bepalingen omtrent bezwaren.

De patentschuldige, die zich met zijnen aanslag bezwaard acht, zal de bevoegdheid hebben, om, uiterlijk *binnen drie maanden*, te rekenen van den dag, waarop de belastings-quohieren zullen zijn executoir verklaard (waarvan, binnen drie dagen na het ontvangen derzelve, aan de ingezetenen van iedere gemeente, door den Burgemeester of Schout, op de gebruikelijke wijze zal worden kennis gegeven), zijne reclamatie, op zegel geschreven, en voorzien van eene duplikaat-quitantie der betaalde verschenen termijnen, alsmede van een extract van zijnen aanslag in het quohier, in te dienen bij den controleur der divisie van controle (alwaar de aanslag is geschied), behoudens zijne verplichting tot voortdurende betaling der verschenen termijnen, op de daartoe door den ontvanger bepaalde ziddagen.

De controleur zal de bij hem ingediende reclamatiën, na daarop het advies der zetters van de gemeente (alwaar de aanslag is geschied) te hebben ingewonnen; met zijn advies inzenden aan den directeur der directe belastingen in de provincie, die dezelve, met bijvoeging zijner consideratiën, zal doen toekomen aan den Gouverneur, welke de gemelde reclamatiën, gemuniëerd met de voorschreven stukken, brengt ter deliberatie van de Gedeputeerde Staten, of in de zuidelijke provinciën in de vergadering van Gouverneur en Raden van Intendance.

De Gedeputeerde Staten der provincie of Gouverneur en Raden van Intendance, zullen over alle de ingekomen reclamatiën uitspraak doen: de Gouverneurs zullen de beslissingen aan den directeur der directe belastingen doen geworden, ten einde, naar aanleiding der voorschreven uitspraak, de vereischte ordonnantiën van ontheffing of vermindering ten behoeve der reclamanten op te maken, of hen van het in stand blijven van hunnen primitiven aanslag kennis te geven.

Wanneer echter aan den directeur, bij het onderzoek der reclamatiën, uit het advies van den controleur en zetters, omtrent anderszins, zal komen te blijken, dat er in den

aanflag van een' patentschuldigen ontwijfelbare erreuren hebben plaats gehad, zal de gemelde directeur de bevoegdheid hebben, den ontvanger, onder wien die belastingsschuldige resforteert, te autoriseren, om van denzelfven, hangende de deliberatiën der Gedeputeerde Staten of van den Gouverneur en Raden van Intendance over zijne ingeleverde reclamatie, naar mate van den aard der begane erreuren, geene betaling hoegenaamd verder te vorderen, ofte wel alleen zoodanig gedeelte van den primitieven aanflag, als het bedrag der belasting zoude geweest zijn, wanneer dezelve aanflag rigtig gechied ware.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

Art. 26. Vorming van een fonds ter bestrijding der ontheffingen, alsmede tot vinding der belooningen van den zetter.

§. 1. Van het beloop van het patentregt zal worden afgezonderd 10 percent, welke een fonds zullen uitmaken, waaruit goedge maakt zullen worden:

1°. Het beloop der ontheffingen en verminderingen, welke aan verkeerdeijk aangeflagen of te hoog belaste patentschuldigen worden toegestaan, mitsgaders de kwijtscheldingen en oninvorderbare posten.

2°. De belooningen der zettters, naar aanleiding van zoodanige bepalingen, als ingevolge artikel 43 dezer ordonnantie zullen worden vastgesteld.

§. 2. De directeurs der directe belastingen in de onderscheidene provinciën zijn belast met het opmaken van de afrekening van het gemelde fonds, en zullen de staten deswege door hen aan den Minister van Financiën, mitsgaders aan de Gouverneurs hunner respectieve provinciën worden ingezonden.

Art. 27. Onderscheidene bepalingen ter regeling van het patentregt.

§. 1. De patenten voor alle beroepen, neringen en bedrijven, in dit en in de twee volgende artikelen dezer ordonnantie omschreven, zullen het bedrijf zelve concerner en niet de personen, die daarin zijn geïnteresseerd; derhalve zal, zonder onderscheid of één of meerder personen daarbij belang hebben, voor elk bedrijf een patent worden afgegeven, staande ten name van dengeen of dengeene, welke hetzelfde aangaat, of welke met de administratie en directie is of zijn belast.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

§. 2. In zoo verre echter een of meerdere geïnteresseerden in zoodanige bedrijven geregigd zijn, door hunne handteekening, of door de teekening der firma, waaronder het bedrijf gedreven wordt, de associatie of compagnieschap der gezamenlijke geïnteresseerden te verbinden, zullen aan denzelfden of dezelve afschriften van het verkregen patent worden uitgereikt, op den voet, zoo als hierna bij artikel 28 is bepaald.

§ 3. Alle associatiën, compagnieschappen, societeiten van commercie, asfurantie, navigatie, reederijen, vischerijen, binnen- of buitenlandsche fondsen, en alle anderen, van welke aan de geïnteresseerden actiën of aandelen zijn of bij de oprigting worden uitgegeven, zullen, wanneer de actiën of aandelen bij de eerste uitgifte of successieve uitbreiding te zamen bedragen, of bedragen hebben

f 100,000 en daar beneden, zich moeten voorzien van een patent van	f 25:0:0
Boven de f 100,000:0:0 tot 200,000:0:0	- 50:0:0
— — — 200,000:0:0 tot 500,000:0:0	- 100:0:0
— — — 500,000:0:0 tot 1,000,000:0:0	- 200:0:0
— — — een millioen guldens	- 350:0:0

Zullende, bij toekomstige oprigtingen, het patent worden genomen, vóór dat de afgifte der actiën of akten van aandeel mag plaats hebben; op de boete, bij § 6 van artikel 37 vastgesteld.

De patenten voor de associatiën, compagnieschappen, enz., in dit artikel genoemd, zullen ten name van de associatiën zelve worden gesteld, en met bijvoeging van den naam van den Administrateur, Directeur of Boekhouder derzeive worden afgegeven; blijvende de laatstgenoemde dien onverminderd gehouden, om zich, ingevolge de bepalingen, vervat in artikel 34 dezer ordonnantie, van het vereischt patent te voorzien.

Art. 28. Tarieven voor de patenten voor fabrieken, trafijken, molens, enz.

§. 1. De patenten voor de navolgende fabrieken en trafijken zullen worden geregeld naar het volgende tarief, en zullen in zoo verre, met afwijking van de bepalingen, vervat in art. 10 dezer ordonnantie, geene derzeive als verwante bedrijven worden aangemerkt, dan alleen de zoodanige, waarbij zulks uitdrukkelijk wordt vermeld.

Ankerfmederijen, ieder	f 32:0:0
Azijnmakerijen, ieder	- 32:0:0

Ballerjetmakerijen , ieder	- 5 0:0	Ordon-
Berlijnsch . blaauwmakerijen , ieder	- 5:0:0	nantie ,
Boraxstokerijen , ieder	- 24:0:0	volgens
Buskruidmolens , ieder	- 40:0:0	welke een
Campherraffinaderijen , ieder	- 24:0:0	regt van
Chemicaliën-fabrieken , waarin onderscheidene soor-	- 48:0:0	patent zal
ten van chemicaliën vervaardigd worden , ieder	- 48:0:0	worden
Carminstokerijen , ieder	- 5:0 0	geheven.
Geschut- en klokgieterijen , ieder	- 32:0:0	
Glasblazerijen , ieder	- 30:0:0	
Grutterijen , zonder paarden of rosmolens , alleen	- 10:0:0	
boekweit malende , ieder	- 32:0:0	
Hagelgieterijen , ieder	- 16:0:0	
Kalkovens , ieder oven	- 24:0:0	
Koper- of geel- en metaal-gieterijen , ieder	- 32:0:0	
Koperpletterijen , zonder wind- of paarden mo-	- 32:0:0	
lens , ieder	- 24:0:0	
Lakmoesfabrieken , ieder	- 5:0:0	
Loodaschbranderijen , ieder	- 24:0:0	
Loodwitmakerijen , ieder	- 32:0:0	
Lijmziederijen , ieder	- 32:0:0	
Lijnbanen voor scheeps- en ander zwaar touw-	- 32:0:0	
werk , ieder	- 48:0:0	
Idem , met taanderij , ieder	- 30:0:0	
Meestoven , ieder	- 32:0:0	
Mouterijen , ieder	- 16:0:0	
Pannenbakkerijen , voor elken oven	- 24:0:0	
Plateelbakkerijen , ieder	- 32:0:0	
Platlootgieterijen , ieder	- 32:0:0	
Porseleinfabrieken , ieder	- 16:0:0	
Pottenbakkerijen , voor iederen oven	- 24:0 0	
Pijpenbakkerijen , ieder	- 32:0:0	
Sacharum satyrni stokerijen , ieder	- 32:0:0	
Sal-ammoniak - fabrieken , ieder	- 16:0:0	
Salpeterfabrieken , ieder	- 24:0:0	
Salpeterfabrieken en sterkwaterstokerij	- 24:0:0	
Spaanschgroenfabrieken , ieder	- 32:0:0	
Speelkaartenfabrieken , ieder	- 16:0:0	
Sterkwaterstokerijen , ieder	- 16:0:0	
Steenbakkerijen , voor elken oven	- 20:0:0	
Steenbakkerijen , ook tevens pannen bakkende , ...	- 32:0:0	
voor elken oven	- 32:0:0	
Stijffelmakerijen , ieder	- 8:0:0	
Suikerraffinaderijen , ieder		
Suikerwaterstokerijen , ieder		

Ordon-	Stroopmakerijen of kokerijen, ieder	- 12:0:0
nantie,	Taanderijen van netten, want, enz., ieder	- 24:0:0
volgens	Tegelbakkerijen, ieder	- 24:0:0
welke een	Terpentijn stokerijen, ieder	- 24:0:0
regt van	Traankokerijen, ieder	- 24:0:0
patent zal	Tras- of kunst-cement bereiderijen, ieder	- 32:0:0
worden	Veldsteenöventjes, ieder	- 3:0:0
geheven.	Vermiljoenfabrieken, ieder	- 32:0:0
	Vries of Bataafsch-groenmakerijen, ieder	- 16:0:0
	Wit was bleekerijen, ieder	- 24:0:0
	IJzergieterijen, ieder	- 32:0:0
	Zoutkeeten, voor elke pan	- 16:0:0
	Zeepziederijen, ieder	- 32:0:0
	Zegellakfabrieken, ieder	- 24:0:0
	Zwavelfabrieken, ieder	- 32:0:0

§ 2. Molens, door wind, water of stroom bewogen wordende.

Blaauwfel, ieder	f 32:0:0
Chocolade, ieder	- 32:0:0
Gort of pel, ieder	- 30:0:0
Gruuten, ieder	- 30:0:0
Gepelde gerst, ieder	- 30:0:0
Hennepenkloppers, ieder	- 32:0:0
Houtzagers (kleine) tot veren en platen, ieder	- 16:0:0
Korenmolens, in gemeenten, boven de 5000 zielen, ieder	- 24:0:0
Korenmolens, in gemeenten van 1500 tot 5000 zielen, ieder	- 12:0:0
Korenmolens, in gemeenten, beneden de 1500 zielen.	- 6:0:0
Koper, ieder	- 32:0:0
Krijt, ieder	- 16:0:0
Loodwit, ieder	- 32:0:0
Mout, ieder	- 32:0:0
Mosterd, ieder	- 12:0:0
Olie, ieder	- 32:0:0
Papier, ieder	- 32:0:0
Poeder, ieder	- 24:0:0
Schulpzand, ieder	- 10:0:0
Steen, ieder	- 16:0:0
Snuif, ieder	- 32:0:0
Schors of Taan, ieder	- 16:0:0
Tras, ieder	- 16:0:0
Tras, steen en schulpzand	- 32:0:0

Verw, ieder	24:0:0	Ordon-
Verwhout, ieder	24:0:0	nantie
Vol, ieder	24:0:0	volgens
Polderwatermolens	24:0:0	welke een
Zaag, ieder	32:0:0	regt van
Zeemtuowers	24:0:0	patent zal
		worden
		geheven.

§ 3. Ros- of paardenmolens.

Grut- gort- en pelmolens, ieder — f 20:0:0
 Blaauwvel, chocolade, en alle andere soorten van molens, onder de voorgaande rubriek vermeld, welke door paarden worden gedreven, zullen kunnen volstaan met een patent ten bedrage van de helft der belasting, waarop soortgelijke molens, die door wind, water of stroom worden bewogen, aldaar gesteld zijn; zullende echter zoodanige water- en ros- of paarden-molens, welke bij koren-molens behooren, en met deze door denzelfden molenaar bemalen worden, geen afzonderlijk patent behoeven.

§ 4. Eindelijk zal het drijven van handel in zoodanige artikelen als tot elk der bovenstaande fabrieken en trasijken behooren, onder hetzelfde patent begrepen zijn, op gelijke wijze als ten opzichte van verwante beroepen en bedrijven, door denzelfden persoon uitgeoefend wordende, in artikel 10 dezer ordonnantie is bepaald; wordende echter ten opzichte van de houtzaagmolens bepaald, dat, als artikelen tot dezelve behoorende, alleen worden beschouwd allerlei soorten van op deze molens gezaagd hout, en dus geenszins ribben, krommers, knieën, sparren, gelijk mede geene Noordsche, Memelsche of andere deelen, die buiten 's lands gezaagd zijn, noch zoodanige andere houtwaren als tot den houthandel behooren, en waarin geene negotie zal kunnen worden gedreven; dan voorzien zijnde van een patent als koopman.

Art. 29. Tarieven, waarnaar de belasting voor winkeliers geregeld wordt.

§ 1. De patenten voor winkeliers zullen worden berekend naar gelang van hun jaarlijksch debiet, in eene of meerder der drie nagenoemde soorten van waren, waarin zij winkel doen, en in dier voege, dat het debiet van de eerste hieronder genoemde soort van waren zal wor-

Ordon- den berekend, zoo als hetzelfde effectiefelijk bedraagt; dat, nantie, het effective debiet van de tweede soort van waren, ter volgens berekening der belasting met een derde, en dat van de welke een derde soort van waren, met de helft zal worden ver- regt van derde soort van waren, met de helft zal worden ver- patent zal hoogd, en dat deze effective verhoogde debieten, te worden samen genomen, zullen worden belast naar het volgende geheven, tarief:

Voor een debiet van beneden de f	1,000:0:0 f	1:10:0
Van f 1,000 tot beneden de -	2,000:0:0 -	2:10:0
— 2,000 — — — — —	3,000:0:0 -	4: 0:0
— 3,000 — — — — —	5,000:0:0 -	7: 0:0
— 5,000 — — — — —	8,000:0:0 -	12: 0:0
— 8,000 — — — — —	11,000:0:0 -	18: 0:0
— 11,000 — — — — —	15,000:0:0 -	27: 0:0
— 15,000 — — — — —	20,000:0:0 -	40: 0:0
— 20,000 — — — — —	27,000:0:0 -	55: 0:0
— 27,000 — — — — —	38,000:0:0 -	75: 0:0
— 38,000 — — — — —	50,000:0:0 -	100: 0:0
— 50,000 — — — — —	65,000:0:0 -	130: 0:0
— 65,000 — — — — —	85,000:0:0 -	170: 0:0
— 85,000 — — — — —	115,000:0:0 -	225: 0:0
— 115,000 — — — — —	150,000:0:0 -	300: 0:0
En voor een debiet van	150,000:0:0	
en daarboven , ...		340: 0:0

Eerste soort van waren.

Onder deze zijn begrepen alle waren, goederen en manufacturen van inlandfchen oorsprong, met uitzondering alleen van chocolade, tabak en snuif, voorts vreemde

Chemicalia.

Drogerijen.

Verwwaren.

Kruidenierswaren.

Blik, koper en ijzerwerk.

Leder.

Papier.

Boeken.

Kaarten. (land- en zee-)

Prenten.

Garens.

Linnen.

Chirurgifche, mathematifche, optifche en phyfifche instrumenten.

Muzijk instrumenten.

Tweede soort van waren.

Onder deze zijn begrepen:

Koffij.

Thee.

In- en uitlandsche chocolade.

Ordon-
natie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

Derde soort van waren.

Onder deze zijn begrepen:

Alle waren, goederen en manufacturen van vreemden of buitenlandschen oorsprong, welke niet reeds onder de eerste en tweede soort genoemd zijn; voorts zoo wel in- als uitlandsche tabak en snuif.

En zullen voor winkeliers alleen worden gehouden alle zoodanigen, welke openbare winkels hebben, of welke, zoo zij winkel binnen 's huis doen, hunne waren alleen en exclusief uit hunne winkels of huizen, bij het stuk, de el, het pond, en soortgelijken aan partikulieren verkoopen, en daarmede niet op markten of kermisfen zitten of rond reizen, of aan de huizen rond loopen.

§ 2. Het patentregt voor winkeliers, openbaren winkel doende in waren, in het vorig § opgenoemd, of dezelve uit het huis verkoopende, bovendien de markten of kermisfen, hetzij binnen of buiten de plaats hunner woning, frequenterende, of met pakken, marsen of kastjes, hunne waren in of buiten hunne woonplaats aan de huizen of elders aanbiedende, zal met de helft moeten worden verhoogd.

En zijn dus hiervan uitgezonderd zoodanige neringdoende lieden, die niet uit het huis verkoopen, welke, wanneer zij met hunne waren op markten of kermisfen zitten of daarmede aan de huizen rondloopen, tot § 1, 2 en 3 van het navolgende artikel behooren, en dus als inlandsche kramer op eene van de in die §§ omschrevene wijzen moeten zijn gepatenteerd.

Art. 30. *Tarieven, waarnaar de patenten voor vreemde kooplieden en voor vreemde en inlandsche kramers geregeld worden.*

§ 1. Inlandsche kramers niet uit het huis verkoopende, maar met eene kraam of stal de markten of kermisfen frequenterende, doende in waren van de derde soort,

Ordonnantie, volgens welke een patent zal worden gegeven, of van de eerste en derde soort te zamen . . . f 30:0:0
 Doende in inlandfche waren en andere onder de eerste soort begrepen . . . f 20:0:0
 En zal het patent, dat aan hen wordt afgegeven, voor met elkander gehuwde lieden, naar verkiezing, op beider namen, van den man en van de vrouw, kunnen worden gesteld, en zal bovendien ook nog een affchrift, doch ook niet meer dan één, door hen kunnen bekomen worden.

§ 2 Inlandfche kramers, met een krui- of handwagen, of met een klein stalletje of tafeltje, de keramiften of de markten frequenterende . . . f 4:0:0

Inlandfche kramers, met een krui- of handwagen, hunne waren aanbiedende . . . f 4:0:0

Inlandfche kramers, met pakken, markten of kastjes, hunne waren aan de huizen aanbiedende . . . f 2:0:0

En zal, ingeval de voornoemde kramers gehuwde lieden zijn, het patent ook op den naam van de vrouw kunnen worden gesteld, doch daarvan niet meer dan één affchrift, en niet anders dan aan de vrouw worden afgegeven.

§ 3. Inlandfche kramers met potten, pannen, brandhout, turf, fruit, visch en dergelyken rondlopende, alsmede kramers of venters van oude boeken, potlooden, kammen en brillen, agurken, eijeren en meer andere dergelyke objecten, mits uit hoofde van hunnen handel op geene andere wijze gepatenteerd zijnde . . . f 0:16:0

En zullen deze gepatenteerd worden, onder de benaming van inlandfche kramer met een krui- of handwagen met

Inlandfche kramer met een stalletje, met

Inlandfche kramer in

Deze patenten zullen alleentlijk op éenen naam worden gesteld, en daarvan geene affchriften gegeven worden.

§ 4. Vreemde kramers of kooplieden, hunne waren in logementen of andere lokalen uitpakkende, doch daarmede niet rondlopende . . . f 60:0:0

Vreemde kramers of kooplieden, de openlijke markten met hunne kramen frequenterende, doende in waren van de derde soort, of van de eerste en derde soort te zamen, voor elke kraam . . . f 65:0:0

En doende in inlandfche waren en andere onder de eerste soort begrepen, voor elke kraam . . . f 32:0:0
 te betalen ter plaatse der eerste kermis, welke zij betrekken; terwijl zoodanige kramers niet met een grooter

aantal kramen, dan in het patent is vermeld, op eenige kermis of markt zullen worden geadmitteerd, dan onder betaling van het daartoe staande regt.

En zullen van de patenten, in deze paragraaf vermeld, geene afschriften worden gegeven.

§ 5 Vreemde kooplieden, met noten, appelen en dergelijken, van buiten 's lands komende, om dezelve alhier te verkoopen f 12:0:0

Vreemde kooplieden, met balken, ribben, deelen en andere houtwaren, van buiten 's lands komende, om dezelve alhier te verkoopen f 32:0:0

Vreemde kooplieden, met servet-linnen, enz., aan de huizen rondlopende f 24:0:0

Vreemde omloopers met parapluynen, rottingen, enz. f 12:0:0

Vreemde kooplieden met klokken, kanarievogels, vinken en dergelijken, van buiten 's lands komende, om die alhier te verkoopen f 8:0:0

Vreemde mars- of pakkendragers of draagsters, hunne waren langs de huizen ventende f 24:0:0

Vreemde scharlsijpers f 24:0:0

Vreemde ketelboeters f 21:0:0

En zullen van deze patenten geene afschriften gegeven worden.

§ 6. Vreemde mannen of vrouwen met grove aarden potten, glas- en mandwerk te koop loopende f 1:4:0

§ 7. Poffertjes bakkers of baksters met een kraam, de kermisfen, markten of andere plaatsen frequenterende. f 9:12:0

Plaatkoek of oliekoekbakkers of baksters, met een kraam de kermisfen, markten of andere openbare plaatsen frequenterende. f 6:8:0

Wafelbakkers of baksters (niet in huis bakkende) met een kraam de kermisfen, markten of andere openbare plaatsen frequenterende f 12:0:0

Koekkramers (geene koekbakkers zijnde noch winkel hebbende), met een kraam op de kermisfen, markten of andere openbare plaatsen derzelver bedrijf uitoefenende f 12:0:0

Koekkramers (geene koekbakkers zijnde noch winkel hebbende), met een stalletje op de kermisfen, markten of andere openbare plaatsen derzelver bedrijf uitoefenende f 4:16:0

Oliekoek- of plaatkoekbakkers of baksters, zonder kraam op markten of andere openbare plaatsen dat bedrijf uitoefenende f 1:4:0

Ordonnantie, volgens welke een patent zal worden geheven.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

En zullen van deze patenten geene afschriften gegeven worden.

Art. 31. Tarief voor de patenten van administrateurs, kantoorbedienden, klerken, enz.

Administrateurs, rentmeesters, opzigters of zaakwaarnemers, boekhouders, kantoorbedienden, klerken en andere personen, hetzij bij of voor partikulieren, of op koopmans of praktijfs-kantoren, of bij fabrieken, trafijken, winkels, of op eenigerhande andere wijze, als zoodanig fungerende, gelijk mede binnenvaders en andere suppoosten in godshuizen en andere gestichten, zullen, wanneer zij aan dag- of week- of maandgelden, vacatiën, traktementen, emolumenten, percentsgewijze belooningen, of op eenige andere wijze genieten:

f 300 en daarbeneden in het jaar, voorzien moeten zijn van een patent van	f 1: 0:0
300 tot beneden f 600	- 3: 0:0
600 ————— 900	- 6: 0:0
900 ————— 1500	- 10: 0:0
1500 ————— 2500	- 20: 0:0
2500 ————— 3500	- 35: 0:0
3500 en daar boven	- 50: 0:0

Art. 32. Bepalingen, omtrent de patenten voor vreemde arbeiders en daglooners.

Vreemde daglooners, zoo als zijn grasmaaiers, gravers, heijers, veenders, dijk- of wegen-werkers, breekers, bleekersmeiden, en alle anderen zonder onderscheid, welke van buiten 's lands komen om binnen deze landen, het geheele jaar of een gedeelte van dien, te werken, zullen moeten voorzien zijn van een patent van f 1:4- terwijl al verder niemand zoodanige personen in zijn dienst of werk zal mogen emploijeren, ten zij het hem geb eken zij, dat dezelve van patent voorzien zijn, op eene boete van vijftig guldens voor ieder door hem geëmplooyeerd persoon, welke van geen behoorlijk patent voorzien is.

Art. 33. Algemeene bepalingen omtrent de patenten van beroepen, neringen en bedrijven, in artikel 27 tot 32 omschreven.

Alle de beroepen, neringen en bedrijven, in artikel 27, 28, 29, 30, 31 en 32 dezer ordonnantie voorkome de,

worden met een gelijk regt bezwaard, waar ter plaatse Ordon-
binnen deze landen dezelve worden ondernomen, en pantie,
zonder onderscheid, waar ter plaatse de patentpligtigen volgens
zich bevinden of hunne woning gevestigd hebben. welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

Art. 34. *Bepalingen, aangaande de klassificatie van som-
mige takken van handel, beroep, bedrijf of nering,
voor welke het patentregt naar den rang der plaat-
sen words berekend, mitsgaders het tarief
der verschillende klassen.*

§ 1. Al de patenten, afgegeven aan degene, die de
verschillende takken van handel, bedrijf, beroep of ne-
ring, in dit artikel voorkomende, uitoefenen of in het
vervolg zullen begeeren uit te oefenen, zullen den per-
soon, aan wien dezelve worden toegestaan, alleen be-
treffen en voor denzelfden alleen valide zijn.

§ 2. Dienvolgens zal elk geassocieerde of compagnon
in eenigerhanden handel of bedrijf, in dit artikel ver-
meld, en als zoodanig door zijne handteekening de kom-
pagnieschap verbindende, van een patent van gelijke groo-
te moeten zijn voorzien, en zal in hetzelfde van de per-
sonen, die de firma teekenen, gelijk mede van de firma
der kompagnieschap, worden melding gemaakt.

§ 3. Voorts zal de hoegrootheid der patenten voor de
beroepen, neringen en bedrijven, in dit artikel voorkomende,
zijn geregeld naar zeven klassen, in dit artikel
vermeld, en zullen deze klassen wederom een verschillend
patent vorderen, naarmate der onderscheiden rangen,
waartoe de plaatsen of gemeenten behooren, alwaar de
gepatenteerden woonachtig zijn, alles ingerigt overeen-
komstig het navolgende tarief en onder zoodanige bepa-
lingen, als bij sommige der in dit artikel voorkomende
beroepen, bedrijven of neringen, is vermeld.

KLASSEN.	1ste RANG.	2de RANG.	3de RANG.	4de RANG.	5de RANG.	6de RANG.	7de RANG.
Amsterdam.	Amsterdam. Amstelveen. Gent. Rotterdam.	Breda. Groningen. Luik. Utrecht.	Bergen in Heneg. Delft. Doornik. Dordrecht. Gouda. Haarlem. Hilversum. Kortrijk. Leeuwarden. Leiden. Leuven. Maastricht. Mechelen. Middelburg. Namur. Nijmegen. Ostende. Schiedam. Zwolle.	Aalst. Ach. Alkmaar. Amersfoort. Arnhem. Breda. Campan. Deventer. Enkhuizen. Hartingen. Hoorn. Lokeren. Luxemburg. Nicolas (St.). Nijmegen. Ostende. Schiedam. Zwolle.	Bergen op den Zoom. Bommel (Zalt). Brille. Charleroi. Dendermonde. Delfshaven. Diest. Dinant. Edam. Geersbergen. Goes. Gorinchem. Harderwyk. Hastelt. Huy. Iseghem. Lier. Maasland. Meenen. Meppel. Nivelles.	Nijkerk. Oudehaard. Popperlinghe. Putmerend. Roelen. Roermonde. Roelars. Sneek. Tamil. Thiel. Tiel. Tienen. Tuijn (St.). Turnhout. Venlo. Veurde. Vlaardingen. Vlissingen. Wesp. Winthoven.	De overige heden en plaat- sen.
1ste	275: 0: 0	240: 0: 0	190: 0: 0	145: 0: 0	100: 0: 0	60: 0: 0	45: 0: 0
2de	170: 0: 0	160: 0: 0	120: 0: 0	95: 0: 0	60: 0: 0	40: 0: 0	25: 0: 0
3de	90: 0: 0	80: 0: 0	60: 0: 0	48: 0: 0	30: 0: 0	20: 0: 0	15: 0: 0
4de	45: 0: 0	40: 0: 0	30: 0: 0	25: 0: 0	15: 0: 0	10: 0: 0	7: 0: 0
5de	24: 0: 0	20: 0: 0	15: 0: 0	13: 0: 0	8: 0: 0	6: 0: 0	5: 0: 0
6de	15: 0: 0	13: 0: 0	10: 0: 0	8: 0: 0	6: 0: 0	4: 10: 0	3: 0: 0
7de	5: 0: 0	5: 0: 0	4: 10: 0	3: 10: 0	2: 10: 0	1: 15: 0	1: 8: 0

§ 4. En zullen degene, die in Amsterdam zijn gepatenteerd geworden, vrijelijk op dat patent hun bedrijf, handel of nering mogen uitoefenen, in de plaatsen of gemeenten van de zes volgende rangen.

Desgelijks zullen de zoodanigen, welke in gemeenten of plaatsen van den tweeden rang zijn gepatenteerd geworden, zulks mogen doen in plaatsen of gemeenten, die bij de vijf volgende rangen zijn genoemd geworden; doch geenzins in die van den eersten rang, en zoo vervolgens die van den derden rang in den vierden, vijfden, zesden en zevenden, die van den vierden rang in den vijfden, zesden en zevenden, en die van den vijfden rang in den zesden en zevenden, en die van den zesden rang in den zevenden; dus altoos wel in plaatsen, die beneden den rang hunner plaatsen of gemeenten gesteld zijn, doch nimmer in die van hoogere rangen; zullende zoodanige personen, welke, schoon in plaatsen of gemeenten van minder rang woonschtig, verkiezen mogten, hetzij in persoon of door hunnen zaakgelastigten, hun bedrijf, beroep, handel of nering in eene of meer plaatsen van hooger rang, uit te oefenen, gehouden zijn aldaar, volgens art. 16, een suppletair-patent te nemen, ten bedrage van het meerdere beloop der belasting; en zal dit suppletair-patent, hetwelk insgelijks op een zegel van twee en een' halven stuiver zal moeten gedrukt zijn, aan het reeds door hen verkregen worden geannekeerd.

Ordonnantie
naatie
volgens
welke een
patent zal
worden
geheven.

Eerste klasse.

§ 5. Tot de eerste klasse zullen behooren: commissio-
nairs en factours, aan wie waren en koopmanschappen
door buitenlanders, bij groote partijen, worden gecon-
signeerd, ten einde dezelve op te slaan en te verkoopen.

Directeurs van partikuliere negotiatiën, onverschillig of
dezelve als koopman, commissio-
nair of in eenige andere
betrekking zijn gepatenteerd.

Directeurs van alle associatiën, kompanieschappen,
societeiten van commercie, assurantie, navigatie en bin-
nen- of buitenlandsche fondsen, mitsgaders van de kanto-
ren van administratie van vreemde of nationale fondsen,
onverschillig of deze associatiën, kompanieschappen of
societeiten, ingevolge de bepalingen in § 3 van art. 27
dezer ordonnantie verwar, of wel zij zelven als koop-
man, commissio-
nair, of in eenige andere betrekking zijn
gepatenteerd.

J. B. van 1816. 2de Stuk.

C

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

Directeurs of boekhouders van reederijen van schepen, onverschillig of deze hunne reederij of zij zelve, als koopman, commissienair, of in andere betrekking gepatenteerd zijn.

Kooplieden, zijnde bankiers van negotiatiën ten laste van vreemde Mogendheden.

Kooplieden, zijnde zeehandelaars; wordende hierdoor verstaan de zoodanigen, welke hunne waren direkt uit zee of van buiten 's Lands ontvangen, en dezelve, bij de fust, het pak, de baal, of bij partijen wederom verkoopen en afleveren.

Kooplieden en commissienairs in effekten, obligatiën en fondsen.

Tweede klasse.

§. 6. Tot de tweede klasse zullen behooren:

Commissienairs of facteurs, die zonder onmiddellijk of zelve de waren en koopmanschappen van buiten 's Lands te ontvangen, of aan hunne eigene consignatie te krijgen, dezelve alhier te Lande voor rekening van andere, tegen genot van provisie, koopen en verkoopen, of naar buiten 's Lands verzenden.

Directeurs van alle associatiën, kompanieschappen, societeiten van commercie, assurantie, navigatie, binnen- of buitenlandsche fondsen, mitsgaders van de kantoren van administratie van vreemde of van nationale fondsen, volgens de vorige omschrijving.

Directeurs of boekhouders van reederijen van schepen, volgens de vorige omschrijving.

Directeurs of boekhouders van walvisch- of haringvischerijen, onverschillig of zij als koopman, commissienair of in andere betrekking zijn gepatenteerd.

Directeurs van particuliere negotiatiën, volgens de vorige omschrijving.

Kassiers.

Kooplieden, welke hunne waren of koopmanschappen niet bij groote partijen uit zee ontvangen, maar dezelve gewoonlijk hier te Lande in zoodanige fust of emballage, waarin dezelve het eerst in den handel gebragt worden, inkoopen en op gelijke wijze ook weder uitlaan.

Kooplieden en commissienairs in effekten, obligatiën en fondsen.

Matelaars.

Branders, koren- en moutwijn of jenever stokende, die meer dan 6 rouw- en distilleer ketels (hetzij in één of meerder lokalen geplaatst) in gebruik hebben.

Logementhouders of herbergiers, 25 kamers of daarboven tot gebruik of logement gemeubileerd hebbende.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

Derde klasse.

§. 7. Tot de derde klasse worden gebracht:
Assurateurs, als kooplieden in geene hoogere, noch in deze klasse gepatenteerd zijnde.

Cargadoors of scheepsbevrachters.
Commissieairs en factours, volgens de omschrijving in de tweede klasse.

Commissieairs en factours, die alleen voor inlanders als zoodanig ageren.

Directeurs van alle associatiën, kompanieschappen, societeiten van assurantie, navigatie, enz., volgens de vorige omschrijving.

Directeurs van particuliere negotiatiën, volgens de vorige omschrijving.

Directeurs of boekhouders van reederijen van schepen, volgens de vorige omschrijving.

Directeurs of boekhouders van walvisch- of haringvischerij, volgens de vorige omschrijving.

Kassiers.
Kooplieden en commissieairs in effekten, obligatiën en fondsen.

Kooplieden, waaronder verstaan worden alle zoodanigen, welke geene winkel-nering of klein-handel drijven, om het eyen in welke waren dezelve handelen, voor zoo verre die niet afzonderlijk in deze ordonnantie zijn uitgedrukt.

Makelaars.
Aannemers van de verlichting der straten.
Apothekers.
Artsen of Doctoren in de medicijnen.

Bierbrouwers.
Branders, koren- en mout-wijn en jenever stokende, die van vier tot zes, rouw- en distilleer-kerels (hetzij in een of meerdere lokalen geplaatst) in gebruik hebben.

Chimisten.
Chirurgijns en Vroedmeesters, of een van beide.
Courantiers.
Distillateurs van fijne likeuren.
Grosfiers in wijnen of wijnkoopers.
Grosfiers in likeuren en sterke dranken, die met de stoop of het half anker uitlaan.

Koffijshenkers, societeithouders en societeiten in par-

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden gegeven.

ticuliere huizen gebouden wordende, mitsgaders kollegie-tuinen (onverschillig of dezelve het geheele jaar door of wel alleen in het zomer-seizoen worden gesfrequentéerd), in de fteden van den 1ften en 2den rang; wordende het bedrijf van *koffijfchenker* en *focieteithouder*, onderling gehouden voor verwant, ook met dat van *logementhouder*, mits gezegde bedrijven in hetzelfde lokaal en door denzelfden perfoon worden uitgeoefend.

Logementhouders of herbergiers, 15 kamers tot 24 tot gebruik of logement gemeubilleerd hebbende.

Notariffen.

Ondernemers van publieke verkoopingén, onverschillig of zij als Notaris, Makelaar, Commiffionair of in eenige andere betrekking zijn gepatenteerd.

Pachters van den haardafch of ftraatwifenis.

Procureurs bij regtbanken postulerende.

Solliciteurs.

Solliciteurs-militair.

Voorts de navolgende fabrieken en trafijken, wanneer de kompaniefchap of de fabrikant meer dan 30 perfoonen hetzij mannen, vrouwen of kinderen, boven de 15 jaren oud, hetzij in of buiten zijn huis, of daartoe gefchikte gebouwen in vaften of permanenten dienst of werk heeft, zullende zes maanden of meer voor een geheel jaar worden berekend.

Behangfel-fabrieken.

Bleekerijen van linnen klee-
deren of garens.

Cichorei-fabrieken.

Deken-fabrieken.

Fabrieken met weefgetouwen
of molenwerk.

Garenfspinnerijen.

Garentwijnerijen.

Geweef-fabrieken.

Hoeden-fabrieken.

Katoen-drukkerijen.

Katoen-fspinnerijen.

Katoenen-ftof-fabrieken.

Koufen-fabrieken.

Knoopen-fabrieken.

Laken-fabrieken.

Lettergieterijen.

Looijerijen van huiden of
vellenbereiderijen.

Papier-behangfel-fabrieken.

Perferijen.

Saijet-fabrieken.

Tabaks-fspinnerijen en karot-
ten-fabrieken.

Tapijt- of kleeden-fabrieken.

Touwflagerijen van dun werk.

Trijp-fabrieken.

Vellenblooterijen.

Verwerijen.

Wol-fabrieken.

Wolkammerijen.

Wollen ftoffen-fabrieken.

Zeemtouwerijen.

Zeildoek-fabrieken.

Zijde-fabrieken.

Zijde-twijnerijen.

En eindelijk de navolgende bedrijven, wanneer de so- Ordon-
cietelt, kompagnieschap, persoon, werkbaas of werk- nantie,
meester meer dan vijftig personen, hetzij mannen, vrou- volgens
wen of kinderen, onverschillig welke hun ouderdom is, welke een
gedurende zes maanden van het jaar, hetzij in of buiten patent zal
's huis, in zijn dienst of werk heeft; zullende bij de be- worden
drijven, welke door denzelfden persoon worden uitgeoef- geheven.
fend, het getal der geëmployeerden bijeen gevoegd wor-
den.

Baleinsnijders en bereiders.

Balansmakers.

Behangers (ledikant- en ka-
mer-).

Beeldhouwers.

Beeldsnijders.

Biljardmakers.

Blikslagers.

Blokken- en scheeps-pom-
penmakers.

Boekbinders.

Boekdrukkerijen

Borstel- of schuifermakers.

Bontwerkers.

Boom- of riemmakers.

Brandschilders of porselein-
schilders.

Brandspuitmakers.

Bruineerders en Vergulders.

Bijenkorvenmakers

Compas- en Vlaggenmakers.

Doodkistenmakers.

Draadwerkers (goud- en zil-
ver-).

Dijkwerkers-bazen.

Duimstokkenmakers.

Droogscheerders.

Emaillieurs.

Gespenmakers.

Geweer- of Roermakers.

Glazenmakers.

Glanzerijen.

Goudslagers.

Groffmeden.

Goud- en Zilverdraadtrekkers

Grootwerkers.

Graveurs.

Haarbereiders.

Haarspinders.

Hand schoenmakers.

Heibazen.

Hout- en Plaatzagers (Senir-
zagers).

Houtskoolbranders.

Instrumentmakers.

Kabinetwerkers.

Kammenmakers.

Kantwerkers.

Kastenmakers of Schrijfwer-
kers.

Ketellappers.

Klanders.

Kleedermakers of Kleeder-
maaksters.

Knoopenmakers.

Klommen- of Trippenmakers.

Koffij-geelmakers.

Koffij-stroopbranders.

Koffermakers.

Korenwaschers.

Koperslagers.

Kuipers.

Kunst-koffijmakers.

Kunst- of koperen plaatdruk-
kers.

Laarzen-schafte makers.

Lakenbereiders.

Lakkers (kunst-).

Lantarenmakers.

Lederwerkers.

Lederen broekenmakers.

Leertouwers.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

Leijendeckers.	Scheepstimmerlieden.
Loodgieters en Loodverwer- kers.	Schilders (huis- of rijtuig).
Lijstremakers.	Schoenmakers.
Mandenmakers.	Slotenmakers.
Mastenmakers.	Smeden.
Matrasenmakers.	Speldenmakers.
Messenmakers.	Stangenmakers.
Metfelaars.	Steenhouwers.
Modengoedmakers of maak- sters.	Stoelenmakers.
Molenumkers.	Stratenmakers.
Orgelmakers.	Strijkijzermakers.
Pakkistenmakers.	Stukadoors.
Parapluimakers of Regen- schermmakers.	Suiterkistenmakers.
Pasfement- of Borduurwer- kers.	Timmerlieden.
Pelterijbereiders of werkers.	Tinwerkers en Tinnegieters.
Penfeelmakers.	Tuiniers.
Pennenbereiders.	Veenbazen.
Peijesmakers.	Vogelkooijen- en Blaasba- genmakers.
Pleistergieters.	Wagenmakers.
Pompenmakers.	Wieldraaijers.
Porasch-branders.	Witwerkers.
Radermakers.	Yvoordraaijers.
Rolreeders.	Yzer- en koper-draadylech- ters.
Rijtuigmakers.	Zadelmakers.
Scharenmakers.	Zakkenmakers.
Schavenmakers.	Zeilmakers.
	Zeven- en trommelmakers.

En zullen de zoodanigen onder de opgenoemde fabri-
kanten, trafijkanten en werkbazen, welke van de door
hen vervaardigde zaken winkel houden, zulks op hetzelf-
de patent vermogen te doen; dan daarbij tevens winkel
doende in fooregelijke of andere zaken, welke wel mede
tot hunne fabriek of bedrijf behooren, maar die zij elders
hebben doen vervaardigen, zullen zij gehouden zijn, daar-
voor een afzonderlijk patent als winkeller te nemen, en
wel naar hetgene zij schatten hun debiet daarvan in dat
jaar te zullen bedragen, terwijl eindelijk de zoodanigen
der opgenoemde fabrikanten, trafijkanten en werkbazen,
welke met de door hen of door andere voor hunne reke-
ning vervaardigde goederen, de openlijke markten of ker-
missen, hetzij binnen of buiten hunne woonplaats, fre-
quenteren, aan de verhooging van hun patent als fabrij-

rant, trafijkant of werkbaas, of van hunne patenten, als Ordonnantie, en als winkelier met de helft, naar aanleiding van de bepalingen, in artikel 29 §. 2. voor winkeliers welke een erekkelijk tot de opgenoemde fabrijkanten, trafijkanten, werkbazen, in de vierde, vijfde, zesde en zevende klasse vallende. worden goheven.

Vierde klasse.

§ 8) Tot de vierde klasse behooren:

Cargadoors of Scheepsbevrachters.

Commissionairs en Factoors, die alleen voor Inlanders alzoodanig ageren.

Convoolloopers.

Directeurs of Boekhouders van reederijen van klein vartuig op deze kusten vischende, onverschillig of hunne nederij of zij zelve, als Koopman, Commissionair of in enige andere betrekking zijn gepatenteerd.

Kassiers.

Kooplieden en Commissionairs in effekten, obligatiën en fondsen.

Kooplieden volgens de vorige omschrijving.

Makelaars.

Aannemers van de verlichting der straten.

Aanplakkers van biljetten van publieke verkooping, bekendmakingen, enz.

Apothekers.

Artsen of Doktoren in de medicijnen.

Banketbakkers en Confituriers.

Biljarten, voor iedere biljarttafel, gehouden wordende in eenig logement, herberg, koffijhuis, sociëteit, (de sociëteiten in particuliere huizen daaronder begrepen) of kollegietuin, en zulks boven het patent, als logementhouders, koffijchenkers, enz.

Branders, koren- en mouwijn of jen-ver stekende, en niet meer dan drie roud of distilleerketels in gebruik hebbende.

Broodbakkers.

Chimisten.

Chirurgijn en Vroedmeesters of één van beiden.

Defertwerkers.

Gond- en zilvermeden, geene kashouders tevens zijnde, moerende dezelve in het laatstgenoemde geval, daarenboven, als winkelier in waren van de derde soort of van de eerste en derde soort te samen, worden gepatenteerd.

Ordonnantie, volgens welke een patent zal worden gelyven.

Groffiers in wijnen of wijnkoopers.
 Groffiers of sijters in sterke dranken, geene likebrei verkoopende.
 Horologiemakers.
 Juweliers, onder welke verstaan worden dezulken, welke voor hunne eigene rekening diamanten of andere edelgesteenten laten slijpen of zetten, of zulks zelfs doen, en dus de gemaakte juweelen niet van anderen koopen.

Kaarsmakers.

Koekbakkers.

Koffijschenkers, societeithouders, en societeiten in particuliere huizen gehouden wordende, mitsgaders kollegiën (onverschillig of dezelve het geheele jaar door of wel alleen in het zomerseizoen worden bezocht) in de steden van den 3den en 4den rang, onder bepaling van verwantschap van het bedrijf van koffijschenker en societeithouder, ook met logementhouder, in voege en onder voorwaarden, als hiervoren is omschreven.

Koks en pasteibakkers

Logementhouders of herbergiers, negen tot vijftien kamers, tot gebruik of logement gemeubileerd hebbende, of met minder kamers, vijf en meer dienstboden houdende.

Lombardiers of bank van leeninghouders.

Notarissen.

Procureurs, bij de regtbanken postulerende.

Pachters van den haardasch of straatvuilnis.

Restaurateurs of houders van portienstafels.

Scheepsbeschuitbakkers.

Slagters.

Solliciteurs.

Solliciteurs-militaire.

Spiegelmakers.

Tandmeester.

Wafelbakkers of baksters.

Waskaarsenmakers.

Vervolgens alle te bij de derde klasse genoemde fabrieken, trafijken, verkbazen en meesters en anderen van gelijken aard, vijf en twintig personen of meer employerende tot negen en veertig toe, met in achtneeming der bepalingen, in gezegde klasse, ten opzichte van den ouderdom der voormelde personen, voorkomende.

Vijfde klasse.

§. 9. Onder de vijfde klasse zijn begrepen:

- Cargadoors of scheepsbevrachters, ni
 Commissionairs, volgens de vorige omschrijving.
 Convooiloozers
 Directeuren of Boekhouders van reederijen van klein
 vaartuig, op deze kusten vischende, volgens de vorige
 omschrijving.
 Kasfiers.
 Kooplieden, volgens de vorige omschrijving, doch
 geen vijftien duizend guldens in het jaar omzettende.
 Makelaars
 Aannemers van de verlichting der straten
 Aanplakkers van biljetten van publieke verkoopingén,
 bekendmakingen, enz.
 Apothekers.
 Artsen of Doctoren in de medicijnen.
 Banketbakkers.
 Broodbakkers.
 Chemisten.
 Chirurgen en Vroedmeesters of een van beiden.
 Commissarissen van schuiten- en wagenveren.
 Confituriers.
 Desertwerkers.
 Goud- en zilversmeden, volgens de vorige omschrijving.
 Grosfiers in wijnen of wijnkoopers, geen f 10,000:0:0
 in het jaar omzettende.
 Horologiemakers.
 Juweliers, volgens de vorige omschrijving.
 Kaakjesbakkers of baksters.
 Kaarsenmakers.
 Koekebakkers.
 Koffijschenkers, societeithouders en societeiten, in par-
 ticuliere huizen gehouden wordende, mitsgaders kollegie-
 tinnen (onverschillig of dezelve het geheele jaar door of
 wel alleen in het zomerseizoen worden bezocht), in de
 1^{ste} den en plaatsen van den vijfden, zesden of zevenden
 rang, onder bepaling van verwantschap van het bedrijf
 van koffijschenker en societeithouder, ook met logement-
 houder, in voege en onder voorwaarden als hiervoren is
 omschreven.
 Koks en Pasteibakkers.
 Kolfbaanhouders, voor elke overdekte baan.
 Kostschoolhouders of houderessen.
 Logementhouders of herbergiers, zes tot acht kamers
 in gebruik of tot logement gemeubileerd hebbende, of
 met minder kamers vier diensboden hebbende.
 Lombardiërs of bank van leeninghouders.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven.

Meelverkoopers, in geene andere waren dan in deze en grutterswaren winkel doende.

Notarissen.

Pachters van de haardasch en straatvuilnis.

Restaurateurs of bonders van portions-tafels.

Scheeps-bescheuitbakkers.

Scheeps-tagrijnen.

Schippers van zoodanige volkschuiten, welke in geen lastgeld begrepen zijn.

Slagters.

Smeersmelters.

Solliciteurs.

Spiegelmakers.

Tandmeesters.

Tappers.

Wafelbakkers of bakfters.

Vervolgens alle de bij de derde klasfe genoemde fabrieken, trafijken, werkbazen en werkmeesters en andere van gelijken aard, dertien personen of meer employeren-de, tot vier en twintig incluis, met in achtneming der bepalingen, in gezegde klasfe, ten opzichte van den ouderdom der voorgemelde personen voorkomende.

Zesde klasfe.

§. 10. Tot de zesde klasfe behooren:

Commissionairs, volgens de vorige omschrijving.

Convooiloozers.

Directeurs of Boekhouders van reederijen van klein vaartuig, volgens de vorige omschrijving.

Kooplieden, geen f. 10,000 in het jaar omzettende.

Aannemers van de verlichting der straten.

Aansprekers (tevens rouwwinkeliers zijnde).

Aanplakkers of aanplakfters van biljetten van verkooping, bekendmakingen, enz.

Afbraakkoopers.

Apothekers.

Architecten.

Badftoofhouders.

Broodbakkers.

Chimisten.

Chirurgijns en Vroedmeesters of een van beiden.

Commiffarissen van fchuiten- of wagenveren.

Dansmeesters.

Defertwerkers, geen confituur- of banketbakkers zijnde.

Eftajfeurs.

Poellengiers.
 Gaarkeukenhouders.
 Goud- en zilvermeden, volgens de vorige omschrijving.
 Hoofdmeesters.
 Horologiemakers.
 Huur- en verhuur-kantoren.
 Inbrengers en inbrengsters in de banken van leening.
 Kaakjesbakkers of baksters.
 Kaarsenmakers.
 Kaatsbaanhouders.
 Kegelbaanhouders.
 Koks, geen Pasteibakkers zijnde.
 Kolfbaanhouders, voor elke opene en noch geheel noch gedeeltelijk overdekte baan.
 Kostschoolhouders en Kostschoolhouderessen.
 Landmeters, (niet in 's Rijks dienst zijnde).
 Logementhouders of Herbergiers, vier of vijf kamers in gebruik of tot logement gemeubileerd hebbende, of met minder kamers drie dienstboden hebbende.
 Lombardiërs, of bank van leening-bouders.
 Manege-houders.
 Meelverkoopers, volgens de vorige omschrijving.
 Muzijkmeesters.
 Oude voddens-verkoopers.
 Paarden-doctoren.
 Pachters van de haardasch of straatvuilnis.
 Pruijkenmakers.
 Poeliers.
 Scheeps-tagrijnen.
 Schermmeesters.
 Schippers van zoodanige volkschuiten, die in geen last-geld begrepen zijn.
 Schuitenvoerders-bazen.
 Slagters.
 Spiegelmakers.
 Taalmeesters.
 Tandmeesters.
 Tappers.
 Teekenmeesters.
 Translateurs.
 Wijnkuipers.
 Wijnroelers.
 Vervolgens al de bij de derde klasse genoemde fabrieken, trafijken, werkmeesters, werkbazen en alle andere van gelijken aard, drie personen of meer employerende tot twaalf inclus, met in achneming der bepalingen in

Ordon-
 nantie
 volgens
 welke een
 regt van
 patent zal
 worden
 geheven.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

de gezegde klasfe, ien opzigte van den ouderdom der
voormelde perfonen voorkomende.

Zevende klasfe.

§. 11. Onder de zevende klasfe resorteren:

- Aanfprekers, geen rouwwinkeliers zijnde.
- Affchrijvers of koplijsten.
- Baardscheerders.
- Besteders of bestellers van kantoorbedienden.
- Besteders of besteedsters van knechts, meiden, enz.
- Bestellers van schuiten. en wagenveren.
- Beursknechts.
- Bezemmakers.
- Bierstekers, biertappers of bierverkoopters (niet als lo-
gementhouder of tapper gepatenteerd zijnde.)
- Boedelschikkers.
- Boendermakers.
- Bokking- of haringtrookers.
- Broodbakkers (rogge-).
- Cichoreibranders.
- Commisfarissen van schuiten- en wagenveren.
- Diamantslijpers.
- Flesfianen of kleintappers.
- Gaarkeukenhouders.
- Gestverkoopers.
- Glaslijpers.
- Goud- en zilverfmeden, volgens de vorige omschrij-
ving.
- Haarsnijders.
- Hengstenhouders.
- Honden-doctoren.
- Houttellers.
- Huur- en verhuur-kantoren.
- Inbrengers en inbrengsters in de banken van leening.
- Kappers, geen pruikenmakers zijnde.
- Kalkmeters.
- Klein-pandjeshouders.
- Koffijbranders.
- Kooplieden, geen f 3000 in het jaar omzettende.
- Kolenmeters.
- Kolf baanmakers.
- Korenfacters.
- Korenmeters.
- Kruifers-bazen.
- Kurkesnijders.

- Lazuurmakers.
 Linnen- en stoffenmeters.
 Linnennaaiers of naaivrouwen, dit bedrijf, met behulp van anderen, aan haar huis uitoefenende en niet bij partikulieren werkende.
 Logementhouders of herbergiers, niet onder de vorige behorende.
 Meelverkoopers, volgens de vorige omschrijving.
 Mutsenmaaksters.
 Muzikanten, welke in concerten en in schouwburgen spelen, doch niet tevens muziekmeesters zijn.
 Nachtwerkersbazen.
 Nuchteren kalven-slagters, geen vleeschhouwers zijnde.
 Oesterverkoopers.
 Omloopers met kooljen en muizenvallen.
 Omroepers.
 Oude kleederenkoopers.
 Oude voddenkoopers.
 Pikeurs.
 Poeliers.
 Poppenmakers.
 Rekenmeesters.
 Rietdekkers.
 Rookers. (vleesch- of spek-)
 Rouwkoetsen- of lijkwagens-verhuurders, voor elke koets of wagen.
 Scharenslippers.
 Scheeps-sjouwers en toetnigers.
 Scheeps-tagrijnen.
 Schuitenvoerders-bazen.
 Schoolhouders. (halve kost-)
 Schoolhouders. (dag- en avond-)
 Schoorsteenvegers-bazen.
 Schouwspelers.
 Schrijfmeesters.
 Sleepers-bazen.
 Stalhouders en verhuurders van paarden en rijtuigen.
 Taalmeesters.
 Vingerhoedmakers.
 Wagenaars, ter vervoer van goederen in de steden.
 Wollennaaiers of naaivrouwen, dit bedrijf, met behulp van anderen, aan haar huis uitoefenende, en niet bij partikulieren werkende.
 Zalfverkoopers.
 Zalmrookers.

Ordon-
 nantie,
 volgens
 welke een
 regt van
 patent zal
 worden
 gegeven.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

Vervolgens alle bij de derde klasse genoemde fabrijken, trafijken, werkmeesters, werkbazen, en alle andere van gelijken aard, welke geen drie personen emploijeren, met in achtneming der bepalingen in de gezegde klasse, ten opzichte van den ouderdom der voornoemde personen voorkomende.

Art. 35. Patenten voor collecteurs, splitters en verkoopers van loten in de Nederlandsche loterij.

§ 1. De gekwalificeerde collecteurs in de Nederlandsche loterij zullen zich moeten voorzien van patenten, ingerigt naar het volgend tarief:

In steden van 100,000 zielen en daarboven	f 160:0:0
40,000 — tot beneden de 100,000	80:0:0
15,000 — — — — — 40,000	60:0:0
onder de 15,000	40:0:0

En zullen de kompagnons in dit bedrijf, ofschoon tot het verbinden van de firma, door hunne handteekening of door de teekening der firma gerechtigd, geen afzonderlijk patent behoeven, maar met een afschrift van het patent der firma, waarin hunne namen afzonderlijk vermeld zijn, kunnen volstaan.

§ 2. Geautoriseerde splitters en alle zoodanigen, welke heele of gedeelten van loten, zoo in koop als in huur, onder hunne handteekening uitgeven.

In steden van 100,000 zielen en daarboven	f 60:0:0
40,000 — tot beneden de 100,000	30:0:0
15,000 — — — — — 40,000	24:0:0
onder de 15,000	16:0:0

§ 3. Slijters, venters, verkoopers en verhuurders van loten, of gedeelten van dien, niet onder hunne eigene handteekening uitgevende, doch hetzij uit hunne huizen, of bij de straat, of wel in publieke logementen en elders verkoopende f 6:0:0

§ 4. Geen der vorenstaande personen zal vermogen loten of gedeelten van dien, welke niet door daartoe behoorlijk gepatenteerde personen zijn onderteekend, te hebben, te houden, aan te bieden, te verkoopen, te verruilen, te verhuren, noch te vermangelen, op pene des contrarie bevonden wordende, te zullen worden beboet volgens § 5, als of zij zelve niet gepatenteerd waren.

§ 5. Zoo ook zal niemand, zonder daartoe van behoorlijk patent voorzien te zijn, vermogen loten of gedeelten van dien te verkoopen, verruilen of verhuren,

of dezelve langs de straten ter verkoop of ter verhuur aan te bieden, op pene van verbeurte der loten, welke bij hem gevonden worden, en daarenboven veertien dagen te worden geconfineerd; en zal, wanneer zulks door kinderen of minderjarige geschiedt, door de ouders of voogden ook nog eene boete van zes guldens worden betaald; wordende het waken tegen deze contraventie allen officieren en dienaren van justitie en politie ten sterkste aanbevolen.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden gegeven.

Art. 36. *Patenten voor openbare vermakelijkheden.*

§ 1. De eigenaars, administrateurs of commissarissen van schouwburgen, zullen gehouden zijn zich van behoorlijk patent voor de gemelde schouwburgen te voorzien, hetwelk ten name van een hunner zal worden gesteld.

Voor schouwburgen zullen worden gehouden alle zoonige lokalen, die of uitsluitend tot het geven van treur-, blij-, tooneel- of kluchtspelen, opera's, pantomimes of dergelijke zijn ingerigt, of tevens op zoodanige tijden, waarop de voorschrevene divertissemanten aldaar geene plaats hebben, tot het houden van andere representaties, onverschillig van welken aard, daaronder begrepen concerten, maskeraden, bals en dergelijken, worden gebezigd.

De bovengemelde eigenaars, administrateurs of commissarissen van dusdanige lokalen zullen behooren te zijn gepatenteerd naar de volgende bepalingen.

Voor zoodanige der genoemde schouwburgen, in welke vijftig of meer representatiën (concerten, bals, maskeraden en wat dies meer is van dien aard daaronder begrepen) in het jaar gegeven worden, naar het beloop *eener volle representatie*, dat is zoo veel als alle plaatsen te zamen genomen, bezet zijnde, voor eene representatie zouden kunnen opbrengen.

Voor de zoodanige der genoemde schouwburgen, waarin van *vijf en twintig tot negen en veertig* representatiën in het jaar gegeven worden, *de helft* van het beloop eener volle representatie.

Voor de zoodanige, waarin van *twaalf tot vier en twintig* representatiën in het jaar gegeven worden, *een vierde* van het beloop eener volle representatie.

En eindelijk voor dezoodanige, waarin geen *twaalf* representatiën gegeven worden, *een achtfste* van het beloop eener volle representatie.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

En zullen de eigenaars, administrateurs der voormelde schouwburgen, wanneer, na den afloop van het getal representatiën, waarnaar hun patent voor dat jaar is berekend geweest, eenige meerdere representatiën, gedurende den nog overigen tijd des jaars, in dezelve mogten worden gegeven, verplicht zijn zich van een suppletioir patent te voorzien, ten bedrage van het meerdere der belasting, waaraan zij uit dien hoofde subjeet worden, op eene boete van vier honderd guldens voor elke representatie, die, boven het getal in het primitief patent uitgedrukt, in de genoemde lokalen, zonder een verhoogd patent, zal zijn gegeven.

§ 2. Alle paardenrijders, koordendanfers en voltigeers, de kermisfen frequenterende, of voor eenigen tijd zich dan hier dan elders ophoudende, zullen, op elke plaats, waar zij hunne vertooningen zullen geven, gehouden zijn te verzoeken een patent, berekend naar de hoeveelheid representatiën, welke zij voornemens zijn te geven, elke representatie tegen twee stuivers per zitplaats, welke hun lokaal bevat.

Alle andere vertooningen, waaroe zitplaatsen zijn of worden bestemd, en de prijs der hoogste plaats of plaatsen op één gulden of meer is of zijn bepaald, zullen, op elke plaats, waar die vertooningen gegeven worden, moeten zijn voorzien van een patent, berekend naar de dagen, waarop de vertooningen gegeven worden, elken dag tegen één stuiver van elke zitplaats, welke het lokaal bevat, en wanneer de prijs der hoogste plaats beneden den gulden is bepaald, een halven stuiver als voren.

In alle zoödanige vertooningen, alwaar geene zitplaatsen zijn, wordt derzeiver getal op veertig berekend, en mitsdien de hoogste plaats of plaatsen op twintig stuivers of meer gesteld zijnde, twee guldens, en hetzelfde berekenen de twintig stuivers gesteld zijnde, een gulden voor elken dag.

§ 3. Bais, carroufels, concerten, danspartijen, reudouten, vauxhals, vuurwerken en alle andere soortgelijke vernakelijkheden bij Inteekening (niet in schouwburgen gegeven wordende) zullen, wanneer de prijs voor elken inteekenaar dertig stuivers of meer voor elken dag of avond bedraagt, behooren voorzien te zijn van een patent, berekend naar het getal dagen of avonden, voor welke de inteekening is geschied, en zulks tegen vier stuivers voor elken inteekenaar; doch de inteekening minder dan dertig stuivers per persoon bedragende, zal

het patent voor elken inteekeenaar tegen twee stuivers berekend worden.

§ 4. Voor publieke concerten (niet in schouwburgen gegeven wordende,) wordt een patent vereischt, berekend tegen een' en een halven stuiver voor elke zitplaats, welke het lokaal bevat.

Publieke bals, carroufels, danspartijen, redouten, liefhebberij-komediën, vauxhals, vuurwerken, enz., de prijs der entréé hooger dan *twintig stuivers* gesteld zijnde, voor elken dag of avond, in steden van 40,000 zielen en daar boven

en in alle overige steden en plaatsen f 5: 0:0

De prijs der entréé tuschen de *twaalf en twintig stuivers* gesteld zijnde, voor elken dag of avond, in steden van 40,000 zielen en daarboven

en alle overige steden en plaatsen f 4: 0:0

De prijs beneden de *twaalf stuivers* gesteld zijnde, voor elken dag of avond, in steden van 40,000 zielen en daarboven

en in alle overige steden en plaatsen f 2:10:0

En zullen ook zoodanige publieke bals of danspartijen, alwaar geen entréé geld betaald wordt, maar slechts zekere vertering geschiedt, gerekend worden als of de prijs der entréé beneden de *twaalf stuivers* was gesteld, en dus door dezelve, voor elken dag of avond, in steden van 40,000 zielen en daarboven

in steden en plaatsen van 4,000 tot 40,000 zielen. f 1:10:0

en in steden en plaatsen beneden de 4,000 zielen. vrij.

§ 5. Voor alle gemakelijkheden, in dit artikel omschreven, welke, zonder een behoorlijk patent hebben plaats gehad, zal, voor elken dag of avond, worden betaald eene boete van honderd guldens.

En zullen de gemeente-besturen wel degelijk hebben zorg te dragen, dat zij geen consent tot het geven van openbare gemakelijkheden, hetzij op jaarmarkten, kermisfen of andere tijden, verleenen, ten zij dat aan hen alvorens, op eene voldoende wijze, zal zijn gebleken, dat, door de ondernemers van dusdanige gemakelijkheden aan de bepalingen, in artikel 18 dezer ordonnantie vervat, is voldaan.

Art. 37. *Verordeningen ter ontdekking van niet gepatenteerde personen, en boeten tegen dezelve gestatueerd.*

§ 1. De gemeente-besturen zullen zorgvuldig acht geven.

J. B. van 1816. 2de Stuk.

D

Ordonnantie, volgens welke een patent zal worden gegeven.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

ven, dat door niemand, wie hij ook zij, eenige handel, bedrijf, beroep, of nering worde uitgeoefend, ten zij voorzien van het vereischte patent; en te dien einde gehouden zijn, om, na het afloopen van de primitive beschrifving, en voorts in het begin van de maanden Mei, Augustus en November te doen opnemen al de nummers der huizen, waarin oogenschijnlijk eenig bedrijf, aan het regt van patent onderhevig, wordt uitgeoefend, ten einde, door vergelijking van die opgaven met de ten legger gebragte patentplichtigen, te kunnen ontwaren, of er ook personen gevonden worden, die verzuimd hebben de ge-requireerde aangifte te doen.

Ten opzigte van de zoodanigen, zullen de gemeente-besturen in acht moeten nemen de bepalingen, in § 6 van dit art. vervat, en wijsders verplicht zijn van het door hen in deze verrigte behoorlijke relazen te doen opmaken, en dezelve onverwijld aan den controleur der divisie van controle te doen toekomen, ten einde daarmede zoude worden gehandeld overeenkomstig het geen in art. 42 dezer ordonantie, tot de invordering der boeten betrekkelijk, is gestatueerd.

§ 2. Geen marktmeester of iemand, die van wege eenig gemeente-bestuur met het opzigt over de markten gesteld is, zal vermogen iemand op dezelve toe te laten, om aldaar zijn bedrijf of nering uit te oefenen; zoo min ook zal door hen, of eenig gemeente-bestuur, aan eenige kramers worden toegelaten voor de kermisfen te loten, veel minder derzelver kramen te doen stellen, ten zij dat het hem of dezelve gebleken is, dat zij van patent voorzien zijn.

En zal zoodanige marktmeester, die daaromtrent in gebreke mogt blijven, voor de eerstemaal vervallen in eene boete van vijftig guldens, en op nieuw zich aan eenige nalatigheid in deze schuldig makende, telkens verbeuren eene boete van honderd guldens.

§ 3. Elke kastelein of partikulier, bij wien kramers of kooplieden komen te huis te leggen, met oogmerk om hunne waren aldaar uit te pakken of te verkoopen, zal van de aankomst van zoodanig koopman dadelijk moeten kennis geven ten kantore van de zettters zijner gemeente; ook zal hij niet vermogen toe te laten, dat door hen de waren bij hem worden uitgepakt, ten zij het hem gebleken is, dat zoodanig koopman of kramer is gepatenteerd; alles op pene van vijftig guldens, telken reize te verbeuren door den kastelein, partikulier of ander persoon, die zich in deze schuldig zal hebben gemaakt.

§ 4. Van alle neringen en bedrijven, die langs de openbare straten of wegen uitgeoefend worden, zal de bedrjver gehouden zijn, deszelfs patent bij zich te hebben, ten einde, des gerequireerd wordende, hetzelfde te kunnen vertoonen.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

En worden de officieren van de politie, gelijk mede de dienaren en andere suppoosten der justitie, ten ernstigste gelast acht te geven, dat zoodanige personen deze bedrijven of neringen niet uitoefenen, zonder dat dezelve van behoorlijk patent zijn voorzien.

§ 5. Elk, wie hij zij, welke goederen te koop veilt, of eenigen handel, beroep, bedrijf of nering uitoefent, of anderszins behoort gepatenteerd te zijn, zal gehouden zijn, telkens, wanneer zulks van hem zal worden gevorderd, waar zulks ook zoude mogen wezen, aan de gemeente-besturen, de officieren van justitie en de beambten van 's Lands middelen, de konvooijen en licenten daaronder begrepen, te vertoonen en te exhiberen het patent, hetwelk hem daartoe autoriseert, op eene boete van vijftig guldens, boven en behalve de boete, bij § 6, hierna volgende bepaald, ingevalle mogt komen te blijken dat de gecallangeerde van geen behoorlijk patent mogt zijn voorzien.

En zullen, ingevalle diegene, welke hiervan in gebreke mogt blijven, zich buiten de plaats van zijn gewoon domicilium bevindt, de bij denzelven gevonden goederen worden aangehouden en gefekwestreerd, tot dat door denzelven de boete en de gevallen kosten zullen zijn voldaan.

§ 6. Een iegelijk, die bevonden mogt worden, na de primitive beschrijving, eenigen handel, beroep, nering of bedrijf te hebben uitgeoefend, zonder dat daarvan door hem de vereischte aanvraag ter verkrijging van patent daarvoor is gedaan, zal verbeuren eene boete van een honderd guldens, en langer dan drie maanden daarna, twee honderd guldens, en voorts met augmentatie van honderd guldens, voor elke drie maanden nalatigheid; zullende de gemeente-besturen de bevoegdheid hebben, en op hunne verantwoordelijkheid gehouden zijn, om de winkels enz. van de zoodanige onmiddellijk te doen sluiten, of aan hen de voortzetting van hun beroep of bedrijf te interdiceren, tot zoo lange de door hen gecallangeerde boeten op hen zal zijn verhaald en zijliedend van behoorlijk patent zullen voorzien zijn.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
geheven.

Art. 38. *Bepalingen omtrent het gebruik van afschriften der patenten en de wijze van afgifte derzelve.*

§ 1. Behalve de geïnteresseerden in eenigen handel, beroep, nering of bedrijf, zullen ook die gene, welke op meer dan eene plaats tevens gebruik van hun patent moeten kunnen maken, alsmede diegene, welke hun patent mogten komen te verliezen, daarvan kunnen verkrijgen een of meerdere afschriften.

Zoodanige afschriften, waarop zal worden melding gemaakt, of zulks is het eerste, tweede of derde, enz., zullen, (op vertoon van het daartoe verkregene consent, in de hierna volgende § 2 vermeld) door de ontvangers der directe belastingen uit de quohieren worden geformeerd, en op een gewoon gezegeld patentblad worden geschreven, waarvan door de belanghebbenden aan hen alleenlijk zal worden betaald het bedrag van het daartoe gebruikte zegel, zonder dat door hen iets anders of meerder te dier zake zal mogen afgevorderd worden.

§ 2. Aan de gemeente-besturen of zeters wordt opgedragen het onderzoek van de redenen, waarom door gepatenteerden afschriften van hunne patenten worden gevraagd, en daartoe termen vindende, dezelve te welgeren.

Een iegelijk, die een afschrift van deszelfs patent verlangt, zal zich, ter bekoming van hetzelfde, met een door hem onderteekend verzoekschrift, inhoudende de redenen waarom en te welken einde hij hetzelfde behoeft, aan het gemeente-bestuur adresseren, welk bestuur het gemelde verzoekschrift, ingeval er geene redenen van weigering bestaan, zal fatteren, en den verzoeker daarmede naar den ontvanger verzenden, ten einde deze het afschrift van het patent in gereedheid brenge, en hetzelfde tevens, met overlegging van gemelde gefatteerde verzoekschrift, aan het gemelde bestuur ter onderteekening aanbieden; zullende het alzoo geteekend afschrift, den volgenden dag, door den belanghebbenden kunnen worden geligt, die hetzelfde insgelijks zal moeten teekenen of zijn gewoon merk daaronder stellen.

Van alle uitgegeven afschriften van patenten zal op het register, in art. 19 § 1 omschreven, behoorlijke aantekening worden gehouden, voor welke registratie telken reize zal worden betaald vier stuivers.

§ 3. De gemeente-besturen zullen, bij het voormelde onderzoek, in het oog houden de bepalingen in art. 30

dezer ordonnantie vervat, en voorts zorg dragen, om bij het teekenen van het consent tot de afgifte van een afschrift van patent, duidelijk te vermelden, of zulks het eerste, tweede of derde is, en tot welk gebruik hetzelfde wordt afgegeven.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
regt van
patent zal
worden
gegeven.

Art. 39. Melding te maken van patent in publieke akten.

§ 1. Geene protesten, insinuatien, noch eenige andere judiciele of extra judiciele publieke akten, het beroep betreffende, waarin iemand gepatenteerd is, zullen van eenige kracht zijn, ten zij in het hoofd van dezelve bij den naam van dengenen, voor of door wien dezelve gedaan of gepasseerd worden, melding worde gemaakt van deszelfs verkregen patent, met den datum, het nummer en de plaats der uitgifte van hetzelfde, gelijk mede van de klasse, waarin zoodanig iemand is gepatenteerd, of zoo het een winkelier is, voor welk debiet dezelve zich heeft aangegeven; gelijk ook door niemand in regten zal vermogen geageerd te worden, noch iemand in zijne defensie worden toegelaten, in zaken zijnen handel, beroep, bedrijf of nering, aan het nemen van patent onderworpen, betreffende, noch daarop regard geslagen, ten zij in het hoofd der stukken, door den aanlegger of gedaagden wordende geproduceerd, op dezelfde wijze als boven gezegd is, zijn verkregen patent naar de klasse of het debiet, waarvoor hij zich heeft aangegeven, worde omschreven, alles op verbeurte van een honderd guldens, zoo door dengenen, welke zoodanige stukken produceert, als door den Notaris of ander publiek persoon, welke dezelve, zonder in achtneming dezer formaliteiten, mogt hebben gepasseerd.

§ 2. En zal eindelijk onder de stukken, ten processe overgelegd, het originele patent of wel een afschrift van hetzelfde moeten worden gevoegd, ten blijk, dat, ten tijde der handeling, waarover het geschil of de regtzaak is geëntameerd, zoodanig persoon, uit kracht van dat patent, tot zoodanigen handel, bedrijf, beroep of nering is bevoegd geweest, en dat, voor zoo ver het handelsdrijvende personen betreft, de firma's en geassocieerden tot dezelve behoorende, in de voorschrevene stukken behoorlijk zijn uitgedrukt.

Ordon-
nantie,
volgens
welke een
rege van
patent zal
worden
geheven.

Art. 40. *Straffen op het maken of vervalschen enz.
van patenten.*

Iemand bevonden wordende één of meerdere patenten te hebben gemaakt, gefabriceerd, vervalscht of veranderd, of handel te drijven op eene firma in het door hem bekomen patent, en op het register der patentpligtigen zijner woonplaats niet vermeld of bekend, of eindelijk gebruik te maken van een patent, op eens anders naam dan den zijnen afgegeven, zal dusdanig persoon, in die gevallen, met zoodanige straf gestraft worden, als bij 's Lands wetten op de misdaad van vervalsching als anderszins wordt gestatueerd.

Art. 41. *Wie tot de recherche en aangifte van gepleegde fraudes gerechtigd en verplicht zijn.*

Tot de aangifte van gepleegde fraudes op deze belasting worden alle lands of stedelijke bedienden mitsdien speciaal gekwalificeerd, die daarvan relazen, op den eed door hen gedaan, zullen opmaken en inzenden aan den controleur der divisie van controle, welke aan den bekeurden door eenen deurwaarder van zijne bekeuring zal doen kennis geven, met informatie, dat hij zich deswege bij hem controleur vervoegen kan, indien hij eenige bezwaren daartegen mogt hebben in te brengen.

De controleurs zullen voorts de aanhaling onderzoeken, en daartoe termen vindende, met den bekeurden mogen transigeren, onder approbatie van den advocaat-fiscaal der middelen te lande in hunne provincie, of in de provinciën, alwaar zoodanige ambtenaren niet bestaan, onder approbatie van den officier bij de correctionele regtbank van het ressort fungerende.

Art. 42. *Aan wien de vervolging der gedane fraudes is opgedragen.*

Tot de vervolging van gepleegde fraudes, alsmede tot de cognitie en vervolging der overtredingen en misdaden, vermeld bij § 5 van art. 35, en bij art. 40 der tegenwoordige ordonnantie, worden alzoo gekwalificeerd: in de Noordelijke provinciën, de Advokaten-Fiskals der middelen te lande, welke mitsdien de actiën daaruit voortvloeiende, zullen institueren voor de Gedeputeerde Staten der provinciën, en, des noods, in appel voor het Hoog Geregtshof van Financiën en Zeezaken. Ten zelf-

den einde worden in de Zuidelijke provinciën gekwalifi- Ordon-
ceerd de officieren bij de correctionele regtbanken funge- nantie.
rende; welke de actiën, daaruit voortvloeiende, voor de volgens
gezegde regtbanken zullen institueren; terwijl de misda welke een
den, in het voorschreven 40ste artikel genoemd, des patent zal
noods, voor de criminele regtbanken zullen worden ge- worden
bragt, alles met appel, op de gewone wijze. geheven.
(Staatsbl.
no. 14.)

De boeten, uit deze vervolgingen voortspruitende, zullen verdeeld worden in maniere als nader zal worden bepaald.

43. *Belooningen der zettters.*

De belooningen der zettters, aan welke de werkzaamheden, beurekkelijk de klassificatie der patentpluigen, de opmaking der leggers, alsmede de uitgifte der patenten en afschriften van dezelve, zijn opgedragen, zullen, naar mate van de plaatselijke omstandigheden, nader worden geregeld.

En zullen door de gemeente besturen of zettters geene andere of meerdere leges mogen afgevorderd worden dan de zoodanige, welke bij deze ordonnantie uitdrukkelijk zijn bepaald, alles op eene boete van twee honderd guldens; telken reize te verbeuren door dengenen die dusdanige andere of meerdere leges zal hebben afgevorderd, en op pene, om dadelijk van zijnen post te worden ontzet, onverminderd zoodanige straffen, als bij de wet op de misdaad van knevelarij zijn gesteld.

Artikel 199 der grondwet brengt mede, dat de Wet van
schuld des lands jaarlijks in overweging worde ge- 12 Jan.
nomen ter bevordering der belangen van de houdende
schuldeischers van den Staat. Het kwam aan Z. van fond-
M. noodzakelijk voor, dat bij die gelegenheid, sen voor
naar aanleiding van de 8ste, 9de en 25ste artike- de amor-
len der wet van den 14den Mei 1814, werd be- tificatie-
paald, het gedeelte der uitgestelde schuld, het- kas.
welk bij de eerste loting tot de werkelijke schuld (Staatsbl.
zou overgaan, en dat alsmede, ten gevolge van het no. 5.)
gemeld 25ste artikel, aan de, door Z. M. daargestel-
de, mortificatie-kas werden toegevoegd zoodanige
fondsen, als waar door die kas kon worden in
staat gesteld, om hare werkzaamheden te kunnen
uitbreiden en efficiëuslijk voldoen aan het oog-

Wet van
12 Jan.
houdende
toewijzing
van fond-
sen voor
de amor-
tisatie-
kas.
(Staatsbl.
no. 5.)

merk van hare instelling, de meestmogelijke bespoediging namelijk der vermindering van de publieke schuld. — Uit dien hoofde vond Z. M. goed, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, bij eene wet van den 12den Januarij, de volgende artikelen te bepalen:

Art. 1. De eerste uitloting der uitgestelde schuld, welke op den 1sten April aanstaande zal plaats hebben, zal gaan over een montant van zes millioenen guldens.

2. Bij het door Ons te arresteren reglement omtrent de wijze van overbrenging der uitgelorene uitgestelde schuld, tot werkelijke rentgevende schuld, zal tevens worden bepaald, op hoedanige wijze zal worden geëffectueerd, zoo wel de bij art. 8 der wet van 14 Mei 1814, vermelde amortisatie van het kapitaal werkelijke schuld, hetwelk bij overgang door een gelijk kapitaal uitgestelde schuld moet worden vervangen, als de afschrijving in het grootboek der uitgestelde schuld van dat gedeelte dier schuld, hetwelk in werkelijke overgaat, of ook zonder zoodanigen overgang mogt worden vernietigd; en eindelijk het in het openbaar verbranden der kansbiljetten tot het gemelde gedeelte der uitgestelde schuld behoorende.

3. Aan 's Lands amortisatie-kas worden boven en behalve de jaarlijksche som van twee millioenen guldens, welke ten behoeve dier kas op de begrooting der staatsbehoefsten, wordt gebragt, en op de gewoone 's Lands inkomsten verhaald, toegevoegd de navolgende fondsen:

a. De twaalf millioenen kapitaal uitgestelde schuld, voortgesproten uit het door de schatkist in het jaar 1814 aan de amortisatie-kas gedaan, doch daarna wederom verrekend voorschot.

b. De reeds verschenen en nog te verschijnen renten over dit jaar van de zes millioenen werkelijke schuld, mede voortgesproten uit het zoo evengemeld voorschot, en bij artikel 1 hier boven bestemd voor de eerste amortisatie.

c. De renten van zoodanige kapitalen, tot welker overgang de belanghebbende zich later, dan op den bepaalden tijd, zullen geadresseerd hebben, ingevolge het 1ode artikel van het reglement in dato 12 December 1814,

houdende bepalingen omtrent den overgang van de uitgestelde schuld tot de werkelijke schuld.

d. Het kapitaal, mitsgaders de achterstallige renten der inschrijvingen van werkelijke en uitgestelde schuld, welke afkomstig zijn van de invaliden-kas der Marine, en verdere afzonderlijke pensioenen en andere fondsen, welke thans door het inschrijven der daarop geaffecteerde lasten in het grootboek der pensioenen van de schatkist ofte anderzins, derzelver vorige destinatie verloren hebben, mitsgaders die, welke in de oude grootboeken op de rekeningen van geamortiseerde inschrijvingen gestaan hebben, en alle te zamen bedragen een montant van f 1,989,412:10:00, werkelijke, en van f 3,978,825:0:00 uitgestelde schuld.

e. De kapitalen werkelijke en uitgestelde schuld, voort te spruiten uit de afschrijving aan 's lands amortisatie-kas te doen, naar aanleiding van de wet van 8 Augustus 1815, houdende herstel van de Duitche Orde, Balije van *Utrecht*.

f. De reeds verschenen en nog te verschijnen jaarlijksche dividendten op de duizend actiën in de Nederlandsche bank, welke het gemeene land bezit.

4. Alle de voorsz. fondsen en inkomsten der amortisatie-kas zullen in de eerste plaats strekken om aan de rentheffers van den Staat de jaarlijksche amortisatie van vier millioenen werkelijke schuld, dat is de overgang in die schuld van een gelijk kapitaal uitgestelde schuld, door alle tijden heen en in alle omstandigheden te verzekeren; zoodanig, dat die overgang bij loting nooit minder zal kunnen zijn, maar wel meerder, wanneer zulks op Onze voordragt bij de Staten-Generaal zal worden bepaald, en zullen de voornoemde fondsen en inkomsten voorts worden gebruikt, zoo om, wanneer de omstandigheden zulks raadzaam maken, den prijs der publieke fondsen in stand te houden, als om door inkoop en andere voordeelige operatiën de fondsen der amortisatie-kas, hoe langer hoe meer te vergrooten en dezelve daardoor in staat te stellen, om in éene ruimere mate aan het oogmerk van hare instelling, de meest mogelijke bespoediging namelijk der vermindering der publieke schuld, te kunnen voldoen; — alles achtervolgens zoodanige voorschriften en bevelen, als door Ons onmiddellijk zullen worden gegeven aan den geen, of die geen, aan welke Wij de directie der amortisatie-kas hebben toevertrouwd of in het vervolg zullen goedvinden toe te vertrouwen.

Wet van
12 Jan.
houdende
toewijzing
van fondsen voor
de amortisatie-
kas.
(Staatsblad
no. 6.)

Wet van
12 Jan.
houdende
toewijzing
van fond-
sen voor
de amori-
tisatie-
kas.
(Staatsbl.
no. 5a.)

5. De rekening der gehouden directie in dezen zal Ons jaarlijks worden aangeboden, ten einde dezelve, na door Ons, voor zoo veel de volvoering Onzer gegevene bevelen ten opzichte der te doene operatiën aanbeft, geapprobeerd te zijn, te worden opgelegd, onder behoorlijke geheimhouding aan eene commissie van zeven personen, bestaande uit de eventuele voorzitters der beide Kamers van de Staten-Generaal, twee leden van den Raad van State, en drie leden van de Algemeene Rekenkamer, alle vijf door Ons telkens te benoemen, en om vervolgens door de drie laatstgenoemden opgenomen en gesloten te worden, als uitmakende de commissie uit de Algemeene Rekenkamer, aan welke Wij, naar aanleiding van het 34ste artikel der instructie van de gezegde Rekenkamer, gearresteerd bij de wet van 9 Julij 1814, zulks bij deze opdragen.

6. De staat en gemaakte vorderingen der amortisatiekas zal voor de eerstemaal in den jare 1820, of zoo veel vroeger als de omftandigheden zullen toelaten, de splitting der begrooting in de gewone en buitengewone uitgaven, bij art. 122 der grondwet voorgeschreven te doen, plaats hebben, en vervolgens bij de tienjarige vaststelling van de gewone 's Rijks uitgaven aan de Vergadering van de Staten-Generaal worden medegedeeld en daarna publiek gemaakt.

Op den 7den Maart vond Z. M. goed, op voordragt van den Minister van financiën, en gezien het 1de artikel der wet van den 12den Januarij, te arrefteren het volgende:

REGLEMENT, houdende bepaling omtrent de jaarlijksche amortisatie van werkelijke rentegevende schuld, en de overbrenging tot werkelijke rentegevende schuld, van een gelijk montant uitgeloofte wordende uitgestelde schuld; als mede omtrent de vernietiging van uitgestelde schuld, zonder overgang, overeenkomstig het gestatueerde bij art. 8 en 25 van de wet van 14 Mei 1814, tot herstel der nationale schuld.

Art. 1. Ten einde de amortisatie van zes millioenen guldens, van de werkelijke schuld voor dezen jare 1816 vastgesteld, ten uitvoer te brengen, zal door 's lands

amortisatie-kas, vóór den eersten April dezes jaars bij de directie van het grootboek der nationale schuld, van de fondsen aan de gemelde 'slands amortisatie-kas toekomende, worden afgeschreven een kapitaal van zes millioenen guldens werkelijk rentegevende schuld, en herzeive kapitaal worden goed geschreven op een daartoe speciaal te opene rekening onder den titel van *overgebragte schuld in A°. 1816.*

Reglement om-
trent de
jaarlijk-
sche
amortisa-
tie.
(Staatsbl.
no. 19.)

Art. 2. Dit kapitaal van zes millioenen guldens, alzoo op dezelve *rekening van overgebragte schuld* goedgegeschreven, zal alleenlijk en eigenaardig gerekend worden te representeren dat gelijk en daarmede overeenkomstig kapitaal van de nationale uitgestelde schuld, hetwelk door de uitloting van kans-biljetten voor dezen jare vastgesteld, uit de uitgestelde schuld tot werkelijke schuld zal moeten overgaan, zonder voor eenig ander einde hoegenaamd dienstbaar te kunnen zijn, dan alleen om hetzelfde aan de daartoe gerechtigde houders van kans-biljetten, in de loting van dezen jare uitgekomen, overtebrengen en overtebreefven, in voege en op de wijze hierna bepaald:

Art. 3. Insgelijks zal in het vervolg telken jare vóór het plaats hebben der loting, door de directie van 'slands amortisatie-kas, moeten worden afgeschreven zoodanig kapitaal van de werkelijke schuld, als waarvan de amortisatie voor ieder jaar respectivelijk bij eene voorafgaande wet zal zijn vastgesteld, en ieder zoodanig kapitaal jaarlijks op eene afzonderlijke rekening, mitsgaders ten fine als in art. 1 en 2 hier voren vermeld is, worden overgeschreven; te dien effecte, dat het kapitaal van ieder afzonderlijke jaarlijks te opene *rekening van overgebragte schuld*, bepaaldelijk alleen en bij uitsluiting geaffecteerd blijft aan het daarmede overeenkomstig gedeelte van de uitgestelde schuld, waarvan de overgang voor ieder jaar respectivelijk zal zijn bepaald; zullende Commissarissen van het grootboek der nationale schuld, de noodige huishoudelijke schikkingen betamen, ten einde deze Onze bevelen met de stípste nauwkeurigheid te doen nakomen, en alzoo de voorschrevene jaarlijksche amortisatie van werkelijke schuld en overgang van uitgestelde schuld zoo wel in het belang van het Rijk, als van de bezitters der nationale schuld, op de onwrikbaarste wijze te verzekeren.

Art. 4. Deze operatie zal op gelijken voet en wijze, op het dubbel van het grootboek der nationale werkelijke rentegevende schuld, bij de Algemeene Rekenkamer berustende, moeten plaats hebben.

Art. 5. De uitflag der loting van de kansbiljetten,

Reglement om-
trent de
jaarlijk-
sche af-
mortisa-
tie.
(Staatsbl.
no. 19.)

zal, door middel van de uitgifte van gedrukte lijsten, ter kennis van het publiek worden gebracht, en daar en boven nog binnen *Amsterdam*, een officieel contraboek van de aldus uitgelote nummers worden gehouden, bij den hier na te noemen Verificateur der kansbiljetten, onder toezigt van Commisfarissen van het grootboek.

Art. 6. De houders van de kansbiljetten en gedeelten van dien, welke bij de trekking zullen zijn uitgeloot, zullen dadelijk na den afloop derzelve hunne uitgelote kansbiljetten of gedeelten van dien kunnen emploijeren om den overgang van uitgestelde schuld tot werkelijke rentegevende schuld, in evenredigheid van een duizend guldens, voor een geheel uitgeloot kansbiljet, en van twee honderd guldens voor een vijfde gedeelte van een uitgeloot kansbiljet, bij de directie van het grootboek te mogen vorderen, in voege en maniere hierna volgende, te weten:

Eerstelijk zullen de uitgelote kansbiljetten ter verificatie moeten worden aangeboden, aan eenen daartoe, door Ons te benoemen verificateur, die te *Amsterdam* zal residueren, en welke daarop eene behoorlijke verklaring van echtheid, met uitdrukking van de dagteekening der verificatie zal stellen; en zal deze verificatie tot dat einde slechts van waarde zijn gedurende het loopend half jaar van 1 Januarij tot 30 Junij, of van 1 Julij tot 31 December, waarin dezelve verificatie is gedaan, en daarna op nieuw vereischt worden, wanneer de houder mogt hebben verzuimd om van zijn zoodanig uitgetrokken en geverifieerd kansbiljet ten fine van overbrenging in de werkelijke schuld, in tijds gebruik te maken.

Ten tweede zal de houder van ieder kansbiljet het daarmede overeenkomstig kapitaal uitgestelde schuld bij de directie van het grootboek, op de gewone wijze, van zijne rekening moeten afschrijven, of door eenen anderen van deszelfs rekening voor zijne rekening doen afschrijven, en goed schrijven op eene rekening onder den titel van *geamortiseerde uitgestelde schuld*; gelijktijdig bij die afschrijving aan de directie van het grootboek inleverende de uitgelote kansbiljetten, tot welke zijne afschrijving betrekkelijk is, met opgave der rekening op welke hij verlangt, dat een gelijk kapitaal in het grootboek der werkelijke schuld ten zijnen behoeve zal worden overgebracht; alles verder op zoodanige wijze als van wege Commisfarissen van het grootboek nader zal worden bekend gemaakt.

Art. 7. De afschrijving op de rekening van *geamorti-*

seerde uitgestelde schuld, ten fine van overgang van kapitaal van armenbesturen of pieuse gestichten, gelijk ook van particuliere gekwalificeerde of anderzins bezwaard de rekeningen gedaan wordende, zal de overbrenging in de werkelijke schuld niet anders plaats hebben dan op dezelfde namen en kwaliteiten, mitgaders met bijvoeging van dezelfde verbanden, als onder welke de rekeningen, waarvan zoodanige afschrijving wordt gedaan, in het grootboek der uitgestelde schuld voorkwamen; en zullen de kansbiljetten van zoodanige rekeningen niet aangenomen worden, dan nadat aan de directie van het grootboek tevens geproduceerd zal zijn het gevisceerd bewijs van inschrijving, waarop die kansbiljetten ten gevolge van art. 12 van de wet van 14 Januarij 1815 vermeld moeten staan, en op welk bewijs de nummers der uitgelote en aldus in te leveren kansbiljetten alsdan zullen moeten geroijfeerd worden.

Regle-
ment om-
trent de
jaarlijk-
sche
amortisa-
tie.
(Staatsbl.
no. 19.)

Art. 8. De partijen alzoo bij de directie van het grootboek in de vereischte orde bevonden zijnde, zal de inleveraar, conform zijne aanvraag, in het grootboek der werkelijke schuld, voor het overeenkomstig kapitaal uitgestelde schuld, worden goed geschreven, en de *rekening van overgebragte schuld*, hier boven in artikel 1 genoemd, voor een gelijk kapitaal belast en dus verminderd worden.

Art. 9. Dien ten gevolge zal het algemeen aanwezend kapitaal der uitgestelde schuld onmiddellijk en alzoo dagelijks voor iedere afgewerkte partij, verminderd zijn met het beloop van iedere voormelde goedschrijving op de *rekening van geamortiseerde uitgestelde schuld*, als daardoor krachtens de wetten definitivelijk en voor altijd vernietigd; zullende den staat der *rekening van overgebragte schuld*, voor ieder jaar, volgens de bovenstaande art. 1 en 2 in het grootboek der werkelijke schuld geopend, dagelijks moeten aanduiden, in hoe verre de overschrijving van ieder jaar reeds volbragt zal zijn, terwijl het generaal montant der *rekening van geamortiseerde uitgestelde schuld* zal aanduiden al hetgeen, zoo wel door overgang, ingevolge het tweede lid van art. 6 hiervoren, als zonder overgang, in voege hierna te melden, van deze schuld zal zijn vernietigd.

Art. 10. De directie van het grootboek zal op zoodanige wijze als bij dezelve raadzaam zal worden geoordeeld, de noodige voorzorgen daartellen, zoowel om de identiteit der ingeleverde partijen te verzekeren, als om de behandeling van dezelve, conform de bepalingen van

Regle-
ment om-
trent de
jaarlijk-
sche
amortisa-
tie.
(Staatsbl.
no. 19.)

dit reglement, met den meest doenlijken spoed te doen voltooijen, en voorts van iedere afgewerkte partij een bewijs aan den inleveraar afgeven.

Art. 11. Voor alle onkosten zoo voor de bij art. 6 van dit reglement bepaalde verificatie van uitgelote kansbiljetten en examinatie van de behoorlijke bewijzen, als voor de afschrijving in de uitgestelde en de overbrenging in de werkelijke schuld anderzins vallende, de afgifte van het bij het voorgaand artikel vermeld bewijs, daaronder mede begrepen, en alzoo niets uitgezonderd, zal bij de inlevering van iedere partij aan de directie van het grootboek moeten worden betaald *zien sluivers* voor iedere honderd guldens ingeschreven kapitaal, zonder meerder.

Art. 12. De inlevering van partijen tot overbrenging zal voortdurend bij de directie van het grootboek der nationale schuld kunnen worden gedaan op iederen werkdag, met uitzondering alleen van de gewone tijden der sluiting van het grootboek, wel verstaande dat de renten van ieder overgebracht kapitaal, conform het gestatueerde bij art. 10 van ons besluit van den 12den December 1814, zullen ingaan met den eersten dag van het halfjaar, waarin de aanvraag, afschrijving en inlevering, in voege als bij dit reglement is bepaald, en alzoo in behoorlijke orde zal zijn geschied.

Art. 13. Voor de renten van het kapitaal werkelijke rentegevende schuld, hetwelk op de respectieve *rekeningen van overgebragte schuld* der onderscheidene jaren, ten einde van iedere zes maanden en alzoo op den 30sten Junij en 31sten December van ieder jaar, door de nalatigheid der bezitters van uitgelote kansbiljetten onafgeschreven mogten blijven, zullen overeenkomstig het gestatueerde bij art. 30 van de wet van den 12den Januarij 1816, de rente-certificaten telkens worden afgegeven ten behoeve van 's lands amortisatie-kas.

Art. 14. Wanneer, ten gevolge van art. 25 van de wet van 14 Mei 1814, eene vernietiging van uitgestelde schuld, zonder overgang, plaats heeft, zal het kapitaal, bij eene voorsgaande wet tot deze vernietiging bepaald, door 's lands amortisatie-kas worden goedgegeschreven op de *rekening van geamortiseerde uitgestelde schuld*, en zullen alsdan tevens van wege dezelve amortisatie-kas, bij de directie van het grootboek worden ingeleverd zoo vele kansbiljetten, als er duizende guldens afgeschreven zullen worden. Deze kansbiljetten zullen dadelijk door een vernietigings-teeken onbruikbaar gemaakt worden, en

de nummers derzelve ter kennis van het publiek gebragt, zoodat, als bij de volgende jaarlijksche trekkingen, de aldus publiek gemaakte vernietigde nummers uit de bus getrokken worden, dezelve in geene aanmerking zullen komen, en in plaats van ieder dezer vernietigde nummers een ander getrokken worden, opdat door de hiervoren bepaalde goedschrijving op de rekening van geamortiseerde uitgestelde schuld, en de extinctie van de kansbiljetten, welker nummers niet meer in de loting deelen, de bedoelde vernietiging der uitgestelde schuld zonder overgang behoorlijk worde volbragt.

Reglement omtrent de jaarlijksche amortisatie.
(Staatsbl. no. 19.)

Art. 15. De directie van het grootboek der nationale schuld, zal in de maanden Julij en Januarij van ieder jaar, doen opmaken specifieke staten van de tot 30 Junij en 31 December daar bevorens bij haar ingeleverde en door haar ingetrokken kansbiljetten of gedeelten van dien, verdeeld op zoodanige wijze als de nummers derzelve kansbiljetten bij iedere loting zijn uitgetrokken geworden, en voor zoo verre dezelve uit eene vernietiging zonder overgang gesproten zijn, in dezelfde volgorde, als de nummers daarvan aan het publiek kenbaar gemaakt zijn; — alle deze kansbiljetten zullen eerst bij de Algemeene Rekenkamer ter verantwoording en aantekening worden ingezonden, en vervolgens in het openbaar worden verbrand, ten overstaan van eene daartoe door Ons te benoemen commissie uit dezelve kamer: het deswege te passeren proces-verbaal zal aan Ons worden aangeboden, en het montant der alzoo verbrande kansbiljetten telken reize worden publiek gemaakt.

Art. 16. De houders van onuitgelotene kansbiljetten of gedeelten van dien, zullen ten allen tijde het regt hebben, dezelve bij den onder artikel 6 hier boven genoemden verificateur, ter verificatie tegen de onder hem berustende strooken derzelve te doen nazien, tegen betaling van twee stuivers voor elk nummer.

Art. 17. Onze Minister van Financiën en de Algemeene Rekenkamer zijn belast met de executie van het tegenwoordig besluit, hetwelk in het staatsblad zal worden gerefereerd.

De eerste uitloting der kansbiljetten van de uitgestelde schuld ter somme van zes millioenen, in werkelijke schuld overgaande uit eene som van elf honderd een en dertig millioen, een honderd zeven en dertig duizend guldens, op den laatste

De eerste uitloting van uitgestelde schuld.

De eerste
uitloting
van uit-
gestelde
schuld.

December 1815 ten grootboek der uitgestelde schuld ingeschreven; zoodat 1,131,137 nummers werden geworpen in de bus, waarvan er 6000 moesten worden uitgetrokken, ving op den 1sten April aan. De trekking geschiedde in het openbaar, onder het opzigt van den Directeur der Nederlandsche loterij, op de wijze bij derzelver trekking gebruikelijk en ten overstaan eener Commissie uit de Algemeene Rekenkamer, en zulks dagelijks van 400 nummers. De bus of het rad, voor deze loterij bestemd, is geplaatst op de groote of zoogenaamde Loterijzaal op het binnenhof in 's Gravenhage, en heeft eenen diameter van 24 bij eene dikte of breedte van 6 voeten Rhijndlandsch. Dezelve is van binnen zoodanig ingerigt, dat, bij elke ronddraaijing de nummers geheel door elkanderen vermengd worden, terwijl omtrent de soliditeit, duurzaamheid en sluiting de meest mogelijke voorzorgen zijn genomen, zijnde de bus en het geheele daartoe behoorende toetel op last van den Minister van financiën ontworpen, en met zoo veel smaak als oordeel uitgevoerd, door en onder het opzigt van den Heer *Ziefenis*, architect der koninklijke paleizen en de gebouwen van het gouvernement. — De eerste trekking had onder den toevloed van een groot getal aanschouwers, des morgens ten elf uren plaats.

Commissie ter liquidatie met de Fransche kroon.

Tot de liquidatie met de Fransche kroon werden door Z. M. in Januarij benoemd de Heer *Canneman*, als Commisfaris-Generaal, en de Heer *de Bye*, als Commisfaris regter en arbiter van Z. M.; wordende voorts aan deze Commissie toegevoegd de Heer *Leclercq*, Procureur-Generaal bij het gerechtshof te Luik, en als Commisfaris-Arbiter de Heer *Fagel*, Ambassadeur bij het hof van Frankrijk.

Z. M., willende regelen de uitvoering der dispositiën, vervat in het 24sten artikel der wet van den 11den Februarij (1), in zoo verre dezelve be-

(1) Zie I. St. bl. 138.

betrekking hadden tot de vermindering van het tarief voor het handel-zegel in de noordelijke provinciën; en te gelijker tijd de goede ingezetenen ontheffen van de verplichting, om hunne akten en effecten ten tweeden male te laten registreren en te doen viseren voor zegel, wanneer ten aanzien van dezelve reeds in eenig gedeelte van het Rijk aan de wetten op beide die belastingen was voldaan, vond den 21sten Februarij goed, op voordragt van den Staatsraad, Directeur-Generaal der Indirecte belastingen, te bepalen.

Besluit van 21 Februarij omtrent de vermindering van het handzegel in de noordelijke provinciën. (Staatsblad no. 16.)

Arr. 1. Het tarief van het handelzegel, gearresteerd bij de publicatie van 23 December 1813, voor de noordelijke provinciën van Ons Rijk, wordt verminderd op de helft en dienvolgende vastgesteld als volgt:

Voor de wisselbrieven en alle verhandelbare effecten,		f 200 en minder bedragende, op f 0: 2: 8	
boven de -	200 tot en met de f	500	- 0: 5: 0
-	500	1000	- 0: 10: 0
-	1000	1500	- 0: 15: 0
-	1500	2000	- 1: 0: 0
-	2000	2500	- 1: 5: 0
-	2500	3000	- 1: 10: 0
-	3000	3500	- 1: 15: 0
-	3500	4000	- 2: 0: 0
-	4000	4500	- 2: 5: 0
-	4500	5000	- 2: 10: 0
-	5000	5500	- 2: 15: 0
-	5500	6000	- 3: 0: 0
-	6000	6500	- 3: 5: 0
-	6500	7000	- 3: 10: 0
-	7000	7500	- 3: 15: 0
-	7500	8000	- 4: 0: 0
-	8000	8500	- 4: 5: 0
-	8500	9000	- 4: 10: 0
-	9000	9500	- 4: 15: 0
-	9500	10000	- 5: 0: 0
-	10000	11000	- 5: 10: 0
-	11000	12000	- 6: 0: 0
-	12000	13000	- 6: 10: 0
-	13000	14000	- 7: 0: 0
-	14000	15000	- 7: 10: 0
-	15000	16000	- 8: 0: 0

J. B. van 1816. 2de Stuk. B

boven de f 16000 tot en met de f 17000	f 8:10:0
— — — 17000 — — — — — 18000	— 9: 0:0
— — — 18000 — — — — — 19000	— 9:10:0
— — — 19000 — — — — — 20000	— 10: 0:0

Zullende de zegels voor wisselbrieven en verhandelbare effecten, meer dan 20000 guldens moetende bedragen, door den ontvanger der registratie, bij suppletie voor zegel gevisceerd, en daarvoor moeten betaald worden, behalve het zegel van 10 guldens, tien stuivers voor iedere duizend guldens, boven de 20000 guldens, zonder splitsing.

2. Met afschaffing van hetgeen tot nu toe ter contrarie heeft plaats gehad, worden alle akten, schriften, wisselbrieven en verhandelbare effecten, zonder onderscheid, welke binnen Ons Rijk behoorlijk zijn geregistreerd en gezegeld, of voor zegel gevisceerd, voortaan slomme binnen hetzelfde van alle verdere registratie en visa voor zegel vrijgesteld.

Besluit
van 14
Maart be-
trekkelijk
de bij
kwartalen
te doene
betaling
van de
trakte-
menten
en jaar-
wedden,
welke
door
’s Rijks
schatkist
gedragen
worden.
(Bijvoegf.
tot het
Staatsbl.
D. III.
St. I. bl.
329.)

Z. M. in aanmerking nemende, dat de maandelijksche betalingen der vaste traktementen of jaarwedden, welke op ordonnantiën voldaan en door ’s Rijks schatkist gedragen worden, zonder noodzaak aanleiding hadden gegeven tot zeer groote vermeerdering van werkzaamheden; en overwegende, dat, hoezeer het van de eene zijde van belang was, dat hierin werd voorzien, echter ook aan den anderen kant behoorde te worden gezorgd, dat ’s Rijks ambtenaren en verdere in deze belang hebbenden, door het plotseling verlängeren der termijnen van betaling hunner traktementen, in geene ongelegenheid geraakten; — verlangende wijders de betaling der traktementen in het vervolg, zoo veel mogelijk, te bespoedigen, en in het generaal te dezen aanzien eenige vaste bepalingen te maken, besloot op den 14den Maart, na te hebben gehoord het rapport van den Minister van Financiën: „de maandelijksche betalingen niet te continuëren, maar door die bij kwartalen te doen vervangen op 31 Maart, 30 Junij, 30 September en 31 December; en wel voor dit jaar met ordonnantiën, voor het 2de kwartaal in Mei, voor het 3de in Augustus en

voor het 4de in December te slaan. — Aanvankelijk met 1817 en vervolgens zullen de ordonnantiën geslagen worden

die over het 1ste kwartaal in Maart,
 — — — 2de — — — — Juni,
 — — — 3de — — — — September,
 — — — 4de — — — — December van ieder

jaar. — De Ministers en verdere hoofden van departementen hebben de fondsen, daartoe benodigd, te brengen op derzelver, aan Z. M. te doene, aanvraag over de respectief genoemde maanden. — De erfgenamen, regtverkrijgenden van overleden *burgerlijke* en *regterlijke* 's Rijks ambtenaren en bedienden, hebben aanspraak op de betaling van het traktement van den overledenen voor het volle bedragen van het kwartaal, waarin het overlijden heeft plaats gehad. — De traktementen van nieuw aan te stellen *burgerlijke* en *regterlijke* 's Rijks ambtenaren en bedienden, zoo mede alle aan dezelve te accorderen verhoogingen van traktementen, kunnen niet ingaan, dan met den eersten dag van het kwartaal, volgende op dat, waarin de aanstelling geschiedt of de verhooging van traktement toegestaan wordt. Hetzelfde zal plaats hebben ingevale eenig ambtenaar tot andere functiën geroepen wordt, als wanneer het traktement van den post door hem bekleed, over het kwartaal, waarin hij denzelven verlaat, aan hem 'ten volle' zal worden uitbetaald, en daartegen het traktement van zijnen nieuwen post eerst met het begin van het volgend kwartaal zal aanvang nemen. — Offchoon ingevolge en overeenkomstig dit besluit ook voor de traktementen der Predikanten om de drie maanden zal worden geordonnanceerd; zal echter het genot van de traktementen zelve blijven toegekend aan degenen, die op een gegeven plaats werkelijk gefungeerd of den dienst waargenomen hebben. De vastgestelde bepalingen ten behoeve der Predikants weduwen en weezen zullen behouden blijven, en de verrekening der traktementen tuschen de belanghebbenden, zal bij maanden afge-

deeld worden, in dier voegen, dat, volgens het thans plaats hebbend gebruik, de geheele maand zal worden genoten door de in dienst komende Predikanten, wanneer zij den dienst voor of op den 15den van zoodanige maand aanvaarden, terwijl zij in het tegenovergestelde geval, op geene bezoldiging, gedurende die maand, voor deze hunne nieuwe standplaats zullen kunnen aanspraak maken. — Ten einde de uitvoering der laatste bepalingen te verzekeren, zal bij het departement voor de zaken der Hervormde kerk enz. zoodra hetzelfde zal onderrigt zijn van de door Z. M. verleende approbatie op een beroep, uitgebragt op een reeds elders fungerend Predikant, de eerstvolgende ordonnantie voor de standplaats, waarop zich de beroepen Predikant alsnog bevindt, worden geslagen ten name van den gevolmagtigden der klasfis of ring, waarin dezelve is gelegen, ten einde het montant der ordonnantie te ontvangen en uit te reiken aan hen, die, volgens de bovengemelde bepalingen, daarop aanspraak mogten hebben; — en werd de Commisfaris-Generaal, provifioneel belast met de zaken der Hervormde kerk enz. geautoriseerd, om wijders alle fchikkingen te maken, welke noodig mogten bevonden worden, om, zoo veel mogelijk, te zorgen, dat de invoering der driemaandelijksche ordonnancering, den Leeraren van den Godsdienst bij de kerkgenootfchappen onder zijn departement behoorende, en andere daarbij belanghebbende, geen nadeel toebrengt.

Besluit
van 16
Maart,
houdende
bepalingen
omtrent de
bevestiging
der
provifionele
koop-con-
tracten
van do-

Bij herziening der besluiten van den 7den November 1814 en 30 Januarij 1815, waarbij de termijn aan de koopers van domeinen, ten gevolge van de decreten van 6 Februarij 1810 en 3 Januarij 1812 gereveleerd zijnde, door Z. M. waren verlengd tot op den 1ften Mei 1815, ten einde dezelve koopers hunne contracten van koop aan de ontvangers der domeinen, alwaar dezelve gelegen zijn, vertoonen en de kwitantien van betaalde termijnen doen viferen; — en uit aanmerking, dat er zoo wel den Staat als den

voorz. koopers ten hoogste gelegen ligt, dat sommige provisonale koop-contracten door definitive worden vervangen; — en dat insgelijks een einde aan de vorderingen der zoogenaamde ritularissen of verkrijgers van voormelde decreten diende gemaakt te worden, besloot Z. M. op den 16den Maart, gezien het rapport van den Minister van Justitie op de voordragt van den toenmaligen Commissaris-Generaal van Financiën te Brussel gedaan, den Raad van State gehoord: „ dat de ontvangers der domeinen ten spoedigste aan hunne respectieve directeurs, en deze aan den hoofd-administrateur der domeinen zouden doen toekomen een staat en opgave van alle domeinen, ten gevolge van de decreten van 6 Februarij 1810 en 3 Januarij 1812 gereveleerd, en, hetzij definitief, hetzij provisonaal, verkocht; welke staten, voor zoo verre de provisonale koop-contracten aangaat, eene duidelijke opgave moesten bevatten van de gelegenheid van de domeinen, de hoeveelheid van den koopprijs, de namen der koopers, het bewijs van nationalen eigendom, mitsgaders dat dezelve niet vroeger waren ontdekt geweest, en zoodanige aanmerkingen en confideratiën, als de directeurs en ontvangers der domeinen mogten oorbaar achten; — dat alle houders van provisonale koop contracten, die binnen den geprorogeerden termijn waren opgekomen, uiterlijk binnen twee maanden zouden hebben in te leveren de vereischte documenten, na welker voldoende onderzoek de hoofd-administratie zou overgaan tot de liquidatie van den definitiven koopprijs en het passeren der opdragten; doch ingeval van gegronde aanmerkingen omtrent derzelver validiteit of omtrent de fustenuën der koopers van gedane betaling in minderingen, deswege rapport zou geschieden aan Z. M., ten einde door Hoogstidenzelven te statuëren; — dat de provisonale koopers, bij geval van verzuim, van den provisonalen koop zouden verstoken zijn, behoudens het regt van den Staat, om de provisonaal door hen gekochte domeinen ten

meinen,
geopen-
baard ten
gevolge
der decre-
ten van
den 6 Fe-
bruarij
1810 en 3
Januarij
1812.
(Staatsbl.
no. 20.)

hunnen pericule te doen verkoopen; zonder dat zij in dat geval eenig voordeel zouden kunnen genieten; — dat ook bij goedkeuring der documenten het verzuim van opkomen der koopers in persoon of bij gemagtigden ten aangezegden dage, hetzij in 's Gravenhage hetzij te Brussel, ten einde het definitief koop-contract te passerén, en de opdracht aan te nemen, dezelve maatregel, als boven, zou worden gevolgd; — dat niemand krachtens de decreten van 6 Februarij 1810 en 3 Januarij 1812 eenige reclamatiën hoegenaamd op de domeinen zou kunnen doen, boven hetgeen was toegestaan bij de besluiten van Z. M. van 7 November 1814 en 30 Januarij 1815; — en dat alle onregtmattige bezitters van verborgene domeinen, indien zij dezelve voor den 1sten Julij openbaarden, ongemoeid zouden worden gelaten wegens de door hen tot dus verre genoten vruchten en de pachten, geene negen jaren te boven gaande, welke zij als bezitters bij authentieke akten of akten zekere dagteekening hebbende, vóór den jare 1816 mochten hebben aangegaan, door Z. M. ten profijte der houders zouden worden gehandhaafd.

Besluit
van 23
Maart be-
palende de
ontvangst
der indi-
recte be-
lastingen,
in af-
wachting
van het
nieuwe
systeem.
(Staatsc.
no. 74.)

Z. M. in aanmerking nemende, dat, volgens het 26ste artikel der wet van den 1den Februarij, tot regeling der middelen om de staatsuitgaven voor het loopende jaar te bestrijden, met den 1sten Julij een algemeen systeem van indirecte belastingen over de geheele uitgestrektheid van het Rijk stond te worden ingevoerd, en dat de thans gehevene indirecte belastingen inmiddels op den tegenwoordigen voet werden gecontinueerd, vond goed, bij besluit van den 23sten Maart, te bepalen de noodige voorzieningen, dat de vordering van de laatstgezegde belastingen, voor zoo verre de betaling daarvan ook over het laatste gedeelte des jaars gewoonlijk vroeger plaats had, provisioneel niet verder geschiedde dan tot het tijdstip, voor de invoering van het nieuwe systeem bepaald.

Bij besluit van den 17den Maart benoemde Z.

M. de Heeren *Mollerus, Rengers, Holvoet, Raoux* Beroep en *de Gaffier*, Leden van den Raad van State, om te examineren en te classificeren de vorderingen, ingeleverd door verschillende ingezetenen der zuidelijke provinciën, welke in den tijd, het zij door willekeurige beschikkingen, het zij door toevallige omstandigheden, van de liquidatie der provinciale schuldbekentenissen waren uitgesloten geweest. — In het rapport, hetwelk de vrucht van dezen arbeid zou zijn, moest de Commissie tevens aan den Koning hare gedachten voordragen, om de, door haar aannemelijk bevondene, vorderingen af te doen; en over het geheel gaf Z. M. Hoogstdeszelfs begeerte te kennen, dat deze zaak behandeld wierd met eene zorgvuldigheid, geëvenredigd aan het groot belang, dat een aantal zijner getrouwe onderdanen bij dezelve hadden.

Op den 9den April arresteerde Z. M., op voordragt van den Minister van Financiën, een reglement op de verwisseling der receptissen, gesproken uit de oorlogsbelasting, gearresteerd bij de wet van den 11den November 1815, tegen schuldbekentenissen van het Syndikaat, gecreëerd bij dezelve wet.

Bij besluit van den 16den Mei vond Z. M. goed, het verschuldigd resterend gedeelte der directe gewone en buitengewone belastingen over 1815, welke heffing zoo door het Fransch Gouvernement, als door het voormalig Gouvernement-generaal van België in de Fransche kantons, die bij het traktaat van den 20sten November 1815 met het koninkrijk der Nederlanden vereenigd zijn, bevolen was, kwijt te schelden.

Z. M. gelet hebbende op Hoogstdeszelfs besluit van den 27sten Julij 1814. N^o. 46, waarbij de Notarissen in de noordelijke provinciën, vermits dezelve aan de belasting van het regt van patent waren onderworpen, even zeer als uit hoofde, dat alleen rekenpligtigte ambtenaren tot het stellen van eene borgtogt in contante gelden waren verplicht geworden, zijn vrijgesteld van de borgtogt, die zij, volgens de Fransche wet-

Verwisseling van receptissen uit de oorlogsbelasting. (Staatsbl. no. 22.)
Kwijtschelding van verschuldigd geblijvene belastingen aan ingeslote Fransche kantons. (Staatsbl. no. 120.)

Besluit van 19 Junij, waarbij de Notarissen in de zuidelijke provinciën worden vrijgesteld van borgtocht in contante gelden. (Staatsbl. no. 29.)

ten en verordeningen op het notariaat, moesten opbrengen; en overwegende, dat de Notarissen in de zuidelijke provinciën, bij de wet van den 11den Februarij dezès jaars, mede aan de belasting op het regt van patent zijnde onderworpen, op eene gelijke vrijstelling aanspraak hadden verkregen, en diensvolgens aan dezelve de bepalingen van voorz. besluit willende gemeen maken, besloot, op het rapport van den Minister van Financiën en van Justitie, op den 19den Junij, dat voorz. besluit van 27 Julij 1814. N^o. 46. insgelijks toepasselijk is op de Notarissen in de zuidelijke provinciën van het Rijk en in het Groothertogdom Luxemburg; en dat diensvolgens zoodanige Notarissen, welke eenige gelden tot borgtocht in 's lands kasse mogten hebben gestort, die gelden, op vertoon van het bewijs der gedane betaling zouden terug krijgen bij den Minister van Financiën; wordende nogtans de zoodanigen, welke in der tijd hunne borgtogten in de Fransche kassen hadden gestort, verwezen tot de bepalingen bij het 23ste artikel van het vredes traktaat van 30 Mei 1814, en bij de nadere overeenkomst van 20 November 1815 ten aanzien van de teruggave der borgtogten vastgesteld.

Besluit van 15 Julij, houdende maatregelen ter invordering van sommige indirecte belastingen in de noordelijke provinciën over Julij, Augustus en September. (Staatsbl. no. 173.)

Z. M., op voordragt van den Staatsraad Directeur Generaal der indirecte belastingen van den 8sten Julij, lettende op Hoogstdezelfs besluit van den 23sten Maart, waarbij bepalingen werden vastgesteld omtrent de voldoening, over de zes eerste maanden dezès jaars, zoo van het last- en water plaatsiergeld, als van de gesloten accoorden voor de waag en rondemaat, mitsgaders der verantwoording van het pasfagiegeld, respectivelijk in de noordelijke provinciën geheven wordende; — en in aanmerking nemende, dat, door het uitschellen van de introductie van het nieuwe systema van indirecte belastingen, volgens de wet van den 24sten Junij, het nemen van nieuwe maatregelen ten dezen noodzaaklijk ware geworden, — besloot op den 22sten Julij, dat de contribuabe-

len aan het eerstgenoemde over dezen jaer zouden gehouden zijn hetzelfde te voldoen over de maanden Julij, Augustus en September, en de accordanten ten aanzien van het laatstgenoemde, over dezelfde drie maanden een vierde op te brengen van het montant dier akkoorden, de eerste maandelijks, de laatste voor den afloop van de maand September.

Bij besluit van den 19den Augustus bepaalde Z. M. dat het, te Hastier, hoofdadministratie van Dinant, opgerigte bureau, bij besluit van 8 Augustus 1815 vernietigd, zou hersteld worden; en dat men aldaar de aangiften van koopwaren en goederen, langs de Maas in- en uitgevoerd wordende, zou ontvangen. — Er zou ook een bureau van inkomende en uitgaande regten worden opgericht te La Panne, hoofdadministratie van Oostende.

Bureaux van inkomende en uitgaande regten te Hastier en La Panne. (Rijv. tot het Staatsbl. D. III. bl. 125.)

Van den 15den September dagteekende een aantal wetten, allen, ingevolge het aangenomen stelsel van indirecte belastingen, in deliberatie en ter conclusie gebragt bij de Staten-Generaal, en betreffende de onderscheidene middelen, daarbij gestatuëerd. Alle deze bijzondere wetten, al den fabrikanten, handelaars en trafikanten in de daarbij bepaalde middelen bijzonderlijk aangaande, en, in derzelver geheel bijeen gebragt, een matig boekdeel uitmakende, zullen wij geenszins in haar geheel noch zelfs bij uittreksel plaatsen, maar bij aanduiding alleen van de natuur en hoegrootheid der respectieve belastingen. — De algemeene wetten en verordeningen, op alle de onderscheidene belastingen toepasselijk, of de leden der maatschappij meer algemeen geldende, meenen wij in haar geheel te moeten overnemen.

De wet op de belasting van het zout, in 44 artikelen bestaande, bepaalde aldus de natuur en hoegrootheid dier belasting. „ Na den 1sten Julij 1816 zal binnen het Koninkrijk der Nederlanden worden geheven eene belasting van al het ruwe en geraffineerde zout, mitsgaders van de pekels, welke den lande zullen worden inge-

Belasting op het middel van zout. (Staatsbl. no. 36.)

voerd. — De voorschrevene belasting zal bedragen $f\ 3:2:8$ van iedere honderd ponden, of $f\ 6:6:8$ van iedere honderd kilogrammen ruw zout; $f\ 7:10:-$ van iedere honderd ponden of $f\ 15:3:10$ van iedere honderd kilogrammen wit of geraffineerd zout, en $f\ 12:-:-$ van ieder okshoofd of $f\ 10:6:2$ van ieder dubbeld hectoliter pekels; en andere en mindere hoeveelheden naar advenant.

Belasting
op het
middel
van de
Zeep.
(Staatsbl.
no. 37.)

De wet op de belasting van de zeep, 80 artikelen behelzende, bepaalde deze belasting als zullende worden geheven van alle de harde zeep, welke den lande zal worden ingevoerd, mitsgaders van alle harde en zachte, welke in den lande zal worden gefabriceerd. — De voorschrevene belasting zal bedragen $f\ 12:10:-$ van elke honderd ponden of $f\ 25:6:-$ voor elke honderd kilogrammen harde zeep, welke wordt binnen gebracht, en $f\ 1:13:-$ voor ieder anker ruimte of $f\ 4:5:-$ voor ieder hectoliter ruimte; die de ketel der binnenlandsche zeepziederijen bevat en welke somme verichuldigd zal wezen, zoo dikwijls de gemelde ruimte tot het zieden of bereiden van harde of zachte zeep zal gebezigd worden. De meerdere of mindere hoeveelheden der buitenlandsche harde zeep zullen gerekend worden naar advenant. — Invoer van zachte zeep is verboden.

Belasting
op het
middel
van den
Wijn.
(Staatsbl.
no. 38.)

De wet van de belasting op het middel van den wijn is in 56 artikelen begrepen. Deze belasting wordt geheven van alle wijnen, welke den lande zullen ingevoerd of aldaar geteeld en gewonnen worden. Dezelve zal bedragen $f\ 24:-:-$ van ieder okshoofd wijn, van zes en negentig sloopen, of van $f\ 20:12:5$ van ieder dubbeld hectoliter wijn, hetwelk op fust wordt binnen gebracht; $f\ 40:10:-$ voor 270 flesschen ter gewone grootte van 45 of meerder in het anker, of $f\ 34:15:12$, het dubbeld hectoliter voor den wijn, welke gebotteld wordt ingevoerd, en $f\ 3:18:-$ van ieder okshoofd of $f\ 3:7:-$ van ieder dubbeld hectoliter wijn, welke binnenlands

geteeld of gewonnen wordt. — Meerdere en mindere hoeveelheden naar advenant.

De wet op de belasting van het Buitenlandsch gedistilleerd bestond uit 42 artikelen en bepaalde de natuur en hoegrootheid dezer belasting aldus, dat zij zal worden geheven van al de brandewijnen, gedistilleerde wateren, rum, arak en likeuren, welke den lande zullen worden ingevoerd, en dat de voorschreven belasting zal bedragen: van een okschoofd brandewijn of gedistilleerde wateren, Amsterdamsche proef of twintig graden, f 40:— of f 34:7:2 het dubbeld hectoliter; meerdere of mindere sterkte, mitsgaders mindere of meerdere quantiteiten, naar advenant. — Van een okschoofd rum, arak of likeuren, om het even van welke sterkte of gehalte f 60:— of f 51:10:12 het dubbeld hectoliter, meerdere of mindere quantiteit naar advenant. — Van brandewijn, voorloop, rum, arak, likeuren en andere gedistilleerde wateren, op bottels ingevoerd f 81:— voor de 270 flesschen, ter gewone grootte van 45 of minder [meerder] in het anker, of f 69:10:8 de 200 liters. — Op grootere flesschen of op kruiken ingevoerd naar advenant.

Belasting
op het
middel
van Bui-
tenlandsch
Gediste-
leerd.
(Staatsbl.
no. 39.)

De wet der belasting op het middel van het Binnenlandsch gedistilleerd, in 58 artikelen begrepen, vorderde eene heffing op allen korenbrandewijn, jenever, brandewijn, brandewijn van wijn, gedistilleerde wateren en likeuren, die binnen het Koninkrijk gestookt zullen worden, welke ook de hoofdstoffen zijn, waaruit dezelve zijn te zamengesteld. — Deze belasting zal geheven worden van de even gemelde hoofd- of grondstoffen der brandewijnen, en tot maatstaf hier voor strekken de ruimte der beslagkuipen of bakken, waarin deze speciën verwerkt worden. — Deze ruimte zal, op den nader te bepalen voet en onder eene korting bij art. 23 toegetaan, belast worden met 6 stuivers van ieder anker of 15 stuivers 7 penningen per hectoliter, zoo dikwijls dezelve, ter bereiding van het beslag of het daarin vermengen van speciën zal gebezigt worden.

Belasting
op het
middel
van Bin-
nens-
landsch
Gediste-
leerd.
(Staatsbl.
no. 40.)

Belasting
op het
middel
van de
Bieren.
(Staatsbl.
no. 41.)

De wet der belasting, welke geheven zal worden van alle de bieren, welke den lande zullen ingevoerd of aldaar gebrouwen worden, hield 85 artikelen in, en bepaalde aldus de hoegrootheid derzelve. De voorschrevene belasting zal bedragen f 16:-- van ieder okshoofd of f 13:14:14 van ieder dubbeld hectoliter bier, welke op fust wordt binnen gebragt; en voor gebottelde bieren f 27:-- voor de 270 flesschen, ter gewone grootte van 45 of meerder in het anker, of f 23:3:12 van de 200 liters, en 3 stuivers van iedere zeltzer-water kruik voor het bier, hetwelk gebotteld wordt ingevoerd; en eindelijk 5 stuivers 14 penningen voor ieder anker of 15 stuivers voor ieder hectoliter ruimte, die de roerkuip der binnenlandsche brouwerijen bevat, en welke somme verschuldigd zal wezen, zoo dikwijls de gemelde ruimte tot het bessen of vermengen der speciën zal gebruikt worden. De meerdere of mindere hoeveelheden der buitenlandsche bieren zullen gerekend worden naar advenant.

Belasting
op het
middel
van de
Azijnen.
(Staatsbl.
no. 42.)

De wet ter heffing eener belasting van alle de azijnen, welke den lande zullen ingevoerd of aldaar gebrouwen, getrokken of gefabriceerd worden bevat 94 artikelen. Deze belasting bedraagt f 18:-- van ieder okshoofd of f 15:9:4 van ieder dubbeld hectoliter, het zij wijn-bier of kunst-azijn, limoensap, cider of poirée, hetwelk op fust wordt binnen gebragt; f 27:-- voor de 270 flesschen ter gewone grootte van 45 of meerder in het anker, of f 23:3:12 van de 200 liters, en 3 stuivers van iedere zeltzer-water kruik of grootere flesch dan de ordinaire flesschen, — beide voor deze dranken, — welke gebotteld worden ingevoerd, en eindelijk 5 stuivers 14 penningen voor ieder anker ruimte, welke de zogenaaemde werken of tweelingskuipen in de verzuurplaatsen der binnenlandsche kunst-azijnmakerijen, en der roer of andere beslagkuipen der mede binnen het Rijk gevestigde bier-azijn-make-

rijen bevatten; en welke somme verschuldigd zal wezen, zoo dikwijls de gemelde ruimte tot het bestaan of vermengen der speciën zal gebruikt worden. — De meerdere en mindere hoeveelheden der buitenlandsche azijnen, limoenap, cider of poirée, zullen gerekend worden naar advenant.

De wet der belasting op het middel van den turf behelsde 31 artikelen en bepaalde dat van al den turf, welke den lande zal worden ingevoerd, zal worden geheven, te weten: van ieder ton spon- of bagger-turf 3 stuivers of 2 stuivers 10 penningen het dubbeld hectoliter, en van iedere ton gestoken of gegraven turf, van welken aard ook *een* stuiver, of 14 penningen het dubbeld hectoliter; — en dat van den turf, welke binnen het Rijk is of zal worden gebaggerd, gegraven of gestoken, zal worden betaald de impost ten behoeve van den lande, te weten: van iedere ton spon- of baggerturf 2 stuivers of 1 stuiver 12 penningen het dubbeld hectoliter; — van iedere ton zwarten, zoo wel als graauwen turf, die van hooge veenen, of uit andere gronden, af- of uitgestoken, af- of uitgegraven, en niet tot bagger gemaakt of bereid wordt, zoo mede van de zandkluiten of zandturf 4 penningen of $3\frac{1}{2}$ penning het dubbeld hectoliter. — Deze bepalingen waren echter niet toepasselijk op de in dit jaar gebaggerden, gegraven of gestoken turf in die gedeelten van het Rijk, waar dezelve tot hiertoe van alle belasting was vrij gesteld geweest. — Ook werden van dezen impost geheel vrij gesteld de zoogenaamde plaggen of heischalen, mits niet dieper afgegraven of afgestoken wordende dan 4 duimen of *een* decimeter van den bovengrond; dieper gestoken wordende zouden dezelve in allen deele gelijk gesteld worden met den gestoken turf, boven vermeld.

De wet betrekkelijk de belasting op het middel van de steenkolen, 65 artikelen bevattende, bepaalde, dat eene belasting zou worden geheven

Belasting
op het
middel
van den
Turf.
(Staatsbl.
no. 43.)

Belasting
op het
middel
van de
Steenko-
len.
(Staatsbl.
no. 44.)

van alle de steenkolen, welke den lande zullen ingevoerd, of uit de binnenlandsche koolgroeven gedolven, en van daar ter vertier weggehaald zullen worden. Deze belasting zou bedragen $f\ 11:-$ van ieder hoed of $f\ 7:8:7$ van de 1000 kilogrammen steenkolen of kolengruis; en 10 stuivers van elke waag of 69, 16 kilogrammes grove of schaalkolen, welke van buiten 's lands aangevoerd zullen worden, mitsgaders 5 stuivers voor iedere 1000 ponden of 10 stuivers 2 penningen van de 1000 kilogrammen grove of fijne kolen, welke uit de binnenlandsche koolgroeven zullen verdebiteerd of afgeleverd worden.

Belasting
op het
middel
van het
Binnen-
landsch
Lastgeld.
(Staatsbl.
no. 45.)

De wet betrekkelijk de belasting op het middel van het binnenlandsch Lastgeld, in 39 artikelen begrepen, bepaalde deze heffing van alle binnenlandsche schepen, schuiten en vaartuigen, van welken aard en natuur dezelve zouden mogen zijn, of tot welk einde dezelve zouden geschikt zijn; dezelve regelende in drie klasfen. De 1ste van overdekte schepen, wier ladingplaatsen geheel of gedeeltelijk met vaste dekken of tenten of wel luiken, borden, planken of leeren overdekt zijn, of in of aan dewelke eenig juk, ligger, planken of leeren gevonden worden; van welke, niet meer dan één last, dat is 2,84 kubiekmeter of 18ère groot bevonden wordende $f\ 3:-$ doch op meer dan één last of 2,84 18ère aangeslagen zijnde, bovendien wegens elk zoodanig last $f\ 2:10:-$ of voor iedere 18ère $f\ -:17:10$ jaarlijks zal worden geheven; de halve en vierde gedeelten van lasten of gedeelten van 18èren boven het eerste last of 2,84 18ère, berekend naar het voorschrift der meting en ijking der schepen. — De 2de klasfe van overdekte schepen, groenten en andere speciën varende, waaronder begrepen zijn ook de korenligters, welke dienen ter berging van granen, of om dezelve naar de zee-schepen of pakhuizen te brengen en die geen zeil-
tuig voeren; van welke jaarlijks zal worden ge-

haven, wanneer dezelve geen of niet meer dan één last of 2,84 stère groot bevonden worden $f\ 2:-$ en meer dan één last of 2,84 stère kunnende laden, bovendien wegens elk zoodanig last $f\ 1:10:-$ of $f\ -:10:9$ de stère; de halve en vierde gedeelten van lasten en de halve stèren te berekenen als voor de 1ste klasse. — De 3de klasse van opene schepen, waaronder begrepen zijn alle schepen, schuiten en vaartuigen, om het even onder welke benaming dezelve varen, gebruikt worden of kunnen gebruikt worden, welker ladingplaats geheel onoverdekt is, alsmede de veerponten en gierbruggen; zullende voor deze laatste de capaciteit van ieder schip, schuit of vaartuig, hetwelk zij uitmaken, berekend worden. Beneden een half last of 1,42 stère groot zijnde zullen deze opene schepen, schuiten en vaartuigen niet aan de belasting doch wel aan de meting onderhevig zijn. Op de grootte van een half last of 1,42 stère gemeten wordende, zal van dezelve worden betaald jaarlijks $f\ 1:-$ op meerder tot en met één last of 2,84 stère gemeten wordende, $f\ 2:-$ en grooter gemeten wordende $f\ 1:10:-$ voor elke last of $f\ -:14:1$ voor elke stère, boven het eerste last of 2,84 stère, en de halve en vierde gedeelten van lasten of stèren, volgens berekening als voren. — De vaartuigen, schepen en schuiten, in de drie klassen vermeld, welke vaste beurten en veeren bevaren en hunne reizen geheel of meerendeels zeilende volbrengen, zullen, boven de belasting op de klasse, waartoe zij behooren, aan eene verhooging onderworpen zijn van $f\ -:10:-$ per last of $f\ -:3:8$ per stère. — De laatstgemelde schepen getrokken wordende, zonder onderscheid of dezelve tot hulp en gemak, ook bij gelegenheid, van eenig zeiltuig gebruik maken; voorts de veerponten en gierbruggen, alsmede de schepen, schuiten of vaartuigen, in vaste veeren dienende, tot het overzetten over stroomen, rivieren of kanalen, zullen aan de belasting van een dubbeld lastgeld, volgens de klas-

te, waartoe dezelve respectievelijk behooren, on-
derhevig zijn.

Belasting
op het
middel
van de
Waag.
(Staatsbl.
no. 46.)

De wet betrekkelijk de belasting op het middel van de waag, vervat in 22 artikelen, en vergezeld van eene lijst en tarief van het waagregt per 100 ponden of 50 kilogrammen voor de daarbij alfabetis opgenoemde goederen, bepaalde een waaggeld van alle waren en koopmanschappen, die op de lijst achter deze wet gevoegd, gevonden worden en van buiten 's Lands zouden worden ingevoerd, welke belasting geheven zou worden volgens het tarief, bij gemelde lijst achter ieder artikel uitgedrukt. Deze belasting zal slechts éénmaal verschuldigd zijn, en wel dadelijk bij den invoer van buiten 's Lands; doch zal dezelve niet verschuldigd zijn van die goederen, welke het grondgebied van den staat slechts transito passeren, en waarvan men, op eenen voorgescreven voet, zal doen blijken.

Belasting,
op het
middel
van de
Ronde
Maat.
(Staatsbl.
no. 47.)

De wet op het middel van de ronde maat, voert deze belasting van alle, bij dezelve opgetelde, waren en koopmanschappen, welke met de ronde maat gemeten of verkocht worden, en van buiten 's Lands zullen worden aangevoerd. — Deze belasting zal bedragen van:

Tarwe, erwten en alle rond en plat zaad, met uitzondering van die, welke bij de wet op de waag speciaal zijn genoemd, het last $f\ 1:4:12$ of de kiloliter $f\ -:8:4$.

Rogge, garst, haver, spelt, boekweit, boonen en wicken, het last $f\ -:16:8$ of $f\ -:5:8$ de kiloliter.

Mout $f\ -:12:6$ de last of $f\ -:4:2$ de kiloliter.

Hoppe, die gemeten of bij de hoop verkocht wordt, het hoed $f\ -:4:14$ of de 1000 kilogrammen $f\ 4:9:11$.

Cement, tras, het hoed $f\ -:6:12$ of de 1000 kilogr. $f\ -:4:9$.

Ongeleschte kluitkalk, het hoed $f\ -:9:14$ of de 1000 kilogr. $f\ -:6:16$.

Schoentmakers run, het hoed $f\ -:6:16$ of de 1000 kilogr. $f\ -:11:3$.

De

De taanschors of run daarvan gemalen, het hoed $f - : 3 : 4$ of de 1000 kilogr. $f - : 8 :-$

Meerdere of mindere kwantiteiten naar advenant. Zoodanige geringe kwantiteiten echter, waarvan de impost geen stuiver zoude bedragen, zullen van dezen impost wezen vrij gesteld. — De belasting zal slechts eenmaal verschuldigd zijn, en wel dadelijk bij den invoer van buiten 's Lands; maar zal dit regt van de ronde maat niet verschuldigd wezen van die goederen, welke het grondgebied van den Staat slechts transito passer en daarvan, overeenkomstig het voorschrift dezer wet, doen blijken. — Alle partijen, welke in geene grootere hoeveelheden worden ingevoerd, dan waarvan de impost slechts bedragen zoude één stuiver en daar beneden, zullen vrij zijn van deze belasting; en zullen voor ééne partij gerekend worden alle goederen van ééne natuur, die voor één persoon ten zelfden tijd worden aangegeven, en in ééne massa worden ingevoerd.

Betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van impost-subjecte speciën laten wij alhier alle de artikelen der wet zelve in haar geheel volgen.

Wet van
15 Sept.
betrekkeli
jk den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

I N V O E R.

INVOER LANGS DE ZEEZIJDE.

Art. I. *Oprigting eener linie van kantoren van aangifte voor de indirecte belastingen, aan de zeezijde.*

Aan de zeezijde van het Koninkrijk der Nederlanden zal worden geforméerd en bij een afzonderlijk reglement door den Koning worden aangewezen eene grens-linie, bestaande de tusschen-ruimte van de zeestranden, tot op zeven honderd rijnlandsche roeden of 11,3 kilometers landwaarts van de plaats, alwaar bij gewonen vloed de dijken, duinen en dammen door de zee worden bespoeld, besloten steden en forten gerekend als daar buiten liggende.

De op deze linie geplaatste kantoren van aangifte voor de konvoojen en licenten, zullen tevens dienen tot aan.

J. B. van 1816 2de Stuk.

F

Wet van
15 Sept.
betrekk-
lijk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

gifte van de speciën aan de indirecte belastingen onderworpen; de hoofdamtenaar op deze kantoren geplaatst, zal even zeer voor de indirecte belastingen, als voor de konvooijen en licenten diensbaar zijn.

Art. 2. Aangifte aan die kantoren bij schriftelijke verklaring te doen.

Dadelijk na de aankomst der schepen voor of aan deze wacht, zullen de schippers en stuurlieden, onder exhibitie hunner scheepspapieren, gehouden zijn, aan de aldaar geplaatste geëmploojerden, eene afzonderlijke schriftelijke opgave te doen van de kwantiteit en kwaliteit der impost-subjecte speciën, welke zijlieden aan boord hebben, mitsgaders van de plaats der destinatie, van de route, welke zij wenschen te volgen, en van de namen of firma's der personen, aan welke dezelve goederen geconsigneerd zijn.

Bij deze aangifte zal tevens de verklaring moeten geschieden wegens hunne scheeps-consumtie, en het getal der koppen, uitmakende hunne equipagie.

Art. 3. Vervolg.

De gemelde schriftelijke opgave zal moeten worden gedaan in een daartoe geschikt register, en met en benevens het duplicaat van dien, door den schipper en stuurman geteekend, moeten zijn ingerigt naar het formulier, door de Generale Directie nader voor te schrijven.

Art. 4. Cautie of consignatie voor onbekende schippers, wanneer de schepen zijn beneden de 80 last.

Alle de invoerende schippers zullen, boven de in even-gemeld declaratoir vervatte belofte tot aangifte op de losplaats, alvorens hunne reis te kunnen voortzetten, cautie moeten stellen voor den impost, welke cautie ook zal kunnen bestaan in het consigneren van het waarschijnlijk bedrag van den impost; — en zal van deze cautie aan den voet van het declaratoir en op het natemelden consent worden melding gemaakt.

Schepen boven de 80 zeelasten of 160 tonnen groot, zijn van dezen maatregel uitgezonderd, desgelijks de zoodanige, welker lading ter plaatse der inkleding gelost moet worden; en zullen wijders de ambtenaren der indirecte belastingen, tot facilitering van den handel, de schippers van deze verplichting kunnen ontslaan, wanneer zij om goede redenen, als zoodanige schippers aan hun bekend zijn en ter goeder naam en faam staan, vermee-

hen, dat daardoor geen nadeel aan de regten van het Rijk zoude worden toegebracht.

Des verkiezende, zullen de schippers, in plaats van het stellen van cautie of het consigneren van penningen, ten hunnen koste, kunnen reclameren het stelsel van wakers, hierna in art. 9 vermeld.

Art. 5. *Consent tot opzeilen.*

Geene bedenkingen op de aangifte hebbende, zullen de geëmplooyeerden aan den invoerder een consent afgeven, houdende verlos om de aangegevene goederen naar derzelver destinatie, dat is, voor zoo veel de administratie der belastingen aangaat, naar derzelver losplaats, te vervoeren.

Art. 6. *Vervolg.*

De consenten zullen moeten zijn ingerigt naar het voorschrift, door de Generale Directie te bepalen:

En zal dit consent, zoo veel de omstandigheden zulks maar immer doenlijk maken, eene tijdsbepaling behelzen tot den geoorloofden vervoer.

Art. 7. *Consent, aan de schippers ter hand te stellen.*

Het voorschreven consent, hetwelk met een duplicaat van dien in een register zal gebonden zijn, zal, na dat alvorens het duplicaat gelijkluidend ingevuld zal wezen, uit het register worden gesneden, en aan den schipper worden ter hand gesteld, en het duplicaat in het gezegde register moeten verblijven, om te dienen tot controle en om daarop, bij het terug komen van het consent, de aanzuivering te stellen.

Art. 8. *Originele aangifte, op te zenden naar de losplaats en kennigiving op intermediaire posten.*

De originele aangifte van den schipper en stuurman zal desgelijks uit het register, hier boven art. 3 vermeld, worden gesneden, en verzonden aan den ontvanger der indirecte belastingen ter plaats, alwaar de lossing staat verrigt te worden; moerende het gelijkluidend duplicaat in het register verblijven, terwijl voorts door de ambtenaren ten kantore der eerste aangifte, voor zoo verre deze zulks noodig oordeelen, aan de ambtenaren der surveillance in de voornaamste plaatsen, alwaar het schip passeren zal, almede van den invoer schriftelijk kennis zal worden gegeven, en wijders in alle gevallen, door middel van behoorlijk gespecificeerde weekstaten, de Ge-

Wet van
15. Sept.
betrekkend
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
der
impost-
subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

nerale Directie bekend gehouden worden met den invoer van impost-subjecte speciën.

Art. 9. Luiken plomberen, of wakers te stellen.

Schoon van het consent ter opzeiling gemunieerd, zal de schipper deszelfs reize niet mogen vervorderen, alvorens de ambtenaren aan de uiterste wacht het schip of vaartuig geëxamineerd hebben, en, hetzelfde geschikt vindende voor plombering, op aanwijzing des schippers en stuurmans, doch behoudens eigene verificatie, alle de toegangen tot de ladings-plaats, met vermelding in het consent-biljet en duplikaat van het aantal hiertoe gebezigde looden, verzegeld hebben, of wel, naar bevind van omstandigheden, en in het geval, bij art. 4 hiervoren omschreven, er eene wacht op hebben gesteld, om het schip te bewaken tot aan de plaats der losfing.

Voor deze plombering of wacht, zullen de kosten door den invoerenden schipper moeten voldaan worden ten bedrage van drie stuivers voor ieder lood of zegel, en behalve de kost aan scheepsboord, van f 1:10 per vier-en-twintig uren voor ieder waker, welke aan boord zal worden gesteld, de terug reis naar de standplaats in billijkheid, uiterlijk tot drie dagen, hierbij gerekend.

Het getal van wakers zal dat van drie niet mogen te boven gaan.

Art. 10. Uitzondering, wanneer de plaats der eerste aangifte die der losfing is.

Bijaldien de losplaats tevens is die van de inklaring, zal, krachtens art. 4, niet alleen de cautie geene plaats behoeven te hebben, maar ook van de plombering kunnen worden afgezien, mits het schip dadelijk binnen gehaald en onder het bereik van de surveillance der aldaar gestationeerde ambtenaren gesteld worde.

Art. 11. Hoe de verklaring te doen, en verder te handelen, wanneer het schip de eerste wacht niet heeft kunnen gandoen.

Wanneer eenig schip door storm, ijsgang of andere onvermijdelijke omstandigheden verhinderd wordt de eerste wacht aan te doen, en de schipper of bevelvoerder, om redenen van zelfs-behoud, verplicht ware de rivier of het vaarwater op te zeilen, zal dezelve, nevens de equipagie en loodsen, voor zoo veel deze aan boord zijn, hiervan moeten doen blijken door de gewone scheeps-verklaringen.

Te dien einde zal in dit geval de schipper of bevel-

voerder met deszelfs schip de naaste haven, welke het Wet van 15 Sept. 1816.
hem mogelijk zal zijn te bereiken, binnen loopen, en de betrekkelijke
gerekwireerde verklaring afleggen of overleveren bij den lijk den
aldaar geplaatsten ontvanger of anderen ambtenaar der invoer,
konvooijen en licenten, of bij den naastbij gestationeer- doorvoer
den ontvanger, bijaldien er geen aanwezig mogt zijn ter en uit-
plaats, waar het schip is binnengeloopen. voer van

De evengemelde ambtenaar zal, nevens deze verklaring, impost-
tevens van den schipper en stuurman afvorderen de aan- subjecte
gifte der aan boord zijnde impost-subjecte speciën, art. speciën.
2 vermeld, en, terwijl hij de verklaring opzendt aan den (Staatsbl. no. 48.)
directeur der indirecte belastingen van de provincie, de
aangifte, op gewoon papier geschreven, doen toekomen
aan de ambtenaren der voorbij gezeilde wacht. Deze
geëmplooijeerden zullen de aangifte op hun register van
inklaring boeken, en, vervolgens dezelve als gewoonlijk
afzendende aan den ontvanger der door den schipper, op
den voet van art. 20 op te geven en door de ambtenaren
te designeren losplaats, eene wacht met het benodigde
consent ter opzeiling, naar de noodhaven doen vertrek-
ken, van waar het binnengeloopen schip, hetwelk inmid-
dels door de gezegde ambtenaren zal moeten worden be-
waakt, vóór de aankomst van gezegde wacht niet zal mo-
gen wegvaren.

Wanneer stranding en daardoor, of door ijsgang of an-
dere buitengewone toevallen veroorzaakte, lastbreking het
ongeval zoude komen te verzwaren, zal te dezen gevolgd
moeren worden hetgeen voorgescreven is bij art. 29 en
30, hierna volgende.

**Art. 12. Geen lastbreken geoorloofd, dan op de gead-
mitteerde losplaats.**

Geene lading van eenig binnenkomend schip zal bu-
ten een der gevallen, zoo even aangewezen, mogen ge-
broken, noch eenige impost-subjecte speciën gelost, aan
eenigen vreemden bodem overgedaan, van boord ge-
voerd, of aan wal gebracht mogen worden, dan op de
daartoe geadmitteerde en aangewezen losplaatsen.

Ingevalle de lading voor een gedeelte uit impost-sub-
jecte speciën en voor een gedeelte uit fruiten of andere
aan een onmiddellijk bederf geëxponeerde goederen mogt
bestaan, zal de opperste ambtenaar ter plaats der inkla-
ring, de bevoegdheid hebben, op daartoe gedaan schrif-
telijk verzoek, de dadelijke lossing dezer fruiten of goe-
deren, zoo veel zijne administratie betreft, toe te staan
onder de volgende bepalingen:

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
dien.
(Staatsbl.
n^o. 48.)

- 1°. Dat het schip tot na de volbragte losfing dezer goederen gesteld worde onder de surveillance van twee ambtenaren, buiten welker tegenwoordigheid geenerlei losfing zal mogen plaats hebben;
- 2°. Dat van het geloste naauwkeurige aantekening worde gehouden; en
- 3°. Dat, onmiddellijk na de volbragte losfing, worde geobserveerd al hetgeen hier voren art. 5 en volgende is voorgeschreven; zullende de ambtenaar welke dit consent heeft gegeven, na de volbragte losfing daarvan dadelijk een gecircumstancieerd rapport moeten doen aan zijne superieuren en daarop letten, dat de hier voorgemelde permissie niet dan om voldoende redenen worde verleend.

Art. 13. *Hoe te doen, wanneer de inhoud van een gedeelte der lading onbekend is.*

Ingeval het mogte gebeuren dat de schippers en stuurlieden onbekend waren met den inhoud van sommige pakken, balen, kisten of vaten, en de originele cognoscementen zulks niet aanwezen, zal de Administratie der Indirecte Belastingen, op de aan te wijzen losplaats, daarvan kennis bekomen door de ambtenaren op het kantoor van inkling, ten einde op deze goederen, bij de losfing, speciaal zoude kunnen worden geattendeerd.

Art. 14. *Waar losplaatsen zijn.*

De losplaatsen zullen bij een afzonderlijk besluit nader door den Koning worden aangewezen.

Art. 15. *Aanwijzing van ligtingsplaatsen.*

Behalve deze losplaatsen zullen nog tot het breken der lading en het ligten der schepen admisibel zijn zoodanige plaatsen, als bij een afzonderlijk besluit, te dien einde, door den Koning zullen worden bepaald, mits de schepen geheel worden aan wal gehaald en alzoo de losfing voor eene gecontinueerde surveillance vatbaar gemaakt.

Bijaldien het mogt gebeuren dat eenig schip niet onmiddellijk aan wal konde worden gehaald, zal de ligting ook op stroom vermogen plaats te hebben, mits in dussdanig geval het schip zoo na doenlijk vóór of bij de ligtingsplaats gehaald worde en de zeehandelaar, koopman, reeder of schippers en stuurlieden, die zulks verlangen, zich de kosten getroosten van de vacatiën van de daartoe ter ligtingsplaats gecommiteerde ambtenaren en van het plomberen of bewaken en vergezellen der

ligters en goederen, om, na de globale verificatie aan boord, de geligte speciën, voor zoo veel hiertoe termen zijn en de aard der speciën zulks mede brengt, nader aan wal en op de ligtings-plaats te doen verifiëren.

De verplichtingen en formaliteiten, bij deze wet en die voor de respective middelen bepaald, zullen voor deze intermediaire ligtingsplaatsen van dezelfde kracht zijn, als de zoodanige, welke voor de losplaatsen ten principale zijn voorgeschreven, en zal mitsdien in dat geval de inklaaring voor beide de plaatsen ingerigt moeten zijn of worden.

Art. 16. *Van de losfing ter ligtingsplaats op consent-biljet, en van dezer opzending.*

Wanneer de schippers, na het ligten hunner vaartuigen, verlangen mogten met het verder gedeelte van derzelve lading de reis naar de plaats van dezer bestemming te vervorderen, zal het, door weging, meting, roefing en proefing geconstateerde, en per ligter-schippers afgezondene gedeelte alvorens door de ambtenaren ter ligtingsplaats op den rug des consents ter inklaaring moeten vermeld, en dit biljet, tevens houdende opgave der ligterschippers, aan den schipper of bevelvoerder te rug gegeven worden, terwijl het consent tot losfing, krachtens de respective wetten op de onderscheidene middelen, ter plaats van definitive losfing, onder borgstelling van den eigenaar of consignataris verleend en naar de ligtingsplaats opgezonden, door den schipper en stuurman in dorso zal worden afgeteekend, en door den hoogsten ambtenaar in officio ingetrokken, aan dien ter plaats der verdere losfing met den post zal worden toegezonden.

Art. 17. *Vervoer-biljet voor de ligterschippers met bepaling van tijd.*

De ligterschippers zullen een vervoerings-biljet verkrijgen van den ontvanger tot begeleiding hunner lading, welke, behoorlijk gespecificeerd, en met opgave zoo van waar dezelve gekomen is als van hare destinatie, op dat biljet zal moeten vermeld worden.

Dit dokument zal eene duidelijke bepaling van tijd tot den vervoer behelzen, en na door den ontvanger ter plaats der bestemming te zijn afgeteekend, binnen den tijd van tien dagen na evengemelden termijn aan dien ter plaats der uitgifte overgemaakt worden.

Hetzelve langer dan veertien dagen wegblijvende, zal

Wet van
15 Sept.
betrekkende
lijk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van
impost-
subjeete
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

de ontvanger de post op zijn register moeten aanzuiveren, door kennisgeving aan den directeur der indirecte belastingen van de provincie, ten einde deze naar de gebreken zou kunnen inquireren, en de nalatigen gestraft worden.

Art. 18. *Wat te doen, als de termijn niet heeft kunnen worden geobserveerd.*

De tijdsbepaling, op de biljetten gesteld, het zij door de schippers ten principale, het zij door de ligterschippers, niet hebbende kunnen geobserveerd worden, zullen zij van hunne diligentie te dezen moeten doen blijken door gene verklaring, op de dokumenten ter naasten plaats van het oponthoud hunner vaartuigen door de ambtenaren der konvooijen en licenten, of der indirecte belastingen gesteld, of deze niet aanwezig zijnde, door het plaatselijk bestuur, en welke verklaring de redenen zal moeten behelzen van de vertraging der reis en van den tijd, hiermede verloopende.

Art. 19. *Nieuwe plampering of bewaring na het ligten.*

Alvorens de schippers, na de ligting van derzelver vaartuigen, de reis in conformiteit met het hier bovenstaande 16de artikel verder kunnen voorzetten, zal voor het ongeconstateerd gedeelte van hunne lading de plampering of bewaking op dezelfde wijze moeten bewerkstelligd worden, als voor de primitive invoering hierboven is vastgesteld.

Art. 20. *De losplaats moet op de plaats der eerste aangifte den schippers worden aangewezen.*

De losplaats zal door de ambtenaren der eerste wacht aan den schipper worden aangewezen en daartoe genomen de plaats der destinatie van het schip, immers voor zoo ver dezelve onder de geadmitteerde losplaatsen behoort, terwijl anderzins de daarbij naastgelegene losplaats zal worden aangewezen.

Bijaldien inmiddels deze laatste tot een ander vaarwater mogte behooren, of dat ook door bijzondere omstandigheden de schipper of bevelvoerder met zijn schip en lading een meer dan gewoon gedeelte van het territoir van den Staat zoude moeten passerende, zal het in die gevallen, en bij gegronde redenen, den directeur der indirecte belastingen in de provincie van inkleding veroorloofd zijn, den ambtenaar ten kantore van aangifte te autoriseren, om het consent ter opzeiling naar de begeerde elders ge-

legene losplaats te verleen, mits in dit geval de la- W^{et} van
dingsplaats geplombeerd en het schip dien onverminderd 15 Sept.
van eene wacht voorzien worde. betrekke-
lijk den

Art. 21. *Afgifte ter losplaats van het consent tot opzeilen.*

Ter losplaats gekomen, zal de schipper of bevelvoer-
der, binnen den tijd van zes uren na de aankomst des
vaertuigs of wel terstond, voor zoo veel de bestemming
valt in de termen van art. 10 dezer wet, het consent ter
opzelling of inklaring der impost-subjecte speciën ter
hand stellen aan den ontvanger der indirecte belastingen
aldaar, welke deswege reçu zal afgeven.

Geen uitsfel of vertraging zal te dezen mogen worden
gevraagd of toegestaan, hoezeer de aankomst op zon- of
feestdagen zoude mogen invallen; zullende deze laatste
exceptie alleen kunnen ingeroepen worden voor die aan-
gifte, welke ter bekoming van consent tot lossing in de
speciale wetten op de onderscheidene middelen van belas-
ting is voorgeschreven, en waarvoor de tijd, in cas van
zon- en feestdagen, met 24 uren, voor zoo veel des
noods, geprolongeed wordt; zullende in dat geval de
aangifte op den volgende dag, bij het opengaan van het
kantoor worden gedaan.

Art. 22. *Attest van de volbrachte lossing, terugzen-
ding van het opzellings-biljet en rooijement van
cautie.*

Wanneer de aangifte, lossing en opslag, mitsgaders de
betaling of debitering van den impost, conform de be-
staande wetten voor de respective midde'en, ter plaatse
der lossing en bestemming zullen zijn geschied, zal de
ontvanger, op den rug van het ten zijnen kantore gede-
poneerd consent, een attest stellen wegens de tijdige en
rigtige aanzuivering, en het consent aldus met den post
terug zenden aan de ambtenaren, die hetzelfde hebben uit-
gegeven.

Deze ambtenaren zullen, of wel de hoogste van dien
in rang zal, na de aanzuivering des biljets op het du-
plikaat, hetzelfde liasferen, en, tot verantwoording des
kantoo's onder zich bewarende, tegen exhibitie van het
reçu, deswege, in overeenstemming met art. 21 hier
boven, aan den schipper afgegeven, de cautie rooij-
eren, of de eventuëel geconsigneerde penningen terug
geven.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 23. Bewijs, deswege aan den schipper afgegeven.

Overigens zullen de hier boven vermelde ambtenaar of ambtenaren aan den schipper een bewijs afgeven, dat door denzelfden aan zijne verplichting is voldaan, ten einde daarop 's Rijks grondgebied te kunnen verlaten.

Art. 24. Kennisgeving van het wegblijven der gedechargeerde consenten.

Ingevalle de consenten binnen den gestelden tijd niet aan de eerste wacht mogten zijn geretourneerd, of niet behoorlijk afgeteekend, zullen de ambtenaren, aldaar gestationeerd, dadelijk den directeur der indirecte belastingen in de provincie en den ontvanger ter aangegevene losplaats deswege informeren.

Art. 25. Maatregelen, in die gevallen te nemen, tot verzekering van 's Rijks regten.

Deze ambtenaren, van het in gebreke blijven des schippers onderrigt, of wel, ten gevolge der kennisgeving, bij art. 8 bedoeld, ontdekkende, dat de schipper zich niet van zijne verplichting heeft gekweten, zullen daarvan, voor zoo veel het verschuldigde te dezen niet door cautie of consignatie van penningen mogt wezen gedekt, dadelijk aan alle de kantoren van eerste aangifte aan de zee-zijde, schriftelijk kennis geven, alsmede aan zoodanige ambtenaren voor de surveillance der belastingen, als zij zullen vermeenen te behooren.

Art. 26. Vervolg.

Den ambtenaren op de kantoren van eerste aangifte zal de voornoemde bloote kennisgeving genoegzaam zijn, om den bedoelden schipper met deszelfs schip of vaartuig niet te laten passereren, maar denzelfden aan te houden, en daarvan dadelijk hunnen superieur in officio in het arrondissement, waar hun kantoor gelegen is, te verwittigen, ten einde tegen den nalatigen zoodanige actie zoude kunnen geïnstitueerd worden, als zal bevonden worden te behooren.

Art. 27. 's Rijks regten moeten op de cautie, of de geconsigneerde penningen worden verhaald.

Bij het in gebreke blijven der zekerheid gesteld hebbende invoerders, zal de impost, voor zoo veel dezelve geconsigneerd is, door den hoogsten ambtenaar ten kantore van eerste aangifte, voor rekening van den ontvanger ter plaatse der bestemming, gestort worden bij den ontvanger der indirecte belastingen, in zijne gemeente, of

andere van het arrondissement, en, voor zoo veel er cautie gesteld zoude mogen zijn, de impost, ten einde voorschreven, op den borg verhaald moeten worden door den laatstgemelden ambtenaar ten behoeve van zijnen ambtgenoot ter plaats der bestemming; een en ander naar aanleiding der generale verklaring, voor zoo veel nadere renseignementen geen meer volledige maatstaf opleveren ter begroting van den impost der verdonkerde of vermiste goederen, en zulks boven en behalve de vordering van de gevallen kosten.

Wet van 15 Sept. betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van impost-subjecte speciën. (Staatsbl. no. 48.)

Art. 28. *Van lossing zonder het doen van verklaring, bij ijsgang, stranding en dergelijke buitengewone toevallen.*

Schoon het voorbij zeilen van het eerste kantoor van aangifte, en wijders alle lossing zonder de vereischte voordragende inklaring en het consent tot lossing, in de respectieve wetten voorgeschreven, als fraude moeten worden aangemerkt, en dien ten gevolge nergens, dan in de aangewezen en geoorloofde lossing- en ligting-plaatsen, de lading zal mogen worden gebroken, zal hiervan uitgezonderd wezen die lossing, welke ter zake van ijsgang, stranding of andere buitengewone toevallen onvermijdelijk is; doch zal, van den hoogen nood te dezen en van den drang der omstandigheden, door verklaringen der loodsen en andere bevoegde personen en autoriteiten, of ook door de gewone scheeps-verklaring, moeten blijken.

Art. 29. *Voorzietingen in dat geval te nemen.*

Bij dusdanige onvoorziene omstandigheden zal ter naast ter plaats aan de ambtenaren der konvoijen en licenten, of der indirecte belastingen, en bij dezer afwezendheid, aan het bestuur der naast bij gelegene gemeente kennis moeten worden gegeven van het ongeval, en door dezelve, onder afvordering, van de aangifte, art. 2 dezer wet vermeld, het toezigt verleend over de berging der aldus ingevoerd wordende impost-subjecte speciën.

Bijaldien de goederen gestrand zijn, zullen dezelve, ten overstaan der bovengemelde ambtenaren of autoriteiten, voor kwantiteit en kwaliteit globaal geconstateerd worden, en, nadat deswege eene acte van bevinding vervaardigd en door alle de daarin betrokkene personen geteekend zal zijn, de goederen onder de custodie der strandvonders, of bij onistentis van deze in een lands of gemeentepakhuis worden opgeslagen. Kopijën der acte van bevinding en van de verklaring, bij art. 28 gerekwireerd, zullen, nevens de aangifte der schippers en stuurmans, aan

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjeete
speciën.
(Staatsbl.
no. 43)

den directeur der indirecte belastingen in de provincie worden gezonden, ten einde deze de nadere voorziening, ter plaatse der stranding, op zich neme en de verdere vervoering, die zonder deszelfs order volstrekt niet van het territoir der gemeente plaats zal mogen hebben, doe behandelen met de gewone voorzorgen.

Wanneer de goederen niet gestrand zijn, maar in ligterschepen moeten worden overgenomen, zullen de ligterschippers met de aldus, zonder voorafgaande inklaring, overgenomenene speciën niet verder mogen varen, dan de naaste haven, en aldaar onverwijld nevens de ekwipagie hunne verklaring doen, ten einde aldus van wege de hier boven gemelde ambtenaren of autoriteiten de geloste goederen geëxamineerd, en het bedrag der lading geconstateerd kunnen worden.

Dien onverminderd zullen de schippers aldaar moeten blijven liggen en afwachten de maatregelen, door den directeur als boven te nemen, ten gevolge der kennisgeving, welke in dit geval, even zeer en op denzelfden voet als bij dat van stranding, plaats zal hebben, en voor welker bewerkstelling en verdere zorgen de gedachte ambtenaren en autoriteiten ten laste der invoerders, onder toezigt van de Generale Directie der Indirecte Belastingen en volgens een nader te bepalen tarief, in billijkheid zullen mogen declareren.

INVOER LANGS DE RIVIEREN EN DE LANDZIJDE.

Art. 30. *Oprigting eener dubbele linie langs de grenzen van het Rijk.*

Aan de landzijde van het Rijk zullen worden geformeerd en bij een afzonderlijk reglement, door den Koning, van punt tot punt worden aangewezen twee liniën, loopende de eene zoo na mogelijk langs het vreemde grondgebied, en welke zal zijn de *grenslinie*, en de andere langs dezelve binnenwaarts op den afstand van min of meer een uur gaans, naar mate van lokale omstandigheden, en welke zal zijn de *binnenlinie*.

Art. 31. *Kantoren van aangifte langs de linie.*

De Koning zal zoodanige van de grenskantoren der konvoijen en licenten van de landzijde, bij een bijzonder reglement aanwijzen, langs welke de invoer van goederen, aan de indirecte belastingen onderworpen, zal zijn gepermitteerd.

Art. 32. *Andere invoer verboden.*

Alle invoer langs andere wegen dan die, op welke de aangewezen kantoren van eerste inkling gevestigd zijn, zal worden aangemerkt als fraude.

Art. 33. *Waar losplaatsen aan de landzijde zullen zijn.*

Tot losplaatsen voor de van de landzijde ingevoerd wordende goederen zullen admisibel zijn zoodanige gemeenten of kantoren op de binnenlinie of dieper landwaarts in gelegen, als bij het meergemeld reglement nopens de grenslieden en het daarbij te designeren onvrjfe territoir, almede nader zullen worden aangewezen.

Art. 34. *De bepalingen op den invoer ter zee, op den invoer langs de rivieren toepasselijk gemaakt.*

Voor de goederen, welke te water langs de gepermitteerde kantoren op rivieren worden ingevoerd, zal door de ambtenaren ter eener zijde, en de schippers, bevelvoerders van vaartuigen en verdere invoerders ter andere zijde, alles moeten geobserveerd worden, wat ten aanzien van den invoer van de zeezijde hierboven is voorgeschreven.

Art. 35. *Uitzondering ten opzichte van het voorbijzeilen der eerste wachten, en het losfen buiten surveillance, waaronder echter het ligtjen niet is begrepen.*

Hiervan zal nogtans wezen uitgezonderd:

- a. Het voorbij zeilen der eerste wacht of kantoor van aangifte; en
- b. Het intermediair ligtjen of losfen, buiten de surveillance der ambtenaren van de indirecte belastingen; hetwelk als fraude zal aangemerkt worden; ten ware van het dringende der omstandigheden en van de onmogelijkheid tot het bekomen der anders op de rivieren zoo veel te gereeder te erlangen surveillance volledig konde blijken, als in welke gevallen de voorzieningen in acht zullen moeten worden genomen bij art. 28 en 29 hier boven, in cas van zee-schaden voorgeschreven. Zoo wanneer het zoude mogen gebeuren, dat de laagte der rivieren het vroeger overgeven der goederen dan ter definitive losplaats mogte noodzakelijk maken, of wel dat eene dubbelde bestemming de overgave of lossing van het restant der impost-subjecte speciën, later mogte gebieden dan ter eerster losplaats, die de schippers conform hunne inkling moeten aandoen, — zoo zal zulks, in zoo verre, met

Wer van
15 Sept.
betrekkelij
den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 36. Schippers, vaste beurten behavende, tot het stellen van doorlopende cautie geadmisseerd.

Vermits Intusschen de responsabiliteit op de voorschrevene ambtenaren berustende blijft, zal het geoorloofd wezen hierin te voorzien door de gedachte schippers en de bevelvoerders van vaartuigen, welke gestadig af- en aanvaren, te admitteren tot eene doorloopende cautie.

Op de goederen, welke per as, of op eenige andere wijze dan te water, worden ingevoerd, zullen desgelijks applicabel zijn alle de voorzieningen en bepalingen, op den invoer van de zee-zijde bij deze wet vastgesteld, onder de uitzonderingen, in de navolgende artikelen vermeld.

In de eerste plaats zullen geene der belasting onderhe-

vige objecten op evengemelde wijze mogen worden ingevoerd in mindere hoeveelheden tevens, dan:

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte speciën.
(Staatsbl.
n^o. 48.)

500 ponden, of 247 kilogrammen zout, het zij ruw, het zij geraffineerd;

100 ponden, of 49 kilogrammen harde zeep;

64 sloopen, of 1,55 hectoliter wijn;

64 ————— of 1,55 hectoliter brandewijn;

96 ————— of 2,32 hectoliter azijn;

64 ————— of 1,55 hectoliter gebotteld bier;

2 tonnen, of 3,10 hectoliter bier;

2000 ponden, of 9,88 kilogrammen steenkolen;

30 tonnen, of 6,67 hectoliters turf.

Art. 39. *Verbod van invoer anders dan in gewone emballage.*

Alle invoer zal moeten plaats hebben in de gewone fustgiën, balen, vaten, kisten en pakken, of zal anders als fraude worden aangemerkt, tot dat de invoerder door voldoende en gegronde redenen zijn gedrag zal hebben gejustificeerd.

Art. 40. *Aanvoer langs andere wegen dan de aangewezenen heilbanen suspect van fraude.*

Aanvoering van de op het territoir van dezen Staat gekomene impost-subjecte speciën, langs andere dan de aangewezenen heilbanen en naaste publieke geadmitteerde wegen naar het eerste kantoor, of alle afwijking van deze wegen, zal gestraft worden als fraude, ten ware de aanvoerder zijn onschuld mogt doen blijken.

Art. 41. *Vervolg.*

Desgelijks zal als verboden invoer aangemerkt worden het circuleren in eene binnenwaartsche strekking van impost-subjecte speciën, tusschen de uiterste grenzen van het Rijk, en de eerste kantoren op de grenzen geplaatst, anders dan langs de daartoe aantewijzen wegen, ten ware op eene voldoende wijze mogt kunnen bewezen worden, dat zulks alleen uit onkunde van de bestaande wetten mogt hebben plaats gehad.

Art. 42. *Consignatie, cautie, of waacht, in allen gevalle vereischt.*

Geen invoer te lande van dusdanige speciën zal immer mogen plaats hebben, dan onder het stellen van cautie, het configureren van penningen, of wel het ten koste der invoerders medegeven eener wacht, wanneer zij aan de twee andere vereischten niet kunnen voldoen.

Wet van
15 Sept.
betrekk-
lijk den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer der
impost-
subjeete
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 43. *De losplaats is op het naaste kantoor op de binnen-linie.*

Voor den invoer te lande zal het naaste kantoor der indirecte belastingen, op binnen de tweede linie gelegen, als tijd tot losplaats worden aangewezen, ten ware de aangebragte goederen binnen de twee liniën moesten verblijven, als wanneer de plaats der eerste aangifte tevens als losplaats zal worden aangemerkt.

Art. 44. *Terugreize, aan den voerman veroorloofd, wanneer hij de goederen in het entrepôt wil doen opstaan.*

Bijaldien de plaats der bestemming verder is dan die der losfing, zal de voerman, welke wenschte terug te keeren en deszelfs lading over te geven, niet behoeven te wachten naar het arrivement van het bewijs van debitering van den zeehandelaar, koopman of partikulier, dien het ingevoerde aangaat, om het losbiljet te bekomen, bij de wetten op de respectieve middelen voorgeschreven, maar zal hij in dat geval kunnen volstaan met zich ten kantore van den ontvanger der indirecte belastingen, in de losplaats, te vervoegeu, en aldaar te vertoonen het hem verleende consent van invoer, ten einde, dien overeenkomstig, een losbiljet te bekomen, volgens welk dokumēt het hem geoorloofd zal zijn de goederen, na behoorlijke constatering van kwantiteit en kwaliteit, in 's Rijks entrepôt of ander 's lands pakhuis onder de surveillance der ambtenaren der indirecte belastingen te deponeren.

De ontvanger zal, overeenkomstig de bevondene hoeveelheid, het consent tot invoer afteekenen, en naar het eerste kantoor opzenden, ten einde de voerman of andere inbrenger, op wien hetzelfde luidt, aldaar tegen vertooning van het gelijkkluidend reçu, afschrijving of restitutie der genamptificeerde penningen bekome. Het losfingsbiljet, in dorso voorzien van de teekening des inbrengers, der wegers, meiers, roeijers of peilders en keutders, en van den opziener van het entrepôt, zal onder den ontvanger blijven berusten, tot dat het bewijs van debitering, ter plaatse der bestemming afgegeven, bij hem ontvanger zal zijn ingekomen, wanneer hij, dit bewijs tot zijne decharge onder zich houdende, het consent tot losfing, behelzende het juiste bedrag der ingevoerde kwantiteit, naar de plaats der bestemming zal opzenden, en een schriftelijk verlof doen toekomen aan den opziener van 's lands pakhuis, tot het tegen behoort-
lijk

lijk regu laten volgen der goederen aan den eigenaar, Wet van
reclamant of consignataris. 15 Sept. betrekke-

*Art. 45. De reize naar de plaats der destinatie
voort te zetten, miss de goederen op de losplaats
zijn gevisiteerd.*

Voor zoo veel de plaats der bestemming, als boven, van im-
verder is dan die der lossing, en de voerman deszelfs la- post-sub-
ding daár heuen, immers verder dan de losplaats wensch- jecte spe-
door te voeren, zal hem zulks geoorloofd, en hij in zoo ciën,
verre gedispenseerd zijn van de verplichting om ter eerster (Staatsbl.
losplaats het biljet van debitering des eigenaars, config- no. 48.)
nataris of reclamant der goederen af te wachten, mits slechts de verificatie der goederen ter gedachte eerste los-
plaats bewerkstelligd worde.

Wanneer de opgeladene goederen hiervoor vatbaar zijn, zal het bedrag van dien opgemaakt kunnen worden zon-
der aflading; in dit geval zullen nogtans de fusten den invoerder voor vol, en naar de bekende gewone capaci-
teit aangerekend, en, voor zoo veel de borgtocht of ge- nampifceerde
nampifceerde penningen niet voldoende mogten worden bevonden, zulks alhier aangevuld moeten worden.

UITVOER TER ZEE.

*Art. 46. Kantoren van uitklaring, door een nader
besluit te bepalen.*

Voor den uitvoer van impost-subjecte speciën naar buiten 's lands, aan de zeezijde, zullen van de kantoren van eerste aangifte, bij art. 1. dezer wet vermeld, alleen de zoodanige als uiterste wachten admisibel zijn, welke bij een afzonderlijk besluit door den Koning nader zullen worden aangewezen.

*Art. 47. Uitvoer langs andere kantoren, uitgesloten
van het regt tot afschrijving van impost.*

Alle uitvoer langs andere kantoren zal beschouwd worden als niet ter negotie te zijn geschied, en mitsdien in geen geval aanspraak op afschrijving van impost geven.

*Art. 48. Bij uitvoer te observeren de artikelen
dezer wet.*

Ten einde de afschrijving van impost te bekomen, welke bij de respective wetten op de indirecte belastingen, voor de ter negotie verzonden wordende goederen, is toegezegd, zullen de zeehandelaars, kooplieden, sa-
J. B. van 1816. 2de Stuk. G

Wet van
15 Sept.
betrekke-
lijk den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

brikanten en verdere tot den gedachten uitvoer gerechtigde personen moeten in acht nemen de voorschriften en formaliteiten, bij deze wet voor den uitvoer langs de evengemelde kantoren vastgesteld.

Art. 49. *Aangifte ter plaats, waar de goederen voor den impost gedebiteerd en gelegen zijn.*

De zeehandelaar, koopman, fabrikant of ander belanghebbende, welke verlangt impost-subjecte speciën, onder genot van afschrijving, uit te voeren, zal deswege aangifte doen ten kantore van den ontvanger der indirecte belastingen, ter plaats alwaar hij voor die goederen gedebiteerd is en dezelve gelegen zijn.

Art. 50. *Vervolg.*

Deze aangifte zal door den belanghebbenden zelven of zijnen procuratiehouder schriftelijk moeten geschieden, en behelzen eene duidelijke omschrijving van het goed, de kwantiteit, kwaliteit, susten, merken en ligplaats van het te verzendene.

Bij deze aangifte zal tevens moeten gevoegd zijn de verklaring, dat de belanghebbende voornemens is en zich verbindt, om, na bekoming van het consent tot uitvoer, dit goed naar buiten 's lands te verzenden langs het daarbij te vermelden kantoor en met het daarbij op te geven schip. Voorts zal deze verklaring tevens moeten behelzen den naam des schippers, de ligplaats van het schip, den ligterschipper, voerman of beurtman, met wien het te verzendene naar boord vervoerd zal worden, de route daarmede te nemen, en eindelijk de aanvraag om het noodige consent te bekomen.

Art. 51. *Consent-biljet tot inlading, onder surveillance.*

De ontvanger, of ander hiertoe bij de administratie der indirecte belastingen aangewezen ambtenaar, zal den belanghebbenden, voor zoo veel deze aanvraag verder overeenkomstig de gestelde orders is, het gevraagde consent-biljet verleenē, in allen deele behelzende de omschrijvingen, hierboven gespecificeerd, en wijders, naar gelang van den afstand, eene tijdsbepaling voorschrijven de tot het terug leveren der biljetten.

Bij dit consent zal gevoegd wezen een duplikaat, aan den voer van het welk een order gesteld zal zijn voor de benoodigde en met name nitgedrukken wegers, meeters, rotijers en proevers of tellers, om de aangegevene kwantiteit impost-subjecte speciën naar vereisch te gaan veri-

fiëren, en, nevens een over hen te stellen ambtenaar, bij de inlading present te zijn.

Art. 52. *De inlading te doen geschieden op de geadmiteerde ladingsplaats.*

Geene inlading zal voor valide gehouden worden dan de zoodanige, welke geschieden zal in de daartoe geadmiteerde ladingsplaatsen.

Onder deze zullen behooren alle de gemeenten, tot losplaatsen bij een afzonderlijk besluit aan te wijzen, en wijders zoodanige andere, welke de vereischte gelegenheid tot surveillance aanbieden, door de belangrijkheid des handels hierop aanspraak hebben en door den Koning nader zullen worden bepaald.

Art. 53. *Consent-biljet afgegeven aan de ambtenaren met het toezigt over de lading gechargeerd, en te red'esferen, zoo het niet in orde is.*

De belanghebbende zal de verkregene consent-biljetten ter hand stellen aan dien der ambtenaren, welke met het toezigt over de aflevering en inschepping is belast.

Deze ambtenaar, met zijne hem toegevoegde geëmplojeerden de aangifte in orde bevonden hebbende, zal de inlading toestaan en met de gedachte geëmplojeerden daarbij tegenwoordig zijn.

De aangifte niet in orde zijnde, zal zulks behooren geredresseerd te worden, ten zij het blijken mogt er kwade trouw bij plaats te hebben, wanneer het goed in beslag zal moeten worden genomen, en de vereischte actie tegen den schuldigen aangever geïnstituëerd.

Bijaldien er verschil mogt ontstaan over de kwaliteit of kwantiteit, zal zulks door hermeting, herroeijing, herkeuring en herproeving beslist moeten worden, op den voet der respectieve wetten voor de onderscheidene belastingen, en ten koste van ongelijk, en, voor zoo veel de sterkte, gehalte, of andere kwaliteit aangaat, welke van invloed kan wezen op den maatstaf der belastingen, het bedrag der afschrijving, het goed kunnen vertrekken, wanneer van hetzelfde op den voet, bij de wetten voorgeschreven, de vereischte monsters zijn genomen.

Art. 54. *De lading te surveilleren door plombering, met of zonder ofleene wacht.*

De inlading verrigt zijnde, zal er, naar bevind van omstandigheden, eene wacht bij gesteld, of zullen dadelijk de toegangen tot de ladingsplaats, op aanwijzing des schippers of stuurmans, en, behoudens eigene verifi-

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer
doorvoer
en uitvoer
der
import-
subject-
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Wet van
15. Sept.
betrekkende
lijk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
cien.
(Staatsbl.
no. 48.)

citie der ambtenaren, met de vereischte zegels geplombeerd worden.

Art. 55. *Vervolg.*

De ambtenaren, welke over de inlading gestaan hebben, zullen in dit laatste geval, op het origineel consens-biljet en duplikaat beide, uitdrukken het aantal zegels of looden, welke door hen zijn aangehecht, en anderzins van de wacht en derzelver namen mentie maken, en wijders het eerste biljet ter begeleiding der lading aan den schipper of bevelvoerder mede geven, zoodra deze nevens den stuurman in dorso van het duplikaat de verklaring geteekend zal hebben, dat hij de goederen aan de ommezijde vermeld, met er daad aan deszelfs boord ontvangen heeft, en aanneemt dezelve getrouwelijk uitvoeren, zonder daarvan aan zijn boord iets te consumeren of te doen of laten consumeren, direct of indirect.

Art. 56. *Nader vervolg.*

De ambtenaren, tot het toezigt over de inlading geconmitteerd, zullen wijders het duplikaat afteekenen, en, ten dage der voleinding van hunnen last, ten kantore des ontvangers terug leveren.

Art. 57. *Intermediair plomberen of bewaken, wanneer goederen, geen impost-subject, met impost-subjecte geladen worden.*

Wanneer het schip, aan welks boord de impost-subjecte speciën gebragt zijn, in lading mogt liggen en bestemd zijn voor de inscheeping van verdere goederen, of wel ingeval de lading der partij niet in éenen dag volbragt, noch de luiken en toegangen definitief dicht gemaakt konden worden ten genooege der administratie en surveillance, zullen, ter keuze der administratie, de ladingsplaatsen intermediair geplombeerd, en telkens ten overstaan van de ambtenaren, die zulks hebben verrigt, of andere door de administratie te designeren geëmploijeerden, opengemaakt, en hiervan aantekening op de biljetten gehouden worden; of wel de vereischte wakers worden gesteld.

Art. 58. *Belooning der wakers.*

De belooning der wakers, dezer aantal en de kosten der verzegeling, zoo in dit als in het 51ste artikel hierboven vermeld, zullen moeten geregeld en betaald worden, even als nopens den invoer, art. 9. hierboven, is bepaald.

Art. 59. *Tweede verificatie, wanneer de goederen per ligterschipper of voerman worden nagezonden.*

Wanneer de goederen per ligter of ander intermediair beurt- of veerschip, of ook wel per as, naar het zeeschip mogten worden verzonden, zullen dezelve formaliteiten moeten plaats hebben, als hierboven omschreven zijn, doch met deze uitzonderingen:

- a. Dat de ter plaatse der aflevering gedane verificatie der te verzendene kwantiteiten, onderhevig zal wezen aan eene tweede verificatie ter plaatse der inscheeping.
- b. Dat het duplikaat consent-biljet gemunteerd zal zijn van een tweede declaratoir, waarbij de intermediaire vervoerder verklaart *de op de biljetten gespecificeerde goederen aan deszelfs boord of op deszelfs voertuig ontvangen te hebben, en aanneemt dezelve binnen den hem verleenden tijd aan boord van het zeeschip te zullen overleveren en deswege het vereischte bewijs produceren.*

Art. 60. *De intermediaire vervoering zonder plamboring of wacht geadmitteerd.*

Voor deze intermediaire vervoering zal er, ten zij de ambtenaren, ter plaatse der inlading, zulks in sommige gevallen mogten noodig oordeelen, noch wacht noch verzegeling vereischt worden, maar zullen de impost-subjecte speciën met het originele consent-biljet en met het, van het duplikaat afgeknipte eerste- en voor den zeeschipper en stuurman bestemde declaratoir, kunnen verzonden worden.

Art. 61. *Aangifte van den ligterschipper of voerman op de plaats der overlading, en order tot verificatie.*

Ter plaatse der inlading gekomen, zal de ligterschipper of voerman deszelfs dokumenten aan den ambtenaar, welke hem ter plaatse der inlading aangewezen zal zijn, vertoonen, en deze, op de biljetten deszelfs visa gesteld hebbende, eene schriftelijke order afgeven om de verificatie en inscheeping, door de vereischte ambtenaren, in maniere als boven, te doen constateren en verrigten.

Art. 62. *Decharge voor den intermediairen vervoerder.*

De ligterschipper, of ander, op het biljet uitgedrukte, intermediaire vervoerder, zal tot zijne decharge het door den zeeschipper te teekenen declaratoir uit handen der ambtenaren ontvangen, nadat het origineel consent-biljet

Wet van 15 Sept. 1816. betreffende den invoer, doorvoer en uitvoer van import- en post-subjecte speciën (Staatsbl. no. 48.)

Wier van
15 Sep.
beetrekke-
lijk den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(Jaarsbl.
nol. 48.)

aan den zeefchipper zal zijn ter hand gesteld, tegen teekening van het duplikaat van dien en van de bij het vo-
rige artikel omschreven order, beide door ligter- en zee-
schipper of ander intermediairen vervoerder.

*Art. 63. Overgifte door den intermediairen vervoer-
der van het gezegde declaratoir.*

De ligterschipper of intermediaire vervoerder zal van zijne zijde binnen den hem geprefigeerden termijn, welke dien van drie weken na den dag der uitgifte niet zal mogen te boven gaan, het hem mede gegeven, en van de teekening des zeefchippers gemunieerd, declaratoir produceren.

Hij zal de bevoegdheid hebben deswege reçu te vorderen van de ambtenaren, die hem hetzelfde hebben uitgereikt.

Art. 64. Vervolg.

Wanneer de termijn, voor den intermediairen vervoer gesteld, door den ligterschipper of anderen vervoerder niet is geobserveerd, zal het bepaalde van art. 61, en de dien ten gevolge te accorderene overschepping, geen effect kunnen hebben, vóór dat de ligterschipper zich ter plaats der afschrijving, ten genoegte der ambtenaren, gejustificeerd zal hebben.

Art. 65. Verificatie door de ambtenaren.

De ambtenaren zullen de hun tot verificatie en overschepping gegevene order, op welke in dorso de kwantiteit en kwaliteit der overgeladene goederen gesteld is, ook door hunne teekening moeten bekrachtigen, en wijders ten zelden dage, dat de overschepping volcind is, ten kantore der uitgifte terug brengen.

De daartoe gecommiteerde ambtenaar ter plaats der overlading geeft hiervan kennis met den post aan den ontvanger ter primitive ladingsplaats, met vermelding van den naderen tijd, door hem, in verband met het bij art. 51 bepaalde voor den tweeden vervoer gegeven.

*Art. 66. Vervoer naar de ladingsplaats uit eene
andere gemeente, niet als ladingsplaats
aangewezen.*

Zeehandelaars, kooplieden, trafikanten, fabrikanten, of andere tot den uitvoer voor commercie bevoegde personen, hunnen handel drijvende en de daartoe gehoorrende goederen hebbende liggen op plaatsen, niet onder de ladingsplaatsen gedefigneerd, zullen zich van de wij-

ze, den verzenders met ligterschepen voorgeschreven, kunnen bedienen om hunnen handel voort te zetten en hunne impost-subjecte speciën, onder de voorzorg eener globale en provisionele verificatie, naar de geadmitteerde ladingsplaatsen te verzenden.

Art. 67. *Bevoegdheid der ambtenaren om, in cas van suspicie, den uitvoer of intermediaren vervoer tegen te gaan.*

Even als bij art. 20 dezer wet nopens den invoer is gezegd, zal het den hoogsten ambtenaar in officio ter ladingsplaats of ligplaats der goederen vrijstaan om te beletten den uitvoer langs een kantoor, of wel den vervoer per ligter-lieden langs rivieren, kanalen en wegen, welke hem voorkomen niet in het direct belang van den lande of van den geoorloofden handel te liggen.

In dusdanig geval zal hij deswege den directeur der indirecte belastingen in zijne provincie raadplegen, deszelfs orders innemen, en dien onverminderd verantwoordelijk zijn voor de schade, welke hij door eene ongegronde weigering mogt hebben veroorzaakt.

Art. 68. *Verbod om na het sluiten van der zeeschepen ladingsplaats impost-subjecte speciën aan boord te nemen, elders, dan op de ligtingsplaatsen.*

Der zeeschepen ladingsplaats gesloten zijnde, zullen er noch in de haven, noch op stroom, noch ook onder weg, eenige impost-subjecte of andere speciën aan boord genomen mogen worden om in de ladingsplaats te bergen, dan alleen op de geadmitteerde ligtingsplaatsen. Ter zoodaniger plaats gekomen, zullen de schippers, onder exhibitie hunner dokumenten, hiertoe berrekkelijk, des begeerende, schriftelijk consent kunnen vragen aan den aldaar gestationeerden hoogsten ambtenaar der konvoljen en licenten, om de zegels ten zijnen overstaan, of wel van daartoe gecommiteerde geëmploijeerden, te doen openen en breken, of ook, indien het schip niet geplombeerd maar door eene wacht bezet is, deszelfs ladingsplaats, ten overstaan van deze ambtenaren en ten bijweze van die welke de gestelde wacht uitmaken, te doen openen, de nader aangebrachte goederen daarin te laten bergen en het schip onder dezelfde surveillance en zekerheid, als van de lading tot de ligtingsplaats geobserveerd is, de reis te doen vervolgen.

Aanteekening zal deswege moeten geschieden op de bijljetten, welke door de handteekening der schippers, quurlieden en ambtenaren zal moeten worden bekrachtigd.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
lij den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van
impost-subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Wet van
25 Sept.
betrekk-
lijk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

De nazending van impost subjecte speciën voor commer-
cie zal, zoo in dit als in het nadere geval, bij het vol-
gende artikel vermeld, mede mogen plaats hebben, mits
slechts alle de formaliteiten geobserveerd worden voor de
gewone verzending, bij dit hoofddeel der wet voorge-

Art. 69. *Het opbreken of openmaken der ladingsplaats
op stroom, in singuliere gevallen, onder precautie
toegestaan.*

Des noods en in singuliere gevallen zal de opbreking
der zegels, of wel de openmaking der ladingsplaats van
een bewaakt schip, ook op stroom mogen plaats hebben;
mits de zeehandelaar, koopman of reeder, die zulks ver-
langt, zich de kosten getrooste der vacatie van de daar-
toe ter ladingsplaats geëmployeerde geëmployeerden,
welke, in het geval eener onvermijdelijke overneeming van
goederen op stroom, niet alleen gebruik zullen maken van
de faculteit, hun bij art. 57 dezer wet verbleven, om de
hiertoe te employeerene ligters te doen bewaken of verze-
gen, maar ook, naar gelang van omstandigheden, de
eerste der bij art. 59 voorgeschrevene dubbele verificatie,
die namelijk, welke aan wal geschiedt, zullen kunnen
doen strekken, om meer bijzonder de kwantiteit en kwa-
liteit der aldus na te zendene goederen te constateren.
Behalve in dat geval, zullen de zegels tusschen de lading
of de ligtingplaats en de uiterste wacht nimmer worden
open gebroken.

Art. 70. *Hoedanig te handelen in cas van het breken
der lading, uit hoofde van ijsgang als anderszins.*

Wanneer door ijsgang, stranding of andere omstandighe-
den de lading van een uitgaand schip moest worden ge-
broken, zal de schipper of bevelvoerder, wiens vaartuig
geplombeerd is, tot zijne decharge moeten in acht nemen
hetgeen, nopens dergelijke omstandigheden, den binnen
komenden schepen bij art. 30 hier boven is voorgeschre-
ven, immers zoo veel het constateren betreft, van het
openen en breken der zegels.

Wanneer er slechts eene wacht aan boord zij, zal deze,
wegens het breken der lading en den nooddwang daartoe,
een relaas met de equipage des schips opmaken en tee-
kenen, en hetzelfde ter naasten plaatse den ambtenaren of
autoriteiten, bij gemelde 30ste art. opgenoemd; overhan-
digen.

Geene afschrijving zal voor dusdanigen intermediairen
gestremden uitvoer kunnen verleend worden, dan na ver-

nieuwde verificatie, het zij ter plaatse van den intermediairen opslag, het zij dáár waar de goederen met consent der ambtenaren ter ladingsplaats, die in beide de gevallen moeten gekend worden, zijn heen gevoerd.

Art. 71. *Uitgeklarde schepen, bij stranding en lossing, te beschouwen als of zij van buiten, inkwamen.*

Stranding en lossing uit nood, na dat de schepen de uiterste wacht gepasseerd zijn, zullen aangemerkt worden als die van vreemde goederen, en dien conform bij de lossing de impost-subjecte speciën wederom ingeklaard, of, voor zoo veel dezelve gestrand zijn, op den voet van art. 29 behandeld worden.

Alle andere lossing op de kusten zal gestraft worden als fraude.

Art. 72. *De biljetten aan de uiterste wacht te vertoonen.*

Ter uiterste wacht gekomen, zullen de schippers en bevelvoerders der uitgaande schepen, welke voor negotie aangegevene impost-subjecte speciën aan boord hebben, hunne biljetten onmiddellijk, immers binnen den tijd van zes uren na hun arrivement, ten kantore der uiterste wacht vertoonen, of wel, voor zoo veel de ladingsplaats en de uiterste wacht in dezelfde gemeenten gelegen zijn, dadelijk, na de verkrijging bij het eene kantoor aan het andere.

Voor zoo veel er nog geene gelegenheid ware tot uitzetten, zullen de ambtenaren zich vergenoegen met op de biljetten den tijd der vertooning te stellen, en hiervan aantekening te houden op hunne registers, en wijders de dokumenten aan den vertooner terug geven.

Wanneer de gelegenheid tevens dáár ware tot de uitzetting, of wel dat dezelve later mogte komen, zullen de biljetten moeten ingetrokken en de definitive uitslating verrigt worden.

Te dien einde zullen zich ten minste twee der aan de eerste of uiterste wacht geplaatste ambtenaren moeten verzoegen aan boord, de biljetten vergelijken tegen de verdere scheepspapieren, en wijders nazien en onderzoeken of de looden of zegels, op die biljetten vermeld, ongeschonden zijn, en de ladingsplaats van het schip behoorlijk is afgesloten en verzekerd geweest, of ook, zoo er eene wacht aan boord is gesteld geworden, deze

Wet van
15 Sept.
betrekkende
lijk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

zoo veel de lading blijkt ongerept te zijn, alléén met **Wet van 15 Sept. betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van import-subjecten. (Staatsbl. no. 48.)**

Art. 74. *Vervolg.*

Aan de evengemelde vereischten niet voldaan kunnen de worden, zal, bij gebrek van zekerheid voor den lan- de en eventueel voor den afleveraar en gecrediteerden, het schip in beslag genomen worden, en de noodige actie tegen den schuldigen geïnstitueerd.

Art. 75. *Visitatie en verificatie aan de uiterste wacht ten koste van ongelijk.*

Het regt van visitatie ten koste van ongelijk zal ook in andere gevallen den ambtenaren aan de uiterste wacht verbleven zijn, mits zij lieden voldoende redenen van hun vermoeden en deze hunne visitatie aan de superieure administratie geven kunnen, en wanneer blijken mogt, dat zij zonder genoegzame redenen het schip hebben opgehouden, de kosten en schade van oponthoud door hen geleden worden.

Art. 26. *Vertrek der wacht van het schip.*

De wacht, op de schepen gesteld, zal dezelve niet verlaten dan, bij het intrekken en in orde bevinden of regulariseren der dokumenten, op bevel der ambtenaren aan de uiterste wacht, welke aan de tot de bewaking geëmplooyeerden personen deswege akte van decharge zullen uittrekken.

Art. 77. *Uitslating op de uiterste wacht.*

Dezelfde ambtenaren, welke op de kantoren voor de inslating zijn aangewezen, zullen ook fungeren voor de uitslating en deswege op dezelfde wijze aansprakelijk zijn.

Art. 78. *Intrekking der consent-biljetten van uitvoer.*

Op een daartoe aan te leggen register zullen de gemelde ambtenaren den inhoud der consenten van uitvoer, naar gelang van derzelver vertooning en intrekking, naauwkeurig en met vermelding van hun wedervaren registreren, en zoo wel de Generale Directie als den Directeur der Indirecte Belasting hunner provincie, door het inzenden van weekstaten, met den uitvoer bekend houden.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
lijk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 79. Opzending der ingetrokkene biljetten aan den provincialen Directeur der Indirecte Belastingen.

Bij het einde van elke week zal de hoogste der ambtenaren, aan de uiterste wacht geplaatst, de ingetrokkene en van deszelfs zegel voorzienene consent-biljetten, met bijvoeging van eene lijst, opzenden aan den directeur der indirecte belastingen in de provincie, alwaar het kantoor, op het welke deze biljetten zijn uitgegeven, gevestigd is, en kopij der lijst aan den directeur der indirecte belastingen, in wiens provincie, krachtens art. 59 hier boven, eene overlading en vernieuwde verificatie heeft plaats gehad.

Art. 80. Verdere opzending der biljetten aan de ontvangers.

De voorschrevene directeurs zenden, mede wekelijks en na examinatie, de bij hen alzoo ontvangene consent-biljetten, gemuniëerd van de noodige lijsten, of in het tweede geval des voorgaanden artikels, enkel de suppletoire lijsten of extracten van dien, aan de ontvangers dien zulks aangaat.

Art. 81. Affschrijving van den impost.

De ontvanger ter plaatse der uitgifte, de voorschrevene biljetten bevindende binnen den bij de wetten of op de dokumenten zelve gespecificeerden tijd, ter aangegevene kantoren van uitvoer vertoond en voor de deugdelijkheid van den uitvoer afgeteekend te zijn, zal, volgens de bestaande of al nog voor te schrijvende orders, affschrijving van den impost aan de belanghebbenden verleenen; zullende bij de verzending tot commercie naar buiten 'slands met de invordering van den impost, welks termijnen mogen vervallen tusschen den tijd der inlading en den tijd, binnen welken de afgeteekende biljetten moeten worden terug bezorgd. voor zoo ver de verzondene kwantiteiten betreft, worden gesupersedeerd.

Art. 82. Maatregelen, wanneer de consent-biljetten niet binnen den bepaalden tijd terug komen.

Bijaldien de consent-biljetten niet op den bepaalden tijd ten kantore van den ontvanger, die dezelve heeft uitgegeven, zijn terug gekomen, geeft deze ambtenaar er kennis van aan den directeur der indirecte belastingen in zijne provincie en tevens aan den belanghebbenden, ten einde de eerstgemelde de vereischte perquisitiën zoude

kunnen doen, en de laatste van zijne diligentie en tijdige vertooning der biljetten aan de uiterste wacht, zoude kunnen doen blijken.

De belanghebbende hieraan binnen de veertien dagen niet voldoende, wordt de impost der verzondene impost-subjecte speciën ingevorderd.

De directeur verwittigt van zijne zijde de Generale Directie en inquireert intusschen, staande de evengemelde veertien dagen, of de mislag ook aan de ambtenaren of aan de verzuimde of verkeerde expeditie toe te schrijven zij.

Wet van 15 Sept. betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van impost-subjecte speciën. (Staatsbl. no. 48.)

Art. 83. *Vervolg.*

Desgelijks, bijaldien de consent-biljetten op eene andere wijze aan den ontvanger terug komen dan door middel van zijnen directeur, hier boven aangewezen, zal hij dezelve niet mogen respecteren noch eenige afschrijving verleen, welke door de lijst des directeurs zelve niet bekrachtigd is, maar in dusdanig geval de orders zijner superieuren vragen.

Art. 84. *Verbeurte der afschrijving en invordering van den impost.*

Eindelijk, wanneer de biljetten over of na den gepermitteerden termijn blijken vertoond en afgeteekend te zijn, of ook verder vallen in de termen van § 6 van art. 73, zal de uitvoer ter negotie worden gehouden voor vervallen, en de impost nevens de daarop gevallen of deswege te maken kosten worden ingevorderd.

De ambtenaar, hier voor gesteld, zal altijd den zeehandelaar, koopman, fabrikant, of anderen afleveraar aansprakelijk houden voor den impost en kosten, doch, wat de boeten aangaat, welke door den schipper en de equipage zouden mogen verbeurd wezen, zijn regres alleen hebben op de penningen, door hen krachtens art. 73 ter uiterste wacht geconsigneerd.

De afleveraar zal insgelijks en wel bij preferentie zijn regres hebben, op deze penningen, voor zoo veel den door hem opgelegden impost betreft, en wijders, bijaldien het bedrag der geconsigneerde som, na afrek der pretensien van 's Rijks ambtenaren, zulks zal toelaten, ook voor de kosten.

Art. 85. *Uiterlijke termijn van afschrijving.*

De termijn van validiteit der biljetten zal nimmer langer vermogen gesteld te worden dan zes weken, te rekenen van den dag der uitgifte van het consent-biljet ter

Wet van 15 Sept. betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van impost-subjecte speciën. (Staatsbl. no. 48.)

definitive ladingplaats, tot aan dien des arrivements van het schip en vertooning des biljets aan de uiterste wacht.

Voor zoo verre het nogtans zoude mogen gebeuren, dat stilte, gebrek aan water, ijsgang of andere omstandigheden, buiten bereik des schippers of bevelvoerders, de reis vertraagden, zal hierin voorzien en eene prolongatie gevraagd kunnen worden op den voet van art. 28 en 69, deswege aantekening geschieden op de even-gemelde biljetten, en bewijs van dien door de ambtenaren of autoriteiten worden gezonden naar de ontvangers, die de biljetten afgegeven of ter overlading gecontrastig-neerd hebben.

UITVOER LANGS DE RIVIEREN EN DE LANDZIJDE.

Art. 86. *Kantoren van uitvoer, nader te bepalen.*

Voor den uitvoer van impost-subjecte speciën aan de landzijde en langs de rivieren naar buiten het Rijk, zullen bij uitsluiting moeten strekken de zoodanige der kantoren van eerste aangifte, als bij een afzonderlijk besluit door den Koning hiertoe zullen worden gededes-picieerd.

Art. 87. *Nadere aanwijzing van ladingplaatsen.*

Tot ladingplaatsen zullen desgelijks admissibel zijn de zoodanige der, volgens art. 33 dezer wet, aan te wijzen losplaatsen, als hiertoe in de termen zullen vallen, en wijders zoodanige verdere, als door den Koning, in ver-band met art. 52 hier boven zullen worden bestemd.

Art. 88. *Op den uitvoer langs de rivieren toepasselijk gemaakt het bepaalde op den uitvoer ten zee.*

Op den uitvoer langs de rivieren zullen toepasselijk wezen alle de formaliteiten en bepalingen, bij deze wet, ten aanzien van den uitvoer langs de zeezijde, voorgeschreven, en over zulks de ambtenaren van de eene zijde, en de zeehandelaars, kooplieden, schippers, fluur- en ligter-lieden en verdere belanghebbende van de andere zijde, gehouden wezen zich striktelijk naar dezelve te gedragen.

Art. 89. *De bepalingen op den uitvoer te water, toepasselijk op dien per az.*

Desgelijks zullen voor den uitvoer te lande en per az,

of op eenige andere wijze dan te water, de bepalingen van kracht wezen, welke bij dit hoofddeel voor den uitvoer te water zijn voorgeschreven, behoudens de veranderingen, bij de volgende artikelen vastgesteld.

Art. 90. Geene plombering of bewaking voor den uitvoer per as.

In de eerste plaats zal de plombering, verzegeling of bewaking van de goederen, welke per as worden uitgevoerd, ter ladingsplaats niet behoeven bewerkstelligd te worden, maar de ambtenaar, tot het toezigt over de afzending gecommitteerd, vermogen zich te vergenoegen met de verificatie van het aangegevene.

Art. 91. Nadere verificatie.

Daarentegen zal deze verificatie moeten herhaald worden op het kantoor der indirecte belastingen, gelegen op of binnen de tweede linie, hetwelk is aangewezen tot de los- en verificatieplaats van de uiterste wacht, langs welke de uitvoer geschiedt.

Art. 92. Vervolg.

Ter bereiking van dit oogmerk zullen, met uitzondering van de overscheping, de formaliteiten geobserveerd moeten worden, welke bij art. 59 en 61 dezer wet, ten aanzien der verificatie eener overlading, gestatueerd zijn.

Art. 93. Nader vervolg.

De uitvoer niet in orde bevonden wordende, zullen de ambtenaren ten kantore van verificatie handelen, als bij art. 73 aan de ambtenaren ter uiterste wacht is voorgeschreven, doch anderszins den voer- of karreman of anderen uitvoerenden persoon deszelfs reize naar de uiterste wacht laten vervolgen, onder geleide van het hem terug gegeven, en door hen ten blijke van wel-bevinding nader afgeteekend consent-biljet.

Art. 94. Begeleiding tot aan de uiterste wacht, of plombering.

De ambtenaren evengemeld zullen wijders de bevoegdheid hebben, om, of de impost-subjecte specien over het onvrjfe territoir en tot aan de uiterste wacht te doen begeleiden door eene wacht, of ook wel, voor zoo veel de uitgaande goederen of voertuigen hiervoor vatbaar zijn, om dezelve te doen verzegelen, in welk geval zijlieden hiervan mentie zullen maken op het biljet.

Wet van
15 Sept.
betrekkeli-
jk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
der
impost-
subjecte
specien.
(Staatsbl.
no. 48.)

Wet van
15 Sept.
betrekkelij
den invoer,
doorvoer
en uitvoer
van impost-
sub-jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 95. Pligten der ambtenaren aan de uiterste wacht.

De ambtenaren ter uiterste wacht zullen nopens de In- trekking der biljetten, het houden van register deswege en de opzending alles in acht nemen, hetgeen hunnen ambtgenooten aan de uiterste wachten te water is voorge- schreven. Zij zullen, even als deze, in cas van suspicie, de bevoegdheid hebben de uitgevoerd wordende goederen alsnog te verifiëren, doch anderzins zich deswege kunnen dispenseren, ook wanneer hun de goederen bewaakt of verzegeld worden aangevoerd, in welk geval zij, geene redenen ter contrarie zijnde, zich met de telling der fus- ten of andere globale verificatie, zullen kunnen verge- noegen.

Art. 96. Afschrijving te weigeren, bijaldien de voer- lieden het Rijk niet onmiddellijk verlaten.

De voer- en karrelieden of andere personen, tot den uitvoer aangewezen, zullen met hunne voer- of rijtuig en impost-subjecte speciën het grondgebied van het Rijk moeten verlaten onmiddellijk na de uitklaring.

Indien de voer- of karrelieden zulks mogten verzuimen, zal hiervan melding gemaakt worden op de biljetten, en zullen de afleveraars de afschrijving van den impost ver- beuren.

Art. 97. Waar de verificatie zal moeten plaats heb- ben, wanneer de goederen gedeeltelijk te water worden uitgevoerd.

Bijaldien de goederen van de plaats der aflevering tot op zekere hoogte te water zouden moeten worden aange- voerd, en de uitvoer vervolgens te lande geschieden, zal de definitieve verificatie, als hierboven ten kantore art. 91 aangewezen, moeten plaats grijpen.

Art. 98. Vervolg.

In het geval dat omgekeerd de goederen van de plaats der aflevering eerst te lande zouden moeten worden aan- gevoerd, en de uitvoer voorts te water bewerkstelligd, zal alles in aanmerking komen hetgeen geprescribeerd is nopens den uitvoer te water.

Art. 99. Bevoegdheid der administratie om in enkele gevallen de verificatie ter plaatse der aflevering te doen verrigten.

Bijaldien in singuliere gevallen er mogelijkheid ware om de voer- of rijtuigen zoodanig te plomberen, dat de toe-

toegang tot de goederen, zonder schending der zegels, Wet van
 ondoenlijk konde worden geacht, of wel, dat men om 15 Sept.
 de afslading der voertuigen op het kantoor van verifica- betrekke-
 tie, art. 91 vermeld, te voorkomen, zich de kosten lijk den
 zoude willen getroosten van eene wacht, zal de admi- invoer,
 nistratie de bevoegdheid hebben de verificatie ter plaatse en uitvoer
 van aflevering te doen geschieden en den uitvoer, onder van im-
 de evengemelde en op de biljetten speciaal uitdrukken post-sub-
 securiteit, te doen bewerkstelligen. jectie spe-
 ciën.

(Staatsbl.
 no. 48.)

DOORVOER TE LANDE EN TE WATER.

Art. 100. *Doorvoer geoorloofd, behalve in enkele gevallen.*

De doorvoer van impost subjecte speciën van het eene vreemde territoir naar het andere, over het grondgebied van den Staat, zal, voor zoo veel dezelve niet bij de bijzondere wetten voor deze of gene der impost subjecte speciën is verboden, onverminderd hegeen bij de wet op de konvoijen en licenten, omtrent hetgeen transitio ingeklaard wordt, is bepaald en gevorderd wordt, vrijelijk kunnen plaats hebben en niet onderhevig zijn aan de betaling der indirecte belastingen, mits daaromtrent in acht genomen worden de bepalingen van deze wet.

Art. 101. *Hierbij te observeren, hetgeen voor de eerste inklaaring is bepaald.*

Bij den invoer, het zij aan de landzijde het zij aan de zeezijde, zal de bestemming dadelijk bekend gemaakt en alles geobserveerd moeten worden, hetgeen bij de inklaaring ten kantore van eerste aangifte is voorgescreven (de cautie voor of consignatie van den impost, de verzegeling of bewaking, en eindelijk de verificatie van het per as ingevoerde op de eerste losplaats, hieronder begrepen).

Art. 102. *Minimum van hetgeen bij doorvoer kan worden aangegeven.*

Het minimum voor den invder van de landzijde, bij art. 38 dezer wet vastgesteld, zal, ten aanzien van alle transiterende goederen, zoo van de zee- als landzijde en langs de rivieren, in acht moeten worden genomen.

Art. 103. *Driederlei wijzen van doorvoer.*

Op driederlei wijzen zal de doorvoer kunnen geschieden:

Eerstelijk, onmiddellijk en zonder overlading, overscheping of nederlage;

J. B. van 1816. 2de Stuk. H

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
der
impost-
subjecten.
(Staatsbl.
no. 48.)

Ten andere, met overlading of overschepping;

En ten derde, met nederlage in 's Rijks entrepôt.

Alles over de kantoren van inklaring en uitklaring, welke voor den doorvoer door den Koning zullen worden geadmiteerd.

Art. 104. Doorvoer zonder overschrijving of overlading.

In het eerste geval zullen de ambtenaren op het kantoor van inklaring de originele aangifte, art. 8 hier boven vermeld, in plaats van aan den ontvanger ter plaats der binnenlandche bestemming, zenden aan hunne ambtgenooten op het kantoor van uitklaring of de uiterste wacht, langs welke de goederen moeten worden uitgevoerd, en welke geëmpliojeerden, met opzigt tot de routes, tijd, plombering, en wat dies meer zij, alles in orde bevonden hebbende, het consent van geleide zullen afteekenen en op den voet van art. 22, ter roijering van den borgtocht of tot restitutie der genamptiseerde penningen, naar het kantoor van inklaring terug zenden.

De onmiddellijke doorvoer, zonder nederlage of overschepping ter naasten losplaats, zal intusschen ten kantore van aangifte niet mogen worden toegestaan, ten zij aldaar of wel ter evengemelder losplaats de transiterende goederen, voor kwantiteit of kwaliteit, geverifieerd en tegen de generale verklaring kunnen vergeleken worden, en alzoo de ambtenaren, tot de surveillance gecommitteerd, zich in de gelegenheid bevinden, de deugdelijkheid van den doorvoer en ook van den uitvoer op het verder gedeelte der route te onderzoeken. Zoo wanneer de verificatie eerst op de bovengenoemde losplaats kan bewerkstelligd worden, zullen de ambtenaren ten kantore van aangifte of inklaring even zeer de communicatie doen aan de ter zelve losplaats gestationeerde geëmpliojeerden, als aan die ter uiterste wacht van uitklaring en deswege van beiden berigt moet erlangen.

Bijaldien er in het geheel geene gelegenheid mogte zijn tot verificatie, ten zij met lastbreking en lossing, zullen de ambtenaren, nopens het verleenen van consent tot een ongeconstateerd transit, de orders vragen van den Directeur der indirecte belastingen hunner provincie.

Art. 105. Doorvoer met overschepping of overlading.

In het tweede geval zal, nevens de plaats van uitvoer, ook die van overlading of overschepping op het consent moeten worden uitgedrukt, en deze laatste moeten be-

hooren tot eene der geadmiteerde losplaatsen ; het ver-
 wisfelen van bodem of voertuig zal aldaar moeten ver-
 rigt worden ten overstaan van 'slands ambtenaren , even
 als bij art. 69 opzigtens de gewone overlading van uit-
 gevoerd wordende impost-subjecte speciën gestatueerd is,
 en de kennisgeving van het kantoor van eerste aangifte,
 mitsdien niet alleen aan de uiterste wacht of het kantoor
 van uitklaring , maar ook ter plaatse der overschepping,
 moeten geschieden.

Ter gelegenheid der overschepping of overlading zullen
 de goederen nauwkeurig geverifieerd en tegen de aan-
 gifte van den schipper en stuurman of voerman vergele-
 ken worden.

Niet in orde bevonden zijnde , zal de doorvoer ge-
 slaakt en tegen den schuldigen naar vereisch van zaken
 geprocedeerd worden.

Zoo wel bij eenen doorvoer met , als bij die zonder ,
 overschepping of overlading , en gevolggelyk in de beide
 gevallen , in dit en het voorgaande 104de artikel om-
 schreven , zullen de ambtenaren ten kantore van inkla-
 ring , niet alleen gebruik moeten maken van de faculteit ,
 hun bij de 20ste en 67ste artikelen dezer wet , nopens
 het dirigeren der route verbleven , maar ook den schip-
 pers of verderen belanghebbende , met den doorvoer be-
 last , op hunne biljetten van geleide injungeren de ver-
 tooning der vaar- of voertuigen en goederen nevens de
 gedachte en daarbij behoofende dokumenten aan de amb-
 tenaren der kantoren , alwaar zij zullen passeren , en wel-
 ke kantoren , met vermelding der gemeenten , op de bil-
 jetten zullen moeten uitgedrukt worden.

Art. 106. *Doorvoer met nederlage.*

In het derde of laatste geval zal niet kunnen getreden
 worden , ten zij de nederlage in één der entrepôts van
 het Rijk plaats hebbe.

Dit entrepôt zal in de biljetten moeten worden uitge-
 drukt en de originele aangifte gezonden aan den ontvan-
 ger ter plaatse der nederlage , die den ambtenaren des
 entrepôts deswege schriftelijk zal verwittigen.

Dezer geëmployeerden receptis of bewijs van opslag
 zal den ontvanger de bevoegdheid geven om het consent
 van geleide , behoorlijk afgeteekend , ter roijering van
 den borgtocht of restitutie der genamptriseerde penningen
 op te zenden naar het kantoor van inklaaring.

Bij de voortzetting der reis naar buiten 'slands , zul-
 len de formaliteiten ten rigtvoer strekken , welke bij het

Wet van 15 Sept. 1816. 50ste en de volgende artikelen, voor den uitvoer ter commercie naar buiten het Rijk, zijn voorgeschreven.

Art. 107. *Verandering van destinatie bij de derde wijze van doorvoer toegestaan.*

Geene verandering van bestemming zal admissibel zijn dan alleen in het derde of laatste geval, namelijk van nederlage in één der entrepôts des Rijks, als wanneer de inklaring naar buiten in die tot eene binnenlandsche bestemming zal kunnen overgaan, voor zoo verre de bijzondere wetten op de belastingen zulks niet verhinderen.

VAN BIJLIGGERS EN DOOR NOOD BINNENVALLENDE SCHEPEN.

Art. 108. *Aangifte op het kantoor der inklaring.*

Schepen, die geene bepaalde bestemming hebben, eene der havens van het Rijk aandoende om orders of anderszins, en mitsdien bij de konvoijen ingeklaard wordende als bijliggers, zal, voor zoo veel dezelve impost-subjecte speciën in grootere hoeveelheden aan boord mogten hebben dan voor scheeps-consumtie zijn vrijgegeven, deswege eene afzonderlijke schriftelijke verklaring gedaan worden ter eerster kantore van aangifte.

Art. 109. *Geene lading te breken, dan met in acht-neming der formaliteiten, bij inkomende schepen bepaald.*

De lading of een gedeelte van dien eene binnenlandsche bestemming verkrijgende, of in het minste ook gebroken wordende, zoo zullen de gedachte schepen ophouden bijliggers te zijn, en dienaangaande alle de formaliteiten, als voor binnenkomende schepen, moeten in acht genomen worden.

Art. 110. *Aangifte bij het overwinteren der schepen.*

De schippers en stuurlieden van schepen, met welken men door de wisselvalligheden der zee, vervolging van vijanden, of door anderen nood, mogte gedwongen zijn in eene der havens van het Rijk binnen te loopen of aldaar mogten binnen komen, met oogmerk om te overwinteren, zullen, voor zoo verre zich op die schepen impost-subjecte speciën mogten bevinden in grootere hoeveelheden dan ter scheeps-consumtie zijn vrijgegeven, eene afzonderlijke verklaring schriftelijk deswege te doen,

met specifieke opgave van den inhoud der lading, zoo veel de impost-subjecte speciën aangaat, mitsgaders van de plaats der herkomst en die van de bestemming, alles op den voet der gewone inklaring.

*Art. 111. Plombering, en het speciaal surveilleren
dezer schepen.*

De plombering of wacht en verdere maatregelen van zekerheid zullen voor de aldus ingeklaard wordende schepen dezelfde behoeven te zijn als voor die met eene binnenlandsche bestemming.

Van de inklaring zal ter plaatse, tot overwintering of andere berging, ankering of oplegging van het schip aangewezen, kennis gegeven en het consent tot opzeilen derwaarts, als gewoonlijk, verleend worden.

Dit consent zal moeten worden vertoond aan, en afgeteekend door de voorgemelde ambtenaren, doch niet ingetrokken worden, maar aan boord behooren te verblijven, en het schip onder de speciale surveillance gesteld worden van eenen daartoe te committeren ambtenaar.

Art. 112. Vervolg.

Bijaldien de ladingsplaats niet geplombeerd zoude mogen wezen, zal zulks te dezer plaatse al nog moeten geschieden, de wacht, van het kantoor van aangifte medegemaakt, afgedankt en in allen gevalle ter verantwoordelijkheid van den bij het slot des voorgaanden artikels vermelden ambtenaar, eene nieuwe wacht daarop gesteld worden, welke met afwisseling van personen, naar gelang van omstandigheden, den bodem en lading bewaken zal tot het tijdstip der weder uitzeiling.

De verantwoordelijkheid dezer wacht en van haren superieur voor het schip, lading en zegels, zal die des schippers en zijner equipage niet verminderen.

Het zal aan den ambtenaar, met het toezigt belast, verbleven zijn meer bijzonder in de gemeente de ligplaats aan te wijzen, waar het schip geankerd of geborgen en bewaakt zal moeten worden.

De wakers, welker getal dat van drie niet zal mogen te boven gaan, komen als gewoonlijk voor rekening van den schipper, en het consent ter weder uitzeiling zal in maniere hierna volgende, niet verleend worden, dan na afbetaling van alle kosten.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van impost-subjecte speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Wet van
15 sept.
berrekke-
lijk den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(staatsbl.
no. 48.)

Art. 113. *Nederlage der goederen van overwinterende schippers, in het entrepôt.*

Voor zoo verre de binnenvallende en overwinterende schippers de kosten van bewaking wenschten te vermijden, zullen zij de bevoegdheid hebben gebruik te maken van de entrepôts en, door de intermediaire nederlage aldaar van hunne impost-subjecte speciën, zich van het bewaken hunner schepen te bevrijden.

In singuliere gevallen zal de generale directie der indirecte belastingen bevoegd zijn, de oplage der impost-subjecte speciën in 's Rijks pakhuizen te gebiedten.

Art. 114. *Ontlossing bij schending der zegels.*

Bij de schending der zegels of het ontdekken van heimelijke toegangen tot de lading, zal deze, zoo veel de impost-subjecte speciën aangaat, onverminderd de betaling der geïncurreerde boete, geverifieerd en ontlost moeten worden.

Art. 115. *Intrekking van het consent tot overwintering bij het vertrek der schepen.*

Onverminderd de kennisgeving van het arrivement des schips, ter plaats van berging of overwintering, zal de post op het register ten kantore van inkleding open blijven tot het weder uitzeilen van het schip, wanneer het consent op nieuw aan de ambtenaren ter lig- of bergplaats zal moeten worden vertoond en door hen afgeteekend, met bepaling tevens van den tijd tot uitzeiling, en onder kennisgeving hiervan aan de ambtenaren van inkleding, door de opzending derwaarts van het alsdan in te trekken biljet, tegen afgifte van reën aan den, het Rijk weder verlatenden, schipper.

In cas eener intermediaire nederlage, zal de borgtocht of andere gestelde zekerheid ook intermediair kunnen gesferen.

Art. 116. *Voorziening bij het breken der lading van binnenvallende en overwinterende schepen.*

Wanneer overigens de schipper of bevelvoerder van zoodanig vaartuig niet tot de intermediaire nederlage is overgegaan, doch naderhand de lading zal moeten worden gebroken en de goederen voor een' korten tijd overboord gezet, of wel van bestemming zullen veranderen, zal hieromtrent alles moeten worden in-acht genomen, hetgeen bij de gewone losging of ligging en nederlage is voorgeschreven.

Art. 117. *De vergunningen voor de intermediaire binnenvallende schepen alleenlijk toepasselijk gemaakt op zeeschepen.*

De vergunningen voor de bijliggers en intermediair binnen komende schepen, bij de voorgaande artikelen daargesteld, zullen alleen kunnen ingeroepen worden voor de vaartuigen, die van de zeezijde binnen komen en uitlootend onder de zeeschepen gerangschikt zijn.

Wet van 15 Sept. 1816 betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van import-subjecte speciën. (Staatsbl. no. 48.)

V E R V O E R.

Art. 118. *Onbelemmerde circulatie van goederen aan de binnenzijde der dubbele linie langs de grenzen of op het vrije territoir.*

Alle vervoer van import-subjecte speciën, niet vallende in de termen van invoer, uitvoer of doorvoer, en plaats hebbende aan de binnenzijde der tweede linie, welke, ten gevolge van het reglement, bij art. 1 en 30 dezer wet vermeld, langs de grenzen getrokken zal worden, zal vrijelijk, zonder tuschenkomst der ambtenaren van de indirecte belastingen, en zonder eenige dokumenten van dezer administratie, kunnen bewerkstelligd worden; zulende daarentegen het territoir tuschen de beide liniën befloten, voor onvrij territoir worden gehouden.

Art. 119. *Precautiën bij vervoer op het onvrije territoir.*

Ten aanzien van den vervoer op het zoogenaamde onvrije territoir, tuschen de bij het vorig artikel vermelde dubbele linie, zullen moeten worden in acht genomen de bepalingen, bij de volgende artikelen voorkomende.

Art. 120. *Verbod van lading, losfing en vervoer op het onvrije territoir, zonder biljet.*

Behoudens de exceptiën van het 128ste en hierna volgende artikelen, is alle lading, losfing en vervoer, op het onvrije territoir, van import-subjecte speciën, anders dan met behoorlijk dokument, zelfs voor huisfelijke consumtie, verboden.

Geene zoodanige lading, losfing of vervoer, hoezeer van dokumenten voorzien, zal aldaar mogen plaats hebben voor zonne-opgang of na zonne-ondergang.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 121. Regt tot visitatie, en route naar de plaats der bestemming.

De ambtenaren, tot het afgeven dezer dokumenten ge-
committeerd, zullen daarenboven de bevoegdheid hebben
om te vorderen dat de lading en losing in hunne tegen-
woordigheid of in die van andere door hen aan te wij-
zene, ambtenaren of geëmploijeerden plaats hebben.
Zij zullen in dit geval hiervan melding maken op den
rug der biljetten, op welke zij de route moeten voor-
schrijven, welke tot den vervoer der goederen tot de
plaats van derzelver bestemming moet worden gevolgd.

Art. 122. Verbod van vervoer van de grensline naar de binnenlinie.

Vervoering in eene strekking van de grensline naar de
binnenlinie, is aan partikulieren altijd verboden, ten zij
in cas van den gewonen langs de heirbanen gewettigden
invoer van buiten 's lands, en van verhuizing, in welk
laatste geval de superieure ambtenaar der indirecte belas-
tingen hiertoe deszelfs speciaal schriftelijk consent zal
moeten geven.

Art. 123. Gelijk verbod van zijdelingschen vervoer op het onvrije territoir.

Zijdelingsche vervoer op het onvrije territoir, zoo van
de eene gemeente naar de andere, als die, welke verder
zoude gaan, dan het kennelijk en billijk gerijf vordert,
is, behoudens de bovenstaande exceptiën, mede verbo-
den, en zullen mitsdien de bewoners van hetzelfde terri-
toir gehouden zijn, voor zoo verre zij hunne benoodig-
de impost-subjecte speciën niet trekken uit de binnen-
deelen des Rijks, zulks te doen uit de meest nabij ge-
legene kom van hunne eigene of aanpalende naburige ge-
meente.

Tot voorkoming van de schade der opgezeten en de-
zer ongerijf, zal de administratie der indirecte belastin-
gen zich, wegens de aanwijzing der bevoegde plaatsen
en de bepaling wat men voor de kom der gemeente te
houden hebbe, kunnen verstaan met de provinciale auto-
riteiten.

Art. 124. Invoer op het onvrije territoir langs een kantoor der binnenlinie.

De bewoners van het onvrije territoir, hunne benoo-
digheden trekkende uit de binnendeelen des Rijks, zul-
len dezelve moeten aanbrengen en het onvrije territoir

invoeren, of doen aanbrengen en invoeren langs het kantoor der indirecte belastingen op of binnen de tweede linie, hetwelk het naast aan de woning en gemeente des ontbieders gelegen is, ten zij er eene meer directe immers meer practicable publieke weg langs een ander kantoor gelegen ware, welke kenbaar door de opgezeten en tot der goederen vervoer van de plaats der ontbieding naar die der bestemming gebezigd wordt, in welk geval de invoer [van het vrije op het onvrije territorium ook langs deze route en dit laatste kantoor zal mogen plaats hebben.

Wet van 15 Sept. betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van impost-subjecte speciën. (Staatsbl. no. 48.)

Art. 125. Oprigting van kantoren aan de binnenlinie voor de impost-subjecte speciën.

Ten gerijve der opgezeten en des onvrijen territoriums zullen kantoren van expeditiën voor de indirecte belastingen, naar het onvrije territorium aangelegd en door den Koning aangewezen worden.

Art. 126. Afgifte van consent-biljetten op de kantoren.

De ten dusdanigen kantore fungerende ambtenaren van de indirecte belastingen, of wel de hiertoe gecommitteerden uit eenig ander vak van administratie ter aangewezenen plaats gevonden wordende, mitsgaders de geëmploteerden op de kantoren der indirecte belastingen, welke op het onvrije territorium zelve gevestigd zouden mogen zijn, zullen voorzien worden van een register met strooken of dubbele biljetten.

De invoerder of vervoerder zal op het origineel de aangifte doen der goederen, welke hij op het onvrije territorium wenscht te brengen of te vervoeren, — kwantiteit en kwaliteit omschrijven, — de plaats opgeven van waar de impost-subjecte speciën komen, mitsgaders die der bestemming, den naam en de woonplaats van den genen, aan wien de goederen geadresseerd zijn, en van hem die dezelve verlangt te vervoeren en deze aangifte doet, — en eindelijk de route vermelden, langs welke deze den voorgenomen vervoer wenscht te doen plaats hebben.

De ambtenaar vult, dien conform, het duplikaat in, — geeft hetzelfde een nummer, — stelt er deszelfs consent onder, — bepaalt den tijd hoe lang het biljet zal goed wezen, mitsgaders de route, die de aangever en vervoerder zal moeten nemen, — en snijdt het duplikaat uit het register, om het gratis en zonder eenige kosten den belanghebbenden uitteereiken.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

In conformiteit met art. 121 dezer wet, staat het aan gemelden ambtenaar vrij de aangegevene partij te doen verifiëren, en, bedenking hebbende, het zij nopens de kwantiteit of kwaliteit der goederen; het zij betrekkelijk het verleenen des consents, zal hij de expeditie kunnen surcheren, om deswege het goedvinden zijner superieuren te vragen; alles onverminderd zijne verantwoordelijkheid, bijaldien hij de expeditie zonder genoegzame redenen mogt hebben gestremd.

Art. 127. *Afsteekening der biljetten, in enkele gevallen gevorderd.*

Voor zoo veel de goederen naar eene bestotene plaats, of eenige gemeente van eene geaglomereerde populatie van meer dan twee duizend zielen bestemd zijn, alwaar om het belang der zaak een kantoor der indirecte belastingen gevestigd, of wel anderzins een ambtenaar der konvoijen gestationeerd is, en ook, wanneer het de ambtenaar op de binnenlinie zulks elders zoude mogen noodig achten, en dit op het biljet uitdrukken, zullen de goederen vertoond en het biljet, ter afschrijving en in-trekking tegen regu, aan den aan te duiden ambtenaar of gecommiteerden der administratie gepresenteerd moeten worden.

Art. 128. *Uitzondering op het verbod van vervoer, volgens art. 120.*

Zoodanige der bestotene steden en belangrijke gemeenten, als door den Koning zullen worden aangewezen, en in welke zulks niet nadeelig kan wezen voor de surveillance, zullen, met opzigt tot de circulatie binnen den bestotene ring der gemeente, het zij geheel het zij voor zekere kwantiteiten kunnen ontheven worden van de bepalingen, in art. 120, nopens het nimmer vervoeren dan met biljetten, vastgesteld.

Art. 129. *Verdere uitzondering van dit verbod van vervoer voor de kleine consumtie.*

Buiten de in het laatst voorgaande artikel bedoelde gemeenten zal de vervoer van kleine partijen, in de winkels gekocht, kennelijk voor huisfelijk gebruik dienende en bij de wet op de konvoijen van het nemen van documenten vrijgesteld, ook kunnen plaats hebben zonder biljetten voor de indirecte belastingen, mits zulks buiten de kom der gemeente of de voor de ingezetenen aangewezenen rajon nimmer anders dan in eene buitenwaartsche strekking, overeenstemmende met art. 123 en 124 dezer

wet, plaats hebbe, en zich tot de navolgende hoeveelheden bepale:

- Vier ponden, of twee kilogrammen zout;
- Twee ponden, of een kilogram zeep;
- Eéne flesch, of één liter brandewijn of jenever;
- Drie fleschen, of drie liters wijn;
- Zestien stoopen, of 39 liters inlandsch bier;
- Twee fleschen, of twee liters azijn;
- Twee tonnen, of 4.54 hectoliters turf;
- Honderd ponden, of 50 kilogrammen steenkolen.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van
impost-subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 130. *Geene fabrieken, trafijken of bedrijven in impost subjecte speciën op te rigten, zonder admīssie.*

Geene nieuwe fabrieken of trafijken, impost-subjecte speciën verwerkende of fabricerende, desgelijks geene nieuwe bedrijven, waartoe crediet voor den impost benoodigd is, zullen van nu voortaan, zoo veel het onvrije territoir aangaat, aangelegd of opgericht mogen worden dan in de beslotene steden, welke op, in, of aan het gedachte onvrije territoir gevonden worden.

De exceptiën, welke het belang van den handel of van het trafijkwezen in dezen zoude mogen vorderen, zullen uitdrukkelijk aan den Koning verbleven zijn.

Art. 131. *Vervolg.*

Desgelijks zal, buiten de kleine winkelnring, vermeld in art. 137 dezer wet, geene nering noch bedrijf in speciën, waarvan de impost bij de indirecte belastingen effectiefelijk is of had behooren betaald te zijn, op het onvrije territoir aangevangen mogen worden, dan in beslotene steden, of wel de kom van opene gemeenten van meer dan twee duizend zielen geaglomereerde populatie.

Art. 132. *Nader vervolg.*

De deelnemers of belanghebbende in alle op te rigtene en aan te leggene, of bereids opgerigte en aangevangene bedrijven, trafijken of fabrieken en handels-ondernemingen in impost-subjecte speciën op het onvrije territoir (de kleine bij art. 137 geadmitteerde winkeliers uitgezonderd), zullen, binnen den tijd van drie maanden na de publicatie dezer, van de bereids bestaande aangifte moeten doen, en, wat de nieuwelings aan te vangene betreft, alvorens daartoe over te gaan, door middel van den directeur der indirecte belastingen in hunne provincie, het consent vragen van de generale directie der indirecte belastingen, en

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer.
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

bij deze aangifte of dat verzoek om consent alle de om-
schrijvingen voegen, welke noodig zijn om het lokaal en
den aard van den handel, mitsgaders de ondernemers of
belanghebbenden te doen kennen.

**Art. 133. *Admissie voor nieuwe trafijken op het ge-
zegd territoir.***

Voor alle de nieuwe aldaar op te rigtene panden en
bedrijven, is de admissie of de weigering, behoudens
het gestatueerde bij art. 130 hier boven, aan de generale
directie, behoudens verantwoording bij hooger beroep,
verbleven.

**Art. 134. *Verpligting der trafikanten om hunnen
uitslag te justificeren.***

Alle trafikanten, fabrikanten, handelaars en winkeliers
in impost subjecte speciën, welke zich zullen bevinden
op het onvrife territoir, zullen, onverminderd de alge-
meene verpligtingen, hun met derzelver mede-fabrikanten
en winkeliers in de overige gedeelten van het Rijk op-
gelegd, hunnen gevraagden uitslag moeten justificeren
door hunnen inslag of fabrikagie.

**Art. 135. *Rekening-courant met deze fabrikanten en
trafikanten.***

Er zal te dien einde met de in het laatstvoorgaande
artikel bedoelde trafikanten, fabrikanten en handelaars
eene doorlopende rekening worden gehouden, waarop
aan de eene- of debet-zijde hunne declaratiën van het te
produceren of in te slaan object gebragt zal worden, en,
waarop aan de tegen- of credit-zijde geboekt zullen wor-
den, alle, zelfs de geringste, hunner uitslagen, en waar-
door dan ook voor zoo verre gederogeed zal moeten
worden aan de vergunning, den overigen ingezetenen des
onvrijen territoirs bij art. 128 en 129 nopens den uitslag,
gelaten.

Art. 136. *Gelijke rekening-courant met de winkeliers.*

Dezelfde doorlopende rekening zal moeten gehouden
worden met den winkelier op het onvrife territoir, doch
deze, voor zoo veel de vervoering niet door aangifte
en dokument behoeft geconstateerd te worden, zijn ver-
mis, ook dat wegens het zetten van gelagen in deszelfs
huis, iederen dag opmaken of door zijne huisgenooten
doen opmaken en in het dubbel der rekening ten zijnen
huize afschrijven.

Hieraan niet naar het genoegen der administratie vol-

doende, zal aan dusdanig winkelier het stellen van gelagen of den uitflag zonder biljet kunnen verboden, of des noods de akte van admisie geheel ingetrokken worden.

Art. 157. *Exceptie voor kleine winkeliers.*

Van het houden dezer doorlopende rekening, doch geenszins van de justificatie der bij hen gevonden wordende impost-subjecte speciën, hierna art. 141 voorgeschreven, zullen bevrijd zijn zoodanige kleine winkeliers, als tot het gerijf van den handwerksman, arbeider en smalle gemeente bestaan zullen, mits zij in de eerste plaats nimmer grootere hoeveelheden van impost-subjecte speciën in hunne huizen of op derzelver erven hebben, dan

Honderd ponden, of 50 kilogrammen zout;
 Vijftig ponden, of 25 kilogrammen zeep;
 Eén anker, of 39 liters brandewijn of jenever;
 Eén anker, of 39 liters wijn;
 Vier tonnen, of 6,21 hectoliters inlandsch bier;
 Zestien stoopen, of 39 liters azijn;
 Vijftig tonnen, of 11,35 hectoliters turf, en
 Eén hoed, of 1382 kilogrammen steenkolen.

En ten andere, in geene grootere kwantiteiten uitgaan dan de hoeveelheden, uitgedrukt bij art. 129.

Art. 138. *Waar de consent-biljetten te halen.*

De biljetten zullen, voor zoo veel de vervoer op het onvrije territoir bestaat in eenen uitflag van eenen handelaar, winkelier, trafikant of fabrikant, of ook van den eenen partikulier aan den anderen, welke laatste nogtans niet dan op speciale permissie en in bijzondere gevallen zal mogen plaats grijpen, steeds moeten genomen worden ten kantore van den uitflag, of, te dier plaats geen ambtenaar van de indirecte belastingen gevonden wordende, bij dien ten naasten kantore van betaling op of bij de binnenlinie.

Art. 139. *Zijdelingsche en rugwaartsche vervoering, met dispensatie van art. 122 en 123 toegestaan.*

Gejustificeerde impost-subjecte speciën zullen uit de pakhuizen en bergplaatsen der handelaars, trafikanten en fabrikanten binnen de door den Koning aangewezenen beëlootene steden en verdere plaatsen, met dispensatie in zóó verre van art. 122 en 123, van het onvrije territoir langs de bepaalde kantoren van expeditie op of binnen de binnenlinie en op welke kantoren die speciën

Wet van
 15 Sept.
 betrekke-
 lijk den
 invoer,
 doorvoer
 en uitvoer
 van im-
 post-sub-
 jecte spe-
 ciën.
 (Staatsbl.
 no. 48.)

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(Staatsbl.
n^o. 48.).

zullen moeten worden vertoond, naar binnen het Rijk of ook wel in eene rugwaartsche of zijdelingsche strekking mogen worden vervoerd; mits gemunieerd van de documenten van vervoer, en tevens, wanneer de ambtenaren zulks noodig oordeelen, onder geleide ten koste der vervoerders.

Art. 140. *Verbod van nederlage ten platten lande behalve in de kom der gemeente van 2000 zielen op het onvrije territoir.*

Alle nederlagen ten platten lande en buiten de kom der gemeente van meer dan twee duizend zielen geaglomereerde populatie, zijn op het onvrije territoir verboden.

Kennelijke huisfelijke consumtie van opgezetenen, welke zich nimmer ingelaten hebben of inlaten met negotie, of het aan anderen overdoen van impost-subjecte speciën, zal op den voet des 142sten artikels hiernavolgende, van voorschreven verbod zijn uitgezonderd.

Art. 141. *Justificatie van nederlage en provisie voor sommige bedrijven.*

Schippers, voerlieden en winkeliers, gelijk mede de trafikanten, fabrikanten en handelaars, waar ook op het onvrije territoir wonende, of ter uitoefening van hun bedrijf gevestigd, zullen gehouden wezen hunne nederlage of huisfelijke provisie te justificeren door productie der biljetten van inslag, welke nimmer van ouder dagteekening mogen zijn dan zes maanden.

Ten allen tijde zullen hunne woningen en bergplaatsen onderworpen zijn aan peil en visitatie op den voet der wet.

Wanneer hunne biljetten den termijn van zes maanden zouden gaan overschrijden, en dezelve niet bij eene peiling tegen een nieuw biljet verwisfeld zouden mogen wezen, zal het hun vrijstaan dezelve ter verwisseling, ten kantore, waaronder zij behooren, te gaan aanbieden.

Art. 142. *Ook de partikulieren aan de verplichting tot justificatie onderworpen, wanneer hunne provisie eene bepaalde hoeveelheid te boven gaat.*

Ook de partikulieren, op het onvrije territoir woonachtig, zullen gehouden wezen de, onder hen of op hunne erven gevonden wordende impost-subjecte speciën door productie van binnenlandsche, ten hunnen name staande, kwitantien en dokumenten, mits in geen geval

ouder zijnde dan zes maanden, te justificeren, zoodra gemelde speciën meer bedragen dan.

- Tien ponden, of 5 kilogrammen zout;
- Drie ponden, of $1\frac{1}{2}$ kilogram. zeep;
- Drie fleschen, of 3 liters gedistilleerd;
- Twee ankers, of 78 liters bier;
- Zes fleschen, of 6 liters azijn;

Een en ander gerekend per ziel of lid des huishoudens; kinderen boven de vijf jaren hieronder begrepen:

Ofte, meer dan drie ankers, of 116 liters wijn, voor iemand die geen zes ankers, of 252 liters wijn, voor iemand die een dienstbode heeft; deze kwantiteit zal met 2 ankers, of 78 liters vermeerderd worden voor ieder inwonende dienstbode boven de eerste.

Ter constatering der hoeveelheden impost-subjecte speciën, onder de partikulieren op het onvrije territoir bestaande, zal het onderzoek der ambtenaren of zaakgelastigden van de administratie der indirecte belastingen in de woningen moeten gedoogd worden, mits hetzelfde plaats hebbe na den opgang of vóór den ondergang der zonne, en de gemelde ambtenaren of gecommiteerde daartoe door den oppersten ambtenaar der indirecte belastingen in het arrondissement schriftelijk geautoriseerd, of een publiek persoon door den voorzitter van het bestuur gecommiteerd, geadsisteerd zijn door een lid van het gemeentebestuur.

Wordende voor het overige aan gemelden oppersten ambtenaar in het arrondissement opgedragen, om te zorgen dat deze visitatiën niet noodeloos worden vernieuwvuldigd, noch de ingezetenen aan vexatiën blootgesteld.

Art. 143. *Binnenwaartsche vervoer van de kusten.*

Binnenwaartsche vervoer van de zeekusten zal, in plaats van door dokumenten, ten kantore der betaling op de tweede linie uitgereikt, gedekt moeten worden door die, welke de ambtenaren, aan de stranden gevestigd, zullen afgeven, voor zoo veel er geene ambtenaren der indirecte belastingen ter plaatse der afzending gevonden worden.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoet
en uit-
voer van
impost-
subjecte
speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Wet van
15 Sept.
betrekkende
lijk den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte spe-
ciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 144. *Surveillance op de plaatsen der gemeenten, als lading-, los- of ligtings-plaatsen toegestaan.*

De circulatie van impost-subjecte speciën op de plaatsen, welke binnen de gemeenten, als lading-, los- of ligtingsplaatsen toegestaan, meer bepaaldelijk tot het laden of lossen van impost-subjecte speciën mogen worden aangewezen, zal gesubjecteerd kunnen worden aan zoodanige van de hier voorgemelde maatregelen van zekerheid en dokumenten van vervoer, als naar gelang der lokaliteiten, door den Koning zullen worden voorgeschreven.

Art. 145. *Vervolg.*

De lading- en lossings-plaatsen zelve, bij het vorig artikel bedoeld, zullen door de administratie der indirecte belastingen, met in achtneming der belangen van den handel, en na daarop de plaatselijke autoriteiten gehoord te hebben, worden aangewezen.

ALGEMEENE POINTEN VAN TOEVOORZIGT EN VOOR- ZIENING.

Art. 146. *Wanneer verzegeling of bewaking kan worden achterwege gelaten.*

Hoezeer de verzegeling of bewaking van alle ingevoerd, uitgevoerd of doorgevoerd wordende ladingen impost-subjecte speciën, en van de vaartuigen, waarin dezelve aangebragt worden, bij deze wet is voorgeschreven, zal, behoudens de zekerheid voor de eventuele voldoening van den impost, daarvan gerefilieerd vermogen te worden in die gevallen, dat de kwantiteit en kwaliteit der in-, door- of uitgevoerd wordende speciën, aan de wachten van inklaring en uitklaring door simpele exhibitie te constateren zijn, en de aldaar gestationeerde ambtenaren op eene voldoende wijze kunnen worden gecertificeerd, dat er niet meerder of anders wordt ingevoerd, noch ook minder of anders uitgevoerd, dan te dien einde is aangegeven; of ook ingevalle de wijze van het beladen van het schip alle vrees voor clandestine losing op eene genoegzame wijze doet vervallen.

Art.

Art. 147. *Negative verklaring van binnen komende schippers en voerlieden.*

Schippers of bevelvoerders van binnen komende schepen en vaartuigen, welker ladingsplaats bedekt: — immers de lading niet dan gedeeltelijk zichtbaar, althans ter eerster kantore niet te verifiëren — mogte zijn, desgeijks de voer- en karrellieden van binnen komende beslotene wagens, voer- en rijtuigen, zullen, in het geval dat zij geene impost-subjecte speciën op hunne schepen, vaartuigen of voertuigen hebben, desniettemin gehouden wezen hiervan de verklaring ter eerster kantore te doen.

Wet van 15 Sept. betrekkelijk den invoer, doorvoer, en uitvoer van impost-subjecte speciën. (Staatsbl. no. 48.)

De aldaar geplaatste geëmploojeerden, suspicie hebbende wegens de deugdelijkheid dezer verklaring, zullen de bevoegdheid hebben, zoo wanneer hun de visitatie ongeraden mogte voorkomen, het schip, vaar- of voertuig van eene wacht te voorzlen of te verzegelen, en de ambtenaren ter naasters losplaats aan die van de bestemming, zoo deze zelve geene losplaats is, hiervan te adverteren.

Het schip, vaartuig of voertuig deszels bestemming bereikt hebbende, zullen de évangemelde gepreadverteerde ambtenaren zorg dragen bij de losfing tegenwoordig te zijn, ten einde de deugdelijkheid der verklaring van den schipper of voerman te constateren.

De verklaring in orde bevonden zijnde, zullen de vacatiën der wakers, of de onkosten der zegels, mitsgaders de eventuele reiskosten der ambtenaren van de losplaats naar die van bestemming, komen voor rekening van den lande, of der ambtenaren, ten kantore van aangifte, doch in tegenovergesteld geval, behalve de te incurreren boete, gebragt mogen worden ten laste der gebrekige inklaarders.

Art. 148. *Vervolg ten aanzien van het transito.*

Voor zoo veel dusdanige suspicie plaats zoude mogen hebben ten aanzien van transiterende en niet overladende schippers en voerlieden, zal de visitatie plaats moeten hebben ter eerster losplaats, en de kosten van bewaking of zegels steeds den doorvoerders in rekening mogen worden gebragt.

Schippers en voerlieden, welke verlangen te transiteren met overlading of nederlage, zullen vallen in de termen van het voorgaande artikel.

Wet van
15 Sept.
betrekkende
den
invoer,
doorvoer
en uitvoer
van im-
post-sub-
jecte speciën.
(Staatsbl.
no. 48.)

Art. 149. Vergelijking der scheeps-papieren met de inhoud der schepen.

Bij het binnenvallen der schepen zullen de ambtenaren ter eerster wacht attenderen op het kaliber en de capaciteit der vaartuigen, zich daarvan door de exhibitie der scheeps-papieren verzekeren en vervolgens dezelve vergelijken tegen de aangegevene lading.

Art. 150. Verplichting der lootsen.

De lootsen zullen den binnenkomenden en uitzeilenden schippers moeten kennis geven van of herinneren aan hunne verplichting tot inklaring en uitklaring der impost-subjecte speciën, en, voor zoo veel zulks aan hen verbleven kan zijn, de naleving der tegenwoordige wet in allen deele helpen bevorderen.

Art. 151. Alle dokumenten door twee ambtenaren te teekenen.

Geene dokumenten, ten kantore van inklaring, uitklaring, losfing of ligting afgegeven, zullen valide zijn of gerespecteerd mogen worden, ten zij door twee aldaar fungerende ambtenaren geteekend.

Art. 152. Verplichting van sjouwers, enz.

Geene ligterlieden, kaailoopers, 'sjouwers, sleepers of andere arbeiders, zullen eenig met impost-subjecte speciën binnenkomend schip mogen helpen lossen of ligten, of een met dusdanigé vracht binnenkomend voertuig of kar helpen ontladen, ten zij aan hen het losbiljet geëxhibeerd zij, van wege de administratie der indirecte belastingen afgegeven.

Bij het passeren der eerste wacht door de schippers en voerlieden eene negative verklaring gedaan zijnde, en vervolgens impost-subjecte speciën aan boord van hunne vaar- of op hunne voertuigen ontdekt wordende, zal de losfing of ligting gestaakt en maatregelen van zekerheid tegen den schuldigen invoerder genomen worden.

De algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen is van den volgende inhoud:

**GENERALE BEPALINGEN NOPENS DEN OPHEF DER MIS-
DELEN.**

**Art. 1. Toepasfelijkheid der algemeene wet op de
speciaal gearresteerde belastingen.**

De middelen van belasting, welke onderdeelen uitmaken van het algemeen stelsel van belastingen, voor het Rijk der Nederlanden aangenomen, zullen voor derzelver algemeene punten van beheer, toevorzigt en zekerheid onderworpen zijn aan de navolgende bepalingen:

**Art. 2. De land- en zeemagt is aan de wetten op de
indirecte belastingen onderworpen.**

Even als alle andere ingezetenen en parikulierer op het gebied van den Staat, zal ook de land- en zeemagt voor derzelver approvisionnementen, magazijnen, victualie en verdere onderwerpen van behoeften, uitrusting of benooidigheid, welke in impost-subjecte speciën zouden mogen bestaan, aan alle de formaliteiten, voldoening van den impost en verantwoordelijkheid bij de wet voorgeschreven, onderhevig wezen.

Wanneer 's lands dienst eenige uitzondering vorderde op de evengemelde formaliteiten, zal dezelve door niemand, dan door Ons, verleend kunnen worden.

Art. 3. Beperking der algemeene wet.

Bijaldien er nopens de algemeene punten van beheer, toezigt of zekerheid, eenig verschil of afwijking mogt bestaan tusschen de algemeene en bijzondere wetten, zal, ondanks de onbepaalde kracht, welke bij art 1 hier boven aan de tegenwoordige wet gegeven is, het voorschrift der speciale wet op het daarin betrokken middel, als eene uitzondering op de algemeene wet, moeten aangemerkt worden.

Art. 4. Voorziening omtrent de rubrieken of opschriften der artikelen.

Geene rubrieken, lemma's of opschriften van artikelen, zullen van invloed kunnen wezen op den tekst der artikelen, waar boven dezelve geplaatst zijn, of zal nimmer daaruit eenige explicatie, alteratie of wending der algemeene of bijzondere wetten, of de adstructie of de structie van dezer bedoelingen, kunnen worden afgeleid; zulende in geen geval de opschriften of lemma's voorschrijven, kracht van wet hebben of in regten geallegeerd vermogen te worden.

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen van 15 Sept. (Stzatsb. no. 49.)

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

VERPLIGTINGEN DER AMBTENAREN EN AUTORITEITEN,
NOPENS DEN OPHEF DER MIDDELEN EN HET OB
SERVEREN EN HANDHAVEN DER WETTEN.

Art. 5. *Protectie aan 's lands geëmploijeerden te verleen en door de algemeene, provinciale en plaatselijke besturen en autoriteiten.*

De algemeene en provinciale besturen, autoriteiten en ambtenaren, de magistraten in de steden en plaatsen en alle verdere of andere politieke of justiciële autoriteiten, zonder eenige uitzondering, zullen gehouden wezen den ambtenaren der indirecte belastingen in de uitoefening van hunne functiën, de handhaving van deze algemeene en van de speciale wetten concernerende, de behulpzame hand te bieden, en dezelve te beschermen tegen alle beleedigingen en geweld.

Art. 6. *Adfistentie van 's lands officieren te water en te lande.*

Alle militaire officieren in dienst van dezen Staat, zoo te water als te lande, desgelijks die van de schutterijen, zijn verplicht, den geëmploijeerden der indirecte belastingen de behulpzame hand te leenen en behoorlijk te adfisteren, in alle gevallen, in welke zij ter behoorlijke volbrenging van de hun opgelegde pligten, derzelver hulp zouden behoeven en inroepen.

Art. 7. *Pligten van politieke officieren, 's Rijks, provinciale, districts of plaatselijke ambtenaren tot maintien der middelen.*

Alle officieren van justitie en politie, commissarissen van politie en verdere, het zij 's Rijks, provinciale of plaatselijke ambtenaren in de steden en ten platten lande, zullen, ieder in deszelfs functiën, zoo wel zelve als door hunne bedienden, de hand houden aan den exacten ophef van de indirecte belastingen, en te dien einde, de directeurs, inspecteurs, controleurs, ontvangers, commissen, roeijers en proevers of andere geëmploijeerden, zonder uitsfel, adfisteren en doen adfisteren in alles wat dezelve, overeenkomstig met deze algemeene en de speciale wetten en verdere instructiën, den middelen te lande concernerende, zullen komen te doen en te verrigten, en waartoe zij derzelver hulp zouden behoeven en inroepen.

Dezelve zullen desgelijks gehouden wezen, om dan in

deze materie competenten regtsvorderaar of regtsvorde raars, in te zenden alle zoodanige informatiën en berigten, als deze ambtenaren wegens gepleegde fraudes, contraventiën, resistentie of geweld zullen vorderen of aan dezelve kunnen te stade komen, zonder onderscheid langs welke wegen die ter hunner kennis mogten zijn gebragt.

Wordende laatstelijk de gedachte 's Rijks provinciale en plaatselijke officieren en ambtenaren uitgenoodigd en hun aanbevolen om de gemeene zaak van den lande en het eenparig en gelijk dragen der impositiën ook dáárin te helpen bevorderen, dat de ambtenaren der indirecte belastingen of dezer superieuren bekend gehouden worden met de kwade praktijken, fraudes, suspiciën van fraude, collusie en alle indirecte wegen, welke strekkende zouden mogen zijn tot afbreuk van 's Rijks financiën.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 8. Pligten der ambtenaren in cas van resistentie en geweld, en dezer gevolgen.

Ten einde de regtsvorderaars in materie van indirecte belastingen, de ambtenaren en officieren in de beide voorgaande artikelen vermeld, voorts de directeuren, inspecteuren, controleurs, ontvangers, commissen en mindere ambtenaren of bedienden, tot den ophef der indirecte belastingen gebezigd, te beveiligen tegen alle geweld en resistentie, welke ten hunnen opzichte mogten worden gepleegd, of hunlieden mogten wedervaren, — worden alle de voorschrevene personen bij deze genomen in Onze bijzondere protectie.

De ambtenaren of officieren, die dusdanige resistentie, feitelijkheid of geweld zouden mogen ondervinden, zullen zich, voor zoo veel noodig en naar den aard der resistentie, stellen onder de bescherming der hoogste militaire of administrative magt in de plaats, alwaar het geweld, de resistentie of andere feitelijkheid gepleegd wordt, en van hetzelfde een proces-verbaal formeren, het welk zij aan deze administrative of militaire autoriteit zullen ter hand stellen, en waarvan een afschrift door hen zal moeten worden gegeven aan hunne superieuren in officio.

Art. 9. Bijzondere pligten der ambtenaren van de indirecte belastingen, nopens het naleven hunner instructie.

De directeurs, inspecteurs, controleurs, ontvangers, commissen, roeijers, proeyers, meters, wegers en verdere

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.) ambtenaren en bedienden, gesteld voor de invordering der belastingen, gelijk mede de regisvonders, aangevozen tot derzelver handhaving, zullen zich punctueel moeten gedragen naar de instructiën, voor hen te arreteren, mitsgaders naar deze algemeene en de bijzondere wetten, den ophef of de invordering en de handhaving der indirecte belastingen concernerende, en speciaal ook verplicht zijn te zorgen, dat alle de belanghebbende zoo spoedig mogelijk worden gerijfd, en dat aan de commercie en circulatie geene noodglooze belemmering wordt toegebracht, op pene van zoodanige straf, boete of correctie, als bij de wet op dusdanige feiten en verzuimenissen is, of bij de bijzondere instructiën nader zal worden gestatueerd: alles onverminderd zoodanige civiele actie als den benadeelden, volgens de burgerlijke wetten, zoude mogen competieren.

Art. 10. Voorziening tegen het meer of minder vorderen dan 's lands gerechtigdheid.

De ontvangers en verdere ambtenaren met eenige comptabiliteit of omme van 's Rijks penningen belast, minder of meerder vorderende dan 's lands gerechtigdheid, zullen in het eerste geval het te weinig gevorderde uit eigene middelen moeten suppleren; en zal, voor zoo ver het te veel betaalde aan den lande is verantwoord, zulks van 's Rijks wege terug gegeven worden; onverminderd, in beide gevallen, de correctie of straf, welke de ontvanger mogt hebben gescurrceerd.

De ontvangers en verdere hier bovengemelde ambtenaren zullen voor hunne bedienden verantwoordelijk zijn, en overigens geene betalingen voor het Rijk mogen aannemen, dan in goede gangbare zilveren of gouden geldspecie, het koper uiterlijk tot twee ten honderd daaronder admitterende, zonder dat echter de betaling in kopere munt meerder dan een gulden zal kunnen bedragen.

VERPLIGTINGEN DER BELASTINGSSCHULDIGEN EN PARTIKULIEREN, NOPENS DEN OPHEF DER INDIRECTE BELASTINGEN.

Art. 11. Algemeenheid der verpligtingen.

Niet alleen ieder partikulier, hetzij ingezeten, hetzij vreemdeling, welke zich op het grondgebied van dit Rijk bevindt, zal gehouden wezen tot het naleven van de algemeene en speciale wetten voor den ophef der indirecte belastingen, maar zullen de bepalingen dezer wetten ook

roepasfelijk zijn op de goederen, welke aldaar voor rekening van ingezetenen of vreemdelingen beheerd worden, op pene van anderzins de straffen te incurreren, bij de gedachte wetten tegen derzelver overtreders uitgesproken.

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 12. Voorzieningen nopens de vreemdelingen.

De Generale Directie der Indirecte Belastingen zal zorg dragen, dat de inkomende vreemde schippers, voerlieden of verdere aanvoerders van impost-subjecte of geïmporteerde speciën, bij hun aankomen, voor zoo veel, des noodts, van de formaliteiten volgens deze wet in acht te nemen, kunnen geïnformeerd worden; tot het geven van welke informatiën bovendien de lootsen en andere bij het vak der indirecte belastingen geëmployeerde beambten speciaal worden gelast, op pene van, behalve de door hen te incurreren boete, naar bevind van zaken, door suspensie, demissie of anderzins te zullen worden gecorrigeerd of gestraft.

Art. 13. Visitatie van de bagagie en goederen der vreemdelingen, mitsgaders op het onvrije territoir.

De binnen komende reizigers, hetzij vreemdelingen, hetzij ingezetenen, zullen, even zeer als alle schippers, voer- en karrellieden, wagenaars en verdere aanvoerders van goederen, moeten gedoogen het openen en visiteren van hunne koffers, kisten, vaten, balen en verdere deelen of onderwerpen hunner bagagie of aangevoerde goederen, mitsgaders van de rij- of voertuigen, waarin of waarop dezelve geladen zijn, mits de visitatie plaats hebbe, invoege als bij de afdeeling over dit vak van surveillance is vastgesteld.

Gelijke verplichting zal bestaan ten aanzien van den vervoer en circulatie van goederen, waren en koopmanschappen op het onvrije territoir.

Art. 14. Maatregelen te observeren voor en door de genen, die het Rijk zouden willen verlaten en nog eenigen impost zouden mogen schuldig zijn.

Zoodanige personen, welke dit Rijk zouden mogen willen verlaten en aldaar nog eenige impostie schuldig zijn, of ter zake van impostiën nog eenige afrekening met den lande zouden mogen hebben te doen, zullen dit alvorens bij de daartoe competente ambtenaren moeten afdoen, of, bij foute van dien, in persoon en goederen kunnen worden aangehouden, tot dat zij aan hunne verplichting hebben voldaan.

Algemeene wet op de inyodering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 15. *Maatregelen in acht te nemen door die gezamen, welke hunne woonplaats of die van hun bedrijf zouden willen verwisselen tegen eene andere gemeente binnen het Rijk, en in de eerste nog eenigen impost zouden mogen verschuldigd zijn.*

Zoodanige personen en ingezetenen, welke hunne vaste woonplaats of die van hun bedrijf zouden willen verlaten, en, als bij het voorgaande artikel, aldaar nog eenige impostie schuldig zijn, of ter zake van impostiën nog eenige afrekening met den lande zouden mogen hebben te doen, zullen, even als die welke den lande willen verlaten, met de daartoe gestelde ambtenaren moeten likwidieren, alvorens van woonplaats of die van bedrijf te verwisselen.

Hierin nalatig zijnde, zullen zij, op requisiite van evengemelde ambtenaren, doch ten hunnen koste door den ontvanger hunner nieuwe woonplaats of die hunner affaire, tot de voldoening van hun verschuldigde of de behoorlijke verantwoording en vereffening der met hen nog openstaande rekening, bij parate executie worden geconstringeerd.

Art. 16. *Submissie van hen, welke eenig bedrijf, met de indirecte belastingen verwant, uitoefenen, aan het speciaal toezigt van dezzer ambtenaren.*

Elk en een iegelijk, die eenig bedrijf uitoefent, waartoe hij voorafgaande aangifte moet doen aan de Administratie der Indirecte Belastingen, of waarbij hem eene doorlopende rekening met deze administratie, of wel eenig crediet verleend wordt, zal geacht worden meer bijzonder zich aan het toezigt der ambtenaren van dit vak te submitteren.

Hij zal dien ten gevolge in billijkheid voldoen aan alle de requisitiën, welke de gemelde ambtenaren, in materie van belastingen en met betrekking tot deszelfs bedrijf van hem, krachtens de wet en met allegatie van deszelfs ingeroepen artikel, zullen vorderen.

Art. 17. *Verzoeken en petitiën zonder appointement, onvoldoende tot het bekomen van surceance wegens orders of vorderingen der ambtenaren.*

Geene verzoeken, rekwesten, petitiën of demarches bij hoogere autoriteiten en ambtenaren kunnen de belastingenschuldigen of partikulieren ontheffen van de verplig-

ring tot het onverwijld nakomen van het, krachtens de Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen van 15 Sept. (Staatsbl. no. 42.)

Voor zoo veel nogtans door de onverwijldte executie eenige zaak zoude kunnen gebragt worden uit haar geheel, en hiertoe termen zouden kunnen wezen, zal de hoogste ambtenaar der indirecte belastingen in het arrondissement, bevoegd zijn met de executie te supersederen tot aan de finale beslissing der zaak, mits de eventuele voldoening, het zij door consignatie van penningen, het zij door het stellen van borgtocht, ten zijnen genoegen en onder zijne verantwoordelijkheid behoorlijk worde verzekerd.

Art. 18. Toegang tot de trafijken, fabrieken en panden der belasting/schuldigen.

In overeenstemming met de bepalingen van art. 16 hier boven, zullen de zoodanigen der aldaar opgetelde belasting/schuldigen op of bij wier fabriekagie de heffing der belasting gevestigd is, als daar zijn de brouwers, branders, zeepzieders, azijnmakers, verveeners, wijngaardeniers, kolendelvers, en wijders ook de eigenaars en bevelvoerders van schepen en vaartuigen gehouden wezen, aan de daartoe gestelde ambtenaren, op den voet bij de afdeeling der visitatie bepaald, toegang te verleenen tot hunne fabrieken, trafijken, veenderijen, mijnen, pakhuizen, bergplaatsen en zoodanige verdere panden, mitsgaders schepen en vaartuigen, als gehezigd worden tot uitoefening van hunlieder respectieve bedrijven, of wel aan derzelver trafijken en fabrieken vast of belendende zijn.

Oponthoud te dezen zal als resistentie gestraft worden.

Art. 19. Nadere voorziening dienaangaande.

Ten einde den toegang tot de fabrieken en trafijken des te meer, en steeds op eene doelmatige wijze, voor de hiertoe gecommiteerde ambtenaren te verzekeren, zullen de trafijken en fabrieken of verdere panden, waarin gebrouwen, gestookt, gezoden, of andere bij de source belaste impost-subjecte speciën vervaardigd worden, gedurende den tijd dat er in gewerkt wordt, accessibel moeten wezen voor de surveillance.

Overigens zullen de in dit en het voorgaande artikel betrokkene personen zorg dragen, dat, ten allen tijde, in hunne fabrieken, trafijken, panden, berg- en werkplaatsen, ter rekvisitie van de bevoegde ambtenaren, kunnen worden gevisiteerd, en dat iemand hunnentwege tegenwoordig zij om de noodige aanwijzing bij de visitatie te kunnen doen.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

En zullen deze visitatiën zich even zeer kunnen uitstrekken tot de stilstaande panden en niet in gebruik zijnde gereedschappen, van lieden welke zich als fabrikanten, trafikanten, veenders, delvers en wijngaardeniers hebben gedeclareerd, als tot die, welke dadelijk in activiteit en tot fabriek- en trafikwezen in gebruik zijn.

Art. 20. *Vervolg van dien nopens het acces tot ingevoerd wordende goederen.*

Ook de belastingsschuldige handelaars en verdere personen, welke, het zij impost-subjecte, het zij andere waren en koopmanschappen van buiten 's lands invoeren, inslaan of ontvangen, zullen de hiertoe bevoegde ambtenaren den toegang en visitatie niet mogen ontzeggen, welke zijlieden, in verband met het hoofddeel der visitatiën, staande de verwerking vermeenen te moeten adhiberen, tot opsporing en verkenning der waren, waarvan de belasting bij den invoer verschuldigd is; weigering, verhindering en opzettelijk verwijl te dezen, zullen als resistentie gestraft worden. Deze visitatie, welke niet dan bij de verwerking kan plaats hebben, strekt zich in geen deele uit tot panden of andere bergplaatsen, welke uit hoofde van de daarin uitgeoefende fabriek of trafik, niet speciaal aan de visitatie zijn onderworpen.

Art. 21. *Verantwoordelijkheid van alle trafikanten, fabrikanten en verdere belastingsschuldigen voor hunne bedienden.*

Alle zeehandelaars, handelaars, trafikanten, fabrikanten, neringdoende lieden, schippers, voerlieden en verdere personen, welke wegens handel of bedrijf, en partikulieren, welke wegens hunne bijzondere zaken in eenige betrekking zouden mogen staan met de administratie der indirecte belastingen, zullen aan dezelve in deze betrekking verantwoordelijk zijn voor de daden van hunne bedienden, arbeiders, knechts of verdere door hen gesalarieerde personen, voor de verdere daden tot het door hen zelve uitgeoefend bedrijf betrekkelijk zijn.

Wanneer zoodanige zeehandelaars, of breeder hier boven opgetelde personen bekeurd zouden mogen wezen, ter zake van fraude of andere overtreding dezer generale wet of der partikuliere wetten, en zijlieden tot hunne verantwoordiging zouden willen fusineren, dat zulks door hunne bedienden, knechts of arbeiders als boven en buiten hunne kennis is geschied, zullen zijlieden, desmettemin en ondanks hunne onkunde, desboeten incurreren, op dusdanige overtredingen bij de afdeeling

den penaliteiten gesteld; met dien verstande nogtans dat, Algemeene wet op voor zoo ver de genoemde zeehandelaars of andere personen met een door hen eigenhandig geschreven en geteekend declaratoir, hunne evengenoemde onwetenschap en onschuld met zonde en duidelijke woorden zouden mogen verklaren en het tegendeel van dien niet zoude blijikbaar zijn, in dat geval de gecurreerde boete niet hooger dan tot eene somma van drie honderd guldens door hen zal verschuldigd zijn. ne wet op de invoer der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 22. *Verplichting van elk en een iegelijk om gesloken goederen aan te geven.*

Wijders zal elk en een iegelijk in wiens huis, schuur, pakhuis, zolder, kelder of andere bergplaats, of op wiens erf en buiten deszelfs toedoen of consent, eenig gesloken goed gebragt of geborgen zoude mogen zijn, of ook eenige speciën of onderwerpen van belaste fabrikage onaangegeven en tot eene clandestine bewerking bereid zouden mogen worden, gehouden wezen deze goederen, speciën of andere onderwerpen aan te geven aan de daartoe bevoegde ambtenaren der indirecte belastingen, dadelijk, nadat dezelve door hem ontdekt zullen zijn, op pene van als medepligtige te worden gestraft.

Art. 23. *Algemeene regel nopens de declaratoiren en aangiften, van 's lands wege vereischt, door belastingsschuldigen en persikullieren in acht te nemen.*

Geene biljetten van aangifte, declaratoiren of eenige andere hoegenaamde bij deze algemeene wet of de speciale wetten gevorderde dokumenten, zullen worden geadmitteerd, dan eigenhandig door de personen, die de aangifte verschuldigd zijn te doen of het declaratoir of ander dokument moeten inleveren, geteekend.

Zij zullen zich echter hierin kunnen doen vervangen door hunne, het zij algemeen of tot dusdanige aangiften en declaratoiren speciaal gemagtigden, mits deze hiertoe bij behoorlijke procuratie zijn gekwalificeerd, en een afschrift van dien, waarop mede de handteekening van den gemagtigden zal zijn gesteld, aan den daarin competenten ambtenaar zal zijn overgegeven, en wijders, bij de teekening der dokumenten door den gemagtigden, deszelfs kwaliteit worde vermeld.

De procuratie zal nogtans niet benoodigd zijn in de gevallen, bij de speciale wetten hiervan uitgezonderd.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

ZEKERHEID VAN DEN LANDE VOOR HETGEEN MEN AAN HETZELVE VERSCHULDIGD IS.

Art. 24. *Algemeen grondbeginsel omtrent de zekerheid voor 's Rijks penningen en inkomsten.*

Aan geen ambtenaar zal de ontvangst of het onmiddellijk beheer van 's lands penningen kunnen opgedragen, noch aan eenig belastingsschuldigen een crediet voor den impost geopend worden, zonder dat ten behoeve des Rijks zekerheid gesteld zij voor deszelfs penningen.

Het bestuur of de ambtenaar, welke verzuimt deze zekerheid te vorderen, zal, behalve de straffen, wegens pligtverzuim, eventueel te incurreren, in persoon en goederen voor alle de nadeelen aansprakelijk zijn.

Art. 25. *Bepaling omtrent de applicatie van dit grondbeginsel.*

Nopens de zekerheid van de ambtenaren voor hun beheer te vorderen, zullen in acht genomen moeten worden zoodanige algemeene bepalingen, als op dit onderwerp reeds geëmaneeerd zijn of nog nader geëmaneeerd zullen worden; onverminderd de verder maatregelen, tot securiteit van 's lands penningen, in dit hoofddeel vervat, waarin bij evengemelde algemeene bepalingen niet mogt zijn voorzien.

De temporaire zekerheid, door belastingsschuldigen aan de ultieme wachten, of ook ter bekoming van het consent tot laden of losfen van impost-subjecte specien, te stellen, zal, naar bevind van omstandigheden, personen en zaken, in dier voegen geregeld en gemodificeerd worden als de ambtenaren tot gerijf van den handel, doch behoudens hunne eigene verantwoordelijkheid, zullen vermeenen te behooren.

Art. 26. *Wijze van zekerheid.*

Behoudens de voorzieningen van het voorgaande artikel, zal de zekerheid, door de borgverschuldigde ambtenaren en belastingsschuldigen te stellen, op drieërlei wijzen kunnen plaats hebben, als:

Eerstelijk, door cautie in geld;

Ten andere, door cautie in vaste goederen.

Ten derde, door personele cautien, of, voor zoo veel de belastingsschuldigen aangaat, door onderpand van waren en koopmanschappen, bij de speciale wetten hiertoe aangewezen.

Wordende in het algemeen door de uitdrukking van

borg en borgtocht, cautie of zekerheid, in de bijzondere Algemeene wet op de invoer-
 wetten voorkomende, met uitzondering van het geval, rinz der
 wanneer eene consignatie van penningen uitdrukkelijk ge- indirecte
 vorderd wordt, niet gederogeed aan de hier bovenstaande belastingen, van
 de bepaling, noch geacht te zijn gespecialiseerd de wijze 15 Sept.
 van zekerheid, door de borgverschuldigten te stellen en (Staatsbl.
 volgens de grondbeginselen van de tegenwoordige afdee- no. 49.)
 ling te regelen.

Art. 27. *Cautiën in geld.*

De cautiën, door storting van penningen te presteren, zullen zich verdeelen in twee soorten:

De eerste, alleen in aanmerking komende voor de belastingschuldigen, bij den in- en uitvoer van impost-subjecte speciën, zal bestaan in eene tijdelijke consignatie van den impost, welke verrekend moet worden, nadat de verschuldigdheid en het bedrag der belasting zal zijn opgemaakt, of, ten gevolge eener nadere gestelde cautie, ter plaatse der bestemming van de goederen, gerembourseerd moet worden.

Deze cautie zal gestort worden in het kantoor des ambtenaars, tot de zekerheid van wiens administratie dezelve zal moeten strekken.

De tweede soort van cautie, niet provisonneel zijnde, maar doorgaande, het zij voor eene impost-subjecte partij, het zij voor een gecontinueerd bedrijf of beroep, en even zeer kunnende strekken voor ambtenaren en particulieren, zal overgestort worden in de kas der Generale Thesaurie, welke deswege, de concert met de Generale Directie der Indirecte Belastingen, zoodanig regevend bewijs tegen den intrest van vijf pro cent zal nitgeven, als door den Koning nader zal worden bepaald.

Art. 28. *Cautiën in onroerende goederen.*

De cautiën in onroerende goederen zullen zich mede verdeelen in twee deelen:

Tot het eerste deel zullen behooren de cautiën in gebouwde of ongebouwde eigendommen, ten aanzien van welke zal moeten worden in acht genomen:

- a. Dat de goederen of eigendommen binnen het Rijk zijn gelegen.
- b. Dat de waarde der eigendommen ten koste der belanghebbenden door beëdigde Rijks taxateuren, of waar dezelve niet aanwezig zijn, door twee deskundigen, welke daartoe door het plaatselijk be-

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

stuur zullen worden gedesigneerd, zal moeten worden geconstateerd en bij behoorlijke acte blijken.

- c. Dat de waarde het bedrag der gevorderde zekerheid met tien pro cent zal moeten te boven gaan.
- d. Dat het vrije en onbelaste der goederen op eene volledige wijze en ten genoegte der administratie zal moeten blijken.
- e. Dat van de gebouwde eigendommen jaarlijks de polis van assurantie eener geaccrediteerde maatschappij, tijdig aan de daarbij geconcerneerde ambtenaren worden overgelegd.
- f. Dat, ingeval van vermeende daling der waarde of deterioratie, op rekwisitie der ambtenaren, hiertoe bevoegd, de gevorderde zekerheid door eene nieuwe bijdrage op den voet als boven gesuppleerd worden, ten zij de belanghebbende van zijne zijde zoude vermeenen met deze vordering bezwaard te zijn, in welk geval, alvorens tot het stellen eener nadere en suppletoire cautie over te gaan, de vaste goederen andermaal, doch ten koste van ongelijk, als boven getaxeerd zullen worden; en eindelijk
- g. Dat de acten voor deze cautiën opgemaakt en ingeschreven moeten worden op den voet en wijze bij de civiele wetten omtrent hypothecken voorgeschreven.

Tot het *tweede* deel der cautiën in onroerende goederen, zullen behooren de in onderpand gegevene inschrijvingen op het Grootboek van den Staat, welke te dezen opzichte met onroerende goederen zullen worden gelijk gesteld.

Deze zullen ten behoeve der administratie verbonden kunnen worden op den voet, bij de Directie van het Grootboek voorgeschreven, behoudens de *taxatie* van de prijs-courant als boven, een surplus van twintig percent en de eventuele suppletie.

Ingeval van daling, zal het onderpand gesuppleerd moeten worden onmiddellijk na de aanvraag, en vóór dat het surplus beneden de helft gedaald zal zijn of zal anderszins het onderpand dadelijk kunnen worden verkocht.

De ambtenaren zullen in beiderlei soort van cautiën van hunne diligentie moeten doen blijken even zeer als de taxateurs, hier boven onder litt. *b.* vermeld, wier verkeerde waarderingen in de gevolgen voor hunne rekening zouden komen.

Art. 29. *Personele cautiën, mitsgaders die in waren en koopmanschappen.*

De personele cautiën zullen moeten zijn notariëel, van solide personen, ten genooege der administratie, en onder de navolgende voorzieningen:

- a. Dat de borg wone of deszelfs domicilie hebbe in dezelfde provincie, alwaar het cautie-vorderend kantoor gevestigd is.
- b. Dat de borgtogten nimmer wederkeerig zijn, zoo dat deze goed zoude spreken voor gene, en gene voor deze.
- c. Dat de persoon, welke als borg wenscht op te treden, niet zelve gewikkeld zij in eenige ambtsbetrekking of bedrijf, krachtens hetwelk hij in eigen persoon aan het Rijk comptabel is.
- d. Dat de borgtogt gejustificeerd worde door eene acte van het plaatselijk bestuur, welke telken drie jaren, ten koste der belanghebbenden, zal moeten vernieuwd worden.
- e. Dat dezelve niet opzegbaar zal wezen dan schriftelijk, dat deze opzegging aan dien genen zal moeten geschieden, welke de borgtogt heeft gevorderd en geen effect kunnen hebben, dan ééne maand na de beteekening der hiertoe strekkende acte.
- f. Dat, in cas van overlijden des borgs, dezelve nog ten behoeve van den borgsteller zal moeten voortloopen gedurende eene gelijke epoche van ééne maand.
- g. Dat, bij overlijden van den borgsteller ter zake eeniger administratie, de borgtogt nog effect zal moeten hebben, zoo lang het beheer ten voordeele van den boedel blijft voortduren; doch, bijaldien de borg hierin niet wil toestemmen, in allen gevalle tot acht dagen na het overlijden des beheerders; en eindelijk,
- h. Dat de borgtogt wegens beheer of eenige ambtsbetrekkingen zal moeten goedspreken voor al het te kort, hetwelk ontstaan zoude mogen wezen uit daden, gepleegd met of na den ingang, en met of vóór den uitgang des borgtogts.

De tot borgtogt gegeven waren en koopmanschappen of andere roerende goederen, zullen moeten gedeponceerd worden in de entrepôts des Rijks, en wel onder deze algemeene voorzieningen:

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

- a. Dat de waarde der goederen zal moeten worden opgemaakt naar de bekende prijs-courant waar dezelve aanwezig is, of anderszins door beëdigde Makelaars in de respective vakken, welke hierbij geconcerneerd zijn.
- b. Dat er steeds twintig ten honderd aan waarde boven het bedrag der gevorderde zekerheid gedeponneerd worde.
- c. Dat de borgsteller, Ingeval van daling der goederen of deterioratie, tot eene nieuwe of supplettoire zekerheid zal moeten overgaan, op den voet van lett. f. des 28sten artikels hier boven.

De ambtenaren en plaatselijke autoriteiten zullen gehouden wezen, in het geval der personele cautiën, een wakend oog te houden op de soliditeit der borgen, en zullen, bij suspicie deswege, de besturen, belast met de justificatie, de daarin geconcerneerde ambtenaren van hunne vermoedens waarschuwen, ten einde *en* de een *en* de andere van deszelfs diligentie zoude kunnen doen blijken.

Desgelijks zullen de ambtenaren, ten behoeve en op rekwestie van wier administratie waren en koopmanschappen gedeponneerd zijn, op dezer voortdurende waarde moeten letten, en de beëdigde taxateurs hen daarmede moeten bekend houden, even zeer als de opzieners des entrepôts zullen moeten letten op derzelver conservatie of bederf; een en ander, ten einde elk van hen als boven, van deszelfs diligentie zoude kunnen doen blijken.

Art 30. Cautiëstelling door ambtenaren.

De borgtogten der ambtenaren zullen bij voorkeur moeten gesteld worden op den voet bij art. 27 dezer wet, dat is door storting van penningen, ten ware deswege andere bepalingen mogten zijn of worden gemaakt.

Het zal nogtans der Generale Directie van de Indirecte Belastingen verbleven zijn, om, naar gelang van omstandigheden en de hoegrootheid der som, en op den voet van de nader te maken bepalingen, de ambtenaren, op hun verzoek, voor zekeren tijd te admitteren tot het stellen van reële of personele cautie.

Art. 31. Algemeene voorzieningen omtrent de cautiën der ambtenaren.

De cautiën, op eene der drie wijzen door de ambtenaren voor hun beheer te stellen, zullen, in verband met art. 30 hier boven, van kracht wezen en moeten goed

goed spreken voor het beheer van den genen voór wien borg gesteld wordt.

Door het beheer, voor hetwelk de borgtocht goed spreekt, wordt verstaan, dat, hetwelk hem, ten gevolge of na het presteren des borgtochts, wordt aanbetrouwd, tot en met den tijd van dezes expiratie, of wel tot zoo lang de beheering voor hem, in zijnen naam, en immers en in allen gevalle bij overlijden tot acht dagen na zijnen dood, onder toezigt zijner weduwe, erfgenamen, bedienden, of de concert met den borg van 'slands wege aan te wijzen persoon zal plaats hebben.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsblad no. 49.)

Art. 32. *Cautiestelling der belastingsschuldigen.*

De belastingsschuldigen zullen in alle gevallen zonder onderscheid worden toegelaten, om voor den door hen verschuldigten impost cautie te stellen door het deponeren in 's Rijks entrepôt van goederen, van die soort voor welke hunne schuld ten aanzien der administratie is gecontracteerd. Te dezen opzichte wordt gederogeed aan de algemeene regelen, volgens welke het fauteur van het entrepôt niet dan voor bepaalde hoeveelheden wordt toegelaten.

Art. 33. *Vervolg.*

Voor zoo ver de cautie niet gesteld wordt op den voet in het vorige artikel omschreven, zal omtrent de zekerheid, door de belastingsschuldigen te stellen, de voorkeur gegeven behooren te worden aan de cautie in geld.

Het zal echter de commercie vergund wezen zich mede te bedienen van de reële of ook wel van de personele cautiën, behoudens de bevoegdheid der administratie, om hier tegen, ingeval van bijzondere redenen, te remonstreren.

Zoo wanneer dit laatste zoude mogen gebeuren ten aanzien van reële cautiën, zoo zal dien onverminderd dezelfde geaccepteerd en de zaak haren voortgang gegeven worden, doch wanneer zulks zoude mogen plaats grijpen ten aanzien van personele cautiën, zal, behoudens de verantwoordelijkheid des ambtenaars, het crediet niet behoeven verleend te worden, maar, in afwachting van de definitie zijner superieuren in *officio*, andere intermediaire zekerheid gesteld, of de goederen, voor welke crediet verlangd wordt, onder de surveillance der administratie opgeborgen worden.

Wanneer de impost bedraagt meer dan f5,000, doch niet boven de f10,000	een rabat van 10	Algemeene wet op de invoer-dering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49)
meer dan - 10,000, doch niet boven de f20,000 ———	20	
— — - 20,000 ——— ——— ——— 40,000 ———	40	
— — - 40,000 ——— ——— ——— 80,000 ———	80	
— — - 80,000	100	

Bijaldien eindelijk de belanghebbende zoude wenschen overtegaan tot eene personele cautie, zal aan de zoodanigen gelijke faciliteit kunnen worden toegeestaan, behoudens de hier navolgende verminderde afneming:

Wanneer de impost bedraagt meer dan f5,000, doch niet boven de f10,000	een rabat van 10	
meer dan - 10,000, doch niet boven de f20,000 ———	20	
— — - 20,000 ——— ——— ——— 40,000 ———	40	
— — - 40,000 ——— ——— ——— 80,000 ———	80	
— — - 80,000	100	

Wanneer de cautie mogt bestaan in roerende goederen, zal geen rabat voor dezelve verleend worden.

Art. 36. *Gecombineerde zekerheid.*

Het zal overigens aan de belastingsschuldigen vrijstaan de twee- of drieërlei cautien te combineren, en de zekerheid voor een gedeelte te stellen in numerair, een gedeelte in vast goed, en een gedeelte bij wege van personele cautie; zullende de rabatten in dit geval geregeld worden niet naar de gecumuleerde, maar naar de separate sommen, volgens ieder der twee of drie wijzen te verbinden.

Voorts zal het den borgsteller vrijstaan ook voor de zekerheid der onder zijn eigen beheer zijnde impost-subjecte speciën te doen optreden de zoodanigen, welke bereids in 's lands entrepôt gedeponceerd zijn, voor zoo veel derzelve waarde de impost niet alleen van de onder eigen beheer, maar ook die van de onder 's Rijks beheer zijnde goederen, kan dekken.

Voor deze laatste zekerheid zal, in verband met het bepaalde bij de 5de § des vorigen artikels, geen rabat gevraagd noch verleend kunnen worden.

Art. 37. *Doorlopende cautien.*

Voor zoo veel een belastingsschuldige dusdanig doorlopend bedrijf zoude mogen exerceren, voor hetwelk, wel bij afwisseling, doch echter gestadig, zekerheid vereischt wordt, zal het hem geoorloofd wezen eene doorlopende cautie te stellen op den voer als boven, welke, wanneer

Algemeener anderzins genoegzame termen van soliditeit en zekerheid ne wet op zijn, ter beoordeeling der generale directie van de indirecte belastingen, het *maximum* van zestig duizend gulden niet zal behoeven te boven gaan.

de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 38. *Algemeene voorzieningen omtrent de cautiën beide van ambtenaren en partikulieren.*

De cautiën, in materie van impost of beheer te stellen, zullen vrij wezen van het regt van registratie, doch niet te min *gratis* worden geregistreerd.

Dezelve zullen niet geroijfeerd worden, het verband, ter zake van dezelve op vaste goederen gelegd, niet opgeheven, noch de gelden, noch goederen gerembourfeerd, gerestitueerd of ontslagen worden, dan nadat de zaak, wegens welke de borgtocht door eenen belastingsschuldigen gesteld is, volkomen met den lande vereffend, en deswege bewijs afgegeven zal zijn: of wel de laatste rekening des comptabelen ambtenaars zal wezen opgenomen en gesloten. Vertraging van vereffening of opneming en sluiting der rekening van de zijde der rendanten, zal den intrest doen derven, welke anderzins wegens borgtocht in geld tot den dag der aflossing kan worden genoten.

Art. 39. *Van de parate executie en de verdere zekerheid van het Gouvernement, ten aanzien van het privilegie en legaal hypotheek op de goederen der ambtenaren.*

Aan het Gouvernement competeert regt van parate executie tegen alle ontvangers, comptabele personen en verdere ambtenaren, welke ter zake van onaangezuiverde of bij gebrek van surveillance vermiste, in het ongereeede geraakte, of niet invorderbare gelden en pretensiën, bij den lande staan gedebiteerd, of welke dezelve in hunne kwaliteit, aan den lande verschuldigd zijn.

Onverminderd dit regt van parate executie, heeft het Gouvernement het regt van privilegie op de roerende goederen van voorschreven ontvangers, comptabele personen en verdere ambtenaren, welke privilegie rang neemt, onmiddellijk na de privilegiën bij art. 2101 en 2102 van het civiele wetboek vermeld, en zijn eindelijk alle onroerende goederen van ontvangers, comptabele personen en verdere ambtenaren, ter zake voorschreven, legaal verbonden ten behoeve van de schatkist, zonder dat tot dit verband eene inschrijving in de registers van de bewaarders der hypotheeken gevorderd worde,

Dit privilegie en legaal hypotheek gaat in met den tijd dat de ontvangers, comprabele en verdere ambtenaren in functie treden, en duurt voort tot dat zij wegens hunne administratie, geheel gedechargeerd zullen zijn; zullende echter de onroerende goederen niet kunnen worden aangefproken, dan nadat de voorhanden zijnde roerende goederen verkocht en ontoereikende bevonden zullen zijn.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Het regt van parate executie extendeert zich mede tot de borgen der ambtenaren.

Art. 40. Van het regt van parate executie en de verdere zekerheid van het Gouvernement, ten aanzien van het privilegie en legaal verband ten laste der contribuabelen.

De ontvangers en verdere hierin betrokkene ambtenaren, hebben, namens het Gouvernement, gelijk regt van parate executie, privilegie en legaal verband, zonder inschrijving in de registers der bewaarders van de hypotheeken, tegen de genen welke 's lands regten schuldig zijn; gaande het privilegie en legaal hypotheek in met den dag dat de schuld is gecontracteerd, edoch niet langer stand grijpende dan één jaar na dat dezeive invorderbaar geweest is.

Het regt van privilegie en legaal verband zal nogtans niet toepasselijk wezen op de zoodanige debiteuren welke den door hen verschuldigten impost door het entrepôseren van goederen, of door eene cautie in numerair, in onroerende goederen, of in inscriptiën op het grootboek hebben gedekt, waarom de administratie der indirecte belastingen, ten allen tijde, gehouden zal zijn, een bewijs aan de belastingsschuldigen af te geven. Door de evengemelde uitzondering wordt echter niet weggenomen, dat het regt van parate executie en van preferentie, boven alle andere crediteuren hoe ook genaamd, aan de ontvangers en verdere ambtenaren blijft toekomen op de goederen ten name van den debiteur in 's Rijks entrepôts, of tot entrepôt gedefinieerde partikuliere pakhuizen en grondbakken.

Het regt van parate executie extendeert zich tot de borgen der belastingsschuldigen.

Art. 41. Vervolg.

Ter meerdere zekerheid voor den ophef der belastingen zullen niet alleen de roerende goederen der belastingsschuldigen, in art. 40 vermeld, maar ook de tot derzel-

Algemeen ver bedrijf en fabrieken behoorende impost-subjecte specien, werktuigen en gereedschappen, welke bij hen voorhanden zijn, zonder eenige uitzondering aan wien dezelve toebehooren, onder 's Rijks privilegiën zijn begrepen.

gen. van
15 Sept.
(Staa sbl.
no. 49.)

Art 42. *Aan vroegere privilegiën en legale of conventionele verbanden wordt niet geprejudiceerd.*

Het legaal verband, bij de voorgaande artikelen vastgesteld, zal geenerlei prejudicie toebrengen aan zoodanige privilegiën, legale of conventionele verbanden als vóór de afkondiging dezer wet zijn verkregen, noch ook aan privilegiën en verbanden, welke van vroegere dagteekening en inschrijving, vóór zoo ver de laastgemelde bij de wet gevorderd wordt, zullen zijn aan de administratie der 's lands ambtenaren, of de oorsprong van de schuld der contribuableen.

Art 43. *Afslappende preferentie der fabrikanten en trafikanten wegens den voorgeschoten impost.*

De zeehandelaars, handelaars, fabrikanten, trafikanten en andere handel of bedrijf uitoefenende personen, welke ten gevolge van het bij de tegenwoordige wetten ingevoerde systema van belastingen gehouden zijn tot het voorschot of de dadelijke betaling van den impost bij den invoer of de fabrikagie, zullen wegens dit voorschot van den impost ten behoeve van den consument op hunne beurt het regt van preferentie hebben op de impost-subjecte specien, tot hen betrekkelijk, welke in den boedel van hunne bankbreukige debiteuren gevonden worden, voor zoo veel het bedrag van den impost aangaat.

Dit bedrag zal voor de onderwerpen, bij den invoer belast, gelijk staan met den impost op dezelve bij de respectieve wetten bepaald, en ten aanzien van de onderwerpen, bij de fabrikagie belast, berekend worden in de navolgende verhouding:

Voor de zeep, tegen 7 fl. 8 penn. de tien pond, of 7 fl. 10 penn. de vijf kilogrammen.

Voor het *binnenlandsch gedistilleerd*, tegen vier en dertig guldens het okshoofd, of f 29:6:- het dubbel hectoliter.

Voor het *binnenlandsche bier*, tegen twee en twintig stuivers de ton, of veertien stuivers het hectoliter.

Voor de *bier-azijn*, tegen gelijke belasting van twee en twintig stuivers de ton, of veertien stuivers het hectoliter, en eindelijk

Voor de *kunst-azijn*, tegen *f 2:14:* de ton, dat is 64 sloop, of *f 1:14:* het hectoliter.

Art. 44. *Partikuliere credieten, vermis van dokuminten en verlies van goederen.*

Geene partikuliere credieten, ongeautoriseerd verleend door ambtenaren aan belastingsschuldigen en partikulieren, of, omgekeerd, betalingen, door belastingsschuldigen en partikulieren buiten de kantoren en aan ongequalificeerde ambtenaren gedaan, zullen immer in computatie komen.

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Non-productie van bewijzen van betaling, ter zake van voorgewend vermis of voorgewende vernietiging, of in het ongereede raken der kwitantie, zal den zich pretenderende geacquitteerde niet te stade komen.

Ook niet het vermisen, verongelukken, verbranden of op eenige andere wijze te leut gaan van verimposte, of voor de regten nog gedebiteerde impost-subjecte speciën, ten zij alleen bij onvervoerden turf in de veenderijen, of oplage van andere impost-subjecte speciën in de publieke entrepôts, en dan nog slechts in de singuliere gevallen, dat er krachtens de speciale wetten termen toe zullen worden gevonden.

PEILINGEN, ROEIJINGEN, PROEVINGEN, METINGEN, WEGINGEN EN VISITATIËN.

Art. 45. *Geene peilingen, noch visitatiën, admisibel dan van daartoe geëmmiteerde ambtenaren.*

Geene peilingen, wegingen, metingen, roeijingen, proevingen, visitatiën, of eenige andere exploiten, acten of daden, strekkende — om den aard, de hoeveelheid of andere hoedanigheid van impost-subjecte speciën te constateren, of waren en koopmanschappen, welke hieronder niet zouden behooren, er van vrij te kennen, — ook om deswege, conform de algemeene en speciale wetten op de indirecte belastingen, visitatiën in huizen, schuren, bergplaatsen, rij-, voer- en vaartuigen te doen, of den lande in en uitgevoerd wordende waren en koopmanschappen, pakken en vaten te visiteren, — of wel om de bij de indirecte belastingen geconcentreerde trassijken, fabrieken en panden op te nemen en de capaciteit van dezer vaten, ketels en kulpen, mitsgaders derzelver inrigting overeenkomstig de voorschriften der wet, en de verdere naleving der voorschriften van dien te constateren, — zul-

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

len mogen plaats hebben of bewerkstelligd worden, dan door expresselijk hiertoe gecommiteerde ambtenaren.

Art. 46. *Geene peilingen of visitatiën admisibel of valide dan verrigt door twee personen.*

Desgelijks zullen geen der acten, exploiten of daden, in het voorgaande artikel omschreven, in regten admisibel zijn, ten zij verrigt en bekrachtigd door twee ambtenaren, waarvan, voor zoo veel de peilingen, wegingen, metingen en visitatiën aangaat, in art. 49, 50 en 51 hier na volgende omschreven, immers de eene de kwaliteit moet bekleden van ijker, roeijer, proever, teller, meter of weger, naar gelang van den aard der waren, welke op te nemen, of der werkzaamheden, welke te verrigten zijn.

Art. 47. *Naders verklaring op de beide voorgaande artikelen.*

Onder de ambtenaren, welke bevoegd zijn tot het doen van peilingen en visitatiën, behooren niet slechts de ambtenaren van de indirecte belastingen, maar ook zoodanige Rijks ambtenaren uit een ander vak, mitsgaders provinciale en stedelijke of plaatselijke geëmploijeerden, als welke bij eene speciale acte hiertoe gecommiteerd zijn, of door de bijzondere wetten op de middelen hiertoe zijn bevoegd verklaard.

Het zal insgelijks niet volstrekt benoodigd wezen, dat de twee ambtenaren, welke tot de acten of exploiten van wegen, meren, roeijen, proeven of visiteren gevorderd worden, beide zijn geëmploijeerden, of, als boven geautoriseerden der indirecte belastingen; zullende het, bij ontstentenis van andere ambtenaren, aan dien van de evengemelde belastingen, welke het exploit staat te doen, verbleven wezen, om in dat geval en behoudens het vereischte des voorgaanden artikels, zich een ander publiek persoon te assumeren.

Art. 48. *De ambtenaren tot de peilingen en visitatiën bevoegd gehouden om hiervan te doen blijken.*

De ambtenaren der indirecte belastingen, mitsgaders derzelver geautoriseerden en geassumeerden, zullen steeds in staat moeten wezen om van hunne bevoegdheid tot het doen van exploiten te doen blijken, door de exhibitie hunner commissie, akte van aanstelling of die van assentie, en in het laatste geval, ook van die van hunne *publieke officie*.

Art. 49. *Tijd en wijze van wegingen, metingen, roeijingen en proevingen.*

De wegingen en metingen, roeijingen en proevingen van ingevoerde of uitgevoerde, of aan de markt gebragt wordende impost-subjecte speciën, en mitsdien de zoodanige dezer werkzaamheden, welke moeten strekken ter verzekering of beveiliging der regten van den lande, zullen alleen plaats mogen hebben op den voet als voren na den opgang en vóór den ondergang der zon, en met inachtneming van zoodanige plaatselijke maatregelen van politie, als tot veiligheid der ingezetenen en de goede orde in de gemeente zijn daargesteld.

Alleen de directeur der indirecte belastingen in de provincie of de hoogste ambtenaar der indirecte belastingen in het arrondissement, zal dispensatie en verlof kunnen geven tot vroeger of later arbeid. — Voorts zullen geene wegingen, metingen, roeijingen of proevingen kunnen of vermogen plaats te hebben, dan met voorkennis van de superieuren der hiertoe gecommiteerde ambtenaren, ten zij in bijzondere gevallen, of die van suspicie wegens fraude of verkeerde aangifte, in welk geval dezelve geacht zullen worden gelijk te staan met de hierna te vermeldene visitatiën en, onmiddellijk na den afloop, door de wegers, meters, roeijers en proevers, bekend zullen moeten worden gemaakt aan de over hen gestelde ambtenaren.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 50. *Tijd en wijze van peilingen, visitatiën en verdere acten van suryeillance, in gesloten panden, trafijken en fabrieken.*

Voorzien van hunne commissiën en verdere als boven benooodigde acten, zullen de ambtenaren, tot de peilingen en visitatiën gecommiteerd, de bevoegdheid hebben om van zonne opgang tot zonne ondergang, de trafijken, fabrieken, koolgroeven, mijnen, wijngaarden, ongebouwde erven en gebouwde of ongebouwde bergplaatsen, winkels en alle verdere panden te visiteren, tot welker bezit of gebruik de admisie of kennisdraging benooodigd is van de administratie der indirecte belastingen, of in welke eenig bedrijf of accessoir van bedrijf wordt uitgeoefend, op welks product de ophef der belasting gevestigd, of hetwelk, krachtens de wetten, aan eenige verificatie onderhevig is.

Ook die panden, pakhuizen en erven, zullen gesubjecteerd wezen aan de visitatie als boven, welke de houders, bezitters of gebruikers volgens de speciale wetten

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

verplicht zijn aan de administratie bekend te maken als bergplaatsen der gecrediteerde specien.

Art. 51. *Vervolg van dien.*

Ook bij nacht zal de opgemelde visitatie in de panden, fabrieken en trafijken mogen plaats hebben; bij de eerste § des voorgaanden artikels opgenoemd, wanneer in dezelve gewerkt wordt.

Dit laatste geene plaats hebbende, zal de visitatie vóór zonne opgang of na zonne ondergang niet vermogen bewerkstelligd te worden, ten zij de hiertoe gedespiceerde ambtenaren der indirecte belastingen vergezeld zijn van een op den voet van art. 58 te verkrijgen lid des plaatselijken bestuurs, of van een publiek persoon, welke daartoe door den voorzitter van het plaatselijk bestuur zal worden gecommitteerd.

De perquisitiën der geëmploteerden van de indirecte belastingen, in voege als voren, zullen zich niet mogen uitspreken tot de huizen, erven en panden van particulieren, dan alleen bij dag, met assistentie der lokale autoriteit, zoo veel het onvrije territoir aangaat [en daar buiten], en, met autorisatie van den vrederechter van het kanton, waarin het te visiteren pand of erf gelegen is, en welk ambtenaar, tot zoodanige autorisatie termen vindende, zijnen griffier, deurwaarder of ander publiek persoon zal committeren om de gemelde geëmploteerden in het doen van hun exploit te assisteren.

Art. 52. *Tijd en wijze van visiteren van schepen, schuiten, wagens, karren, waren en koopmanschappen.*

Gedekt door hunne commissiën en op den voet als voren, doch ten allen tijde bij dag en bij nacht, zullen de ambtenaren der indirecte belastingen, hunne gecommitteerden en geassumeerden de bevoegdheid hebben alle van buiten het Rijk komende of op het onvrije territoir circulerende en niet door of van wege de ambtenaren der wachten gesurveilleerde of ingeklaarde schepen en vaartuigen, en rij- en voertuigen te visiteren en te onderzoeken, of op, of in dezelve ook eenige aanvoer of vervoer van impost-subjecte specien plaats hebbe, strijdig met de bestaande wetten op de indirecte belastingen.

Stil liggende gesloten vaartuigen zullen echter van de visitatie bij nacht zijn uitgesloten, gelijk de schepen van meer dan veertig zeelasten of 80 ton zulks zullen zijn op hunnen togt naar de plaats hunner bestemming, ten

zij wanneer de visitatie varende en zondet oponthoud kunne plaats grijpen.

Dit het geval niet zijnde; zal het onderzoek moeten bewerkstelligd worden ter plaats der bestemming, of bij dezer te verren afstand en de ambtenaren redenen van wetenschap vermeenende te hebben, in de eerste gepasseerd wordende losfings plaats, op kosten van ongelijk en onder behoorlijke verantwoording.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no: 49.)

Art. 53. Voorziening omtrent de gevisiteerd wordende wagen en koopmanschappen.

De geëmploteerden zullen bij deze visitatiën bevoegd zijn, de pakken, kisten, vaten en andere fustagiën te openen, en dezer inhoud te onderzoeken.

Zij zullen niet te min verplicht wezen bij dusdanige visitatie alle omzigtigheid te gebruiken, de geopende fustagiën en emballagiën weder toe te maken, en zich te onthouden van, onder pretext van de voorschrevene recherche en visitatie, de goederen te beschadigen, op pene van dubbele vergoeding der toegebragte schade, ter begrooiting van den directeur der provincie, onder welkers jurisdictie de schade is toegebracht, of des noods van de generale directie der indirecte belastingen, en behoudens in allen gevallen wederzijdsch beroep op eene nadere regerlijke beslisse.

Art. 54. De belanghebbenden uit te noodigen om present te zijn.

De ambtenaren zullen, alvorens tot de respectieve hierboven gedemilleerde visitatiën over te gaan, de aanwezige eigenaren; gebruikers of belanghebbende van dit hun voor nemen verwittigen, en dezelve uitnoodigen, om daarbij tegenwoordig, en hun in de uitvoering hunner werkzaamheden, zoo veel de wet dit den belanghebbenden oplegt, behulpzaam te zijn.

De trafikanten, fabrikanten en andere, welke verplicht zijn van hun bedrijf voorafgaande aangifte te doen aan de administratie der indirecte belastingen, mitsgaders de verdere, bij art. 18, 19 en 20, hier boven opgetelde personen, nalatig zijnde om, in verband met het bij die artikelen geprescribeerde, dadelijk aan de vordering der ambtenaren te voldoen, zullen deze dierwege de bekeuring doen en het proces-verbaal opmaken wegens resistentie, zoo als bij de afdeeling der bekeuringen is voorgescreven.

Onbeheerde schepen, schuiten en voertuigen, of goede.

Algemeene wet op de invoer der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

ren, tot welkers beschutte zich niemand voordoet, zullen dadelijk geopend, en verder in beslag genomen worden, wanneer er strijdig met de bestaande wetten op ongeoorloofde plaatsen en ongeoorloofde wijze impost-subjecte speciën in worden gevonden.

Art. 55. *De belanghebbenden uit te noodigen tot exhibitie hunner dokumenten.*

De ambtenaren zullen van de eigenaren, directie-vorende of andere parsonen, welke hun van wege de belanghebbenden bij de visitatiën adlisteren, vermogen af te vorderen de exhibitie van zoodanige registers, bewijzen van aangifte en andere dokumenten, als krachtens de speciale wetten aan hen vertoond moeten worden, en kunnen strekken om hunne visitatiën het doelmatig effect te doen forteren.

Oponthoud te dezen, zal als resistentie, geheele nalatigheid, in overeenstemming met de afdeeling der straffen, als fraude behandeld worden.

Art. 56. *De belanghebbenden uit te noodigen tot exhibitie hunner ketels, kuipen, vaten en gereedschappen.*

Insgelijks zullen de ambtenaren op den voet en onder de penaliteiten, als hier boven in art. 55 zijn omschreven, kunnen vorderen de exhibitie van alle kuipen, ketels, koelbakken, vaten en gereedschappen, mitsgaders de bergplaatsen tot het bedrijf benoodigd, waarvan zij de fabriek, trafiek of werkplaats komen inspecteren.

Het constateren der ruimte, anders dan door waterijking, zal hun bij partikuliere instructie worden voorgescreven.

Ingeval van waterijking zullen de bedienden der fabriek of trafiek hun behulpzaam moeten zijn, op pene van in de boete te vervallen, bij de afdeeling der resistentie op weigering of nalatigheid te dezen toegepast.

Art. 57. *Bepalingen omtrent de kosten van wegingen, metingen, roeijingen en proevingen, mitsgaders voor die van meting en ijking der ketels en kuipen.*

Alle kosten van wegingen, metingen, roeijingen en proevingen of tellingen, ter constatering van het bedrag en den aard of natuur der impost-subjecte speciën, welke den lande ingebracht, uitgebracht, of der entrepôts ingeslagen of daaruit afgeleverd zullen worden, zullen ko-

men voor rekening van den belastingschuldigen of andere belanghebbenden, overeenkomstig de plaatselijke tarieven.

Alle arbeidsloonen en uitschotten wegens dusdanige wegen, metingen, roeijingen en proevingen of tellingen, tot nadere verificatie, zullen op den voet der speciale wetten komen ten koste van ongelijk.

Gelijke bepalingen zullen moeten in acht genomen worden, bij het meten en ijken of op eenige andere wijze constateren en bepalen der ruimte van ketels, kuipen, vaten en gereedschappen van nieuw aangelegde, misgaders het nader verifiëren derzelve in de bestaande trafijken, fabrieken en werkplaatsen der belastingschuldigen, voorgeschreven bij de partikuliere wetten op de middelen, voor zoo ver eenige verandering in dezelve is voorgevallen, of bij verificatie, in cas van suspicie, bevoonden mogt worden zonder voorkennis te zijn gemaakt.

De eerste verificatie bij de introductie der middelen en in de reeds bestaande fabrieken en trafijken is kosteloos.

Art. 58. Voorschrift, hoedanig de adfistentie van het plaatselijk gezag of van den vrederegtter, tot het doen van opgemelde visitatiën, verificatiën en peilingen te vorderen.

In de gevallen, dat overeenkomstig art. 51 dezer algemeene wet, of wel krachtens verdere en nadere bepalingen, de visitatiën, hier boven vermeld, zouden moeten plaats hebben in de panden, trafijken en fabrieken, bij de eerste § des 50sten artikels opgenoemd, en ten bijweze van een lid of ambtenaar des plaatselijken bestuurs, zal de superieure ambtenaar der indirecte belastingen in het distrikt of arrondisement, of wel bij dezer vervanging, wanneer er *periculum in mora* is, de hoogste plaatselijke ambtenaar van evengemeld vak, aan het gemeentebestuur of dezes voorzitter, de schriftelijke aanvraag doen om de benoodigde adfistentie, met uitdrukking van den tijd des exploits, het oogmerk, de plaats alwaar, en eindelijk de persoon en het bedrijf des genen, bij wien de visitatie begeerd wordt.

In de gevallen dat dusdanige visitatiën zouden moeten plaats hebben in de huizen, erven of panden van partikulieren op het vrije territoir, en gevolglijk op autorisatie van den vrederegtter, in het kanton, zal alleen de superieure ambtenaar der indirecte belastingen in het arrondisement, de schriftelijke aanvraag doen in maniere als boven.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Algemeene
ne wet op
de invor-
dering der
indirecte
belastingen,
van
15 Sept.
(Staatsbl.
no. 49.)

De voorzitter des bestuurs zal de begeerde assistentie verleenen ten pericule en risico van den genen, die dezelve zal gevraagd hebben. Hetzelfde zal geschieden door den vrederegter, wanneer er overigens termen zijn om de gevraagde autorisatie te verleenen.

De ambtenaren eenig oponthoud ontmoetende, zullen van de onder hun bereik zijnde middelen van surveillance moeten gebruik maken, ten einde de zaak niet uit haar geheel gebragt worde, doch dien onverminderd zich, met hun bezwaar wegens het aangebragte oponthoud, dadelijk bij hunne superieuren adresferen.

De voorzitter of de leden van het bestuur, welke bevonden zullen worden de assistentie in het eerste geval geweigerd, vertragd of illusoir gemaakt te hebben, zullen *personel* voor de schaden in regten kunnen worden aangesproken.

Daarentegen zal de officier der plaats, het lid des bestuurs, de griffier of deurwaarder van den vrederegter, of ander publiek persoon, wiens assistentie verleend wordt, overeenkomstig een nader te bepalen tref, deswege in billijkheid kunnen declareren, doch, bij het exploit, van zijne kwalificatie of van het bewijs zijner kwaliteit moeten voorzien zijn.

BEKEURINGEN.

Art. 59. *Hoedanig de bekeuringen aan te vangen.*

De ambtenaren, bij deze generale en de speciale wetten bevoegd verklaard tot het doen van exploiten, visitatien, pollingen en alle andere daden van exploiten van surveillance en recherches, breeder bij art. 46 dezer wet omschreven, zullen, wanneer hun iets wedersaart, het geen hun strijdig voorkomt met de verplichting van de belastingenschuldigen en partikulieren, in de eerste plaats zulks vertoonen aan de belanghebbenden, wanneer deze hun geene voldoende explicatie deswege kunnen geven, of hunne onschuld betoogen, zullen zij dezelve naar den aard des misdrijs, overtreding of verzuim bekeuren, en van hun wedervaren hunne superieuren in *officio* kennis geven, ten einde de overtreder, overeenkomstig de bestaande wetten en de manier van procederen, kunne worden achtervolgd.

Art. 60. *Proces verhaal.*

Om dit geregeld en met orde te doen, zullen de be-

keurders op heeter daad, immer zoo spoedig mogelijk, na de bekeuring, en in tegenwoordigheid van den bekeurder van hunne bevinding een naauwkeurig relaas of proces-verbaal dresferen, en den bekeurder, ter teekening nevens hen, moeten aanbieden.

Art. 61. *Formaliteiten in acht te nemen bij het oprigten van het proces-verbaal.*

Het proces-verbaal zal voor den vrederechter moeten worden beëdigd door de beambten of attestanten en vervolgens geregistreerd binnen de acht-en-veertig uren na de bekeuring.

Art. 62. *Inrigting van het proces-verbaal.*

Het proces-verbaal zal moeten behelzen het beknopt en waarachtig verhaal der fraude of andere overtreding, met aanduiding van personen, dag, plaats en omstandigheden, het artikel der wet, waar tegen gezondigd is, en de applicatie der boete.

Het zal daar te boven moeten voldoen aan zoodanige verdere vereischten, als tot een goed geconstituëerd en in regten valide proces-verbaal gevorderd en nader voorgescreven zal worden.

Art. 63. *Hoedanig te handelen in geval van resistentie.*

Wanneer de geëmploijeerden verhinderd mogten worden in het uitoefenen hunner functiën, zullen zijlieden, alvorens tot het dresferen van het proces-verbaal over te gaan, op den voet van art. 9, zich moeten begeven bij de hoogere autoriteiten, ten einde de adfistentie te bekomen, welke hun tot het volvoeren der hun bevolene werkzaamheden benoodigd is, en van hun wedervaren melding maken in het proces-verbaal van resistentie.

Art. 64. *Geloof hetwelk aan de processen-verbaal moet worden gegeven.*

De verbalen of relazen der ambtenaren wegens derzelver handelingen en ambtsverrigtingen, worden als publieke acten aangemerkt en voor volkomen bewijs gehouden, ten zij het onbestaanbare van dezelve, of het tegendeel van hetgeen daaruit zoude moeten bewezen worden, klaarblijkelijk wordt aangetoond.

De voorz. verbalen en relazen hebben, voor zoo verre dezelve verklaringen mogten inhouden omtrent verrigtingen of daden van andere personen, geene kracht van publieke acten, doch zullen, te dien opzichte, door den

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Algemeene regter, naar gelang der omstandigheden, voor getuigenis kunnen worden gehouden.

ne wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 65. *Tijd tot het doen van bekeuringen en dresseren of recolleren der processen verbaal.*

De bekeuringen zullen mogen gedaan, en de processen verbaal, ingeval van bekeuringen, moeten opgericht worden, op alle de dagen des jaars dat hiertoe aanleiding zal gegeven of termen mogten aanwezig zijn, en mitsdien ook op de zon- en feestdagen.

Deze voorziening zal zich insgelijks uitstrekken tot de formaliteiten, bij het oprigten der processen-verbaal gevorderd; en aan de observantie van bepaalde termijnen gehouden

De visitatiën en peilingen zullen over zulks mede op deze dagen kunnen plaats grijpen, bijaldien de algemeene dienst van het Rijk, of de gedragingen der belasting-schuldigen of andere partikulieren deze afwijking van de gewone voorschriften van politie zouden mogen noodzakelijk maken.

Art. 66. *Verzwijging of verheeling van bekeuringen.*

De ambtenaren, welke zouden mogen bevonden worden eenige overtreding verheeld, eenige bekeuring verzuimd, of eenig proces-verbaal verdonkerd te hebben, zullen onmiddellijk uit 's lands dienst ontslagen en verder, naar bevind van zaken, overeenkomstig de bestaande wetten, gestraft worden; het goed regt van den publieken aanklager of regtsvorderaar, jegens de daarin geconcurrereerd hebbende overtreders, zal dien onverminderd van kracht blijven, zoo lang de wet hetzelfde niet doet verjaren.

Art. 67. *Knevelarij der ambtenaren.*

Zoodanige geëmploijeerden daar en tegen, welke onbevoegd eenige bekeuring doen, lieden trachten te dringen tot afmaking van ongegronde calanges of van hunne kwaliteit misbruik maken om dezelve daarmede te bedreigen en geld af te persen, zullen, naar bevind van zaken, voor de ongefundeerde calanges aansprakelijk zijn, onverminderd het onslag uit 's lands dienst, of zoodanige straffen als dezelve te dier zake en wegens bijkomende aggraverende omstandigheden zouden mogen hebben gelyncurreerd.

BOETEN EN STRAFFEN.

Art. 68. *Algemeene regel omtrent de toepasselijkheid der straffen, in dit hoofddeel vervat, op alle misdrijven en overtredingen der algemeene en bijzondere wetten tot den ophef der indirecte belastingen.*

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Geene misdrijven noch overtredingen, gepleegd in materie van indirecte belastingen, en tegen de tot den ophef van dien geëmaneerde wetten, zullen bij derzelver ontdekking kunnen ongestraft blijven, maar naar derzelver aard gerangschikt moeten worden onder eene der graden van misdrijf of overtreding, op welke bij de tegenwoordige afdeeling der wet de respectieve boeten, straffen en penaltiteiten zijn bepaald.

Geene boeten of straffen zullen kunnen derogeren aan 's Rijks regt op den gefraudeerden impost, welke bij preferentie en steeds boven de boete zal moeten verhaald worden.

Art. 69. *Graden van misdrijf of overtreding.*

De overtredingen der wetten op de indirecte belastingen verdeelen zich in de vier navolgende hoofdfouten:

- 1°. De zoodanige waarbij resistantiën plaats hebben;
- 2°. De zoodanige, welke vergezeld gaan van verkorting van 's Rijks inkomsten of pogingen om dezelve te verkorten;
- 3°. De zoodanige, waarbij formaliteiten verzuimd zijn, die zonder *animus fraudandi* echter tot benadeeling van 's Rijks inkomsten zouden hebben kunnen aanleiding geven; en
- 4°. De zoodanige, waarbij formaliteiten geomitteerd zijn, welke slechts van invloed kunnen wezen op de politie der middelen.

Art. 70. *Eerste soort van overtredingen, of die van resistantiën.*

Onder de eerste soort van overtredingen worden gerangschikt alle resistantiën, welke zich, naar derzelver aard, verdeelen in drie graden of onderdeelen.

Eerste graad van resistentie, zijnde die van feitelijkheid en geweld.

Hiertoe zal gebragt worden:

J. B. van 1816. 2de Stuk.

L

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Het openlijk wederstaan en zich met daden van geweld verzetten tegen de ambtenaren der indirecte belastingen in de uitoefening van derzelver officie.

Het aanranden en beledigen der ambtenaren op de publieke wegen en plaatsen, of in hunne bijzondere woningen met woorden en daden. En eindelijk

Het plegen van geweld of molest aan derzelver huizen, huisgenooten, goederen, bezittingen, het opzetten en verleiden van anderen om deze misdrijven te plegen.

Tweede graad van resistentie, zijnde die met woorden zonder daden.

Hiertoe zal gebragt worden:

Het beledigen der ambtenaren met woorden of gebaarden op openbare plaatsen, of in partikuliere huizen; en

Het opzetten en verleiden van andere om zulks te doen en te bestaan, en aldus het zij in persoon, het zij door andere, de ambtenaren, ter zake van hunne functiën, in hunnen goeden naam en faam te benadeelen.

Derde graad van resistentie, zijnde die van vertraging, oponthoud of eludering van der ambtenaren werkzaamheden.

Hiertoe zullen behooren:

Het welgeren van visie, toegang, visitatie, exhibitie van dokumenten of verhiinderen van andere werkzaamheden, welke krachtens de wet hun waren opgedragen te exsecuteren; en

Het vertragen van dien door het niet ten bepaalden tijde hiertoe in de gelegenheid te zijn of de ambtenaren hiertoe in de gelegenheid te stellen.

Benevens zoodanige verdere hindernissen, als den ambtenaren in het uitoefenen hunner functiën zouden mogen worden toegebragt, en bereids bij de generale en speciale wetten onder de resistentie zijn gerangschikt. Personele beledigingen den ambtenaren anders dan in hunne functiën, of op de publieke straten, markten, in hunne bijzondere woonhuizen of de panden der belastingsschuldigen of bekeurden, alwaar zij door hunne ambtsbezigheden geroepen wierden, aangedaan — en mitsdien de zoodanige welke hun bejegenen in herbergen, koffijhuizen, societeiten en dussdanige plaatsen van uitspanning of

vermaak, -- zullen, niet als resistantie van 's Rijks dienst
maar als overtredingen jegens *partikuliere* personen moeten
achtervolgd worden.

Algemeene wet op
de invoer-
dering der
indirecte
belastingen, van
15 Sept.
(Staatsbl.
no. 49.)

Art. 71. *Tweede soort van overtredingen, of die van
gepleegde of geïntendeerde fraude.*

Onder de tweede soort van overtredingen worden ge-
rangschikt alle fraudes, welke volkomen geperfectioneerd
zijn, mitsgaders alle pogingen tot fraude.

Hiertoe zullen behooren:

Bij de belastingen, geheven wordende bij den invoer.

Het voorbij zeilen, voorbij varen, voorbij rijden, of
op eenigerhande wijze passereren der uiterste wacht met
impost-subjecte speciën, zonder deswege aangifte te doen.

Het minder aangeven van impost-subjecte speciën, dan
men invoert.

Het voor scheeps consumtie aangeven van een gedeelte
der lading.

Het schenden der zegels van de ladingsplaats.

Het clandestien of anders dan op gepermitteerde los- en
ligtings-plaatsen ontladen of afladen van impost-subjecte
speciën.

Het breken der lading binnen de los- of ligtings-plaatsen,
zonder consent.

Het inslaan der goederen, zonder consent.

Het inslaan van dien, zonder verificatie van kwantiteit
en kwaliteit.

Het inslaan van dien, zonder het stellen van cautie.

Bij de belastingen, geheven wordende bij de fabrikage.

Het emploijeren van fabrieken, trafijken, het vervenen
van gronden, het cultiveren van den wijnstok, het delven
van steenkolen, zonder voorkennis.

Het emploijeren, vervenen, cultiveren en delven als
boven, na voorkennis, doch zonder consent, voor zoo
verre het consent bij de wet vereischt wordt.

Het clandestien fabriceren, zieden, venen en delven.

Het leggen van vuur onder de ketels, het gereed maken
van beslag in de kuipen of bakken, het vullen der zeep-
zieders ketels, het ter gisting of verzuring stellen in de
werken der kunst-azijnmakers, en wat dies meer is van
werkzaamheden, waartoe eene aangifte of consent vere-

Algemeene wet op de invoer-dering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

eischt wordt, zonder aangifte of zonder het vereischte consent.

Het vroeger aanvangen dezer werkzaamheden dan het biljet van aangifte medebrengt.

Het later werken, dan het consent, de prolongatiën, bij de partikuliere wetten toegestaan, of de bepalingen dezer wetten, veroorloven.

Het gebruiken van grootere of meerdere kuipen, vaten of beslagbakken en gereedschappen, dan zijn aangegeven.

Het niet behoorlijk bijhouden van het register der branders.

Het ontdekken van beslag, bewerkte speciën of andere onderdeelen of gedeelten van fabrikagie, ter plaatse daar dezelve niet behooren.

Het verplaatsen van nummerpaaltjes, van reeds gemeten en opgenomen veen, bij partijen ongemeten en onopgenomen veen, of het valschelijk met het teeken der meters of taxateurs voorzien van dusdanige paaltjes.

Het opbreken van veen vóór de opmeting of opneming.

Het wegnemen van dien na de opmeting of opneming, doch vóór de taxatie.

Bij de belastingen, wegens welke afschrijving verleend wordt bij den uitvoer ter negotie.

Het niet uitvoeren van ter negotie gedeclareerde impost-subjecte speciën.

Het minder uitvoeren, dan op de biljetten vermeld is.

Het afleveren en uitvoeren van speciën of waren van mindere afschrijving dan de gedeclareerde.

Het schenden der zegels.

Het breken der lading en ontladen of overdoen van impost-subjecte speciën binnengaats, en op het territoir van den Staat, anders dan in de gevallen, bij de speciale wetten uitgezonderd.

Het ontladen buitengaats, doch op de kusten, anders dan in de gevallen van stranding en voorziening als boven.

Het gebruiken der voor negotie uitgeklaarde waren tot scheeps-consumtie.

Bij de impost op de schepen of het binnenlandsch lastgeld.

Het gebruiken van schepen en vaartuigen, in de ter-

men der belasting vallende, zonder dezelve te hebben doen meten en branden.

Het gebruiken der gemeten of geijkte en gebrande schepen, zonder deswege binnen de termijnen, bij de wet bepaald, een lastbrief te hebben genomen.

Het vergrooten of doen vergrooten der schepen en vaartuigen, zonder consent der daartoe bevoegde ambtenaren.

Het gebruiken van vaartuigen, welke aldus clandestien vergroot zijn, of in het algemeen van grootere capaciteit, dan waarvoor dezelve gebrand, en de scheepspapieren uitgegeven zijn.

Het uithakken, wegnemen of veranderen der merken.

Het zonder consent veruigen, veranderen der schepen en vaartuigen, waardoor eene meerdere belasting van dezelve verschuldigd zoude worden dan van dezelve werkelijk wordt betaald.

Het gebruiken der schepen en vaartuigen, tot een ander en hooger belast gebruik, dan waarvoor dezelve zijn aangeflagen.

Het tot andere einden emploijeren der vrijgestelde schepen en vaartuigen, dan waartoe aan derzelver eigenaren de vrijdom van dusdanige vaartuigen is verleend.

Het clandestien gebruik van te koop liggende schepen. En eindelijk alle zoodanige overtredingen der wetten, als direct het voornemen denoteren tot verkorting van 's Rijks geregtigheid, of immers en in allen gevalle bij ongestoorden voortgang zulks regstreeks of onmiddellijk ten gevolge zoude gehad hebben of kunnen hebben, of geen ander doel konde hebben dan om de surveillance der ambtenaren te eluderen of te misleiden.

Art. 72. Derde soort van overtredingen, of die van het verzuim van formaliteiten, welke tot benadeeling van 's Rijks inkomsten zouden hebben kunnen aanleiding geven.

Onder de derde soort van overtredingen worden gerangschikt alle verzuimen van formaliteiten, welke zonder *animus fraudandi* tot verkorting van 's Rijks inkomsten zouden hebben kunnen aanleiding geven.

Hiertoe zullen behooren:

Het oprigten of in gereedheid brengen van eenige fabriek of trafiek, waartoe eene voorafgaande aangifte vereischt wordt, zonder zoodanige aangifte.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Het aanschaffen, uitbreiden en vergrooten van dien, zonder aangifte.

Het aanleggen van nieuwe of andere bergplaatsen dan de opgegevene, zonder voorkennis.

Het aanschaffen van meerdere of andere beslagbakken, kuipen en vaten of gereedschappen, of wel het vergrooten van dien, zonder aangifte.

Het vroeger of later stoken, zieden of werken, dan de aangifte of prolongatie, mits niet excederende de twee uren, als wanneer zulks zoude vallen in de termen van fraude.

Het wegnemen der wallen van de veenlieden, of het reppen of roeren der gronden, waarop het veen is gespreid geweest, vóór het tijdstip, door de wet toegestaan.

Het niet stellen van paaltjes of bordjes, den baggerlieden van turf voorgeschreven, waarvan het verzuim bewezen kan worden door den veenman zelven of met zijn medeweten te zijn begaan.

Het niet juist opgeven van alle de toegangen tot de ladingplaats der verzegeld zullende worden of verzegelde schepen, ten zij opzettelijk of van heimelijk gepraktiseerde toegangen, als wanneer zulks op den voet van fraude gestraft zal worden.

En wijders alle zoodanige niet opzettelijke verzuimen, als tot nadeel van den lande hadden kunnen uitloopen.

Art. 73. Vierde soort van overtredingen, of die, waarbij formaliteiten geonitteerd zijn, welke slecht van invloed kunnen wezen op de goede politie der middelen.

Onder de vierde of laatste soort van overtredingen worden gerangschikt alle verzuimen van formaliteiten, welke slechts van invloed kunnen wezen, op de goede politie en administratie der middelen.

Hiertoe zullen worden gebragt en behooren:

Het inslaan van geconstateerde impost-subjecte speciën van buiten 'slands, alvorens het consent tot den inslag, of kwitantie van betaalden impost bekomen te hebben.

Het gebruiken van andere kuipen of vaten van mindere dan de aangegene inhoud.

Het aangeven van de eene specie van goederen voor de andere of het afleveren van of verwisselen met eene andere dan de aangegeven specie, hoezeer daardoor 'slands regten noch zekerheid niet zouden mogen verkort worden.

Het ongeconsenteerd vertimmeren van vaartuigen, zonder vergrooting.

Het veranderen van klasse der vaartuigen buiten voorweten der ambtenaren, doch ook buiten schade van den lande.

Het niet plaatsen van uithangborden, opschriften en namen, daar, waar zulks van 's Rijks wege gevorderd wordt.

Het wegnemen van de paaltjes of plankjes in de veenderijen voor den laatsten November, of bij later aflevering, voor die aflevering; zoo wanneer de overtreding bewezen kan worden door den veenman zelven of met zijn medeweten gepleegd te zijn.

Het niet terug brengen van biljetten binnen de geprescribeerde termijnen.

Het niet exhiberen van dokumenten, welker vertooning gevorderd kan worden, doch waarvan het verzuim niet kan vallen in de termen van fraude.

Eindelijk al hetgeen, schoon bij deze algemeene en de speciale wetten geboden, zoude mogen zijn nagelaten of, hoezeer daarbij verboden, zoude mogen zijn gepleegd, en niet vallen in de termen der drie eerste klassen van overtredingen.

Art. 74. Strafbepalingen tegen de overtredingen der eerste klasse, en wel tegen de resistentie van den eersten graad.

Alle misdrijven van openbare en feitelijke resistentie en geweld, door wie ook gepleegd, zullen crimineel vervolgd worden op den voet, bij de criminele wetten en de manier van procederen aangewezen.

De medewerkers en de ambtenaren, aan wier zorg de publieke rust is aanbevolen, en die zich opzettelijk aan de assistentie der geëmployeerden onttrekken, zullen als medepligtigen in de vervolging der zaak betrokken worden.

De toegebragte schaden aan personen en goederen zullen, boven de straffen, door de schuldigen moeten worden gedragen.

Algemeene wet op de invoer der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 75. *Strafbepaling tegen de resistentie van den tweeden graad.*

Alle belediging met woorden of gebaarden, en het schelden der ambtenaren met de invordering of surveillance der impositiën belast, zullen, naar gelang van omstandigheden, worden gestraft en gecorrigeerd volgens de wetten en manier van procederen.

Men zal tevens kunnen ageren tot reparatie van eer, en eene geldboete, niet te bovengaande de somma van twee honderd guldens.

De vervolging der zaak zal buiten kosten van den schuldelloozen beleedigden moeten worden voortgezet, en komen voor rekening van den gecondemneerden beleediger of, bij dezès onvermogen, voor die van de administratie.

Art. 76. *Strafbepalingen tegen de resistentie van den derden graad.*

Alle verdere resistentie, niet gebragt kunnende worden tot de eerste en tweede graden, en gerangschikt onder den derden, zullen vervolgd worden als de gewone calanges.

De regtsvorderaar of ander ambtenaar, hiermede belast, zal bevoegd zijn tot den eisch eener geldboete, gelijk staande met het *minimum* der straf, op de fraude bepaald.

Art. 77. *Nadere voorziening nopens de drieërlei strafbepalingen op resistentiën.*

De straffen, in de drie voorgaande artikelen uitgesproken tegen de onderscheidene graden van resistentie, zullen niet bevrijden van die op fraude, bijaldien bewezen zoude mogen worden, dat de resistentie van Quikerij geëpaard ging.

Voor zoo veel echter dit het geval zoude mogen wezen bij den derden of laatste graad van resistentie, zal de straf, hier voor art. 76 uitgesproken, slechts voor de helft geapliceerd en toegevoegd worden aan die ten principale.

Art. 78. *Strafbepaling tegen de overtredingen der tweede klasse, of fraudes, gepleegd door zeehandelaren en handelaren.*

Wanneer de overtredingen der tweede klasse zouden mogen bedreven zijn door een zeehandelaar of handelaar, zal de boete bedragen het zes dubbel van den ge-

fraudeerden impost, doch nimmer lager kunnen af dalen dan een *minimum* van vijf honderd guldens.

Bij de herhaling der overtreding zal de schuldig bevonden zeehandelaar of handelaar voor altoos het crediet verbeuren, hetwelk hem bij de administratie der indirecte belastingen zoude mogen geopend zijn.

Art. 79. *Strafbepaling tegen de fraudes der trafikan ten en fabrikanten.*

Bijaldien de overtredingen der tweede klasse zouden mogen gepleegd zijn door trafikan ten of fabrikanten, zal de schuldige vervallen in eene boete, geëijk staande met het zes dubbel bedrag van den gefraudeerden impost, welke nogtans nimmer lager zal kunnen af dalen dan eene somme van vijf honderd guldens als boven, en het sluiten der fabriek of trafik voor zes weken.

Art. 80. *Strafbepaling tegen de fraudes der veerlieden en belastingsschuldigen in het lastgeld.*

Ingevalle de overtredingen der tweede klasse zouden mogen gepleegd zijn door veerlieden of eigenaars en bevelvoerders van schepen, als contribuabelen in het lastgeld, zoo zal de schuldige vervallen in eene boete, geëijk staande met het vier dubbel bedrag van den gefraudeerden impost, welke nogtans nimmer lager zal kunnen af dalen dan eene somma van twee honderd guldens.

Art. 81. *Strafbepaling tegen de fraudes, begaan door partikulieren.*

Wanneer de overtredingen der tweede klasse zouden mogen bedreven zijn door partikulieren of personen, niet vallende in de termen der drie voorgaande artikelen, en niet behoorende tot de werklieden en schippers, vermeld in het volgende, zal de boete bedragen het dubbele van den gefraudeerden impost, doch nimmer lager kunnen af dalen dan één honderd guldens voor iederen schuldigen.

Art. 82. *Strafbepaling tegen de medeplichtigheid aan fraude der schippers, zeelieden, voodsen, sjouwers en verdere vervoerders of verwerkers van impost-subjecte speciën.*

Alle schippers, zeelieden, sjouwers, voerlieden, wagenaaars en verdere tot het verwerken van goederen gebruikt wordende personen, welke niet dadelijk als sluikers, maar als medeplichtigen der sluikers geactionneerd en schuldig bevonden zijn, zullen, ieder voor hun hoofd,

Algemeene wet op de invoer der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Algemeen aansprakelijk wezen voor eene boete, gelijk staande met de helft van die, in het voorgaande artikel uitgedrukt, of tweemaal den gefraudeerden impost, mits niet te boven gaande de som van vijf honderd guldens, noch minder bedragende dan die van vijftig guldens.

geh. van
15 Sept.
(Staatsbl.
no. 49.)

Art. 83. *Confiscatie der gefraudeerde goederen en der vaar- of rijtuigen, fustagiën, en wat dies meer zij.*

De gefraudeerde impost-subjecte speciën, mitsgaders, in geval van clandestinen invoer, ontlading, vervoer of gepretexteerden uitvoer, de schepen en vaartuigen, wagens, karren en paarden en hegeen verder tot den frauduleuzen invoer, vervoer of uitvoer verstrekt heeft, — zullen worden verbeurd verklaard. Met dien verstande, dat, voor zoo ver de schippers of voerlieden onkundig mogten geweest zijn van het aanwezen der impost-subjecte speciën, en zij deze hunne onkunde en onschuld bij een door hen eigenhandig geschreven en geteekend declaratoir zouden mogen bevestigen, en het tegendeel van dien niet blijkbaar is, in dat geval deze verbeurdverklaring der schepen, vaartuigen, wagens, karren en paarden, en hegeen verder tot den frauduleuzen invoer, vervoer of uitvoer verstrekt heeft, zal cesseren: zullende echter in geval blijken mogt, dat eenig schipper of voerman niet mogt kunnen schrijven, dit declaratoir door een der 'slands ambtenaren, met vermelding van die onkunde moeten worden opgemaakt en door den schipper of voerman met een merkteeken, in tegenwoordigheid van denzelven ambtenaar en twee getuigen, die zulks mede zullen teekenen, na duidelijke voorlezing aan hem gedaan, worden bekrachtigd.

De zeefchippers, gelijk mede de verdere invoerders, of vervoerders, zullen de confiscatie hunner vaartuigen, wagens, paarden en voertuigen kunnen redimeren met de som van een duizend guldens, ten zij dat er, nevens den zich ter redemptie aanbiedenden zeefschipper of voerman, geen bekeurde ten principale ware, op welken het meerder bedrag dan de boete van duizend guldens was te verhalen.

De waarde of het produkt der gefaisiseerde vaar-, voer- of rijtuigen, zal in mindering kunnen strekken op de boete, door den eigenaar derzelve, naar aanleiding des voorgaanden artikels, in hoedanigheid van medeplichtigen te incurreren.

Art. 84. Voorziening omtrent de clandestine fabrieken en trafijken en fabrikagien.

Algemeene wet op de invoering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Bij het ontdekken en in werking vinden van der admistratie onbekende, niet aangegevene, buiten derzelver weten opgerigte of voor zoo verre de admisfie bij de wet vereischt wordt, niet geadmiteerde trafijken en fabrieken, op welker fabrikagie of bewerking de impost gevestigd is, mitsgaders bij het in werking vinden van die, welke als buiten activiteit waren aangegeven, zullen, behalve de boete als boven op de fraude, gesteld in verband met het voorgaande artikel, de gevonden wordende impost-subjecte-speciën en de gereedschappen verbeurd zijn, en deze laatste ten koste van den gecallangeerden uitgebroken worden.

De verbeurd verklaarde doch nog in bewerking zijnde impost-subjecte speciën, hetzij in het hierboven omschreven geval van eene clandestine fabriek of trafijk, of wel van eene clandestine of ongeoorloofde fabrikagie in eene geadmiteerde en in werking zijnde fabriek of trafijk, zullen geredimeerd moeten worden met de helft der waarde, naar prijscourant.

Tot de uitbreking en wegvoering der verbeurde instrumenten en gereedschappen, zal den ambtenaren den tijd gegeven zijn van acht dagen, na de voltooiing de fabrikagie of bewerking der bij de bekeuring niet gereed zijnde en geredimeerde speciën.

Art 85. Straffen tegen medepligtigheid en omkoop.

Alle die genen, welke zich zullen hebben laten gebruiken om eenige lieden om te koopen, alsmede zij, die zich zullen hebben laten omkoopen, of zich zullen hebben ingelaten om hunne personen, huizen, schuren, kelders, pakhuizen, zolders, erven en stallingen, schuilen, schepen, wagens, karren, sleden of paarden te laten gebruiken, ten einde de fraudateurs op eenigerhande wijze daarmee in het sluiken behulpzaam te zijn, zullen als medepligtigen, op den voet van art. 82 hier boven, gestraft worden; zij, die voor hunne eigene rekening anderen zullen hebben omgekocht, zullen als fraudateurs worden gestraft.

Zij, die ambtenaren gecorrumpeerd zullen hebben, zullen worden gestraft en vervolgd, op den voet bij de wetten en manier van procederen gestatueerd.

Algemeene wet op de invoer-dering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 42.)

Art. 86. Straf bij het niet betalen der boete.

Alle die gene, welke eenige van 's Rijks regten mogen hebben gefraudeerd, en buiten staat zijn de boeten, daarop gesteld, te betalen, zullen met gevangenis worden gecorrigeerd, welke voor niet minder dan voor zes dagen en voor niet meerder dan voor twee jaren zal worden geïnfingeerd, zullende het geoorloofd zijn lieden, welke geen bekend domicilium hebben, provisioneel te nemen in verzekerde bewaring, ten zij zij behoorlijke zekerheid voor de te incurrerene boete mogten stellen.

Art. 87. Strafbepaling tegen de overtredingen der derde klasse.

Alle misdrijven en overtredingen, welke behooren tot de derde klasse, zullen gestraft worden met eene boete, in bedrag gelijk staande met de helft van die, welke bij art. 78 tot art. 86 hierboven ingesloten, uitgesproken zijn tegen de fraude.

Het bepaalde van art. 83, nopens de confiscatie van impost-subjecte waren en middelen van vervoer, zal echter niet in aanmerking komen, doch wel die van art. 84, nopens de verbeurte van zonder consent aangeschafte gereedschappen.

Art. 88. Strafbepaling tegen de overtredingen en misdrijven der vierde of laatste klasse.

Alle misdrijven en overtredingen, welke behooren tot de vierde klasse, zullen gestraft worden alleenlijk met eene boete, in bedrag gelijk staande met het één vierde van die, welke, bij art. 78 tot art. 86 hier boven ingesloten, als *minimum* tegen de fraude zijn vastgesteld.

Art. 89. Algemeene voorziening nopens strafbepalingen, welke toepasselijk moeten worden gemaakt op misdrijven, waarbij geen maatstaf gevonden wordt in het bedrag van impost, en die zich behooren te regelen, naar het aantal verzuimde, verdonkerde of geschonden voorwerpen.

In misdrijven waar het bedrag van den impost niet kan zijn de maatstaf van de begrooting der boete, en die omtrent meer dan één onderwerp tot dezelfde zaak behorende, gepleegd worden, zoo als bij voorbeeld, het schenden van zegels, het wegnemen, vervalschen of verplaatsen van paaltjes en plankjes van een stuk veen-

land, het verzwijgen van toegangen, tot de ladingsplaats van een schip en dergelijke, zal altijd het minimum der boete, en wel, wanneer er slechts eene bekeuring voor dezelfde daad, schoon met herhaalde bedrijven gepleegd, heeft kunnen gedaan worden, niet meer dan eenmaal verschuldigd zijn, zoo echter dat wanneer de onderwerpen, waaromtrent de misdaad gepleegd is, meer dan tien in getal zijn, voor ieder meerder, de boete met een tiende zal worden verhoogd.

Algemeene wet op de invordering der belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

INVORDERING VAN BOETE, STRAFFE EN VERTRAAGDE
BETALING VAN IMPOSITIEN OF BORGTOGTEN.

Art. 90. *Prescriptie of verval van preferentie na de bepaalde termijnen van invordering.*

Ten aanzien van de verjaring van de regten des Rijks, alsmede der actiën van publieke aanklagers en regtsvorderaars, wegens misdrijven en overtredingen, zullen, in overeenstemming met het bepaalde bij art. 40, de bepalingen van het gemeene regt worden vervolgd.

In overeenstemming met het bepaalde bij art. 40, zal het regt van parate executie, privilege en legaal verband, mitsgaders de aanspraak tegen de personele borgen van de belastingsschuldigen, niet langer plaats hebben dan gedurende één jaar na dat de belasting dadelijk vorderbaar is en de termen der credietgeving vervallen zijn, te dien effecte, dat, wanneer binnen den gemelden tijd de parate executie niet zal zijn aangevangen, de goederen, krachtens het privilege of legaal verband en de personele borgen, niet effectiefelijk zullen zijn aangesproken en vervolgd geworden, het regt van parate executie, privilege en legaal verband, mitsgaders de aanspraak op de borgen vervallen zal zijn; zullende, in dit geval, de daartoe gestelde comptabele, dezen tijd verzuimende, tegen den nalatigen debiteur alleen behouden eene personele actie, en het verschuldigde met alle de schaden, welke het Rijk, door zijn verzuim, zoude mogen lijden, ten zijnen partikulieren laste worden uitgetrokken.

Art. 91. *Wijze van invorderen bij parate executie.*

De invordering, welke, krachtens deze algemeene en wijders overeenkomstig de speciale wetten, niet volgens den gewonen regtsdwang, maar bij parate executie, het zij tegen bekende, het zij tegen onbekende goederen en personen zal moeten plaats hebben, zal door de hiertoe

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

gecommitteerde ambtenaren, na de gemaakte of nog te maken wetten, aangelegd en voortgezet moeten worden, volgens de manier van procederen.

Art. 92. *Oppositie.*

De gedaagde en met parate executie bedreigde of wel elk ander, welke vermeenen zoude bij dusdanige parate executie in deszelfs goed regt benadeeld te zijn, zal vermogen in oppositie te komen, mits dezelve bij korte termijnen en op den voet van de manier van procederen beslist en de zaak getermineerd worde.

Geen appèl of hooger beroep zal hiervan voor den gedaagden kunnen plaats hebben, dan met confiscatie van penningen.

De ambtenaar, met de executie belast, zal tot aan het eerste gewijsde supersederen met de uitvoering zijner commissie.

Art 93. *Bevoegdheid tot de invordering van regten, boeten en kosten.*

Niemand zal bevoegd wezen tot het dirigeren en uitoefenen van het regt van parate executie, of het incasseren van eenige penningen ter zake van regten, boeten of kosten, dan uitsluitend de ontvanger van de indirecte belastingen over de gemeente, zoo veel de vordering de *regten* alleen betreft, met de daarop te vallen kosten van executie, doch de ontvanger in het arrondissement, of die in de gemeente als zijnen gevolmagten, zoodra er *boeten en kosten* op dezelve bijkomen.

Art. 94. *Regten, preferent boven de boete.*

Krachtens het privilegie van het Rijk, zullen in alle calanges, waarbij deszelfs regten betrokken zijn, na af trek der kosten, in de eerste plaats uit het produkt der regtsdwang moeten voldaan worden de verschuldigde impositiën.

Wanneer het bedrag van deze zoude vallen in de termen, dat het *quantum* van het gefraudeerde niet juist kan worden bewezen, zal hetze've berekend en in de *poursuite* begrepen worden, in verhouding tot de deswege gevorderd wordende boete, dat is van een zesde, een vierde of ander representatief en maatstaf, voor de boete genomen.

Art. 95. *Voorziening in acht te nemen bij wanbetaling van in termijnen voldaan moetende worden impositiën.*

Bijaldien de parate executie moet plaats hebben ter zake van gecrediteerde impositiën, welke bij termijnen betaald moeten worden, zoo zal het van der contribuabelen zijde laten voortloopen der actie tot het executoriaal arrest aan den ontvanger de bevoegdheid geven, om de overige nog niet verschenen termijnen van dezelfde partij dadelijk in te vorderen.

Wanneer de geëxecuteerde bankbreukig wordt, zal dezelve aansprakelijk worden voor de onmiddellijke aansluiting van alle de partijen, wegens welke hij gecrediteerd is.

Een en ander, behoudens het privilege der borgen, bij de speciale wetten, of wel mede bij het algemeen wetboek, nopens het niet vroeger betalen dan dezer personen engagement medebrengt, toegekend.

Art. 96. *Voorziening bij het te geringe provenu der verkocht wordende goederen.*

Wanneer er redenen mogten zijn om te vermoeden, dat onbeheerde, aangehaalde of gefalsificeerde goederen, ter plaatse waar zij zich bevinden, niet naar derzelver waarde zouden worden verkocht, zal het den Directeur der provincie, vrijstaan dusdanige gestokene en aangehaalde goederen voor 'slands rekening te doen vervoeren naar eene andere provincie, ten einde aldaar openlijk bij executie verkocht te worden.

Art. 97. *Vervolg der straffen en boeten.*

Geene executiën als boven, in materie van litigieuze zaken, dat is van bekeuringen en ter zake van overtredingen of fraudes, zullen door de ontvangers aangevangen noch voortgezet kunnen worden, dan krachtens be komen vonnis.

Het zal mitsdien aan de ontvangers alleen verbleven wezen, om dusdanige executie, na dat een voordeelig vonnis bekomen zal zijn, voor het pecuniël gedeelte te dirigeren.

In cas van oppositie, wegens executie in ordinaire zaken en van verschenen termijnen of verschuldigde regten, zal de ontvanger [ageren,] dadelijk, het zij verwerende of eischende, zoo als de aard der zaak mede brengt, kunnen ageren, zonder noodig te hebben dat de publieke aanklager vooraf eenig vonnis bekome.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsbl. no. 49.)

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sepr. (Staatsbl. no. 49.)

Art. 98. *Verplichting der publieke aanklagers of regtsvorderaren, tot het vervolgen der actiën of callanges, bekeuringen en resistantiën.*

Aan de daartoe bevoegde publieke aanklagers of regtsvorderaars wordt de verplichting opgelegd, om van alle misdrijven, overtredingen, bekeuringen en resistantiën in de materie van belastingen kennis te nemen, de processen-verbaal te onderzoeken, en na bekomene autorisatie, de vereichte actie tegen den beklagden te entameren.

Art. 99 *Transactiën.*

Het zal aan de bekeurden verbleven zijn om tot vermindering van hazardeuse proceduren, in minnelijke schikking te komen en te verzoeken, om wegens de boeten en kosten, doch nimmer wegens de regten te transigeren.

Wegens de dadelijke consignatie der penningen en de bevoegdheid tot voorloopige transactie, behoudens de bekrachtiging der regtsvorderaars en de administratie, zullen de noodige vereischte reglementaire bepalingen door den Koning worden gemaakt.

Art. 100. *Ambtsbetrekkingen tuschen de publieke aanklagers en de administratie, nopens het ter executie leggen der vonnissen.*

Van alle vonnissen en gewijsden zal de publieke aanklager kopij overleggen aan den directeur der indirecte belastingen in de provincie, en zoo veel de ambtenaren in het arrondisement hierin betrokken zijn, ook aan deze.

Art. 101. *Verdeeling van het produkt der boeten en breuken.*

De boeten en breuken gefinkasfeerd zijnde, zal van derzelver produkt een staat van repartitie opgemaakt worden en dezelve uitgedeeld moeten worden op den voet, nader door den Koning te bepalen.

Art. 102. *Aansprakelijkheid op dit produkt en premien.*

In de verhouding, nader bij de evengemelde bepalingen aan te wijzen, zullen op eene portie der boeten aanspraak hebben alle ambtenaren, militairen en particulieren, welke in het opsporen en aan den dag brengen van het misdrijf zijn behulpzaam geweest, en het proces-verbaal mede zullen hebben geteekend.

Art.

Art. 103. *Bevoegdheid tot aangiften.*

Tot het doen van aangiften wegens gepleegde fraudes, contraventiën en misdrijven, tegen deze generale en de speciale wetten op de indirecte belastingen, bereids emaneeerd of nog te emaneren, en in het algemeen tot, en het naauwkeurig letten op de overtreding dezer wetten, worden expresselijk geautoriseerd en gelast alle de daarin betrokken Rijks, provinciale en plaatselijke ambtenaren als boven.

Algemeene wet op de invordering der indirecte belastingen, van 15 Sept. (Staatsblad no. 49.)

Art. 104. *Vervolging van misdrijven, gepleegd door 's Rijks ambtenaren.*

Alle misdrijven in officio, gepleegd door de ambtenaren der indirecte belastingen, zullen achtervolgd en gestraft worden bij zoodanige regibank, ter zoodaniger rekwisitie, en op zoodanige wijze, als bij de wetten is bepaald of nader zal worden aangewezen.

SLOT-ARTIKEL.

Art. 105. *Remissien.*

Geene remissien, vrijdommen of verminderingen van regten zullen kunnen worden ingeroepen, ten zij verleend bij de wet.

Het is echter aan den Koning voorbehouden, om, in afwachting der algemeene wet op de remissien en vrijdommen, aan zoodanige fabrieken of trassijken, als zulks tot derzelver instandhouding volstrekt noodig hebben, in middels zoodanige premiën te accorderen als bevonden zal worden te behooren.

Ter voorkoming der ongelegenheden, welke ter zake van de afschaffing van het middel op het Gemaal, in de noordelijke provinciën zouden kunnen ontstaan, door de verwijde verimposting van het gemelde onderwerp van belasting, besloot Z. M. den 1sten October, op de voordragt van den Staatsraad, Directeur-Generaal der indirecte belastingen, en het daarop ingewonnen rapport van den Minister van Binnenlandsche zaken en van den Directeur-Generaal der konvooijen en licenten, den Raad van State gehoord, depôts van gemalen tarwe en rogge te doen aanleggen in de noordelijke provinciën, door derzelver Gouver-

Wet van 1 Oct. nopens het aanleggen van depôts van gemalen tarwe en rogge in de Noordelijke provinciën (Staatsblad no. 52.)

J. B. van 1816, 2de Stuk. M.

neurs, met overleg van den Directeur-Generaal der indirecte belastingen, of wel door de plaatselijke besturen onder toezigt van de Gouverneurs der provinciën.

Wet van
5 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

De wet van den 3den October over de heffing der regten van in- en uitvoer, benevens het tarief derzelve regten, werd vooraf gegaan door deze bedenking: „alzoó wij in aanmerking genomen hebben, hoe wenschelijk het voor de welvaart onzer onderdanen zij, dat de wetten en tarieven, op het stuk der inkomende en uitgaande regten, in de noordelijke en zuidelijke provinciën als nog afzonderlijk bestaande, en die de voortdoring der linie van separatie tusschen dezelve provinciën, onzes ondanks, hebben noodzakelijk gemaakt, worden vervangen door eene generale wet en tarief door het geheele koninkrijk, gegrond op het systema eens vrijen en algemeenen handels, in gepast verband met de belangen der inlandsche fabrieken, trafieken en andere takken van industrie; zoo is het enz.,” waarna de wet de volgende artikelen inhield:

EERSTE HOOFDSTUK.

Algemeene bepalingen.

Art. 1. Alle vroegere wetten, reglementen, orders en bepalingen, op het stuk der inkomende en uitgaande regten van goederen en koopmanschappen, in de zuidelijke en noordelijke provinciën bestaande, met name de resolutie, het plakkaat en tarief, in dato 31 Julij 1725, door de Heeren Staten-Generaal in 's Gravenhage geëmaneeerd, alsmede de publicatie van 26 Februarij 1802, op den doorvoer van goederen, en die van 18 December 1805, wegens den impost op den invoer van eenige buitenlandsehe produkten, met alle de alteratiën, ampliatiën en explicatiën daaromtrent gemaakt of gegeven, zoo als die thans in de noordelijke provinciën in werking zijn, misgaders de reglementen en besluiten van 20 Junij, 21 Julij, 26 October, 27 October en 8 December 1814, 10 Januarij, 12 April, 11 Junij en 8 Augustus 1815, met de daartoe behorende tarieven, en de voorafgegane of

opgevolgde bepalingen en veranderingen, tot nog toe in de zuidelijke provinciën in vigueur; zullen worden gehouden voor ingetrokken en buiten effect gesteld op den dag en het uur, welke door den Koning nader zullen worden bepaald.

Art. 2. Te rekenen van dat zelfde tijdstip, zullen alle de voormelde wetten, publicatiën, reglementen, orders en tarieven, worden vervangen door de tegenwoordige wet en het tarief, mede op heden gearresteerd, en hetzelve zal moeten worden gehouden van gelijke kracht, als ware hetzelfde alhier van woord tot woord geïssueerd.

Art. 3. En zal hetzelfde tarief worden toegepast op alle zoodanige goederen en koopmanschappen, als na het voorschreven tijdstip, in de zeegaten zullen worden binnengebragt, of anders op het territoir des Rijks aankomen, en op alle dezulken, welke na dien zelfden tijd op de kantoren der inkomende en uitgaande regten ten uitvoer zullen worden aangegeven.

Art. 4. Des Rijks inkomende, uitgaande en transitoregten zullen van alle goederen, waren en koopmanschappen, waaronder de paarden en allerhande vee, moeten worden betaald, telkens, wanneer, of zoo menigmaal dezelve van of naar eene buitenlandsche plaats worden in-, uit- en doorgevoerd.

Art. 5. Geen invoer of uitvoer te lande, zal tuschen de liniën of op het onvrije territoir, in art. 56 gemeld, en van of tot het vreemd grondgebied mogen plaats hebben anders dan langs de naaste routes of heerebanen, die bij een afzonderlijk reglement zullen worden aangewezen, op pene van confiscatie der goederen, als dezelve niet mogten zijn aangegeven, en eene boete van drie honderd guldens voor den voerman; terwijl, indien de goederen met dokumenten voorzien zijn, dezelve van de confiscatie zullen zijn bevrijd, edoch de bepaalde boete in allen gevalle op den voerman zal worden geapliceerd.

Deze bepaling zal echter niet toepasselijk zijn op versche of rauwe, rijpe of drooge vruchten, groenten en andere soortgelijke kleine noodwendigheden, als welke ook langs andere wegen mogen worden vervoerd.

Art. 6. De goederen, welke, na de sluiting der kantoren, op de liniën aankomen, zullen tot het weder openen der kantoren, buiten koste van den koopman of voerman, worden gedeponneerd in de daartoe van wege het

Wet van 5 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

Gouvernement bestaande, of, waar zulks noodig mogt zijn, aan te leggende bergplaatsen.

Art. 7. De postkoeriers zullen zich met geen vervoer hoegenaamd van inkomende of uitgaande goederen mogen belasten, op eene boete van honderd guldens, behalve de confiscatie der goederen. Derzelver karren, malen en vaizezen zullen derhalve op het naastbijgelegen kantoor op de route kunnen worden gevisiteerd. De brieven-valizezen alleen uitgezonderd, mits kennelijk door den Postmeester gesloten.

Art. 8. De administratie der inkomende en uitgaande regten zal in alle gevallen, waarin dezelve zulks voor 's Rijks belang zal noodig oordeelen, de inkomende, uitgaande of transiërende contrabande, zwaar belaste of andere goederen door hare bedienden kunnen doen vergezellen tot zoodanige plaats, als zij naar gelegenheid van zaken en omstandigheden zal raadzaam vinden. Ieder dezer bedienden zal daarvoor, behalve de kost aan scheepsboord, van den schipper of voerman genieten dertig stuivers in de vier en twintig uren, daarbij gerekend den tijd, dien dezelve billijk noodig hebben, om op hunne posten terug te keeren.

Het getal van wakers zal dat van drie niet mogen te boven gaan; wanneer de ambtenaren der indirecte belastingen (krachtens de wetten voor die administratie) vermeenen mede geene wacht aan boord te moeten plaatsen, zal er van ieder vak één man, en het belang der zaak zulks vorderende, van het meest daarbij geconcerneerde vak, een tweede man genomen kunnen worden.

Art. 9. Het zal aan de ambtenaren der inkomende en uitgaande regten vrijstaan, om ook aan boord te gaan van zoodanige binnenschepen, als het transport van welker ladingen is van dien aard, dat daartoe, volgens de tegenwoordige wet, geene dokumenten worden vereischt, wanneer dezelve varen op de zuiderzee, zeeuwsche of andere stroomen, en gegronde redenen van suspicie geven, en zulks ten einde van de schippers, zonder dezelve in hunne reize op te houden, te vernemen, waar ter plaatse de schepen te huis behooren, wat en waar zij geladen hebben, en werwaarts zij daarmede zijn bestemd, met opnoeming, zoo veel mogelijk, van de personen, van welke zij de goederen ontvangen hebben en aan welke zij dezelve moeten uitleveren.

En zal hiervan door de ambtenaren worden geformeerd akte, die bij den schipper gerekend en daarna door de ambtenaren tot zich zal genomen worden.

Art. 10. Indien de schipper weigeren mogt de ge- Wet van
vraagde opgave te doen, of de daarvan gemaakte akte te 5 Oct.
teekenen, of indien binnen den tijd van twee maanden, over de
na dato der door den schipper geteekende akte, mogt blij- heffing der
ken, dat zijne opgave is geweest onwaarachtig, zal de regten van
schipper verbeuren eene boete van vijf honderd guldens, in- en uit-
waarvoor het schip zal zijn verbonden en executabel. voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

TWEEDE HOOFDSTUK.

Reglement op het aangeven.

Art. 11. Niemand vermag eenige inkomende of tran-
sigerende goederen te lossen of te vervoeren, noch eenige
ter zee uitgaande goederen inteladen of afstschepen, noch
met goederen, te lande of langs de rivieren uitgaande, de
kantoren van de binnen-linie en de kantoren, in art. 56,
60 en 71 gemeld, te passeren, vóór dat dezelve ten kan-
tore van de inkomende en uitgaande regten, waar zulks
behoort, aangegeven, de vereischte dokumenten daarvan
geligt en de daarop gedane visitatiën door afteekening in
dorso gebleken zullen zijn.

Art. 12. Edele gesteenten en paarden, gouden en zil-
veren speciën, goud en zilver muntmateriaal, het zij in-
komende of uitgaande, alsmede haring, walvischspek,
walvischtraan en baarden, misgaders zoute en versche
visch, alle van de Nederlandsche vischerij inkomende,
zullen niet aangegeven noch daarvoor paspoorten of losce-
dullen behoeven geligt te worden.

Art. 13. Indien de gene, aan wien goederen zijn ge-
adresseerd of geconsigneerd, dezelve niet tegen betaling
der regten verkiest te accepteren, zullen zoodanige goe-
deren bij de administratie der inkomende en uitgaande
regten in bewaring gehouden en daaromtrent verder ge-
handeld worden, zoo als in art. 192 en volgende is be-
paald.

Art. 14. De aangeving zal moeten geschieden bij schrif-
telijk biljet, geteekend bij den koopman of commissio-
naris, onder hun eigen hand, of onder de hand van de
genen, die hunne zaken doen, en voor welkers doen zij
moeten instaan.

Art. 15. Het biljet van aangifte zal moeten inhouden:

- 1°. De namen der schepen en van de schippers of
voerlieden, waarmede en door welke de goederen
vervoerd worden.

Wet van
5 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

- 2°. *a.* Van de uitgaande goederen, de plaats of het land van derzelver buitenlandsche bestemming;
- b.* Van de inkomende goederen, de plaats of het land van waar dezelve zijn aangebragt.
- 3°. Eene juiste specificatie van de goederen, onder derzelver ware of eigene benaming, welke specificatie niet alleen zal moeten geschieden van de goederen, die in het tegenwoordig tarief of latere plakaten met namen zijn of zullen worden uitgedrukt, maar ook van die goederen, welke bij voorschreven tarief of latere plakaten niet uitgetrokken of onder eenen generalen post of benaming mogten zijn of worden begrepen.
- 4°. De merken en nummers, waarmede elk stuk, baal, pak, ton, mand of kasse geteekend is.
- 5°. De kwantheit of het getal derzelve stukken, met onderscheiding der halve, kwarten of andere gedeelten, met uitdrukking van het gewigt, de ellemaat, of maat der goederen, naar ieders foort, en zulks zonder onderscheid, of van de goederen naar het gewigt of de maat, dan wel naar de waarde moet worden betaald, of wel, dat dezelve bij stukken, pakken, balen, tonnen, enz. zullen worden geladen of gelost.

Eindelijk:

- 6°. De waarde der goederen, berekend volgens den loopenden prijs hier te lande, ten tijde der aangeving, voor zoo verre namelijk betreft de goederen, waarvan de regten naar de waarde geheven worden.

Art. 16. Het zal den aangever vrijstaan het abus, dat hij mogt begaan hebben, te redresseren, of ook, bij verandering van markt, de aangegevene waarde te verhoogen of te verlagen, en, dien ten gevolge ook, de geligte dokumenten te doen corrigeren en veranderen, zoo lang zoodanig dokumēt niet aan de commissen ter recherche is overgegeven, noch eenige aanhaling, benadering of recherche op dezelve goederen geschied is; doch zullen die goederen, welker waarde te regt en ten genoegte der administratie aangegeven is, naar den prijs, hier te lande, op den dag der aangeving, aan geene aanhaling of benadering onderworpen zijn, wanneer bij verandering van markt derzelver prijs gedurende de verzending mogte gerezen zijn.

Art. 17. Indien eenig inkomend schipper, voerman of koopman onkundig of onzeker is omtrent de kwantiteit, kwaliteit of waarde zijner goederen, en zich alzoo buiten staat mogt oordeelen om dezelve behoorlijk aan te geven, zal hij daarvan kennis geven aan den ontvanger, en zal, ten opzichte van zoodanige goederen, vervolgens worden gehandeld, zoo als in art. 192 en eenige volgende is bepaald.

5 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Art. 18. Met betrekking echter tot de uit zee komende goederen, zal het den koopman of geconsigneerde, die onkundig mogt zijn van derzelver kwantiteit van stukken, ellen, maten of gewigt, vrijstaan, om de goederen, na dat de hoeveelheid kisten, pakken, vaten, balen of manden vooraf aangegeven en het noodig dokument tot provisionele lossing, voor elke partij afzonderlijk, verkregen zal zijn, door iemand van zijnerwege en ten zijnen koste, op eene daartoe expresfelijk aan te wijzen plaats, en onder surveillance van een of twee commissen ter recherche, geheel of gedeeltelijk te doen tellen, meten, roeijen of wegen, en daarna de nadere aangifte te doen, met vermelding der kwantiteit en waarde der goederen. Hetwelk geschied zijnde, zal op het deswege vervolgens te verleenen paspoort of losscedul de recherche worden ge-effectueerd vóór dat de koopman de goederen moge tot zich nemen, op pene van confiscatie derzelve. En zal bij deze recherche geen acht worden geslagen of van deze voorschreven faculteit van tellen, meten, roeijen of wegen al dan niet is gebruik gemaakt, alzoo daardoor aan het regt van 's Rijks ambtenaren tot aanhaling of benadering niet in het allerminste wordt gederogerd.

Art. 19. Schippers of voerlieden, bij het inkomen aan het eerste kantoor eenige goederen hebbende aangebragt en aangegeven, waarvan de invoer bij de wetten is verboden, zullen die goederen op staanden voet wederom mogen terug en uitvoeren; edoch, ingevalle derzelve daar benevens gepermitteerde goederen mogen hebben aangebragt, zal het hun vrijstaan, deze laatste in te voeren, mits de verbodene goederen ten eersten kantore of wacht, lossende of afsladende, om ten koste van de geïnteresseerden onder 's Rijks custodie gesteld en daaromtrent vervolgens gehandeld te worden, zoo als in art. 192 en eenige volgende is gestandvaard.

Aan de schippers echter zal het vrijstaan, om, ten hunnen koste, eene wacht aan boord te nemen tot aan de plaats der destinatie, indien aldaar een kantoor is, op

Wet van 5 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

hetwelk de verbodene goederen alsdan, in plaats van ter eerste wacht, zullen worden in custodie genomen.

Art. 20. De kooplieden, de goederen op het uitgaan of op het inkomen behoorlijk aangegeven hebbende, zullen de uitrekening der regten mogen laten aan de ontvangers, en voorts kunnen volstaan met de betaling van dat gene, hetwelk door deze voor de regten is uitgerekend; blijvende de ontvangers voor alle verkeerde uitrekeningen aan den lande verantwoordelijk.

Art. 21. Indien bij de aangifte tot betaling der regten van inkomende goederen, dezelfde hoeveelheid vaten, kisten, balen, pakken, manden of stukken niet wordt gepresenteerd, welke bij het inkomen ter eerste wacht of op de grensline is aangegeven, zal de schipper, voerman of de geen, door wien de goederen zijn ingebracht, verbeuren eene boete van honderd guldens voor elk ontbrekend vat, kist, baal, pak, mand of stuk.

Deze boete zal niet worden gevorderd, indien den register genoegzaam mogt blijken, dat zoodanig deficit door diefstal of andere buitengewone gebeurtenissen, buiten toedoen van den invoerder, is te weeg gebragt.

Art. 22. Op de dokumenten zal moeten worden uitgedrukt den redelijke tijd, binnen welken de vervoer zal moeten geschieden, en na verloop van welken het paspoort niet meer zal gelden, ten zij, in bijzondere gevallen, door den eersten ambtenaar der inkomende en uitgaande regten in *loco*, prolongatie ware verleend.

Art. 23. Binnen den tijd, waarvoor het paspoort voor uitgaande goederen zal zijn verleend, zal aan de kooplieden worden gegeven restitutie voor goederen, welke blijken zullen niet uitgegaan te zijn.

Art. 24. Er zal ook op des koopmans verzoek moderatie vergund worden wegens inkomende goederen op de reize bedorven, en die, door onkunde, als wel geconditioneerd mogten zijn aangegeven, mits dat dit verzoek gedaan worde vóór dat de goederen door den koopman tot en onder zich zullen genomen zijn.

Deze moderatie zal, van goederen die bij het gewigt of de maat zijn aangeslagen, geschieden naar hetgeen zoodanige goederen bij publieken verkoop, die alsdan niet dan met voorkennis van den eersten ambtenaar in *loco* zal mogen plaats hebben, minder zouden mogen gelden dan gezonde goederen van dezelfde soort, of wel, naar verkiezing van den koopman, volgens den graad van beschadiging, die zoodanige goederen, bij attest van twee of des noods drie beëdigde makelaars of beëdigde

deskundigen (experts) in plaatsen alwaar geene make- Wet van
laars zijn, waarvan één van wege de administratie, één 5 Oct.
van wege den koopman en de derde, indien hij noodig over de
zijn mogt, door het gemeentebestuur zal worden be- heffing der
noemd, mogten worden verklaard te hebben onder- regten van
gaan. in- en uit-
voer.

En zullen de kosten hierop vallende, komen ten laste (Staatsbl.
van den koopman. no. 53.)

Met betrekking tot zoodanige hierboven bedoelde goe-
deren, welke naar de waarde betalen, zal eene nieuwe
aangifte worden geadmitteerd, waarop de visitatie we-
derom geschieden zal en van het regt van benadering mo-
gen worden gebruik gemaakt.

DERDE HOOFDSTUK.

Reglement op het laden en lossen.

Art. 25. In uitgaande schepen zullen geene goederen
mogen worden geladen, om binnen 's lands vóór het
passeren der laatste of uiterste wacht te worden gelost,
gelijk ook geene goederen in inkomende schepen, na
het passeren der eerste wacht, mogen worden inge-
nomen, om verder het Rijk te worden ingevoerd, alles bij
elke contraventie op pene van confiscatie van de geloste
of ingenomene goederen, en eene boete van drie hon-
derd guldens door den schipper te verbeuren.

Art. 26. Geene goederen hoegenaamd zullen mogen
worden geladen in de bij het voorgaand artikel gemelde
schepen of in ligters, die slechts vóór een gedeelte ge-
lost zijn en nog een gedeelte der lading, hetwelk moet
gelost worden, in hebben, ten zij met schriftelijke per-
missie van den eersten ambtenaar in *loco*, op pene van
confiscatie der ingenomene goederen en eene boete van
drie honderd guldens, ten laste van den schipper.

Art. 27. Na gedane aangifte der goederen, zullen aan
de aangevers tot het laden van uitgaande goederen, *pas-
poorten*, en tot het lossen van inkomende goederen *losce-
dullen* of *inkomende paspoorten* worden afgegeven, woor-
delijk overeenkomende met de opgave bij de biljetten
van aangeving of bij de volgbrieven gedaan; en zullen
alle getallen, zoo van de goederen, maten en gewigten,
als van de waarde, in de dokumenten duidelijk en lees-
baar moeten worden geschreven, met woorden en niet
met cijfers, op eene boete van vijf-en-twintig guldens bij

Wet van 5 Oct. over de heffing der wegt en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

bij de respective ambtenaren te verbeuren voor elk document, anders verleend.

Op kantoren alwaar, behalve den ontvanger, nog andere beambten zijn, zullen de paspoorten en loscedullen door een der laatste mede moeten worden ondertekend, doch indien er geen ander ambtenaar present is, zal de ontvanger voortgaan, en op de paspoorten en loscedullen aanteekenen, dat er geen ander beambte present was.

Art. 28. De loscedullen voor de uit zee inkomende goederen, zullen niet mogen gegeven worden, wanneer het biljet, waarop de koopman de lossing verzoeken zal, niet overeenkomt met de generale verklaring van de schippers; zullende de aangever in dat geval moeten gehoord worden.

Art. 29. Even als ook geene loscedullen of paspoorten zullen mogen worden verleend op biljetten, oogenschijnlijk tenderende om 's Rijks regten te verkorten; doch zullen de ambtenaren, in cas van weigering, daarvoor verantwoordelijk blijven aan hunne superieuren.

Art. 30. De kooplieden zullen de voorschrevene paspoorten en loscedullen moeten stellen in handen van de ambtenaren met de recherche belast, ten einde de visitatie gedurende het laden of lossen te doen, zonder dat deze de paspoorten of loscedullen, gedurende de lading of lossing, zullen mogen medenemen; zullende geene goederen mogen worden gelost of geladen dan tuschen zons op- en ondergang, en met kennis en voorweten der ambtenaren en in derzelver bijzijn, op pene van confiscatie der geloste of geladene goederen, en zoodanige boete als tegen het laden en lossen van goederen, zonder voorafgaande aangifte en ligting van paspoorten en loscedullen, bij art. 30 is gestatueerd, en zal mitsdien nimmer in afwezendheid der ambtenaren worden geladen of gelost, dan in die gevallen, waarin zulks, om redenen van dringende noodzakelijkheid, door dezelve zal worden toegestaan; welke toestemming blijft ter hunner bijzondere verantwoordelijkheid, voor zoo ver zij daartoe niet met eene uitdrukkelijke en speciale autorisatie van hunne superieuren voorzien zijn.

Art. 31. De ambtenaren tot de recherche zullen, zoodra hen daartoe de noodige dokumenten worden ter hand gesteld, de visitatie der goederen bescheidenlijk moeten verrigten, ten overstaan van den aangever, wanneer hij present mogt zijn, en altijd met den meesten spoed, en zoodanig dat de goederen daardoor niet komen te lijden,

onder verantwoordelijkheid voor hunne weigering, nala- Wet van 5 Oct. over de beffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)
tigheid of verkeerde handelwijze.

Art. 32. De schippers en stuurlieden, of die welke hunne personen representeren, zijn gehouden op den rug van de loscedullen aan te teekenen de kwantiteit van de goederen, welke daarop worden gelost, met uitdrukking van den dag en het jaar, wanneer zulks is geschied; en zullen de voorschreven afschrijvingen door de schippers en stuurlieden, en zoo er een waker aan boord mogt zijn, ook door dezen moeten worden onderteekend; alles op verbeurte van vijf honderd guldens. Doch in gevallen, wanneer de commisen, de loscedullen in handen hebbende, niet mogten present zijn bij de losfing, zullen de schippers of stuurlieden, of die, welke hunne personen representeren, volstaan met eene schriftelijke verklaring (door hen en door den waker, wanneer die aan boord zijn mogt, onderteekend) van de kwantiteit van goederen op de loscedullen gelost; met uitdrukking van den dag en het jaar, wanneer en met vermelding van de dagteekening en het nummer der loscedullen, waarop zulks geschied is.

Art. 33. Wanneer eene groote partij onderhanden is, welke niet in ééns, maar bij gedeelten staat te worden gelost, zullen de beambten bevoegd zijn alles wat tot de geheele partij behoort, en van tijd tot tijd gelost wordt, bijeen te brengen en te houden, tot dat de geheele partij gelost is, om dezelve behoorlijk te kunnen rechercheren, mits dat de goederen wel gadegeflag en bewaard worden, ten pericule van de ambtenaren, die zullen gebruik maken van de bevoegdheid, welke hun hierbij wel expresselijk wordt toegekend.

Art. 34. Alle de goederen gelost zijnde, zullen de ontvangers met de schippers afrekenen; doch zullen de akten van afrekening aan de schippers niet worden uitgegeven, dan nadat dezelve hunne generale verklaring gezuiverd en speciaal daaronder mede zullen verantwoord hebben; hergeen zij in één of meer ligters mogten hebben overgeladen.

Art. 35. En zullen de akten van afrekening, in het weder-uitvaren, op de uiterste wachten moeten worden vertoond en overgegeven, in voege als hier onder bij art. 101 wordt geordonneerd.

Art. 36. Wanneer de goederen, na bekomen loscedulle, uit schepen zullen worden gelost buiten de ordinaire losplaatsen, zal zulks niet mogen geschieden dan met

Wet van
5 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

voorkennis van den eersten ambtenaar in *loco*, en onder de navolgende bepalingen:

- 1°. Dat aan de commissen ter recherche, geposteerd op den boom, het naast gelegen aan het schip, waaruit de lossing zal geschieden, de loscedullen zullen moeten worden vertoond, om daarop door/een derzelve te doen stellen het woord *vertoond*, met deszelfs naamteekening, en zulks alvorens te lossen of eenige goederen over boord te zetten, op eene boete van drie honderd guldens voor ieder gelost pak, vat, baal, kist, kas enz., door den schipper te verbeuren, die in dat geval ook voor den stuurman, mitsgaders voor zijn bootsvolk en sigterlieden zal moeten instaan.
- 2°. Dat de schuitvoerders, na de voorschrevene exhibitie en teekening der loscedullen de goederen hebbende overgenomen, dezelve zullen moeten brengen aan denzelfden boom, alwaar de loscedullen zullen zijn vertoond, of ingeval zulks door wind of stroom mogt worden belet, alsdan aan den naasten boom, waar zulks mogelijk zal zijn, ten einde de goederen aldaar naar behooren gerechetcheerd en de loscedullen vervolgens worden ingetrokken, op pene van drie honderd guldens, te verbeuren bij den schuitenvoerder, welke zijne ingeladene goederen niet aan een der voorschreven boomen gebragt en aan de commissen vertoond zal hebben.

En zullen de commissen, in de aan hen vertoonde loscedullen eenige fraude vermoedende, zich begeven naar het schip, waaruit de goederen zijn overgenomen, en, zich aldaar in hun vermoeden bevestigd vindende, dadelijk tot de aanhaling of callange overgaan.

Art. 37. De commissen zijn voorts gehouden, na de lossing of lading en visitatie der goederen, op den rug van de paspoorten of loscedullen, te attesteren, dat de goederen en koopmanschappen daarin vermeld, ten hunnen overstaan of ten minste met hun voorweten gelost of geladen zijn, met uitdrukking van den dag en het jaar, wanneer zij dezelve hebben gevisiteerd.

Art. 38. De commissen zullen de uitgaande paspoorten, na gedane visitatie en in-orde-bevinding, altoos weder geven aan de genen die dezelve hebben vertoond, uitgezonderd op de uiterste wacht, alwaar dezelve moe-

ten ingetrokken worden, ten ware om bijzondere redenen een duplikaat-paspoort zoude mogen zijn afgegeven om op de uiterste wacht te worden ingetrokken.

Art. 39. Wijders zal aan den eersten ambtenaar ter plaatse der lading of losfing mogen worden verzocht, en, daarvoor bijzondere redenen zijnde, door hem mogen worden verleend schriftelijke permissie, om vóór zonne op- of na zonne ondergang te mogen laden of losfen; welke permissie *gratis* verleend en door de verzoekers aan de ambtenaren, met de recherche en het toezigt belast, zal moeten worden ter hand gesteld.

Art. 40. Niemand zal mogen laden of losfen op zondag of andere dagen, den godsdienst toegeheiligd en door het Gouvernement als feestdagen erkend, ten zij bij noodzakelijkheid van lek-schip of andere voldoende redenen, en ook niet anders dan op schriftelijke permissie van den eersten ambtenaar in *loco*, en onder het opzigt der commissen, op de boete van vijf honderd guldens; doch zal de haring, door de ventjagers of eerste buizen aangebragt, alsmede de versche visch, ten allen tijde mogen gelost en wederom afgezonden worden.

Art. 41. Evenwel zullen alle limoenen, oranje-appelen, kastanjes, vijgen, oesters, kreeften en alle andere ligt bederfelijke waren, bij het arrivement der schepen uit zee, ten allen tijde, ook des zondags en op andere dagen den godsdienst toegeheiligd, uit de zeefschepen in ligters of andere vaartuigen mogen worden overgezet, om die te havenen en het bedorvene van het goede af te scheiden, mits dat hetzelfde geschiede ten overstaan van de commissen, en dat de ligters of andere vaartuigen van de zeefschepen niet vermogen aftebaren voor dat behoorlijke loscedullen bekomen en de regten betaald zullen zijn, op gelijke boete van vijf honderd guldens bij de schippers te verbeuren.

Art. 42. Met relatie tot art. 33, zal de administratie der inkomende en uitgaande regten in redelijkheid voorzien in gevallen, in welke te overgroote partijën op eene loscedul ter visitatie mogten worden aangeboden, en de noodige voorschriften geven, om de kwantiteiten van zoodanige overgroote partijën te modereren.

VIERDE HOOFDSTUK.

Boeten en confiscatiën.

Art. 43. De goederen, waarvan de in-, ult- of door-

Wet van
5 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Wet van
5 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

voer bij deze tegenwoordige wet of het daar achter gevoegde tarief is verboden, en welker in-, uit- of doorvoer, ondanks dat verbod, frauduleuselijk mogt worden ondernomen, zullen worden geconfisqueerd, en zal de fraudeur daar te boven verbeuren eene boete van duizend guldens.

Art. 44. Alle inkomende en uitgaande goederen, waren en koopmanschappen, welke, volgens de voorschriften der tegenwoordige wet, aangegeven moeten worden, en echter niet, ter plaatse waar zulks behoort, aangegeven, maar verzwegen zijn, of waarvan de eene specie voor de andere is, of die onder eene verkeerde benaming zijn aangegeven, of welke bevonden zullen worden in kwantiteit kwalijk aangegeven te zijn, gelijk mede dezulken, waaromtrent tegen den inhoud van art. 11 der tegenwoordige wet mogt gehandeld zijn, zullen worden geconfisqueerd.

Art. 45. Wel verstaande, dat, wanneer eenige goederen bij losse stukken aangegeven mogten zijn, zonder in eenige pakken, balen, kisten, kasten, zakken, vaten, tonnen, manden of dergelijke gepakt te wezen, de behoorlijk aangegeven stukken vrij gegeven, en alleen geconfisqueerd zullen worden die goederen, welke niet behoorlijk aangegeven zullen zijn.

Art. 46. Wanneer de goederen in eenige pakken, balen, kisten, kasten, zakken, vaten, tonnen, manden of dergelijke gepakt zijn, zal insgelijks het verzwegene of kwalijk aangegevene alleen verbeurd zijn en de verdere goederen vrij gegeven worden, indien alleen een twaalfde, of van twaalf één en minder verzwegen of kwalijk aangegeven mogte zijn: doch meer dan een twaalfde gedeelte zijnde verzwegen of kwalijk aangegeven, zal niet alleen het verzwegene of kwalijk aangegevene, maar alles wat in zoodanig pak, baal, kist, kast, zak, vat, ton, mand of dergelijke is gepakt, verbeurd zijn, al ware het ook dat zich daaronder goederen van eene andere soort bevonden.

Art. 47. Dezelfde regel en proportie zal worden geobserveerd indistinctelijk, zoo wel als zoodanige aangeving geschied zal zijn bij het getal, als wanneer dezelve zal zijn gedaan bij het gewigt of de maat.

Art. 48. Ingeval eenige ten in-, uit- of doorvoer verbodene goederen mogten zijn ingepakt, met of aangegeven onder de benaming van gepermiëerde goederen, zal de aangever verbeuren eene boete van vijf honderd guldens, overminderd de confiscatie van alle de goede-

ren en zoodanige verdere pene en straffe als tegen den Wet van frauduleuzen in-, uit- of doorvoer van verbodene goederen, hiervoren bij art. 43, is vastgesteld.

Art. 49. Wanneer eene aanhaling mogt geschied zijn op grond van defekt of verschil in merken, nummers en cijfers, en waaromtrent geene fraude bevonden wordt, zal er geene confiscatie plaats hebben, wanneer de aangever bewijst dat het precieselijk dezelfde goederen zijn welke zijn aangegeven, mits door hem worden betaald de kosten op de aanhaling gevallen.

Art. 50. Schippers, stuurlieden of voerlieden, tegen den inhoud van art. 11, hunne inkomende, transiërende of uitgaande goederen lossende, ladende of vervoerende, of gedoogende dat zulks door anderen geschiede, zullen verbeuren, de schippers vijf honderd guldens, en daar te boven vijf guldens voor elk last dat het schip groot is, des evenwel dat het gezamenlijk montant daarvan en van de andere boete van vijf honderd guldens nimmer de somma van een duizend guldens zal kunnen te boven gaan, en de stuur- en voerlieden drie honderd guldens ieder. En zal ieder individueel persoon, die zich aan overtreding van hetzelfde 11de artikel mogt schuldig maken, verbeuren eene gelijke boete van drie honderd guldens.

Art. 51. De te lande of langs de rivieren inkomende, te lande uitgaande, of op het onvrije territoir, in de art. 48, 71, 72 en 74 gemeld, circulerende goederen, welke aldaar vervoerd worden op dokumenten, na den tijd waarvoor dezelve zijn verleend, zullen worden beschouwd als niet aangegeven, en zal op zoodanigen ongepermitteerden vervoer worden geapliceerd, gelijke pene, als bij de artikelen 44 en 50 respectievelijk is bepaald.

Hetzelfde zal plaats hebben ten opzichte van de te water uitgaande goederen, ten zij van het oponthoud der schepen, ter plaatse der inlading of onder wege, voldoende blijke.

Art. 52. Voor alle boeten bij de tegenwoordige wet, anders dan tegen ambtenaren, vastgesteld, zullen in alle gevallen de vaar- of voertuigen en gespannen, die tot de fraude mogten zijn gebezigd, zijn verbonden en executabel; wel verstaande, dat, indien bij verkoop derzelve de opbrengst minder mogt zijn dan de geïnscurreerde boete, dit mindere zal moeten worden voldaan bij de gecallangeerden, welke daarvoor, in cas van non-betaling, bij parate executie van hunne gereedste goederen

Wet van
5 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbr.
no. 53.)

Wet van 5 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

geconstringeerd, en des noods gegijzeld zullen worden; bijaldien echter bij den gemelden verkoop de opbrengst meer mogt zijn dan de geïncurreerde boete, zoo zal dat meerdere worden gerestitueerd.

Art. 53. Indien de schippers of voerlieden den regter genoegzaam bewijzen mogten, het verzuim of de fraude door anderen geschied te zijn, buiten hunne orders of weten, en dat zulks bij hen niet geweten heeft kunnen worden, zullen dezelve verschoond blijven van de confiscatie en boeten, daar tegen gesteld, en hunne vaar- of voertuigen en gespannen niet verbonden en executabel zijn.

Art. 54. In de opbrengst van alle boeten en confiscatiën bij deze wet bepaald, zal het gemeene land voor één vierde herideren, met uitzondering alleen van zoodanige boeten, welke in de daarbij omschrevene gevallen door de ambtenaren zouden mogen worden geïncurreerd, welke laatste geheel en al zullen komen ten profijte van den lande.

V I J F D E H O O F D S T U K .

Van de goederen die vrij van regten zijn, en in hoe verre.

Art. 55. Van de betaling der regten zijn vrijgesteld:

- 1°. De ammunitie van oorlog, levensmiddelen en andere behoeften, die aan en van de legers van den Staat, alsmede naar en van de forten en plaatsen, door dezelve bezet, door of van wege het Departement van Oorlog verzonden worden. En zal de verzending der ammunitie en andere behoeften uit 's Konings magazijnen mogen geschieden met vrij-paspoorten, ten naasten of eersten kantore op de route gratis af te geven, op schriftelijke verklaring van den directeur of commis derzelve magazijnen, waaraan of aan den voet van welke wordt gevonden kopij van de aan hem gegevene order tot de verzending.
- 2°. De goederen, toebehoorende aan Onze Ambassadeurs of Ministers bij vreemde Mogendheden, mitsgaders goederen, toebehoorende aan Ambassadeurs of Ministers van vreemde Mogendheden, bij Ons residerende, mits voorzien zijnde van een vrij-

Vrij paspoort, op aanvraag van het Departement van Buitenlandsche Zaken, door de Generale Directie der inkomende en uitgaande regten te verleenen, en onder gehoudenheid, dat bij den in-, uit- en vervoer dezer goederen, de bepalingen bij de wetten voorgeschreven overigens striktelijk worden in acht genomen.

Wet van
3^o Octr. 17
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

- 3^o. De paarden en rijtuigen van ingezetenen van het Koninkrijk, gedestineerd tot het doen eener buitenlandse reize, alsmede die van buitenlanders, gedestineerd tot het doen eener reize in en door het Rijk.
- 4^o. Paarden en beesten, schapen en varkens daaronder begrepen, welke door Onze onderdanen op hunne landen buiten het Rijk, doch op deszelfs grenzen gelegen, of van naburigen grond op de frontieren van het Rijk ter weide zullen gebragt worden, mits dat dezelve op het uitgaan en inkomen respectievelijk ten naasten kantore zullen gevisiteerd, en het haar, de jaren en andere kenmerken zullen geboekt zijn, en het hoornvee gebrand met een gesteld teeken, waarna tot het ter weide brengen een ongezegeld wei-paspoort zal worden verleend, onder consignatie van of het stellen van voldoende cautie voor het inkomend of uitgaand regt, hetwelk zal moeten worden betaald en ten behoeve van het Rijk verantwoord, indien niet vóór den vijftienden November van elk jaar die zelfde alzoo ter weide gebragte paarden en beesten weder worden in- of uitgevoerd over hetzelfde kantoor, alwaar het wei-paspoort is afgegeven. Ingeval van weder in- of uitvoer binnen den bepaalden tijd, zal, nadat zulks door ten minste één der ambtenaren aldaar, in *dorso* van het wei-paspoort zal zijn verklaard, tegen intrekking van hetzelfde, door den ontvanger het geconsigneerd regt of de gestelde cautie worden terug gegeven.
- 5^o. Alle voorbrengselen van den grond, gewonnen op de landen van dit Koninkrijk of op die zijner vreemde naburen op de grenzen, en toebehoorende aan de wederzijdsche ingezetenen, gelijk mede mest-speciën en zaden, noodzakelijk tot de bebouwing dier landen, onder dien mits nogtans, dat altijd die uit- of invoer geschiede tusschen zon's op- en ondergang, en in het gewone seizoen van den oogst of der cultuur van elk soort van

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

- voortbrengfelen van den grond, en wijders, dat de possessie der voorschrevene grenslanden jaarlijks wordt bewezen op de respectie kantoren der inkomende en uitgaande regten, door een certificaat van den ontvanger of gaarder der grondbelastingen, alwaar dezelve landen op het kohier zijn gebragt, of door een huur-contract. De vrijstelling van regten in §. 4 en 5. hier boven vermeld, zal ook aan naburige vreemde ingezetenen verleend worden, doch niet anders dan wanneer Onze onderdanen gelijke vrijstelling genieten bij het inkomen en uitgaan op en van de landen dier naburen.
- 6°. Alle uitgaande levensmiddelen, als victualie of behoeften, die geleverd zullen worden aan Onze schepen van oorlog, partikuliere commissievaarders of aan schepen, ter commercie of ter vischerij uitgerust. En zullen de officieren der inkomende en uitgaande regten naauwkeurig moeten toezien, dat niet onder den naam van victualie meerdere of andere goederen met eenige commissievaarders, koopvaardij- of vischschepen worden medegenomen, dan men naar het getal der aan boord zijnde koppen en naar den aard en de distantie der reizen in redelijkheid berekenen kan benoodigd te zijn, des noods, ter beoordeeling van den directeur der inkomende en uitgaande regten in het ressort.
- 7°. Alle koopmanschappen, behoeften, eet- en drinkwaren, die voor rekening van het Gouvernement naar de Oost- en West-Indische Bezittingen of andere Etablissements van den Staat uitgevoerd, en van daar binnen dit Koninkrijk aangebragt worden; zullende het Departement van Koophandel en Koloniën daarvan ten genoeg doen blijken aan de administratie der inkomende en uitgaande regten
- 8°. De goederen gaande naar of komende van de kust van Guinea, zoo lang zulks door den Koning zal worden noodig geoordeeld, mits vóór de inlading of lossing daartoe de vereischte dokumenten ten kantore der inkomende en uitgaande regten zijn verleend, en voorbehoudens de noodige voorzorgen tegen alle misbruik
- 9°. De goederen, welke in uitheemsche of Nederlandsche schepen uit de Oost-Indische bezittingen van dezen Staat in eene haven van het moederland zullen worden aangebragt, zullen vrij zijn van inkomende regten, mits aan de administratie der in-

komende en uitgaande regten dengdelijk bewezen worde, dat aan de Nederlandsche autoriteiten in dezelve Bezittingen, van de geheele ladingen van zoodanige schepen de vastgestelde uitgaande regten zijn betaald geworden.

10°. De goederen welke met Nederlandsche schepen, uit Nederlandsche havens, worden vervoerd naar Suriname,

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 58.)

Ten aanzien der goederen, komende van de Kust van Guinea en uit de Oost-Indische Bezittingen van den Staat, onder §. 8 en 9. vermeld, zal niet te min moeten worden in acht genomen, dat, voor zoo verre dezelve anders dan in producten van den grond of grondstoffen mogen bestaan, de toegestane vrijdom van inkomende regten zich niet verder zal uitstrekken, dan ten bedrage der in de Nederlandsche etablissementen op de Kust van Guinea, of in de Oost-Indische bezittingen van den Staat, geheven wordende uitgaande regten, en dat alzoo, wanneer aldaar van de goederen, welke geene producten van den grond of grondstoffen zijn, of in het geheel geene, of mindere uitgaande regten dan de alhier gevorderd wordende inkomende regten bedragen mogten, zijn betaald, in dat geval de geheele inkomende regten, of hetgeen dezelve alhier meerder dan de aldaar betaalde uitgaande regten zoude mogen bedragen, zal moeten worden voldaan of bijbetaald.

ZESDE HOOFDSTUK.

Van de liniën van toezigt aan de landzijde en de rivieren.

Art. 56. Er zullen aan de landgrenzen worden geforemeerd, en bij een afzonderlijk reglement van punt tot punt worden aangewezen, twee liniën, loopende de eene zoo na mogelijk langs het vreemde grondgebied, en die zal zijn de *grenslinie*, en de andere langs dezelve, binnenwaarts, op den afstand van min of meer een uur gaans, naar mate van lokale omstandigheden, en die zal zijn de *binnenlinie*.

Art. 57. Buiten den strook lands, welken deze twee liniën tusschen elkanderen insluiten, zal de binnenlandsche circulatie en vervoer van goederen, voor zoo veel aangat het vak der inkomende en uitgaande regten, vrij-

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

lijk mogen geschieden, zoo dat voor het transport van goederen van de eene binnenlandsche plaats naar de andere, op dit vrije territoir, geene binnenlandsche paspoorten zullen worden vereischt.

Art. 58. Alle goederen, die niet begrepen zijn in art. 69, mogen in of tuschen de liniën, dat is, op of over het onvrije territoir, niet worden geladen, gelost en vervoerd, anders dan met behoorlijk dokument, en na zonne-opgang en vóór zonne-ondergang, ten zij voor dit laatste speciale permissie door den eersten ambtenaar in *loco* mogt zijn verleend. En zal aldaar ook geene lading of losfing mogen geschieden, dan in presentie of onder opzigt van ten minste één bediende, waarvan door aantekening op den rug van het dokument zal moeten blijken, alles op pene van verbeurte der goederen en eene boete van drie honderd guldens.

Art. 59. Op gelijke straffe zal geen vervoer van goederen op het onvrije territoir, al is het dat dezelve van de gewone dokumenten zijn voorzien, mogen plaats hebben buiten de route, door de ambtenaren in de dokumenten uitgedrukken; des dat, ingevalle naar de plaats der destinatie van de goederen meer dan eene route leidt, de ambtenaren daarop zullen stellen zoodanige route, als hen door den aangever bij het biljet van aangifte zal worden verzocht, op de boete van vijftig guldens, door de ambtenaren te verbeuren voor elk dokument, waarop zij of geene of eene verkeerde route zullen gesteld hebben.

Art. 60. Op de grenslineie zullen worden geplaatst kantoren van expeditie, en op de binnenlinie kantoren van betaling.

Art. 61. Op de kantoren van de beide liniën zullen dokumenten, zoo van binnenlandsche paspoorten als vervoer-biljetten, worden afgegeven, met welke de goederen, die tuschen de liniën op het onvrije territoir circuleren, zullen moeten voorzien zijn.

Art. 62. Tuschen de voorschreven liniën of op het onvrije territoir, op plaatsen of in gemeenten, alwaar de bevolking niet uit ten minste twee duizend zielen bestaat, is het aanwezen, aanleggen of aanhouden van alle magazijnen en nederlagen van goederen of koopmanschappen verboden, op verbeurte der goederen en eene boete van honderd guldens, te betalen door den genen, in wiens huis, schuur, tuin of erf, de nederlage zich bevindt, ten zij de eigenaar mogt kunnen doen blijken, dat die goederen buiten zijne kennis aldaar nedergelegd waren.

Door de bevolking van twee duizend zielen wordt ver-

staan, *die op de plaats zelve zamen wonen*, namelijk in de huizen, die tot de kom van de plaats of het dorp behoren, en in eenen redelijken zin niet kunnen beschouwd worden als daarvan te zijn afgescheiden.

Art. 63. Het verbod, in het voorgaande artikel vervat, zal echter geenszins toepasselijk zijn op goederen, waarmede een gepatenteerd koopman of winkelier zijn handel drijft *en detail*, en mits echter derzelver hoeveelheid, die zich in zijn pakhuis of winkel bevindt, niet meer bedraagt dan men redelijker wijs veronderstellen kan tot zijn debiet noodig te zijn.

Evenmin zal hetzelfde toepasselijk zijn op granen of andere veldgewassen en versche boomvruchten, en andere producten van den grond, noch ook op de voortbrengselen der op het onvrjfe territoir bestaande fabrieken, die zich in derzelver etablissementen zullen bevinden; zulende, bij de eventuele daarstelling der dubbelde linie van toezigt, op de lokale belangen der gewesten speciaal gereflecteerd worden.

Art. 64. Dien ten gevolge zullen de bedienden der uitgaande en inkomende regten, binnen de liniën of op het onvrjfe territoir, onderzoek in de woningen kunnen doen, daar waar zij op gegronde suspiciën oordeelen mogten verboden magazijnen of nederlagen te zijn, mits hetzelfde geschiede na zonne-opgang en vóór zonne-ondergang, en de gemelde bedienden daartoe door den naasbij zijnde ontvanger der administratie van de inkomende en uitgaande regten schriftelijk geautoriseerd, en voorts geassisteerd zijn door een lid van het gemeente-bestuur of een publiek persoon, door den voorzitter van het bestuur gecommiteerd. Wordende voor het overige aan gemelden ontvanger opgedragen om te zorgen, dat deze visitatiën niet noodeloos worden vermenigvuldigd, of de ingezetenen aan vexatiën bloot gesteld.

Art. 65. De bedienden der inkomende en uitgaande regten, die bevonden zullen worden huiszoekingen gevraagd en uitgeoefend te hebben, zonder daartoe door de omstandigheden behoorlijk gemagtigd te zijn, zullen naar vereisch van zaken worden gecorrigeerd of gestraft, en aansprakelijk zijn voor de vergoeding van de schade en nadeelen, welke die gene, aan wiens huis, schuur, enz. de recherche onbehoorlijk heeft plaats gehad, billijker wijze zoude kunnen vorderen.

Art. 66. Tot voorkoming van sluikerijen zal niemand vermogen dezerzijds eenige schuit, schuifjes of boot te hebben of te houden op eenige rivier van het Koninkrijk,

(Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

welke dezelfs grondgebied onmiddellijk van dat van eenige andere Mogendheid afscheidt, zonder eene schriftelijke autorisatie, daartoe van den Directeur der inkomende en uitgaande regten van de directie, waaronder hij behoort, verzocht en van denzelven verkregen te hebben, op eene boete van twee honderd guldens

Van deze bepaling worden uitgezonderd alle zoodanige transportmiddelen, als noodig erkend zijn tot onderhoud van den publieken dienst.

Art. 67. Op het onvrjje territoir zal geene nieuwe spijker-, papier- of andere groote fabriek mogen opgericht worden, zonder Onze uitdrukkelijke autorisatie.

Art. 68. Alle vervoer van goederen en koopmanschappen, welke tusschen de liniën of op het onvrjje territoir circuleren, zal moeten geschieden op de volgende documenten, die *gratis* zullen verleend worden, te weten:

1°. Voor goederen ten uitvoer verboden, op binnenlandseh paspoort, onder borgtocht voor de dubbele waarde der goederen;

2°. Voor de goederen, welke bij het tarief met uitgaande regten zijn belast, met binnenlandsche paspoorten, onder borgtocht voor het bedrag der regten.

3°. Voor goederen, welke bij het tarief op het uitgaan zijn vrijgesteld, op vervoer-biljetten.

Art. 69. Kleine partijen levensmiddelen en andere waren voor huisfelijk gebruik dienende, mitsgaders alle voortbrengselen van den grond, die van de akkers naar de schuren of ter molen om te malen, mitsgaders alle deze artikelen die op de gewone marktdagen van het platte land naar de naburige markt gebragt worden, en eindelijk alle mest-speciën, zullen geheel en al zonder dokumenten mogen vervoerd worden, onverminderd het regt van recherche en visitatie.

Art. 70. Op de uitgifte der binnenlandsche paspoorten, die op of tusschen de liniën worden verleend, mitsgaders op derzelver zuivering, intrekking of andere formaliteiten, hoe ook genaamd, zal van applicatie zijn af hetgeen bij art. 78 en andere wegens de binnenlandsche paspoorten is voorgeschreven.

Art. 71. De afstanden tusschen de eerste wachten of niterste posten en de kantoren in de plaatsen, in het reglement te bepalen, maken, op de rivieren, de liniën van toezigt of het onvrjje territoir uit, waarop bijzonder de

artikelen 58, 68, 69 en 70 dezer wet mede van toepassing zijn.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

ZEVENDE HOOFDSTUK.

Van de linie van toezigt aan de zeezijde.

Art. 72. De tuschenruimte van de zeestranden tot op zeven honderd rijnlandsche roeden landwaarts van de plaats, alwaar bij gewonen vloed de dijken, duinen en dammen door de zee worden bespoeld, maakt de grens-linie of het onvrije territoir aan de zeezijde uit, de steden en forten als daar buiten liggende gerekend, behoudens zoodanige uitzonderingen, als zullen vervat zijn in hetzelfde reglement, als waarbij ingevolge art. 56 de liniën aan de landzijde van punt tot punt zullen worden aangewezen.

Art. 73. De kantoren der inkomende en uitgaande regten, aan of in de nabijheid der zeestranden gevestigd, zullen de noodige dokumenten verleenē voor de goederen, welke aldaar op het onvrije territoir zullen circuleren, of welke men van binnen het Rijk aldaar zoude willen aanbrengen, voor zoo verre deze laatste niet komen van eene binnenlandsche plaats, alwaar een kantoor bestaat, op hetwelk de vervoerder mogt verkozen hebben het vereischte dokument te ligten.

Art. 74. In deze linie, als ook op Texel en verdere eilanden noordwaarts, mitsgaders op het eiland Rozenburg, welke alle worden verstaan in het onvrije territoir gelegen te zijn, is het aanwezen, aanleggen of aanhouden van alle magazijnen of nederlagen van goederen verboden, op verbeurte der goederen en eene boete van honderd guldens, te betalen bij den geen, in wiens huis, schuur, tuin of erf de nederlage zich bevindt. En zijn ook de artikelen 58, 59, 63, 64, 65, 67, 68, 69 en 70 der tegenwoordige wet in dezelfde linie en op gezegde eilanden van applicatie.

Art 75. Geene goederen of koopmanschappen zullen mogen worden uitgevoerd of ingebracht van of op de buitenstranden of zeekusten van het Rijk, anders dan met speciaal consent, op pene van confiscatie der goederen en eene boete van vijf honderd guldens, voor zoo verre geene termen zijn tot de applicatie van artikel 43 dezer wet.

En worden te dezen mede voor zeekusten gehouden de zoomen van de monden der zeegaten tot daar, alwaar het

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.) eerste kantoor van inkomende regten of van inkleding gevestigd is.

Art. 76. Hiervan zijn uitgezonderd de goederen herkomstig uit gestrande schepen of door nood buiten boord geworpen, alsmede de versche, gedroogde, gerookte of gezoute visch van de nationale vischerij; mogende deze visch zoo wel bij nacht als bij dag, en zonder eenig document, binnen de in art. 72. vermelde linie vervoerd worden; en wordt omtrent de gestrande of strandgoederen gerefereerd aan art. 144 en volgende.

ACHTSTE HOOFDSTUK.

Van de kustvaart en den vervoer van goederen van en naar binnenlandsche plaatsen over vreemd grondgebied.

Art. 77. Alle goederen, waren en koopmanschappen, die van de eene plaats, gelegen binnen het Koninkrijk, over zee, naar eene andere plaats, mede binnen hetzelfde Rijk gelegen, verzonden worden, zullen aan geene betaling van uitgaande of inkomende regten, de schepen aan het buitenlandsch lastgeld onderworpen zijn; gelijk mede van de betaling dier regten vrij zullen zijn zoodanige goederen, waren en koopmanschappen, die, over land verzonden wordende, van de eene plaats in dit Koninkrijk naar eene andere, binnen deszelfs limiten gelegen, aldaar niet langs den naasten weg zouden kunnen aankomen, zonder het vreemd territoir te pasferen, echter onder de formaliteiten hierna volgende.

Art. 78. Van zoodanige goederen zal op het kantoor der aangifte moeten worden geligt een binnenlandsch paspoort, bij hetwelk voldoende cautie of borg zal moeten gesteld worden:

- 1^o Voor goederen, die ten uitvoer verboden zijn, voor de dubbele waarde derzelven en eene boete van duizend guldens.
- 2^o Voor goederen, aan uitgaande regten onderworpen, voor het montant van het dubbel dier regten.

Bij welke borgtocht de verzender en de borg zich ieder in *solidum* zullen verbinden, om, binnen den tijd die in het paspoort zal worden bepaald, in te leveren een certificaat, gesteld op den rug van het paspoort en door den ontvanger en een ander ambtenaar van het bij

het paspoort gedefinieerde kantoor der inkomende en uitgaande regten gerekend, bij hetwelk volledig bewezen wordt, dat de goederen ter gedestineerde plaats aangekomen of langs het kantoor gepasseerd zijn, ofte, bij gebreke van dien, het montant der dubbele waarde en de boete, of de dubbele uitgaande regten, naar mate dat het geval is, op te leggen en te betalen.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Art. 79. Het zal aan de verzenders vrijstaan, des verkiezende, het montant der regten te consigneren, waarvan als dan op de registers aanteekening zal moeten geschieden.

Art. 80. In de voorschreven binnenlandsche paspoorten zullen moeten worden uitgedrukt de kwantiteit en soorten, de merken, de nummers en de waarde der goederen, de naam van den koopman en van den schipper of vochtman, de plaats der destinatie, de te lande te houdene route, de tijd voor den vervoer geaccordeerd naar de distantie der plaatsen en het jaarsaizoen, en eindelijk de tijd, binnen welken hetzelfde, met certificaat van zuivering voorzien, zal moeten worden terug gebracht.

Art. 81. Zoodanige der aldus verzonden wordende goederen, welke bij den uit- of invoer verboden, of bij de waarde hooger dan tegen drie percent belast zijn, zullen daarenboven worden geplumbeerd.

Art. 82. De schippers en voerlieden zullen gehouden zijn de bij hen geladene goederen, in dezelfde kwaliteit en kwantiteit als op het binnenlandsch paspoort is uitgedrukt, te vertoonen; te weten, die ter zee verzonden worden, op het kantoor van de plaats der destinatie, en dezulken die over land vervoerd worden, aan alle de kantoren op de pasfagie gelegen; zullende ten bewijze daarvan de ambtenaren op die kantoren de voorschreven paspoorten viseren. En zullen de ambtenaren op het kantoor der destinatie het paspoort niet mogen zuiveren, dan na behoorlijke visitatie en accoord-bevinding der goederen, en wanneer dezelve binnen den bij het paspoort voorgeschreven termijn zijn aangekomen.

Art. 83. Indien de goederen onder wege mogten zijn opgehouden door vorst, sluiting der barrières, atapping van kanalen, die van publieke notoriëteit zijn, of door andere onvoorziene roevallen, die aanleiding mogten gegeven hebben, dat dezelve niet binnen den gedefinieerden tijd ter plaats der destinatie hebben kunnen aankomen, zal daarvan, het zij door zee-protest in behoorlijken form, of door het gemotiveerd attest, door de beambten op de kantoren van pasfagie op het paspoort te stellen,

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
n^o. 53.)

of door legale acte, gepasseerd of geaffirmeerd voor de competente autoriteit, ter plaatse alwaar het oponthoud heeft bestaan, moeten consteren.

Art. 84. Geene der voorschreven acten zullen door partikuliere verklaring van getuigen kunnen vervangen worden; ook zullen die acten niet worden geadmitteerd, ten ware dezelve te gelijkertijd met de goederen worden gepresenteerd.

Art. 85. Wanneer behoorlijk en zonder eenige billijke suspicie voldaan is aan de formaliteiten bij het paspoort uitgedrukt, of dat de acten, hier voren omschreven, in orde zullen zijn bevonden, zal de zuivering van hetzelfde paspoort door de geëmpliojeerden niet mogen worden geweigerd, op pene van verantwoordelijk te zijn wegens alle kosten, schaden en interesen; en zal, in cas van weigering, de vervoerder gehouden zijn, daarvan legale acte te doen opmaken, welke dadelijk aan den ontvanger van het kantoor zal moeten worden gesinsinueerd.

Art. 86. Ingevalle, door het niet voldoen aan de bepalingen, in het paspoort voorgeschreven, de zuivering zal moeten worden geweigerd, zoo als hiervoren bij art. 82. is gezegd, zullen van de gepermitteerde goederen, in het paspoort vermeld, de inkomende regten moeten betaald worden, even als of de invoer van buiten 's lands was geschied, en ingevalle het paspoort voor contrabande goederen mogt zijn verleend, zullen dezelve niet worden geadmitteerd; alles zonder prejudicie aan de betaling der dubbele uitgaande regten, dubbele waarde der goederen en de boete, bij art. 78. gemeld, waarvan de invordering op de plaats der afzending tegen de verzenders en derzelver borgen zal worden vervolgd.

Art. 87. Indien bij de visitatie van het kantoor van passagie, of op dat der destinatie, de goederen, met die op het paspoort vermeld, in soort mogten verschillen, zullen dezelve worden aangehaald en geconfisqueerd, boven en behalve eene boete van vijf honderd guldens, ten laste des vervoerders, behoudens het verhaal van dezen op de verzenders.

Art. 88. Indien de kwantiteit minder mogt bevonden worden dan op het paspoort is uitgedrukt, zoo zal de zuivering van het paspoort slechts voor de bevondene kwantiteit mogen geschieden; wanneer dezelve meerder is, en dit meerdere beneden een twaalfde gedeelte van het geheel blijft, zullen van dat meerdere de enkele regten betaald worden, edoch boven het twaalfde zijnde,

zal al hetgeen de op het paspoort uitgedrukte kwantiteit Wet van 3 Oct.
 te boven gaat worden geconfisqueerd.

Art. 89. Wanneer, in plaats van gepermitteerde goederen, op het paspoort vermeld, bij de visitatie verbodene goederen mogten gevonden worden, zullen alle de over de bevestiging der regten van in- en uitvoer.
 verbodene goederen worden geconfisqueerd, met verbeurte eener boete van vijf honderd guldens, daarenboven; (Staatsbl. no. 52.)
 alles zonder eenige prejudicie ten aanzien der condemnatiën tegen de afzenders en hunne borgen, ten gevolge hunner borgtogten, van wege het kantoor der afzending in het werk te stellen.

Art. 90. Om zich van de echtheid der certificaten van zuivering te verzekeren, en om dienaangaande actie te kunnen instituëren, wordt aan de administratie der inkomende en uitgaande regten gelaten de tijd van zes weken na de inlevering; na verloop van dien tijd zal dezelve deswege niet meer in regten ontvankelijk zijn.

Art. 91. De binnenlandsche paspoorten behoorlijk gezuiverd ingeleverd zijnde, zal de borgtogt, in tegenwoordigheid der borgen of van hunne gemachtigden, worden gerolfeerd; van welk roljement, des gevorderd wordende, tegen behoorlijk salaris, een certificaat zal worden gegeven.

Art. 92. Zoo de certificaten van zuivering niet binnen den tijd, in het paspoort bepaald, zijn ingeleverd, zal, tot voldoening van de dubbele regten, of, naar mate dat het geval exteert, tot betaling der dubbele waarde van de goederen en de boete, worden geprocedeerd.

Indien nogtans de borgen, binnen zes maanden na verloop van den termijn bij het paspoort bepaald, de certificaten van zuivering in goede orde en, binnen den tijd in het paspoort bepaald, afgeteekend, of de in art. 85 bedoelde acte der door de geëmploijeerden gedane weigering, inleveren, zullen dezelve genieten restitutie van de regten, boeten en andere sommen, die zij mogten hebben betaald, mits voldoende de kosten op de zaak gevallen. Na expiratie van voorschreven termijn zal, ten aanzien der gemelde betaalde sommen, geene hoegenaamde reclame meer worden aangenomen, maar zullen dezelve in de publieke schatkist worden overgestort.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

NEGEND E H O O F D S T U K .

Van den uitvoer ter zee.

Art. 94. Van alle goederen ter zee uitgaande, zullen de regten moeten worden betaald ter plaatse van de eerste inlading of afschepping, het zij dat die dadelijk in het schip, hetwelk met dezelve naar buiten 's lands zal vertrekken, geladen worden, of wel met ligters of andere vaartuigen worden vervoerd, om elders in het voorschreven schip te worden ingeladen.

Art. 95. Dezelve goederen moeten worden geladen en vervoerd in de schepen van die schippers, op wier namen de paspoorten zijn uitgegeven, zonder dat die in andere schepen mogen worden ingescheept of overgeladen, op eene boete van vijf honderd guldens; ten ware de schippers, door gebrek aan water, genoodzaakt waren te ligten, in welk geval zij eenige goederen zullen mogen overzetten in andere vaartuigen, mits die vaartuigen verblijven bij die schepen, waaruit de goederen geligt zijn, of dat daartoe alvorens schriftelijk consent was bekomen bij den eersten ambtenaar van de inkomende en uitgaande regten, aldaar residerende; van het verleenen van welk consent op den rug van het paspoort door denzelfden zal moeten worden melding gemaakt.

Art. 96. De schippers van de plaats hunner lading afgaande, zullen gehouden zijn, alle de paspoorten van hunne ingeladene goederen bij hunne schepen bij der hand te hebben, om op de uiterste wacht en ook, des gerequireerd, onder wege aan de commissen te vertoonen, om daarop gevisiteerd te kunnen worden, op verbeurte eener boete van vijf-en-twintig guldens voor iederen dag, ter tijd toe dat zij aan de commissen de paspoorten vertoond zullen hebben, mits de geheele boete niet te boven ga de somma van twee honderd guldens voor ieder ontbrekend paspoort.

Art. 97. Dezelve zullen daar en boven bij zich moeten hebben de acte van afrekening wegens de goederen, met hunne schepen ingebracht, om op de uiterste wacht te worden vertoond en overgegeven, op eene boete van drie honderd guldens.

Art. 98. De schippers zullen onder wege, des gerequireerd, de visitatie hunner ladingen moeten laten geschieden, op de boete van drie honderd guldens. Door deze visitatie zal zoo min mogelijk oponthoud aan de schippers in hunne rels mogen worden veroorzaakt, en

zullen daarvoor geene kosten aan hen kunnen afgevraagd worden, ten zij het gedrag van de schippers aanleiding tot die kosten zoude hebben gegeven.

Art. 99. De commissen de voorschrevene visitatie doen, zullen de paspoorten met de lading confronteren en, zulks in orde bevindende, afteekenen, *binnen scheepsboord*; zullende zij met de paspoorten nimmer van de schepen aan land mogen gaan of eenige paspoorten naar zich mogen nemen, ten ware zij vermeenden eenige fraude ontdekt te hebben; in welk geval zij zich uiterlijk binnen twee uren moeten verklaren, immers wanneer het oponthoud nadeel aan de reize konde toebrengen.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Art. 100. De schippers gekomen zijnde, aan de uiterste wacht, zullen, ten einde te worden uitgeklaard, gehouden zijn, in tijds het anker te laten vallen, of, om in hunne reize niet vertraagd te worden, tijdig een sein te doen, met het uitsteken van een riem of ander seinteecken, op de boete van vijf honderd guldens; en zullen de commissen daarop zoo spoedig mogelijk aan boord moeten komen, om de visitatie te verrigten.

Art. 101. De visitatie gedaan zijnde, zal de schipper het paspoort of de paspoorten, gelijk mede de afrekening, wegens goederen met hetzelfde schip ingebracht, aan den commiss of de commissen moeten overgeven, om bij dezelven ingetrokken te worden; doch zal aan den schipper, des begeerende, eene kopij authentiek van de afrekening gegeven moeten worden.

Art. 102. De schipper benevens de stuurman zullen daarenboven moeten verklaren, dat zij geene goederen geladen hebben dan die, welke op de paspoorten zijn gespecificeerd, waartegen aan hen zal worden afgegeven eene acte van visitatie of klaring, door twee commissen onderteekend.

Art. 103. De schippers, na gedane visitatie en uitklaring, op nieuw eenige goederen komende in te nemen, zullen andermaal sein moeten doen, op de boete van drie honderd guldens. En zal de nadere visitatie en klaring op dezelfde wijze als voren moeten geschieden.

Art. 104. Zoo dikwijls eenige goederen door kagen of andere vaartuigen aan eenige schepen, ter uiterste wacht gepasceerd zijnde, worden nagebracht, zullen de schippers niet gehouden zijn andermaal sein te doen; doch zullen, ten einde voor te komen de fraudes, welke hieruit zoude kunnen ontstaan, geene vaartuigen aan eenige van dezelve schepen goederen mogen brengen, dan

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

na vertooning van de paspoorten aan den commissen of commissen op de uiterste wacht, en de schippers ook geene goederen uit dezelve vaartuigen mogen innemen, dan na dat dezelve paspoorten aan hen geëxhibeerd zullen zijn, en zij uit de aantekeningen der commissen in dorso van de voorschreven paspoorten te stellen, zullen hebben gezien dat de goederen bevorens zijn gevisiteerd geworden op de uiterste wacht; alles op pene van vijf honderd

guldens, te verbeuren bij een iegelijk van de contrave-niërende schippers, kaaglieden of schuitenvoerders, welke beide laatstgemelden, na de overzetting der goederen in de zeeschepen, de daartoe betrekkelijke paspoorten aan de ambtenaren ter uiterste wacht zullen moeten terug brengen, om ingetrokken te worden, op pene als voren.

Art. 105. Tot de voorschreven verklaring van de schippers en stuurlieden, en acte van visitatie en klaring, worden gebruikt de formulieren hierna volgende:

Wij ondergeschreven schipper en stuurman, gedestineerd te varen naar verklaren hiermede, dat in ons onderhebbend schip geene andere of meerdere goederen, waren of koopmanschappen zijn geladen, dan alleen die vermeld zijn in de paspoorten, welke wij alhier op de uiterste wacht van het Koninkrijk der Nederlanden aan de commissen ter recherche hebben overgeleverd en vertoond, en dat daarin geene fraude is gepleegd, noch daarin eenige verandering gemaakt, noch ook eenige varen, kisten, kasten, balen, enz. zijn geopend: belovende voorts opregtelijk, dat wij, na de gedane visitatie van de voorzeide commissen, geene andere of meerdere goederen in het voorschreven ons onderhebbend schip zullen laten inladen of overnemen, ten zij daarvan mede ten kantore der inkomende en uitgaande regten behoorlijke aangifte zal zijn gedaan, en dat ons hetzelve zal gebleken zijn bij de paspoorten, die ons van zoodanige na ineladene goederen zullen worden overgeleverd, en voorts dat wij niet zullen toelaten, dat daarin hier te lande eenige verandering zal worden gemaakt, of eenige varen, kisten, balen, enz. geopend.

Wij ondergeschreven commissen ter recherche, verklaren en attesteren mits deze, dat wij het schip, genaamd, gevoerd door schipper, en de goederen daarin geladen, hebben gevisiteerd en bevonden alles wel en opregtelijk ten kantore der uitgaande en inkomende regten aangegeven te zijn, voor zoo ver ons uit

alle mogelijke vergelijking van paspoorten met de ingelade goederen heeft kunnen blijken, en dat wij den voorzeden schipper en zijn stuurman de hier boven staande verklaring hebben afgevorderd en dezelve in onze presentie doen teekenen.

Actum den, enz:

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Art. 106. Indien er buiten de plaatsen, alwaar de paspoorten zijn geligt en de goederen in de schepen zijn geladen, geene uiterste wacht gevonden wordt, zal deze plaats zelve voor de uiterste wacht gehouden worden, en zullen de schippers verplicht zijn hunne paspoorten en acte van afrekening aan de commissen aldaar overtegeven, en in derzelver handen de hier bovengemelde verklaring te doen; waar tegen hen dan door de commissen eene acte van visitatie zal worden gegeven, zoo als hier voren art. 105 is bepaald.

Art. 107. De slootsen zullen niet vermogen toetelaten, dat de naar zee gaande schepen, tusschen de plaats der inlading en de uiterste wacht, of ook verder binnen gaars, eenige koopmanschappen innemen of losen, ten zij in de gevallen en op de wijze in art. 95, 103 en 104 gemeld; zij zullen ook geene schepen naar zee mogen brengen, dan na zich de acte van uitklaring te hebben doen vertoonen; alles op de boete van vijf honderd guldens, tot welker voldoening zij, in cas van non-betaling, bij praeate executie van hunne gereedste goederen, geconstringeerd en des noods gegijzeld zullen worden.

Art. 108. De commissen op de uiterste wacht zullen aantekening en registers houden van de schippers en schepen, die door hen gevisiteerd en geklaard zijn, en te dien einde kunnen volstaan, mits alleen aantekennende den naam van dezelve schippers en schepen, met bijvoeging van den dag wanneer, om bij verlies of verlegging van de acten van visitatie en klaringen, en bij andere gelegenheden, daartoe recours te kunnen nemen.

TIENDE HOOFDSTUK.

Van den uitvoer langs de rivieren.

Art. 109. Des Rijks regten van de goederen, uitgaande langs de rivieren, zullen moeten betaald worden ter plaatse van de eerste inlading of afcheeping, voor

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

zoo verre aldaar een kantoor van inkomende en uitgaande regten aanwezig is, en anderszins aan de kantoren der binnenlinie, welke nader zullen aangewezen worden, alwaar dezelve in alle gevallen aan de visitatie onderworpen zullen zijn.

Art. 110. En zijn met opzigt tot het uitgaan langs de rivieren mede van toepassing de bepaling in art. 95 dezer wet vervat, en ook de artikelen 96, 98 en 99, indien de inlading is geschied op eene plaats alwaar een kantoor bestaat.

Art. 111. De schippers, langs de rivieren uitvarende, zullen de paspoorten van hunne goederen op de uiterste wacht moeten laten intrèkken, op eene boete van drie honderd guldens, waar tegen aan hen, des begeerende, zal worden afgegeven voor elk paspoort een renversaal, precieselijk met den inhoud der paspoorten, overeenkomende, of wel eene acte van uitklaring, bevattende eene specifieke opgave van de goederen in de gezamenlijke paspoorten gemeld en van de regten daarvoor betaald.

ELFDE HOOFDSTUK.

Van den uitvoer te lande.

Art. 112. De aangifte en betaling der regten van alle goederen, waren en koopmanschappen, te lande uitgaande, zal moeten geschieden op een der kantoren, gelegen op de binnenlinie, bij art. 56 gemeld, en in de nabijheid van welke kantoren, binnenwaarts op de groote wegen, die naar de kantoren leiden, zullen worden geplaatst palen, waarop de woorden *inkomende en uitgaande regten*, ten einde de uitvoerders of geleiders der goederen te waarschuwen, dat zij het opvrije territoir, in art. 58 aangewezen, naderen, op hetwelk de goederen niet mogen gebragt worden, dan na dat daartoe behoorlijke aangifte gedaan en het vereischte dokument verkregen zal zijn.

Art. 113. Wanneer echter de goederen uit het binnenste des Rijks komen van eene plaats, alwaar een kantoor van inkomende en uitgaande regten is gevestigd, zal het aan de verzenders vrijstaan, om de aangifte en betaling der regten aldaar te doen, onverminderd het recht van visitatie door de ambtenaren op de beide linien.

Art.

Art. 114. Na betaling der uitgaande regten zal aan den aangever worden ter hand gesteld een uitgaand paspoort, onder geleide van hetwelk de goederen, na de visitatie derzelve zal geschied, en zulks door een ambtenaar in *dorso* van het paspoort zal geattesteerd zijn, binnen den daarbij uitgedrukten tijd, het onvrjfe territoir, langs de heerebaan, zullen mogen passerén tot aan het naaste grenskantoor.

Wet van
3 Oct.
over de
heating der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Art. 115. Op het grenskantoor zal, tegen intrekking van het paspoort, worden uitgegeven een renversaal, waarmede de goederen het vreemd grondgebied zullen kunnen bereiken, mits tot op dat grondgebied volgende de heerebaan, op straffe als in art. 5 is gemeld.

Art. 116. De kooplieden of voerlieden, welke met de goederen het grenskantoor zullen passerén, zonder de paspoorten op hetzelfde te hebben vertoond, om ingetrokken en met een renversaal verwisseld te worden, zullen verbeuren eene boete van drie honderd guldens.

TWAALFDE HOOFDSTUK.

Van den invoer uit zee.

Art. 117. De administratie zal zorg dragen, dat de inkomende schippers op de eerste wacht slomme geïnformeerd kunnen worden van de orders, bij deze wet, en vooral op het stuk der generale verklaring gestatueerd.

Art. 118. Alle schippers en stuurlieden, uit zee inkomende, zullen, ten laatste binnen vier en twintig uren na hunne aankomst, ter eerste wacht tot de inklaring, hunne generale verklaring aan de daartoe gestelde commissen moeten overgeven, alvorens te mogen opzeffen, ten ware zij voldoende konden doen blijken, dat zulks door ijsgang of andere buitengewone toevallen volstrekt onmogelijk ware geweest; in welk geval de generale verklaring ter plaatse der destinatie van de schepen zal moeten geschieden, binnen gelijken tijd van vier-en-twintig uren na aankomst aldaar; alles op de boete hiet achter bij artikel 131 gestatueerd.

Zullende de zondagen, en andere dagen aan den godsdienst toegewijd, daaronder niet begrepen zijn.

Art. 119. Het zal echter aan de ambtenaren van de inkomende en uitgaande regten vrijstaan, om, dadelijk

J. B. van 1816. 2de Stuk. O

Wet van na het arriveren van het schip, den schipper en stuur-
 3 Oct. man te sommen, om, zonder verwijl, de generale ver-
 over de klaring over te geven, en, indien zij zulks weigeren,
 heffing der als dan twee wakers op het schip te stellen, ten koste
 regten van in- en uit- van den schipper.

voer. Art. 120. Geene uit zee inkomende goederen zullen
 (Staatsbl.) mogen worden gelost, noch eenige loscedullen daartoe
 no. 53. uitgegeven, vóór dat de generale verklaring, hiervoren
 gemeld, door den schipper en stuurman van het schip
 zal zijn beëdigd.

Art. 121. De commissen zullen de schippers, alvorens
 hunne generale verklaring aan te nemen, moeten adver-
 teren, dat de corporele eed daarop, ter plaatse hunner
 destinatie, zal moeten worden afgelegd, en zullen voorts,
 na het bekomen der verklaring, dezelve, zonder uitsel
 moeten zenden of overgeven aan het kantoor op de plaats
 waarheen de schepen zijn bestemd.

Art. 122. En zullen de schippers een dubbel van de-
 zelve generale verklaring aan de voorschreven commissen
 van de eerste wacht moeten presenteren, en dezelve com-
 missen gehouden zijn die te collationeren met het origi-
 neel, en daarop te noteren den dag van het overleveren
 van het origineel, en alzoo te onderteekenen: zullende
 het voorsz. dubbel aan de schippers dienen, ingevale zij
 ter gedestineerde plaats mogten arriveren eerder dan de
 generale verklaring, om van het overleveren van dien te
 kunnen doen blijken.

Art. 123. De voorsz. generale verklaring zal moeten
 inhouden de lijst van alle de ingeladene goederen, met
 uitdrukking van de soorten van dien en hare kwantiteit en
 kwaliteit, en met bijvoeging van de nummers en merken
 waarmede elk vat, baal, pak, kist, kas, enz. volgens de
 originele cognoscementen is gemerkt.

Art. 124. Ingevalle de schippers en stuurlieden omtrent
 eenige goederen niet mogten weten, wat ieder pak, vat,
 baal, kist, kas, enz. inhoudt, en dezelve mitsdien op-
 geven voor onbekend, of wel onder de algemeene bena-
 ming van *koopmanschappen*, zullen de schippers gehouden
 zijn hunne originele cognoscementen bij de generale ver-
 klaring te vertoonen, en uit dezelve niet consterende de
 kwaliteit en kwantiteit der goederen, zullen de commissen
 het schip, waarin zoodanige goederen zich bevinden,
 met eene wacht, ten koste van den schipper, opzenden
 naar de plaats der destinatie, om dezelve goederen aldaar
 onder custodie van 'slands bedienden te stellen, tot zoo
 lange door de geïnteresseerden, des noods na oculaire in-

specifie, behoorlijke declaratie en aangifte van den inhoud zal gedaan zijn.

Art. 125. De voormelde generale verklaring zal moeten worden onderteeekend door den schipper en den stuurman, en wordt voor dezelve gearresteerd het hierna volgende formulier:

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

„ *Wij ondergeschreven schipper en stuurman van het*
„ *schip genaamd onze tegenwoordige la-*
„ *ding ingenomen hebbende te en gedestineerd*
„ *naar verklaren, dat wij geene andere of*
„ *meerdere goederen, waren of koopmanschappen, in of*
„ *binnen de zeegeaten van het Koninkrijk der Nederlanden*
„ *hebben gebragt, dan die genoemd en uitgedrukt zijn in*
„ *dese onze generale verklaring; dat ook geene van onze*
„ *ingeladene goederen zijn verpakt, veranderd, verwis-*
„ *seld of verminderd, in 't geheel of ten deele, gelijk wij*
„ *ook belooven geene zoodanige verwisseling, verandering,*
„ *verpakking of vermindering in het geheel of ten deele*
„ *te zullen bevelen of toe te laten; en verbinden ons, om,*
„ *in cas van ligting, geene meerdere of andere goederen*
„ *in den ligter te zullen overladen, dan wij bij voorsz.*
„ *faktuur of specificatie zullen hebben uitgedrukt, en in*
„ *dier voege, als bij art. 129 van de wet van den 3den*
„ *October 1816 is bepaald; dat wij ook in deze generale*
„ *opgave alle de goederen onder hunne regte, ware en*
„ *gewone benaming, voor zoo verre de goederen aan ons*
„ *bekend waren, hebben opgegeven; en, generalijk, dat*
„ *in deze opgave geene fraude is gepleegd, noch eenige*
„ *goederen zijn verzwegen, of ondernomen en gepoogd*
„ *om directelijk of indirectelijk 's Rijks geregtigheden te*
„ *verkorten.*

„ *Zoo waarlijk helpe ons God Almagtig!*”

Actum

Voor de genen, die wegens hunne godsdienstige gezindheid zwaarigheid maken in het doen van eed, zal dienen een ander formulier, waarin, na het woord *verklaren*: zullen zijn ingevoegd de woorden: *bij ware woorden in plaatse van eede*, en daartegen uitgelaten de woorden: *Zoo waarlijk helpe ons God Almagtig.*

Art. 126. Indien de schippers mogten zwaarigheid maken in de gave verklaring, bij het voorgaande artikel gemeld, zullen dezelve kunnen volstaan, met aan de eer-

Wet van 2 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

ste wacht een dubbel van derzelver manifesten of andere publieke acten van hunne lading over te geven; en zullen in dat geval dezelve manifesten of acten, met 's lands zegel door de commissen, aan het formulier der Inkomende verklaring geannexeerd en daartoe gereenvoerd worden; mits dat dezelve, dien onverminderd, door den schipper en stuurman onderteekend zullen worden, en bij hunne aankomst ter plaatse der destinatie daarenboven onder eede of met ware woorden verklaard, geen andere goederen in het schip geladen of binnen dit Koningrijk gelost te hebben.

Art. 127. De regten van de goederen ter zee inkomende, zullen moeten worden betaald ter plaatse waarheen de zeefchepen zijn gedestineerd, al is het ook dat een gedeelte der lading naar elders binnen 's lands is bestemd, en evenveel of de goederen met die schepen zelve, of, daaruit in ligters of andere vaartuigen overgenomen, met deze laatste aldaar worden aangebragt.

Art. 128. Voor zoo verre de lokale situatie van eenige commercie-plaats aanleiding mogt geven tot eene billijke uitzondering van de in het voorgaande artikel omschrevene bepalingen, zal deswege door een bijzonder besluit worden voorzien.

Art. 129. Ingeval van overlading in ligters, zullen de schipper en stuurman van het zeefchip, met het welke de goederen zijn ingekomen, verplicht zijn, om bij iederen ligter op te zenden eene opene of onverzegelde en door hen, benevens den ligterschipper, onderteekende faktuur of specificatie, met designatie van de kwantiteit en kwaliteit, nummers en merken der goederen, in den ligter overgezet, in dier voege, als dit gedeelte door hen bij hunne generale verklaring is opgegeven; zullende de ligterschippers gehouden zijn, om, dadelijk na hunne aankomst ter plaatse hunner destinatie, deze faktuur of specificatie te stellen in handen van de commissen ter recherche aldaar, om dezelve na visitatie van de lading te viferen, en voorts door hen ligterschippers bezorgd te worden aan den ontvanger van het kantoor der uitgaande en inkomende regten; alles op de boete van vijf honderd guldens voor den schipper, en van drie honderd guldens voor den stuurman en voor den ligterschipper.

Art. 130. Wanneer de schippers, door ijsgang of andere extraordinaire toevallen, volstrekt genoodzaakt zijn hunne goederen in een of meer ligters over te schepen, zonder hunne generale verklaring op de eerste wacht te

hebben kunnen overgeven, zullen zij in dat geval hunne Wet van
 generale verklaring moeten verzenden met den eersten 3 Oct.
 ligterschipper, welke gehouden zal zijn dezelve binnen over de
 vier-en-twintig uren na zijne aankomst, of zoo veel cer- heffing der
 der als de ambtenaren dit mogten requireren, ten kanto- regten van
 re over te geven; alles op de boete van vijf honderd in- en uit-
 guldens, onverminderd de bepalingen bij het voorgaande voer.
 artikel op het overladen in ligters vastgesteld; waarom (Staatsbl.
 trent nogtans, in geval van hoogen nood, naar gelang no. 53.)
 van omstandigheden, de vereischte moderatie door de ad-
 ministratie van de konvooijen en licenten zal moeten in
 het oeg gehouden worden.

Art. 131. De schippers en stuurlieden, welke verzuimen zullen hunne generale verklaring, ter plaatse en binnen den tijd en gelegenheid, als hier voren is geordonneerd, over te geven, of in de voorschreven generale verklaring eenige goederen komen te verzwijgen, zullen verbeuren, de schippers vijf honderd guldens, en de stuurlieden drie honderd guldens.

Art. 132. De voorschreven generale verklaring gedaan, en de specificatiën wegens de geligte goederen, ingevolge het gestatueerde bij art. 129, ten kantore overgegeven zijnde, zullen dezelve aldaar door de ambtenaren ter recherche kunnen worden geligt, onder receptissen of bij kopij, om daarop de visitatie te doen.

Art. 133. Voorts zal met de schippers, ter plaatse hunner ontlading, op de kantoren der uitgaande en inkomende regten, niet mogen worden afgerekend, vóór dat zij bewezen zullen hebben, dat alle de door hen aangebrachte goederen, het zij dezelve met ligters opgezonden of anderszins zijn gelost, ten kantore zijn aangegeven. En zullen de schippers zich tot die afrekening ten kantore moeten presenteren, binnen den tijd van zes weken uiterlijk na de gedane lossing, op de boete van drie honderd guldens.

Art. 134. De lootsen zullen niet mogen toelaten dat, voor de inklaring of in het opzeilen der zeefchepen van de eerste wacht naar de plaats der destinatie, uit dezelve eenige goederen worden gelost of overgegeven, anders dan bij overscheping in ligters, op den voet als hier voren is vermeld, of in geval van blijkbaaren hoogen nood, op eene boete van vijf honderd guldens, en zulks onverminderd de straffen, welke bij de wetten, uit hoofde van verzwarende omstandigheden, zonden zijn vastgesteld.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

DE RTIENDE HOOFDSTUK.

Van de bijleggers.

Art. 135. Schepen, die geene bepaalde bestemming hebben, eene der havens van het Rijk aandoende, om orders of anderzins, zullen moeten inklaaren als bijleggers, en onder de surveillance van de ambtenaren ter eerste wacht moeten blijven, tot zoo lange gedeclareerd zal zijn, of de lading hier te lande zal worden gelost.

Art. 136. Het zal vrijstaan, met zoodanige schepen en de inhebbende ladingen, zonder betaling van regten, weder te vertrekken; doch, eenige koopmanschappen gelost of ingenomen wordende, zullen niet alleen 's Rijks regten daarvan, maar ook het lastgeld van de schepen, in het 21ste hoofdstuk omschreven, worden voldaan, en daaromtrent verder moeten worden geobserveerd al het geen, wat ten aanzien van het inkomen uit zee hiervoren is bepaald.

VEERTIENDE HOOFDSTUK.

Van schepen binnen vallende door nood of om te overwinteren.

Art. 137. De schippers en stuurlieden van schepen, met welke men door de wisselvalligheden der zee, vervolging van vijanden, of door anderen nood, mogt gedwongen zijn in eene der havens van het Rijk binnen te loopen, of aldaar mogt binnen komen, met oogmerk om te overwinteren, zullen daarvan, binnen vier-en-twintig uren na hunne aankomst, aan de eerste wacht verklaring moeten doen, met specifieke vermelding van den inhoud der lading, van de plaats der herkomst, en van de bestemming; alles op den voet en op gelijke pene, als tegen het niet of niet behoorlijk inklaaren van uit zee binnen komende schepen hiervoren is gestatueerd.

Art. 138. De goederen in zoodanige schepen geladen zullen niet onderworpen zijn aan de betaling van 's Rijks regten; doch, bijaldien de nood vordert eenige der goederen te verkoopen of te lossen, zonder de laatste weder in te nemen, zullen daarvan de regten moeten worden betaald, en de schippers met de overige goederen vrij mogen vertrekken; mits dat de lossing geschiede op

schriftelijke permissie van den directeur, of van den eersten ambtenaar der inkomende en uitgaande regten in 10-3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

Art. 139. Wanneer eenige goederen worden over boord gezet, voor een korten tijd, uit noodzakelijkheid, tot reparatie van het schip, havenen van het goed of dergelijke, zullen geene inkomende of uitgaande regten gevorderd worden; doch zal zulks niet mogen geschieden dan op permissie, zoo als in het voorgaand artikel is gezegd, en zal de losfing, havening en weder inlading van het goed niet mogen plaats hebben, dan onder gedurige tegenwoordigheid van één of twee commissen ter recherche.

Art. 140. De goederen, alzoo gelost, zullen worden opgeslagen in een pakhuis voorzien met twee verschillende sloten op liederen ingang, van welke sloten één sleutel zal berusten onder den koopman of schipper, en de andere onder den opvanger der inkomende en uitgaande regten, zoodanig, dat, zonder deszelfs tegenwoordigheid of toestemming, niemand in het pakhuis komen kan, en, voor zoo verre die goederen niet mogten worden opgeslagen, zullen dezelve, zoo wel bij dag als bij nacht, onder opzigt gesteld en gecustodieerd moeten worden, alles buiten kosten van den lande.

Art. 141. De schippers, in voege voorschreven binnen gevallen, eenige goederen lossende (of ladende) zonder schriftelijke permissie, flos-, of laadcedul, zullen vervallen in de boeten en penaltiteiten, tegen het lossen en laden zonder aangave gestatueerd.

Art. 142. Indien uit de inklaringen der schepen, welke zich in vóórfs. geval bevinden, mogt blijken, dat contrabande goederen waren ingeladen, zal op ten koste van den schipper of eigenaar, eene wacht op de schepen, gedurende derzelver verblijf hier te lande, worden geplaatst, ten ware door de schippers of eigenaars verkozen wierd, om zoodanige goederen gedurende dien tijd in 's Rijks pakhuizen te doen opslaan.

Art. 143. En zullen de schepen, binnen gekomen om te overwinteren, zich moeten begeven naar zoodanige plaatsen, als aan dezelve van wege de administratie zal worden aangewezen, op pene van 's Rijks regten te moeten betalen. Zij zullen aldaar bestendig blijven onder de surveillance van 's Rijks ambtenaren.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.

(Staatsbl.
no. 53.)

VIJFTIENDE HOOFDSTUK.

Van de gestrande en geborgene goederen.

Art. 144. De goederen, geborgen uit schepen, komende uit eenige vreemde havens en gedestineerd zijnde naar eenige havens buiten dit Koninkrijk, doch op kusten van hetzelfde gestrand, zullen mogen worden ingebracht en uitgevoerd zonder betaling van 's Rijks regten.

De belanghebbenden, of zij die zich namens dezelve mogen opdoen, zullen, het zij in persoon, het zij door hunne commissarissen, dezelve goederen, voor zoo verre die op den invoer niet zijn verboden, op daartoe te verleene ongezegelde dokumenten, naar hunne woonplaatsen kunnen vervoeren; mits zulks aan hun vooraf door den directeur der inkomende en uitgaande regten, onder wiens ressort de stranding is voorgevallen of de goederen zijn ingebracht, schriftelijk zal zijn gepermitteerd, en niet dan onder opzicht der commissen ter recherche van het naaste kantoor of post alwaar de stranding is geschied, en na behoorlijke aangave van de kwantiteit of het gewigt, alsmede van de kwaliteit en de waarde der goederen, voor zoo verre een en ander aan de voorsz. personen zal bekend zijn, en onder het stellen eener voldoende borgtocht voor de betaling der inkomende regten, ingevalle dezelve niet binnen den tijd van drie maanden, met behoorlijke bewijzen, zouden doen blijken, dat zij dezelve goederen wederom hebben uitgevoerd, of wel onder consignatie van die regten, ter keuze van den directeur hier boven genoemd, en eindelijk, dat door den directeur, in wiens ressort zoodanige goederen ten weder uitvoer zullen worden ingeladen, op vertooning van het bewijs, dat de invoer daarvan overeenkomstig de hier boven omschrevene bepalingen is geschied, insgelijks tot de inlading en weder uitvoer derzelve goederen vooraf schriftelijk permissie zal zijn verleend.

Art. 145. Op gelijke wijze zullen van de betaling van inkomende regten bevrijd zijn, de goederen hier te lande afgeladen in en vervolgens geborgen uit schepen naar eenige vreemde havens gedestineerd geweest, doch op de kusten van dit Rijk gestrand; des dat vooraf worde vertoond een behoorlijk bewijs, dat die schepen waarlijk uit de havens van dit Rijk zijn uitgevaren, met de

zelfde lading waarmede zij zijn gestrand of verongelukt, Wet van en de uitgaande regten daarvan zijn betaald, en dat voorts 3 Oct. niet blijke, dat die goederen vóór het stranden of veron over de gelukken der schepen in andere landen zijn aan land ge heffing der bracht of opgeslagen geweest; op productie van welk be regten van wijs de directeur der inkomende en uitgaande regten, voer. id- en uit- onder wiens resfort de schepen gestrand of de goederen (Staatsbl. ingebracht zijn, schriftelijke permissie zal verleenen, om no. 53.) dezelve te lossen of vervoeren, onder opzigt der naast bij geposteerde commissen, zonder eenige cautie of consignatie.

En zal insgelijks door den directeur, onder wiens resfort de weder-inlading dier goederen geschiedt, op dezelfde wijze de weder-uitvoer daarvan worden geaccordeerd, zonder betaling van uitgaande regten; terwijl ook restitutie van de reeds betaalde uitgaande regten van zoo danige goederen verleend zal worden, door den directeur in wiens departement de betaling is geschied, wanneer die goederen hier te lande mogten verblijven. De kosten zullen, in alle de hier boven omschrevene gevallen, door de geïnteresseerden moeten worden voldaan. Art. 146. Indien eenige schepen, uit vreemde havens komende en bestemd naar dit Rijk, op deszelfs kusten of stranden mogten komen te vervallen, zullen de inkomende regten van de daarin geladene nu geworden of beschadigde goederen, voor zoo verre die naar het gewicht of de maat zijn aangeslagen, met moderatie geheven worden op het naaste kantoor, of wel ter plaatse van de bestemming der schepen, ter keuze van de geïnteresseerden; in het laatste geval zullen tot vervoer der goederen, na behoorlijke aangave van kwaliteit en kwantiteit, onder cautie voor de betaling der inkomende regten, volgbrieven worden verleend.

Deze moderatie zal worden geregeld door den ontvanger ter plaatse alwaar de betaling geschiedt, na examinatie der goederen en onder goedkeuring van de hoofd-directie; doch wanneer de koopman, of hij wien het aangaat, zich daarmede bezwaard mogt achten, zal het denzelven vrijstaan, den graad van beschadiging der goederen, ten zijnen koste, door twee, en, in cas van verschil, door drie beëdigde Makelaars of beëdigde deskundigen (alwaar geene Makelaars zijn) te doen taxeren, waarvan één van wege de administratie, één van wege den koopman, en de derde, indien hij noodig zijn mogt, door het gemeente-bestuur zal gekozen worden.

En zal vervolgens de heffing der regten geschieden naar

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. n^o. 53.)

gelang de beëdigde Makelaars of deskundigen schriftelijk zullen verklaren, dat zoodanige goederen volgens den prijs van den dag minder waardig zijn dan gezonde goederen van die zelfde soort.

Art. 147. Insgelijks zullen ten naasten kantore bij moderatie geheven worden de inkomende regten van gestrande goederen, waarvan de herkomst en bestemming onbekend is; doch ingeval van publieken verkoop zal, voor zoo verre de goederen bij de waarde zijn belast, die heffing geschieden naar mate van den prijs, dien dezelve bij den verkoop zullen mogen gelden.

Art. 148. Wrakken, masten, zeilen, ankers, touwen en andere gereedschappen van gebleven schepen geborgen, zullen vrij zijn van de betaling der inkomende regten, mits blijke van de wezenlijke stranding, en de vervoer dier goederen geschiede met voorkennis en op schriftelijke permissie van den ontvanger ten naasten kantore.

Art. 149. Alle de zoodanigen, die met de bezorging van zee- en strandvonden belast zijn, worden geordonneerd, om dadelijk, wanneer eenige gestrande of in zee opgewischte goederen onder derzelver beheer komen, daarvan aan het naastbijgelegene kantoor der inkomende en uitgaande regten kennis te geven, gelijk ook de ambtenaren van hetzelfde kantoor almede worden gelast, om zorg te dragen, dat die goederen, dadelijk na dat deze kennisgeving bij hen zal zijn ontvangen, worden gerechercheerd en daarvan pertinente aantekening geschiede, mitsgaders en in allen gevalle een wakend oog te houden, dat aan den inhoud der voorsehene artikelen strijdtelijk wordt voldaan.

ZESTIENDE HOOFDSTUK.

Van den invoer langs de rivieren.

Art. 150. De schippers, langs de rivieren inkomende, zullen hunne generale verklaring of balance, inhoudende de kwantiteit, kwaliteit, nummers en merken, alsmede de waarde der naar de waarde betalende goederen, in hunne schepen geladen, bij hunne aankomst op de eerste wacht overgeven, en, daarenboven, in handen van den eersten ambtenaar aldaar, onder solemnelen eede verklaren, dat, huus wetens, geene van de bij hen ingevoerde goederen zijn verzwegen of kwalijk aangegeven; zullen de, in conformiteit dier verklaring, door denzelven amb-

tenaar, nadat de borg zal gesteld zijn voor de betaling van 's Rijks regten, worden verleend een volgbrief.

Art. 151. De schippers zullen den volgbrief bij de goederen houden tot op het eerste kantoor van betaling, waarheen dezelve zal zijn verleend, op eene boete van drie honderd guldens; moerende de volgbrief aan het kantoor van betaling, daarin gedefinieerd, gebragt en daarop de aangifte of betaling der inkomende regten geschieden, waarvoor door den ontvanger zullen worden afgegeven paspoorten van betaling, te samen preciefelijk met den inhoud van den volgbrief overeenkomende, op pene van cassatie.

Zullende de volgbrieven, na de visitatie der goederen, en nadat dezelve volgbrieven door den ontvanger op het kantoor van betaling, ten blijke van de voldoening der regten, zullen zijn afgerekend of gezuiverd, aan den houder worden terug gegeven, om tegen overlevering daarvan, aan het eerste kantoor, het toelament van den aldaar gestelden borgtocht te kunnen bekomen.

Art. 152. En zal de betaling van 's Rijks inkomende regten door dezelve schippers moeten worden gedaan op de kantoren der binnen-linie, welke nader aangewezen zullen worden.

Art. 153. De schippers met de bij hen ingeladene goederen de eerste wacht voorbij varende, zonder aldaar hunne generale verklaring of balance over te geven, of ook na het verkrijgen der volgbrieven, passerende het eerste kantoor, waarop dezelve luiden, zonder aldaar aangifte te doen, of 's lands regten te hebben betaald, zullen de niet aangegevene goederen worden geconfisqueerd, en zijlieden daarenboven verbeuren de boete van vijf honderd guldens.

Art. 154. Voot zoo verre op de voormelde rivieren geene afzonderlijke eerste wacht of kantoor van expeditie vóór het kantoor van betaling geplaatst is, en de schippers mitsdien aan een kantoor van betaling komen, zonder de uiterste wacht of het kantoor van expeditie te zijn gepasseerd, zullen zij dadelijk aangifte en betaling doen van alle de bij hen ingeladene goederen, op pene van confiscatie der niet aangegevene goederen, en eene boete van vijf honderd guldeus.

ZEVENTIENDE HOOFDSTUK.

Van den invoer te lande.

Art. 155. Geene te lande inkomende goederen zullen

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.,
no. 53.)

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 58.)

tusschen het vreemd grondgebied en de grenslijn in eenige huizen of herbergen mogen gebragt worden, ten zij daarvan vooraf aangifte op een der kantoren aan die lijn mogte geschied zijn, op gelijke pene als tegen den invoer anders dan langs de heerebanen bij artikel 5 bepaald.

Art. 156. Tusschen het vreemd grondgebied en de kantoren aan de grenslijn, zullen worden geplaatst palen, waarop de woorden *inkomende en uitgaande regten*, ten einde de invoerders te waarschuwen, dat zij het onvrije territoir, in art. 58 aangewezen, naderen, op hetwelk de goederen niet mogen gebragt worden, dan na op het kantoor van expeditie op de grenslijn behoorlijk te zijn aangegeven.

Art. 157. De kooplieden en voerlieden of invoerders zullen, alvorens met de bij zich hebbende goederen het kantoor op de grenslijn te mogen passeren, aan hetzelfde moeten overgeven hunne generale verklaring of balancel, bij hen onderteekend, van de kwantiteit, kwaliteit, waarde, nummers en merken der goederen, en zulks op verbeurte derzelven en eene boete van vijf honderd guldens.

Art. 158. Overeenkomstig deze generale verklaring, zal daaruit door den ontvanger van het expeditie- of grenskantoor, nadat het beloop der inkomende regten zal zijn geconsigneerd, of daarvoor voldoende borgtocht gesteld, worden geformeerd één of meer volgbrieven, luidende op één der naastbij gelegene kantoren van betaling op de binnenlijn, en op welke volgbrieven de tijd voor het transport, tot aan en op het kantoor der binnenlijn, naar mate van den afstand, naauwkeurig zal moeten worden uitgedrukt; zullende dezelve volgbrieven bij de goederen moeten verblijven tot aan het kantoor van betaling, op de boete van twee honderd guldens voor elken volgbrief, die geligt, doch niet bij de goederen voorhanden zijn mogt.

Art. 159. De betaling van 's Rijks inkomende regten zal vervolgens moeten geschieden op het aangewezen kantoor op de binnenlijn, en zullen aldaar in betaling aangenomen worden, in het geval van consignatie van penningen, de kwitantien van den ontvanger van het grenskantoor, voor het bedrag van hetgeen blijken zal dat werkelijk aldaar in kontante penningen geconsigneerd is. Na de betaling der regten zullen daarvoor worden afgegeven inkomende paspoorten, met welke, na visitatie der goederen, dezelve verder het Rijk zullen kunnen

worden ingevoerd. De volgbrieven zullen, nadat dezen door den ontvanger, ten blijke van de betaling der regten, zijn afgeteekend of gezuiverd, aan den houder worden terug gegeven, om, tegen overlevering daarvan aan het grenskantoor, de aldaar gestelde borgtocht te kunnen terug bekomen.

Art. 160. De ontvangers op de binnenlinie zullen geene paspoorten mogen verleen van goederen te lande ingekomen, dan op vertooning van de volgbrieven en in conformiteit van dezen, op pene van cassatie.

Art. 161. Indien echter de inkomende goederen zijn bestemd naar eene plaats op het onvrije territoir gelegen, zullen op de kantoren aan de grensline de regten ontvangen worden, en alzoo in plaats van volgbrieven, inkomende paspoorten worden afgegeven, aanwijzende de te houdende route en den tijd binnen welken het transport naar de bestemming zal moeten geschied zijn.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

ACHTTIENDE HOOFDSTUK.

Van den doorvoer van goederen.

Art. 162. Het staat vrij van en naar alle landen en plaatsen, allerlei goederen, waren en koopmanschappen, waarvan de doorvoer door Ons, het zij geheel, het zij voor eenen tijd, niet zal worden verboden, te water en te lande over het gebied van het Koninkrijk der Nederlanden door te voeren, tegen betaling van eenmaal het regt op het inkomen of uitgaan, dat van beide het hoogste is, of wel van drie percent der waarde van de goederen, ter keuze van den aangever.

Van de volgende speciën, welke bij de indirecte belastingen zijn bezwaard, te weten: *zout, pek, zeep, wijn, gedistilleerd, bier, azijn, turf en steenkolen*, zal, voor zoo verre de doorvoer van eenige derzelven niet zal worden verboden, voor transito-regt worden betaald twee percent van de waarde.

Voor goederen, die, bij het tarief of anders, op den in- of uitvoer zijn of zullen worden verboden, doch niet van het faveur van doorvoer uitgesloten, zal voor transito-regt van derzelver waarde worden voldaan drie percent.

Art. 163. En zal, bij de betaling van het transito-regt, tevens moeten worden gesteld voldoende cautie, ten beloope van dat geen wat minder mogt zijn betaald dan van de doorgevoerd wordende goederen zoude ver.

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

schuldigd zijn, indien dezelve ten invoer waren gedeclareerd: des dat ten opzichte van goederen, die niet van het faveur van doorvoer zijn uitgesloten, doch anders zijn verboden intevoeren, tot zekerheid van den wederuitvoer, zal moeten worden gesteld eene sufficiente cautie, ten bedrage van de dubbele waarde der goederen.

Art. 164. Geene goederen zullen ten doorvoer of als transitoire worden geadmitteerd, dan die, welke op het eerste inkomen en aan de uiterste wacht als zoodanig zullen zijn aangegeven.

Art. 165. Van de voorschreven aangifte zal op de generale verklaring, alsmede op de renverfalen, paspoorten en loscedullen moeten blijken.

Art. 166. Generalijk zal omtrent alle transitoire goederen moeten worden in acht genomen, hergeen bij de tegenwoordige wet omtrent de inklaring, aangifte, losing, weder in- of oplading, als anderzins, bij den in- en uitvoer in het algemeen is bepaald en vastgesteld.

Art. 167. In het bijzonder zal ook opzigtelijk de doorgevoerd wordende goederen eene stipte visitatie moeten worden geobserveerd, en zullen dezelve, zoo gepermitteerde, als contrabande, bij of dadelijk na de losing worden geplumbeerd, voor zoo verre die met effect kunnen worden geplumbeerd; terwijl de administratie geautoriseerd zal zijn, om omtrent de overige doelmatige precautions te nemen.

Art. 168. Geene waren, ten dadelijken doorvoer aangegeven, zullen van dit voorregt langer genot hebben, dan voor den tijd daartoe, naar gelang van zaken en omstandigheden, in redelijkheid benoodigd, en die op de paspoorten zal worden uitgedrukt.

Art. 169. Indien, binnen zes weken na expiratie van het transito-paspoort, hetzelfde ten kantore der uitgifte wordt terug gebragt, voorzien van de noodige afteekening, door twee ambtenaren in dorso van hetzelfde te stellen, ten bewijze dat de wederuitvoer, binnen den tijd en langs het kantoor of uiterste wacht, in het document uitgedrukt, wezenlijk heeft plaats gehad, zal de gestelde cautie worden terug gegeven, en anderzins tot derzelver realisatie dadelijk moeten worden geprocedeerd.

Art. 170. Met betrekking echter tot de gepermitteerde goederen, zal het den geconsigneerden vrijstaan, om, binnen den tijd tot den doorvoer in het paspoort verleent, van het faveur van het transito te renuntiëren; en zal in dat geval restitutie geschieden van hetgeen meerder magt

zijn betaald dan het inkomend regt, dat van de transitogedecieerde goederen als dan alleen verschuldigd is; mits op het paspoort, bij attest van twee ambtenaren, blijkende, dat de goederen binnen 'slands zijn opgeslagen en verbleven, wanneer tevens de cautie zal worden gerooijerd.

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer.

Art. 171. Ingeval van benadering van transiërende, gepermitteerde of contrabande goederen, zullen de benadereers jouisferen van en onderworpen zijn aan dezelfde regten en pligten, als ten opzichte van den primitiven invoerder hier voren zijn bepaald, met dien verstande, dat deze laatste zich ook zullen uitstrekken tot de som waarmee de verhooging zal geschied zijn.

(Staatsbl. no. 53.)

En zal, na dat aan dezelve verplichtingen door de benadereers zal zijn voldaan, op productie van bewijs daarvan, in dorso van het transitopaspoort door twee ambtenaren te stellen, de daaromtrent van wege den koopman gestelde cautie dadelijk worden gerooijerd.

Art. 172. Alle goederen, die transitogedecieerde worden vervoerd, zullen, zoo veel mogelijk, in dier voege moeten zijn ingepakt, of anderzins besloten, immers in zoodanigen staat gebragt, dat dezelve gevoegelijk kunnen worden geplumbeerd.

Art. 173. De transiërende goederen, bij den uitvoer bevonden wordende in soort te verschillen met de primitief aangegevene, zullen worden geconfisqueerd, onverminderd de betaling der som, waarvoor, hetzij als suppletoir regt van de gepermitteerde, of voor de dubbele waarde der contrabande goederen, cautie zal zijn gesteld.

Art. 174. De kantoren, waar langs of waarover de doorvoer, zoo op het inkomen, als uitgaan, zal moeten geschieden, zullen door Ons nader worden bepaald en bekend gemaakt.

Art. 175. De touwen en het lood tot de plumbering noodig, zullen door de ambtenaren worden geleverd, en zal aan hen voor elk aan te hechten lood, door den aangever der goederen, worden betaald drie stuivers.

NEGENTIENDE HOOFDSTUK.

Van de entrepôts.

Art. 176. Van het regt van doorvoer, tegen betaling van het bij art. 162 bepaalde transitoregt, zal mede mo-

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

Art. 177. Geene goederen zullen in de entrepôts worden geadmitteerd, welke niet bij het inkomen zijn gedeclareerd bestemd te zijn om in dezelve te worden opgenomen.

Art. 178. Van zoodanige goederen zal, bij het inkomen, geene betaling van regten gevorderd worden: doch, voor zoo verre ter plaatse van den invoer geen entrepôt aanwezig is, zal eene voldoende cautie, ten bedrage der inkomende regten van de gepermitteerde, en ten beloope van de dubbele waarde van de contrabande goederen, worden gesteld voor de productie van het bewijs, dat dezelve in het opgegevene entrepôt zijn aangekomen en ontvangen.

Art. 179. Behalve aan de steden Antwerpen, Bergen in Henegouwen, Brugge, Brusfel, Doornik, Gend, Leuven, Luik, Ostende en Venlo, alwaar werkelijk entrepôts existeren, zal het faveur van een entrepôt mede kunnen worden toegeestaan aan zoodanige andere steden, als welke daartoe verzoek doen zullen.

Art. 180. De vervoer van goederen van het eene naar het andere entrepôt zal vrijstaan, zonder het regt van den koopman te verminderen, om nog daarna de gepermitteerde goederen door te voeren of tot zich te nemen.

Art. 181. De steden, aan welke het faveur van entrepôt is of zal worden geacordeerd, zullen dit voorregt niet kunnen genieten, dan onder voorwaarde, dat zij, op eene meest geschikte plaats, behoorlijke pakhuizen zullen leveren, welke veilig en in één geheel vereenigd zullen zijn, en in behoorlijken staat moeten worden gebragt, om de goederen te kunnen bevatten, behoudens de te makene schikkingen met de administratie der uitgaande en inkomende regten, nopens de huur en het onderhoud derzelven.

Art. 182. Ter plaatse alwaar een dusdanig entrepôt gevestigd, immers geadmitteerd zal wezen, zullen, onder speciaal consent der Generale Directie van de inkomende en uitgaande regten, en nadat daarop gehoord zal wezen de administratie van het entrepôt, partikuliere pakhuizen tot tijdelijke entrepôts kunnen worden toege-

laten; mits dezelve met geene belendende of andere ge- wet van
bouwen gemeenschap hebben, en vatbaar zijn voor eene 3 Oct.
goede sluiting en toezigt; een en ander ter verantwoor- over de
ding van de administratie, aan welke de intrekking van heffing der
dusdanig faveur geheel verbieden zal zijn. regten van
in- en uit-
voer.

Art. 183. De onkosten van de huur en het onderhoud van de entrepôts, zullen moeten worden gevonden uit (Staatsbl.
een pakhuis- of magazijn-regt, waarvan het beoep zal no. 53.)
geregeld worden door schikkingen tusschen de stedelijke besturen en de administratie der inkomende en uitgaande regten.

Art. 184. De eigenaars of consignatarissen der goederen, in entrepôt liggende, zullen dezelve kunnen over-
storten of in andere balen, kisten, enz. pakken, onder in achtneming van het bruto gewigt, bij den opslag be-
vonden, en de af te trekkene tarra, waar zulks te pasfe komt.

Art. 185. De goederen zullen van het entrepôt mo-
gen jousiferen, gedurende den tijd van één jaar. — Na verloop van dien tijd zullen de contrabande goederen moeten worden terug gevoerd, en de gepermitteerde goederen aan de betaling der inkomende regten onderworpen zijn, ten ware, op daartoe aan de administratie te doen verzoek, prolongatie mogt verleend worden; mits in dat geval de koopman van het regt van transito voor de vrije goederen renunciëre en dezelve voor binnenlandsch ver-
blijf bestemme.

Art. 186. Het opzigt over en in de entrepôts, zal be-
hooren aan de administratie der inkomende en uitgaande regten; — zij zullen door twee verschillende sleutels ge-
sloten worden, waarvan één in handen van den opziener van het pakhuis, en de andere in handen van de commer-
cie zal berusten, mits dat de laatstgemelde een opziener stelling; zullende, bij gebreke van dien, de tweede sleutel in handen der hooge ambtenaren van het kantoor gesteld worden.

Art. 187. De transitoire of inkomende regten van de geëntrepôteerde goederen zullen worden betaald naar den tax, zoo als dezelve zullen bepaald zijn ten tijde de goederen uit de entrepôts, ten doorvoer of tot verblijf binnen 's lands, worden gedeclareerd.

Art. 188. De betaling dier regten zal slechts éénmaal geschieden bij het verlaten der goederen van het entrepôt, waarin dezelve laatstelijk zijn opgeslagen geworden, en dus onverschillig of dezelve vroeger elders zijn geëntre-
poteerd geweest

J. B. van 1816. 2de Stuk.

P

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Art. 189. De verwisselingen van entrepôt naar entrepôt zullen moeten geschieden op gedetailleerde declaratie van kwantheit, kwaliteit, merken, nummers en waarde der goederen, en onder cautie, als in art. 178 is gemeld; en, op het daartoe af te geven binnenlandsche paspoort, zal uitgedrukt worden de plaats of het land, van waar de goederen van buiten 'slands zijn ingekomen.

Art. 190. De geëntrepoteerde goederen, transito aangegeven wordende, zullen moeten worden geplumbeerd; derzelver uitvoer zal, na betaling der transito-regten, geschieden met een transito-paspoort, op den voet en onder cautie-stelling, zoo als bij art. 163 en 169 is bepaald.

Art. 191. Voor zoo verre eenige voornamen handeldrijvende plaats, alwaar een entrepôt is geëtabliseerd, verder landwaarts is gelegen dan eene andere handeldrijvende stad, die haar tot eerste wacht verstrekt, en waar tevens een kantoor van betaling bestaat, zal de administratie van de inkomende en uitgaande regten aan dezelve, onder behoorlijke precautiën, de faculteit mogen doen genieten, om de goederen, naar zoodanige meer landwaarts in gelegene handelstad gedestineerd, aldaar *en detail* aan te geven, met toelating van dezelfde facilitéit, omgekeerd, in cas van expeditiën ten uitvoer naar buiten 'slands.

TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van de goederen in de kantoren of pakhuizen verbleven.

Art. 192. Alle niet geïnteresseerde goederen, van welke bij het inkomen geene behoorlijke declaratie kan worden gedaan of geene inklaringen geschieden, en ook de zulken, die wel aangegeven, doch ten invoer verboden, en, ingevolge art. 19, ten eersten kantore afgeladen zijn, zullen ten koste der geïnteresseerden in 's Rijks pakhuizen worden opgeslagen, en aldaar, onder custodie van de ambtenaren, gedurende den tijd van één jaar mogen verblijven. Binnen dien tijd zullen de gepermitteerde goederen nader en behoorlijk kunnen worden aangegeven, en, na betaling van 's Rijks regten en visitatie, ter beschikking van de geïnteresseerden worden gesteld, en de ten invoer verbodene weder kunnen worden terug gevoerd, of wel tegen betaling van 's Rijks regten doorge-

voerd, voor zoo verre zoodanige goederen niet van het Wet van
faveur van transit zijn uitgesloten. 3 Oct.

Art. 193. Indien de invoerder zulks begeert, zullen over de
zoodanige goederen door den ontvanger, ter plaats van heffing der
de aankomst, ten zijnen overstaan, dadelijk worden ge- regten van
inventariseerd, en de inventaris in *duplo* door beide wor- in- en uit-
den geteekend. voer. (Staatsbl.
no. 55.)

Art. 194. De goederen zullen vervolgens, na geplum-
beerd en mede door den invoerder, wanneer hij zulks
verkiest, gecacheteerd te zijn, door den ontvanger, met
bifvoeging van den inventaris, worden opgezonden naar
de hoofdplaats der directie, onder welke zij zijn ingeko-
men, om aldaar opgeslagen en gecustodiëerd te worden.

Art. 195. Indien de inventarisatie niet reeds vooraf,
op verzoek van den invoerder, ten eersten kantore heeft
plaats gehad, zal zulks, binnen acht dagen na aankomst
der goederen in de hoofdplaats, aldaar moeten geschie-
den, ten overstaan van den directeur of iemand van zij-
nent wege, en de inventaris in een daartoe bestemd re-
gister moeten worden geregistreerd en onderteekend door
de ambtenaren met de inventarisatie belast, en die daar-
bij attesteren zullen, de looden of zegels ongeschonden
bevonden te hebben. Ingeval de geïnteresseerde zich
daartoe presenteert, zal de inventarisatie ook in zijne te-
genwoordigheid moeten, en de onderteekening, zoo van
den inventaris als van het register, mede door hem kun-
nen geschieden.

Art. 196. Na verloop van een jaar, zullen de als dan
nog niet gereclameerde goederen, bij drie onderscheidene
advertentiën, van veertien tot veertien dagen, in de
Staats-couranten te plaatsen, openlijk worden angekon-
digd, en de eigenaars geïnformeerd, om als nog aangifte
te komen of te laten doen, of wel hunne goederen te
reclameren, ten einde dezelyen wederom uit te voeren,
met intimatie en pene, dat, zij daaraan niet voldoende,
de goederen in het openbaar, op de gewone wijze, zul-
len worden verkocht, en het provenu, na afrek der kos-
ten en pakhuisuur, gedeponeerd in de kas der admini-
stratie van de inkomende en uitgaande regten.

Art. 197. Indien het mogt gebeuren dat in de colis
papieren gevonden wierden, zal een summiee staat van
dezelyen worden opgemaakt. De papieren zullen door
den directeur der inkomende en uitgaande regten worden
geparafiseerd, en op deszelfs secretarij moeten gedepo-
neerd worden. De uitlevering daarvan zal zonder kosten
moeten geschieden aan den genen die zijn regt van ei-

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

gendom zal bewijzen. Dienvolgens zal door den directeur kennis worden gegeven van het depôt der papieren, aan hen, welke de waarschijnlijke eigenaars derzelven zijn mogten. zonder ten deze aan eenige verdere formaliteit gehouden te zijn.

Art. 198. Alvorens tot den verkoop der goederen te procederen, zal daartoe bij den regter autorisatie moeten verzocht en verkregen zijn.

Art. 199. De inventarisatie zal aan de deur van het kantoor, en op de publieke en andere daartoe gebruikte plaatsen, worden aangeplakt, met bekendmaking, dat na verloop van zes weken, bijaldien binnen dien tijd geene reclame worde ingediend, de goederen zullen worden verkocht.

De advertentie tot den verkoop zal tweemaal, van acht tot acht dagen, geschieden, en, behalve de gewone aanplakking, ook gefinsereerd worden in de Staats-couranten. — Daarna zal eene derde advertentie van den verkoop, met bepaling van den juisten dag en datum, aangeplakt en in de voorschrevene dagbladen geplaatst worden.

Art. 200. De goederen zullen, op den dag bij voorschrevene advertentie vastgesteld, van wege de administratie der uitgaande en inkomende regten, in tegenwoordigheid van den directeur of iemand van zijnentwege, aan den meest- en laatstbiedenden verkocht worden, onder conditie dat de regten, ingevalle dezelve nog verschuldigd zijn, daarvan zullen moeten worden betaald, en dat, wanneer de goederen ten invoer verboden zijn mogten, dezelve naar buiten 's lands zullen moeten worden uitgevoerd.

Art. 201. De opbrengst van den verkoop zal gedurende een jaar in de kas van de administratie gedeponneerd blijven, om binnen dien tijd, na afrek der kosten, in proportie van het terug geëischte, uitgekeerd te worden aan die genen, welke hun eigendom dien aangaande bewijzen zullen, en welke tevens gehouden zullen zijn, voor de bewaring der goederen, de bepaalde pakhuis huur, gedurende den tijd welken de goederen zijn gecustodiëerd geweest, te betalen.

Art. 202. Na verloop van een jaar, te rekenen van den dag dat de verkoop heeft plaats gehad, zich geene reclamanten voor het provenu opdoende, zal tot confiscatie van hetzelfde worden geprocedeerd, zoo en in dier voege als in regten gebruikelijk is, en omtrent goederen, welke in de termen van confiscatie vallen, volgens

de vigerende wetten, geschiedt; waarna het geheele zuiver provenu in de publieke schatkist zal worden overgeflott.

Art. 203. Van zoodanige der voormelde goederen, welke aan onmiddellijk of spoedig bederf onderhevig zijn, zal de verkooping dadelijk na opslag door den directeur kunnen worden geordonneerd; mits alijd geschiedende publiekelijk en na voorgaande affixie van biljetten; bijzende ten aanzien van het provenu dier goederen bepaald hetgeen hier voren art. 201 is vastgesteld.

Art. 204. Wanneer het in beide voorgaande artikelen omschreven provenu vóór de confiscatie wordt gereclameerd; zal de reclamerende eigenaar verplicht zijn, de proces- en andere kosten te voldoen, des noods ter taxatie en moderatie van den regter.

EEN-EN-TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van het lastgeld.

Art. 205. Van alle vreemde schepen, welke na het tijdstip, bij art. 1. gemeld, in eenige haven van het Rijk binnen komen, zal betaald worden *telken reize* een lastgeld van twee guldens en twaalf stuivers per last, het last gerekend tegen twee tonnen. De vaartuigen, alleen voor pasagiers of brievenmalen gebruikt wordende, zullen mogen in accoord komen.

Art. 206. Van Nederlandsche schepen, onder Nederlandsche vlag varende, zal voor lastgeld op het inkomen betaald worden *dertig stuivers*, en op het uitgaan *vijsftien stuivers* van elk last dat de schepen inhouden, het last gerekend tegen twee tonnen, waarmede dezelve zullen vrij zijn van den eersten Januarij tot den laatsten December ingesloten van elk jaar, ofschoon in hetzelfde jaar meer dan eene reize doende. En zullen, in betrekking tot het lastgeld, mede als Nederlandsche schepen worden behandeld alle dezulke, welke de vlag voeren van en te huis behooren in een Rijk, Staat of haven, alwaar van de Nederlandsche schepen geene meerdere of andere lasten dan van eigene schepen worden gevorderd.

Art. 207. De meting der schepen zal geschieden ter plaatse alwaar de schepen zullen laden of losfen. En zal, na de meting, een certificaat daarvan, inhoudende de lengte, breedte en diepte van het schip, gerekend in rijnlandsche voeten en duimen, en houdende verder het

Wet van
3 Oct.
over de
heiling der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

totaal der lasten waarop hetzelfde schip gemeten is, aan den schipper worden uitgereikt.

Art. 208. Het voormelde certificaat zal door den schipper moeten worden vertoond aan het kantoor van den ontvanger, om te worden geliquideerd, naar hetzelve het lastgeld te betalen, en daarna een' behoorlijk gezegelden meetbrief te ontvangen.

Art. 209. Het voorschreven certificaat zal, tegen uitreiking van den meetbrief, ten kantore worden ingetrokken, en bewaard blijven bij het register van den ontvanger. De betaling van het lastgeld zal in alle gevallen op den meetbrief worden genoteerd.

Art. 210. De ambtenaren der uitgaande en inkomende regten zullen geene expeditie mogen verleenen aan de schippers, alvorens het lastgeld ontvangen te hebben, op pene van voor hetzelfde persoonlijk verantwoordelijk te zijn.

Art. 211. Alle schepen zullen in dit Koningrijk moeten worden gemeten; doch, nadat de schepen hier te lande eens gemeten zullen zijn, zal geene tweede meting in den tijd van twee jaren, behalve alleen in cas van suspicie, en alsdan buiten kosten van den schipper, behooften te geschieden; maar het zal genoeg zijn dat de laatste meetbrief ten kantore, alwaar de losfing of lading geschieden zal, worde vertoond, om de betaling, dien conform, te kunnen doen; zullende echter de meetbrief om de twee jaren, alvorens de schepen wederom kunnen uitloopen, moeten vernieuwd en de schepen op nieuw gemeten worden, op eene boete van drie honderd guldens, te verbeuren bij den reeder of schipper.

Art. 212. De meetbrieven zullen telken reize, wanneer de schippers zullen uitvaren, door hen ten kantore moeten worden geëxhibeerd, om aldaar geëxpedieerd te worden, op pene eener boete van vijftig guldens; en zullen de uitgaande schepen niet worden geëxpedieerd, noch van de ingebragte goederen afgerekend, vóór dat, door vertooning van den meetbrief, kome te consteren, dat het lastgeld, voor de vreemde schepen over de reize, en voor de nationale schepen over het loopende jaar, is betaald.

Art. 213. Van het lastgeld zullen bevrijd zijn de schepen, enkel met turf, in hooge veenen gestoken, uit het Rijk uitvarende, ook alle schepen, welke gebruikt worden tot de versche vischvangst, tot de groote vischerij of haringvangst, tot de abberdaanvangst en tot de walvischvangst, die van de Straat-Davids daaronder be-

grepen, en zulks zoo lange de voorfz. fchepen in de ge-
melde visfcherijen respectivelijk worden geëmploijeerd, Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer.
geëijk mede, en tot zoo lange zulks door den Koning zal
worden noodig geoordeeld, de fchepen, welke gebezigd
worden in de vaart naar en van de Kust van Guinea.

Art. 214. Evenmin zal het lastgeld worden ingevor-
derd van de fchepen, komende in te vallen door nood of
om te overwinteren, zonder in het geheel of ten deele
last te breken, en met intentie om met de geheele lading
weder te vertrekken. (Staatsbl. no. 53.)

En zal te dezen aanzien voor geen last breken gehou-
den worden, het over boord zetten van eenige goederen
voor eenen korten tijd, tot reparatie van het fchip, het
havenen van het goed en dergelijke, zoo als hier voren
in het 14de Hoofdstuk is verftaan.

TWEE-EN-TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van de aanhalingen en benaderingen.

Art. 215. Alle ambtenaren van de inkomende en uit-
gaande regten, en fpeciaal de commiffen ter recherche,
behoorlijk beëdigd zijnde en hunne commiffiën bij zich
hebbende, zijn gekwalificeerd, om niet alleen binnen,
maar ook buiten de directie, waaronder zij behooren,
aanhalingen te mogen doen, in die gevallen namelijk, dat
zij, in dienst en op recherche zijnde, en het territoir
eener andere directie rakende, aldaar eenige fraude mog-
ten ontdekken.

Art. 216. De ambtenaren der inkomende en uitgaande
regten eenige goederen aanhalende, zullen dezelve ten
naasten kantore van betaling moeten opbrengen, om al-
daar geopend en ten overftaan van den ontvanger en van
den fchipper, voerman of koopman of deszelfs gemagtig-
den, indien zij prefent zijn willen, geïnventarifeerd en
pertinentelijk gewogen, gemeten of geroeid, en daarvan
acte van aanhaling of relaas opgemaakt te worden.

De adminiftratie zal vervolgens de goederen kunnen
doen overbrengen naar de hoofdplaats der directie, en,
in cas van verkoop, denzelven doen gefchieden ter plaat-
fe alwaar zij oordeelt zulks het voordeeligst te zijn voor
de genen, die bij het provenu zijn of kunnen zijn geïn-
teresfeerd.

Art. 217. Tegen reële of voldoende cautie, of ook
confignatie van penningen, voor de overeengekomene
waarde der aangehaalde goederen en voor de boete, zul-

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

len dezelve ontslagen kunnen worden, indien de aanhaling niet is geschied op grond van eenig verbod van invoer of uitvoer.

Art. 218. De kosten op de aanhalingen gevallen zijn ten laste van den genen, die bevonden zal worden gepeceerd te hebben, althoof minder verzwegen was dan een twaalfde of van de twaalf één.

Art. 219. De goederen, naar de waarde betalende, zullen door de ambtenaren, indien zij bij summierie visitatie vermeenen dat dezelve te laag zijn aangegeven, mogen worden benaderd; en zullen de ambtenaar of ambtenaren gehouden zijn, om zich dadelijk na de summierie visitatie te verklaren voor de benadering der goederen van hetzelfde soort in massa, zoo als dezelve, in eenig pak, baal; kist, enz zich bevindende, aangegeven zijn, edoch geenszins bij gedeelten van dien; ook zullen de ambtenaren, zich eenmaal verklaard hebbende voor de benadering, daarvan niet mogen terug komen.

Art. 220. De ambtenaren zich hebbende verklaard voor de benadering, zullen de goederen dadelijk aan het kantoor moeten gebragt worden, en aldaar, ten overstaan van den ontvanger en in presentie van den eigenaar, aangever of zijnen gemagtigden, indien hij present zijn wil, geopend en behoorlijk geïnventariseerd worden, met uitdrukking van maat of gewigt.

Art. 221. Het rapport of relaas der benadering, hetwelk aan den benaderden zal moeten worden medegedeeld, zal met den inventaris, het paspoort en verdere documenten, terstond moeten worden opgezonden aan den directeur, in wiens directie de benadering geschied is, die dezelve onverwijld zal examineren; en, wanneer uit den voorschreven inventaris blijkt, dat de benaderde goederen niet vallen in de termen van confiscatie, zal door den directeur dadelijk, indien er geene gegronde reclame door den aangever of eigenaar is gedaan, adjudicatie der benadering moeten worden verleend, of anders ontzegt, naar bevind van zaken, en ten zelfden dage deze decisie aan de benaderaars moeten worden afgezonden.

Art. 222. Doch ingevalle de koopman vermeende dat zijne goederen wel en te regt zijn aangegeven, en zich dienvolgens met de gedane benadering bezwaard achte, zal hij zich dadelijk aan den directeur kunnen adresferen, en zal dezelve directeur, bevindende dat de benaderde goederen, overeenkomstig de bedoeling der wet, in hare waarde zijn aangegeven, geregtigd zijn, om de benadering te desapproberen en de goederen aan den eigenaar terstond

te doen restituëren, ja zelfs, in enkele gevallen en om Wet van
bijzondere redenen, eene vergoeding van kosten, schaden 3 Oct.
en interesfen, aan den eigenaar toe te leggen.

Art. 223. De benaderaars zullen voorts, dadelijk na over de
dat de adjudicatie ter hunner kennisfe zal zijn gebragt, heffing der
en vóór het aanvaarden der goederen, alsmede vóór dat in- en uit-
de benaderaars eenig gebruik zullen vermogen te maken voer.
van die goederen, het zij door het afknippen van ftalen (Staatsbl.
of het nemen van monfters, aan den benaderden moeten no. 53.)
betalen de aangegevene waarde der goederen en twaalf per-
cent daarboven: indien de betaling binnen vier-en-twintig
uren na den ontvangst van de adjudicatie gefchiedt; der-
tien percent, wanneer die binnen tweemaal vier-en-twin-
tig uren, en veertien percent, wanneer die binnen drie-
maal vier-en-twintig uren gefchiedt. — Na verloop van
dien tijd de betaling niet gedaan zijnde, zal de benade-
ring, indien de koopman dit begeert, nut en van on-
waarde zijn, en de benaderaars in allen gevalle, het zij
de koopman de gedane benadering al of niet wil laten
voortgang hebben, verplicht zijn, drie percent der aange-
gevene waarde van de goederen aan den eigenaar, of die
hem reprefenteert, te betalen, tot vergoeding der fchade
door het oponthoud veroorzaakt.

Ingeval echter de eigenaar of deszelfs gemagtigde zich
niet ten kantore, alwaar de goederen zijn opgebragt,
mógt presenteren tot ontvangst der penningen, zal de be-
naderaar kunnen volftaan met dezelve onder den ontvan-
ger, ten diens kantore, ten pericule van den eigenaar te
deponeren.

Art. 224. De beaalde regten zullen, in cas van gead-
judiceerde benadering, ook door de ambtenaren aan de
benaderden moeten worden geresitueerd, en dezelve
ambtenaren gehouden zijn, dadelijk vóór de aanvaarding
der goederen, eene verhoogde aangave en betaling der
regten van dezelve te doen, voor zoo verre de ten uit-
voer bestemde goederen niet ten gevolge der benadering
binnen 's lands verblijven.

En wordt met betrekking tot benaderde transfèrende goe-
deren aan art. 171 gerefereerd.

Art. 225. De ontvangers mogen van de fondfen hun-
ner publieke kaffen geen gebruik maken, tot het doen of
laten doen van benaderingen, op zoodanige ftraffe, als te-
gen het converteren van 's Rijks penningen tot eigen ge-
bruik is of mógt worden geftatueerd.

Art. 226. Wanneer, bij opening of inventarifatie van
de benaderde goederen, bevonden wordt, dat de eene

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en uitvoer. (Staatsbl. no. 53.)

foort van goederen voor de andere is aangegeven, of in de kwantiteit is gefraudeerd, zullen de goederen worden geconfisqueerd, ingevolge het 44ste artikel voren gemeld, en mitsdien de benadering door den directeur aan den benaderaar ontzegd worden.

Art. 227. Meer aangegeven zijnde dan de regte kwantiteit, zal echter de benaderaar niet verder gehouden zijn te betalen, dan naar proportie van de kwantiteit, zoo als die bevonden zal worden.

Art. 228. Voorts zullen de ambtenaren, wanneer zij de benadering gedeclareerd hebben, geenerlei schikkingen deswegens mogen maken of in onderhandeling treden, om van hunne benadering af te zien, vóór dat over de validiteit der benadering uitspraak gedaan zal zijn, op pene van cassatie; doch het zal hen vrijstaan, na de adjudicatie de benaderde goederen naar welgevallen te verkoopen, publiek of uit de hand, en aan wien zij zullen goedvinden, zonder de minste uitzondering en ook aan den vorigen eigenaar.

Art. 229. In cas van aanhaling of benadering van goederen, zal alleen aangehouden of benaderd worden die partij, waarin de fraude of contraventie wordt gefustineerd; en zullen de overige goederen van eene andere soort, offchoon op hetzelfde paspoort of loscedul aangegeven, doch tot de partij, waarop gefraudeerd is, niet behorende, worden vrijgelaten en de losfing of het vertrek derzelven niet worden opgehouden; mits dat de verdere boete, wanneer die mogte te passe komen, geconfisqueerd of daarvoor voldoende cautie gesteld worde.

Art. 230. De aangehaalde goederen zullen, wanneer dezelve naar de kantoren of naar de hoofdplaats der directie worden opgezonden, bevrijd zijn van alle hoegenaamde binnenlandsche tolregten en impositiën, mits voorzien zijnde van een binnenlandsch paspoort of ander legaal bewijs, melding makende dat het goederen zijn ten behoeve van den lande aangeflagen.

Art. 231. Wijders zal ook, vóór dat de sententie tot confiscatie gewezen zal zijn, geene verkooping van aangehaalde goederen geordonneerd mogen worden; doch zal de verkooping van paarden en allerlei vee, als ook van spoedig bederfelijke waren, op daartoe aan den directeur te doen verzoek, door denzelven dadelijk mogen worden geordonneerd, behoudens dat de kosten en schaden, op de verkooping gevallen, door de ambtenaren, die de aanhaling gedaan hebben, zullen moeten worden vergoed, wanneer wordt verstaan, dat de aanhaling verkeerdelijk is

geschied. De verkooping en in allen gevalle niet anders mogen plaats hebben dan publiekelijk, en na voorafgaande affixie van biljetten, gelijk mede bij klokkeslag of uitroeping, op pene van nulliteit.

Art. 232. Het voorgaande 231ste artikel dezer wet zal niet van applicatie zijn op aanhalingen van *brood*, minder dan vier honderd ponden; van *vleesch* of *spek*, minder dan honderd ponden; van *zeep*, een kwart ton of minder; van *zout*, een zak of minder; van *olie*, van rond of plat zaad, minder dan een half aam; van *bier*, een ton of minder; van *jenever* of andere gedistilleerde wateren, een anker of minder; van *steenkolen*, minder dan honderd ponden, en van *meel* minder dan honderd ponden; zullende zoodanige partijen, aangehaald wordende, op last of wel in naam van den directeur, in wiens directie de aanhaling is geschied, worden overgegeven aan het gemeente-bestuur der plaats van de aanhaling, of aan den genen, die aldaar met de justitie of politie belast is, tegen dadelijke betaling van de helft der getaxeerde waarde en een blijk van de gedane afgifte, en zulks ten einde die aan de armen van zoodanige plaatsen worden uitgereikt; en zal deze taxatie door den genen die de politie uitoefent geschieden, en, ingeval van wettige reclame, de reclamant met de getaxeerde waarde, die hem van 's Rijks wege zal worden te goed gedaan, moeten genoegen nemen.

Om echter te verhoeden dat 's Rijks kasse onbepaald aansprakelijk blijft voor die getaxeerde waarde, en tevens te zorgen, dat over objecten van zulke geringe waarde geene formele procedures worden aanhangig gemaakt, waarvan de kosten de waarde dier goederen verre zouden overtreffen, zoo zullen, in cas van voorschrevene aanhalingen, bij de onzekerheid aan wien de aangehaalde goederen toebehooren; alle en een iegelijk, welken sustineren zouden daarop regt te hebben, worden opgeroepen, om zich bekend te maken, welke oproeping geschieden zal bij eene notificatie, door den publieken aanklager voor de uitgaande en inkomende regten, of door iemand van zijnen wege, onderteekend, en die zal moeten worden aangeplakt vóór het kantoor, op hetwelk de aanhaling geschiedt, en voorts geïnserieerd in de staatscouranten; zullende, na dat de voorschrevene notificatie drie weken zal zijn aangeplakt geweest, en eenmaal in elke week in voormelde couranten zal zijn geïnserieerd, zonder dat zich iemand opdoet, de voorschreven goederen worden ge-

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Wet van 3 Oct. over de heffing der regten van in- en-uitvoer. (Staatsbl. no. 53.) houden voor geconfisqueerd, voor de helft ten behoeve van de armen van de plaats, alwaar de aanhaling is geschied, en voor de wederhelft ten behoeve van den aanhaler of de aanhalers; doch, indien zich iemand inmiddels bekend maakt en zich opposant zoude willen stellen, zal tegen denzelven worden geprocèdeerd, gelijk in materie van uitgaande en inkomende regten gebruikelijk is.

Art. 233. Aangehaalde schepen, schuiten, wagens, karren, sleden en paarden, zullen, dadelijk na de ontlossing der daarmede aangehoudene goederen, ten naasten kantore kunnen ontslagen worden, onder behoorlijke cautie voor of namptriseement van de geïncurrerde boeten.

Art. 234. Indien er eenige fraude of contraventie mogt worden gepleegd met de publieke geadmiteerde postwagens, zullen dezelve, na gedane aanhaling der goederen, waarmede de fraude is begaan, wel niet verder in hunne reize mogen worden opgehouden, maar zullen de directeurs, posthouders of commissaris van dezelve wagens, niettemin vervallen in dezelfde boeten, als hier boven, ten aanzien van alle andere voerlieden, zijn bepaald: zullende zij alzoo voor hunne knechts, of die van hunnenwege rijden, aansprakelijk zijn, en, ten genoegen van de administratie der inkomende en uitgaande regten, jaarlijks moeten stellen eene behoorlijke borgtocht, waarop de voorschrevene boeten in die gevallen zullen kunnen worden verhaald. Ingevalle de goederen, omtrent welke fraude of contraventie bevonden wordt, behoorlijk op de vrachlijst der voorschrevene postwagens, welke tot het doen der declaratie moet dienen, zullen gebragt zijn, zal er ten aanzien der boeten geene condemnatie plaats hebben.

DRIE - EN - TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van de rapporten of relazen.

Art. 235. De waarheid der rapporten of relazen van ambtenaren zal door hen moeten worden verklaard op een eed, door hen aan het Rijk gedaan. Dezelve zullen voorts moeten vermelden den dag, de maand, het jaar en het uur der aanhaling, de oorzaak waarom, en, gevolgelijk, het artikel der wet waarop, dezelve geschiedt, de medededeeling daarvan aan den aangehaalden gedaan, de namen, de kwaliteiten en woonplaatsen, zoo der aanhalers, als van die welke met de vervolging belast

zijn, het soort, het gewigt, de maat, het getal en de aangegevene waarde, nummers en merken der aangehaalde goederen, de tegenwoordigheid van de partij bij de inventarisatie of de sommatie tot dat einde aan hem gedaan, met de weigering, als die plaats heeft, de namen en kwaliteiten van hen die tot bewaarders der aangehaalde goederen gesteld worden, de plaats waar het relaas of rapport is opgemaakt, en eindelijk het uur, de dag, de maand en het jaar, waarop hetzelfde gesloten is.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Art. 236. Wanneer de aanhaling mogt geschied zijn op vervalsching of verandering van de dokumenten, door de ambtenaren der inkomende en uitgaande regten uitgegeven, zal het rapport of relaas den aard der vervalschingen, veranderingen en tusschenvoegingen vermelden. De gezegde dokumenten, *ne varietur* door de aanhalers geteekend en geparafeerd, zullen aan het rapport worden gehecht, hetwelk van de sommatie tot onderteekening, aan de partij gedaan, en van deszelfs antwoord, zal moeten melding maken.

Art. 237. Indien de aangehaalde bij het opmaken van het rapport tegenwoordig is, moet uit hetzelfde blijken, dat de voorlezing aan hem is geschied, en dat hij tot de onderteekening gesommeerd is, dat hij daaraan voldaan of zulks geweigerd heeft, en dat hij dadelijk kopij van het rapport heeft ontvangen of kunnen ontvangen.

Art. 238. In cas van aanhaling van verbodene nederlagen in eenig huis, zullen de goederen aldaar geïnventariseerd en het rapport of relaas aldaar worden opgemaakt, en daarna de goederen dadelijk naar het naaste kantoor van betaling, in het ressort waarin de aanhaling is voorgevallen, worden opgebracht.

Art. 239. De verbalen of relazen der ambtenaren, wegens derzelver handelingen en ambtsverrigtingen, worden als publieke akten aangemerkt en voor volkomen bewijs gehouden, ten zij het onbestaanbare van dezelve, of het tegendeel van hetgeen daaruit zoude moeten bewezen worden, klaarblijkelijk wordt aangetoond.

De voorschreven verbalen en relazen hebben, voor zoo verre dezelve verklaringen mogten inhouden omtrent verrigtingen of daden van andere personen, geene kracht van publieke acten, doch zullen te dien opzichte door den regter, naar gelang der omstandigheden, voor getuigenis kunnen worden gehouden.

Wet van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

VIER-EN-TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van de judicature.

Art. 240. Tot dat de algemeene wet omtrent de judicature van verschillen en overtredingen op het stuk van alle belastingen zal zijn daargesteld, zal de voorschreven judicature provisioneel blijven op den voet, zoo als dezelve thans, zoo in de noordelijke als in de zuidelijke provinciën des Rijks, bestaat.

Art. 241. Aan den Koning is voorbehouden, om, in geval, ten gevolge van het onderscheid der evengedachte judicature in de noordelijke en zuidelijke provinciën, eenige botsingen mogten ontstaan omtrent dezelve, tot aan de invoering der algemeene wet, bij het vorig artikel vermeld, zoodanige beschikking, het zij tot afdoening van onzekerheid, of verschil over de jurisdictie of anderszins te maken, als tot den richtigen gang der justitie noodig zal zijn, zonder dat die beschikking aan de merites der zaak zelve, als welke altoos aan de beoordeeling van den regter wordt overgelaten, immer eenige prejudicie toebrengt.

VIJF-EN-TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

Van het algemeene toezigt en van de pligten der ambtenaren.

Art. 242. Geen kantoor zal afgeschaff, verlegd, noch opgerigt kunnen worden, zonder eene uitdrukkelijke order Onzentwege.

Art. 243. Wanneer een kantoor nieuw opgerigt, of een reeds gevestigd kantoor wordt opgeheven of verlegd, zal de order, daartoe gegeven, in vier der meest nabij gelegene gemeenten op de route, alwaar het een of ander dezer gevallen heeft plaats gehad, gepubliceerd worden, en bij den ingang der plaats, in welke een kantoor is opgerigt, zullen dienaangaande bekendmakingen worden aangeplakt.

Art. 244. Het wapenbord der uitgaande en inkomende regten zal op eene zichtbare plaats, boven de deur van het huis waar het kantoor gehouden wordt, moeten gesteld zijn.

Art. 245. De wetten en tarieven der Inkomende en uitgaande regten zullen ten allen tijde op de kantoren

voorhanden zlin, ook ten gerlive van de partikulieren die inlichtingen daaromtrent mogten behoeven of verlangen.

Art. 246. De kantoren zullen geopend zijn van den 1sten April tot den 30sten September, 's morgens van zeven tot 'smiddags twaalf uren, en 's namiddags van twee tot 'savonds ten zeven uren, en van den 1sten October tot en op den 31sten Maart, van 's morgens ten acht tot 'smiddags ten twaalf, en 's namiddags van twee tot 'savonds ten vijf uren, behoudens zoodanige uitzonderingen als de administratie, naar gelang van plaatselijke omstandigheden, mogt noodig oordeelen.

Art. 247. Bij de uitoefening hunner functiën zullen de ambtenaren steeds moeten voorzien zijn van hunne commissiën, en dezelve, des gerequireerd, ten allen tijde aan de plaatselijke autoriteiten moeten vertoonen. En zullen zij daarenboven het onderscheidend teeken hunner bediening moeten dragen.

Art. 248. In alle zaken, tot het vak van inkomende en uitgaande regten behorende, zullen de geëmploijeerden alle exploiten en justitiële verrigtingen kunnen doen, welke anders door deurwaarders geschieden.

Art. 249. Alle comptabele ambtenaren zullen voor hunne goede administratie de gerequireerde cautie stellen, op den voet zoo als zulks zal worden bepaald.

Art. 250. De ambtenaren zullen een iegelijk, met welke zij in hunne functiën te doen hebben, met alie gemak, discretie en spoed expediëren, op pene van suspensie of casatie, naar gelegenheid van zaken.

Art. 251. Zij die bevonden zullen worden gecolludeerd, of eenige giften of geschenken genoten, of anderszins ontrouwelijk gehandeld te hebben, zullen, volgens de wetten, strengelijk gestraft worden, en zal de aanbinger genieten impunitie, indien hij medepligtig mogt geweest zijn.

Art. 252. De ambtenaren op de kantoren en tot de recherche respectivelijk zullen, op pene van casatie, voor de expeditie-gelden niet meer mogen vorderen of genieten, alsehoon hun meerder mogt zijn gepresenteerd, dan volgens de lijst van salaris, welke daarvan is of zal worden opgemaakt, en op alle kantoren en wachten, ter kennis van een ieder, zal moeten worden voorgehangen. De ontvangene expeditie-gelden zullen door de ambtenaren op de dokumenten met woorden moeten worden uitgedrukt.

Art. 253. Zij zullen die genen, welke zich in hunne

Wat van
3 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

Wet van
3 Oct.
over de
heeding der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 53.)

kantoren of wachten om informatiën komen te adreſſeren, behoorlijk met beſcheidenheid informeren, in zaken de inkomende of uitgaande regten rakende, en dienaangaande niet mogen weigerig zijn, of zich aan onheuſche bejegeningen ſchuldig maken, op pene van ſuſpenſie of caſſatie, naar bevind van zaken.

Doch het is hen op gelijke pene verboden, aan derden eenige inzage te geven, omtrent zaken van den eenen partikulier tot den anderen.

Protectie.

Art. 254. Alle geconſtitueerde autoriteiten, hoe ook genaamd, zullen, door hunne officieren, de ambtenaren en bedienden der inkomende en uitgaande regten in alle zaken, hunne functiën en de executie der wetten op dat ſtuk betreffende, de behulpzame hand bieden en doen beſchermen; zullende de gemeente-beſturen of officieren der juſtitie gehouden zijn, op het aanzoek, des noods, daarom gedaan, dadelijk en onverwijld hunne agenten, bedienden of ſuppoosten te doen ageren; op pene van correctie in cas van nalatigheid, en voor zoo veel de officieren der juſtitie aangant, op privatie van hun officie; gelijk dezelve mede verplicht zijn zullen, om, ingevalle eenige goederen of ook eenige paarden, levende have of vee, door de beambten der inkomende en uitgaande regten mogen zijn aangehouden, en deze tegen redelijke betaling geene ſecure en beſlotene bergplaats konden bekomen, daarvoor alſdan, daartoe verzocht zijnde, dezelve aan te wijzen, mits onder behoorlijke vergoeding, op pene dat, indien de aangehoudene goederen, paarden of vee, ten gevolge der weigering om hier aan te voldoen, ontvreemd of anderzins daaraan ſchade toegebracht mogt worden, zoodanige ſchade op dezelve beſturen en officieren der juſtitie reſpectivelijk zal worden verhaald.

Art. 255. Alle militaire officieren in Onzen dienst zijn gehouden, aan de voorsz. ambtenaren, des verzocht, dadelijk en in alle gevallen behoortijke aſſiſtentie en beſcherming te verleenen.

Art. 256. Indien eenig ambtenaar der inkomende en uitgaande regten, binnen de gemeente alwaar hij is of mogt worden aangeſteld, geheel geene of geene behoorlijke voor de waarneming van zijnen poſt geſchikte woning, tegen betaling eener redelijke huur, mogt kunnen behouden of verkrijgen, zal hij zich, tot bekoming daarvan,

van, mogen adresferen aan het bestuur van zoodanige gemeente, hetwelk alsdan zal verplicht zijn, den daartoe verzoek doenden ambtenaar eene voldoende en voor zijn stand convenabele inwoning, tegen eene billijke huur, te verzorgen. En zullen de Gouverneurs der provinciën zorgen, dat daaraan, door de gemeentebesturen, gereedelijk worde voldaan.

Wet van
2 Oct.
over de
heffing der
regten van
in- en uit-
voer.
(Staatsbl.
no. 58.)

Art. 257. Het is aan een ieder strengelijk verboden, om de ambtenaren der inkomende en uitgaande regten, in zaken van hunne functiën, in eenige manieren te injuriëren, of hen in de uitvoering daarvan te verhinderen of te refisteren, met woorden, daden of anderzins, noch eenige goederen aan hen te ontweldigen of te ontvoeren of daartoe dadelijk aanleiding te geven, op de boete van niet minder dan vijftig en niet hooger dan vijf honderd guldens, en daarenboven als verstoorders van de publieke rust te worden gestraft, naar gelegenheid van zaken; zullende de straffen voor resistentie worden geapliceerd in alle beletselen, die aan de ambtenaren en bedienden in hunne functiën zullen wedervaren.

Bij deze wet was gevoegd eene lijst of tarief van inkomende en uitgaande regten op alle goederen en koopmanschappen welke het Koninkrijk der Nederlanden zullen worden in- of uitgevoerd.

Z. M. in aanmerking nemende, dat de op handen zijnde veranderingen in het stelsel van indirecte belastingen, vorderden eenige bepalingen te maken, ten aanzien van de plaatselijke belastingen, welke, speciaal in de noordelijke provinciën, met het actueel systema in het naauwst verband stonden; terwijl voorts dienstig moest worden geoordeeld, om boven en behalve de voorschriften in de Grondwet voorkomende, eenige nadere en algemeene beschikkingen op het point van voorz. plaatselijke belastingen in het Rijk te arresteren, besloot op den 4den October, op het rapport van den Minister van Binnenlandsche Zaken en den Staatsraad, Directeur-Generaal der indirecte belastingen, den Raad van State gehoord, te bepalen de volgende artikelen:

Besluit
van 4 October,
houdende
bepalingen om-
trent de
plaatselijke
belastingen.
(Staatsbl.
no. 54.)

J. B. van 1816. 2de Stuk.

Q

Besluit
van 4 Oc-
tober,
houdende
bepalin-
gen om-
trent de
plaatse-
lijke bel-
astingen.
(Staatsbl.
no. 54.)

Art. 1. Ter bestrijding van de stedelijke en plaatselijke behoeften zullen bij voortdurend worden geheven 5 additionele percenten van de hoofdsom der grondbelasting, en van de hoofdsom der personele en mobiliare belasting.

Deze vijf additionele percenten, zullen door de zorg van Onzen Minister van Financiën, jaarlijks worden gebracht op de kohieren der voorschrevene belastingen, en zal het bedragen daarvan maandelijks door den ontvanger van 's Rijks directe belastingen aan de stedelijke of plaatselijke besturen worden uitgekeerd.

2. Voor zoo verre het provenu dezer additionele percenten, gevoegd bij de verdere inkomsten der plaatselijke goederen of bezittingen, niet toereikende zijn mogt tot bestrijding van de stedelijke of plaatselijke behoeften, zullen de gemeentebesturen bevoegd zijn, om, naar mate van de plaatselijke omstandigheden, met goedkeuring der Provinciale Staten, te heffen weg-, straat-, brug-, kaai-, haven-, kraan-, sluis- of poortgelden, mitsgaders recognitiën voor het gebruik van plaatsen op de openbare markten, hallen, vischbanken en dergelijke, alsmede omslagen te doen voor het onderhoud van lantarens, brandspuiten, nachtwachten en dergelijken.

3. Behalve de algemeene goedkeuring der Provinciale Staten, in het voorgaand artikel gemeld, zullen de tariven van de middelen in hetzelfde opgenoemd, en de basis van de daarbij gemelde omslagen, zoo als dezelve thans bestaan, of nader mogten worden voorgedragen, aan de speciale goedkeuring van welgemelde Staten moeten worden onderworpen.

4. Wanneer het provenu der middelen in art. 1 en 2 gemeld, ontoereikende mogt zijn ter bestrijding der stedelijke of plaatselijke behoeften, zullen, behoudens de exceptiën in de artikelen 6 en 8 voorkomende, in zoodanige steden en plaatsen, welke minder dan 2000 zielen bevatten, en in alle zoodanige andere, zonder onderscheid der bevolking, alwaar het montant van het te kort komende gering is, en alwaar de plaatselijke omstandigheden zulks zullen toelaten, de penningen ter bestrijding van het voorz. te kort, bij voorkeur moeten gevonden worden door middel van eenen jaarlijkschen omslag over de ingezetenen der gemeente, volgens eenen staat daarvan jaarlijks doot het stedelijk of plaatselijk bestuur te formeren.

De tariven en leggers, waarnaar de invordering van dezen omslag zal geschieden, zullen aan de goedkeuring der Staten moeten worden onderworpen.

5. Niemand in zoodanige gemeente, hetzij het ge- Bestuit van 4 Oc-
tober, houdende
bepalingen om-
trent de
plaatselij-
ke belas-
tingen.
(Staatsbl.
no. 54.)
heele jaar of alles bijeen genomen, gedurende drie maan-
den van dien, zijn verblijf houdende, offchoon elders
gedomicilleerd, zal van het dragen van de plaatselijke
omslagen, onder welk voorwendfel ook, vermogen te
worden verschoond, dan alleen uit hoofde van wel be-
wezene armoede.

6. Voor zoo verre in steden of plaatsen, welker be-
volking minder dan 2000 zielen bevat, hetzij uit hoof-
de van de ongenoegzaamheid van plaatselijke omslagen of
om andere redenen, in de behoefte der gemeente, bij
wijze van andere plaatselijke belastingen of octrooijen
mogt zijn voorzien, zullen dezelve kunnen blijven voort-
duren, mits zij voor het overige in overeenstemming wor-
den gebragt met de verdere voorschriften van het tegen-
woordig besluit.

7. Zoo wel in voorfz. steden en plaatsen als in alle an-
dere, in welke de behoeften niet kunnen worden bestreden
door de tot nu toe aangewezenen middelen, zullen plaatse-
lijke belastingen kunnen worden geheven, op de vijf
volgende objecten, als *dranken, eetwaren, brandstoffen,*
fouragiën, en bouw-materialen.

8. Onder de middelen op de eetwaren, zullen boven-
al in aanmerking moeten komen, die op het *beestiaal* en
op het *gemaal*, voor zoo verre, namelijk de Staten in
iedere provincie zullen oordeelen, dat dit laatste als
voorwerp van belasting voor eenige gemeenten in dezelve
geschikt is, en er de mogelijkheid bestaat, om op de rig-
tige invordering, zonder groote kosten, een behoorlijk
toezigt te houden.

Om het gemak en de onkostbaarheid der invordering en
van het toezigt te verzekeren, zal het middel op het ge-
maal in zoodanige provinciën, waarin men mogt verlan-
gen hetzelfde in alle gemeenten te heffen, en alwaar de
Staten zulks zullen dienftig oordeelen, bij wijze van pro-
vinciale belasting kunnen worden ingevoerd; en zal men
in dat geval in de steden en plaatsen, welke in de ter-
men van art. 4 valien, niet gehouden zijn bij voor-
keur over te gaan tot den jaarlijkschen omslag daarbij ver-
meld.

9. Bij het ontwerpen en bij het arresteren der plaats-
elijke belastingen, zal voor het overige moeten worden in
acht genomen:

Voor eerst: dat in de aangrenzende gemeenten zoo veel
mogelijk dezelfde objecten en tot gelijke hoogte bezwaard
worden.

Besluit
van 4 Oc-
tober,
houdende
bepalin-
gen om-
trent de
plaatselij-
ke belas-
tingen.
(Staatsbl.
no. 54.)

Ten tweede: dat de plaatselijke belastingen geene ob-
jecten treffen, welke reeds onder de 'slands indirecte be-
lastingen begrepen zijn, dan voor zoo verre het zoude
blijken onmogelijk te wezen, of met de belangen der
ingezetenen te strijden, om in de behoeften van eene
zoodanige gemeente op eene andere wijze te voorzien;
terwijl in allen geval het *zout*, de *zeep*, de *waag*, de
rondemaat en het *binnenlandsch lastgeld*, nimmer een
object van plaatselijke belastingen zullen kunnen uitma-
ken.

Ten derde: dat ten aanzien van die plaatselijke belas-
tingen, welke op objecten zouden worden gelegd, die
reeds van 's Rijks wege zijn bezwaard, het montant der
plaatselijke belasting niet hooger worde gebragt dan tot
de helft van 's Rijks impost, en de keuze bepaald op
zoodanige objecten, welker belasting volgens de lokale
omstandigheden, het minste bezwaar aan de ingezetenen zal
opleveren.

Ten vierde: dat de plaatselijke belastingen niet preju-
diciëren aan het beginsel van vrije binnenlandsche circu-
latie der impost-subjecte speciën.

10. Aan de Staten der respectieve provinciën wordt,
naar aanleiding der voorschriften van de grondwet, op-
gedragen, om, onder Onze goedkeuring, nadere bepa-
lingen te maken, omtrent de wijze op welke de plaats-
elijke besturen zich zullen moeten gedragen in het ont-
werpen en voorstellen van plaatselijke belastingen, en
zulks, zoo met opzigt tot de keuze en hoegrootheid der
belastingen, als omtrent de wijze, op welke dezelve zul-
len worden ingevorderd; zullende deze provinciale ver-
ordeningen echter steeds moeten zijn gebaseerd op de
gronden bij het tegenwoordig besluit gelegd.

11. Wij inhaereren voor het overige wel expresfelijk
de bepalingen, bij art. 147, 156, 157, 158 en 159 der
grondwet voorkomende, omtrent de heffing van plaats-
elijke belastingen, en de goedkeuring welke door Ons aan
alle nieuwe belastingen moet worden gegeven.

Besluit,
ten gerijf
der trafi-
kanten en
fabrikan-
ten, voor
binnen-
landsche

Z. M. het ongerijf der trafikanten en fabrikan-
ten willende voorkomen, welke, tot voortzetting
van hun bedrijf, binnenlandsche steenkolen benoo-
digd hebben, mitsgaders de ongelegenheden,
waarin zich de invoerders van deze brandstof zou-
den kunnen bevinden, bij de afschaffing der oude
en de introductie van de nieuwe wetten, besloot

op den 11den October, op de voordragt van den Staatsraad, Directeur-Generaal der indirecte belastingen en het daarop ingewonnen rapport van den Directeur-Generaal der konvooijen en licenten, dat aanvankelijk met den 1sten November en vervolgens tot aan de introductie van het nieuwe stelsel, de ontvangers der konvooijen en licenten aan alle de invoerders van steenkolen, welke langs de uiterste wachten of eerste kantoren van Bats of Maashees werden ingeklaard en bleken uit de steengroeven der zuidelijke provinciën van het Rijk te komen, een uitsfel van aangifte en verimpoting, tot aan de introductie van het nieuw stelsel, mogten verleen in de gevallen en met de voorzieningen, in negen artikelen van dit besluit voorgeschreven.

Op den 30sten September besloot Z. M. het kantoor der Konvooijen en Licenten te Eplechin, Principaliteit Doornik te vernietigen, doch de brigade aan hetzelfde verknocht er te laten blijven, en te Schengen, Principaliteit van Luxemburg zulk een kantoor op te rigten, langs hetwelk de doorvoer kon geschieden van koopgoederen, langs den Moesfel aangevoerd wordende en niet begrepen in de specificatie van het besluit van 16 Augustus (1).

Besluit tot vervanging van het kantoor te Eplechin, door dat van Schengen.

Z. M. in aanmerking genomen hebbende, dat het besluit van den 30sten September 1814 n^o. 389, betrekkelijk het kadaster der zuidelijke provinciën (2) niet was afgekondigd in de kantons van Dour, van Beaumont en Rochefort, welke destijds onder een vreemd bestuur waren, en dat men dus aldaar geen gebruik had kunnen maken van de bevoegdheid aan de eigenaars tot aan 1 Januarij 1815 toegestaan om te kunnen reclameren tegen de werkzaamheden van het partiële kadaster van te voren verrigt, besloot op den 3den October een uitsfel van drie maanden, te rekenen van den dag van dit besluit af, toe te staan tot het aannemen van reclamatiën tegen de werkzaamhe-

Termijn voor de kantons Dour, Beaumont en Rochefort, tot reclamatie tegen de werkzaamheden van het kadaster.

(1) Zie boven bl. 73. (2) Zie Jaarb. 1814. bl. 499.

den van het kadaster verrigt in de gemeenten, waaruit de kantons van Dour en Beaumont, provincie Henegouwen, en het kanton van Rochefort, provincie Namen, bestaan.

Kantoren van inkomende en uitgaande regten.

Ten gevolge der veranderingen, welke de oostelijke grenzen van het Koninkrijk hebben ondergaan, door het traktaat, met Pruissen gesloten, zijn de kantoren van inkomende en uitgaande regten, welke te Oliënberg, Posterholtz, Susteren, 's Hertogenrade, Moresnet en Bartholtz (Provinciën van Limburg en Luik) geplaatst waren, bij besluit van Z. M. van den 10den November, overgebracht naar Roskam, Vlodorp, Schilberg, Kirchraad, op den Kreet en Neuhaus.

Besluit van 4 November, bepalende de wijze waarop de ambtenaren der konvoijen en licenten, en die der indirecte belastingen, zoo op de uiterste wacht-kantoren, als op het onvrije territoir en tusschen de liniën, elkander in de uitoefening hunner functiën zullen behulpzaam zijn. (Straatsbl. 57.)

Uit 'hoofde der bepalingen, voorkomende bij de wet op den invoer, uitvoer en doorvoer van import-subjecte speciën, volgens welke de verklaring op de uiterste wacht en kantoren van in- en uitklaring voor de konvoijen en licenten en de indirecte belastingen, aan dezelfde personen moet worden gedaan, en om den dienst zoo aldaar, als op het onvrije territoir en tusschen de liniën op zulk eene wijze te regelen, dat beide de administratiën elkanderen behulpzaam zouden zijn, besloot Z. M. op den 4den November, op het rapport van de Directeurs-Generaal der indirecte belastingen en van de konvoijen en licenten, het navolgende vast te stellen.

Van de ambtenaren op de uiterste wacht, mitsgaders van het laden en lossen.

Art. 1. De opperste ambtenaren van de konvoijen en licenten, op alle kantoren van in- en uitklaring aan de zee-zijde, mitsgaders op alle die kantoren aan de landzijde en langs de rivieren, welke als kantoren van in- of uitklaring voor de indirecte belastingen zullen worden aangewezen, worden beschouwd even zeer ambtenaren van de indirecte belastingen als van de konvoijen en licenten te zijn.

2. Als ambtenaren der indirecte belastingen, staan zij onmiddellijk onder de orders van den Directeur-Ge-

neraal en verdere superleure ambtenaren van voorschreven belastingen, van welke zij hunne bijzondere instructiën ontvangen.

3. Ten aanzien van de summier visitatie der inkomende vaar- en voertuigen, het vorderen van cautie, het plomberen of opzenden met wakers, gedragen zij zich naar de deswege bij de wet gemaakte bepalingen, en voor zoo ver een contróleur of ander superieur ambtenaar van de indirecte belastingen, welke aanwezig is, hun, dezen aangaande, eenige speciale orders geven mogt, zijn zij tot de stipte nakoming derzelve gehouden.

4. De hiervoren gemaakte bepalingen zijn eveneens toepasselijk op de visitatie van uitgaande vaar- en voertuigen, het constateren van den staat der lading zoo veel de indirecte belastingen betreft, en het afteekenen der biljetten van uitklaring.

5. Voor zoo ver de plaats van inklaring tevens is eene plaats van lossing of betaling, en een afzonderlijk ontvanger voor de indirecte belastingen zich op dezelve bevindt, moet de beambte der beide administratiën, dien der indirecte belastingen onmiddellijk van eene voorgenomen lossing of ontlading kennis geven, en is hij speciaal verantwoordelijk dat dezelve vóór deze kennisgeving door hem niet worde toegestaan, voor zoo ver goederen, aan de indirecte belastingen subject, worden ingevoerd.

6. De in- of oplading van alle speciën aan de indirecte belastingen onderworpen, en tot uitvoering met afschrijving der belasting gedestineerd, geschiedende onder het onmiddellijk toezigt van de administratie der indirecte belastingen, zullen de ambtenaren der beide administratiën zich onderling moeten verstaan omtrent de wijze van 's lands dienst en dit opzigt het best mogelijk te verzekeren.

7. De verplichtingen aan de eerste ambtenaren der konvoijen en licenten, ten aanzien der indirecte belastingen voorgeschreven, rusten eveneens op derzelver ondergeschikten, zijnde voorsz. eerste ambtenaren speciaal daarvoor verantwoordelijk dat de belangen der beide administratiën door hunne onderhoorigen, eveneens worden behartigd.

Van de ambtenaren op ligtings-plaatsen.

8. De ambtenaren, welke wegens de administratie der indirecte belastingen op de aan te wijzen ligtings-plaatsen

zullen worden benoemd, moeten zich wederkeerig beschouwen als tevens staande ten dienste van de administratie der konvoijen en licenten.

9. Zij gedragen zich mitsdien overeenkomstig de instructiën, welke hun van wege voorsz. administratie zullen worden gegeven, ten aanzien van alle objecten welke aan de indirecte belastingen niet zijn onderworpen.

10. Zij zijn mede speciaal gehouden, te dezen opzigte, de orders te volgen, welke hun door de Directeurs, Commisfen-Generaal, Inspecteurs en verdere superieure ambtenaren van de konvoijen en licenten, mogten gegeven worden.

11. De verplichting, hier voren art. 7, aan de mindere ambtenaren der administratie der konvoijen en licenten, en hunne superieuren opgelegd, rust wederkeerig op alle mindere ambtenaren der indirecte belastingen, welke zich op de ligtings-plaatsen bevinden en op de hoofden die over dezelve zullen worden gesteld.

Van den dienst op het onvrije territoir.

12. De contrôleurs en commisfen der indirecte belastingen op het onvrije territoir geplaatst en voor den dienst tusschen de liniën geschikt, mitsgaders de verdere ambtenaren van voorsz. administratie, welke zich in de uitoefening hunner functiën op het onvrije territoir bevinden, zijn bevoegd en verplicht om op het belang van de administratie der konvoijen en licenten te letten.

13. Zij moeten mitsdien, wanneer hun eenig frauduleus transport van goederen mogt voorkomen, hetzelfde in het belang van de administratie der konvoijen en licenten aanhouden, daaromtrent handelende naar de bepalingen, die de ambtenaren bij dat vak van gelijken graad in zulke gevallen te volgen hebben.

14. In die gevallen brengen zij de aangehouden goederen overeenkomstig de wet en reglementen op de konvoijen en licenten op, en leggen hunne procesfen-verbaal over aan de ambtenaren van de konvoijen en licenten waar zulks behoort, en doen een summier rapport van hun verrigte aan de administratie der indirecte belastingen.

15. Desgelijks hebben de geëmpliojeerden van den activen dienst der konvoijen en licenten op het onvrije territoir eene gelijke bevoegdheid en verplichting, met betrekking tot alle objecten welke mogten circuleren of uitgevoerd worden in contraventie met de wetten op de

Indirecte belastingen, zich te dezen opzichte gedragende overeenkomstig de bepalingen voor de indirecte belastingen gemaakt.

16. Zij zenden hun proces-verbaal in deze gevallen op aan den hun te designeren arrondissements-inspecteur der indirecte belastingen, en doen een summier rapport aan hunne eigene administratie.

17. In de gevallen dat de geëmploijeerden van een der beide administratiën, eene aanhaling doen in het belang der administratie tot welke zij niet primitief behooren, genieten zij het aandeel aan de salisficerende ambtenaren toegekend.

18. De ambtenaren der beide administratiën voor den dienst op en langs het onvrije territoir bestemd, zijn verplicht elkanderen, des gerequireerd, de noodige assistentie te verleen; alle weigering dezen aangaande, zal als opzettelijke desobediëntie worden aangemerkt en gestraft.

Op den 9den November arresteerde Z. M., op het rapport van den Directeur-Generaal der konvoijen en licenten, het Reglement, aanwijzende den loop der Liniën van toezigt, welke langs de zeekusten, in de monden der zeegeten, op de bovenrivieren en aan de landzijde van het Koninkrijk, in toepassing der Wet van 3 October, over den in- en uitvoer van goederen en koopmanschappen, het vrije van het onvrije territoir afscheiden.

Besluit
van 9 Nov.
statueren
de het
regle-
ment op
het vrije
en onvrij
territoir.
(Staatsbl
no. 58.)

Op den 11den November besloot Z. M. dat de indirecte belastingen en de regten van in- en uitvoer, respectivelijk bij de wetten van den 15den September en den 3den October omschreven, overeenkomstig de bepalingen in dezelve wetten voorkomende, beginnen zouden geheven te worden op den 1sten December 1816.

Besluit
den aan-
vang van
het nieu-
we stelsel
van bels-
tingen.
(Staatsbl
no. 59.)

Z. M. gezien hebbende artikel 1 der wet van den 3den October over de heffing der regten van in- en uitvoer, waarbij is bepaald, dat bij het in werking brengen der gemelde wet, onder anderen zal worden ingetrokken en buiten effect gesteld de publicatie van 26 Februarij 1802, houdende reglement op den doorvoer van goederen door

Goedern-
en Kop-
man-
schappen,
van he-
regt van
doorvoer
bij art
162 de

wet van
den 3den
Oct. 1816
omfchre-
ven, uit-
gefloten.
(Staatsbl.
no. 60.)

deze landen; en gelet op artikel 162 der voor-
fchreyen wet, volgens hetwelk door Hoogsteden-
zelven zoude worden bepaald welke goederen
en koopmanschappen, het zij geheel, het zij voor
eenen tijd, van het faveur van doorvoer zouden zijn
uitgefloten, befloot op den 12den November, op
de voordragt van den Directeur-Generaal der kon-
voijen en licenten, den Raad van State gehoord,
van het regt van doorvoer, bij art. 162 der ge-
melde wet omfchreven uit te fluiten, en zulks
onder dezelfde penaliteiten, respectivelijk, als
welke tegen den invoer zijn geftatueerd: 1°. alle
foorten van lompen of oude vodden; mitfgaders
allerlei vischwant, zoo oud als nieuw; oud en
afgefloten touwwerk, tot de fcheepvaart onbruik-
baar zijnde, alsmede alle gebroken en aan stuk-
ken gekapt touwwerk, hetgeen tot fcheepsgebruik
onbekwaam is; 2°. alle vreemde fpecerijen, be-
ftaande in kapeel, foelie, muskaatnoten en kruid-
nagelen; 3°. alle gebroken glas; 4°. alle vreem-
de thee; 5°. alle vreemd papier, voorzien van
de namen en merken van inlandfche papier-fabri-
ken; 6°. alle vreemde aarden tabakspijpen, voor-
zien met de merken van inlandfche fabrieken.

Bij befluit van den 14den November bepaalde
Z. M. op rapport van den Staatsraad, Directeur-
Generaal der indirecte belastingen, het vrije en
onvrije territoir en de linie voor de indirecte be-
lastingen: de los- en ligtingsplaatfen; de kanto-
ren van in- en uitklaring en betaling te lande;
ingevolge de wet van 15 September.

Boaling
va het
onvrije
territoir
ende li-
nie voor
de indi-
recte be-
lastingen;
vande
los- en
ligtings-

Art. 1. De bepalingen bij Ons befluit van den 9den
November 1816, n°. 34 (Staatsblad n°. 58), gemaakt
tot het regelen van het onvrije territoir aan de zeezijde,
en van de tweede linie aan de landzijde voor de admi-
nistratie der konvoijen en licenten, zijn mede toepasfelijk
op de administratie der indirecte belastingen.

2. Insgelijks zullen, ten aanzien der indirecte belas-
tingen, moeten gevolgd worden de heerbanen bij het
evengemelde befluit voor de konvoijen en licenten aan-
gewezen, voor zoo veel die routes betreft, langs welke

de goederen aan de indirecte belastingen onderworpen, plaatsen, kunnen worden in- en uitgevoerd.

3. Overeenkomstig het bepaalde bij artikel 1 en 46 van de wet van den 15den September hier boven gemeld, zullen de goederen, de indirecte belastingen subject, aan de zeezijde kunnen worden uitgeklaard, langs alle kantoren voor de konvoijen en licenten, aangewezen bij Ons besluit van heden.

4. Tot los- en ladingsplaatsen voor de indirecte belastingen, aan de zeezijde, worden aangewezen, alle de steden en plaatsen waar kantoren van ontvang en betaling bij het evengemeld besluit voor de administratie der konvoijen en licenten zijn gecreëerd.

5. Aan de landzijde worden tot kantoren van in- en uitklaring, mitsgaders tot kantoren van betaling en los- en ladingplaatsen, aangewezen de steden, plaatsen en posten hierna volgende genoemd:

PROVINCIE OVERIJSEL:

Kantoor van in- en uitklaring te *Veenebruggen*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling aan den *Hardenberg*, en te *Zwolle* en *Deventer*.

Kantoor van in- en uitklaring aan de *Glanenbrugge*.

Losplaats en kantoor van betaling te *Enschede*, *Zwolle*, *Deventer* en *Zusphen*.

PROVINCIE GELDERLAND:

Kantoor van in- en uitklaring te *Pannerden*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Arnhem* en *Doesburg*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Millingen*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Nijmegen*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Bergendaal*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Nijmegen*.

PROVINCIE LIMBURG:

Kantoor van in- en uitklaring te *Venlo*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Venlo* en *Roermonde*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Locht*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Herle*
en *Maestricht*.

PROVINCIE LUIK:

Kantoor van in- en uitklaring te *Henri-Chapelle*
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Batise*
en *Luik*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Francorchamps*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Francorchamps*.

GROOT-HERTOGDOM LUXEMBURG:

Kantoor van in- en uitklaring te *Wasserbillig*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Wasserbillig*, *Grevenmachern* en *Luxemburg*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Frinsange*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Alfingen* en *Luxemburg*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Aubange*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Maisance* en *Luxemburg*.

Kantoor van in- en uitklaring aan de post, genaamd de *Windmolen*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Bouillon*.

PROVINCIE NAMEN:

Voor de rivier de Maas.

Kantoor van in- en uitklaring te *Heer*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Dinant*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Le Gué du Sud*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Convin*.

PROVINCIE HENEGOUWEN:

Kantoor van in- en uitklaring te *Batsbourdon*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Bergen*.
Kantoor van in- en uitklaring te *Quidvryn*.
Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Quidvryn* en *Bergen*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Bonsecours*.

Los- en ladingplaats en kantoor van betaling te *Barrière de Burry*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Hertain*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Doornik*.

PROVINCIE WESTVLAANDEREN.

Kantoor van in- en uitklaring te *Meeßen*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Meeßen* en *Kortrijk*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Roesbrugge*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betalingen te *Poperingen* en *Tperen*.

Kantoor van in- en uitklaring te *Addinkingkerken*.

Los- en ladingsplaats en kantoor van betaling te *Veurne*.

6. Behalve de zoo evengemelde kantoren van in- en uitklaring zullen de kolen kunnen worden uitgevoerd langs de volgende kantoren der konvoijen en licenten:

Sivry,
Pont de Sambre,
Grandrien,
Athis en
Hensies.

7. Tot uitvoer van het binnenlandsch gedistilleerd, wordt aangewezen het kantoor van in- en uitklaring te *Henri-Chapelle*, en zulks op den voet van artikel 40 der wet op het binnenlandsch gedistilleerd, van den 15den September dezes jaars; blijvende alle uitvoer van binnenlandsch gedistilleerd aan de landzijde en langs de rivieren verboden, anders dan op den voet bij welgemeld 40ste artikel bepaald.

8. De doorvoer van goederen aan de indirecte belastingen onderworpen, zal voor zoo ver dezelve bij de bijzondere wetten niet is verboden, vermogen plaats te hebben langs alle de kantoren hier voren artikel 3 tot 5 omschreven.

9. Tot ligtings-plaatsen worden aangewezen in de

PROVINCIE NOORD-HOLLAND.

Het Nieuwe Diep,
Het Pampus, mitsgaders

De Steden *Medemblik*,
Enkhuizen en
Hoorn.

PROVINCIE ZUID-HOLLAND:

's *Gravendeel*.

10. Tot kantoren van expeditie, naar en op het onvrjfe territoir worden aangewezen alle de plaatsen, op welke ontvangers of commissarissen tot het overnemen der declaratiën voor de administratie der indirecte belasting zijn; wordende Onzen Staatsraad Directeur-Generaal van die belastingen speciaal geautoriseerd, tot het aanwijzen van zoodanige verdere kantoren van expeditie, als in het gerijf der ingezetenen op het onvrjfe territoir zouden worden gevorderd.

11. Ten gevolge der reserve, voorkomende bij artikel 128 van de wet op den in-, uit- en doorvoer, worden bij provisie de volgende steden en plaatsen aangewezen, als vallende in de uitzondering bij hetzelfde voorkomende:

Ostende,
Vlissingen,
Hellevoetsluis,
Enkhuizen,
Harlingen,
Venlo,
Roermonde,
Meenen,
Werwick en
Poperingen.

Onder reserve echter om het voorschreven faveur te modificeren of intrekken, voor zoo veel onverhoopt van hetzelfde misbruik mogte worden gemaakt.

Aanwij- Bij besluit van denzelfden 14den November
zing der wees Z. M. de kantoren aan van in- en uitkla-
kantoren ring van ontvang en van expeditie voor de kon-
van in- en ring, van voijen en licenten bij de volgende artikelen:
uitkla-
ring, van
ontvang
en van
expeditie
voor de
konvoijen

Art. 1. Bij de introductie der wet van den 3den
October 1816, over de heffing der regten van in- en
uitvoer, zullen de kantoren van in- en uitklaring, van

ontvang en van expeditie, met suppressie van alle anderen, zijn geëtablisceerd in de volgende steden en plaatsen, te weten:

AAN DE ZEEZIJDE.

Kantoren van in- en uitklaring;

Zijnde dezulke aan de monden der zeegaten, alwaar de inkomende schepen van de noodige dokumenten worden voorzien, om hunne destinatie naar een der natemel-dene kantoren van ontvang te kunnen bereiken, en de uitgaande schepen de laatste visitatie ondergaan.

In de directie van *Ostende*, te Nieuwpoort en Ostende.

In de directie van *Middelburg*, te Sluis, Vlisfingen, Veere, Zierikzee en Brouwershaven.

In de directie van *Rotterdam*, te Hellevoetsluis, Brielle en Maassluis.

In de directie van *Amsterdam*, te Texel en Vlieland.

In de directie van *Harlingen*, te Terfchelling, Ameland, Schiermonnikoog, Dokkumer-Nieuwe-Zijl, Zolt-kamp, Delfzijl en Termunterzijl.

De schepen, inkomende of uitgaande langs de Vriesche en Groninger Wadden, zullen hunne in- en uitklaringen doen bij de ambtenaren op het daartoe op den abt aanwezige vaartuig, en bij ontfentenis daarvan te Harlingen.

Kantoren van ontvang, naar welke uit zee zal mogen worden ingeklaard, en alwaar de betaling der regten geschiedt van de over zee inkomende en uitgaande, en ook van de te lande en langs de rivieren uitgaande goederen.

In de directie van *Ostende*, te Nieuwpoort, Ostende en Brugge.

In de directie van *Antwerpen*, te Antwerpen.

In de directie van *Middelburg*, te Sluis, Vlisfingen, Middelburg, Veere, Zierikzee en Brouwershaven.

In de directie van *Rotterdam*, te Hellevoetsluis, Dordrecht, Rotterdam, Delfshaven, Schiedam, Vlaardingen, Maassluis en Brielle.

In de directie van *Amsterdam*, te Medemblik, Enkhuizen, Hoorn, Edam, Monnikendam, Zaandam en Amsterdam.

In de directie van *Arnhem*, te Harderwijk en Zwolle.

In de directie van *Harlingen*, te Lemmer, Staveren,

en licen-
ten, inge-
volge de
wet van
3 October
1816.
(Staatsbl.
no. 62.)

Aanwij-
zing der
kantoren
van in- en
uitkla-
ring, van
ontvangen
van exped-
itie voor
de kon-
vossen en
licenten,
ingevolge
de wet
van 3 Oct.
1816.
(Staatsbl.
no. 62.)

Hinlopen, Workum, Harlingen, Groningen, Delfzijl en Termunterzijl.

Kantoren van expeditie, dienende tot het verleenen der noodige dokumenten tot vervoer van goederen, in of over het onvrjfe territoir, en ook tot ontvang van regten in buitengewone gevallen.

In de directie van *Ostende*, te Blankenberg en Westkapelle.

In de directie van *Middelburg*, te Breskens, Hoofdplaat, Westkappel, Kolijnsplaat, Burgsluis en Sir Jansland.

In de directie van *Rotterdam*, te Herkingen, Goedereede, Middelharnis, 't Spui, 's Gravendeel, 's Gravzande, Scheveningen, Katwijk aan Zee en Noordwijk aan Zee.

In de directie van *Amsterdam*, te Egmond aan Zee, Petten, Helder, Texel, Vlieland, Wieringen, Keinsmetbrug (in de Zijpe) en Hoogkarspel.

In de directie van *Harlingen*, te Makkum, Terschelling, Ameland, Schiermonnikoog, Dokkumer-Nieuwe-Zijl, Nieuwe-Zijl bij Kommer-Zijl en Zoltkamp.

Aan de landzijde en bovenrivieren.

Kantoren van expeditie of in- en uitklaring aan de Grensline, op welke, op het inkomen, de noodige dokumenten worden verleend tot transport der goederen over het onvrjfe territoir naar het kantoor van betaling, en op het uitgaan de laatste visitatiën geschieden.

In de directie van *Harlingen*, te Langakkerschans (ook voor het Winschoter trekdiep en de Westerwolder-Aa), Bourtange en Koeverden.

In de directie van *Arnhem*, te Gramsbergen (voor de Vecht), Veenebrugge, Springendaal (bij den Medenbecker-Watermolen), Latdorp (Buurschap), Denekamp, de Poppe of Scheepsvonden, Losfer, Glanenbrugge, de Braam (buurschap Buerfen), Oldenkotten (buurschap) (ook voor de Berkel), Rekken (buurschap) Holterhoek (buurschap), Huppel (buurschap), Kotten (buurschap), aan den Duiker (op den weg van Boekholt naar Aalten), Dinxperlo, Bontebrug, (nabij Zilvolde) Genderingen (ook voor den ouden IJssel) 's Heerenberg, Beek, Babberik, Pannerden, Sterrenschans, (voor den Rijn en IJssel op Arnhem en Doesburg), Millingen (voor de Waal op Nijmegen), Berg-en-Daal, Groesbeek, de Plasmo-
len,

len, aan de Hekkens (onder Ottersum) aan den Veedijk, (onder Heijlen) en Aijlen.

In de directie van *Luik*, te Venlo, Roermonde, Sittard, Waubach, Kerkenraede, Locht, Niesweiler, Vaels, Henri-Chapelle, Membach, Francorchamps en Stavelot.

In de directie van *Luxemburg*, te Behault of Bochoitz-Weiswampach, Echternach, Wasferbillig (ook voor de Moezel) Schingen (voor de Moezel), Frisange, Esch, aan de Alzette, Aubange, St. Mard, en de hofstede genaamd de Windmolen.

In de directie van *Bergen in Henegouwen (Mons)*, te Heer, Hastier Lavaux (voor de Maas), Doiches, Le gué-du-Zud, Riezes-de-Chimay, Momignies, Sivry, Grandrieu, Pont-de-Sambre (ook voor de Sambre), Bois-Bourdon, Sars la Bruyère, Qulevrain, Bonsecours, Espain (ook voor de Schelde,) Rumes, Hertain en Leers Nord.

In de directie van *Ostende*, te Risquons tout, Meenen, Pont-Rouge (ook voor de Leije), Rourbrugge, Adinkerke, (ook voor de vaart van Duinkerken), en La Panne.

Kantoren van ontvang, alwaar de betaling der inkomende regten geschiedt, volgens de dokumenten op de kantoren van expeditie aan de grenslijn verkregen, en ook van de regten voor de te lande en langs de rivieren uitgaande goederen, waarvan niet reeds elders betaald is.

In de directie van *Harlingen*, te Oostwold, Beerta, Winschoter-Zijl, Winschoten, Wedde, Odoorn en Oosterhesfelt.

In de directie van *Arnhem*, te Hardenberg, Ommen, Ootmarfum, Oldenzaal, Enschede, Haaksbergen, Eibergen, Groenlo, Winterswijk, Aalten, Zilvolde, Zeddam, Wehl, Zevenaar, Doesburg, Arnhem, Angeren, Nijmegen, Mook, Gennep, Heijen en Bergen.

In de directie van *Luik*, te Wel, Aarsen, Venlo, Steil, Reuver, Swalmen, Roermonde, Roskam, Vloedorp, Susteren, Berg, Schinveld, Herlen, Bochoitz, Parteij, Gemenich, Baelen, Barice, Luik, Dolhain-Baelen (voorstad van Limburg,) Francorchamps en Stavelot.

In de directie van *Luxemburg*, te Petit-hier, Bellin of Beslingen, Hofingen, Vianden, Reistorf, Zeijg, Grevenmacheren, Remich, Luxemburg, Alzingen, Stein.

J. B. van 1816. 2de Stuk. R.

Aanwijzing der kantoren van in- en uitkleding, van ontvang en van expeditie voor de konvoijen en licenten, in-gevolge de wet van 3 Oct. 1816. (Staatsbi. no. 62.)

Aanwij-
zing der
kantoren
van in- en
uitle-
ring, van
ontvangen
van expe-
ditie voor
de kon-
vojen en
licenten,
ingevolge
de wet
van 3 Oct.
1816.
(Staatsbl.
no. 62.)

brucken, Mesfancy, Mufon, Signeux, Virton, Nouville, Villers-devant-Orval, Florenville, Muno, Boulon, Sugny, Bohan en Bourfeigne of Bosfignée.

In de directie van *Bergen in Henegouwen (Mons)*, te Dion-le-Val, Maisnil St. Blaise, Hastier-la-Vaux, Agimont, Franchimont, Couvin, Chimay, Ransfe, Beaumont, la Buisfière, Grandreng, Givrij, Bergen in Henegouwen (Mons), Athis, Aÿdregnies, Quievrain, Henfies, Harchies, aan de barrière van Bury, Wihers, Doorlnk, Templeuve en Pecq.

In de directie van *Ostende*, te Kortrijk, Herseaux, Dottignies, Moucron, Aelbeke, Dronkaart, Meenen, Wervicq, Comienes, Waesten, (Warneton), Neuve-Eglise, Lokert, Watou, Poperingen, Houthein, en Veurne (Furnes).

In de directie van *Antwerpen*, te Brussel en Gent.

In de directie van *Amsterdam*, te Utrecht (enkel voor uitvoer te lande en langs de rivieren.)

2. Te rekenen van het gemelde tijdstip der introductie van voorschreven wet, zullen, en zulks ingevolge art. 174 derzelve, de kantoren waar langs en waarover, met uitsluiting van alle anderen, de doorgevoerd wordende goederen zullen moeten inkomen of uitgaan, zijn de navolgende:

In de directie van *Ostende*, Ostende.

In de directie van *Middelburg*, Vlissingen en Zierikzee.

In de directie van *Rotterdam*, Hellevoetsluis en Brielle.

In de directie van *Amsterdam*, Texel en Vlieland.

In de directie van *Harlingen*; 'slands vvaartuig op den Abt, en bij onttentenis daarvan Harlingen, Zoltkamp en Delfzijl.

In de directie van *Arnhem*, Venebrugge, Dinxperlo, Sterrenschans, Millingen en Berg en Daal.

In de directie van *Luik*, Venlo, Henri-Chapelle en Francorchamps.

In de directie van *Luxemburg*, Behault of Bochoitz, Wasferbillig, Schengen, Frifange, Aubange en de Hofstede de Windmolen genaamd.

In de directie van *Bergen in Henegouwen (Mons)*, Heer (te Lande), Hastier la Vaux (te Water), Quievrain en Hertain.

In de directie van *Ostende*, Meenen en Roesbrugge.

3. Als routes of heerebanen, welke ingevolge art. 5 der voorschreven wet van 3 October 1816, bij den in- en uitvoer van goederen en koopmanschappen aan de

landzijde, over het onvrije territoir, uitsluitend zullen moeten worden gevolgd, bepaald de volgende wegen, rivieren en vaarten, te beginnen van het vreemd territoir en omgekeerd, te weren:

De groote weg, over de Langakkerschans, Beersterhamrik en Finsterwold, naar en op Oostwold.

De groote weg over de Langakkerschans, Beersterhamrik en de Beerta, naar en op Winschoten.

Het trekdiep of de trekvaart, over de Langakkerschans, naar en op Winschoten.

De groote weg over de Langakkerschans, Bellingwolde, de oude Schans, en de Winschoterzijk, op Winschoten.

De rivier de Westerwolder-Aa, over de Langakkerschans, naar en op Wedde.

De groote weg over de Bourtange en Vlagtwedde, naar en op Wedde.

De groote weg over Koeverden, Dalen en Emmen, naar en op Odoorn.

De groote weg over Koeverden en Dalen, naar en op Oosterhesfelt.

De rivier de Vecht over Gramsbergen en den Hardenberg naar en op Ommen.

De hesfenweg, over de Veenebrugge, naar en op den Hardenberg.

De groote weg over Springendaal bij den Medenbeecker Watermolen, naar en op Ootmarsum.

De groote weg over Latdorp, naar en op Ootmarsum.

De groote weg over den Denekamp, naar en op Ootmarsum.

De groote weg over den Denekamp, naar en op Oldenzaal.

De groote weg over de Poppe of Scheepsvonden, naar en op Oldenzaal.

De groote weg over Losfer, naar en op Oldenzaal.

De groote weg over Losfer naar en op Enschede.

De groote weg over de Glanenbrugge, naar en op Enschede.

De groote weg over de Braam, naar en op Haaksbergen.

De groote weg over Oldenkotten en Rekken, naar en op Haaksbergen.

De weg over Oldenkotten, Rekken, het Loo, langs den Mallemfchen molen, naar en op Eibergen.

De rivier de Berkel, langs Oldenkotten, Rekken en den Mallemfchen molen, naar en op Eibergen.

R 2

Aanwij-
zing der
kantoren
van in- en
uitkla-
ring, van
ontvang
en van
expeditie
voor de
konvoijen
en licen-
ten, inge-
volgde de
wet van
3 October
1816.
(Staatsbl.
no. 62.)

Aanwij-
zing der
kantoren
van in- en
uickla-
ring, van
ontvangen
van expe-
ditie voor
de kon-
voijen en
licenten,
ingevolge
de wet
van 3 Oct.
1816.
(Staatsbl.
no. 62.)

De weg over Rekken, ten zuiden langs de rivier de Berkel, naar en op Eibergen.

De weg door den Holterhoek, naar en op Eibergen.

De weg door den Holterhoek, naar en op Groenlo.

De weg over Huppel, de Grootbuiserbrug en ten noorden langs den Bataaffchen molen, naar en op Winterswijk.

De weg over Kotten, door de Bikkelbeek, over de Rietbrug en de Hoditingbrug, en langs Wasfink en Eling naar en op Winterswijk.

De groote weg, langs den Duiker, door het Aaltensche broek, naar en op Aalten.

De groote weg over Dinxperlo en de Veerbeekbrug, door IJzerlo en het Aaltenschebroek, naar en op Aalten.

De weg over Dinxperlo en de Bontebrug, naar en op Zilvolde.

De weg over de Bontebrug, naar en op Zilvolde.

De rivier de oude IJssel, langs Genderingen en Ulft, naar Zilvolde.

De weg over Genderingen en Ulft, naar en op Zilvolde.

De weg over 's Heerenberg, naar en op Zeddam.

De weg over Beek, naar en op Wehl.

De weg over Babberik, naar en op Zevenaar.

De weg over Pannerden, naar en op Angeren.

De rivier de Rijn.

De rivier de Waal.

De weg over Berg en Daal, Beek en Ubbergen, naar en op Nijmegen.

De weg over Berg en Daal en St. Anne, naar en op Nijmegen.

De weg over Groesbeek, naar en op Mook.

De weg over den Plasmolen, naar en op Mook.

De weg over de Hekkens en Ottersum, naar en op Gennip.

De weg over den Veedijk, naar en op Heijen.

De weg, over de Aijensche Brug en Aijen, naar en op Bergen.

De groote weg van Gelder, over Venlo naar Roermonde.

De weg van Gangelt, over Sittart en de brug op het riviertje de Geleen, en kruisende den weg van Roermonde naar Maastricht, als ook de heide genaamd de graet heijde, naar en op Berg.

De weg over Wauwbach en Nieuwenhagen, latende regs de Windmolen, naar en op Herlen.

De weg van Rolduc, naar en op Herlen.

De weg van Aken naar Maastricht, over Locht, Walckenhausen, Straes en Ambuck naar en op Herlen.

De weg van Aken naar Maastricht, over Nlesweiler, naar en op Partéij.

De weg van Aken naar Maastricht, over Vaels, naar en op Partéij.

De groote wegen van Aken en Eupen of Néaux, naar Luik, over Henri-Chapelle en de barrière van Clermont, naar en op Batice.

De weg van Eupen of Néaux naar Verviers, over Membach, Gemereth en Baelen, naar en op Dolhain-Baelen (voorstad van Limburg.)

De weg van Malmédy naar Spa, over Francorchamps.

De weg van Malmédy, naar en op Stavelot, langs de hofsteden Bainota en Mista en over de brug van Chesneux.

De weg van Keulen en Aken naar Bastogne, over Behault of Bochoitz, en doorgaande tusschen Deifelt en Waterma, naar en op Bellin of Bestingen.

De weg van Keulen naar Luxemburg, over Weiswampach, naar en op Hofingen.

De weg van Bitbourg naar Luxemburg, over Echternach en door het bosch van Echternach naar en op Zettig.

De weg van Trier naar Luxemburg, over Wasferbillig naar en op Grevenmacheren.

De rivier de Moezel.

De groote weg van Thionville naar Luxemburg, over Frisange, naar en op Altzingen.

De weg naar Luxemburg, over Esch, aan de Alzette en doorgaande tusschen de hofstede Vaccant en het dorp Lallingen, naar en op Steinbrucken.

De groote weg van Longwij naar Arlon, over Aubange naar en op Mesfancy, latende links het bosch van Hartz.

De weg van Verdun, over St. Mard, door het bosch van Guéville, over de rivier de Ton en Oud-Virton, naar en op Virton.

De weg van Sedan naar Bouillon, langs de hofstede genaamd de Windmolen, door het bosch van Bouillon, naar en op Bouillon.

De weg van Givet, over de brug van Masfambre, door Heer, over de brug van Wanée, door de boschen van Ermesies en Naiveu, langs de plaats genaamd de

R. 3

Aanwij-
zing der
kantoren
van in- en
uitkla-
ring, van
ontvang
en van
expeditie
voor de
konvoijen
en licen-
ten, in-
gevolge de
wet van 3
Oct. 1816.
(Staatsbl.
no. 62.)

- Aanwij- Vier Wegen (les quatre Chemins) naar en op Mafsnit
zing der St. Blaise.
kantoren De Rivier de Maas.
van in- en De weg van Charlemont naar Philippeville, over Doi-
nietkla- ches, door het bosch van la Cloche, over de brug van
ring, van Romedenne, en doorgaande tusschen de twee Watermo-
ontvang lens nabij Franchimont, naar en op Franchimont.
en van De weg van Rocroy, over le Gué-du-Sud, door het
expeditie Prinzen-bosch en door dat van Purotte, langs den reater
voor de oever van de beek, genaamd het Zwarte water (L'eau
konvoijen en licen- noire) naar en op Couvin.
ten, inge- De weg van Rocroy, over Riezas-de-Chimay, naar en
volge de op Chimay.
wet van De weg van Avesne, over Momignies, naar en op
3 October Chimay.
1816. De weg van Avesne, over Sivry, naar en op Ransfe.
(Staatsbl. no. 62.) De weg van Avesne, over Grandrieu, naar en op Beau-
mont.
De rivier de Sambre.
De weg van Maubeuge, over Pont de Sambre, naar en
op Beaumont.
De weg van Maubeuge, over Pont de Sambre, naar en
op la Buislière.
De weg van Maubeuge, over Pont de Sambre, naar en
op Givry.
De weg van Bavay naar Binch, over Bois-bourdon naar
en op Givry.
De weg van Maubeuge, over Bois-Bourdon, naar en
op Bergen in Henegouwen (Mons).
De weg van Bavay, over Sars la Bruyère, naar en op
Bergen in Henegouwen (Mons).
De weg van Valenciennes naar Bergen in Henegouwen
(Mons) over Quievrain.
De weg van Condé naar Leuze, over Bonsecours en
Peruweltz, naar en op de barrière van Buny.
De rivier de Schelde.
De weg van St. Amand, over Espain, naar en op
Doornik.
De weg van Douay, over Rumes, naar en op Doornik.
De weg van Rijsfel, over Hertain en Marquain, naar
en op Doornik.
De wegen van Lannoy, Roubaix en Tourcoin, over
Leersnoord, naar en op Pecq.
De weg van Tourcoin naar Kortrijk, over Risquons-
tout, naar en op Aelbeke.
De weg van Rijsfel naar Kortrijk, over Meenen.

De weg van Rijsfel naar Yperen, over Pont-Rouge, naar en op Waesten, (Warneton).

De rivier de Leije.

De weg van Duinkerken naar Yperen over Roesbrugge, naar en op Poperingen.

De vaart van Duinkerken op Veurne (Furnes.)

De weg van Duinkerken over Adinkerke, naar en op Veurne (Furnes).

De weg van Duinkerken, over la Panne, naar en op Veurne (Furnes).

Zullende, met de langs de rivieren en te lande inkomende goederen, de hierboven aangewezen routes en heerebanen, vrijelijk en zonder eenig dokumēt, mogen worden gevolgd, tot aan de kantoren van inklaring of van expeditie, op of aan dezelve geëtablisfeerd, en alwaar de eerste aangifte of declaratie zal moeten geschieden.

Bij besluit van den 24sten November arresteerde Z. M., de maatregelen willende kenbaar maken, volgens welke de overgang van het eene belastingstelsel tot het andere zou behooren plaats te hebben, een reglement op het afsluiten der oude en het openen der nieuwe middelen. respectively in de noordelijke en zuidelijke provinciën van het Rijk, dus verre geheven, mitsgaders op het openen en invoeren der nieuwe middelen van belasting, welke dezelve over de geheele uitgestrektheid van het Rijk stonden te vervangen; — zijnde hetzelfde vervat in 40 artikelen.

Reglement op het afsluiten der oude en het openen der nieuwe middelen. (Staatsbl. no. 64.)

Z. M. overwegende, dat bovenstaand besluit binnen sommige arrondisfementen niet op den 30sten November was geweest executoir, en dat mitstdien de bedoeling van art. 4 en 5 van voorz. besluit wegens den tijd van de verificatie der declaratoiren en de maatregelen tegen de nalatigen en ter oproeping van heimelijke oplagen, zonder eene nadere verklaring niet zoude worden bereikt, besloot op den 7den December, dat de termijn van elf dagen bij gemelde artikelen vastgesteld tot het doen der visitatiën, mitsgaders de verplichtingen, daaruit voor de belastingsschuldigen voortvloeiende, moest worden gerekend in

Nadere bepaling van den tijd van visitatiën. (Staatsbl. no. 66.)

de onderscheidene gedeelten van het Rijk eerst aanvang genomen te hebben met den dag, op welken bovengemeld besluit en algemeene wet in dezelve executoir waren geworden.

Wegens
het kan-
toor *Ster-
reschans*
voor den
in- en uit-
voer te
water.

Bij besluit van den 10den December bepaalde Z. M., dat het kantoor voor den in- en uitvoer *te water*, aan den kant van Gelderland zal zijn dat van de *Sterreschans*, en het kantoor *Pannerden* enkel voor den in- en uitvoer van aan de indirecte belastingen onderworpenen speciën, zal strekken, in de gevallen dat, wegens het niet be-vaarbaar zijn der rivieren, van het kantoor *Sterreschans* geen gebruik mogt kunnen worden gemaakt.

Additio-
nele cen-
times voor
de steden
waar ka-
mers van
koophan-
del be-
staan.

Z. M. bij een besluit van den 2den Julij bepaald hebbende, dat in alle steden, alwaar kamers van koophandel of van manufacturen bestaan, in derzelver jaarlijksche uitgaven voorzien zal worden door middel van additionele centimes, op de primitive rollen der patenten van gemelde steden te heffen, en tevens de beroepen, fabrieken en handel, op welke die centimes zullen geheven worden; — werd bij een besluit van den Minister van financiën van 20 September bekend gemaakt, dat de centimes, hierboven gemeld, geheven zullen worden voor Oost-Vlaanderen in de steden Brugge, IJperen, Kortrijk en Ostende, als zijnde die, alwaar kamers van koophandel en manufacturen bestaan.

Algemeen
voor-
schrift
omtrent de
borgtog-
ten van de
ontvan-
gers der
steden en
gemeen-
ten. (Bijv.
op het
Staatsbl.
D. III. bl.
662).

Op den 28sten September besloot Z. M., op voordragt van den Minister van Binnenlandsche zaken, en den Raad van State gehoord, met alteratie der besluiten van 10 Mei 1814, van 18 Julij 1814 en van 23 Maart 1815, alle betreffende het stellen van borgtogt voor plaatselijke ontvangers van steden en gemeenten, tot een algemeen voorschrift omtrent de toekomstige regeling dier borgtogten, vervat in de volgende artikelen.

Art. 1. De ontvangers der steden en gemeenten in dit Koninkrijk zullen tot waarborg voor hunne administratie

eenen borgtogt stellen, waartoe de volgende bepaling als *Algemeen*
 een *minimum* wordt vastgesteld, te weten: voor.

Ter somma van 300 gulden voor den ontvanger eener stad of gemeente, welker jaarlijksche inkomsten van f 1000:- tot beneden de f 3000:- bedragen. *omtrent de borg-*
togten van

Ter somma van 400 gulden, wanneer de inkomsten van f 3000:- tot beneden de f 5000:- bedragen. *de ontvan-*
gers der

Ter somma van 800 guldens, wanneer dezelve f 5000:- tot beneden de f 10,000:- en meer bedragen, en *steden en*
gemeen-

Ter somma van een twaalfde gedeelte van den ontvang, maar alleenlijk tot het beloop van 50,000 gulden toe, wanneer de inkomsten f 10,000:- en meer bedragen. *ten. (Bijv.*
op het

Terwijl eindelijk voor die gemeenten, welker jaarlijksche inkomsten beneden de 1000 gulden bedragen, het aan de plaatselijke besturen overgelaten blijft, om zoodanige cautie te doen stellen, als zij noodig zullen oordeelen. *Staatsbl.*
11. III. bl.
662).

Wanneer echter dit bepaalde *minimum* door de plaatselijke besturen niet genoegzaam mogt beschouwd worden, blijft het aan dezelve onverlet, om de cautie zoodanig te verhoogen, als zij voor het belang van hunne gemeente noodzakelijk zullen oordeelen.

Art. 2. Tot basis ter bepaling der te stellen cautiën, zullen moeten strekken de praesumtive jaarlijksche inkomsten, welke op de laatste door de bevoegde autoriteit gearresteerde begrooting aangenomen zijn.

Art. 3. De cautionnementen zullen ter keuze van de plaatselijke administratiën moeten gesteld worden, het zij door het storten van kontante gelden in de kas van den Staat, het zij in onroerende, en, voor zoo ver die in gebouwde eigendommen bestaan mogten, tegens brandschade, ten genoegen van het plaatselijk bestuur, geassuureerde goederen, het zij in kapitalen, ingeschreven op het grootboek der publieke schulden.

Zullende echter die cautiën, die door de gemeente-ontvangers, ingevolge van voorgaande besluiten, in kontanten gesteld zijn, alzoo blijven berusten in 's Rijks kas, zonder eenige vermindering, tot na den afloop der administratie van die ontvangers.

Dezelve zullen intuschen ten allen tijde voor verhooging vatbaar zijn, ingeval het plaatselijk bestuur zulks raadzaam mogt oordeelen.

Art. 4. De cautionnementen, die in kontanten gelden gesteld worden, zullen gestort moeten worden bij den naastbijgelegen ontvanger-particulier of generaal, van maand tot maand, bij twaalfde gedeelten, tot de volle

Algemeen
voor-
schrift
omtrent
de borg-
togten van
de ont-
vangers
der kreden-
ten en ge-
meenten.
(Bijv. op
het
Staatsbl.
D. III.
bl. 662.)

betaling toe, zullende daarvoor telkens eene behoorlijke kwitantie door den ontvanger worden afgegeven, welke gezamenlijke kwitantien na den geheelen afloop der storing, tegen eene enkele, ten bedrage van het geheele cautionnement, zullen worden verwisseld. De schatkist zal de intrest daarvoor betalen van 5 ten honderd 'sjaars, ingaande met den eersten en vijftienden der maand, naar mate het cautionnement in de eerste, dan wel in de tweede helft zal zijn gestort; deze betalingen zullen van 6 tot 6 maanden geschieden, te weten: den 1sten Januarij en den 1sten Julij van ieder jaar.

Art. 5. Wanneer het cautionnement gesteld wordt in vaste goederen, of in kapitalen ingeschreven op het grootboek der publieke schuld, zal de ontvanger gehouden zijn, onverwijld de goederen of effecten van dien aard op te geven, welke het gestelde cautionnement uitmaken.

Hij zal de bewijzen van eigendom derzelven moeten overleggen, alsmede omtrent de vaste goederen een certificaat van den bewaarder der hypotheeken, ten bewijze, dat die goederen onbezwaard zijn, of van het bezwaar, dat daarop werkelijk zoude mogen bestaan; gelijk ook nog eene in den behoorlijken vorm, door tauxateurs, van weerskanten in gelijke getale te benoemen, opgemaakte tauxatie, nevens alle andere documenten, die noodig geoordeeld zullen worden; zoo als eene akte van afstand der vrouw, wegens haar legaal regt uit kracht van huwelijksche voorwaarden, en andere matrimonieële prestatien; het bewijs, dat de ontvanger geene voogdijschappen heeft, enz.; van de verpande inschrijvingen wordt de daaromtrent gebruikelijke aantekening op het grootboek der publieke schuld gedaan.

Art. 6. De akten van borgtogt moeten zijn geregte-lijk of notarieel. Dezelve zullen niet aan het proportio- neel regt van registratie, noch aan zoodanig ander, als eventueel de plaats daarvan vervangen mogt, onderhevig zijn; alle andere kosten betrekkelijk deze akten, de inschrijvingen en de tauxatiën enz., zullen zijn ten laste van den ontvanger.

Art. 7. De vaste goederen, ongebouwde eigendommen zijnde, zullen bij de borgstellingen niet hooger worden aangenomen dan tegen drie vierde van derzelver getaxeerde waarde; gebouwde eigendommen zijnde, niet hooger dan tegen twee derde van derzelver getaxeerde waarde, zullende, wanneer het cautionnement in kapitalen op het grootboek gesteld wordt, voor iedere duizend guldeus van hetzelfde niet minder aan inschrijvingen

op hetzelfde worden verbonden, dan vereischt wordt om den jaarlijkschen interest van *f* 60:- uit te maken, en de kapitalen op het grootboek ingeschreven, niet anders dan *f* 1000: kapitaal, gerekend tegen 60 percent jaarlijkschen interest.

Art. 8. Ingevalle van vacature, het zij door overlijden als anderzins van eenen gemeente-onvanger, voor welken eene cautie in kontanten gelde is gesteld, en wiens administratie in orde wordt bevonden, zal, behalve de algemeene verplichting van restitutie, welke bij den lande zelve resideert, ook nog bovendien, voor zoo veel des noods, de borgtogt van den nieuwen beambten, voor zoo veel die in kontanten bestaat, speciaal geaffecteerd worden tot uitkeering der cautie van zijnen voorganger.

Ingevalle de post wordt vernietigd, zal het cautionnement insgelijks onverwijld, na gedane verantwoording, worden uitgekeerd.

Art. 9. De teruggave der cautien in kontanten gelde gestort in de schatkist, zal geschieden door eene ordonnantie, betaalbaar bij eenen ontvanger-generaal, ter keuze van de rekenplichtigen of derzelver gevolmagtigden, op vertooning van de generale decharge, welke zij zullen hebben gekregen, en het bewijs van cautionnement.

Art. 10. De opheffing der verbanden van de vaste goederen en kapitalen op het grootboek ingeschreven en geaffecteerd, tot borgstelling der ontvangers der steden en gemeenten, zal in dezelfde gevallen en op vertoon derzelfde stukken geschieden als de teruggave der cautien in kontanten gelde.

Art. 11. De bepalingen van het tegenwoordig besluit zijn mede toepasselijk op de thans fungerende ontvangers, welke eenen borgtogt gesteld hebben, overeenkomstig met de wetten van het voormalig gouvernement; zij zullen finaal ontlag van die cautie bekomen, naar gelang, dat zij een evenredig gedeelte der nieuwe cautie zullen hebben gefourneerd.

De cautien echter, die in de kas der bank van leening zijn gestort, zullen niet worden ingetrokken, maar een gedeelte der nieuwe cautie blijven uitmaken.

Art. 12. Wanneer uit hoofde van bijzondere omstandigheden, het zij vergrooting van den ontvangst, het zij vermindering der waarde van het onderpand, de plaatselijke autoriteiten noodig oordeelen zullen, eene meerdere zekerheid te moeten hebben, dan die, welke bij dit besluit is daargesteld, zullen dezelve voor eenen bepaal-

Algemeen
voor-
schrift
ontrent
de borg-
togten van
de ont-
vangers
der steden
en ge-
meenten.
(Bijv. op
het
Staatsbl.
D. III.
bl. 662.)

den tijd eene supplementaire borgtocht kunnen vorderen, op welke alle de bepalingen van het gemeld besluit toepasselijk zullen zijn.

Art. 13. Ieder ontvanger, die zijne cautie niet binnen den bepaalden tijd zal hebben daargesteld, noch voldoende reden tot uitstel gegeven, zal van zijnen post vervallen beschouwd, en in deszelfs plaats een ander door het plaatselijk bestuur benoemd worden.

Besluit
van 19
November
betrekkende
het
beziigen
der nieuwe
munt-taal.
(Bijv.
tot het
Staatsbl.
D. III. bl.
818.)

Z. M. in aanmerking nemende, dat het belang des Rijks en de goede orde vereischen, dat in geene staatsstukken, schriften en rekeningen van ambtenaren, aan het Rijk comptabel, — in geene stukken en rekeningen aan de verschillende, door Hoogstdenzelfen ingestelde ministeriën, departementen van algemeen bestuur, kollegiën of andere autoriteiten, aan provinciale of plaatselijke besturen, en aan administratiën door deze daargesteld of aan dezelve verantwoordelijk, aangeboden of van wege dezelve uitgegeven, eenige andere munttaal worde gebruikt, dan die, welke de wet van den 28sten September dezes jaars (1) beveelt, besloot op den 19den November, dat in alle de bedoelde stukken aanvankelijk met, 1 Januarij 1817, niet anders de sommen daarin voorkomende mogen worden uitgedrukt dan in *Nederlandsche guldens en cents*; — dat geene anderen zouden worden aangenomen of voldaan; — dat in stukken van buiten 'slands of van voor dezen termijn, het zij in *margin* ofte wel door reductie der slotsom, het bedrag in *Nederlandsche guldens en cents* zal worden vermeld; — dat met den 1sten Januarij 1817 alle de boeken en schriften van aan het Rijk komptabele en administratieve ambtenaren, van ministeriën, departementen van algemeen bestuur, kollegiën en andere autoriteiten, door Z. M. ingesteld, van provinciale en plaatselijke besturen, of administratiën bij dezelve aangesteld, of aan dezelve verantwoordelijk, moeten worden gehouden in *Nederlandsche guldens en cents*; — bij de administratie der indirecte

(1) Zie boven St. I. bl. 251.

te belastingen en der konvoijen en licenten reeds aan te vangen met 1 December van het jaar 1816; — zullende tot herleiding der onderscheidene muntspeciën bij uitsluiting gebruik moeten worden gemaakt van de tafels, op last en onder goedkeuring van den Minister van financiën vervaardigd, en bij de Boekverkoopers *den Hengst en Zoon te Amsterdam* uitgegeven.

De vraag of Frankrijk dan wel Holland of de Nederlanden den achterstalligen intrest der publieke schuld der laatstgenoemde Mogendheid, tot op November 1813, zoude betalen, werd in de maand October ten voordeele van Frankrijk beslist. Over deze vraag waren Frankrijk en Holland reeds oneens geworden in 1814. Men beweerde van dezen kant, dat Frankrijk dien intrest betalen moest, als hebbende het alle de inkomsten van Holland, waarop de betaling gevestigd was, tot op dat tijdstip genoten. — Frankrijk beweerde, dat het daarvan was vrijgesteld door het traktaat van 30 Mei 1814. De groote gebeurtenissen van 1815 hadden dit geschil afgebroken, waarover op den 20sten November van dat jaar eene overeenkomst werd getroffen, waarbij bepaald werd, dat hetzelfde beslist zou worden door eene bijzondere Commissie van zeven Leden, waarvan Frankrijk en wij elk twee zouden benoemen; van twee anderen zou elk er één kiezen uit de onzijdige Staten van Rusland, Engeland, Zweden, Denemarken of Napels; en aan de twee uit deze gekozenen werd de verkiezing van het laatste of zevende Lid verbleven. Op deze wijze werden vervolgens benoemd de Barons *Pasquier* en *de Surgy* door Frankrijk, de Generaal *Fagel* en de Heer *de Bye* door Nederland; Frankrijk voegde hierbij uit de onzijdigen den Prins *de Castelcicala*, Ambassadeur der Beide Siciliën; Nederland den Generaal *Walterstorff*, Minister van Denemarken; en beide deze laatsten verkozen tot zevende Lid den Markies *de Marialva*. Deze Commissie deed op den 16den October 1816, bij meerderheid van ééne stem, uitspraak in het voordeel van Frank-

Beslissing
wegens de
Holland-
sche
schuld
tusschen
het Fran-
sche en
het Hol-
landsche
Gouverne-
ment.

rijk; hebbende de Heeren *Fagel*, de *Bye* en *Walterstorff* voor Holland, de overigen voor Frankrijk getemd (1).

Benoe-
mingen
bij de in-
directe
belastingen.

Bij besluit van den 20sten November deed Z. M. de benoemingen bij de administratie der indirecte belastingen, zijnde de Heer *L. C. Copes van Cattenburg*, inspecteur-generaal, en Jonkheer *P. O'Sullivan de Grasf* en de Heer *J. N. Ramaer* hoofd-inspecteurs.

Benoe-
mingen bij
de kon-
voijen en
licenten.

Bij besluit van den 17den November waren door Z. M. de benoemingen van ambtenaren der konvoijen en licenten gedaan, voor de tien directiën in de hoofdplaatsen: Ostende, Antwerpen, Middelburg, Rotterdam, Amsterdam, Harlingen, Arnhem, Luik, Luxemburg en Bergen; hebbende ieder een directeur, een hoofd-inspecteur, een inspecteur voor de comptabiliteit, en een of twee particuliere inspecteurs; en Middelburg, Rotterdam, Amsterdam, Harlingen en Arnhem, in plaats van eenen hoofd-inspecteur een advocaat-fiscaal en commies generaal.

Geene
vervol-
ging meer
wegens de
oorlogs-
belasting
van 1815.

Bij besluit van Z. M. van 5 December werd de onmiddellijke staking bevolen van alle vervolgingen ter bekoming der oorlogsbelasting van 1815; waarna een besluit van den Minister van financiën, van den 24sten, de wijze behelsde der uitvoering van bovengemeld koninklijk besluit.

Gebruik
der som-
men uit de
liquidatie
met
Frankrijk.

Bij besluit van Z. M. van den 14den December werden bepalingen gemaakt tot regeling van het gebruik der sommen, afkomstig van de liquidatie met Frankrijk, en welke aan de zuidelijke steden des Rijks herkwamen, uit hoofde van stortingen in de kas van amortisatie of in die van den dienst van Frankrijk; zullende dezelve hoofdzakelijk en in de eerste plaats gebezigd worden tot betaling der vorderbare achterstallige schulden

(1) *Verzameling van officiële stukken, betreffende het twistgeding wegens de Hollandsche schuld, tuschen het Fransche en het Hollandsche Gouvernemen t, hetwelk door Arbiters beslist is, den 16 October 1816. Te Amst. bij J. C. van Kesteren, 1818. — Zie hierover de Vaderl. Letteroef. 1818. n°. V. bl. 200 - 203.*

van die ſteden, wanneer de vereffening derzelve door de bevoegde magt zal zijn gewettigd.

Op den 28ſten October was te Amſterdam overleden de Heer Mr. G. J. Jacobſon, Lid van de Algemeene Rekenkamer en Voorzitter van de Commiſſie tot de converſie der Staatſchulden, in den ouderdom van 58 jaar, hoog geacht om zijne kunde, geëerd om zijne braafheid, bemind om zijne algemeene dienſtvaardigheid en bijzondere vriendschapſtrouw.

Dood van
Mr. G. J.
Jacobſon.

Ten ſlotte der vermeldingen van financiëlen aard, voegen wij hier bij den volgenden

Staat van omſlag der hoofdſommen van de grondbelasting, de personele en mobiliare belasting, mitgaders het regt op de deuren en vensters, over de verſchillende provinciën van het Koningrijk, over den jare 1817, waaraan gerefereerd wordt bij art. 2. der concept-wet, bepalende de middelen ter beſtrijding van 's Rijks uitgaven over dat zelfde jaar.

PROVINCIEËN.	Grond- belasting.	Perſoneel en Mobilaire.	Deuren en Vensters.
Noord-Brabant	f 700,830	f 185,710	f 99,550
Zuid-Brabant .	1,110,380	342,660	186,870
Limburg . . .	478,240	151,480	77,880
Gelderland . .	649,060	164,510	75,010
Luik	617,820	262,230	119,620
Oost-Vlaanderen	1,684,470	424,200	237,880
West-Vlaanderen	1,415,600	361,590	152,680
Henegouwen .	905,420	254,490	150,600
Zuid-Holland .	1,976,540	377,310	245,840
Noord-Holland .	1,953,510	377,920	305,490
Zeeland . . .	539,040	84,490	67,720
Namen	347,440	98,010	41,420
Antwerpen . .	718,940	216,930	146,870
Utrecht	519,660	80,470	52,710
Vriesland . . .	1,179,000	131,710	66,000
Overijſſel . . .	234,710	94,080	36,990
Groningen . . .	485,220	99,230	53,200
Drenthe	93,510	25,130	12,550
Luxemburg . . .	315,870	57,070	57,270
Totaal .	f 16,025,260	f 3,789,220	f 2,106,150

Het departement
van oorlog.

Het departement van oorlog, alhoewel de vrede geenszins werd gestoord en de wet op de nationale militie in dit jaar nog niet kon worden vastgesteld, leverde niet te min vele schikkingen, openbare werkzaamheden, en inrigtingen op, die zorgvuldige vermelding verdienen.

Over het
blijven der
nationale
militie.

De overweging, dat het belang van den dienst vorderde, dat de nationale militie nog gedurende eenigen tijd voor een grooter gedeelte zamen bleef, dan bij art. 70 der wet van den 27sten Februarij no. 190, voor de noordelijke departementen, en bij art. 4. van het besluit van den 3den April 1815 no. 6. voor de zuidelijke, in gewone tijden was bepaald, ten einde de verordeningen, nopens het jaarlijksch verlof vastgesteld, op eene regelmatige wijze zouden kunnen worden ter executie gelegd, deed Z. M., den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten Generaal, op den 6den Januarij, besluiten: „dat de nationale militie *in haar geheel* zou kunnen worden zamen gehouden tot den *eersten April* 1816; en voorts nog *voor de helft* tot den *eersten Julij* daaraanvolgende.”

De opschrijving
bepaald
voor de
zuidelijke
provinciën.
(Staatsbl.
no. 12.)

Uit aanmerking, dat de bij art. 3 van het besluit van den 1sten April 1815, gereserveerde bepalingen, omtrent de wijze, waarop de nationale militie in de zuidelijke provinciën voltallig moet worden gehouden, eerst vastgesteld zouden kunnen worden bij de wet, welke, naar aanleiding van art. 14 der grondwet, omtrent het getal en de inrigting der militie over het geheele Rijk zal worden voorgedragen, besloot Z. M., in afwachting van die wet, de uitvoering willende voorbereiden van art. 207 der grondwet, op voordragt van den Minister van Binnenlandsche zaken, op den 7den Februarij, de opschrijving te bepalen van alle manspersonen van 19 tot 23 jaren in elke gemeente, waaronder zij woonachtig waren, van de zuidelijke provinciën van het Rijk, het Groothertogdom Luxemburg daaronder begrepen.

Bij besluit van den 22sten April bepaalde Z. M.

M. dat aan alle reeds ingelijfde lotelingen, behoorende tot de ligting voor de nationale militie van dit jaar, met uitzondering van die genen, welke als onwilligen, achtergeblevenen, of wel zonder loting waren ingelijfd geworden, de vrijheid was vergund, om, indien zij zulks mogten verkiezen, als nog, overeenkomstig de wet, plaatsvervangers te stellen, welke echter alleen tot den laatsten Mei aanstaande bij de bataillons zouden kunnen worden toegelaten.

De manschappen der nationale militie tot de ligting van 1815 behoorende, die wegens ziekte of ligchaamsgebreken, provisonale vrijstelling hadden bekomen, werden nu, zoo zij op den 1sten Januarij hun 23ste jaar hadden voleindigd, definitief vrijgesteld bij ministeriële decisie van den 10den Julij.

Uit aanmerking, dat de wet op de nationale militie voor het geheele Rijk nog niet had kunnen worden vastgesteld, en daardoor was vertraagd gebleven de ligting, welke in dit jaar tot het voltallig houden der korpsen van dezelve militie in de zuidelijke provinciën moest plaats hebben, en waartoe, ten gevolge van het besluit van den 7den Februarij, reeds de voorbereidende schikkingen waren gemaakt; — en dat het echter noodzakelijk was, de uitvoering van art. 207 der grondwet, welke in de noordelijke provinciën reeds in de maand April was geschied, ook in de zuidelijke te doen plaats hebben, ten einde het gedeelte der militie, hetwelke in den loop van dit jaar ontslagen was, te vervangen, en alzoo de contingenten wederom voltallig te maken, besloot Z. M., gezien het besluit van 1 en 13 April 1815, gelet op art. 2 der additionele artikelen van de grondwet, en den Raad van Staten gehoord, op den 29sten October: „de contingenten der zuidelijke provinciën zoo veel mogelijk te doen berekenen in de evenredigheid van één man van de vijf honderd zielen, en alzoo voor de provinciën Zuid Brabant, Limburg, Luik, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Henegou-

Vergunning wegens plaatsvervangers. (Staatsc. no. 111.)

Definitive vrijstelling van de provisonale vrijstelling van 1815. (Amst. C. no. 127.)

Bepaling van het contingent der zuidelijke provinciën in de evenredigheid van één man van de vijf honderd zielen. (Staatsbt. no. 55.)

J. B. van 1816. 2de Stuk. S

wen, Namen en Antwerpen, en voor het Groot-hertogdom Luxemburg, bepaald op een vijfde gedeelte van de ligting, welke in iedere der provinciën en het Groothertogdom in den jare 1815 bij de eerste oprigting der militie was vastgesteld geweest; — en ten aanzien van het stellen van vrijwilligers enz. benevens alle de werkzaamheden tot de nationale militie betrekkelijk, te doen handelen naar de voorschriften der besluiten van 13 April 1815, voor zoo ver zij niet aanliepen tegen dit zelfde besluit.

Vrijstelling der gehuwden bevorens 20 October.

Bij besluit van den 15den December bepaalde Z. M., dat de personen, vallende in de klasfe der militie en vervat in de bepalingen van het besluit van den 29sten October, doch voor de afkondiging van dat besluit wettig gehuwd, van den personeelijken dienst der militie zouden zijn bevrijd.

Vestingwerken.

In de maand Maart begaf zich de Luitenant-Generaal *Krayenhoff*, inspecteur-generaal van 's Rijks fortificatiën, op reis, om den arbeid tot herstelling en vernieuwing der zuidelijke frontier-vestingen in persoon bij te wonen.

Versterking van Charleroy.

Het stelsel van instandhouding en vermeerdering der weren van de grenscheidingen en der grensvestingen werd met nadrukkelijken ijver volgehouden. Namen, Charleroy, Mons, Ath, Doornik waren het, welke het Gouvernement bijzonder gade sloeg. Het getal van werklieden aan de vestingen van Namen was zoo groot, dat er geene arbeiders voor partikulieren waren te bekomen. Bij Charleroy werden in Maart meer dan 800 werklieden gebruikt, terwijl de regering verscheiden terreinen en meer dan veertig huizen had aangekocht tegen voordeelige conditiën, om dezelve binnen de vesting te trekken. De ontdekking op nieuw geleerd hebbende, dat de Franschen steeds op dat punt wilden doordringen, moest Charleroy eene zeer sterke vesting worden, om de Sambre te dekken. — Doornik, zoo gewichtig door deszelfs ligging aan de Schelde tegen over Rijsfel, werd, naar een nieuw plan,

tot eene vesting van den eersten rang verheven, met een buskruid-magazijn in de citadel, hetwelk een millioen ponden buskruid kan bevatten. Bij het traktaat van Aken van 1668 aan Frankrijk afgesloten, had *Lodewyk XIV* Doornik terstond, naar het ontwerp van *Vauban*, met zware vestingwerken en een sterk kasteel voorzien; het beleg dier vesting in 1745 had aanleiding gegeven tot den slag van Fontenoy, niet verre van hare wallen, na wier verovering onder *Lodewyk XV* een gedeelte van het kasteel en eenige werken waren geslecht, welke slooping Keizer *Joseph II* had voltooid. — De steden van West-Vlaanderen werden bij deze voorzieningen niet vergeten; deszelfs oude bolwerken Ieperen, Veurne en Meeenen, waren de bijzondere voorwerpen der bemoeienis. Er werd bevel gegeven tot de verbreeding en zuivering van een gedeelte der hoofdgracht van Ieperen, genaamd de Boterplas; en tot het voltoojen der kasematten te Nieuwpoort. — Hetzelfde stelsel stond gevestigd te worden ten aanzien der grenssteden naar den kant van Duitschland. Men ging over tot de aanbesteding van het aanleggen van een aarden fort op de Bildsnaat tusschen de nieuwe inundatie-sluizen en den weg van Oostbraak, alles geheel met eene kaai tot vrijwaring tegen de inundatie ten zuid-oosten van hetzelfde fort in de provincie Utrecht. Men herstelde het metselwerk van de brug en de wederbekleeding van de halve maan voor de 's Hertogenboscher poort te Maastricht, gelijk mede de wederbekleeding van de ligchamen der vesting tusschen die poort en de Brusfelse, en de zoogenaamde Zwarte fluis. — Tot het instandhouden der werken van het fort Blokzijl werd almede besloten. — Nog werden bevelen uitgevaardigd tot het bouwen van een nieuw ravelijn met zijnen bedekten weg, dwarsweg, en een glacis voor het fort ten oosten van Ostende; — tot den herbouw van den steilen muur van het zuider- of hooge front van den flottoren der citadel van Namen, met het metselwerk en verder toebehou-

Doornik
eene vesting van
den eersten rang.

Ieperen,
Veurne en
Meeenen
versterkt.

Nog vele
andere
werken
aangelegd
of verbeterd.

ren, gallerijen van gemeenschap, verdedigings-kasematten, enz.; — eindelijk tot het herstellen van de contrefcharp beoosten de stad Tholen in Zeeland, dienende ter verdediging aan den zeekant. Te Brussel werd het bouwen bevolen van een nieuw arsenaal en zeven kruidmagazijnen, van metselwerk tegen bommen bestand, benevens de uitgraving van de hoofdgracht, het maken van een muur van een bolwerks-keel; het floopen en afdragen der aarde van verscheidene werken, en het bouwen van zes aarden dammen of beeren in de vesting Ath.

De geschiktste plaatsen door Z. M. opgenomen.

Z. M. had zich in eigene persoon op den 1sten April van Bergen in Henegouwen naar Beaumont, Chimay, Philippeville en Marienburg begeven, te Florenne vernacht, en van daar naar Namen en Charleroy getrokken, om de plaatsen op te nemen, welke het geschiktst waren, om de vestingwerken aan te leggen, die noodig geoordeeld konden worden.

De posten aan de beide oevers van de Maas door Wellington opgenomen.

Behalve de linie van vestingen, bestemd om het vaderland aan de zuidzijde tusschen de Maas en de Noordzee te dekken, moest er ook eene linie worden aangelegd aan beide de oevers van de Maas tusschen Maastricht en Namen, in welke linie de stad Hoei zou worden begrepen. Z. H. de Veldmaarschalk Prins van *Waterloo* (Hertog van *Wellington*) had deze posten in de maand Augustus bijzonder opgenomen.

De eerste steen gelegd aan de vestingwerken van Charleroy.

Het was op den 3den September, dat de Luitenant-Generaal *Krayenhoff*, als inspecteur-generaal van 's Rijks fortificatiën, met zeer veel plegtigheid, in naam van Z. M. den Koning, den eersten steen legde aan de vestingwerken van Charleroy. Onder den zamenvloed van een aanzienlijk getal aanbouwers van beide geslachten en allerlei rang, behalve de generaalspersonen, hooge ambtenaren en verdere civiele en militaire autoriteiten, tot het bijwonen dezer plegtigheid genoodigd, begon Zijne Exc. met het oogmerk van dit feest te kennen te geven en het eerste artikel van Z. M. besluit, daartoe betrekkelijk,

voor te lezen, vertoonende wijders de voorwerpen, die in een tinnen koker voor de nakomelingschap onder den eersten steen zouden bewaard en daaraan toegewijd worden, en welke, behalve de welgelijkende afbeeldingen van Z. M. den Koning, den Prins *van Oranje* en Prins *Fredrik*, benevens het besluit des Konings tot het leggen van den eersten steen, door Z. M. eigenhandig onderteekend en op perkament geschreven, bestonden in eenige gedenkpenningen, geslagen zoo ter gelegenheid der inhuldiging van den Prins van Oranje-Nassau tot Souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden, als van Hoogstdezelfs inhuldiging tot Koning der Nederlanden en Groothertog van Luxemburg; voorts in eenen gedenkpenning van den Hertog *van Wellington*, wegens verschillende roemrijke overwinningen in Spanje behaald; en eenige muntstukken op de tegenwoordige geschiedenis toepasselijk; mitsgaders een gouden kruis der 3de klasse van de militaire Willemsoorde met het lint en de statuten; eene kleine kaart van het tegenwoordig koninkrijk der Nederlanden; een plan van de nieuwe vesting Charleroy; een staat van het korps ingenieurs tijdens het leggen van dezen eersten steen aan de eerste der nieuwe vestingen van het zuidelijk frontier, welke door dezelve hersteld of geheel door nieuwe vestingen zouden worden vervangen; en eindelijk de aanspraak door den Inspecteur-generaal gehouden na het plaatsen van den aldus toegerusten en hermetisch gesloten koker onder den eersten steen, waarbij Zijne Exc. door zijne beide zonen, als opperlieden, geholpen werd, en welke steen tot opschrift voert *Nepotibus S.* — De aanspraak was van den volgende inhoud:

De eerste steen gelegd aan de vestingwerken van Charleroy.

MIJNE HEEREN, en alle die deze plegtigheid met uwe tegenwoordigheid vereert!

De eerste steen aan de nieuwe vestingwerken van Charleroy is gelegd. — Uit de puinhopen dezer vesting, welke nu juist 150 jaren geleden aangelegd werd, om

De eerste
steen ge-
legd aan
de ves-
tingwer-
ken van
Charles-
roy.

de regten van dit land te handhaven, voor een Huis, hetwelk door geenen enkelen band aan de ingezetenen des lands gebonden was, dan door dien van leenroerigheid en belang, zal eene sterkte oprijzen tot verdediging der onafhankelijkheid van een braaf en gelukkig volk, van een volk, dat gezworen heeft vrij te blijven, en dat zijnen Koning en deszelfs Huis bemint, om dat het Vaderland en dat Huis slechts één geheel vormen.

De begonnen vesting op een viermaal grootere schaal aangelegd, dan de vorige, en tot één der sterkste punten in Europa bestemd, is slechts een der bolwerken in den muur der vestingen, welke het nieuwe Rijk der Nederlanden aan deze zijde bevestigen moeten. Die muur zal den staat onzer beschouwende krijgskunde aan de nakoelingschap doen kennen; gelijk de velden van Quatre-Bras, Belle-Alliance en Waterloo, nauwelijks een jaar geleden, den voorouderlijken roem der Nederlandsche dapperheid en onverwinnelijkheid gehandhaafd hebben!

Kan er edeler spoorflag voor de Nederlandsche Ingenieurs zijn, om het vertrouwen te verdienen van den boven alles beminden Koning, in wiens naam ik, op bijzonderen last, heden het gewigtig werk met pleggheden begonnen heb?

Neen, Mijne Heeren! de namen zelve, welke de bijzondere punten dezer vesting onderscheiden moeten, zullen U allen, die de eer geniet, daaraan mede te werken, genoeg zijn tot inspanning van alle uwe krachten, gelijk diezelfde namen, en de voortgangen aan deze reeks van vestingen den volksgeest bevestigen zullen, waardoor alleen een volk waarlijk verdient een volk genaamd te worden en een vaderland te bezitten.

Europa heeft gedurende twintig jaren gebukt gegaan onder het overwigt van een oorlogszuchtig volk, voor hetwelk iedere nieuwe overwinning een lokaas tot nieuwe veroveringen was. De bouw dezer vestingen is de vrucht eener menschelijker en regtvaardiger overwinning, welke geen ander doel heeft, dan de onderdrukkingen der heerschzucht door gelijkere verdeling van magt voor te komen. Kan het herkegen volksbestaan door een edeler verbond gekeuschet worden? Kan er billijker grond bestaan, om mer geestdrift en genoegten deel te nemen aan den plegtigen aanvang van een werk, waarbij niet onze staat alleen, maar geheel Europa en de menschheid, belang heeft?

Het aanleggen dezer werken is, als het ware, de plegtige en dadelijke vernieuwing van den Eed, waarbij zich onze Koning verbonden heeft den nieuw geboren staat te

beschermen. Het moet voor elk Nederlander de leus zijn, om met dien Koning voor dat vaderland alles veil te hebben; het moet hem herinneren, dat van nu af Hollanders en Belgen slechts eenen voormuur hebben, gelijk Belgen en Hollanders in de velden van Waterloo voor eene en dezelfde zaak gevallen zijn, en het bloed van den held van Quatre-Bras voor één en hetzelfde vaderland gestroomd heeft.

Leve het Vaderland, Leve het Rijk der Nederlanden, Leve de Koning!

Op den 22sten November bekrachtigde Z. M. de maatregelen, door het departement van oorlog voorgesteld, tot voortzetting van den arbeid aan de vestingwerken, ten einde tien of twaalf duizend werklieden, gedurende het strenge jaargetijde, bij de algemeene schaarschheid en duurte der levensmiddelen aan het werk te houden; inzonderheid te Doornik, Meenen, Ieperen, Nieupoort, Ostende, Maastricht, Hoei, Luik, Venlo, Namen, Philippeville, Marienburg, Mons en Ath.

Het Koninklijk fort ten westen van Ostende, door de Franschen begonnen, werd onder directie van twee Engelsche ingenieurs tegen het einde van dit jaar voltooid, zijnde dit fort een te-
genstuk van dat ten oosten der stad opgericht.

Op voordragt van den Staatsraad, Intendant-Generaal van de administratie van oorlog, betreffende de wijze van voorziening in de onteigeningen ter bevestiging van Charleroy, heeft Z. M. op den 25sten December, uit overweging, dat de nog bestaande wetten, en bijzonder die van 8 Maart 1810 ten opzichte van onteigeningen ten algemeenen nutte, mitsgaders van het bepalen der schadeloosstellingen doelmatige vorderingen hebben daargesteld, welke behooren nagevolgd en in acht genomen te worden; — en dat er bepalingen dienen gemaakt te worden, hoedanig er zal moeten worden gehandeld, indien, het zij de schatkist, het zij van hun eigendom ontzette partikulieren zouden vermeenen, dat de experts, extrajudiciëlijk be-

Voortzet-
ting van
het ves-
tingwerk.

Fort ten
westen van
Ostende.

Besluit
van 25
December
wegens
schade-
loosstel-
ling voor
ontei-
genen-
de gron-
den.
(Staatsbl.
no. 67.)

Besluit
van 25
December
wegens
schade-
loos stel-
ling van
onteigen-
de gron-
den.

noemd, bij hunne waardering die regels niet heb-
ben in acht genomen, welke de materie vereischt,
— den Raad van State gehoord — de volgende
artikelen besloten:

Art. 1. Ten opzichte van het in bezit nemen van ei-
gendommen tot den aanleg van permanente vestingwer-
ken, en het oprigten van sterkten langs het zuidelijk
frontier des Rijks, of tot het aanleggen van andere blij-
vende werken van algemeen nut en algemeene veilig-
heid, misgaders ten opzichte van het bepalen der scha-
devergoedingen deswege aan de ingezetenen, die van
hunne eigendommen mogten worden ontzet, toe te ken-
nen, zal moeten worden gehandeld overeenkomstig de
wet van den 8sten Maart 1810.

2. De Gouverneurs dier provinciën, in welke zooda-
nige eigendommen gelegen zijn, zullen waarnemen de
werkzaamheden, welke, bij die wet, aan de prefecten
zijn opgedragen, en zij zullen de werkzaamheden der
commissie bij art. 7 dier wet vermeld, aan drie leden
der gedeputeerde Staten toevertrouwen, daartoe door hen
te benoemen, benevens den Maire of Burgemeester, of
het hoofd van het plaatselijk bestuur der gemeente, waar-
toe de eigendommen behooren, en eenen ingenieur.

3. Indien de Intendant-Generaal van de administratie
van oorlog, of wel ook partikuliere personen, welke
reeds werkelijk van hunne eigendommen, ten algeme-
nen nutte, zijn ontzet, zich bij de taxatiën door ex-
perten, die extrajudiciëlijk aangenomen zijn, opgemaakt,
of nog op te maken, mogten bezwaard achten, door te
fustineren, dat dezelve experts de som van schadeloos-
stelling te hoog of te laag, of, in het algemeen, ver-
keerdeijk hebben bepaald. — zullen zoodanige kwestien
alleen en bij uitsluiting door de bevoegde regtbanken op
het verzoek van de belanghebbenden kunnen worden be-
slist; welke regtbanken, naar bevind van zaken, de ge-
maakte taxatiën zullen kunnen geldig verklaren, of de-
zelfde verwerpen, en partijen op nieuw tot het benoemen
van experts verwijzen, of anderzins beslissen, zooda-
nig, als zij in goede Justitie zullen vermeenen te be-
hooren.

4. In het algemeen zal zoo veel mogelijk gerracht
worden, om het beloop der schadevergoeding, bij on-
derlinge minnelijke schikking te regelen.

Dezelfde geest van billijkheid, welke dit besluit kenmerkte, had zich in den aanvang van dit jaar vertoond in den last door Z. M. aan alle de zuidelijke provinciale Gouverneurs gegeven, om eene tabel te vervaardigen en aan Hoogstendenzelven voor te leggen van alle paarden en ruituigen, door de gecombineerde legers, gedurende den veldtocht van 1815 weggevoerd, ten einde de inwoners schadeloos te stellen voor de verliezen, hun door de geallieerde legers veroorzaakt.

Schadeloosstelling voor paarden en ruituigen in 1815.

Bij besluit van den 4den Januarij bepaalde Z. M. provisioneel het getal, de klassen en de indeeling der plaatselijke Kommandementen en Plaatsmajors in de respectieve steden en vestingen van het Rijk. Bij een nader besluit van den 29sten April amplieerde Z. M. hetzelfde in zoo ver, dat ook voor de stad Alkmaar een Plaatsmajoor der eerste klasse zou worden aangesteld en aldaar fungeren.

Plaatselijke Kommandementen en Plaatsmajors.

Bij besluit van den 13den Januarij vond Z. M. goed het effect der bepalingen van het besluit van 12 April 1815 nopens de rangschikking der officieren op den 18den Junij 1815 te doen cesferen, met bepaling, dat sedert dat tijdstip alle uit Frankrijk teruggekeerde of uit andere diensten komende officieren, wanneer zij in Nederlandschen dienst zijn of worden aangesteld, hunnen rang van ancienniteit bij het korps, waarbij zij reeds dienen of verder zullen worden benoemd, zullen nemen van den datum, welke door het besluit hunner aanstelling zal worden geasigneerd, ten ware tegen de applicatie van dit beginsel in sommige omstandigheden, eenige redenen bij het departement van oorlog mogten bestaan, in welk geval Z. M. van hetzelfde de noodige voordragt ter uitzondering, zou inwachten.

Besluit van 13 Januarij over de ancienniteit der officieren.

Bij besluit van den 9den Maart bepaalde Z. M. het personeel voor de directie, voor het onderwijs en voor de administratie der artillerie- en genieschool te Delft overeenkomstig de navolgende tabel:

Militaire school te Delft.

Gedeelte der Direc- tie en Ad- ministra- tie.	BENAMING DER BEAMBTEN EN GEËMPIOJEERDEN.	Jaarlijkſche	
		Tracte- menten.	Toe- lagen.
Staſ.	Een Kommandant-Directeur der ſtudien	Memorie.	
	Een Kapitein-Adjoint van de artillerie	„	f 400
	Een idem van de genie	„	Memorie.
	Drie Luitenants-Adjointen van de artillerie of genie, ieder à f 300 jaars toelage is	„	900
	Een idem op gelijke toelage	„	Memorie.
	Een Luitenant-Adjoint van den waterſtaat op gelijke toelage	„	300
	Een Adjutant met rang van 1ſte Luitenant	„	300
	Een 1ſte Luitenant-Kwartier meester	f 900	„
	Een Chirurgijn-Majoor en Aide-Chirurgijn te zamen toelage	„	500
	Vier Onder-officieren der ar- tillerie ieder toelage à f 150	„	600
	Een idem der infanterie met rang van Adjutant onder- officier	„	200
	Twee Sergeanten der infan- terie ieder à f 104	„	208
	Een Vuurwerker	„	150
	Een Timmerman en Schrijn- werker	„	125
Kleine Staſ.	Twee Tamboers ieder à f 52	„	104
	Zes Kanonnières oppaſſers ie- der à f 52	„	312
Civiele Ambte- naren .	Een Profefor voor de hooge Wiſkunde	2500	„
	Een idem voor de Historie, Geographie, fraaije Let- teren en de Hoogduiſche en Franſche taal	2200	„
	Een idem voor de Teeken- kunſt	1500	„
	Transportere	f 7100	f 4099

Gedeelte der Directie en Administratie.	BENAMING DER BEAMBTEN EN GEEMPLOIJERDEN.	Jaarlijkse	
		Tractementen.	Toelagen.
	Transport	f 7100	f 4099
	Een Lector voor de Wiskunde	1500	"
	Een Engelsche Taalmeester	1000	"
	Een eerste Adjunct-Teekenmeester	900	"
	Een tweede idem	600	"
	Een Bibliothekaris en Conservateur der modellen	800	"
	Een Hollandsche Taalmeester	700	"
	Een Schermmeester	600	"
Rijdschool	Een Instructeur (Majoor)	2400	"
	Een Onder-Instructeur, rang van 2de Luitenant bij de infanterie		"
	a. Tractement f 700	700	"
	b. Toelage	200	"
	Een Adjutant Onder-officier	500	"
	Vijf Oppassers van paarden à f 65's jaars, van de kavallerie te detacheren	"	325
Marine	Een zee-officier, rang hebbende van Kapitein Luitenant, traktement's jaars	2400	"
	Een Hoog-Bootsman, rang hebbende van dek-officier	1200	"
	Een Lector mede voor de Wiskunde, doch speciaal voor het onderwijs in de Stuurmanskunst	1500	"
		f 21900	f 4624

Dit gesticht, bij besluit van Z. M. van den 24sten Februarij 1814. n°. 162. opgericht, was bij nadere besluiten, onder anderen, ook door het toevoegen van eene rijdschool aanmerkelijk uitgebreid geworden, zoodat hetzelfde met den eersten September van dit jaar het, behalve de pages van Z. M., exterende getal van 112 kadets voor de onderscheidene korpsen der artillerie, genie, in-

Militaire school te Delft.

Militaire
school te
Delft.

fanterie, kavallerie, voor den zeedienst en voor den waterstaat, tot op 160 kon worden gebragt. Ouders of voogden, hunne zonen of pupillen in deze school aangenomen wenshende, hebben daartoe een rekwest aan te bieden aan den Commisaris-Generaal van oorlog, ten einde vervolgens, naar mate de vacante plaatsen bij de school, eene voordragt tot admisie aan Z. M. te doen. Deze rekwesten moeten aanwijzen de namen, den stand of beroep, de woonplaats, de geboorteplaats en de religie van vader en moeder, of van voogden, en vergezeld gaan: 1°. van een certificaat van de regering van de woonplaats der ouders, waaruit blijken moet, hoe lang dezelve aldaar gedomiciliëerd zijn geweest, en of zij er goederen bezitten. 2°. van een doop-atteest van den aspirant, waarin ook de geboortedag moet zijn uitgedrukt. 3°. van een certificaat van een medicus, houdende, dat de aspirant van eene goede physische gesteldheid is, zonder eenig lichaamsgebrek, en wijders geene van die gebreken heeft, welke hem voor den dienst ongeschikt maken. — De kadets worden niet jonger toegelaten dan veertien, en niet ouder dan twintig jaar. — Alle kadets, zonder onderscheid, moeten een jaargeld betalen van zes honderd guldens, zullende deze som ieder jaar vooruit betaald en in de kas van de school gestort worden. — Alle kadets trekken bij hunne benoeming de soldij van kanonnier, soldaat of ruiter, overeenkomstig de korpsen, waarbij zij zijn aangesteld, en ontvangen hunne afrekening bij het einde van ieder jaar. — Alle kadets, zonder onderscheid, logeren buiten het schoolgebouw en voorzien zich van hun onderhoud, terwijl zij voor hunne eigene rekening de complete montering moeten bekostigen, welke bestaat uit een uniform, zoo als bij de artillerie wordt gedragen; ook zullen zij zich de verdere kledingsstukken, alsmede hunne leerboeken, teeken-instrumenten en teeken gereedschappen, papier, pen-nen, enz. in één woord, alle behoeften moeten aanschaffen, welke zij tot hun onderwijs en klee-

ding noodig hebben; en hoewel aan hen wapenen van wege het Rijk worden afgeleverd, moeten echter de reparatiën op eigen kosten geschieden. — De Kommandant der school houdt en doet houden een wakend oog over de moraliteit en het gedrag der kadets, en zorgt, dat zij den openbaren godsdienst, ieder bij zijne gezindheid, geregeld bijwonen, zullende hij zich bevljtigen om aan deze militaire jeugd den waren militair-geest en onbegrensde gehechtheid aan den Koning, het vaderland en hunne pligten in te boezemen, ten einde uit dien goeden geest, hierdoor bij hen te verwekken, in het vervolg groote en edele daden voortspuiten. — Voorts wordt aan de artillerie- en genie school jaarlijks eene vacantie verleend, en wel van den 15den Julij tot den 1sten September; — en kunnende voorts de ouders of voogden, eenige meerdere of nadere informatiën verlangende, zoo nopens de kwartieren voor de kadets en de kosten, welke men berekent, dat daartoe zouden kunnen gevorderd worden, als met betrekking tot de militaire surveillance over hunne gedragingen, zich ten dien einde vervoegen aan den Kommandant-Directeur van de artillerie- en genie-school te Delft, thans zijnde de Heer Generaal-Majoor *J. H. Voet* (1).

Militaire
school te
Delft.

Bij besluit van den 19den Februarij bepaalde *Z. M.*, dat het departement van den Kwartiermeester-Generaal zal worden zamengesteld uit: een kwartiermeester-generaal, hoofd van het departement; twaalf hoofd-officieren, hebbende den rang van kolonel, luitenant-kolonel of majoor; vier en twintig kapiteinen; achttien adjudanten, hebbende den rang van kapitein, eerste of tweede luitenant, genietende het traktement der infanterie, en reserverende zich *Z. M.* het getal der adjudanten, naar gelang der omstandigheden en van de tijdelijke behoeften, te vermeerderen; — en dat tot den generalen staf der armée zullen behooren: de officieren in de bureaux van het de-

Organisa-
tie van
het departe-
ment
van den
kwartier-
meester-
generaal
en van den
staf der
armée.

(1) Bijv. tot het Staatsbl. D. III. bl. 54-56.

partement van oorlog geëmploijeerd; de adjudanten; de officieren, welke ter dispositie van het departement van oorlog zijn gesteld, tot zoo lang aan hen bepaalde functiën zijn aangewezen; en de officieren, welke niet bepaaldelijk aan eenig korps zijn geattacheerd, behoudende hunne tegenwoordige traktementen en uniform, voor zoo ver zij thans daar bij dienen, doch zullende zij, die in het vervolg daarbij worden aangesteld, de uniform dragen van de armée en het traktement genieten van het wapen, waartoe zij bij de armée behooren; wordende van deze bepaling uitgezonderd de adjudanten der generaals, welke gedurende den tijd, dat zij als zoodanig zullen fungeren, het traktement zullen genieten van officieren bij de kavallerie, en de uniform dragen, thans voor de adjudanten in gebruik.

Wegens
de wedu-
wen-pen-
sioenen.

Bij besluit van den 14den Maart vond Z. M. goed, met ampliatio van dat van den 14den Januarij 1815, te bepalen: „ 1°. Dat aan de weduwen van officieren van gezondheid van de derde klasse, wier mannen voor den 11den Julij 1814 gehuwd zijn geweest, als mede aan de zoodanigen, wier mannen, bij speciale dispositie, permissie tot het aangaan van een huwelijk zullen hebben ontvangen, zal worden toegelegd een jaarlijksch pensioen van f 200:-. 2°. Dat het jaarlijksch pensioen eener weduwe van eenen tweeden kolonel, aan dezelve uit het militaire weduwen- en weezen-fonds toe te leggen, zal bedragen de somma van f 550:-.

Regle-
ment op
het visite-
ren van
geschikt-
heid voor
dienst.

Op den 20sten Maart werd gearresteerd het volgende reglement op het visiteren van manschappen, of zij al of niet tot den militairen dienst geschikt zijn.

Alle personen, welke bij hun engagement voorloopig gevisiteerd zijn, zullen andermaal met de meeste nauwkeurigheid bij de korpsen worden onderzocht, aan welke zij worden toegewezen. Dit onderzoek zal geschieden door den Chirurgijn-Majoor bij het corps, of in het garnizoen aanwezig, of, bij onttentenis, door den Chirurgijn-Majoor, die zich meest in de nabijheid bevindt.

De gebreken, welke de genen, die er mede behebt zijn, voor den militairen dienst ongeschikt maken, zijn de navolgende:

Reglement op het visiteren van geschiktheid voor de dienst.

EERSTE AFDEELING.

Gebreken, door welke men voor den dienst volstrekt buiten staat is.

1°. Ontbering van het gezigt.

Men zal het toeval behooren op te geven, hetwelk dit gebrek veroorzaakt heeft, of de ziekte, welke hetzelfde onderhoudt, als oogontsteking, verwonding, enz.

2°. Het geheel verlies van den neus.

Voor al wanneer dit een zeer afschuwelijk aanzien geeft, en de ademhaling daardoor moeilijk is.

3°. Ontbering van de stem en het spraakvermogen, en volkomen doofheid.

4°. Groote en ongeneesbare krop- en kliergezwellen, welke de ademhaling doorgaande hinderen.

5°. Het verlies van een arm, been, voet en hand, ook de onherstelbare verstijving van een dezer leden.

6°. Gezwollen aan de voornaamste takken der slagaderen.

7°. Krom gebogene lange beenderen of uitwasfen, ten gevolge van Engelsche ziekte aan de beenderen, in die mate, dat de beweging der ledematen daar door klaarblijkelijk verhinderd wordt.

Andere ziekten van de beenderen, hoewel van belang en in het oog vallende, leveren soms eenigen twiifel op, waarom trent dan door het geneeskundig bestuur zal worden beslist.

8°. Het mank gaan, mits ten volle consterende, van welke oorzaak het ook oorspronkelijk moge zijn; voorts ook eene aanmerkelijke inkorting van de buig- of intrek-spieren van eenig lid, gelijk ook derzelver verlamming, of eene onveranderlijke staat van verslapping, welke de vrije beweging der ledematen verhindert.

9°. De staat van vermagering en gedecideerde uitputting van eenig deel, gecaracteriseerd door teekenen van teering.

Reglement op
het visite-
ren van
geschiktheid voor
dendienst.

TWEEDE AFDEELING.

Gebreken of ziekten, welke een volstrekt of betrekkelijk onvermogen tot den dienst daarstellen, welker karakter, hoewel ook tot zware belangrijke gebreken behoorende, nogtans minder tastbaar is dan in de voorgaande afdeeling, en welker kennis en beoordeeling eene meer grondige oplettendheid vereischen.

- 1°. Groote beleedigingen van den hoofdschedel (*cranium*), voortkomende uit groote wonden, doorpersing of indrukking der beenderen, derzelver uitbarsting of verlies, alzoo hieruit somtijds de navolgende toevallen ontspruiten, en meestal vele derzelve te samen — als: beroering der verstandelijke vermogens, suizeling, doofheid, slaperigheid, zenuwachtige of *spasmodique* toevallen, dikwijls vergezeld met hardnekkige pijn in het hoofd.
- 2°. Verlies van het regter oog, of van het gebruik van hetzelfde.

Dit gebrek maakt de individus ongeschikt om als soldaat in de linie te fungeren, doch stelt hen niet buiten staat voor den dienst bij den trein.

- 3°. De ongeneeselijke tranen fistel, chronische en menigvuldige terugkeerende oogontstekingen, als ook tot eene hebbelijkheid geworden ziekten der oogleden en traanwegen, wanneer zij zulk eene hoogte bereiken hebben, dat zij het zien hinderlijk zijn.
- 4°. Zwakheid van het gezigt, aanhoudende gebreken van hetzelfde, welke de voor den militairen dienst zoo noodige onderscheiding der voorwerpen op zekeren afstand verhinderen, bij voorbeeld, het gebrek van bijziende te zien (*Myopia*), de schemering der oogen (*Nyctolopia*), enz; het scheel zien verhindert den militairen dienst niet.

Het onderzoek van de gebreken van het gezigt is somtijds moeilijk, en twijfelachtig; vooral bij de nationale militia dient de officier van gezondheid, met de visitatie belast, altijd met de meeste voorzigtigheid te werk te gaan, wanneer hij deswegens uitspraak doet.

Myopes (de gene die bijziende zijn) moeten zich bedienen van een bril, bij geaccrediteerde Brillenmakers onder n°. 10 bekend, zijn buiten staat;

gc-

gelijk ook *Presbyte* (verziende) welke een bril moeten gebruiken van 5 duim brandpunt.

- 5°. De mismaaktheid van den neus, vooral als dezelve de ademhaling moeilijk maakt, de kwaadaardige neuszwier (*Ozena*), en ieder hardnekkige zwier in de neusholten en het verhemelte, de beenzwier in deze deelen, en de slijmprop gezwollen (*Polypi*) indien dezelve ongeneeslijk worden geoordeeld.

Reglement op het visten van geschiktheid voor dendienst,

- 6°. Eene ongeneeslijke stinkende adem, stinkende uitvloeiels uit de ooren, en eene dergelijke uitwaaseming, zoodra deze gebreken ongeneeslijk zijn.

Soldaten, dewelke met deze gebreken mogten zijn aangenomen, of dezelve gedurende hunnen dienst hebben bekomen, kwalificeren zich daardoor tot het paspoort.

- 7°. Het verlies van de snijstanden van de opper- en onderkaak te zamen, pijpzwieren in de holten der kaakbeenderen, ongeneeslijke wangestake in het een of ander van deze beenderen, het zij door verlies van zelfstandigheid, of door een ander toeval veroorzaakt, waardoor het afbijten van patronen, het kaauwen der spijsen, of het gebruik van de spraak belemmerd wordt.

Personen, welke de snij- en oogtanden missen, kunnen als treinsoldaten gebruikt worden; doch die genen, welke de bovenste of onderste snijstanden nog hebben, kunnen niet als onbekwaam voor den dienst, als soldaat, worden geconfidereerd.

- 8°. Ongeneeslijke speekselfistels, en onbeweegelijkheid van den onderkaak, en ook van het hoofd (*Caput obstipum*).

- 9°. Bezwaarlijk neerslikken, vooral als hetzelfde of uit eene verlamming van den slokdarm, of van het een of ander ongeneeslijk gebrek der deelen, die functie verrichtende, ontstaat.

- 10°. De aanboudende en welbewezene gebreken van het gehoor en van de stem, zoodra dezelve van dien aard zijn, dat zij als hinderlijk tot den militair dienste kunnen worden beschouwd, het stotteren, zoodra hetzelfde zoo sterk is, dat de zekerheid van eenen post daardoor zou kunnen worden gecompromitteerd.

Komen twijfelachtige gebreken van dezen aard bij de visitatiën der landmilitie voor, dan moet

J. B. van 1816. 2de Stuk.

T

Regle-
ment op
het visite-
ren van
geschikt-
heid voor
dendienst.

derzelver echtheid door een magistraats persoon en drie getuigen, uit dezelfde gemeente, waarin de persoon woonachtig is, worden getuigd, ook kunnen dergelijke personen somwijlen nog bij den trein worden geplaatst.

11°. Scrophuleuse gezwellen en zweren.

Meest vindt men dezelve verbonden met opgezeten klieren en *Cachexia*.

12°. Gebogchelden, alsmede degenen, welke een krommen ruggegraad hebben.

13°. De tering (*Phrysis*) in alle hare graden; de bewezen kortborstigheid (*Asthma*); alsmede het bloedspuwen (*Hamophrys*).

Bij de nationale militie eischen deze gebreken, indien dezelve niet, zoo door het gestel der lijders als anderzins, duidelijk in de oogen vallen, het getuigenis van de doctoren, dewelke de lijders behandeld hebben.

14°. Breuken (*Herniae*) welke niet of zeer bezwaarlijk door een band kunnen terug gehouden worden, alsmede *Anus artificialis*.

Personen met dubbele breuken moeten volstrekt afgewezen worden.

15°. De steen, het graveel, onwillekeurige afloop van de pis of veelvuldige opstoppen van dezelve, zoo als verders alle zwaren ziekten en gebreken van de piswegen, fistels aan deze deelen, enz. het zij dat dezelve als ongeneeslijk worden beschouwd, of dat zij de aanhoudende hulp van den genees- en heilkundigen vorderen.

Bij de nationale militie moet vooral de onwillekeurige afloop van de pis, proefondervindelijk in een hospitaal, of door een medicus, die den lijder sedert jaren behandeld heeft, worden bevestigd.

16°. Een in den *Annulus abdominalis* terug gehouden testikel, vooral als dezelve pijnlijk is; de vleeschbreuk (*Sarcocele*), waterbreuk (*Hydrocele*), aderbreuk (*Variocoele* seu *Circocoele*), en alle zware gebreken aan het *Scrotum*, de *Testiculi* en den zaadstreng (*Funiculus spermaticus*), voor zoo verre zij voor ongeneeslijk worden gehouden.

17°. Zwerende aambeijen of takken, ongeneeslijke aarsfistels, hevige en periodique vloeijngen van de aambeijen, bloedontlastingen uit het darmkanaal,

onwillekeurige afgang der drekstoffen, en vooral uitzakking van den endeldarm (*Prolapsus ani*). Bij de nationale militie moeten deze gebreken door behoorlijke certificaten van genees- en heilkundigen, die de lijders hebben behandeld, worden gestaafd.

Reglement op het visiteren van geschiktheid voor den dienst.

- 18°. Het verlies van een van de dulmen, van een kootje van een van de wijsvingers, of het verlies van een of meerdere vingers of teenen, alsmede de onherstelbare verlorene beweging van één dezer leden. — Verkortingen of misvorming van armen of beenen, ten gevolge van arm- of beenbreuken, welke de manschappen voor den dienst, in welken zij zouden optreden, ongeschikt maken.
- Hoewel de voorschreven infirmiteiten en verminderingen bij de nationale militie voor den infanteriedienst kunnen vrijstellen, kunnen echter diegenen, welke dezelve hebben, bij de kavallerie of treint geëmploijeerd worden.
- 19°. Onherstelbare wangestalte van handen of voeten of andere deelen, waardoor het marcheren of behandelen der wapens wordt bezwaarlijk of onmogelijk gemaakt.
- 20°. Groote en uitgebreide aderspaten (*Varices*) en habituële zwelling der voeten en beenen.
- 21°. Kankergezwellen, kankerzweren, verouderde zweren van eene kwaadaardige gesteldheid, en welke als ongeneeslijk kunnen beschouwd worden.
- 22°. Groote en verouderde likteekens, vooral als zij door hare vasthechting de beweging van een der ledematen hinderen, en met verlies van zelfstandigheid zijn vergezeld geweest.
- 23°. Zware beenziekten, zoo als groote beenuitwasfen of beenknobbels (*Exostoses*), komplette stijfheid der gewrichten (*Anchylosis*), beenzweer (*Caries*, *Necrosis*), de winddoorn (*Spina ventosa*), gezwellen van het beenvlies, zoodra daardoor de vrije beweging van het deel wordt belemmerd.
- 24°. Huidziekten, als zij besmettelijk, verouderd, erfelijk en hardnekkig te genezen zijn, zoo als (*Tinea capitis*) zeerhoofd, *Herpes* en verdere kwaadaardige huidziekten.

Bij de nationale militie moet de ongeneeslijkheid dezer ziekten door eene regelmatige maar vruchteloos afgeloopene behandeling, in een daartoe bestemd hospitaal, bewezen worden.

Reglement op
het visite-
ren van
geschikt-
heid voor
dendienst.

- 25°. Eene volmaakte bleekzuchtige staat van het ligchaam (*Cachexia*), ongeneeslijke scorbut en waterzucht.
- 26°. Groote zwakte en vermagering, te groote of te kleine gestalte, vooral in het eerste geval, als de persoon, zoo als men zegt, buiten zijne krachten gegroeid is.
- 27°. Het podagra en de heuppijnt, verouderde jicht en rheumatieke pijnen, welke de vrije beweging der ledematen verhinderen.
- 28°. Vallende ziekte (*Epilepsia*) wel geconstateerd, stulpen (*Convulsiones*), onwillekeurig beven van het ligchaam, of van een gedeelte van hetzelfde, complete of gedeeltelijke verlamming, verstandeloosheid, razernij of onnozelheid.

Bij de nationale militie moeten deze gebreken door volledige certificaten of proefondervindelijk in een hospitaal bewezen worden.

In het algemeen moeten, bij het afgeven van certificaten, de toevallen of oorzaken, welke de gebreken veroorzaakt hebben, worden opgegeven, en de teekens, welke het karakter van het gebrek duidelijk aanwijzen.

Wanneer men zich van kunsttermen bedient, moet de benaming daarvan in het Nederduitsch daar nevens gesteld worden.

Bijaldien, eindelijk, het getuigenis van den officier van gezondheid, het zij van den gene, die de visitatie bij de korpsen doet, of van het hospitaal, werwaarts eene persoon in kwestie, in een twijfelachtig geval, als anderszins ter genezing gezonden is, strijdig mogt zijn met dat van den genees- en heilkundigen in den militie-raad zitting hebbende, en de kommandant van het korps, waartoe de persoon zal behooren, daarmede oordeelt geen genoegen te kunnen nemen, zal zulks niet weder aan de beslissing van gemelde genees- en heilkundigen onderworpen worden, maar aan die van het geneeskundig bestuur, te welken einde zoodanig persoon aan dit bestuur gebragt zal worden, als hij zich niet te verre verwijderd bevindt, of anders door eene commissie van deskundigen door hetzelfde daartoe benoemd, zal worden onderzocht, waarna het geneeskundig bestuur, naar bevind van zaken, een certificaat zal zenden aan den kommandant, op hetwelk hij al of niet zal worden aangenomen.

Bij besluit van den 29sten Maart vond Z. M. goed, op het rapport van den Staatsraad-Inten-

dant Generaal van de administratie van oorlog, en gezien het advies van den Directeur-Generaal van den katholieken eeredienst: „de respective Gouverneurs, binnen welker provinciën zich plaatsen bevinden, alwaar geene Hervormde gemeente aanwezig is, te autoriseren, om, wanneer de vaste garnizoenen zullen zijn bepaald, en in zoodanige plaatsen garnizoenen mogten komen te leggen, welke voor een gedeelte den Protestantschen godsdienst toegedaan zijn, als dan het benodigde tot het begraven van een Protestantschen militair, voor rekening van het Rijk, te doen aankopen, en hetzelfde in gemelde plaatsen door zoodanige personen te laten bewaren, als zij daar toe als de meest geschikt zullen despiciëren.”

Het be-
graven
van Pro-
testant-
sche mili-
tairen in
garnizoen-
nen, waar
geene
Hervormde
gemeente
bestaat.
(Bijv. tot het
Staatsbl.
D. III.
bl. 701.)

Bij besluit van den 31sten Maart bepaalde Z. M.: „dat aan alle militairen, met de militaire Willemssorde gedecoreerd, die geen officiers rang hebben, en aan wien het gagement wordt geacordeerd, bij en boven hetzelfde zal gelaten worden de aan hen ingevolge art. 8 der wet van 30 April 1815 toegestane verhooging van traktement.”

Gegageerd
de mili-
tairen met
de Wil-
lemssorde.
(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 703.)

Bij besluit van den 6den April vond Z. M. goed, uit aanmerking dat het octrooi, aan de eigenaars der fabriek van kunst-cement te Amsterdam was verleend bij besluit van 7 April 1814 (1), wanneer de zuidelijke provinciën nog niet met de noordelijke waren vereenigd, te bepalen: „dat voor de besteding der vestingwerken in de zuidelijke provinciën, slechts zal moeten worden vastgesteld, dat men zich tot het metselwerk zal moeten bedienen van goede en deugdzame tras, zonder eenigen aandrang om bij voorkeur de Amsterdamsche kunst-cement te gebruiken.”

Tras voor
de zui-
delijke ves-
tingwer-
ken.
(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 705.)

Bij besluit van den 16den April vond Z. M. goed de traktementen van *non-activiteit* voor de officieren der landmagt te bepalen

Trakte-
menten
van non-
activiteit.
(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 707.)

voor een Luitenant-Generaal op f 3000 'sjaars.

— — Generaal-Majoor — - 2500 — —

— — Kolonel — - 2000 — —

(1) Zie Jaarboek van 1814, bl. 401 en 402.

en voor de mindere graden op de helft van het activiteits-traktement bij de infanterie; zonder dat zulks eenige verandering zou maken in de, bij besluit van 1 November 1815 vastgestelde, maandelijksche toelage voor de officieren, die den Franschen of anderen vreemden dienst hadden verlaten en geboren Nederlanders waren, of in den jare 1810 in Hollandischen dienst zijnde, in dienst van Frankrijk hadden moeten overgaan, en zich aan Z. M. hadden geadresseerd of nog zullende adresseren, om in onzen dienst geplaatst te worden, zijnde deze toelagen bepaald geworden voor een Generaal *f* 80:-, een Hoofd-officier *f* 60:-, een Kapitein *f* 40:-, en een 1sten of 2den Luitenant *f* 25:- 's maands.

Militaire en topographische verkenningen

(Bijv. tot het St. D. III, bl. 709.)

Instructiën bij het departement van den Kwartiermeester-Generaal,

(Bijv. tot het St. D. III, bl. 723.)

Traktementen van poortiers en boomsluiters bij oorlog behoorende.

(Bijv. tot het St. D. III, bl. 748.)

Bij besluit van den 19den April arresteerde Z. M. de instructie voor de officieren van den Generaal-Kwartiermeester-Staf, belast met het doen van militaire en topographische verkenningen.

Ten zelfden dage arresteerde Z. M. de instructiën wegens den dienst bij het departement van den Kwartiermeester Generaal; — voor de officieren van den Kwartiermeester-Generaal-Staf, welke belast zijn met de functiën van chef van den staf bij de generale kommando's en bij de divisiën der armée — en voor den hoofd officier van het departement van den Kwartiermeester-Generaal, belast met de directie van de tweede afdeling van het topographisch bureau.

Bij besluit van den 10den Mei bepaalde Z. M. de traktementen der poortiers en boomsluiters, in de plaatsen, waar die beambten tot het ressort van het departement van oorlog behooren, voor

die van de eerste klasse tot <i>f</i> 120:- 's jaars,	
— — — tweede — — — 80:- —	
— — — derde — — — 50:- —	
— — — vierde — — — 30:- —	

met bijgevoegde voorzieningen omtrent derzelver emolumenten en benoemingen bij vacatures.

De Commisaris-Generaal van tijd tot tijd rap-

porten ontvangen hebbende, dat er bij de differente korpsen eene oogziekte heerschte, achtende het op den 22sten Mei noodig, ten gevolge der voordragt van het Geneeskundig Bestuur, de volgende behoedmiddelen voor te schrijven:

Bepalingen en voorbehoedmiddelen tegen oogziekten bij de militairen.

(Bijv. tot het St. d. III. bl. 756.)

1°. Dat de haren, vooral voor de eerste maal bij de nieuw aangekomen manschappen, niet te kort zullen mogen worden afgesneden; en dat, voor zoo verre het haar eenigermate moet worden gekort, zulks bij noorden of noord-oosten wind zal moeten worden vermijd, en daartoe een tijdstip uitgekozen, waarop het luchtgestel zacht is.

2°. Dat de exercitiën, of het doen van lichaams-oefeningen, zoo min mogelijk plaats zullen mogen hebben op pleinen, welke niet bestraat of met gras begroeid zijn, en daardoor de manschappen, bij droogte, aan aanhoudend stof bloot stellen, zullende deze zorg zich zelfs dienen uit te strekken tot de pleinen of tuinen achter de kazernen, welke men, zoo veel mogelijk, met gras zal moeten laten begroeijen.

3°. Dat de glazen der kazernen, bijaldien er witte muren door de zon beschenen tegen over de vertrekken zijn, waarin de soldaten logeren, aan de binnenzijde met krijtwater bestreken zullen moeten worden, waaronder, naarmate de officier van gezondheid het noodig oordeelt, eenig zwartfel zal kunnen worden gemengd. — Zullende door dit onkostbaar middel het licht geheel getemperd worden; terwijl dit bedekzel naderhand door enkele wasing kan worden weggenomen.

4°. Dat, bij het kiezen van een kampement of kantonement, zoo veel doenlijk, eenen kalkachtigen, ligt stuiwenden grond in de nabijheid van krijtbergen, zal moeten worden vermijd, ten einde het oog niet te prikkelen of te vermoeijen.

5°. Dat geene exercitiën zullen mogen aangevangen worden, voor en al eer aan de soldaten een uur tijd zal zijn gegeven, nadat zij hunne legersteden hebben verlaten, opdat zij niet aan te spoedige afwisseling van warme en koude lucht worden bloot gesteld; — zullende deze maatregel van voorzigtigheid ook, zoo veel zulks de omstandigheden toelaten, bij den marsch der troepen dienen in acht genomen te worden.

6°. Dat na den afloop der exercitiën aan manschappen, die op de wacht zullen trekken (zoo zij al niet van het doen der wacht geheel verschoond kunnen blijven) ten

Bepalingen en voorbeelden tusschenpozing zal moeten gegeven worden.
 7°. Dat zij, die door de oogziekte worden aangetast, zonder onderscheid, ten allerspoedigste naar de hospitalen zullen moeten worden gezonden; wordende het bij deze wel expresfelijk verboden, ook slechts een enkel man, bij wien zich deze ziekte ontdekt, hoe gering dezelve in den aanvang ook moge schijnen, in de kazernen te behouden; als hebbende de ondervinding geleerd, dat, wanneer ook maar een enkel man, met deze ziekte behebt, zich, vooral des nachts, met anderen in eene warme kamer bevindt, hierdoor aanleiding wordt gegeven, dat ook die anderen daardoor aangedaan worden.
 8°. Dat zoodra alle de manschappen, met oogziekte behebt, in de hospitalen zullen gezonden zijn, dadelijk de fournitures en de vertrekken zullen moeten worden gezuiverd en berookt, op de manier zoo als zulks bij het voorschrift tegen de schurft is bepaald. — Terwijl bij die bataillons, waarbij die ziekte bijzonder heerscht, vooral zal moeten worden gewaakt, dat er zoo min mogelijk stof in de zalen zij, en dat er ook geen zand op den vloer worde geworpen, maar dat integendeel de grond, ten minste tweemaal daags, rijkelijk met versehe bladeren worde bestrooid, welke vervolgens wederom moeten worden opgeveegd, en tegen den nacht door eene besproeiing met versch kalkwater vervangen.
 9°. Dat bij de gemeide bataillons of bij zoodanige korpsen, waarbij de oogziekte slechts aanvankelijk wordt waargenomen, men er dadelijk op bedacht zal moeten zijn, om de manschappen, zoo veel mogelijk, ruim te logeren, opdat er in één vertrek niet te veel bijeen zijn; zullende men ook moeten zorgen, dat de deuren der vertrekken des nachts open worden gehouden, en zich hiervan, door het stellen van schildwachten, of, des noods, door het wegnemen der deuren, verzekeren; — terwijl overigens, indien hiermede te groote inconvenientiën moeten verbonden zijn, aan alle de vertrekken tegen elkander overstaande ventilators zullen moeten worden gemaakt, op de wijze, zoo als zulks met het beste succes in de hospitalen en andere groote gestichten plaats vindt.
 10°. Dat, bijaldien men evenwel bij herhaling ondervindt, dat er van tijd tot tijd nog oogziekten ontstaan, de fournitures, waarop de persoon, die er mede is aangedaan geworden, gelegen heeft, op de voorschrevene wijze zullen moeten worden gedeïnfecteerd, en overdag de vertrekken gezuiverd, berookt en gelucht; —

zijnde het ook van belang, de manschappen over dag bij goed weder, zoo veel mogelijk, in de open lucht te houden, ten einde de verzamelingen der manschappen in de vertrekken voor te komen, alsmede dat manschappen van andere bataillons, dan hergeen waarbij de besmetting bijzonder heerscht, zich in de vertrekken van de laatst-gemelde niet ophouden. — En eindelijk

11°. Dat men de manschappen, bij spoedigen overgang van eene warme luchtgesteldheid in eene koude, dadelijk van kapotten zal moeten voorzien, en zorgen, dat zij zich niet te veel ontbloten, dat zij niet bloods hoofds loopen, en dat zij het hoofd niet onmatig met koud of onzuiver water waschen; terwijl in het algemeen alle bekende gezondheidsregelen zullen moeten worden gevolgd, of de zoodanigen, welke in bijzondere omstandigheden door den officier van gezondheid, wiens eerste pligt zulks is, en die daartoe bij alle gelegenheden door het Geneeskundig Bestuur over de armée wordt aangemaand, zullen worden aangewezen.

Bij besluit van den 23sten Mei bepaalde Z. M. dat in alle gevallen, waarbij het korps marechausfée te voet en te paard, gezamenlijk met de garnizoens-kompagniën en het korps guides onder de wapenen zal komen, de marechausfée te voet dadelijk na de garnizoens-kompagniën, en die te paard dadelijk na het korps guides rang zullen nemen; zullende echter de marechausfée, wanneer dezelve met eenig ander der thans bestaande korpsen van de armée, voor eene expeditie, den eigenlijken dienst van voornoemd wapen betreffende, vereenigd is, alsdan den regter vleugel nemen, en zoodanige detachementen, bij gelijkheid van rang, door den kommandant der marechausfée worden gekommandeerd.

Bij besluit van den 28sten Mei bepaalde Z. M. dat de bouwstoffen, welke zullen worden gebruikt tot den aanleg van nieuwe vestingwerken en van nieuwe gebouwen voor den dienst der fortificatiën of der artillerie, niet zullen onderhevig zijn aan de stedelijke belastingen, welke op die materialen mogten bepaald zijn, in de plaatsen, alwaar dezelve zullen moeten dienen, met aanschrijving en

De rang van het korps marechausfée bij de andere korpsen der armée. (Bijv. tot het St. D. III. bl. 760.)

Bouwstoffen voor nieuwe vestingwerken enz. niet onderhevig aan stedelijke belasting.

(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 761.) autorisatie evenwel op den Minister van Binnen-
landsche zaken en den Commisfaris-Generaal van
oorlog, om dienaangaande, het zij door het doen
opleggen van het beloop dier stedelijke belastingen,
het zij op eenige andere wijze, zoodanige
reglementen en schikkingen te maken, dat geene
fraudes ten dezen gepleegd en de steden mitsdien
niet verftoken worden van zoodanige belastingen,
als zij wegens partikuliere behoeften regtmatig
kunnen invorderen.

De gra-
ving of
delving
van steen-
kolen in
de nabij-
heid van
vestingen
(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 765.) Z. M. overwegende, dat, wanneer de bepaling,
in Hoogstdeszelfs besluit van 4 Februarij 1815,
omtrent het bouwen en graven in de nabijheid
van vestingwerken (namelijk dat binnen den af-
stand van 1800 voeten van de buitenglacis geene
putten mogen gegraven worden, noch eenige
uitgravingen gefchieden) van toepassing werd
gemaakt op het graven van steenkolen, zulks zeer
ten nadeele en ongerijf der ingezetenen in het
zuidelijke frontier zoude verftrekken, befloot op
den 22ften Junij, dat gemelde bepalingen niet
toepasfelijk zijn op het maken van steenkolen-
putten, of het graven van steenkolen mijnen; —
doch dat op den afstand van toifes of 360
voeten of 113 méters, evenwijdig uit de kruin
van de glacis eener vesting gemeten, voortaan
geene steenkolen-putten gemaakt noch mijngangen
gegraven of voortgezet mogen worden, ten zij
daartoe eene bijzondere toefstemming, door het
departement van oorlog, mogt zijn verleend.

De benoe-
ming en
het avan-
cement
der adju-
danten.
(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 771.) Bij besluit van den 23ften Junij vond Z. M.
goed eenige bepalingen vast te stellen, nopens de
wijze, op welke de adjudanten bij de generaals
voor het vervolg zullen worden benoemd, de
rangen onder welke dezelve zullen te kiezen zijn,
en de wijze op welke het gewoon avancement
dezer officieren zal worden geregeld.

Bij besluit van den 11den Julij vond Z. M.
goed de volgende bepalingen te maken, betreffende
de jaarlijksche zamenkomst der nationale militie,
de indeeling der nieuw aangekomenen en de ver-
leening van ontslag en verlof bij dezelve.

Voor eerst: dat, voor zoo verre bij vervolg daaromtrent door Z. M. geene andere schikkingen zullen worden gemaakt, de jaarlijksche zamenkomst der nationale militie, volgens art. 208 der Grondwet, om in den wapenhandel te worden geoefend, te beginnen met den jare 1817, gewoonlijk zijn zal van den vijftienden September tot den vijftienden October van ieder jaar.

Ten tweeden: dat de jaarlijks nieuw aankomende manschappen, zoodra dezelve bij het depôt van de eerste kleedingsstukken zullen zijn voorzien, dadelijk in de bataillons zullen worden ingedeeld, om daarbij te worden geoefend,

Ten derden: dat van het oogenblik der indeeling van de nieuw aangekomene manschappen bij de bataillons, het ontslag zal kunnen worden verleend aan die genen der op dat tijdstip dienst doenden, welke daarop aanspraak hebben, en aan de overigen, voor zoo verre dezelve niet bij de nieuw aangekomenen in dienst moeten blijven, om het één vierde uit te maken, verlof zal kunnen worden verleend,

Ten vierden: dat de laatst ingelijfde manschappen alzoo gewoonlijk, en voor zoo verre er bij bijzondere dispositiën geene exceptiën mogten worden toegeestaan, wel niet korter dan tot na den afloop der wapenoefening zullen in dienst blijven, doch ook alsdan, naar omstandigheden, even als andere, zullen kunnen deelen in het verlof aan drie vierde gedeelte der militie te verleenen.

Ten vijften: dat over het algemeen de bepaling omtrent de manschappen, welke zullen begrepen zijn onder het een vierde gedeelte der militie, hetwelk ingevolge van art. 208 der Grondwet, in gewone tijden kan samen blijven, jaarlijks naar omstandigheden zal kunnen geschieden, en dus voor modificatiën zal vatbaar zijn.

Bij besluit van den 14den Julij vond Z. M. goed te bepalen: „alle engagementen van onder-officieren, korporaals, tamboers, pijpers en verdere manschappen bij de korpsen der staande armée, mitsgaders van zoodanige onder-officieren, tamboers en pijpers, die vrijwillig bij de korpsen der nationale militie dienst nemen, zullen van nu voortaan, gerekend worden in te gaan met primo November van dat jaar, in hetwelk die manschappen in dienst zijn getreden; zijnde het gewoon engagement voor zes jaren.”

Bepalingen op de jaarlijksche zamenkomst der nationale militie, de indeeling der nieuw aangekomenen en de verleening van ontslag en verlof. (Bijv. tot het St. D. III. bl. 774.)

De tijd van militaire engagementen. (Bijv. tot het St. D. III. bl. 776.)

Bureau-
kosten
aan Di-
recteurs
van artil-
lerie en
fortifica-
tie.

(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 781.)

Aan den Directeur der zes artillerie-directiën werd, even als aan den Directeur der fortificatie-directiën, bij besluit van Z. M. van den 9den Augustus, eene vergoeding voor bureaukosten toegestaan, ieder ten bedrage van vijftig guldens 's maands

Aangaande de verplichting van militaire officieren tot de voldoening van plaatselijke belastingen, eenige bedenkingen ontstaan zünde, vond Z. M. goed bij besluit van den 4den October te bepalen:

In hoe
verre mi-
litaire of-
ficieren
aan plaat-
selijke be-
lastingen
gehouden
zün.

(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 804.)

1°. Dat de generaals, de divisiën en brigaders der armée kommanderende, de officieren van den generaal-kwartiermeester, de adjudanten van alle generaals, zonder onderscheid, de officieren van alle de korpsen der armée, zoo infanterie en kavallerie, als artillerie, genie, pontonniers en trein, met uitzondering der garnizoens-kompagniën, voor zoo verre van de artillerie- en genie-korpsen niet enkele, uit hoofde van het inderdaad sedentaire van hunne posten, hierna worden uitgezonderd, in geen geval in den omslag voor eenige stedelijke lasten zullen kunnen worden begrepen.

2°. Dat in den omslag van stedelijke belastingen zullen worden begrepen:

De kommisaris-generaal van oorlog;

De inspecteurs-generaal der infanterie, kavallerie, artillerie en genie, en inspecteurs-generaal van den geneeskundigen dienst, mitsgaders de kwartiermeester-generaal;

De generaals, kommanderende in de generale kommando's;

De provinciale kommandanten;

De militaire leden van het hooge militaire gerechtshof;

De directeuren der artillerie en genie in de directiën;

De officieren van den generalen staf, geëmploijeerd bij het departement van oorlog;

De inspecteurs en verdere officieren bij de administratie der armée;

De officieren van gezondheid bij de sedentaire hospitaalen;

De inspecteur der remonte;

De plaatselijke kommandanten en de plaats majoors;

De officieren en geëmploijeerden bij de militaire school;

De officieren en geëmployeerden bij de stapel- en constructie- en alle verdere artillerie-magazijnen, mitsgaders bij de gieterijen of dergelijke etablissementen; en

De officieren bij de garnizoens-kompagnieën.

Z. M. met welwillende bezorgdheid wegens de schaarsheid en duurte der levensmiddelen, in aanmerking nemende, dat de op handen zijnde of reeds plaats hebbende beweging van een groot gedeelte der armée, in het bijzonder de minvermogende ingezetenen buitengewoon zou kunnen drukken, autoriseerde, bij besluit van 2 December, den Staatsraad, Intendant van oorlog, om voor dit maal en bepaaldelijk tot en met den laatsten Maart eerstkomende, de schadeloosstelling voor huisvesting en voeding der marcherende troepen, te verhoogen met drie stuivers, en dezelfde mitsdien te bepalen op vijftig cents per man en per dag.

Tempo-
raire ver-
hooging
der scha-
deloos-
stelling
voor huis-
vesting en
voeding
van mar-
cherende
troepen.
(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 813.)

Op den ioden December nam Z. M., op de voordragt van den Staatsraad, Intendant van oorlog, gezien het rapport van den Commisfaris-Generaal van oorlog, en gelet op art. 22 en 24 van Hoogstdeszelfs besluit van 14 Januarij 1815. no. 31. houdende instructie voor den dienst van het korps ingenieurs, het volgende besluit:

Te rekenen van den 1sten Januarij 1817, zullen alle verhuringen en verpachtingen van militaire gebouwen, gronden, grasgewassen en vischerijen, tot fortificatiën behorende en door het departement van oorlog geautoriseerd, welke bij art. 22. van Ons besluit van den 14den Januarij 1815. no. 31, zijn verklaard alleen te zijn van de competentie der officieren van de genie, geschieden ten overstaan van de onder-inspecteurs der militaire administratie, of door die, welke tot het waarnemen van derzelver functiën gerechtigd zijn, en wel op gelijke voet en wijze, als bij art. 22 en 23. van dat besluit is voorgeschreven.

Verhurin-
gen en
verpach-
tingen van
militaire
gebouwen,
gronden,
grasge-
wassen en
vische-
rijen bij
fortifica-
tiën.
(Bijv. tot
het St.
D. III.
bl. 815.)

Art. 2. De officieren der genie blijven niet te min gehouden om in tijds de noodige voordragten tot verhuring en verpachting aan het Commisfariaat-Generaal van oorlog te doen, en om bij die gelegenheid telkens aan hetzelfde te onderwerpen de redactie der bijzondere

voorwaarden, uit den aard en omstandigheden van elk perceel voortvloeiende, welke aan de algemeene conditiën zullen behooren te worden toegevoegd; en om tevens daarbij eene somma op te geven, beneden welke het te verhuren of verpachten object of objecten niet zal mogen gegund worden.

Art. 3. Ook zullen, te rekenen van opgemeld tijdstip, alle geautoriseerde verkooping van 's Rijks eigendommen, tot de fortificatiën behorende, zoo ook van alle oude en nutteloos geworden genie-materialen en artillerie-goederen, geschieden ten overstaan van de Onder-Inspecteurs der militaire administratie, en zonder dat daarbij de tegenwoordigheid van eenen officier van de genie of artillerie vereischt wordt.

Art. 4. De officieren der artillerie en genie blijven dien onverminderd respectievelijk gehouden, om in tijds de noodige voordragten tot verkooping aan het Commissariaat-generaal van oorlog te doen, en om bij die gelegenheid telkens aan hetzelfde te onderwerpen de redactie van alle zoodanige artikelen in de conditiën te insereren, welke op hunnen dienst slechts eenige betrekking hebben, en om tevens daarbij eene somma op te geven, beneden welke het te verkoopen object of objecten niet zal behooren te worden gegund.

Benoemingen bij het departement van oorlog.

De benoemingen door Z. M. bij het departement van oorlog in dezen jare gedaan, waren de volgende. Het opperkommando der provincie Namen werd in April aan den Generaal-Majoor *Briatte* opgedragen. Met de maand Mei was door Z. M. benoemd, tot provincialen Kommandant van Zuid Brabant, Hoogstdezelfs Adjudant de Graaf *van der Burch*, die tevens den rang van Generaal-Majoor bekwaam; tot plaatselijken Kommandant te Vlissingen de Majoor *de Wefener*; tot plaatselijken Kommandant te Charleroy de Majoor *J. Pestiaux*. — Tot lid van het hooge militaire gerechtshof werd in Augustus door Z. M. benoemd de Generaal Majoor *van Schwartz*. — In December bevorderde Z. M. tot den rang van Generaals-Majoor *du Vivier*, kolonel bij het 1ste regiment huzaren; *N. Daine*, kolonel-kommandant der infanterie; en Z. H. den Prins *van Saksen-Weimar*, kommanderende de 17de di-

vifie; en Z. H. den Prins *van Hessen-Darmstadt* tot den rang van kolonel van het 8ste regiment huzaren.

De generaals en officieren van alle rangen, behoorende tot het garnizoen van Namen, hadden zich in de maand Julij eenen bijzonderen pligt gemaakt, om de uitvaart plegtig te maken van den Luitenant-Generaal *de Collaert*, hun opperhoofd, aan de gevolgen van eene lange en smartelijke ziekte te Brussel overleden. De lijkdienst geschiedde in de parochiale kerk St. Aulain. Het grootste gedeelte van het garnizoen was onder de wapenen; detachementen van alle korpsen waren in de kerk geplaatst, en twaalf ridders van de militaire Willemsorde omringden het praalgraf, welk versierd was met de ordeteekenen en wapenrusting van den overleden. De Bisschop zelf zat bij de plegtigheid voor, die ook bijgewoond werd door de Luitenant-Generaal *Janssens* en *Evers*. Na de uitvoering der mis van Gosseck door beminnaars der toonkunst, droeg de Kanunnik *Buydens*, Aarts priester van Namen, die den dienst waarnam, eene korte lijkrede voor, waarin gevoel en waarheid spraken, zijnde door den kapitein *Depestres*, aide-de-camp van den Luitenant Generaal *Evers*, opgesteld. Gedurende het geven der absolutie deden de, op de markt geschaarde, troepen drie losbrandingen uit hunne geweren.

Smartelijk is, na de vermelding van deze plegtigheid, alle eer doende aan het gevoelige hart, hetwelk zich altijd met waren heldenmoed in den krijgsman vereenigt, het gewag, hetwelk wij moeten maken van den twist, die in de kasernen van Namen, twee maanden later, plaats had, wanneer ligte dragonders tegen mineurs, infanteristen tegen ruiters zoo heftig handgemeen werden, dat er bloed gestort, ja zelfs het leven bij verloren werd. Het werd noodig, dat de staf en opperofficieren zich vertoonden, doch zulks was dan ook genoeg om de goede orde te herstellen.

In de maand November werd bij het Gouvernement tot eene algemeene dislocatie en garni-

Lijkplegtigheid te Namen voor den Luitenant-Generaal *de Collaert*.

Twist en gevecht in de kasernen te Namen.

Algemeene garnizoensverandering der troepen, zoo van linie als nationale militie, mitsgaders der garnizoens-kompagnieën, besloten, welke nog in die zelfde maand moest plaats hebben.

Bedrijf bij de zee-magt. Het belangrijkste en roemruchtigste bedrijf onzer zeemagt in dit jaar werd reeds door ons vermeld, wanneer wij de kastijding der Algerijnen, de verlossing der Christen slaven op de Barbarijsche kust, en het bedwang van derzelver Mogendheden tot billijken voet van handelen in vrede en oorlog, door de vereenigde Engelsche en Nederlandsehe eskaders in de Middellandsche zee, te boek stelden. Evenwel ontbreekt het geenszins aan velerlei ander bedrijf van dit jaar bij de zee-magt, om ook hier vermeld te worden.

Bezettingen gebragt op St. Eustatius, St. Martin en Curacao. Op den 9den Januarij was Zr. Ms. schip de Prins van Oranje, onder den Kapitein *Lewe van Aduard*, aan boord hebbende den Vice-Admiraal *Kikkert*, Gouverneur-Generaal van Curacao, en verdere ambtenaren, gelijk mede de troepen, bestemd om de Westindische garnizoenen op de eilanden uit te maken, na eene voorbeeldeloos korte reis van 44 dagen op St. Eustatius aangekomen. — Na de ontscheping van het garnizoen voor dateiland bestemd, vervolgde de Kapitein zijne reis op den 19den naar St. Martin en Curacao.

St. Eustatius in bezit genomen. Op den 1sten Februarij werd het eiland St. Eustatius door den Gouverneur *R. 't Hoen*, *ad interim*, in naam van Zijne Majesteit, in bezit genomen.

Overneming van Curacao. Op den 4den Maart had de overneming der kolonie Curacao en de installatie plaats van den Vice-Admiraal *Kikkert*, tot derzelver Gouverneur-Generaal.

De Vice-Admiraal *van Braam*, aan wien het kommando over het eskader voor de Westindiën was opgedragen (1), was den 10den Januarij met het fregat van der Werf, onder bevel van Kapitein

(1) Zie Jaarb. 1815. St. II. bl. 210.

tein *Kolff*, en de brik de *Irene*, onder bevel van den Kapitein-Luitenant *Sprengler*, in de rivier van Suriname gekomen. Vijf dagen later arriveerde het fregat de *Euridice*, onder bevel van den Kapitein *Guisenau*, aan welks boord de Gouverneur-Generaal der kolonie van Suriname, de Generaal *W. B. van Panhuis*, zich bevond. Alhoewel de Nederlandsche vlag op den 26sten reeds werd opgehezen, wanneer de Gouverneur het bestuur overnam uit handen van den Britschen Generaal *Bonham*, dagteekent eerst van den 27sten Februarij de navolgende

Overne-
ming van
Suriname
uit handen
van het
Britsch
Gouver-
nement.

PROCLAMATIE.

Wij *Willem Benjamin van Panhuis*, Ridder van de Militaire Willemsorde 3de klasse, en van den Rooden Adelaar 2de klasse, Gouverneur-Generaal over de kolonie Suriname, mitsgaders Generaal en Admiraal-en-Chef in dezelve, enz. enz.

Allen den genen, die deze zullen zien ofte hooren leezzen, salut doen te weten:

Dat Wij, op last en in naam van Zijne Majesteit *Willem den Eersten*, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje en Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz. enz. onzen geëerden Souverein, op heden van deze kolonie bezit genomen en het Gouvernement aanvaard hebben, ingevolge den inhoud van het algemeen reglement op het beleid van de regering voor deze kolonie, door Hoogstdenzelven, in dato 14 September 1815, bij besluit vasgesteld en geëmaneerd, en dat mitsdien alle Geconstitueerde Magten, Militaire, en gewapende Burger-korpsen, Ambtenaren, en verdere In- en Opgezeten den dezer kolonie, uit den eed van getrouwheid, aan Z. Majesteit den Koning van Groot-Brittannië afgelegd, bij dezen ontslagen zijn.

Ingezetenen! de verknochtheid van deze volkplanting aan het moederland, Uliedert algemeene vreugde, toen Nederland hare ketenen heeft verbroken, en uwe onlangs nog gegevene blijken van patriotismus, zijn genoegzame waarborgen van de getrouwheid en hede, welke ieder Nederlander wedijvert zijnen Koning en Vaderland toe.

J. B. van 1816. 2de Stuk.

V

Overne-
ming van
Suriname
uithanden
van het
Britsch
Gouver-
nement.

te dragen, en die u voortaan tot geheiligde pligten zijn geworden.

Het welzijn dezer kolonie eene gedeeltelijke andere en meer geschikte regeringsvorm vorderende, zoo zijn Wij, uit hoofde 's Konings bijzondere instructie, gelast, om honorabel te ontslaan alle de leden, uitmakende het hof van Politie en Criminele Justitie dezer kolonie, waaraan ons gedragende, Wij dezelve mits dezen honorabel ontslaan. Zoo als ook bij dezen ontslagen worden de *ad interim* Raad-Fiskaal Mr. *M. S. Schuster*, en de *ad interim* Raad- en Boekhouder-Generaal *J. van der Tuuk*, alles echter voorbehoudens derzelver verantwoordelijkheid.

Terwijl wij voorts in 's Konings naam benoemen tot Raden van het op nieuw te formeren hof van Politie en Criminele Justitie dezer kolonie, de Heeren:

F. Beudeker.

G. N. Linck.

J. J. Ferrand.

H. L. Perret Gentil.

J. Bruyning.

J. Overeem.

J. J. F. de Friderici.

H. J. Kennedy.

H. L. de Meinertshagen.

Tot Raad-Fiskaal *ad interim* den Heer en Mr. *P. J. Changuion*, zullende als Secretaris van hetzelfde hof als nog blijven fungeren de Heer *J. de Koff*.

En opdat eene behoorlijke en geaprobeerde overgave van alle kantoren, zoo comptabele als andere, plaats neme, zullen alle verdere ambtenaren en geëmploijeerden, volgens de intentie van Zijne Majesteit, in hunne respectieve posten continuëren, tot nadere dispositie des aangaande. — Ook zal dienvolgens het hof van Civiele Justitie in deszelfs rechtsplegingen provisioneel voortgaan.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude mogen pretenderen, zal deze onze Proclamatie alomme worden gepubliceerd en geaffigeerd ter plaatse, waar men gewoon is publicatie en affixie te doen, ten einde een iegelijk zich dien conform gedrage.

Op den 6den Mei kwam het transportschip met troepen, benevens den Kolonel *Rancke* derzelver kommandant en verderen staf, te Suriname aan, zijnde den 21sten Maart daartoe uit Vlisfingen uitgelopen. Op den 18den Julij had de kolonie het ongeluk haren Gouverneur-Generaal door den dood te verliezen. Hij stierf aan eene ziekte, die

ten onregte als besmettelijk werd opgegeven in vreemde dagbladen; even als men de geruchten kon tegenspreken, die wegens onlusten met de boschnegers waren verspreid.

In de maand Junij keerde 's lands korvet de *Venus*, onder bevel van den Kapitein-Luitenant *van Schuler*, weder in Texel binnen, hetwelk den Gouverneur-Generaal *Daandels* naar het kasteel van Delmina op de kust van Guinea overgebracht en die kolonie in het laatst van Maart verlaten had, terug brengende den Heer *de Veer*, die zeven jaar als Kommandant-Generaal ter dier kust had gefungeerd.

De Gouverneur-Generaal *Daandels* naar de kust van Guinea gezonden.

Het eskader onder het kommando van den Schout-bij-Nacht *Buyskes*, naar Batavia uitgezeld op den 29sten October des vorigen jaars (1), en aan boord hebbende de Heeren Commisfarissen ter overneming der kolonie en den Gouverneur Generaal van Neêrlands Indië, was met het begin van Julij dezes jaars behouden aldaar aangekomen; behalve de *Maria Reigersberg* en de *Brabant*. Bestaande alzoo uit de linieschepen de *Admiraal Evertzen*, de *Admiraal de Ruiter*, de *Amsterdam*, de korvet de *Iris* en de brik de *Spion*.

's Lands eskader te Batavia aangekomen.

In de maand Maart was het oorlogschip de *Nasau*, gekommandeerd door den Kapitein *Sloterdyk* en aan boord hebbende de ambtenaren voor den dienst van de Oost-Indische bezittingen van den Staat, behoorende tot voormelde expeditie, uit Vlisfingen in zee geloopt; en daarna vernam men, dat hetzelfde met het begin van Julij de reis van Rio Janeiro naar Batavia zou voortzetten.

Het eskader had aan de Kaap de Goede Hoop een uitmuntend onthaal genooten, zijnde er in de Kaapstad eene algemeene blijdschap geweest onder de Hollandsche inwoners, daar hier sedert vele jaren geene Hollandsche schepen waren geweest. De Heeren Commisfarissen en Gouverneur-Generaal waren door het Engelsch Gouvernement met

Gul onthaal aan de Kaap de Goede Hoop genooten.

(1) Zie Jaarb. 1815. St. H. bl. 214.

Overne-
ming van
de bezit-
tingen van
Java en de
Moluk-
sche eilan-
den uit
handen
van het
Britsch
Gouver-
nement.

veel heuschheid ontvangen ; terwijl elk der Hol-
landers zich had beijverd in gastvrij en gul ont-
haal zijner oude landgenooten.

Al vroeg vernam men, dat de tijding, door
onderscheiden koopvaardijfchepen in de maand
Maart naar Batavia overgebracht, wegens het uit-
loopen des eskaders, eene onbeschrijfelijke vreug-
de bij de Hollanders aldaar had verwekt: evenwel
duurde het tot in de maand Augustus alvorens
zij de Engelsche door de Hollandfche vlag bij
het Gouvernement zagen verwisfelen. — Voorzig-
tigheid fchijnt dit verwijl te hebben te weeg ge-
bragt, daar de krijgsmagt, met het eskader overge-
bragt, nog aanmerkelyke verfterking behoefde om
zich van alle de bezittingen op Java en de Mo-
lukfche eilanden volkomen te verzekeren. Een
detachement van 500 man werd inmiddels afge-
zonden naar Macassar, en de overige magt, die
niet boven de 1000 man bedroeg, op onderschei-
dene punten van Java verdeeld, tot dat verfter-
kingen uit Europa zouden aangekomen zijn, vin-
dende de Nederlandfche Commisfie bij de Britfche
regering alle benoodigde onderfteuning.

Op den 19den Augustus des morgens ten half
acht uren kwamen de Luitenant-Gouverneur en
de Leden van den Raad van het Engelsch Gou-
vernement onze Commisfarisfen-Generaal op het
ftadhuis te Batavia ontmoeten. Nadat de procla-
matie wegens de overgave voorgelezen was, werd
de Britfche vlag op de groote werf vervangen
door de Nederlandfche en begroet met een ko-
ninklijk falvo van de batterij, en eene losbrand-
ding van het gefchut der oorlogfchepen der beide
natiën op de reede. Vervolgens werd voor het
verzamelde volk voorgelezen de lastbrief van
Hunne Excellentiën de Commisfarisfen, alsmede
eene proclamatie ter vestiging van hun gezag.
Eene eerewacht, uit Engelsche en Nederlandfche
troepen bestaande, was voor het ftadhuis onder
de wapenen, en bewees de krijgseer aan de auto-
riteiten, zoo bij derzelver komst als vertrek. Na
deze plegtigheid werd een prachtig dejeuner door

den Luitenant-Gouverneur aan de Commisfarissen en de aanzienlijkste inwoners aangeboden. „Heli aan het bestuur van zijne Nederlandsche Majesteit op het eiland Java!” was de teug, waarmede dit feest eindigde.

De proclamatie van den Engelschen Luitenant-Gouverneur bij deze overgave was van den volgende inhoud:

Overneming van de bezittingen van Java en de Moluksche eilanden uit handen van het Britsch Gouvernement.

Nademaal, bij de voorwaarden eener overeenkomst, getroffen tusschen Z. M. den Koning van Groo-Britanniën, en Zijne Koninklijke Hoogheid den Souverein der Vereenigde Nederlanden, op den 13den Augustus van het jaar onzes Heeren een duizend acht honderd en veertien, met wederzijds goedvinden, onder anderen is bepaald, dat het eiland Java en deszelfs onderhoorigheden, zal terug gegeven, en het eiland Banca afgestaan worden aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, en nademaal HH. EExc. Mr. *Cornelis Theodorus Elout*, G. A. G. P. Baron van der Capellen, en de Schout-bij-Nacht *A. A. Buyskes*, door Zijne Nederlandsche Majesteit benoemd tot Commisfarissen-Generaal, hunne volmagten tot de bezittingen van het gezegde eiland en onderhoorigheden hebben opgelegd, en de noodige schikkingen, tot de teruggave derzelve, tusschen den Heer Luitenant-Gouverneur in Rade van Java en deszelfs dependentiën, en HH. EExc. de gemelde Commisfarissen-Generaal, zijn beraamd, zoo is het, dat hierbij openlijk wordt aangekondigd, dat de Commisfarissen-Generaal van Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, op heden, hebben bezit genomen van de hierin vermelde eilanden, en dat derzelver inwoners gevolgelyk geplaatst zijn onder het gezag van welgemelde Zijner Majesteits gouvernement.

De onderscheiden dependentiën van het gouvernement van dit eiland, welke bij meergemelde overeenkomst aan Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden zijn terug gegeven, worden in zelve voegen onder het gezag van HH. EExc. de Commisfarissen-Generaal geplaatst, van het oogenblik, dat dezelve zijn in bezit genomen of nog in bezit zullen genomen worden door personen, behoorelyk door HH. EExc. daartoe gevolmagtigd.

En opdat niemand hiervan onwetendheid zoude kunnen voorwenden, zal deze proclamatie in de Engelsche en Hollandsche talen gedrukt, in de Bataviasche courant bekend gemaakt worden, en voorts in de Inlandsche talen.

Overne-
ming van
de bezit-
tingen van
Java en de
Moluk-
sche eilan-
den uit
handen
van het
Britsch
Gouver-
nement.

worden vertaald, en op de gewone plaatsen geaffigeerd worden, te Batavia, Samarang en Sourabaay.

Gegeven te Batavia, op den 19den Augustus 1816.

Door mij,

Den Luitenant Gouverneur van het eiland
Java en deszelfs onderhoorigheden,

JOHN FENDALL.

Ter ordonnantie van den Heere Luitenant-
Gouverneur in Rade,

C. A S S E Y,

Sec. van het Gouvernement.

De proclamatie van Hunne Excellentien de
Commisfarisfen van Z. M. luidde aldus:

IN NAAM DES KONINGS.

Wij Mr. *Cornelis Theodorus Elout*, Commandeur van
de Orde van den Nederlandschen Leeuw, Staatsraad van
Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden, Commis-
faris-Generaal over Neêrlands Indiën.

Godert Alexander Gerard Philip, Baron van der Ca-
pellen, Commandeur van de Orde van den Nederlandschen
Leeuw, Secretaris van Staat van Zijne Majesteit den Ko-
ning der Nederlanden, lid van de Ridderfchap der pro-
vincie Utrecht, Gouverneur-Generaal over Neêrlands In-
diën, mitsgaders opperbevelhebber van Zijner Majesteits
land- en zeemagt, beboeten de Kaap de Goede Hoop,
Commisfaris-Generaal over Neêrlands Indiën.

Arnold Adriaan Buyskes, Ridder van de militaire Wil-
lemsorde, Schout-bij-Nacht, kommanderende Zijner Ma-
jesteits eskader in de Oost-Indiën, Commisfaris-Generaal
over Neêrlands Indiën.

Aan alle degenen, die deze zullen zien of hooren le-
zen, salut!

Door Zijne Majesteit den Koning der Nederlanden,
Prins van Oranje-Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg,
enz., enz., enz.

Bij de op heden plegtiglijk afgekondigde open brieven
zoo wel als bij den bijzonderen lastbrief ons gegeven,
gemagtigd om, krachtens het verbond met Zijne Groot-
Brittannische Majesteit, op den 13den Augustus 1814 ge-
sloten, in Hoogstdeszelfs naam weder bezit te nemen van

Neêrlands Indiën, de lofferste magt te oefenen, en de regering in alle derzelver deelen te regelen en in werking te brengen, hebben wij, ter voldoening aan deze geëerbiedigde bevelen, eenen aanvang makende met de uitvoering onzer zending; van den Britschen Luitenant-Gouverneur in Rade overgenomen het bezit van dezen eilande Java.

Wij verklaren alzoo hetzelfde, van stonden aan, terug te zijn gebracht onder het Nederlandsch bestuur.

De plotselinge uitbarsting uwer hartelijke vreugde, in woners van Java, bij het vernemen der wedergeboorte onzes vaderlands, toonde hoe welkom u het oogenblik zijn zoude, waarop de gescheurde betrekkingen konden herleven. Nieuwe beroeringen vertraagden dit heuglijk tijdstip. — Eerst nog moest de Nederlandsche krijgsmagt, ook het gedeelte tot uwe bescherming bestemd, te wapen snellen, en gezamenlijk met die der vereenigde Mogendheden den glorieijken strijd tot behoud van vrijheid en onafhankelijkheid bevechten; dan, naauwliks was ook de zege behaald, of des Konings oog was weder op u gevestigd.

Deze bezittingen, hem door eenen grootmoedigen en regtvaardigen bondgenoot weder gegeven, zonder verwijl onder de Nederlandsche regering terug te brengen, was zijn bevel, onze last. Dit oogenblik is daar, en het is voor ons een hoogstgenoeglijk gevoel u zulks te mogen aankondigen.

Gij komt onder de regering en de bescherming van eenen Vorst, uit Neêrlands dierbaarst geslacht gesproten, bij wien gansch Nederland in edelen moed ontstoken, zijn heil zocht, en, dank zij de goddelijke Voorzienigheid, vond.

Neêrlands Indiën, aan Nederland hergeven, zal ook in dat heil deelen, en, zoo God zijn' zegen schenkt, tot grooteren luister dan voorheen geraken; zoodanig is des Konings vaste wil, en onze pogingen mogen en zullen geen ander doel hebben, dan beider vereenigd welzijn.

In deze pogingen verwachten wij allerwege medewerking en ondersteuning, want regtvaardig, billijk en doelmatig, tot bevordering van algemeen en bijzonder belang, zijn de beginselen, welke ons leiden moeten; onwrikbaar is ons voornemen; krachtig ons vermogen, die te handhaven. Eene naauwkeurige waarneming der maatschappelijke plichten, in overeenstemming met de algemeene en bijzondere wetten en voorschriften, is de ligte en billijke voorwaarde, op welke Z. M. deszelfs vaderlijke bescher-

Overne-
ming van
de bezit-
tingen van
Java en de
Moluk-
sche ei-
landen uit
handen
van het
Britsch
Gouver-
nement.

Overne-
ming van
de bezit-
tingen van
Java en de
Moluk-
sche eilan-
den uit
handen
van het
Britsch
Gouver-
nement.

ming wil hebben toegezegd aan allen, zonder uitzonde-
ring, die onder zijn gebied leven, en zij zal den zooda-
nigen ook hier geworden.

Eene ijverige, en bovenal getrouwe, eerlijke behartig-
ging van 's lands belangen, met onthouding van alle
kwellende of willekeurige behandeling, aan wien het
ook zij, is voor elk, die in eene hoogere of lagere be-
diening geplaatst is, het zekere middel om in des Ko-
nings gunst te deelen. Zulk een gedrag dan, moet door
ons zoo gewisfelijk erkend en beloond worden, als eene
daarmede strijdige handelwijze, mogte zij onverhoopt die
van enkelen zijn, strengelijk, en zonder oogluiking, zal
worden tegengegaan en beteugeld.

Met zulke bedoelingen aanvaardten wij, op des Ko-
nings bevel, de oppermagt in deze gewesten

Met zulke bedoelingen wordt ook heden het gezag
hem toebetrouwd, aanvaard door onzen ambtgenoot den
Baron *van der Capellen*, dien het Z. K. M. beaangd
heeft te bekleeden met de blijvende waardigheid van
Gouverneur-Generaal over Nederlands Indiën, en opper-
bevelhebber der land- en zeemagt beoosten de Kaap de
Goede Hoop.

Wij verklaren voorts, ter voorkoming van alle stoornis
en hinder in den geregelden loop der zaken, dat de be-
staande wetten en verordeningen op de oefening van het
regt, de beheering en invordering van 's lands middelen
en geregtigheden van landbouw, den handel, de vaart
en andere voorwerpen van algemeen bestuur, hare volle
kracht en werking behouden; willende en begeerende
wij, dat dezelve door allen worden geëerbiedigd en ach-
tervolgd, en door hen, aan wie derzelver toepassing en
uitvoering is toebetrouwd, uit naam en van wege het
Nederlandsche bestuur, worden gehandhaafd, tot dat
daarin nader door ons mogte worden voorzien.

Wij bevelen, dat, van nu aan, in alle burgerlijke en
lijfstraffelijke regtsgedingen, regt zal gesproken worden,
in naam en van wege den Koning der Nederlanden.

Wij gelasten eindelijk allen, die in eenige openbare
bedieningen gesteld zijn, dezelve te blijven waarnemen,
voor zoo verre wij op den aard of de vervulling dier
bedieningen geene andere beschikkingen reeds mogten ge-
maakt hebben, of nader zullen maken.

En opdat niemand eenige onwetendheid voorwende,
zal deze in de hoofdstad en in de verschillende residen-
tiën, op de meest plegtige wijze, worden afgekondigd

en aangeplakt, zoo in de Nederlandsche als inlandsche talen.

Gegeven te Batavia, den 19den Augustus 1816.

C. F. ELOUT.
VAN DER CAPELLEN.
A. A. BUYSKES.

Ter ordonnantie van Commisfarissen-Generaal,

R. Dozy.

Overne-
ming van
de bezit-
tingen van
Java en de
Moluk-
sche eilan-
den uit
handen
van het
Britsch
Gouver-
nement.

Twee dagen later gaven de Commisfarissen-Generaal eenen maaltijd aan de leden van het afgetreden Britsch Gouvernement, waarbij de voornaamste ambtenaren en de officieren van het garnizoen tegenwoordig waren. De geneugten, welke de weltoebereide disch in ruime mate verschaften, werden nog verrijkt door een uitmuntend orkest, terwijl de algemeene vreugde vooral bleek bij de hulde, welke men met volle teugen wijdde aan den Koning van Nederland en dien van Groot-Brittannie, aan den Prins-Regent van Engeland en den Prins van Oranje.

Tegen den 25sten Augustus schreven de Commisfarissen over Neêrlands Indie dezen brief uit, ter viering van 's Konings geboortedag, van den volgende inhoud:

In alles steeds den aanbiddelijken weg van Gods voorzienigheid erkennende, wordt toch dit gevoel, in ons zwakke sfervelingen, bijzonder opgewekt door het genot van onvoorziene weldaden, ons door des hemels gunstige beschikking geschonken.

Alle dan, die prijs stellen op den bloei en welvaart van Nederland, moeten met warme dankbaarheid doordrongen zijn, nu deszelfs luister herrijst, door het wederbekomen der gewesten, welke wij bewonen, nu voor deze gewesten, wederkeerig uit die hereeniging, heil en voorspoed te wachten is.

Wij vooral voelen ons bij het aanvaarden der regering, ons door den Koning toevertrouwd, gedrongen, om de hulde van onze dankbaarheid en van ons vertrouwen den Allerhoogsten openlijk toe te brengen, en aan elk, die de grootheid der weldaden, aan het vaderland te beurt gevallen, erkent, de gelegenheid te geven, om

Overne-
ming van
de bezit-
tingen van
Java en de
Moluk-
sche ei-
landen uit
handen
van het
Britsch
Gouver-
nement.

de gevoelens van zijn hart, plegtiglijk en eendragtlijk in de tempelen, aan Godsvereering toegewijd, uit te boezemen.

Wij hebben alzoo besloten, dat in de Christelijke kerken op dezen eilande, door de Leeraars der onderscheidene Godsdienstige gezindheden, Gode een plegtig dank-offer zal worden toegebracht, en wij hebben den dag daartoe voor Batavia bepaald op Zondag den 25sten dezer, en voor de andere gedeelten van Java, op den dag des Heeren, die volgen zal op het tijdstip, wanneer deze onze aanschrijving daar zal bekend geworden zijn.

Dubbeld zullen zijn de aandoeningen van onzer aller harten, daar wij tevens Godsdienstiglijk zullen gedenken aan den heugelijken geboortedag van onzen geachten en geliefden Koning; danken wij den hemel dat hij voor ons bewaard bleef, en bidden wij om de voortduring van een zoo dierbaar leven.

De Leeraars der gemeenten zullen ons zeker met Godvruchtigen ijver hierin voorgaan: zij behoeven geene voorschriften, om dien dag, en voorts bij elke Godsdienstige plegtigheid, Gods mildste zegeningen over Zijne Majesteit den Koning af te smeeken; hun eigen hart, de waardij van Hoogstdezelfs regering gevoelende, zal hun eene zuivere en genoegzame bron wezen.

In de openbare voorbidding zullen ook deelen H. M. de Koningin, uitstekende door Hare Nederlandsche eenvoudigheid en verheven deugden, — de Prins van Oranje, wiens kortelings voltrokken echtverbintenis eene rijke bron van bijzonder geluk en algemeene voorspoed wezen moge, en eindelijk alle de leden van het Koninklijk geslacht.

Wij zelve, die de zwaarte van onzen taak en de behoefte van ondersteuning levendig gevoelen, vertrouwen, dat de gemeente en hare voorgangers, gaarne zullen voldoen aan den wensch om voor Commisfarissen en den Gouverneur-Generaal, en wijders voor allen, die met en onder hen eenig deel in het bestuur der zaken hebben, den geest van wijsheid, voorzigtigheid en moed van den hemel af te bidden, welke alleen in staat is het goede te verrigten.

Deze aan u toezendende, noodigen wij u daaraan te voldoen.

Hierop ons verlatende, bevelen wij u in Godes heilige bescherming.

Onvermoeid hielden de Heeren Commisfarissen

zich voorts bezig met het organiseren van de onderscheidene deelen des bestuurs, terwijl de Directeur-Generaal *Reinwardt* al zijne uitgebreide kunde te werk stelde, om het Schoolwezen en het Geneeskundig Toevoorzigt op den besten voet in te rigten. Inzonderheid was men aan het schrandere overleg van den Heer *Elout*, eersten Commisfaris, verplicht, dat zich eenige verschillen en duisterheden met die van het Engelsche Gouvernement, over het algemeen ten onzen voordeele, lieten beslissen.

Overneming van de bezittingen van Java en de Molukische eilanden uit handen van het Britsch Gouvernement.

Het fregat *Maria Reigersberg*, onder kommando van den Kapitein *E. van der Nieuwpoort*, hetwelk bij het uitloopen vast was geraakt op den drempel, en, hoewel gelukkig los gekomen, echter ten gevolge daarvan de reis niet terstond had kunnen voortzetten, kwam in het begin van November eerst te Batavia aan.

Het schip *Prins Frederik*, onder Kapitein *W. van Senden*, den 31sten Augustus te Vlisfingen uitgelopen, om de troepen van de Braband te Portsmouth over te nemen, vertrok van daar den 16den October naar Batavia, doch zag zich den 26sten nog opgehouden in het kanaal, en kwam eerst den 25sten Januarij 1817 aan de Kaap de Goede Hoop, en den 1sten Mei daaraan volgende te Batavia. — Het schip de Braband keerde, onder bevel van den Kapitein *Bakker*, op den 24sten October van dit jaar ter reede van Vlisfingen terug.

Binnen 'slands leed de marine een groot ongeluk, door den brand in het maritime hospitaal, te Enkhuizen aan den Zeedijk gelegen, die op den 11den Junij des nachts ten een uur ontdekt werd. In den korten tijd van een kwartier uurs berstte de vlam met zoo veel woede uit, dat, niet tegenstaande de volvaardigste hulp en bijstand der schutterij en branddirectie, het gebruik der brandspuiten van geen het minste nut kon zijn. Het

Brand in het maritime hospitaal te Enkhuizen.

geheele gesticht, een der aanzienlijkste gebouwen van Enkhuizen, brandde met alle daarin voorhanden zijnde voorraad, ten dienste van een Rijkshospitaal benoodigd, tot den grond toe af. Gelukkig hield men den brand bij dit gebouw alleen, en kwamen daarbij geene menschen om, schoon men naauwelijks tijd had de zieken in veiligheid te brengen. De brand scheen ontstaan in de kombuis van het gebouw.

Onge-
luk
op het
schip de
Prins van
Oranje te
Vlissingen.

Op het oorlogschip de Prins van Oranje had op den 12den Julij geen min verschriklijk ongeluk plaats, schoon liggende in het dok te Vlissingen. De bok, die reeds had gediend om de groote en bezaansmasten in te zetten, viel achter over tegen den grooten mast, brak dien benevens de bezaansmast en viel met de beide masten op de kampagne, makende bij derzelver val en breking een verschrikkelijk geraas als van den donder, en derzelver plotselinge nederstorting op het schip eenen slag, welken men eenige straten ver in de stad kon hooren. Van de matrozen, die op den grooten mast arbeidden en den bok zagen aankomen, sprong er een in het dok en zwom zonder eenig ongeluk aan wal, de anderen vielen met den mast neder. Het regenachtige weder was oorzaak dat de timmerlieden zich tusschen deks bevonden, evenwel kostede dit ongeluk aan eenen man het leven, terwijl er zeven gekwetst waren. — Men zag het schip, voor het eskader van de Middellandische zee bestemd, op 'sKonings verjaardag in zee loopen.

Bepalingen op de admissie van jongelingen voor den zeedienst op de artillerie- en genie-school te Delft.

Bij besluit van den 5den Junij had Z. M. goedgevonden bepalingen vast te stellen tot admissie van jongelingen, welke zich voor den zeedienst bestemmen, op de artillerie- en genie-school te Delft, waarvan de Minister voor de Marine de navolgende artikelen ter kennis bragt van eenen ieder, die daarbij belang mogt hebben.

Art. 2. De jongelingen, die voor de marine op de school geadmitteerd worden, zullen worden opgeleid tot

den eigenlijken zeedienst, voor het korps mariniers, of Bepalingen op de
tot den scheepsbouw. admisie van jonge-
lingen

Art. 3. Alle jongelingen, die verlangen op de school toege laten te worden, zullen zich, bij rekweste van hunne ouders of voogden, in persoon moeten adresseren aan den Minister voor de marine, met overlegging van de hierna vermelde stukken, te weten:

1°. Een certificaat van de regering van de woonplaats der ouders, waaruit zal blijken, hoe lang dezelve aldaar zijn gedomiciliëerd geweest en of zij er goederen bezitten.

2°. Van eene doop-attestatie van den aspirant, waarin ook de geboortedag moet zijn uitgedrukt.

3°. Van een certificaat van een Medicus, houdende, dat de aspirant van eene goede fysieke gesteldheid is, zonder eenig lichaamsgebrek, wijders geene van die gebreken heeft, welke voor den dienst ongeschikt maken.

Het rekwest zal voorts moeten inhouden de namen, den stand of het beroep, de woonplaats en de geboorteplaats van vader en moeder, of van de voogden.

Art. 5. Om als kadet voor de marine, en wel onder dezulken, die zich voor den eigenlijken zeedienst be stemmen, geadmitteerd te worden, zal men den ouderdom van veertien jaren moeten hebben bereikt, en het zestiende jaar nog niet ingetreden mogen zijn.

Die kadets, welke zich voor het korps mariniers be stemmen of zich op de scheepsbouwkunde wenschen toe te leggen, zullen van veertien tot achttien jaren geadmitteerd worden.

Art. 6. Bij voorkeur zullen bij de eerste benoemingen aan Z. M. worden voorgedragen de tegenwoordig reeds aangestelde adelborsten van de tweede klasse, de buitengewone adelborsten en stuurmans-leerlingen, gelijk mede de leerlingen bij de constructie, die verlangen mogten op de school toegelaten te worden.

Art. 7. De jongelingen, die voor den zeedienst bestemd worden, zullen, na gedurende drie jaren, op deze school onderwijs genoten te hebben, benoemd worden tot adelborsten der eerste klasse, in welk geval zij verder, zoodra de gelegenheid zich daartoe aanbiedt, op een van Zr. Ms. schepen of vaartuigen zullen geplaatst worden, ten einde ten spoedigste de noodige praktische kunde te verkrijgen.

Zij, die voor het korps mariniers bestemd zijn, of die verlangen mogten zich op den scheepsbouw toe te leg-

Bepalingen op de
admisie van jonge-
lingen
voor den
zeedienst
op de
artillerie-
en genie-
school te
Delft.

Bepal-
gen op
de admis-
sie van
jongelin-
gen voor
den zee-
dienst op
de artille-
rie- en
genie-
school te
Delft.

gen, zullen, gedurende vier jaren, op deze school moeten verblijven.

De eersten zullen, na verloop van dien tijd, als tweede luitenants bij het korps mariniers aangesteld, of, indien bij hetzelfde geene vacatures zijn, daarbij *à la suite* geplaatst worden.

De anderen zullen, na dien tijd, tot leerlingen bij de constructie op eene der landswerven aangesteld worden.

Art. 8. Schoon de cursus voor de *eleves*, die zich voor den zeedienst bestemmen, in een tijdvak van drie jaren moet afgelopen zijn, wordt echter aan eenige weinigen van de zoodanige, die eenen uitmuntenden aanleg hebben, ter verdere beoefening van de kunsten en wetenschappen, welke op deze school onderwezen worden, nog een jaar langer verblijf op dezelve vergund, om hun gelegendheid te geven, zich de hoogere theoriën, welke tot de naauwkeurigste astronomische waarnemingen vereischt worden, eigen te maken, en tevens meerdere bekwaamheden in de behandeling der hiertoe in gebruik zijnde instrumenten, met den sankleve van dien, op te doen: ten einde bij zeeëxpeditiën tot de plaats-bepalingen van voorname punten, op de kusten en eilanden gebrulkt te kunnen worden, en door triangulatiën van dezelve naauwkeurige kaarten te formeren: deze jongelingen zullen in het vervolg ook worden geëmploijeerd tot het vervaardigen van hydrographische kaarten, tot de redactiën van memoriën, welke dezelve vergezellen, en wat dergelijke werkzaamheden meer zijn.

Art. 9. Na volbragte studiën, zullen de in art. 8. vermelde *eleves*, gelijk alie de anderen, hunnen tijd als adelborsten der eerste klasfe moeten varen; maar hunne benoeming tot dezen graad zal, ter belooning van hunne talenten en aangewende vlijt, ten minsten zoo veel geantidateerd worden, als zij met hunne hoogere studiën en verdere oefeningen op de school zullen hebben doorgebracht.

Art. 10. De kadets voor de marine, op de school geadmittleerd, zullen, door de zorg van het Ministerie van marine, zeven stuivers daags gage genieten; zij zullen overigens in rang volgen, op de adelborsten der tweede klasfe.

Art. 11. De kadets voor de marine zullen op dezelfde wijze worden gekleed als die van de landmagt, met uitzondering, dat hunne montering met ankerknoopen zal bezet zijn, en dat zij wijde grijze pantalons zullen dragen.

Art. 12. Bij den staf dezer school zal gevoegd worden een zee-officier, den rang hebbende van kapitein-luitenant, die, onder den kommandant en directeur der school, het opzigt zal hebben over de élèves van de marine, en hun, die zich tot den eigenlijken zeedienst beftemmen, zoodanig onderwijs in de praktijk der zeevaart, de manoeuvres en den scheepsdienst geven, als voor leders toekomstige betrekkingen zal bevonden worden nuttig te zijn.

Bepalingen op de administratie van jongelingen voor den zeedienst op de artillerie- en genie-school te Delft.

Art. 13. Bij den kleinen staf zal gevoegd worden een hoog bootsman, met rang van dek-officier.

Deze zal voornamelijk belast zijn met aan de leerlingen, die voor den zeedienst worden opgeleid, te leeren splitsen, knopen, een schip op te tuigen, en dergelijke werkzaamheden meer.

Art. 14. Er zal een onderwijzer voor de stuurmans-kunst, onder den naam van lector, worden benoemd.

Deze zal te gelijk de noodige bekwaamheden moeten bezitten, om, nevens den professor en de overige onderwijzers bij de school, een gedeelte van de wiskundige wetenschappen te kunnen verhandelen.

Art. 16. De bibliotheek zal met zoodanige werken en reglementen vermeerderd worden, welke tot de zeevaartkunde, zeetakiek, scheepsdienst en scheepsbouw betrekking hebben, en voor het onderwijs des kadets noodig zullen worden geoordeeld.

Art. 17. Bij de verzameling van instrumenten en modellen, zullen gevoegd worden die instrumenten, welke tot het onderwijs in de zeevaartkunde en het doen van waarnemingen noodzakelijk zijn.

Ingelijks zal daarbij geplaatst worden, het model of de romp van een oorlogschip, met een longitudinale en verticale doorsnijding, en waarin alle verdeelingen volmaakt gebragt en zichtbaar zijn.

Tot het onderwijs in de tuigage, de mechanieke werking van het touwwerk, de zeilen en rondhouten, zal op het exercitie-plein, achter den Doelen, een tuig van een driemastship, van eene middelmatige grootte, in een boord, tot op de hoogte der putting-ijzers, worden geplaatst.

Het terrein daartoe zal, op last van den Commisfaris-Generaal van oorlog, gepalissadeerd en met eene slijtbare barriere voorzien worden.

Art. 18. Bij de batterij zal gevoegd worden een stuk geschut van 6 pond, en eene caronade van 12 pond, beide op een scheeps rolpaard, staande in geschut-poorten en voor.

Bepalingen op de admissie van jongelingen voor den zeedienst op de artillerie- en genie-school te Delft.

zien van ringbouten en bokshoorns, benevens al het daarbij behorende handgereedschap, talies, broekings, enz.

Art. 19. De kadets, voor den eigenlijken zeedienst bestemd, zullen voornamelijk worden onderwezen als volgt:

A. In de arithmetica, de algebra en meetkunst, waaronder ook de regtlijnige en spherische trigonometrie begrepen is, de grondbeginsels der hoogere meetkunst, der mechanische en physische wetenschappen.

De spherische astronomie, waarbij tevens het gebruik der hemel- en aardglobe onderwezen wordt, en de toepassing der eerstgenoemde, op de observatiën, welke op zee, aan de onderscheiden hemel-lichten, gedaan worden, wijders ook de mathematische geographie.

B. In het gebruik der instrumenten, tot het meten van hoeken, afstanden en hoogten, van hemelsche en aardse voorwerpen, het gebruik van den artificiëlen horisont, der chronometers, azimuth en peil-kompassen, en meer andere instrumenten, die den zeeman te pas komen.

C. Na eenige vordering gemaakt te hebben, zullen zij met de theorie der stuurmanskunst beginnen, bestaande voornamelijk in:

1°. De tijdrekening, door den maans ouderdom, en door het verschil van zons en maans regte opklimming;

2°. Het vinden der breedte aan de zon, zoo wel in als buiten den meridiaan;

3°. Het vinden van den waren tijd, en het verbeteren van het horologie, door middel van den zons op- en ondergang, en door eene aangenomen zons hoogte;

4°. Het vinden van de miswijzing der compassen, zoo door kimpeiling als door azimuth van de zon;

5°. De koers in verheid, de gebeterde koersen-verheid, de koppel-koersen naar het plat en naar het rond, en door de driehoek-metingen door de streek tafelen;

6°. Het kaartpassen en bestek zetten in de platte en wassende of ronde kaart, en de gronden, waarop het samenstel dezer kaarten berust, het gebruik van den zeemans-almanak, het verbeteren der declinatiën voor andere meridiënen en uren, het verbeteren der waargenomen hoogten van den invloed der kimduiking, refractie, halve middellijn en paralaxis, de gronden van het samenstel van de loglijn, en de gissing van den voorgang van het schip door het water, de verbetering van den zons op- en

en ondergang, van den invloed der refractie, enz. het vinden van de lengte op zee, door middel van den afstand van zon en maan of van eene vaste ster, benevens het vinden der breedte aan de maan, het zamenstel van de octant en sextant.

Repalin-
gen op de
admissie
van jonge-
lingen
voor den
zeedienst
op de
artillerie-
en genie-
school te
Delft.

D. In de handteekenkunde, in zoo verre die te pas komt bij het karteren en het teekenen van land-kenningen.

E. In de wijze hoe het buskruid gemaakt en bewaard en hoe dezelfs kracht beproefd wordt, benevens het maken van ernst-vuurwerken, om te dienen voor nachtschieten op zee, de afmetingen, constructie en benaming van het grof geschut en projectielen, de praktische lessen voor de infanterie- en artillerie-exercitiën, in zoo verre die op des zee-officiërs dienst kunnen toegepast worden.

Art. 20. De kadets, welke zich alleen bestemmen voor het korps mariniers, zullen in dezelfde vakken als de kadets voor de infanterie en artillerie te lande onderwezen worden, met bijvoeging alleen van den dienst der scheeps-artillerie, ook in het bijzonder in den dienst der artillerie bij de zee-expeditiën en bij de attaque en defensie van zeekusten, en voorts zoo als gezegd is in art. 12.

Art. 21. De kadets, welke tot den scheepsbouw worden opgeleid, zullen zich voornamelijk toeleggen op de beoefening der wis- en natuurkundige wetenschappen, zonder dat, ten minste provisieneel, aan de school een bepaald onderrigt in den scheepsbouw zelve gegeven zal worden. Echter zullen aan de school, op last van den Minister voor de Marine, van 's Rijks werven de noodige model-teekeningen, tot den scheepsbouw betrekkelijk, worden gezonden, ten einde de kadets in dit vak van teekenkunst, na volbragten cursus, zoodanig geoefend zijn, dat zij alle de tot den scheepsbouw betrekkelijke voorwerpen kunnen teekenen; terwijl hunne vorderingen niet alleen in de elementaire maar ook in de hoogere wiskundige en physische wetenschappen zoodanig moeten zijn, dat zij alle de werken van de onderscheiden natiën, welke over den gemelden bouw handelen, kunnen verstaan.

Op 'slands werven liepen in dit jaar af, te Amsterdam, den 5den October het schip de Wasfenaar, voerende 80 stukken geschut; te Rotterdam ten zelfden dage het fregat de Rijn van 44 stukken.

J. B. van 1816. 2de Stuk. X

De 81ste
verjaaring
van van
Kinsber-
gen.

De 81ste verjaardag van 'slands oudsten zeeheld, den Luitenant-Admiraal *J. H. van Kinsbergen*, werd op den 1sten Mei te Elburg met een openbaar feest gevierd. Bij het aanbreken van den dag werden de vlaggen niet slechts opgeheven op de gebouwen van het instituut van algemeen onderwijs, waarvan hij beschermmer was, maar wapperden dezelve ook op de poorten en van de schepen, die ter reede en in de haven lagen. De kweekelingen van het instituut trokken, onder opzigt hunner onderwijzers en vergezeld van Curatoren, ter stede uit naar de buitenplaats den Zwaluwenburg, in de gemeente Oldebroek, alwaar zij ontbeten, zich met gezang en muziek vermaakten, en in wandelingen verlustigden; des namiddags terug gekeerd, woonden zij het afloopen bij van het eerste te Elburg gebouwde veerschip, zijnde ook de regering der stad daarbij aanwezig. Hetzelve was een paviljoenschip, hetwelk de Luitenant-Admiraal wel naar zijnen naam had willen laten noemen, ten einde andere veerschippers aan te sporen, om hunne schepen tot gemak der reizigers in denzelfden smaak te laten bouwen. Des avonds was het instituut fraai verlicht, terwijl muziek en dans tot laat voortduurden, en dit feest eindigde met den hartelijken en eenstemmigen uitroep: „lang leve de edele grijsaard! leve de Admiraal *van Kinsbergen!*”

Wegens de besluiten voort en de werkzaamheden van de Justitie en Politie over dezen jare meenen wij het volgende, als belangrijk voor de kennis van derzelve inrigtingen en voor de geschiedenis van dezen tijd, te moeten opteekenen.

Besluit
volgens
hetwelk
het kan-
ton
Bouillon

Z. M. in aanmerking nemende, dat het hervormen van het voormalig Souverein Hof van Bouillon tot eene regtbank van eersten aanleg, tot vele inconveniennten zoude aanleiding geven, en als des te minder noodzaaklijk en voegzaam

kon worden geacht, vermits bijna alle de personen, die hetzelfde op eene wettige wijze hadden uitgemaakt, overleden of op een vreemd territoir woonachtig waren; en dat het dien ten gevolge noodzakelijk was alle dubiëteiten, waartoe een vroeger, nog niet tot stand gebragt, ontwerp mogt kunnen aanleiding geven, uit den weg te nemen; — en dat ook het kanton Bouillon nog onder geen arrondisfement eener burgerlijke regtbank was gerangschikt, hetwelk behoorde te geschieden, vermits de gewezen hoofdplaats van het arrondisfement en den zetel der regtbank niet tot het grondgebied van dit koningrijk behoort; — besloot op den 14den Januarij provifioneel, op voordragt van den Minister van Justitie, den Raad van State gehoord: „het kanton van Bouillon, geresorteerd hebbende onder de regtbank van Sedan, te brengen onder het arrondisfement van St. Hubert en de regtbank van eerften aanleg aldaar; — doch dat het kanton van Palizeux, tot de definitive organisatie der regterlijke magt, zou blijven behooren tot het arrondisfement van Neufchateau.”

Tevens willende regelen en bepalen, tot welke arrondisfementen en kantons de afgeftane landen justitiëel zullen behooren, tot tijd en wile des wege bij de organisatie der regterlijke instellingen definitivelijk zal zijn voorzien, besloot Z. M. ten zelfden dage, op voordragt van den Minister van Justitie, dat de navolgende kantons zouden terug keeren tot de arrondisfementen, waartoe dezelve vóór het vredes traktaat van 31 Mei 1814 hadden behoord; als het kanton Doar tot het arrondisfement van Bergen in Henegouwen; de kantons Merbes le Château, Beaumont en Chimay tot het arrondisfement van Charleroi; de kantons Walcourt, Florennes en Beauraing tot het arrondisfement van Dinant; en eindelijk het kanton Gedinne tot het arrondisfement van St. Hubert; — dat de kantons Couvin, waaronder Marienburg behoort, en Philippeville aan het arrondisfement van Dinant zullen worden toegevoegd; — dat de

onder de
regtbank
van eer-
ften aan-
leg in het
arrondis-
fement St.
Hubert
zal resor-
teren.
(Staatsbl.
no. 8.)

Bepaling
der arron-
disfemen-
ten en
kantons,
uit welke
de distric-
ten, on-
langs in
het Rijk
ingelijfd,
justitiëel
zullen be-
hooren.
(Staatsbl.
no. 7.)

gemeenten van Bosfu-lez-Walcourt, Ranlies, Vergnies, Erpion en Barbanfon, behoord hebbende tot het Fransche kanton Avesnes, gebragt werden onder het vredegeregt van Beaumont, arrondissement Charleroi. — De gemeenten van Doiches, Foiches, Grinnée, Mattaigne la petite Mozée, Niverlée, Romrée, Treignes en Vaucelles, behoord hebbende tot het Fransche kanton van Givet, werden aan het vredegeregt van Philippeville, arrondissement Dinant, toegevoegd. — De gemeenten van Mesnel en Oignies, behoord hebbende tot het Fransche kanton Fumay, zouden een gedeelte uitmaken van het vredegeregt van Couvin, arrondissement Dinant.

Besluit
waarbij
het kan-
ton Viel-
Salm, on-
der de
regtbank
van eer-
sten aan-
leg te
Neufcha-
teau, en
de ge-
meenten
Velden en
Aersfen,
onder het
vredege-
regt van
Venlo
zullen be-
hooren.
(Staatsbl.
no. 9.)

Nog werd door Z. M. uit aanmerking, dat eenige kantons, die onder het Fransch bestuur één arrondissement uitmaakten, en gemeenten, die in denzelfden tijd onder één vredegeregt vereenigd waren, door de traktaten te Weenen gesloten, gedeeltelijk aan het koninkrijk der Nederlanden toegevoegd en gedeeltelijk onder Pruisische heerschappij gekomen zijn, — en opdat deze splitsing geene belemmering in den dienst der justitie te weeg bragt, op den 14 Januarij, op voordragt van den Minister van Justitie, den Raad van State gehoord, besloten: „ dat het kanton Viel-Salm, te voren onder de regtbank van Malmedy hebbende geresforteerd, gebragt werd onder het rechtsgebied van de regtbank van eersten aanleg te Neufchateau, welke insgelijks zal kennis nemen van alle, zoo civiele als correctionele zaken, die omtrent ingezetenen van dat kanton, te Malmedy zijn aanhangig geweest, mitsgaders van de zoodanige die betrekkelijk zijn tot goederen, binnen het voorsz. kanton gelegen; — als mede dat het vredegeregt van het kanton van Venlo zich mede zal uitstrekken over de gemeenten van Velden en Aersfen, aan den regteroever van de Maze gelegen, en te voren tot het aan Pruisen gecedeerd vredegeregt van Gelder hebbende behoord.”

Eindelijk besloot Z. M. op denzelfden 14den Januarij, op voordragt van den Minister van Ju-

stie, den Raad van State gehoord, bij herziening van Hoogstdezelfs besluit van 19 Julij 1815: „dat aan de regtbank van eersten aanleg te Luik zouden worden toegevoegd één regter ter instructie, één regter, mitsgaders één substituut-officier, welke, benevens de toenmalige leden van dezelve regtbank, de derde kamer zouden uitmaken, die door den regter ter instructie zou worden geprefideerd, en, tot zoo lange de oude zaken bij de regtbank Malmedy zijnde aanhangig geweest, niet voor het grootste gedeelte zouden zijn afgedaan, zich meer bepaaldelijk zou bezig houden met de kennisneming der gedingen over de kantons van Stavelot, Spa, Verviers, Limburg en Aubel, tot het arrondisfement van Malmedy hebbende behoord.”

Besluit over de toevoeging eener derde kamer aan de regtbank van eersten aanleg te Luik. (Staatsbl. no. 10.)

Op voordragt van den Minister van Justitie en het advies van den Raad van State gehoord, verklaarde Z. M. bij besluit van den 4den Februarij: „dat het beginsel der Fransche wetgeving, volgens hetwelk de administratieve beambten, ter zake van misdrijven in hunne betrekkingen begaan, niet in regten mogen worden vervolgd, dan uit kracht eener decisie van den Staatsraad of andere politieke autoriteit, door en sedert de aanneming der grondwet opgehouden heeft toepasselijk of verbindende te zijn; en werd bij dit besluit tevens, voor zoo veel des needs ingetrokken en buiten effect gesteld het besluit van 22 September 1814.”

Ingetrokken het besluit van 22 Sept. 1814. (Staatsbl. no. 11.)

Het besluit van 11 December 1813 voor de noordelijke provinciën, mitsgaders de besluiten van 9 September en 29 November 1814 voor de zuidelijke provinciën herziende, waarbij respectievelijk is bepaald, dat de vonnissen, gewijsden en regterlijke uitspraken, door Fransche autoriteiten gewezen, gedurende het tijdvak dat bovengemelde landen aan het Fransche bestuur zijn onderworpen geweest, mitsgaders de notariële akten, in Frankrijk gedurende dat tijdvak gepasseerd, tegen de onderdanen van dit Rijk alleen executabel zullen zijn, voor zoo verre dezelve respec-

Bepalingen bij het ter executie leggen van vonnissen of akten in Frankrijk uitgesproken of verleeden voor dat de Ned. Prov. opgehouden hadden een deel van hetzelfde uit te maken. (Staatsbl. no. 15.)

tijdelijk van vroeger dagteekeningen zijn dan 21 November 1813 en 21 Januarij 1814 respectievelijk; — en in aanmerking nemende in de eerste plaats, dat ook eene voortgelijke bepaling behoorde gemaakt te worden opzigtelijk de landen, die bij het vredetraktaat van 20 November 1815 aan het Koninkrijk zijn afgestaan, en, in de tweede plaats, dat het in het algemeen noodzakelijk en belangrijk was, dat de form werd vastgesteld, volgens welke zoodanige vonnissen, uitspraken of notariële akten aan het hoofd hebbende het formulier van executorie, bevorens ten tijde van het vernietigde Fransche Gouvernement of ook later aldaar gebruikelijk, hier te lande zouden kunnen worden ter executie gelegd, — heeft Z. M. op voordragt van den Minister van Justitie en den Raad van State gehoord, op den 20sten Februarij besloten:

Art. 1. Geene gewijsden, vonnissen en beslissen van het hof van cassatie te *Parijs*, van de onderscheidene Fransche geregtschoven, regtbanken en regters, van den Franschen staatsraad, of van eenige andere in den omvang van het Fransche gebied wettelijk bevoegde autoriteiten, tegen Onze onderdanen gewezen, gedurende het tijdvak dat onze landen aan het Fransche bestuur onderworpen zijn geweest, gelijk mede geene notariële akten, gedurende dat tijdvak in Frankrijk gepasseerd en met het formulier van executorie, bevorens of thans in Frankrijk gebruikelijk, voorzien, zullen tegen Onze onderdanen kunnen worden ter executie gelegd, ten zij dezelve zijn uitgesproken, gewezen en gepasseerd ten opzichte der inwoners der voormalige Vereenigde Nederlanden, vóór of uiterlijk op den 21sten November 1813, ten opzichte van die van het voormalig België, vóór of uiterlijk op den 31sten Januarij 1814, en eindelijk ten opzichte van de inwoners der landen, welke, ten gevolge het vredetraktaat van den 20sten November 11. met Ons Koninkrijk zijn vereenigd, vóór of uiterlijk op den 15den December 1815, en alleen met in acht neming der navolgende bepalingen.

2. Ten einde gewijsden, vonnissen, beslissen of notariële akten, welke vóór dato van den bij het vorig artikel gestelden termijn en gedurende het Fransche bestuur,

zelfs binnen Ons Rijk onder het voormalige Fransche exécutoire formulier zijn uitgesproken of gepasseerd, voortaan ter executie te kunnen leggen, zal de zoodanige der partijen, die daarin belang stelt, dezelve vooraf behooren aan te bieden aan den President van de regtbank van het arrondisement, waaronder hij of wel zijne wederpartij woonachtig is, ten einde zoodanig vonnis, gewijsde of akte, door gem. President worde executoir verklaard.

3. De Presidenten zullen zich in de merites der zaken, waartoe de voorsz. aan hen aangeboden vonnissen, gewijsden, of akten betrekkeijk zijn, niet mogen inlaten, en alleen onderzoeken van welke dagteekening dezelve zijn voorzien; te dien effecte, dat, bijaldien zij bevinden dat dezelve stukken zijn gegeven of gepasseerd binnen het tijdperk bij art. 1 hierboven breeder omschreven, zij dezelve, zonder kosten en zonder verhoor van de partij, zullen geldig verklaren, door daarop aan te teekenen: *Zij deze akte, decisie, gewijsde of vonnis, gewezen of gepasseerd te op den executabel in naam des Konings.*

Z. M. in aanmerking nemende, dat veelvuldige verzoeken tot ontslag of conversie van fideicommissaire verbanden werden gedaan, en ten opzichte der behandeling van soortgelijke verzoekschriften, in het onderzoek naar het gewigt, mitsgaders de gegrondheid of ongegrondheid der motiven, provisioneel eenen bepaalden regel wilstende vaststellen, heeft, op voordragt van den Minister van Justitie en den Raad van State gehoord, bij besluit van den 13den Maart, vastgesteld de volgende artikelen.

Besluit omtrent de behandeling der verzoeken tot ontslag of conversie van fideicommissaire verbanden. (Staatsbl. no. 21.)

Art. 1. Alle verzoeken om ontslag van fideicommiss zullen op zegel, en door de verzoekers, mitsgaders eenen bij de Hooge Geregtschoven geadmitteerden praktijk geteekend, aan Ons worden ingeleverd, en door Ons aan Onzen Minister van Justitie, ten fine van consideratiën en advies, worden gerenvoijerd.

2. De verzoekschriften om ontslag van fideicommiss zullen moeten inhouden de gronden waarop het verzoek is gefundeerd, mitsgaders eene deugdelijke en opregte opgave van de personen, die daarbij zijn geïnteresseerd, en bijvoeging of er minderjarigen zijn, die eenig belang

Besluit
omrent
de behan-
deling der
aanzoeken
tot ont-
slag of
conversie
van fidei-
commis-
saire ver-
banden.
(Staatsbl.
no. 21.)

bij het toestaan of weigeren van het verzochte ontslag van fidei-commis hebben; en zal daarbij tevens worden overgelegd het testament of akte van uitersten wil, waaruit het fidei-commis is voortspruitende, en zoodanige andere bescheiden, als de verzoeker zal dienstig oordeelen.

3 Onze Minister van Justitie zal alle de stukken, ten spoedigste, ten fine van onderzoek, consideratiën en advies, renvoljeren aan den Eersten President van het Hoog Geregts-hof, onder welks ressort het sterfhuys van den testateur of testatrice, die het fidei-commis heeft geïntroduceerd, is gevallen, en bijaldien zulks buiten 's lands plaats heeft, als dan van zoodanig Hoog Geregts-hof als waaronder de verzoeker resorteert. — De Eerste President zal de stukken doen toekomen aan eene der civiele kamers van het Hof, welke de gepresenteerde rekweste en bijlagen wederom zal stellen in handen van twee Raden-Commisfarijsen, uit haar midden door den President der kamer te benoemen.

4. Indien het aan de voorzeide kamer of aan de Raden-Commisfarijsen, dadelijk uit de middelen en positieven van het rekwest mogte blijken, dat minderjarigen bij het toestaan of weigeren van het verzoek zijn geïnteresseerd, zal of zullen dezelve de stukken stellen in handen van den officier van de regtbank of regtbanken van de plaats of plaatsen, alwaar de minderjarigen gedomicilieerd zijn, ten einde door den familierraad, in het bijzijn van den voogd, of deze ten minste behoorlijk opgeroepen, nopens het gedaan verzoek een advies worde uitgebragt, welk advies door den officier, benevens zijne consideratiën, aan voorzeide kamer of Raden-Commisfarijsen zal worden overgezonden.

Indien Raden-Commisfarijsen op de natemeldene comparitie eerst mogten ontwaren, dat minderjarigen bij het verzoek zijn geïnteresseerd, zullen dezelve de zaak stateren, en van ambtswege het houden van den familierraad, overeenkomstig hetgeen hier boven bepaald is, bevelen.

5. Na het inkomen van de deliberatie van den familierraad en het advies van den officier bij de regtbank, of bijaldien geene minderjarigen bij het verzoek mogten zijn geïnteresseerd, zullen Raden-Commisfarijsen dadelijk na hunne benoeming eenen dag bepalen, waarop de suppleanten nevens de belanghebbenden, mitsgaders de administrateur of administrateurs van het fidei-commisfairs fonds, zullen worden gehoord en bepaaldelijk de laatste

omtrent het point, of, behalve de supplianten en de belanghebbenden door deze ingevolge art. 2. van het tegenwoordig besluit opgegeven, er nog andere personen bestaan, die bij het verzoek zijn geïnteresseerd.

Deze ordonnantie van Raden-Commisfarissen, bepalende den dag der comparitie, zal, met en benevens opgave der twee Raden-Commisfarissen, die te dien fine, ingevolge art. 3. van dit besluit, zullen zijn benoemd, ijdig en behoorlijk aan alle de belanghebbenden, en, voor zoo verre minderjarigen betreft, aan derzelver voogden, worden geïnfinueerd, met oproeping tegen den dag door Raden-Commisfarissen tot het houden van de comparitie bepaald.

Besluit omtrent de behandeling der aanzoeken tot ontslag of conversie van fidei-commis-faire verbanden. (Staatsbl. no. 21.)

6. Ten dage dienende, zullen de belanghebbenden, welke zullen opkomen, mitsgaders de verzoeker zelve door Raden-Commisfarissen worden gehoord, en zulks in tegenwoordigheid van den Advokaat-Generaal of substituit, waarnemende de functiën van het openbaar ministerie, edoch het laatste alleen ingeval minderjarigen bij het verzoek zijn geïnteresseerd.

7. Raden-Commisfarissen zullen de bevoegdheid hebben, om, indien zij zulks noodig oordeelen, de comparitie tot eenen naderen dag te continuëren, hetwelk zal moeten plaats hebben, wanneer aan dezelve niet behoorlijk zal zijn gebleken dat het appointement van comparitie aan alle de belanghebbenden, volgens art. 5. van het tegenwoordig besluit, is geïnfinueerd geweest, in welk geval de verzoeker zal moeten zorgen dat zulks als nog geschiede en de nader bepaalde dag aan de geïnteresseerden kennelijk worde.

8. Partijen, mitsgaders het openbaar ministerie, bijaldien minderjarigen bij het gedaan verzoek om ontslag van fidei-commis mogten belang hebben, zijnde gehoord, zullen Raden-Commisfarissen aan de kamer rapport doen, in het laatste geval in presentie van het openbaar ministerie, hetwelk daarop in de vergadering deszelfs advies schriftelijk zal uitbrengen; en zal de kamer vervolgens alle stukken, benevens hare consideratiën en advies, mitsgaders dat van het openbaar ministerie, hetwelk mogte zijn uitgebraagt, door den eersten President van het Hof, aan Onzen Minister van Justitie doen toekomen.

9. De Hooge Gerechtshoven zullen, bij het doen van onderzoek naar de merites van het verzoekschrift, zorgvuldig moeten acht slaan, of de verbanden, wier ontslag verzocht wordt, zijn fidei-commisfair, dan wel onder de vruchtgebruiken moeten worden gerangschikt, en voorts

Besluit
omtrent
de behan-
deling der
aanzoeken
tot ontslag
of conver-
sie van
fideicom-
misfaire
verban-
den.

(Staatsbl.
no. 21.)

of de fidei-commisfen, wier ontslag het onderwerp van hunne advifen uitmaken, ook kunnen gerekend worden tot de klasfe der zulken te behooren, die in de termen van art. 155 van het decreet van 4 Julij 1811, bij dat van 24 Januarij 1812, op de Hollandfche departementen toepasfelijk gemaakt, vallende, bij regterlijk vonnis kunnen worden vervallen verklaard, in welk laafte geval zij zullen moeten adviferen om partijen te renvoyeren aan de ordinarij juftitie.

10. Alle verzoeken om conversie van met den band van fidei-commis belaste goederen, zullen op dezelfde wijze, als hiervoren is vermeld, worden ingeleverd, onderzocht, behandeld en afgedaan, met dien verftande, dat het onderzoek naar de merites van zoodanige verzochte conversie zich zal uitftrekken, zoo wel omtrent derzelver nut of noodzakelijkheid als omtrent de *zekerheid* en de gelijke *waarde* van de goederen die aan de met fidei-commis bezwaard worden gefubftitueerd; te welken einde de kamer van het Hoog Geregthof met de zaak bemoeid, of Commisfariffen uit dezelve, het vermogen zullen hebben om van de verzoekers de productie te vorderen van de *waardering*, zoo wel der belaste goederen, als der zulken, die in plaatfe derzelve worden aangeboden, des noods op te maken door deskundigen, bij Commisfariffen uit den Hove benoemd, en door dezelfde, of eene daartoe gecommiteerde Regtbank of Vrederegter, beëdigd.

11. Onze Minister van Juftitie zal, na het inkomen der ftukken van het Hoog Geregthof, Ons alle dezelve nevens zijne confideratiën aanbieden, ten einde door Ons, den Raad van State gehoord, zoodanig op het gedaan verzoek om ontslag of conversie van fidei-commis, zal kunnen worden gedifponeerd, als Wij zullen vermeen- nen te behooren.

Wet ter
bepaling
der for-
malitei-
ten bij den
verkoop
van vaste
goederen,
waarbij
minderja-
rigen zijn
geïntres-

Z. M. in overweging hebbende genomen den omvang en ftrekking der bepalingen en formaliteiten bij de nog in vigueur zijnde wetten voorgefchreven, met betrekking tot den publieken verkoop van onroerende goederen, geheel of ten deele aan minderjarigen of geïnterdiceerden toebehoorende, of rakende boedels onder beneficie van inventaris aanvaard, of vakante nalatenschappen, of eindelijk boedels, die uit hoofde van faillifce-

ment door *syndics* worden geadministreerd; — en overwegende, dat de observantie van die formaliteiten zoo wel vertraging in de liquidatie der boedels, als het maken van nuttelooze onkosten veroorzaakt; — en willende door het daarstellen eener algemeene wet aan alle onderdanen, die zich in het geval bevinden, het effect doen genieten der te voren bijzonder toegestane dispensatiën, en tevens voor de belangen der minderjarigen en verdere bij-zoodanige publieke veiling van onroerende goederen geconcerneerde personen en boedels zorgvuldig waken, heeft op den 12den Junij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, goedgevonden en verstaan (1):

feerd, of die behoorende zijn tot boedels, aanvaard onder beneficie van inventaris. enz. (Staatsbl. no. 26.)

Art. 1. Alle de bepalingen en formaliteiten, bij de thans nog in vigueur zijnde wetten voorgeschreven, met betrekking tot den publieken verkoop van onroerende goederen, toebehoorende, het zij voor het geheel of slechts voor een gedeelte, aan minderjarigen of die daarmede zijn gelijk gesteld, of wel gevonden wordende in boedels, die, uit hoofde van faillissement, door *syndics*, ten meesten voordeele der gezamenlijke crediteuren, tot liquiditeit worden gebragt, worden bij deze afgeschaft, zullende voortaan, ten aanzien dezer verkooping, de bepalingen, in de volgende artikels vermeld, moeten worden in acht genomen.

Art. 2. *Eerstelijk*: met betrekking tot onroerende goederen, aan minderjarigen of die daarmede zijn gelijk gesteld, geheel of gedeeltelijk in eigendom toebehoorende:

§. 1. De voogden, welke de verkooping van onroerende goederen, aan hunne pupillen of aan gesinterdiceerden, het zij geheel of ten deele in eigendom toebehoorende, voor derzelver belang noodzakelijk oordeelen, zullen gehouden zijn de autorisatie tot den publieken verkoop te vragen aan den familierraad, zamengesteld zoo als bij de wetten is bepaald.

§. 2. De autorisatie door den familierraad verleend zijnde, zal dezelve bij rekweste ter homologatie of *bevestiging* moeten worden ingediend aan de regtbank van eersten aanleg, welke daarop, na verhoor van den offi-

(1) Zie boven St. I. bl. 143 en 144.

Wet ter bepaling der formaliteiten, bij den verkoop van vaste goederen, waarbij minderjarigen zijn geïnteresseerd, of die behoorende zijn tot boedels, aanvaard onder beneficie van inventaris. enz. (Staatsbl. no. 26.)

cier, zal beslissen, en ingevale de homologatie wordt verleend, tevens een notaris zal benoemen, voor wien de publieke verkoop zal worden gehouden.

§. 3. Wanneer de onroerende goederen, zoo wel aan meerderjarigen als aan minderjarigen, of die daarmede gelijk staan, in eigendom toebehooren, en de meerderjarigen verlangen tot den publieken verkoop over te gaan, zullen dezelve het vermogen hebben om (zonder voorafgaande autorisatie van den familieraad) zich bij rekweste te adresseren aan de regtbank van eersten aanleg, ten einde autorisatie tot dien verkoop te erlangen, welke regtbank, na de voogden der minderjarige of geïnterdiceerde mede-geïnteresseerden in hun belang en den officier in zijne conclusiën gehoord te hebben, op het gedaan verzoek zal disponeren; en het verzoek toetstaande, tevens een Notaris zal benoemen, voor wien de publieke verkooping zal worden gehouden.

§. 4. De publieke verkooping zal vervolgens in beide gevallen, sub §. 2 en 3. vermeld, door den benoemden notaris, in tegenwoordigheid van de voogden en toezienende voogden, en ten overstaan van den vrederegter van het kanton, alwaar de boedel is gevallen, gehouden worden.

Art. 3. *Ten tweede*: met betrekking tot onroerende goederen, gevonden wordende in boedels, die onder beneficie van inventaris zijn aanvaard of in vakante nalatenschappen:

§. 1. De erfgenamen of curateuren respectievelijk zullen gehouden zijn de autorisatie tot den publieken verkoop te vragen aan de regtbank van eersten aanleg, over het arrondisfement, alwaar de boedel of de nalatenschap is gevallen; welke daarop, na verhoor van den officier, zal beslissen, en, ingevale de autorisatie wordt verleend, tevens eenen notaris zal benoemen, voor wien de publieke verkoop zal worden gehouden.

§. 2. De publieke verkoop zal vervolgens door den benoemden notaris worden gehouden, ten overstaan van den vrederegter van het kanton, alwaar de boedel is gevallen.

Art. 4. *Ten derde*: met betrekking tot de onroerende goederen, gevonden wordende in boedels die in staat van faillissement zijn verklaard:

§. 1. De *syndics* van zoodanige boedels zullen verplicht zijn, alvorens tot den publieken verkoop van voorschreven onroerende goederen over te gaan, daartoe te verzoeken autorisatie van den regter-commissaris, die door

de regtbank van koophandel of door de regtbank van eerste aanleg (als de regtbank van koophandel vervangende) zal zijn benoemd, welke op zoodanig verzoek zal disponeren, en in gevalle de autorisatie wordt verleend, tevens eenen notaris zal benoemen, voor wien de publieke verkoop zal worden gehouden.

§. 2. De publieke verkoop zal vervolgens door den benoemden notaris worden gehouden, ten overstaan van den vrederegtter van het kanton, alwaar de boedel is gevallen.

Art. 5. Indien echter de belangen van de minderjarige, geïnterdiceerde, beneficiaire erfgenamen, vakante boedels of gefailleerde masfes mogten vereischen, dat de onroerende goederen, of een gedeelte daarvan, op een of meerder plaatsen verkocht werden, gelegen buiten het kanton alwaar de boedel gevallen of de masfa failliet verklaard is, zal daarvan, in het eerste geval, bij de deliberatie van den familieraad en de daarop te volgende homologatie van de regtbank, en in de laatste gevallen, bij de dispositie van de voorz. regtbank, of van den regter-commissaris in den gefailleerden boedel, moeten melding worden gemaakt, en zal alsdan de gezegde regtbank of regter-commissaris moeten delegeren den vrederegtter, ten overstaan van welken de verkoop zal moeten gehouden worden.

Art. 6. De vrederegters en hunne griffiers zullen voor hunne assistentie bij de veiling genieten eene vakantie voor ieder perceel hetwelk geveild wordt, zonder meer, naar het tarief voor verzegelingen en ontzegelingen bepaald: indien echter uit een en denzelfden boedel meer dan vijf perceelen mogten worden geveild, zullen de vrederegters en griffiers slechts eene halve vakantie genieten voor elk perceel, het getal van vijf te boven gaande.

Art. 7. De vrederegters zullen toezien, dat bij zoodanige verkooping van onroerende goederen niets geschiede ter prejudicie van de belangen der minderjarige geïnterdiceerde, beneficiaire erfgenamen, vakante boedels of de masfes van gefailleerden, en verplicht zijn, wanneer zij iets van dien aard mogten ontwaren, den voortgang der verkooping te surcheren, na alvorens naar den aard der verkooping de voogden en toezienende voogden, of beneficiaire erfgenamen of de curateuren der vakante boedels, of eindelijk de *syndics* der gefailleerde masfes te hebben gehoord en deswege onderhouden; doende vervolgens, indien de verkoop minderjarige, geïnterdiceerde, beneficiaire erfgenamen of vakante boedels betreft, van

Wet ter bepaling der formaliteiten, bij den verkoop van vaste goederen, waarbij minderjarigen zijn geïnteresseerd, of die behoorende zijn tot boedels, aanvaard onder beneficie van inventaris enz. (Staatsbl. no. 26.)

Wet ter
bepaling
der for-
malitei-
ten bij den
verkoop
van va te
goederen,
waarbij
minderja-
rigen zijn
geïntres-
seerd, of
die be-
hoorende
zijn tot
boedels
aanvaard
onder be-
neficie
van inven-
taris, enz.
(Staatsbl.
no. 26.)

hun verrigte schriftelijk rapport aan de regtbank, of zoo dezelve gefailleerde boedels aangaat, aan den regter-commisfaris, die de autoritatie heeft verleend, ten einde door de regtbank of den regter-commisfaris nader, naar bevind van zaken, moge worden gedisponeerd.

Art. 8. De verkoop van onroerende goederen, zal overigens in alle de voorschreven gevallen gefchieden, naar hetgeen daaromtrent bij ordinairc publieke verkoo-
pingen van onroerende goederen gebruikelijk is.

Art. 9. Insgelijks worden alle de bepalingen en forma-
liteiten, bij de thans nog in vigùeur zijnde wetten voor-
gefchreven, met betrekking tot de fcheiding en *verdeeling*
van boedels, waarin minderjarigen of geïnterdiceerden als
deelgenooten zijn geïntresseerd, bij deze afgefchaft, *en*
van dato dezer af aan gehouden voor vervallen: zullende
voortaan de *fcheidingen en verdeelingen van zoodanige*
boedels worden gedaan en gepasfeerd voor notaris en ge-
ruitgen, ten overftaan van den vrederegter van het kan-
ton, alwaar de boedel is gevallen, mitsgaders in tegen-
woordigheid van de voogden, speciale en toezien-
den der minderjarigen of geëmancipeerde minderjarigen
met hunne curators geadiftceerd, ofte wel, in plaatfe van
den geëmancipeerden, een daartoe bij speciale procuratie
gemagtigde perfoon.

De vrederegter zal speciaal belast zijn met de zorg om
toe te zien, dat de kavels behoortijk worden geformeerd,
en in het generaal dat de belangen der minderjarigen bij
zoodanige boedelfcheidingen naar behooren worden in
acht genomen.

Wanneer de meerderjarige deelgenooten en de voogden
der minderjarigen, of wel de laaften onderling, aangaan-
de de formatie der kavels niet overeenstemmen, of ook
wanneer de vrederegter zelve zulks voor de belangen
der minderjarigen raadzaam zal oordeelen, zal hij één of
meer experten benoemen en beëdigen, om de voorzeide
kavels te formeren: zullende de geformeerde kavels ten
zijnen overftaan aan alle de deelgenooten, bij onderlinge
fchikking of bij loting, toegevoegd, en daarvan in de
notariële akte van fcheiding en verdeeling melding ge-
maakt worden.

De vrederegters en hunne griffiers zullen voor hunne
werkzaamheden en vakatiën in deze genieten een gelijk
falaris als aan die ambtenaren voor hunne vakantie bij het
doen van verzegelingen is toegelegd, zonder meer.

Z. M. in overweging genomen hebbende, dat

eenige twistgedingen over eigendom of daaruit voortspuitende regten, over schuldvordering of burgerlijke regten, die volgens de bepalingen der grondwet tot de kennisneming der regterlijke magt behooren, volgens de Fransche wetten aan het onderzoek en de uitspraak van administrative autoriteiten waren verbleven, en dat, omtrent de wijze van overbrenging en afdoening derzelve bij de regtbanken, eenige bepalingen dienden gemaakt — en voorts eenige voorloopige voorziening diende daargesteld te worden, omtrent de competentie over zoodanige der genoemde zaken, welke volgens artikel 179 der grondwet, bij den Hoogen Raad behooren te worden afgedaan, — heeft, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, op den 16den Junij goedgevonden en verstaan (1):

Bepaling der wijze, op welke bij de regtbanken zullen worden overgebracht en afgedaan de bij de administrative autoriteiten aanhingige twistgedingen. (Staatsbl. no. 27.)

Art. 1. Alle zoogenaamde conflicten van attributiën, welke in twistgedingen over eigendom, schuldvordering of burgerlijke regten, door administrative autoriteiten, volgens de bepalingen der Fransche wetten, zijn opgeworpen, en omtrent welke nog geen uitspraak gedaan is, worden, voor zoo veel des noods, vervallen verklaard.

2. Alle zoodanige der genoemde twistgedingen, welke tegenwoordig voor de Raden van Prefecture of Intendance aanhangig zijn, en welke, volgens de grondwet, aan de beslissing der regterlijke magt zijn overgelaten, zullen in den staat, waarin dezelve zich bevinden, door een der partijen, bij eene eenvoudige citatie, overgebracht kunnen worden voor den regter van eersten aanleg.

De zaken die niet volkomen geïnstrueerd zijn, zullen verder in geschrifte behandeld worden, bij memoriën, overeenkomstig de bepalingen van het 1ste gedeelte, 2de boek, 6de titel van het wetboek van burgerlijke regtsvordering.

Indien echter zoodanige zaken van de competentie mogten zijn der vrederegten, zullen dezelve aldaar afgedaan worden, op den voet en wijze bij het voorz. wetboek, voór de vrederegten; voorgeschreven; zulzende wijders van alle de in dit artikel gemelde zaken kunnen worden geappelleerd, hoe gering de waarde van het onderwerp ook zoude mogen zijn.

(1) Zie boven St. I. bl. 144.

Bepaling
der wijze,
op welke
bij de
regtan-
ken zul-
len wor-
den over-
gebragt en
afgedaan
de bij de
admini-
stratieve
autoritei-
ten aan-
hangige
twistge-
dingen.
(Staatsbl.
no. 27.)

3. Zoodanige zaken, waarvan reeds ter eerster instan-
tie uitspraak gedaan, en van welke, volgens de bepalingen der Fransche wetten, beroep op den Staatsraad gedaan is, of als nog zoude kunnen gedaan worden, zullen eveneens door de belanghebbenden kunnen gebragt worden bij een der Hooge Geregtshoven, onder welks ressort de uitspraak ter eerster instantie gedaan is.

4. In afwachting van de oprigting van den Hoogen Raad, zullen de bovengenoemde zaken, welke betrekkelijk zijn tot eigendoms-regt of schuldvordering, of burgerlijke regten, en in de termen vallen van artikel 179 der grondwet, en volgens dat artikel voor gemelden Hoogen Raad zouden moeten gebragt worden, onverminderd hetgeen bij artikel 7 der wet van 4 Januarij 1814 in de noordelijke provinciën, omtrent de competentie van het Hoog Gerechtshof van Financiën en Zeezaken, provisioneel is vastgesteld, bij het Hoog Gerechtshof, onder welks ressort de aanlegger woonachtig, of zoo er meer dan één aanlegger is en dezelve onder verschuilende resorten woonachtig zijn, bij een der Hooge Geregtshoven, ter hunner keuze kunnen gebragt worden.

5. Alle schrifturen, memoriën of stukken, tot de hier boven vermelde twistgedingen betrekkelijk, zullen aan de Gouverneurs van de respective provinciën, voor zoo ver die niet onder hun zijn berustende, worden toegezonden, ten einde dezelve aan de belanghebbende partijen tegen regu worden afgegeven.

Z. M. willende regelen en bepalen tot welke arrondissemerten en kantons de landen behooren, bij het Weener traktaat van 31 Mei 1815 door Pruissen afgestaan en op den 1sten Junij 1816 overgegeven en bij het koninkrijk der Nederlanden gevoegd; — herziende het 1ste art. van het besluit van 11 Mei 1814, waarbij de gemeente van Westervoort, welke bevorens tot het kanton Zevenaar had behoord, provisioneel gevoegd is geworden bij het kanton Arnhem in de provincie Gelderland; — en willende regelen en bepalen, tot welke arrondissemerten en kantons de invoege voorl. afgestane landstrekken justitiëel zullen behooren, tot tijd en wijle deswege bij de organisatie der regterlijke instellingen definitivelijk zal zijn voorzien, en tevens begerende, de noodige verordeningen

vast

vast te stellen, omtrent de geregelde overbrenging van burgerlijke of lijfstraffelijke regtszaken, rakende onderdanen in gemelde landstrecken, of derzelver goederen, binnen dit Rijk gelegen; besloot, op voordragt van den Minister van Justitie, den Raad van State gehoord, op den 17den Junij de navolgende artikelen:

Art. 1. Alle regterlijke autoriteiten, ambtenaren en beambten, welke tot op het oogenblik van de afkondiging van het tegenwoordig besluit nog in functie mogten zijn gebleven binnen de landen, aan Ons bij het *Weener* traktaat van den 31sten Mei 1815, door *Pruissen* afgestaan, en bestaande uit de stad en het ambt van *Huissen*, het ambt *Malburgen*, de stad *Zevenaar*, het ambt *Lijmers* en de heerlijkheid *Wehl*, zullen, van stonden aan, hunne werkzaamheden eindigen en worden bij deze ge-supprimeerd.

De bedeeling van het regt zal voortaan in de gemelde landen plaats hebben, overeenkomstig de wetten en verordeningen, en volgens de manier van procederen, in het Koninkrijk der *Nederlanden*, vigerende, mitsgaders door de regtbanken en vredegerigten in hetzelfde bestaande, of ten gevolge dezes ingesteld; en zullen de gemelde wetten en verordeningen dienvolgens ook van stonden aan in de geheele uitgestrektheid dier landen executoir zijn.

2. De plaatsen, welke de voormelde landen uitmaken, bevorens tot de provincie *Gelderland* behoord hebbende, zullen in het justitiële terug keeren tot de arrondisfementen en kantons, waartoe zij te voren gebragt waren, namelijk:

De stad en het ambt *Huissen*, mitsgaders het ambt *Malburgen*, tot het kanton *Bemmel*, arrondisfement *Tiel*;

De heerlijkheid *Wehl* tot het kanton 's *Heerenberg*, arrondisfement *Zutphen*;

Het kanton *Zevenaar* wordt hersteld, zoo als hetzelfde bevorens heeft bestaan, en word wederom toegevoegd aan het arrondisfement *Arnhem*, onder hetwelk insgelijks behooren zal de *Kleeffche Waard*; zallende het kanton *Zevenaar* alzoo zijn zamengesteld uit het ambt *Lijmers*, met de stad *Zevenaar*, mitsgaders uit de gemeente *Westervoort*, die, met alteratie van het bepaalde bij artikel 1 van Ons besluit van den 11den Mei 1814, tot hetzelfde zal terug keeren, zoodra de door Ons te benoemen

J. B. van 1816. 2de Stuk. Y

Bepaling der arrondisfementen en kantons, tot welke de districten, door Z. M. den Koning van Pruisen afgestaan en onlangs in het Rijk ingelijfd, justitiel behoorren. (Staatsbl. no. 23.)

Bepaling Vrederegtcr en Griffier hunne functiën zullen hebben aan-
der arron- vaard

3. Ten gevolge der vorenstaande bepalingen, zullen de geregtelijke documenten der aan Ons afgeftane landen, tot welke na door de Pruisfifche autoriteiten aan Onzen commissaris te zijn uitgeleverd, door de respectieve regtbanken worden overgenomen; te weten: die, herkomende van de stad *Huiflen* en den ambte van *Malburgen*, door de regtbank van *Tiel*; die van de stad *Zevenaar*, het ambt de *Lijmers* en de *Kleeffche Waard*, door de regtbank van *Arnhem*, en die der heerlijkheid *Wehl*, door de regtbank van *Zutphen*.

4. Alle civiele zaken, rakende Onze onderdanen in de voorsz. landftreken, of derzelver binnen Ons Rijk gelegen goederen, welke vóór den eerften Junij dezes jaars, het zij ter eerfte instantie, het zij in appél aanhangig waren voor eenige Pruisfifche hoven, regtbanken, geregten of regters, hoe ook genaamd, zullen door de meest gereede partij, bij eene enkele dagvaarding, die voor de regtbanken van eerften aanleg of voor het Hoog Geregtshof, door een *avenir* van procureur tot procureur zal worden herhaald, kunnen worden overgebracht bij zoodanigen Nederlandfchen regter; welke, achtervolgens de in Ons Rijk vigerende wetten en regterlijke instellingen bevoegd is om daarvan, naar gelang van den ftaat der zaken, ter eerfte instantie of bij hooger beroep, kennis te nemen en deswege te vonnissen; zullende de aldus over te brengen zaken, wanneer partijen zulks mogten verkiezen, *in gefchifte* kunnen geïnstrueerd worden, volgens de bepalingen van het wetboek van civiele regtsvordering.

5. De Procureur-Generaal bij het Hoog Geregtshof te 's *Gravenhage* zal zorgen, dat alle criminele en correctionele regtsgedingen tegen eenige Onzer onderdanen in de voormelde landftreken vóór den eerften Junij dezes jaars aangevangen, en waarop nog geen gewijsde of vonnis mogt zijn gevolgd, mitsgaders de zoodanige, die in appél voor één der Pruisfifche hoven, regtbanken, geregten of regteren mogten aanhangig zijn, bij den bevoegden Nederlandfchen regter in cas crimineel of correctioneel worden overgebracht, voortgezet en afgedaan; autoriferende Wij gemelden Procureur-Generaal, om van de Pruisfifche autoriteiten over te nemen de gevangenen of gearresteerden in de voormelde landftreken te huis behoorende, tegen welke zoodanige regtsgedingen mogten aanhangig zijn, en om derzelver uitlevering van de ge-

meide autoriteiten te verzoeken, in gevalle hij mogt on- Bepaling der arron-
derrigt worden, dat er zoodanige zijn die niet aan hem dissemen-
werden overgegeven; mitsgaders om de afgifte te verzoeken en
van de processtukken en verdere zaken of voorwerpen, tot de voorsz. regtsgedingen betrekkelijk, en welke
zich mogten bevinden in handen der Pruisische officieren
of registers, door welke de misdrijven vervolgd of voor-
welke de zaken aanhangig gemaakt zijn.

6. De instructie en de afdoening der zaken, bij het
vorig artikel vermeld, zal plaats hebben achtervolgens de
in Ons Rijk nog gebruikelijke wijze van regispleging in
criminele en correctionele zaken, met dien verstande, dat
bij het beoordeelen der misdaden en misdrijven zal moe-
ten worden acht gegeven op de strafwetten, die, tijdens
het plegen van dezelve, in werking waren, en dat op de-
zelfde zullen moeten worden toegepast de straffen, die
daarbij waren bedreigd, of zoodanige geringere als bij
het in Ons Rijk nog vigerende wetboek van het strafregt
mogten zijn vastgesteld.

7. Alle burgerlijke handelingen, overeenkomsten, tes-
tamenten of andere acten, kracht hebbende van uiterste
wil, binnen de voorn. landstrecken gemaakt en aangegaan
vóór middernacht van den 1sten Junij dezes jaars, mitsga-
ders alle nalatenschappen en erfenissen, *ab intestato*, her-
komstig van personen aldaar vóór dat tijdstip overleden,
en in het algemeen alle zaken, onmiddellijk voortvloei-
jende uit handelingen of oorzaken, anterieur aan midder-
nacht van voorn. 1sten Junij, zullen alleen mogen wor-
den beoordeeld en beslist achtervolgens de voorschriften
en bepalingen van het stellige regt, hetwelk wettelijk ver-
bindende is geweest op het tijdstip waarop die handelingen
of overeenkomsten gesloten en aangegaan, en testamenten
of andere acten gepasseerd zijn.

8. De officieren bij de regtbanken van eersten aanleg
in de arrondissemerten, waartoe de voorn. districten en
plaatsen zijn terug gebragt, zullen toezien en zorgen, dat
aan de, door Ons aan te stellen, Burgemeesters of hoof-
den der plaatselijke besturen worden afgegeven de regis-
ters, boeken, aantekeningen, enz. welke, gedurende de
Pruisische heerschappij, door de onderscheiden bediena-
ren van den godsdienst zijn gehouden, aangaande de ge-
boorten, huwelijken en sterfgevallen, die in de voormel-
de aan Ons afgestane landen hebben plaats gehad, ten
einde daaruit aan de belanghebbende extracten te kunnen
afgeven; zullende de voormelde officieren wijders toe-
zien en zorgen, dat de voorschriften der wet omtrent den

burgerlijken stand en het houden van registers voor den-
zelfen dadelijk worden in werking gebragt en achter-
volgd.

Bepaling
op de verzending
van brieven, pakjes en papieren in de zuidelijke provinciën.

Bij besluit van den 25sten Julij werd de uitvoering bevolen (in de zuidelijke provinciën) van dat van den 7den Fructidor het IVde jaar, waarbij verboden is het verzenden van brieven, pakjes en papieren, wegende eene kilogramme of twee pond en daar beneden, dagbladen, losse bladen en maandwerken, langs eenen anderen weg dan dien der post, zullende dit besluit de strengste uitvoering erlangen na den 1sten Augustus (1).

Bepalingen omtrent het opmaken, uitvoeren en betekenen van dwangbevelen, en het uitspreken van verstek tegen achterlijke koopers van gemeente-goederen. (Staatsbl. no. 56.)

Z. M. in aanmerking nemende, dat bij art. 2. van het besluit van 19 Januarij 1815. No 1013, houdende bepalingen omtrent de invordering en betaling der kooppenningen van gemeente-goederen, welke ingevolge de wet van 20 Maart 1813 zijn verkocht geworden, de wijze is voorgeschreven, waarop de dwangbevelen tegen de koopers van zoodanige gemeente-goederen, welke met de betaling zijn achterlijk gebleven, moeten worden opgemaakt, uitgevaardigd en beteekend; en dat voorts bij art. 3. bepaald is, dat de Intendanten, in het geval daarbij uitgedrukt, bij een *arrêté* of *besluit*, de voorz. koopers van hinnen koop zullen kunnen versteeken enz.; — dat, zoo zeer het van den eenen kant Zr. Ms. intentie was, dat de bepalingen, bij gem. besluit vervat, in allen opzichte effect forteren, van den anderen kant Hoogst-dezelve behoorde te zorgen, dat de bemoeijensissen, waarmede bij dat besluit de toenmalige Intendanten zijn belast geworden, thans, na het invoeren en in werking brengen der grondwet, alleen worden uitgeoefend door zoodanige administratieve en justitiële autoriteiten, welke, overeenkomstig met de beginselen van de grondwet, daartoe alleen bevoegd en gerechtigd zijn, besloot op den 31sten October, als volgt:

(1) Nederl. Staatscour. N^o. 179.

Art. 1. De dwangbevelen, bij art. 2. van Ons besluit van den 19den Januarij 1815 vermeld, zullen door de Maires worden opgemaakt, door den Gouverneur der provincie geteekend, en door een' Deurwaarder met de vereischte formaliteiten beteekend worden.

2. Na verloop der 14 dagen, bij art. 3. van het gezegd besluit vermeld, zal ter requisiitie van den Maire, de achterlijk gebleven kooper van gemeente-goederen, door de gewone regtbanken, bij eene behoorlijke uitspraak, van zijn regt worden verstoken, en de gemeenten worden hersteld in het bezit der verkochte goederen, en bevoegd zijn tot de vordering der boeten, schaden en interessen, bij dat artikel breeder vermeld.

3. De overige bepalingen van Ons gemeld besluit zullen striktelijk worden nagekomen.

Bij besluit van den 12den September deed Z. Benoemingen. M. de volgende benoemingen: tot President in het Hooge Gerechtshof te 's Gravenhage, in plaats van wijlen Mr. *J. E. Reuvens*, Mr. *H. Engelen*, raadsheer in hetzelfde hof; — en tot Raadsheeren Mr. *P. Melvill van Carnbée* en Mr. *E. C. Verhuell*, toen Raadsheeren auditeurs.

De dood van den Heer Mr. *J. E. Reuvens*, door Z. M. naar Brussel gezonden, om de discussiën over de ontwerpen der wetboeken voor het Koninkrijk der Nederlanden bij te wonen, was een wezenlijk verlies voor den Staat, zijnde hij een der voornaamste Regtsgeleerden geweest, waarop ons Land roem kan dragen. — Na eene lange beoefening der judiciële praktijk werd hij benoemd tot Raadsheer in het Hof van Holland en ving hij hiermede zijne staatkundige loopbaan aan. In 1798 werd hij Agent van Justitie. Bij het vervallen van dien post door verandering van regeringsvorm, werd hem die van President van het Hoog Gerechtshof opgedragen. In 1806 werd hij eerst benoemd tot Lid van den Staatsraad, vervolgens tot President van onderscheiden sectiën in denzelven, en eindelijk tot Minister Vice-President van dat staatsligchaam. In 1810, na de vereeniging van Holland met Frankrijk, keerde hij tot zijne vorige betrekkingen, als eenvoudige

Dood en
lof van
Mr. J. E.
Reuvens.

Dood en
lof van
Mr. J. E.
Reuvens.

Lid in het Keizerlijk Gerechtshof, in 's Hage terug, doch weldra werd hij geroepen als Raadsheer in het hof van cassatie te Parijs. De Heer *Merlin van Douay*, Procureur-Generaal bij dat hof, noemde hem, toen hij hem voorstelde, een der grootste Regtsgeleerden van een land, dat zoo vele groote mannen in dat vak had voortgebracht. Deze lof, door het sieraad der Fransche Regtsgeleerdheid aan den Heer *Reuvens* medege-deeld, werd gestaafd door menigvuldige rapporten, die aan Frankrijk toonden, dat er in het vaderland der *de Groots*, *Bynkershoeken*, *Schul-tingen* en *Noodis* nog mannen waren, die den roem van grondige regtskennis konden handhaven. — In 1814 naar zijn vaderland terug ge-keerd, werd hij dadelijk door Z. M. benoemd tot den post van President van eene der sectiën van het Hoog Gerechtshof. — Hij had, in zijne onderscheidene posten, gearbeid aan bijna alle de wetboeken, die er waren vervaardigd. Het straf-wetboek voor het koninkrijk Holland, was schier geheel alleen door hem gesteld, en verwierf hem de goedkeuring van alle bevoegde beoordeelaars en het Kommandeurs-kruis der Unie. Met groote geestvermogens paarde hij eene ongekreukte braafheid en verlichte vroomheid, die hem deden hoogachten en beminnen van allen, die hem van na-bij kenden. — Een droevig ongeval verstak den Staat van dezen man, juist toen dezelve zich de belangrijkste diensten had mogen voorstellen van het werk, door Z. M. aan hem opgedragen. — Men vond hem, in drie en vijftig jarigen ouderdom, even buiten Brussel bij eene brug verongelukt.

Benoemingen.

De Heer *Olivier*, Hoofdamtenaar bij het ministerie van Justitie, werd door Z. M. tot Secretaris van hetzelfde departement benoemd.

Op den 29sten October werd door Z. M. de Heer *Saint-Martin* benoemd tot Raadsheer in het Hooge Gerechtshof van Luik.

Van de algemeen merkwaardige zaken bij het departement van Justitie voorgevallen, vinden wij

de volgende bijzonderheden voor dit jaar te vermelden.

Een besluit van Z. M. van 18 April hield, dat, overeenkomstig de bestaande wetten, door den Procureur-Generaal bij het Hoog Gerechtshof te Luik regisvervolgingen werden begounen tegen den uitgever van het blad *le Mercure des Pays-bas*. Op den 29sten Mei sprak de regtbank van correctionele politie te Luik vonnis uit tegen den Heer *de Ceulmeir*, als zoodanig beschuldigd van lastering uit naam van HH. MM. den Keizer van Rusland, den Koning van Frankrijk en den Koning van Pruissen. Zonder te letten op de exceptie van niet ontvankelijk, gezocht in de hoedanigheid van de aanklagers, heeft de regtbank verklaard, dat er ~~laste~~ gevonden wordt in het geplaatste artikel, getiteld: *la Belle Alliance*, en wel ten opzichte van den Keizer van Rusland en den Koning van Pruissen. De regtbank heeft voorts de beschuldiging, betreffende den Koning van Frankrijk, in het artikel: *considerations politiques*, ongegrond verklaard; doch, uit hoofde van het eerste punt, den voornoemden uitgever veroordeeld tot eene gevangenis van ééne maand en eene boete van honderd franken. — Deze zaak in appèl gebragt voor het Hooge Gerechtshof van Luik, werd eerst bepaald om bepleit te worden tegen den 20sten Junij, daarna tot den 4den en nog eens tot den 12den Julij uitgesteld, en andermaal, uit hoofde der ziekten van den uitgever, verschoven tot den 4den Augustus. Op den 7den deed het hof uitspraak, en verwees den uitgever tot twee maanden gevangenis, eene boete van 500 franken, mitsgaders tot ontzegging zijner burgerlijke regten voor den tijd van vijf jaren en de kosten van het proces. — Dit vonnis voor het Hof van cassatie te Luik betrokken zijnde, heeft hetzelfde Hof, na een pleidooi van drie dagen, op den 30sten October, het vonnis van het Gerechtshof van appèl bevestigd. (1).

(1) Amst. Cour. N°. 108, 131, 170 en 261. Gazete van Brabant, N°. 96.

Regtsple-
ging tegen
den uitge-
ver van
een dag-
blad.

Algemeene
ne jacht op
dieven en
struikroo-
vers in
West-
Vlaande-
ren nabij
Dixmuiden.

Sedert langen tijd waren een groot aantal zaken, betrekkelijk aanmerkelijke diefstallen, die in Vlaanderen, met inklimming, braak en zelfs geweldadigheden tegen sommige personen, waren begaan, zonder gevolg gebleven, dewijl men de daders niet kon ontdekken. Men had wel sterk vermoeden op, ter kwader naam staande, lieden, die in de gemeenten van Clerken, Staden, Zarren, enz. de ommestrecken van het bosch van Houthulp of Vrijbosch bewoonden, nabij Dixmuiden in West-Vlaanderen gelegen; doch de agenten van de politie aldaar hadden nooit bij die menschen, waarvoor het geheele kanton bevreemd was, nasporingen durven doen, geschikt om het deel, dat zij aan de diefstallen mogten gehad hebben, aan den dag te doen komen. Eindelijk namen de Gouverneur, de Procureur-crimineel des Konings en de Kapitein-kommandant der marechaussée van de provincie, ingevolge bekomen instructiën, zulke wel overlegde maatregelen, om den goeden uitslag van eene gelijktijdige huiszoeking, in alle de aan het bosch belende woningen, te verzekeren, — doende tot dat einde vijf en twintig man van de marechaussée en omtrent honderd boschwachters bijeen komen, — dat men een en twintig personen kon aanhouden, welke gedeeltelijk door die genen, bij welke zij geweldadige diefstallen gepleegd hadden, erkend werden, als hebbende aan die misdaden deel genomen. Men werd, voor het overige, zoo van de medewerking der anderen aan de diefstallen zelve als van derzelver medepligtigheid met de voornamen hoofden overtuigd, doordien men verscheidene gestolene goederen tot hunnent gevonden had; om welke personen en goederen te beter te doen herkennen, men had gezorgd, dat zij, die sedert eenigen tijd beroofd waren geworden, in de nabijheid van het bosch bijeen waren (1).

Ook had men zich sedert eenigen tijd ontrust wegens de openbare veiligheid in de ommestrecken

(1) Nederl. Staatscour. N^o. 142.

van Brusfel, en wel voornamelijk naar den kant van het bosch, als hadden er verzamelingen van benden struikroovers plaats, welke men voor achtergeblevene hield van de *Garroteurs* en *Chaufeurs* der Fransche legers; doch de marechausée eene algemeene jagt in de gemeenten en boschen, die men vermoedde de schuilplaatsen van boosdoeners te zijn, in het laatst van Augustus gemaakt hebbende, vond niet meer dan zeven personen aan te houden, waarvan er vijf getuigschriften deden komen van hunne Maires, ten gevolge waarvan zij in vrijheid werden gesteld; de twee overigen, die meer verdacht voorkwamen, werden voor den Procureur des Konings te Brusfel gebracht, die, na hen te hebben ondervraagd, hun ontslag gelastede (1).

Maatregelen tegen onveiligheid nabij Brusfel.

De Gouverneur der provincie van Antwerpen, de Baron *de Keverberg de Kessel*, werd door Z. M. gemagtigd, om aan de, in de Bagne gevangene, misdadigers bekend te maken, dat het Zr. Ms. voornemen was, op nieuw, het zij vrijlatingen of vermindering van straffen aan een groot aantal onder hen toe te staan, en dat weldra nieuwe genade aan die veroordeelden geschonken zou worden; doch dat, daar de Monarch niet weldadig kan noch wil zijn ten nadeele van de algemeene orde, men die genade moet verdienen en aan den Staat een waarborg stellen, dat men 's Konings edelmoedigheid niet zal misbruiken.

Voortreffelijke inrigting van het gevangenhuis te Antwerpen ter verbetering der opgesloten.

Om aan de gevangenen nu de middelen te verschaffen, van zich die goedheden waardig te maken en in hunne harten de beginselen van zedelijkheid te doen herleven en aan te kweeken; om hen aan de ledigheid te onttrekken, die de voedster van misdaden en snoodheden is, en onder hen eene wettige hoop te onderhouden, die door het vooruitzicht op eene betere toekomst, hunne zielen tot de deugd kan terug brengen, en eindelijk om van de Bagne, een huis van straf, een gesticht van zedelijke verbetering te maken, heeft de Gouver-

(1) Nederl. Staatsc. No. 214.

Voortref-
lijke in-
rigting
van het
gevangen-
huis te
Antwer-
pen ter
verbete-
ring der
opgeslote-
nen.

neur der provincie een besluit genomen , waarbij hoofdzakelijk het volgende is bepaald.

„ De gevangenen van de Bagne zullen in vier klassen worden verdeeld , volgens de grootte van hunne misdaden en de tegen hen uitgesproken straffen. — Elke klasse zal een bijzondere zaal bewonen en met de overige geene gemeenschap hebben , dan bijaldien dit , bij het verdeelen der werkzaamheden , onvermijdelijk is. — Deze vier zalen zullen voortaan door den naam van de zaal van *straf* , van *berouw* , van *hoop* en van *genade* onderscheiden worden. — Alle de gevangenen zullen ten voordeele van het Gouvernement eenen geregelten arbeid moeten verrigten ; echter zal hun een , nader te bepalen , gedeelte van hun werkloon toegestaan en hun daarvan rekening gehouden worden. — Dagelijks zal de Aalmoesnier van de Bagne alle de zalen bezoeken , de gevangenen aanspreken , hun verstand trachten te verlichten , hun hart te verbeteren en tot de deugd terug te brengen. Des Zondags na de mis zal hij voor hun eene , met hunnen toestand passende , redevoering houden. — De gevangenen van alle zalen zullen ten minste eenmaal 's weeks , onder de noodige bedekking , mogen wandelen , en de vrije lucht gedurende twee uren inademen. — Den 1sten Maart en 1sten September van elk jaar zal er eene generale inspectie worden gedaan in alle de zalen , waarbij de Gouverneur in persoon tegenwoordig zal zijn. — Na dezelve zal hij aan 's Konings genade die genen aanbevelen , welke het meest Hoogstdeszelfs medelijden verdiend hebben , ten einde hun hunne vrijheid of vermindering van straf te doen verkrijgen (1).”

Bij het ontslag , door Z. M. aan verscheidene gevangenen in het slavenhuis te Antwerpen op den 26sten Maart verleend , bevonden zich in hetzelfde een vader met twee zonen. Een der drie kon alleen genade verwerven ; de twee anderen moesten nog nieuwe beproevingen ondergaan.

(1) Amst. Cour. No. 123.

Toen de Gouverneur die weldaad aan den jongsten zoon, als hebbende zich het best gedragen, wilde toestaan, bad deze denzelven: „zijn vader moét voor hem gaan; hij wilde in de plaats zijns vaders blijven.” Deze gunst hem ontzegd zijnde, verklaarde hij, dat zijne vrijheid hem alzoó tot verwijt en verdriet zou strekken. De Gouverneur, van de zaak naauwkeurig onderrigt, en van de volmagt gebruik makende, hem door 's Konings goedheid overgelaten, stond aan de kinderliefde ook de vrijheid des vaders toe.

De Gouverneur der provincie Henegouwen, de Ridder *Debousies*, had bij eene proclamatie aan de ingezetenen van de provincie, van den 23sten Maart, getracht dezelve tegen de trouwlooze inblazingen te waarschuwen van hen, die den raad gaven, van zich niet aan de wetten van den Staat te onderwerpen, welke de vervulling van de burgerlijke formaliteiten vorderen, om de huwelijken te bewijzen: maar, in zijne verwachting bedrogen zijnde, dat een vijf en dertig jarig bestuur en ondervinding hem bij voorkeur het vertrouwen van zijne onderhorigen hierin zou waardig doen achten, riep de Gouverneur, bij eene tweede proclamatie van 14 Mei, hen op nieuw tot hunnen plicht, onder bedreiging der geheele strengheid der gemelde wetten, indien zij bij hunne ongehoorzaamheid bleven volharden (1). Het arrondissement Oudenaarde in de provincie Oostvlaanderen had eene menigte voorbeelden van die zelfde zorgeloosheid en halfstarrigheid opgeleverd, zijnde in hetzelfde in den jaar 1815 niet minder dan 336 huwelijken voltrokken in de kerk, zonder medewerking van de civiele autoriteiten (2).

In de maand September had er, uit hoofde van de duurte der granen, eene beweging te Luik plaats, nadat de maat koren aldaar verscheidene schellingen was gestegen. De gemoederen werden verhit, en de gevolgen van den volksoploop had.

Zorg in
Henegou-
wen tegen
onwettige
huwelij-
ken.

Onlusten
wegens
duurte
van gra-
nen.

(1) Nederl. Staatsc. No. 123.

(2) Algem. Nederl. Staatsc. No. 486.

den, zonder de tusfchenkomst der burgerlijke en militaire autoriteiten, noodlottig kunnen worden.

Te Menen ontftonden in December onlusten, doordien de bewoners der Fransche grenzen aldaar veel brood kwamen opkoopt: doch de waakzaamheid der politie herftelde weldra de rust en orde.

Op den 7den November nam Z. M. een besluit tot daarftelling van maatregelen, zoo ter handhaving der openbare rust en veiligheid, als ter beteugeling der bedelaarij en rondzwerving (1).

Bijzonder-
heden van
regtsple-
ging.

Onder de bijzonderheden, eindelijk, voor de regtspleging dezer dagen, mag geteld worden: de veroordeeling tot een jaar opsluiting van zekeren *J. B. Weyninckx* te Brusfel, die in tegenwoordigheid van eene menigte personen, liederen ter eere van *Napoleon* had gezongen; — het vonnis van drie jaar opsluiting en vijfzig franken boeten tegen zekeren *Antonius Maricourt*, horlogiemaker te Hoogleden, door de correctionele regtbank te Brugge, wegens voorgewende onttoveringen van menfchen, beesten en eetwaren, waarvoor hij gefchenken ontving of geld ter leen vroeg, zonder aan teruggaaf te denken; — en de verwijzing in eene boete door de correctionele regtbank te Namen van drie graankoopers, die zich veroorloofd hadden op de graanmarkt te komen; bevorens de daartoe geftelde uren; — terwijl het volgend voorval te Mons alle gevoelens van afgrijzen en deernis in zich vereenigde. — Mevrouw *Papillion*, eene welgeftele huismoeder, fmeedde het ontwerp om alle hare kinders te gelijk om te brengen. Zij had er drie bij zich aan huis, een op eene kostfchool te St. Gishlain, en het jongfte op het land bij eene min, terwijl zij van haar zesde kind zwanger ging. Zij had de min belast op een bepaalden dag het jongfte te huis te brengen, doch deze had dit geweigerd; op dien zelfden dag had zij den boodfchaplooper van St.

(1) Te vinden in het Bijv. tot het Staatsbl. enz. D. III bl. 267-269.

Gishlain eenen vergiftigden koek met eenen brief voor het oudste mede gegeven, met bevel, om er zijne makkers volstrekt niets van te geven; maar de koek bedierf onder weg, en de boodschaplooper, voor de besmetting van andere goederen, die hij bij zich had, vreezende, wierp den koek weg. Des avonds ten 6 uren van dien dag, zijnde den 3den April, verzocht zij haren man, gereed staande om uit te gaan, vroeg te huis te komen, hij zon dan wat nieuws hooren. Om 9 uren verwijderde zij hare dienstmaagd, waarna zij hare drie andere kinders, een jongetje van 4 jaar en twee meisjes, het eene van 8 en het andere van 5 jaar, in eene put wierp, waartegen het oudste kind alleen zich verweerde, zoodat deszelfs geschreeuw bij de bureu gehoord werd, doch almede in den put geworpen en daarop door de moeder zelve, daarin springende, gevolgd werd. Een militair, dit bedrijf bij flauw maanlicht uit de barak gezien hebbende, sprong uit het venster, liet zich bij het touw in de put neder, en bragt er het oudste kind nog levendig uit boven, doch het stierf na eenige minuten. — Men veronderstelde, dat het verlies van haars mans bediening de vrouw met angst voor de toekomst vervuld en de vrees voor gebrek met haar gezin, bij haar zulk eene dolzinnigheid had verwekt.

Bij het departement van den waterstaat en publieke werken werd in de maand Mei bevel gegeven: tot het graven van het kanaal ter uitwatering van de kom der stoommachine, in de haven van het Nieuwe Diep bij den Helder aan te leggen, moetende dit kanaal zich uitstrekken van de stoommachine af, langs het groot magazijn van de marine, tot aan de nieuwe sluis van de handels haven; — alsmede tot het verbreeden van den grooten weg van Delft naar Maaslandsluis; — terwijl men alreeds werkte aan het herstel der havens, en het onderhoud der vaarten, dijken en wegen met eenen ijver, der zorgen van den Mi-

Het departement van waterstaat en publieke werken.

nister, aan wien deze belangrijke dienst des lands was aanbevolen, alzins waardig.

Besluit
van 13
Februarij,
houdende
herziening
der be-
staande
verorde-
ningen bij
de ont-
vangst van
het bar-
reel-regt
in de zui-
delijke
provin-
ciën.

(Alg. Ne-
derl.cour.
no. 245.)

Z. M. herzien hebbende de bestaande verordeningen ten opzichte van de ontvangst van het *Barreel-regt (droit de barrière)* op de wegen binnen de zuidelijke provinciën, besloot op het rapport van den Minister van den waterstaat en de publieke werken, na gehoord te hebben den Minister van financiën, op den 13den Februarij, het navolgende:

§. 1. Het barreel-regt, zoo als hetzelfde vastgesteld is op de wegen van de zuidelijke provinciën, zal voort-
(Alg. Ne-derl.cour. no. 245.)

Art. 1. Het barreel-regt, zoo als hetzelfde vastgesteld is op de wegen van de zuidelijke provinciën, zal voort-
(Alg. Ne-derl.cour. no. 245.) gaan aldaar ontvangen te worden, ingevolge het tegenwoordig besluit, in opvolgende afstanden van een uur (omtrent 5000 meters) en zoodanig, dat de steden zich altijd bevinden in het midden van eenen afstand.

Art. 2. De plaatsen, bestemd tot de ontvangst van dit regt, zullen aangewezen worden met palen op de wegen opgericht, die altijd op eene gelijke wijze zullen verlicht worden na zonne-ondergang, als ook met beweegbare barreelen, waarvan de oprigting en de dienst zullen bepaald worden door bijzondere verordeningen.

Art. 3. Het regt zal ontvangen worden aan den voet van deze palen, en niet elders, in evenredigheid van den afstand tot aan de volgende barreel, en niemand, door den ontvanger daartoe gevraagd zijnde, zal zich aan deszelfs betaling mogen onttrekken, noch zich vergenoegen het regt in consignatie te geven, tegen kwitantie, en eene woonplaats aan te wijzen binnen de provincie.

Art. 4. Het regt, verschuldigd voor de passage van paarden en voertuigen in poste rijdende, zal door de postmeesters ontvangen worden, boven hetgeen hun accordo betreft, en zij zullen er rekening van doen, op hunne verantwoordelijkheid, aan de ontvangers van het barreel-regt, gelegen op de afstanden van hunne uitspanning.

Art. 5. De gene, wier rijtuigen en paarden gewoonlijk een deel van den weg overloopen, kunnen eene overeenkomst maken met den ontvanger van het barreel-regt, in evenredigheid van den waren afstand, dien zij gemeentlijk overloopen, behoorende tot het bureau, al-

waar zij de overeenkomst maken, zich in geval van verschil gedragende naar art. 15.

Art. 6. Zijn vrij van het regt te betalen :

De paarden en rijtuigen onmiddellijk gebruikt wordende voor onzen dienst; voor den genen van HH. KK. HH. de Prinsfen en Prinsesfen van ons huis, of voor dien der personen, uitmakende hun gevolg of het onze.

De paarden en rijtuigen, dienende tot de personele vervoering der Bischoppen.

De paarden en rijtuigen, dienende voor de brief-posten.

De paarden en rijtuigen voor den dienst der werken aan deze route; als ook de gene, dienende voor de transporterij der personen, aangesteld tot de directie of toezigt derzelve, die zullen voorzien zijn van eene schriftelijke order.

De paarden van de marechausfées.

De postpaarden, ongespannen wederkeerende.

De rijtuigen en beesten den weg beloopende tot nut van den landbouw, van molens of werkplaatsen, gelegen op de afstand van een half uur (2500 meters) van den barreel.

De militairen-paarden en wagens of voituren, toebehoorende aan den Staat of aan de legerkorpsen, voorzien zijnde van eene bijzondere *plaque*, welke zal bepaald worden door ons departement van oorlog; als ook de paarden, bereden door militairen, alleen zijnde in dienst en in montering, nevens de geene van hun onmiddellijk gevolg.

Art. 7. Alle vrijdom, gunst of aflag hoegenaamd, wegens de bepaling van dit regt, en niet begrepen in de voorgaande artikelen, zijn en blijven vernietigd.

§. 2.

Art. 8. Het barreel-regt zal verpacht worden voor elk bureau in het bijzonder, en voor eenen tijd, die zal eindigen den 31sten December 1818, ten overstaan van de Heeren Gouverneurs en onder-Intendanten in de provinciën, bijgestaan door gemagtigden uit den raad van intendente, in de tegenwoordigheid van den Chef der administratie van de wegen, en onder de goedkeuring van onzen Minister van den waterstaat en der publieke werken, die er ons verslag van zal doen, indien er reden toe is.

Art. 9. De pachters van het regt zullen vooraf te zaam verbondene borgen stellen, en een bestek der las-

Besluit
van 13
Februarij,
houdende
herziening
der be-
staande
verorde-
ningen bij
de ont-
vangst van
het barreel-
regt
in de zui-
delijke
provin-
ciën.
(Alg. Ne-
derl. cour.
no. 245.)

Besluit
van 13
Februarij.
houdende
herziening
der be-
staande
verorde-
ningen bij
de ont-
vangst van
het barreel-
recht-regt
in de zui-
delijke
provin-
ciën.
(Alg. No-
derl. cour.
no. 245.)

ten van hunne pacht onderteekenen; zij zullen onmidde-
lijk het regt van zegel en registratie betalen, hetwelk ge-
steld is op een bepaald regt van een franc, behalve eene
somme van dertig guldens (60 francs 90 cent) voor elke
bureau, welke zij zullen betalen voor eerste lasten van
hunnen dienst, enz.

Art. 10. Zij zullen voorzien in eene behoorlijke plaat-
sing; of bij waardeering overnemen de palm en lantarens,
benoodigd voor de ontvangst, staken en ijzerwerk aan de
barreelen en bureau van ontvangst, indien het noodig
is, waarvan de uitgave hun zal vergoed worden bij het
eindigen van hunne pacht, volgens de grondbeginsels van
Ons goedkeurende besluit van den 3den Augustus 1815,
No. 857.

Art. 11. Zij zullen onderworpen zijn, in alle omstan-
digheden die hunnen dienst raken, aan het opzigt en de
orders van de administratie der wegen en publieke wer-
ken, en bijzonderlijk belast zijn met aan dezelve kennis
te geven van al hetgene betrekking heeft tot de goede
orde en onderhoud van de route, waarover zij de ont-
vangst doen, aldaar te ontvangen alle inbeslagnemingen
wegens overtredingen ten opzichte van de publieke we-
gen, en mede te werken, op hunne verantwoordelijk-
heid, aan alle de maatregelen van openbaar belang, in-
gevolge de conditiën en lasten bij de aanbesteding door
hen geteekend.

Art. 12. De pachters van het barreel-regt zijn onder
de bijzondere bewaring der uitoefenaars van de publieke
magt, die tea allen tijden gehouden zijn hun hulp en
bijstand te verleenen en te beschermen, als het noodig
is. Zij zullen genieten een vijfde deel van den op-
brengst der boeten, wegens de overtredingen in hun bu-
reau geconstateerd, enz.

Art. 13. Zij zullen voor den tienden van iedere
maand, in de kasse van den bijzonderen ontvanger van
hun arrondissement (ontvanger-particulier) in gemunte
geldspeciën, en op poene van daartoe gedwongen te wor-
den, als in materie van directe contributiën, het maan-
delijksche beïdop van hunne pacht-somme storten, als
mede al de sommen die zij in handen zouden hebben,
ingevolge art. 11, zonder afhouding of vermindering,
en zonder te mogen in eenig geval eenige vergoeding te
eischen, uitgezonderd voor de sluiting der barreelen, al-
leen ter oorzake van den dool, en goedgekeurd door
onzen Minister van den waterstaat en publieke werken,
dewelke zullen aanleiding geven tot eenen afslag van
een

een derde der pacht-somme van eenen dag , voor 24 uren sluitens. Besluit van 13 Februarij.

§. 3.

Art. 14. De vervolgingen en invorderingen der sommen, welke de pachters van het barreel-regt verschuldigd of waarvan zij houders zouden zijn, ingevolge art. 13, zullen onmiddellijk gedaan worden door de ontvangers-particulier van de respectieve arrondissemten enz. houdende herziening der bestaande verordeningen bij de ontvangst van het barreel-regt in de zuidelijke provincien.

Art. 15. Alle geschillen, overtredingen of andere daden, betreffende de ontvangst of den dienst der pachters van het barreel-regt, zullen geïnstrueerd worden op hun verslag, of geconstateerd door de ambtenaren over de politie der publieke wegen; en alle procesfen-verbaal en stukken, of alle de klagten daaruit voortspruitende, zullen dadelijk overgelegd worden aan den ingenieur-en-chef van dezen dienst, die dezelve zal onderwerpen, met zijn advies, aan den onder-intendant van het arrondissement, of aan eenen magistraatspersoon, gemagtigd door den Gouverneur der provincie, om daarover regt te doen volgens de billijkheid, en ingevolge deze tegenwoordige verordeningen; behoudens eindelijk beroep der partijen aan den raad van intendentie, die binnen de acht dagen van het beroep de uitspraak zal doen, en zonder prejudicie van het renvooi, indien er reden toe is, naar de regtbanken, welke bevoegd zijn tot beteugeling dezer misdaden. (Alg. Nederl. cour. no. 245.)

Art. 16. Alle weigering of bedrag in de betaling of in de in bewaring stelling van het regt, of in de aanwijzing van eene woonplaats, bij art. 3, vereischt; zullen gestraft worden met eene boete van eene somme, overeenkomstig met vijftig maal het te vorderen regt; bovendien zullen alle de verwoestingen, beleedigingen of gewelddadigheden, gepleegd aan een bureau van ontvangst, gestraft worden met eene boete van 30 tot 300 guldens (60 franken 90 cents tot 300 franken), ingevolge art. 15, behalve de vergoeding van schaden en intresfen en de toepassing van de straffen, bij de wet bepaald.

Art. 17. De pachters van het barreel-regt zullen insgelijks strafbaar zijn met eene boete van 30 tot 300 guldens, voor alle onbehoorlijk beletfel, onwettige ontvangst of gewelddadigheden, en voor alle overtredingen van de verordeningen van dit tegenwoordig besluit, en van de lasten en voorwaarden van hunne pacht, behalve de pachtbrake met zoodanige schadevergoeding, als naar regten.

Art. 18. Alle vonnissen en beslissingen, ingevolge art. J. B. van 1816. 2de Stuk. Z

Besluit
van 13
Februarij,
houdende
berzienting
der be-
staande
verorde-
ningen bij
de ont-
vangst van
het bar-
reel-regt
in de zui-
delijke
provin-
ciën.
(Alg. Ne-
derl.cour.
no. 245.)

15. ontstaan, zullen dadelijk aan de belanghebbende partijen of aan hunne woonplaats bekend gemaakt worden, als ook aan den chef over den dienst van de routen, die binnen de drie dagen hun beroep zullen kunnen uitoeffenen, ingevolge art. 15; daar zal ook nota van gehonden worden op het bureau van den barreel dien het aangaat, en daar zal een afschrift van gezonden worden aan den ontvanger-particulier van het arrondissement, belast met de inzameling van de betalingen, die er uit moeten voortspruiten, even als voor de ontvangst der directe contributiën, onmiddellijk na den tijd voor het beroep bepaald. De maires en adjuncten van de naburige gemeenten, de maréchaussée en alle andere officieren en agenten van politie, die daartoe zouden verzocht worden, zullen de hand houden aan de uitvoering dezer vonnissen.

Art. 19 De verpachting der barreelen zal geschieden in guldens, die zullen berekend worden tegen 2 franken 3 cents; en het tarief van de regten, vastgesteld bij het tegenwoordig besluit, is bepaald als volgt, hieronder begrepen alle subventie hoegenaamd.

Daar zal bij de passagie van elk bureau betaald worden voor een te berijden afstand;

Te weten:

Fr. Ct.

Voor ieder paar wielen, van welk rijtuig het ook zij	0	05
Voor ieder paard of muilezel, ingespannen of niet, tot het getal van 4 koppen voor het gespan	0	10
Voor eenen vijfden kop	0	15
Voor eenen zesden	0	20
Voor eenen zevenden	0	20
Voor eenen achtsten	0	40
Voor eenen os of ezel, ingespannen	0	05

Het rijden met meer dan acht ingespannen paarden of muilezels is verboden, nitgenomen tot de vervoering van onverdeelbare zaken en in onvoorziene voorvallen, als ook om plaatselijke beletselen, voorzien bij de conditiën van aanbesteding.

De osen, koeijen en ezels, ingespannen met meer dan 4 paarden, zullen getaxeerd worden gelijk de paarden.

Drie wielen aan een rijtuig zullen getaxeerd worden als vier.

Art. 20. enz.

Art. 21. De kosten der aanbesteding (uitgenomen die van zegel en registratie, welke zijn ten laste van de pachters) zullen betaald worden door de ontvangers-particulier, op den staat, geviseerd door den Gouverneur der

provincie en geordonnanceerd door Onzen Minister van den waterstaat, nadat zij daartoe door Onzen Minister van financiën gemagtigd zullen zijn.

Art. 22. Het vijfde gedeelte der boeten wegens overtredingen, toegewezen aan den pachter van het barreel-regt bij art. 12, zal op dezelve wijze betaald worden, nadat de gemelde boeten verklaard zullen zijn aan de schatkist toe te komen.

Art. 23. De teruggave der sommen tot onderpand gegeven, zal kunnen gedaan worden door de ontvangers-particulier aan de genen die ze gegeven hebben, op de autorisatie van Onzen Minister van financiën, welke zal kunnen plaats hebben op de toezending van eenen staat der uittekeeren sommen, ingevolge hergeen voorgescreven is bij art. 24, voor de betalingen, te doen uit het fonds van de barreelen en boeten. In dit geval zullen de gene, die zulks aangaat, gehouden zijn kwitantie te geven voor de uitgekeerde somme, aan den voet van gemelde autorisatie, zullende deze strekken ter ontlasting van den comptabelen.

Art. 24. De uitkeeringen of schadeloosstellingen, toegestaan aan de pachters van het barreel-regt, voor slijting ter zake van dooi, zullen gemandateerd worden door Onzen Minister van den waterstaat, op de kasse van de ontvangers-particulier van het arrondisfement, die het beloop van dezelve niet zullen mogen betalen dan op autorisatie van Onzen Minister van financiën.

Uit aanmerking van het misbruik van den, aan sommige politieke en militaire ambtenaaren verleenden, vrijdom van de betaling van tolgeden op de wegen in de noordelijke provinciën, en dat omtrent de verplichting tot betaling van tolgeden hetzelfde beginsel in de noordelijke, als, ingevolge het bovenstaand besluit van 13 Februarij, in de zuidelijke provinciën was aangenomen, behoorde te worden in werking gebragt, besloot Z. M. op den 16den Maart het navolgende:

Art. 1. Alle tot heden toe bestaan hebbende verordeningen omtrent den vrijdom van betaling aan de tollën op de wegen in de noordelijke provinciën des Rijks, ten behoeve van politieke en militaire ambtenaren, worden bij deze finaal ingetrokken en vernietigd.

Besluit van 13 Februarij, houdende herziening der bestaande verordeningen bij de ontvangst van het barreel-regt in de zuidelijke provinciën. (Alg. Ned. derl. cour. no. 245.)

Voorzieningen in het misbruik van tolvrijheid in de noordelijke provinciën en invoering van het zelfde principe als in de zuidelijke. (Staatsc. no. 88.)

Voorzieningen in het gebruik van tolvrjheid in de noordelijke provinciën en invoering van het zelfde principe als in de zuidelijke. (Staatsc. no. 88.)

Art. 2. Voortaan zullen alleen van het betalen van de tolten op de voormelde wegen vrij zijn :

De paarden en equipagiën, onmiddellijk gebruikt wordende tot onzen dienst, en tot die van HH. KK. HH. de Prinsfen en Prinsesfen van ons huis, of der personen, derzelver gevolg of het onze uitmakende.

De rijtuigen en paarden ten dienste van de brievenpost.

De paarden en voertuigen voor den dienst van den weg, denzelven passerende, en die welke strekken tot transport van de gedelegeerden, belast met de directie en het toezigt der wegen, mits voorzien zijnde van eene door Onzen Minister van den waterstaat en der publieke werken onderteekende order.

De postpaarden zonder fragt terug komende, zullende van de voorspannen en postrijtuigen, bij het voor de eerste keer passeren der barrières, te gelijk voor het retour der paarden en ledige rijtuigen, moeten worden betaald.

De militaire paarden, rijtuigen en equipagiën van het Rijk, in eigendom of tot een der korpsen van de armée behoorende, en waarvan de wagens enz. zijn voorzien met een nader door het departement van oorlog te bepalen kennelijk teeken.

De paarden, bereden wordende door geëfodeerde militairen in dienst en in uniform, of door hun onmiddellijk gevolg.

Art. 3. Postillons, voerlieden of particulieren, welke weigerachtig of nalatig zijn den tol te betalen, zullen verbeuren eene boete ten bedrage van *vijftigmaal* het verschuldigde; de helft ten behoeve van den tolgaarder, en de wederhelft ten voordeele van de kas des wegs.

Zullende, in gevalle van gepleegde beschadiging, belediging, geweld of feitelijkheid, de dader of daders strafbaar zijn, volgens de bestaande wetten, en te dien einde daarvan dadelijk proces-verbaal voor het naast gelegen gemeentebestuur of den vrederechter worden opge maakt.

Art. 4. Door al de voormelde generale bepalingen wordt echter geenszins gederogeed aan de speciale bepalingen, zoo ten faveure van den landbouw, als anderszins gemaakt, en welke zijn vervat en omschreven in de tarieven der tolgelden, respectievelijk door Ons voor elken bijzonderen weg gearresteerd, als welke blijven in volle kracht en vigueur.

Nog vond Z. M. goed bij besluit van den 6

Mei te bepalen: „wanneer de rijtuigen, welke tot het vervoer van de brievenmalen worden gebruikt, meer dan een pasfagier behelzen, zullen de aannemers verstoken zijn van den vrijdom van tol, aan derzelver rijtuigen en paarden toegestaan bij art. 6 van het besluit van 13 Februarij;” hier boven vermeld.

Nadere bepaling.
(Algem.
Ned.cour.
no. 374.)

Bij besluit van den 25sten Julij bepaalde Z. M., op rapport van den Minister van den wa-
terstaat, de verdeeling en benaming der groote wegen van het Rijk, zonder daardoor de minste verandering toe te brengen aan de administratie of beheering der onderscheidene gedeelten, welke de gemelde groote wegen uitmaken, noch aan de daartoe betrekkelijke questiën van eigendom; — zullende aan Z. M. de noodige voordragten moeten worden gedaan, omtrent de verdere administratie der wegen, bijzonderlijk in de zuidelijke provinciën, welke niet begrepen waren in het tableau, bij dit besluit vastgesteld.

De ver-
deeling en
benaming
der groote
wegen van
het Rijk.
(Staatsc.
no. 244.)

TABLEAU der groote communicatie van het Rijk.

Series van nummers	Benamingen der Wegen.	Embranchementen en communicatiën van elken weg.
	Iste SERIES van het NOORDEN naar het ZUIDEN.	
I.	Weg van Leer naar Duinkerken, (Maritime weg).	
	Over Groningen, Leeuwarden, Franeker, Harlingen, de Helder, Alkmaar, Haarlem, 's Gravenhage, Delft, Maasfluis, Brielle, Hellevoetsluis, Zierikzee, Veere, Mid- delburg, Vlissingen, Breskens, Sluis in Vlaanderen, Brugge, Ghistel, Nieuwpoort en Veurne.	Van Leeuwaar- den naar Dok- kum en naar Meppel. Van Breskens naar Maldeghem. Van Brugge naar Blankenberghe, en naar Warcoing

Series van nummers.	Benamingen der Wegen.	Embranchementen en communicatiën van elken weg.
3.	<i>Weg van Zierikzee naar Rocroy.</i> Over ter Goes, ter Neuze, Axel, Hulst, St. Nicolaas, Dendermonde, Brusfel, Genappe, Charleroy, Philippeville, Marienburg en Chouvin.	Van Dendermonde over Aalst, Ninove, Gerardsberg, Lesfines en Ath naar Bergen. Van Brusfel naar Vleurgat. Van Mont-St.-Jean over Nivelles naar Binch.
5.	<i>Weg van 's Gravenhage naar Givet.</i> Over Delft, Rotterdam, Willemstad, Steenbergen, Bergen-op-den-Zoom, Antwerpen, Mechelen, Leuven, Namen en Boivignes.	Van Quatre-bras naar Nivelles en naar Namen. Naar Chatelet. Van Rotterdam over Alblasferdam naar Gorinchem. Van Steenbergen naar Tholen.
7.	<i>Weg van Rotterdam naar Malmedy.</i> Over Dordrecht, Breda, Turnhout, Diest, St. Truyen en Luik.	Van Bouvignes naar Ciney en naar Charlemont. Van Diest over Thienen, Gelnaaken, Gemblours, Fleurus naar Charleroy.
9.	<i>Weg van Delfzijl naar Maubeuge.</i> Over Groningen, Heerenveen, de Lemmer, Enkhuizen, Hoorn, Edam, Amsterdam, Utrecht, Gorinchem, Breda, Antwerpen, Mechelen, Brusfel, Hal, Soignies en Bergen.	Van Hoorn naar Alkmaar. Van Brusfel over Hal, Enghien, Ath en Doornik, naar Rijsfel.

Series van nummers.	Benamingen der Wegen.	Embranchementen en communicatiën van elken weg.
11.	<i>Weg van Utrecht naar Dienenhaven.</i>	Van Stavelot naar Malmédy, Van Luxemburg naar Trier en naar Longwy.
13.	<i>Weg van de Wadden naar Sedan.</i>	Van Visé naar Herve. Van Luik over Ciney en Philippeville naar Beaumont.
2de SERIES van het WESTEN naar het OOSTEN.		
1.	<i>Weg van Kampen naar Osnabrug.</i>	
	Over Zwolle, Almelo en Oldenzaal.	Van Almelo over Enschede en Munster.
4.	<i>Weg van Haarlem naar Emmerick.</i>	
	Over Amsterdam, Naarden, Amersfoort, Arnhem en Zevenaar.	
6.	<i>Weg van Leiden naar Munster.</i>	
	Over Utrecht, Wageningen, Arnhem, Doesburg en Bredevoorde.	Van Wageningen over Nijmegen naar Cleef.
8.	<i>Weg van Brielle naar Lingen.</i>	
	Over Maasfluis, Rotterdam, Gouda, Utrecht, Amersfoort, Deventer, Delden en Oldenzaal.	

Series van nummers	Benamingen der Wegen.	Embranchemen- ten en communi- catien van elken weg.
9.	<i>Weg van Middelburg naar Cleef.</i>	
	Over ter Goes, Tholen, Bergen- op-den-Zoom, Breda, 's Hertogen- bosch en Grave.	Van Grave naar Nymegen.
12.	<i>Weg van Ostende naar Trier.</i>	
	Over Brugge, Gend, Aalst, Brussel, Wavre, Gemblours, Na- men, Marche, Bastogne en Dic- kirch.	Van Ostende over Ghistel en Thielt naar Deynse. Van Gend over Oudenaarde en Leuze naar Con- dé. Van Gend over Gerardsberg en Soignies naar Charleroy. Van Brussel naar Terveuren. Van Bastogne over Arlon naar Longwy.
14.	<i>Weg van Veurne naar Saarlouis. (Grensweg).</i>	
	Over Ieperen, Warneton, Mee- nen, Warcoing, Doornik, Bergen, Beaumont, Chimay, Couvin, Ma- rienburg, Neuf-chateau, Arlon, Luxemburg en Remich.	Van Doornik naar Condé.
16.	<i>Weg van Duinkerken naar Keulen.</i>	
	Over Roesbrugge, Ieperen, Mee- nen, Kormijk, Oudenaarden, Ni- noye, Brussel, Leuven, Thienen, St. Truyen, Maastricht, Valken- burg en Rolduc.	Van Leuven over Diest, Peer en Roermonde naar Dusseldorp. Van St. Truyen over Hasfelt, Stok- hem en Sittard naar Gulik. Van Maastricht naar Aken.

Series van nummers.	Benamingen der Wegen.	Embranchementen en communicatiën van elken weg.
18.	<i>Weg van Rijsel naar Wezel.</i>	
	Over Kortrijk, Delfse, Gend, Lokeren, St. Nicolaas, Antwerpen, Turnhout, Valkenswaard en Venlo.	Van Lokeren naar Dendermonde.
120.	<i>Weg van Valenciennes naar Aken.</i>	
	Over Quievrain, Bergen, Binch, Charleroy, Namen, Huy, Luik en Herve.	Van Herve over Vervier naar Theux. Van Henri-Chapelle naar Eupen.

Op den 28sten November had de stad Medemblik het genoegen de uitwerking te ondervinden van de dispositie van den Minister van den waterstaat en der publicke werken, met betrekking tot het uitdiepen van den mond en een gedeelte van de Oosterhaven, daar binnen het korte tijdbestek van naauwelijks vier en twintig uren meer dan twintig rijk geladen koopvaardijsehopen van onderscheiden soort en grootte, waaronder twee fregatten, ieder van over de drie honderd lasten, zonder de minste medehulp van anderen, binnen kwamen en eene veilige schuilplaats vonden voor het even spoedig opgekomen als weder afgenomen ijs, terwijl eenige dagen te voren Zr. Ms. fregat van oorlog, de Wilhelmina, mede aldaar was ingelooopen.

Nut van het uitdiepen van haven van Medemblik.

De staatzorg voor de gezondheid van menschen en vee was in dit jaar van de hoogste aangelegenheid.

Bevorder-
ing der
inënting
met de
koepok-
stof.

Op den 8sten April nam de Gouverneur van de provincie Antwerpen een besluit, strekkende om de besmetting der kinderziekte tegen te gaan, die zich in de onderscheidene gemeenten dier provincie had geopenbaard, met aanbeveling aan de geestelijken, om hunne onderhoorigen tot de koepok-inënting aan te sporen. — In de maand October namen de Burgemeesteren van Utrecht de vereischte maatregelen van voorzorg tegen de verbreiding dier kwaal, die zich ook aldaar had geopenbaard. — En bij besluiten van Z. M. van den 9den en 26sten December werd de gouden medaille, ter waarde van veertien dukaten, toegewezen aan een en twintig Geneesheeren en Heelmeesters, in de provinciën Gelderland, Noordholland, Zuidholland, Vriesland, Overijsel, Groningen, Drenthe en Noordbrabant, van welken het gebleken was, dat ieder derzelven in een jaar het grootste getal boven honderd personen, zonder eenige belooning, met de koepokstof hadden ingeënt; welke medailles aan ieder van hen door de plaatselijke regeëring op de meest vereerende wijze werden uitgereikt (1); terwijl de Heeren Gouverneurs der provinciën Gelderland en Groningen bijzonder waren belast, om Zr. Ms. bij

(1) In Gelderland *J. F. L. Schneider* Chir. te Hengelo, *J. J. Giesen* Chir. te Drumpt, *A. Zweers* Chir. te Bist. In Noordholland *A. Swaan* Chir. te Bovenarspel, *C. v. d. Voort* Chir. te Haarlem. In Zuidholland *J. C. van Gennep* Med. Doct. te Gorinchem, *W. F. Buchner* Med. Doct. te Gouda, *A. J. van der Boon Mesch* Med. Doct. te Delft, *W. E. Burchhart* Med. Doct. te Langeraar. In Vriesland *A. Smits* Chir. te Bergum, *D. Hartis van der Meer* Chir. te Dragten, *U. A. Noordenbos* Chir. te Oudkerk. In Overijsel *G. A. Ramaer* Med. Doct. te Zwolle, *T. Rummel* Chir. te Oostmarsum, *J. de Koning*, Med. Doct. te Vollenhoven. In Groningen *J. F. A. Hintzen* Chir. te Eenrum. In Drenthe *J. Berkhuis* Chir. te Zeilen, *B. W. van der Zande* Med. Doct. te Meppel. In Noordbrabant *J. V. de la Geneste* Med. Doct. te Tilburg, *F. Herms* Med. Doct. te Breda, *L. A. Bokstaart* Med. Doct. te Lith.

zondere tevredenheid te kennen te geven aan den Heer *N. van Lookeren*, Med. Doct. en President van de provinciale commissie van geneeskundig toezicht van Gelderland, en aan den Heer *J. O. van Tellegen* Med. Doct. te Groningen, over den belangeloozen ijver, waarmede zij tot de bevordering der vaccine hadden medegewerkt.

Bij besluit van Z. M. van den 30sten October werden tot Leden van de Provinciale Commissie van geneeskundig toezicht in de provincie Noordbrabant benoemd de Heeren *L. A. Boklaart* Med. Doct. te Groot-Lith, *A. G. van der Loo* Med. et Chirurg. Doct. te 's Hertogenbosch en *J. Heller* Med. Doct. en Vroedmeester in de Willemstad; — en bij besluit van 9 December werd in de Provinciale Commissie in Vriesland benoemd de Heer *J. G. S. van Breda* Med. Doct. en Professor te Franeker.

Benoe-
mingen
bij het
genees-
kundig
toezicht.

De Minister van Binnenlandsche zaken in aanmerking genomen hebbende de nuttige en heilzame strekking, welke ten dienste der noodlijdenden tijdens de overstromingen en watersnood van den jare 1809, heeft gehad zekere door het Gouvernement als toen publiek gemaakte raadgeving, onder de benaming van: *Algemeene regelen tot de bewaring der gezondheid en voorkoming van ziekten onder de bewoners der geïnundeerde landen, als mede onder derzelver vee*, vermeende, in de maand September, dezelve raadgeving ten gelijken einde andermaal bekend te moeten maken. Zij was van dezen inhoud:

Algemeene regelen
ter bewa-
ring van
de ge-
zondheid
van men-
schen en
vee na
inunda-
tieten.

§. I. Ten aanzien der huizen en woningen in de voornoemde landen, heeft men het volgende in acht te nemen:

1°. Zoodra het water de huizen en woningen verlaten heeft, moeten derzelver muren en vloeren met zuiver water afgewaschen worden, ten einde de kleverige vochtige stof aftevegen, die in dit geval op de gemelde plaatsen wordt aangetroffen, en uit zich zelve zelden geheel droog wordt, welke wasching men moer herhalen, bijaldien de gemelde vochtige stoffe zich bij tijd en wijle wederom op nieuw mogt vertoonen.

Algemeene regelen in het open veld moeten wezen, zonder eenig ontbijt genomen te hebben, hunne woningen verlaten.

6°. Dat men, eindelijk, zorg drage, om, bij de eerste beginselen van eenige ongesteldheid, zonder zich met zoogenoemde huismiddelen te behelpen, of met raadgevingen van onbevoegden den tijd nutteloos te verspillen, dadelijk eenen deskundigen raad te plegen, en diens voorschriften getrouwelijk op te volgen, en ook bedacht is, om, bij eene ziekte van eenen eenigzins ernstigen aard, de zieken van de gezonden af te zonderen, en, zoo veel mogelijk, voor versche lucht en de noodige reinheid in de ziekenkamer te zorgen.

§. III. Ten aanzien van de stallen en het vee zelve, moeten de volgende voorzorgen plaats hebben:

Dat bij de stallen en schuren, die geïnundeerd geweest zijn, hetzelfde in acht worde genomen, hetgeen in de eerste §. in art. 1, 2, 4 en 5 omtrent de huizen voorgesteld is.

Dat die stallen en schuren vervolgens wel uitgedroogd, allerzindelijkst gehouden en alle ophooping van mest in dezelve vermeden worden.

Dat de beesten goed voeder hebben; dat niet alleen het stalvoeder niet muff of bedorven moet wezen, maar dat men wel oplette, hoedapig de weiden gesteld zijn, op welke de beesten grazen.

Dat de beesten goed drinkwater hebben.

Dat men de beesten niet te vroeg in het land jage, en bij vochtig weder dezelve 's nachts op stal brenge. — Eindelijk.

Dat de werkbeesten over het geheel eenigzins gespaard, en minder aanhoudend tot werken aangezet worden.

Vereering
van den
Hoog-
leeraar *S.
J. Brug-
mans.*

De Hoogleeraar *S. J. Brugmans*, Inspecteur-Generaal voor den dienst der gezondheid van de armeën te lande en te water, Ridder der koninklijke orde van den Nederlandschen Leeuw en van den Rooden Adelaar van Pruissen, zag zich door *Z. M.* den Keizer van Rusland met het kruis der orde van St. Anna vereerd, waarbij de stad Brusfel dankbaar herdacht, dat zij het aan de waakzame zorgen, aan de grondige kennis en aan de heldhaftige opoffering van dezen man, onder Gods zegen, verplicht was, dat zij in den voorleden jare aan de rampen eener pest-ziekte was

ontsnapt, toen, na den veldslag van Waterloo, 30,000 gekwetsten niet alleen de hospitalen en kerken, maar ook de bijzondere huizen, vervulden.

Z. M. in overweging genomen hebbende, dat de ondervinding in verschillende provinciën van het Rijk de groote nuttigheid heeft doen zien van een fonds, bestemd tot aanmoediging van den Landbouw en bijzonder tot voorkoming en stuiting van de runderpest, en bijeen gebracht door middel eener belasting op runderen, paarden en schapen, en willende, door het algemeen maken van deze inrigting, een bewijs geven van Hoogsteszelfs vaderlijke bezorgdheid voor de belangen der onderdanen, bepaalde, den Raad van State gehoord en met algemeen overleg der Staten-Generaal (1), op den 6den Januarij de volgende wet.

Wet over de heffing van eene belasting op runderen, paarden en schapen, en over het gebruik dier gelden. (Staatsblad no. 2.)

Art. 1. Door alle houders van runderen, paarden en schapen, binnen het Koninkrijk der Nederlanden en het Groot-Hertogdom Luxemburg, zal, gedurende de jaren 1816, 1817, 1818, 1819 en 1820, telken jare, ten kantore der ontvangers van de directe belastingen der gemeenten onder welke zij behooren, worden opgebracht, voor elk runderbeest boven de twee jaren oud, en voor ieder paard, boven de drie jaren oud, gelijk mede voor elk achttal schapen, twee stuivers, en voor elk rund, beneden de twee, en elk paard, beneden de drie jaren oud, een stuiver; alles gerekend ten tijde der beschrijving.

Art. 2. Kalveren, geene drie maanden oud en veulens nog geen jaar, gelijk ook lammeren tot twee maanden oud, zijn van deze belasting uitgezonderd.

Art. 3. De beschrijving voor deze belasting zal geschieden te gelijk en op dezelfde wijze als de beschrijving voor de directe belastingen.

Art. 4. De belasting zal moeten betaald zijn vóór het einde van de maand September van ieder jaar.

Art. 5. Ter goedmaking van de kosten van beschrijving, perceptie-loonen en kosten voor het onderhoud der kohieren en staten, zal boven deze belasting worden gegeven een penning van iederen stuiver, waarmede elks aanslag op het kohier zal worden verhoogd.

Art. 6. Omtrent hen, die nalatig zijn de belasting op

(1) Zie Jaarb. 1815. St. II. bl. 171.

Algemeene regelen ter bewa-
ring van de ge-
zondheid van men-
schen en vee na
inunda-
tijen.

2°. De muren, op die wijze, van deze stof wel ge-
zuiverd zijnde, zal men dezelve, indien ze van steen
zijn, met versche kalk bestrijken, en dit vooral bij droog
weer werkstellig maken.

3°. In de kamers der huizen zal men, welke luchtge-
steldheid er ook plaats heeft, (uitgenomen bij eene bui-
tengewone groote hitte), van tijd tot tijd een aan de ge-
steldheid der lucht geëvenredigd vuur aanleggen en matig
onderhouden, waarbij men wel zal doen, om de kamers
gestookt zijnde, van tijd tot tijd, de ramen eenigen tijd
open te zetten.

4°. Vervolgens moeten alle hinderpalen uit den weg
geruimd worden, die het invallen der zonnestralen zou-
den kunnen beletten, terwijl men integendeel alle gelegen-
heid moet zoeken dat de huizen enz. inwendig, zoo veel
mogelijk, door de zón kunnen beschenen worden.

5°. Men bevljstige zich wijders om alle de kamers, en
bijzonder de slaappleatsen, gedurende den dag, bij aan-
houdenheid van versche lucht te voorzien, en make des
noods togtgaten in de muren, ten einde de lucht er
eene vrije doortreking hebbe.

6°. De vloeren, en vooral die van steen, moeten des
nachts met het een of ander matwerk of ander daartoe ge-
schikt kleed of dekfel, belegd worden, welk ieder mor-
gen opgenomen, en, zoo mogelijk, in de brandende zón
gedroogd wordt.

7°. De slaapkamers houde men inzonderheid droog, en
vermijde, zoo veel mogelijk, de bedsteden of andere le-
gersteden dicht aan de muren te plaatsen, of ten minste
in vaste bedsteden dicht aan den muur te liggen, zonder
door het een of ander daartoe geschikt ligchaam, eene
scheiding tuschen de wanden en het bed te maken, of
de muren met hout te beschieten; desgelijks moet men
zich ten sterksten onthouden, om het beddegoed op de
bloote vloer te leggen, veel meer om aldaar zijne slaap-
plaats te verkiezen.

8°. Even zoo moet men vermijden, om eenige etens-
waren op de meest vochtige plaatsen te bewaren, en
vooral om versch gebakken of nog warm brood op zoo-
danige plaatsen te leggen.

9°. Het is eindelijk van geen minder belang, de meest
mogelijke zindelijkheid in de woningen, schuren, hut-
ten, enz. in acht te nemen; hetwelk zich zelfs moet
uitstrekken tot het uitwendige der plaatsen, ja tot de pu-
blieke straten toe, zoodat er geene ophooping of verga-
dering van eenige vuilnis, rottende stoffen, of andere on-

reinigheden moet toegelaten worden, welke integendeel ten spoedigsten uit den weg moeten geruimd worden; terwijl ook de krenge en andere verrotte lichamen, die in het water of bij deszelfs sloop gevonden worden, ten spoedigsten 3 à 4 voet diep in de aarde moeten begraven worden.

De voorz. maatregelen, bepaaldelijk van art. 3—9, zijn ook toepasfelijk op de in dit geval nieuw opgebouwde huizen, omtrent welke het bovendien van zeer veel belang is, dat er tot dien opbouw goede materialen genomen worden, ten einde de nieuwe woningen des te spoediger droog worden.

Algemeene regelen ter bewaaring van de gezondheid van menfchen en vee na inundatiën.

§. II. Ten opzichte der meer onmiddellijke voorzorgen, omtrent de menfchen zelve, komen in aanmerking.

1°. Dat men, omtrent het voedsel, behalve de over het algemeen zoo hoogftnoodige matigheid, bijzonder lette, om eenvoudig gezond voedsel te gebruiken, en zich zorgvuldig wachte van fpijzen, waarbij eenig beginfel van bederf of rotting befpeurd wordt; alzoo voor flecht of bedorven, of van zieke beesten geflagt vleefch of fpek, voor flechte of bedorven vifch, voor ongaar of van flecht koren gebakken brood, als ook voor flecht en bedorven water, en mijde vooral het misbruik van fterke drank, of van de integendeel verflappende koffij en thee.

2°. Dat men wijders, even zoo als in de woningen enz. de lichamelijke zindelijkheid in acht neme, en dat men, ten aanzien der kleedij, der ligging, der natuurlijke ontlastingen, zich voor alle onreinheid en ftank en bederf voortbrengende omftandigheden, ten hoogften wachte.

3°. Dat alles vermeden worde, hetgeen de uitwafening kan beletten; weshalve men zich over het geheel iets warmer dan gewoon moet kleeden, en zich moet wachten; om bezweet zijnde, zich te veel te onblooren, een kouden dronk te doen, of over het geheel met ontbloote voeten te loopen: en wel bijzonder dient deze voorzorge van de werklieden en arbeiders in acht genomen te worden, voor welken, fterk bezweet zijnde en grooten dorst hebbende, water met een vierde jenever of brandewijn, als de veiligfte drank kan aangezien worden.

4°. Dat men zich, zoo weinig mogelijk, blootftelle aan de uitdamping van de moerasfige gronden; weshalve de arbeiders niet vroeg in den ochtendftond, vóór zonneopgang, in het land moeten gaan, en ook niet te laat tot in den avondftond moeten vertoeven.

5°. Dat niemand in zoodanige plaatfen, en vooral die

Wer over den hier voren gemelden tijd op te brengen, zal op gelijke wijze gehandeld worden als omtrent de nalatigen van eene belasting bij de directe belastingen is bepaald

Art. 7. De opbrengst dezer belasting zal steeds eenig-
 op Runder- lijk bestemd zijn ten behoeve van den veeteelt en den
 ren, Paar- landbouw, over de geheele uitgestrektheid van Ons Ko-
 den en ningrijk, en zal inzonderheid dienen tot het verleenen
 Schapen, van schadevergoeding voor het verlies van zoodanige
 en over beesten als waarvoor de belasting wordt opgebracht, en
 het ge- tot het vinden van verdere kosten, die, volgens reeds
 bruik dier bestaande of verder te emaneren wetten, tot sluiting van
 gelden. runderpest, of andere veeziekten, of ook ter bevoor-
 (Staatsbl. dering van veeteelt en landbouw vereischt worden, zonder
 no. 2.) dat deze gelden immer tot eenig ander, dan de hier ge-
 noemde elnden, gebruikt mogen worden.

Art. 8. De gelden uit de opbrengst dezer belasting
 voorspruitende, zullen altoos geheel onvermengd en af-
 gescheiden van alle 'slands middelen of inkomsten wor-
 den gehouden, en door Onzen Minister van Financiën
 worden gesteld ter dispositie van Onzen Minister van
 Binnenlandische Zaken, om door dezen te worden ge-
 administreerd, overeenkomstig zoodanig reglement, als Wij
 te dien aanzien en op grond der tegenwoordige wet zul-
 len vaststellen.

Art. 9. Deze penningen, voor zoo verre zij niet da-
 delijk tot nut van den veeteelt en den landbouw zullen
 worden gebruikt, zullen aan den Lande op renten wor-
 den uitgezet.

Art. 10. Desniettegenstaande zal, ingeval van runder-
 pest, wanneer tot sluiting derzelve, last tot het dooden
 van runderbeesten zal gegeven zijn, de jaarvoor te ver-
 leenen schadevergoeding, op den voet van de in art. 7
 vermelde verordening, aan de belanghebbende in kontan-
 te penningen worden uitbetaald, waartoe Onzen Minis-
 ter van Financiën bij deze speciaal geautoriseerd wordt
 om te allen tijde disponibel te houden eene somma van
 f 100,000, die, zonder eenige verdere voorloopige kwa-
 lificatie te behoeven, dienen zal, om, in geval van
 nood, aan het fonds tegen de veepest voorgeschooten te
 worden; zullende telkens het alzoo gedane voorschot aan
 des Rijks kasse worden gerestitueerd, het zij uit de nog
 niet in rentgevende effecten op den lande uitgezette op-
 brengst der belasting, het zij, wanneer dezen reeds ge-
 heel mogt zijn uitgezet, uit den verkoop van zoodanig
 gedeelte, der invoege voorschreven aan den lande op
 reute uitgezette kapitalen van het fonds, als tot kwijting

Van dat voorschot zal vereischt worden, tot welken verkoop in zoodanig geval insgelijks Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken geautoriseerd wordt.

In de nabijheid van Henegouwen heerschte in het voorjaar reeds eene verschrikkelijke veeziekte, en werden van hier op alle punten Veeartzen gezonden, om gezondheidsmaatregelen te nemen en over de slagting te waken. In de Fransche departementen du Nord en du Pas de Calais woedde die geesfel inzonderheid, die zich in de maand Junij tot op de grenzen van Westvlaanderen, aan den kant van het arrondissement Veurne, uitbreidde; weshalve ook hier door den Heer Gouverneur dier provincie alle maatregelen werden genomen, om dit kwaad af te weeren.

Voorzorg
tegen vee-
besmet-
ting.

De aanhoudende natheid van den zomer had eene zoogenaamde galligheid onder het vee veroorzaakt, waardoor, in de provinciën van Overijsfel en Gelderland inzonderheid, een groot aantal runderen was omgekomen. De Veearts van Cleef, toen te Vollenhoven, gaf een behoedmiddel tegen deze ziekte op aan de Commissie van Landbouw in Overijsfel, hetwelk niet alleen het gezonde vee behoedde, maar zelfs de zieken, mits bij de eerste kenteekenen des kwaads ingegeven, genas. Hetzelve werd door den Gouverneur dier provincie in de maand December ter algemeene kennisse gebragt en den veehouders aanbevolen. Hetzelve bestond in

Middel
tegen de
galligheid
onder het
vee.

R. Pulver. rad. Tormentillae
 — — Gentianae
 — — Galangae minoris
 — — Baccae juniperi
 Vitrioli Martis purificati

van ieder drie lood, die men tot een zeer fijn poeder vermengde, waarvan een lepel vol in een fles bier gekookt en aan het vee des avonds ingegeven werd.

De Gouverneur der provincie Gelderland, on-
 J. B. van 1816. 2de Stuk. Aa

Middel
tegen de
galligheid
onder het
vee.

derrigt dat dit middel, alhoewel van de beste uitwerking gevolgd, waar hetzelfde was gebruikt, nog geene genoegzame bekendheid had gekregen in zijne provincie, vond niet slechts goed hetzelfde al mede openlijk bekend te maken en aan te bevelen, maar daarbij tevens te voegen deze onder-richting: „ dat dit middel door eenen apotheker behoorde bereid, en vervolgens het vee, met warm bier gemengd, bij hoeveelheid van eenen tinnen lepel vol, ingegeven te worden; — dat het meer doelmatig gevonden was, het geneesmiddel niet in bier te koken, maar veel meer met warm gemaakt bier te vermengen en aldus in te geven; — dat men wel opgemerkt had, dat koebeesten, waaraan hetzelfde is toegediend; minder melk gaven, doch dat zulks, slechts eene kortstondige uitwerking zijnde, geene duurzame opdrooging na zich sleepte, en dus den eigenaar niet behoefde te onrusten; — dat, wanneer men er de werking van wilde ondervinden, hetzelfde tweemaal daags moest worden toegediend en het vee goed gevoederd worden, welk laatste te meer noodzakelijk was, daar de ziekte veeltijds door gebrek aan goed voeder werd te weeg gebragt, en dienvolgens de aangewende middelen slechts eene kortstondige verbetering te weeg konden brengen, zoo lang de oorzaak bleef voortduren (1).”

Middelen
bij eene be-
smettelijke
ziekte
onder de
varkens.

De Gouverneur van Noordholland vernomen hebbende, dat zich in eenige gemeenten van de distrikten Alkmaar en Hoorn eene besmettelijke ziekte onder de varkens openbaarde, en overwe-gende, dat niet te spoedig maatregelen tot stui-ting van dat onheil konden daargesteld worden, terwijl tevens het gebruik van vleesch en spek van zieke varkens een schadelijken invloed op de gezondheid der ingezetenen zoude kunnen heb-ben, vond in de maand Augustus goed, om pro-visionsneel, en in afwachting van nadere maatregelen, die het Gouvernement zou willen vaststel-

(1) Arnhemse cour. 1817. N°. 13. — De publica-
tie is van 28 Januarij 1817.

len, noodige bepalingen en voorzieningen daar te stellen.

De Gouverneur van de provincie Gelderland onderrigt zijnde, dat zich te Batenburg en naburige gemeenten almede ziekte onder de varkens had geopenbaard, zond den Veearts *H. Schultze* derwaarts om het noodige onderzoek te doen. Deszelfs bevinding en oordeel was, dat deze ziekte, de *brandige bruine* of *Cynanche Gangranosa* genaamd, behoorde onder de ergste en gevaarlijkste varken-ziekten; dat zij besmettelijk was en binnen drie of vier dagen de varkens deed sterfen. — Zoo wel ter genezing als ter voorkoming dezer ziekte nam gemelde Veearts de noodige maatregelen, waarvan het hoofdzakelijke hierop neder kwam. 1°. Ieder ingezetene moest, zoodra hij aan zijne varkens teekenen van ziekte bespeurde, dadelijk daarvan aan den Burgemeester kennis geven; 2°. het zieke varken moest dadelijk van de anderen worden afgezonderd; 3°. de voorgeschrevene middelen konden bij den Burgemeester gevraagd worden; 4°. zij, die hierin nalatig bleven, konden op schadevergoeding geene aanspraak maken.

Voorschrift van het middel.

Zoodra de ziekte bespeurd wordt, moet het varken onder den hals, nadat de borstels weggeschoren zijn, met spaansche vliegenzalf tweemaal daags en zoo lang ingewreven worden, dat er zich blaren openbaren. — Inwendig wordt driemaal daags elke keer een poeder met een half pint room vermengd aan een volwasfen varken gegeven. Het poeder bestaat uit Zwavel $\frac{1}{2}$ lood, gezuiverde Salpeter en Sal-Ammoniac van ieder $\frac{1}{4}$ lood, Opium één grein. Dit alles klein gestooten en gegeven. Voor een half volwasfen varken moet de helft worden gegeven. Ook kan het laatste middel, voor drie dagen, als voorbehoedmiddel worden gebruikt (1).

De Commisfaris tot den Landbouw in het 3ste

(1) Nederl. Staatsc. N°. 225.

Middelen bij eene besmettelijke ziekte onder de varkens.

distrikt van Noordholland, de Heer van Wickevoort Crommelin, deed aan het Hoornsch Genootschap ter bevordering van Genees Heel- en Verloskunde het verzoek, om naar den aard der ziekte onder de varkens, die van zulk eene kwaadaardigheid was, dat een zeer groot aantal dezer dieren stierf, en op de dorpen, waar zij zich vertoonde, de meeste hokken, die in den omtrek der besmette waren, al spoedig werden aangestast, te onderzoeken, en vervolgens de beste middelen tegen dezelve, zoo doenlijk, op te geven. Hieraan werd gereedelijk voldaan. Dezelve werd voor een *typhus* gehouden, en van de Kamfer, met de *Serpentaria* gepaard, zag men voortreffelijke werking. De overzuurde zoutzure berooking vond als voorbehoedmiddel bijzondere aanprijzing, en deed eene zoo uitmuntende werking, dat, in Berkhout alleen, waar de ziekte hevig heerschte, van meer dan zestig hokken, in welke de berooking plaats had, slechts in één zich de besmetting vertoonde, doch zoodanig, dat, dadelijk na de eerste beroeking, reeds bij één varken de plekken uitbotten ten blijke dat de besmetting reeds te ver was, om te kunnen worden tegengegaan, hetgeen bij eenen minderen graad van besmetting het geval was, waar deze, door afzondering en berooking, dadelijk vernietigd werd. De Burgemeester van Obdam, die zich met het opzigt over deze bewerking in zijne gemeente wilde belasten, had dezelfde uitkomst, die ook op Spierdijk en overal plaats had, waar de Commissie des Genootschaps, bestaande uit de Leden *Repelius*, *Delemarre* en *Swaan*, de bewerking had in het werk gesteld, zijnde het boven aangehaald geval het eenige, waarin zij geen werking had gedaan.

Tegen besmetting onder de paarden.

Van wege Burgemeesteren der stad Utrecht werd den 25sten November eene publicatie afgekondigd, inhoudende maatregelen tot stuiting of voorkoming eener besmetlijke ziekte, welke zich aldaar onder de paarden had geopenbaard.

De Gedeputeerde Staten der provincie Gronin-

gen. arresteerden op den 4den December eene publicatie, maatregelen van voorziening behelzende uit hoofde van het aldaar plaats hebbende schurft onder de schapen, en wel bepalende, dat op of na den 1sten April 1817 alle handel en verkoop van met schurft maar eenigzins besmette schapen en lammeren volstrekt werd verboden, het zij bij onderhandschen koop of ruiling van den eenen aan den anderen particulier, het zij op openlijke week- of jaarmarkten, op boeldagen of op welk eene andere wijze of door wien ook aangelegd, en zulks bij confiscatie van al de besmet bevondene schapen of lammeren, die ter dooding en tot gebruik zouden worden overgegeven aan het armbestuur ter plaatse der aanhaling, en wel van die gezindheid, tot welke de eigenaar zou behooren; en met eene boete voor denzelfen van 3 guldens het stuk.

Middel
regen het
schurft
onder de
schapen.

Op eene mistive van de Provinciale Commissie van Landbouw in Gelderland van den 28sten Augustus, berigtende het sterven van eenige runderbeesten in de gemeente Geesteren, waarschijnlijk door het gebruik van ongezond voedsel, ten gevolge der overstrooming van de weilanden, — en uit aanmerking, dat reeds bij advertentie van 6 Maart 1806 door den toenmaligen Landdrost van Gelderland onder gelijke omstandigheden, als in dit jaar bestonden, de ingezetenen waren gewaarschuwd tegen het toedienen van ongezond voedsel, en bekend gemaakt met een onkostbaar middel om hetzelfde gezond te houden; had de Gouverneur van Gelderland, bij publicatie van 2 September, goedgevonden aan Heeren Burgemeesteren, in welker gemeenten eenige landerijen waren overstroomd, te kennen te geven, dat het gebruik van raauwe aardappelen, welke in het water waren geweest, tot voeder van het vee schadelijke gevolgen hebben kon, en hetzelfde bloot stelde aan kolijk, windzucht of vervangen te worden, waarom het raadzaam was de aardappelen niet dan gekookt toe te dienen, met bijvoeging van zoo veel keukenzout, dat elk rund binnen 24 uren

Middelen
ter verbetering van
ongezond
voeder
voor het
vee.

Middelen
ter verbe-
tering van
ongezond
voeder
voor het
vee.

ten minste één lood bekvam; dat het wijders voor het behoud der gezondheid van de runder-beesten raadzaam was, dezelve eenmaal in de week, het volgende middel toe te dienen; te weten: twee handen vol spaanders van pijnboomen-hout, of, indien dit niet te bekomen mocht zijn, eene handvol gekneusde jeneverbesen, twee handen vol klein gesneden schors van willige boomen, of, bij gebrek daaraan, even zoo veel eiken-schors; — dit mengfel te koken met eene kan water, en, als het koud geworden was, de vloeibare deelen daar af te gieten, terwijl kort voor het ingeven daarin moest worden gedaan een lood potasch, en de helft daarvan aan elk rund toegediend. Overigens moest men verdacht zijn, om, zoo veel mogelijk, het aderlaten van het vee te vermijden, als dienende alleen tot verkwisting van levenskrachten, en slechts in enkele gevallen eenig nut kunnende aanbrengen.

Men voegde hierbij, dat hooi, welk nog niet gezolderd was, duchtig behoorde geschud te worden, alvorens het in de ruif werd gedaan, ten einde het stof en hetgeen reeds tot bederf mocht overgegaan zijn, er van af te zonderen, en vervolgens met wel gezouten water besprengd. Om het hooi te bewaren had men zoo vele half ponden zout als honderd ponden hooi noodig. Het zout moest op het vuur goed worden uitgedroogd en, bevorens het gebruik, fijn gemaakt, waarna het over eene laag hooi moest worden gestrooid. In dier voege had men voort te gaan, naarmate men het hooi in den berg aanvoerde, altijd voor elke honderd pond hooi een half pond zout nemende. Met het etgroen, spurrie en groenvoeder had men $\frac{3}{4}$ lb zout bij elke 100 lb te gebruiken.

Nog prees men, ten einde in het gemis van voeder te voorzien, het zaaijen van rogge op de volgende wijze als doelmatig aan. De rogge moet in het begin van September op een welgemesten en weltoegemaakten akker, vooral niet zeer dik, worden gezaaid. Behalve op de gewone wijze

met de egge, wordt het zaad daarna nog beter, door het overschieten der voren gedekt; hetgeen vooral bij winterweder nuttig is, om de plant dieper wortel te doen vatten en voor los waaijen te bewaren. Dit koorn spruit welig uit, en geeft door afmaaijing, in de maand November, in vrij aanzienlijke hoeveelheid, een zeer goed voeder. Niet te kort afgemaaid zijnde, geeft het in het volgende jaar een zeer goeden oogst, en levert, na deze behandeling, zelfs langer stroo en zwaarder airen, dan op de gewone wijze behandeld. Wil men minder op den volgenden oogst zien, dan kan men de afmaaijing herhalen, en er is bevonden, dat 120 B rogge, niet te dicht gezaaid, 15000 B dergelyk veevoeder hebbe opgeleverd.

Ingevolge de wet van 6 Januarij is in de geheele uitgestrektheid van het koninkrijk aangegeven het volgend getal hoornbeesten: boven de twee jaren 1,402,763; onder de twee jaren 556,749; te zamen 1,956,512. Een getal, hetwelk reeds aanmerkelijk minder dan in het jaar 1815 moet geweest zijn, daar alleen in de provincie Gelderland, het getal van 126,331 stuks hoornvee, hetwelk in dat jaar was opgegeven, verminderd was op 119,640 (1).

Het aantal
hoornvee
over het
geheele
Rijk.

De oorlogsbeslommeringen des voorleden jaars op sommige plaatsen in de nabijheid des krijgstooneels niet toegelaten hebbende, de velden behoorlijk van onkruid te zuiveren, had men, onder anderen, in Henegouwen onder het, in dit jaar ingezamelde, graan plantzaden van eenen vergiftigen aard gevonden, weshalve de besturen terstond de noodige waarschuwingen afvaardigden ter zuivering van het koorn.

Vergif-
tigd zaad
onder het
graan ont-
dekt.

Door de ongunstige luchtgesteldheid en het zeer natte herfstweder, was zeer veel graan geschooten en begon reeds in December te kiemen, waarvan geen goed, smakelijk en gezond brood was te bakken. De Minister van Binnenlandsche zaken stelde, in de maand December, ter verbe-

Middel
om ge-
kiemd
graan on-
schadelijk
te maken.

(1) Ministeriële opgave in de Staatsc. 1819. N°. 72.

Middel
om ge-
kiemd
graan on-
schadelijk
te maken.

tering van het brood van zulke granen, het middel voor, door den beroemden Franschen Landhuishoudkundigen *Tessier*, in het *Journal des debats* van 30 October van dit jaar, opgegeven en aangeprezen, als geschikt, om door eene natuurlijke of kunstmatige zure gisting in het meel van geschoten tarwe deszelfs kwaliteit te verbeteren.

Men kneedt daartoe het deeg, hetgeen van meel van zulke tarwe is gemaakt, met koud water en laat het rijzen; wanneer het goed gerezen is, kneedt men het op nieuw, zonder water er bij te doen, alleen neemt men een weinig meel om de handen droog en zuiver te hebben. Men moet het deeg wel kloppen, omdat het zeer vast moet zijn; vervolgens laat men het nog eens rijzen en steekt het dan in den oven. — Men kan ook brood maken, met het deeg eens te kneden, en het water, dat men bij dit kneden gebruikt, even zuur te maken met een weinig zwavelzuur (*acide sulfurique*). — Door deze middelen zal het brood niets vettrigs meer hebben, zijn zoetachtigen smaak geheel verliezen en zeer smakelijk zijn.

Middel
tegen de
slakken.

De rampen van het jaargetijde drukten niet alleen op den oogst van dit jaar, maar bedreigden ook dien van het volgende. Nimmer had men de slakken zich zoo verbazend zien vermeerderen. In October knaagden zij aan het zaad, hetwelk nauwelijks uit den grond was gesproten. Daar de eerste groei- of zaadblaadjes den kleinen wortel der plant voeden van de eerste oogenblikken van haar bestaan tot aan de ontwikkeling van het zaadpluimpje, tot dat zij het noodige voedsel voor het groeijen uit den grond kan trekken, en daar zij tevens het water en de gaz-soorten, die de plant uit de lucht behoeft, tot zich trekken, moet de plant, waaraan zij ontnomen worden, dadelijk ophouden te groeijen. Daar alzoo het behoud daarvan van het hoogste belang is, lettete men op het beste middel, om dezelve van de verwoestingen der slakken te be-

vrijden. Men bevond dit middel hieruit te bestaan, dat men, bij herhaling, op den bezaaiden grond in de lucht gebluschte kalk wierp, zijnde zoogenaamde waalsche kalk de beste geoordeeld; welk voor een ieder verkrijgbaar middel, de slakken in korten tijd vernielt, en wel verre van schadelijk te zijn voor den groei van het koorn, veelteer dient om dien te bespoedigen, vooral in koude en vochtige gronden.

Van hoogst belang was in dit jaar de mededeeling der ondervinding, dat men ter voortplanting der aardappelen niet meer behoefde, dan dat gedeelte der schillen, waarin de oogen worden gevonden, waaruit zij anders uitloopen, ter dikte van zes of zeven lijnen, bij het gereed maken van de aardappels ten gebruike, afgeschild, te bewaren, vrij van vocht en vorst tot aan den tijd der gewone poting. Eene ondervinding, door den Heer *Prunieu*, Maire van Charleroy, medegedeeld, en door den Gouverneur der provincie Luik aangeprezen (1).

Aardappelen voortgeplant van der zelve schillen.

Het behaagde Z. M., bij besluit van den 10den December, aan den landman *Jacob Cornelis Molter* te Siddeburen, onlangs uit het verslag van den Heer *J. Hora Siccama* Heer van Slochteren enz. bekend geworden, als uitvinder van eene nieuwe landbouwkundige kunstbewerking, het *roppen* genoemd, te verheffen tot Broeder der Ridderorde van den Nederlandschen Leeuw.

J. C. Molter, uitvinder van het roppen, verheerd door Z. M.

Met den 25sten October werd wegens het Ministerie van Binnenlandsche zaken publiek gemaakt een staat van de middelprijzen der onderscheidene graanspeciën en van den prijs der aardappelen op en gedurende de daarbij vermelde tijden, opgemaakt uit de, deswege bij het ministerie ingekomene, opgaven. — Deze staat werd van tijd tot tijd vervolgd en leverde belangrijke tafereelen op van het verschil der marktprijzen in de onderscheidene provinciën niet slechts, maar ook in derzelver voornaame steden. Daar het de on-

Staten van de middelprijzen der granen publiek gemaakt.

(1) Journal de Flandre, N°. 248.

Staten der gemeene duurte der levensmiddelen was, welke
 hoogste en bij de algemeene schaarste na een ongelukkig jaar-
 laagste marktprijs getijde, deze achtereenvolgende staten hoogst opmer-
 ken der kelijk maakte, vergenoegen wij ons met de laagste
 granen, in en hoogste prijzen voor de maanden October,
 Oct. Nov. November en December op te geven, welke wij
 en Dec. in de twee hoofdsteden des Rijks Amsterdam en
 Brussel, wekelijks in die maanden als middelprij-
 zen vonden opgeteekend.

Amsterdam.

Tarwe. Rogge. Garst. Boekw. Haver. Aardappelen
 per Amsterdamsche Last. de Ton.

Zeeuwsche. Vriesche.

Oct. f 546:- f 364:- f 252:- f 384:- f 154:- f 6:- f 5:-
 - 560:- - 31:- - 280:- - 420:- - 154:- - 6:10:- - 5: 5:-
 Nov. f 494:- f 328:- f 259:- . . . f 126:- f 9: 4:- f 7:15:-
 544:6:- 349: 259: . . . 142:16:- 11:8:4 - 10:8:4
 Dec. f 548:4:- f 361:- f 266:- . . . f 155:- f 10:15: f 9:15:-
 - 628:8:- - 374:- - 283:- . . . - 164:10:- - 10:15:- - 9:15:-

Brussel.

In Hectoliters.

Aardappelen.

Oct. fr. 33.12. fr. 24.28. fr. 13.24. fr. 20.92. fr. 7.62. fr. 7.05.
 - 34.50. - 24.88. - 14.80. - 22.72. - 9.16. - 7.35.
 Nov. fr. 35.08. fr. 24.72. fr. 8.80. fr. 21.40. fr. 8.52. fr. 7.10.
 - 36.00. - 26.30 - 16.34. - 22.74. - 9.30. - 7.90.
 Dec. fr 36.05. fr. 26.90. fr. 16.34. fr. 21.34. fr. 9.28. fr. 8.85.
 - 36.80. - 27.88. - 16.88. - 23.60. - 9.28. - 9.19.

EINDE VAN HET TWEEDE STUK.



R E G I S T E R

O P H E T

J A A R B O E K

V A N 1816.

T W E E D E S T U K.

A.

Aardappelen, voortgeplant van derzelver schillen. bl. 377.

Additionele centimes voor de steden, waar kamers van koophandel bestaan. 264.

Adjudanten bij de Generaals. Bepaling nopens de wijze van derzelver benoeming en avancement. 298.

Amortisatie kas. Wet ter toewijzing van fondsen aan dezelve. 55—58. — Reglement omtrent de jaarlijkse amortisatie. 58—63.

Ambtenaars der konvoijen en licenten, en die der indirecte belastingen. Hoe zij elkanderen in de uitoefening hunner functiën zullen behulpzaam zijn. 246—249.

Ancienniteit der militaire officieren geregeld. 281.

Antwerpen. Voortreffelijke inrigting van het gevangenhuis aldaar tot een verbeterhuis. 345, 346. — Trefsend voorbeeld van kinderliefde bij het ontslag van een gevangenen. 346.

Artillerie- en Genie-school te Delft. 281—285.

Azijsen. Belasting op dit middel. 76.

B.

Barreel-regt. Herziening der bestaande verordeningen bij de ontvangst van hetzelfde in de zuidelijke provinciën. 350—355. — Voorzieningen in het misbruik der tolvrijheid. 355, 356.

Batavia. 's Lands eskader komt aldaar. — Overneming van de bezittingen van Java en de Moluksche eilanden uit de handen van het Britsch Gouvernement. — Viering van 's Konings geboortedag 307—315.

Begraven van Protestantische militairen in garnizoenen, waar geen Hervormde gemeente bestaat. 293.

Belasting op het middel van het zout. 73; de zeep. 74; den wijn. 74; het buitenlandsch gedistilleerd. 75; het Binnenlandsch gedistilleerd. 75; de bieren. 76; de azijnen. 76; den turf. 77; de steenkolen. 77, 78; het binnenlandsch lastgeld. 78—80; de waag. 80; de ronde maat. 80; op den invoer, doorvoer en uitvoer van impost subjecte speciën. 81.

Belastingen. De aanvang van het nieuwe stelsel bepaald. 249. — Staat der repartitiën van de grondbelastingen, van de personele en mobiele belastingen, mitsgaders van het regt van deuren en vensters tuschen de verschillende provinciën van het Rijk voor den jare 1816. 4. — Kwijtschelding van het verschuldigd resterend gedeelte der directe gewone en buitengewone belastingen over 1815 aan de Fransche kantons, die met het koninkrijk der Nederlanden vereenigd zijn geworden. 71. — Maatregelen ter invordering van sommigen der indirecte belastingen in de noordelijke provinciën over Julij, Augustus en September 1816. 72.

Belastingen (Indirecte). Besluit, bepalende derzelver ontvangst, in afwachting van het nieuwe systema. 70. — Algemeene wet op derzelver invordering. 131—177.

Belastingen (Plaatselijke). Bepalingen daaromtrent. 241—244. — In hoe verre militaire officieren aan dezelve gehouden zijn. 300. — De bouwstoffen voor nieuwe vestingwerken en gebouwen voor den dienst der fortificatiën niet onderhevig aan dezelve. 297.

Besluit, volgens hetwelk het kanton Bouillon onder de regtbank van eersten aanleg in het arrondissement St. Hubert behoort. 322. — Houdende bepaling der arrondissemerten en kantons, tot welke de distrikten, onlangs in het Rijk ingelijfd, justitiëel zullen behooren. 323. — Houdende, dat het kanton Viel-Salm onder de regtbank van eersten aanleg te Neufchateau, en de gemeente van Velden en Aerssen, onder het vrederegert van Venlo behooren. 324. — Waarbij wordt ingetrokken het besluit van 22 September 1814, betreffende het te regt staan van administratieve beambten.

325. — Over de toevoeging eener derde kamer aan de regtbank van eersten aanleg te Luik. 325. — Over de bepalingen, die in acht te nemen zijn, bij het ter executie leggen van vonnissen of akten in Frankrijk uitgesproken of verleden, voor dat de verschillende Nederlandsche provinciën opgehouden hadden een deel van hetzelfde uit te maken. 326. — Omtrent de behandeling der aanzoeken tot ontslag of conversie van fideicommissaire verbanden. 327—330.

Beneficie van inventaris. Formaliteiten bij den verkoop in acht te nemen van vaste goederen, behoorende tot boedels onder hetzelfde aangenomen. 330—334.

Benoeemingen bij de indirecte belastingen 270. — Bij de konvoijen en licenten. 270. — Bij het departement van oorlog. 302.

Bieren Belasting op dit middel. 76.

Borgtogten van ontvangers der steden en gemeenten. 264—268.

Bouwstoffen voor nieuwe vestingwerken en gebouwen voor den dienst der fortificatiën, niet onderhevig aan stedelijke belastingen. 297.

Brugmans (S. J.) vereering van denzelven. 366.

C.

Charleroy. De eerste steen aan de vestingwerken gelegd. 276—279.

Collaert (De Luitenant-Generaal de). Lijkplegtigheid bij deszelfs uitvaart. 303.

Commissie tot liquidatie der vorderingen in de zuidelijke provinciën. 71.

Communicatie (Groote) van het Rijk. 357—361.

Curacao overgenomen, en installatie van den Gouverneur-Generaal Kikkert. 304.

D.

Daandels als Gouverneur-Generaal op de kust van Guinea aangekomen. 307.

Dieven en Struikroovers. Algemeene jagt op dezelve in West-Vlaanderen nabij Dixmuiden. 344.

Directeurs van artillerie en fortificatiën. Bureaukosten aan dezelve toegestaan. 300.

Domeinen. Besluit, houdende bepalingen omtrent de bevestiging der provisionele koop contracten van domeinen, geopenbaard ten gevolge der decreten van 6 Febr. 1810 en 3 Jan. 1812. 68—70.

Doorvoer (Invoer, uitvoer en) van impost-subjecte speciën. 81—130.

Doorvoer. Bepaling der goederen van het regt daarvan uitgesloten. 249.

E.

Engelen (Mr. H.) benoemd tot President in het Hooge Geregtshof te 's Gravenhage. 341.

Enkhuizen. Brand in het maritime hospitaal aldaar. 315.

Eplechin. Het kantoor van konvoijen en licenten aldaar vervangen door dat te Schengen. 245.

Eustattus (St.). Bezetting aldaar aangekomen. 304.

F.

Fidei-commissaire verhanden. Besluit omtrent de behandeling der aanvragen tot ontslag of conversie van dezelve. 327—330.

Franken. Besluit tot het ontvangen en uitgeven in de zuidelijke provinciën van stukken van 20 franken van *Lodewijk XVIII* 1815. 2.

Fransche kroon. Commissie benoemd ter liquidatie met dezelve. 64.

G.

Gedisteleerd (Binnenlandsch). Belasting op dit middel. 75.

Gedisteleerd (Buitenlandsch). Belasting op dit middel. 75.

Gelánegotiatiën (Buttenlandsche). Besluit van 9 Januarij ter voorloopige voorziening tegen dezelve. 3. — En van 22 Junij ter voortdurende voorziening. 3.

Gemeente-goederen. Bepalingen omtrent het opmaken, uitvoeren en beteekenen van dwang-bevelen, en het uitspreken van verstek tegen koopers derzelve, die in betaling achterlijk blijven. 340, 341.

Gezondheid van menschen en vee Algemeene regelen ter bewaring derzelve op landen die geïnundeerd zijn geweest. 363—366.

Geneeskundig Toezigt. Benoemingen in de Provinciale Commissiën. 363.

Graan. Middel om geklemd graan onschadelijk te maken. 375, 376. — Staten der middelprijzen, en opgaaf der hoogste en laagste prijzen in October, November en December. 377—378.

Grondbelastingen, personele en mobiliere belastingen, en het regt op deuren en vensters. Staat van derzelve verdeeling tuschen de verschillende provinciën over 1816. 4.

Groote wegen. De verdeeling en benaming derzelve door het Rijk. 357—361.

Guinea. De Gouverneur-Generaal *Daandels* komt in de plaats van den Kommandant-Generaal *de Veer*. 307.

H.

Hafstier. Een kantoor van in- en uitgaande regten aldaar gevestigd. 73.

Handzegel. Besluit omtrent de vermindering van hetzelfde in de noordelijke provinciën. 64—66.

Hoornvee. Deszelfs aantal in het koninkrijk. 375.

Huwelijk. Zorg van den Gouverneur der provincie Henegouwen tegen deszelfs kerkelijke bevestiging bevoorens de burgerlijke voltrekking. 347.

I.

Jaarwedden en Traktementen. Besluit betrekkelijk derzelve betaling, welke door 's Rijks schatkist wordt gedragen, te doen bij kwartalen. 66—68.

Jacobson (Mr. G. J.) deszelfs dood. 271.

Impost-subjecte speciën. Wet betrekkelijk derzelve invoer, doorvoer en uitvoer. 81—130.

Indirecte Belastingen. Algemeene wet op derzelve invordering. 131—177.

Inënting met de koepokstof. Derzelve bevordering. 362.

Instructie voor de officieren van den Generaal Kwartiermeester-staf, belast met het doen van militaire en topographische verkenningen. 294.

Intrest der publieke schuld, die achterstallig was tot op November 1813; te betalen door dit Gouvernement. 269, 270.

Inundatiën. Algemeene regelen ter bewaring van de gezondheid van menschen en vee na dezelve. 363—366.

Invoer, uitvoer en doorvoer van impost-subjecte speciën. 81—130.

In- en uitvoer. Wet op de heffing van derzelver regten. 178—241.

K.

Kadaster. Termijn tot reclamatiën gesteld voor de kantons Dour, Beaumont en Rochefort. 245.

Kantoren van inkomende en uitgaande regten. 246. — Van in- en uitklaring, van ontvang en van expeditie voor de konvoijen en licenten 254—263.

Kinderziekte. Te keer gegaan door de bevordering der inënting met de koepokstof. 362.

Kinsbergen (J. H. van). Deszelfs 81ste verjaardag te Elburg gevierd. 322.

Koepokstof. Derzelver inënting bevorderd. 362.

Krayenhoff, (C. R. T.) Inspecteur-Generaal van 's Rijks fortificatiën, legt den eersten steen aan de werken van Charteroy. 276—279.

Kwartiermeester-Generaal en staf der armée. Derzelver departement georganiseerd. 285.

L.

Lastgeld (Binnenlandsch). Belasting op dit middel. 78—80.

Liniën van het vrije en onvrije territoir. Derzelver loop bepaald. 249.

Liquidatie der vorderingen in de zuidelijke provinciën. Commissie daartoe benoemd. 71.

Liquidatie met de Fransche kroon. Commissie daartoe benoemd. 64.

L.

Liquidatie met Frankrijk. Gebruik der sommen daaruit. 270.

M.

Mare-chaussée. De rang van dit korps bij de andere korpsen der armée. 297.

Martin (St.). Bezetting aldaar aangekomen. 304.

Martin (Saint-) benoemd tot Raadsheer in het Hooge Gerechtshof van Luik. 342.

Medemblik. Nut van het uitdiepen der haven aldaar. 361.

Melwill van Carnbée (Mr. P.) benoemd tot Raadsheer in het Hooge Gerechtshof te 's Gravenhage. 341.

Middelen. Reglement op het afluiten der oude en het openen der nieuwe. 263.

Militairen. Bepalingen op het begraven van Protestant-sche in garnizoenen, waar geen Hervormde gemeente bestaat. 293.

Militaire gebouwen, gronden, grasgewassen en vische-rijen behorende bij het departement van oorlog. Bepaling op derzelver verhuring en verpachting. 301.

Militaire dienst. Reglement op het visiteren van de geschiktheid voor denzelfden. 286—292.

Militaire engagementen. De tijd van derzelver duur. 299.

Militairen (Gegageerde) die met de Willemsorde zijn gedecoreerd; bepaling in derzelver voordeel. 293.

Militaire School te Delft. 281—285.

Militie (Nationale). Het bijeen blijven derzelve. 272. — De opschrijving bepaald voor de zuidelijke provinciën. 272. — Vergunning van plaatsvervangers. 273. — Definitive vrijstelling van provisioneel vrijgestelden van 1815. 273. — Contingent voor de zuidelijke provinciën. 273. — Vrijstelling der gehuwden voor 29 October. 274. — Jaarlijksche bijeenkomst, indeeling der nieuw aangekomenen, en verleening van ontslag en verlof. 299.

Minderjarigen. Formaliteiten bij den verkoop in acht te nemen van vaste goederen; waarbij zij belang hebben. 330—334.

Molter (J. C.) als uitvinder van de landbouwkundige kunstbewerking, het *roppen* genoemd, door Z. M. vereerd. 377.

Muntraal (Nieuwe). Besluit omtrent derzelver gebruik. 268.

J. B. van 1816. 2de Stuk. Bb

N.

Namen. Twist en gevecht in de kazernen 303 — Lijkplegtigheid aldaar voor den Luitenant-Generaal *de Col-laert*. 303.

Nationale Militie. Het bijeen blijven derzelve. 272. — De opschrijving bepaald voor de zuidelijke provinciën. 272. — Vergunning van plaatsvervangers. 273. — Definitive vrijstelling van provisieneel vrijgestelden van 1815. 273. — Contingent voor de zuidelijke provinciën 273. — Vrijstelling der gehuwden voor 29 October 274. — Bepalingen op derzelver jaarlijksche samenkomst, de indeeling der nieuw aangekomenen en de verleenning van ontslag en verlof. 299.

Notarissen in de zuidelijke provinciën. Bij besluit vrijgesteld van borgtogt in contante gelden. 71, 72.

Non-activiteit. Traktementen voor de officieren der landmagt. 293.

O.

Olivier benoemd tot Secretaris van het Ministerie van Justitie. 342

Omflag der hoofdsommen van de grondbelasting, de personele en mobiele belasting, mitsgaders het regt op deuren en vensters over de verschillende provinciën voor 1817. 271.

Onlusten wegens duurte van granen te Luik en te Namen. 347, 348.

Onteigende gronden. Besluit wegens schadeloosstellingen. 279.

Ontvangers van steden en gemeenten. Derzelver borgtogten. 264—268.

Oogziekte. Voorbehoedmiddelen tegen dezelve bij militairen. 294—297.

Oorlogsbelasting van 1815. Verdere vervolging daarvan opgeheven. 270.

Oorlogsbelasting. Besluit tot verlenging van den termijn van kwijting. 1. — Ministeriëel verbod aan de ontvangers om in de receptissen daaruit handel te drijven enz. 2. — Reglement op de verwisseling der receptissen uit dezelve gesproten. 71.

Ordonnantie, volgens welke een regt van patent zal worden geheven. 6—55.

Ostende. Fort ten westen van Ostende voltooid. [279](#).

P.

Paarden. Voorzorg bij eene besmettelijke ziekte onder dezelve. [372](#).

Panhuis (*W. B. van*) Gouverneur-Generaal van Suriname; deszelfs dood. [305](#).

Panne (*La*). Een kantoor van in- en uitgaande regten aldaar gevestigd. [73](#).

Patent (*Regt van*). Ordonnantie op hetzelfde. 6—55.

Penfioenen voor de weduwen van officieren. [286](#).

Plaatselijke belastingen. Bepalingen daaromtrent. 241—[244](#).

Plaatselijke Kommandanten en Plaats-majors. [281](#).

Predikanten. Besluit om derzelver traktementen, die uit 's Rijks schatkist worden gedragen, bij kwartalen te betalen enz. [67](#), [68](#).

Pruisen. Bepaling der arrondissemementen en kantons, tot welke de distrikten, door Z. M. den Koning van Pruisien afgegaan en onlangs in het Rijk ingelijfd, justitiëel behooren. 336—340.

R.

Reglement omtrent de jaarlijksche amortisatie. 58—63.

Regten van in- en uitvoer. Wet op derzelver heffing. 178—241.

Regt van Patent. Ordonnantie op hetzelfde. [6](#).

Regtspleging. Tegen den Uitgever van het dagblad *le Mercure des Pays Bas*. [343](#). — Eenige bijzondere gevallen opgenoemd. [348](#).

Reuvs (*Mr. J. E.*). Deszelfs dood en lof. [341](#), [342](#).

Rijn (*Het fregat de*) te Rotterdam van stapel gelopen. [37](#).

Ronde Maat. Belasting op dit middel. [80](#).

S.

Schadeloo stelling wegens paarden en rijtuigen in 1815

geleverd. 281. — Voor huisvesting en voeding van troepen op marsch. Temporaire verhooging daarvan. 301.

Schape. Middelen tegen het schurft derzelven. 373.

Schengen. Kantoor van konvooijen en licenten aldaar. 245.

School van artillerie en genie te Delft. 281—285. — Bepalingen op admisiën voor den zeedienst. 316.

Schuld (Uitgeselde). Derzelver eerste uitloting. 63.

Steenkolén. Belasting op dit middel. 77, 78.

Steenkolén (Binnenlandsche). Besluit ten gerijf der trafikanten en fabrikanten. 244.

Steenkolén. Bepaling omtrent derzelver graving of delving in de nabijheid van vestingen. 248.

Sterreschans, voor den in- en uitvoer te water als kantoor bepaald. 264.

Suriname overgenomen en proclamatie van den Gouverneur-Generaal *W. B. van Panhuis*. — Dood van den Gouverneur-Generaal. 305—307.

T.

Territoir (Het vrije en onvrije). Bepaling der los- en ligtingsplaatsen; alsmede de kantoren van in- en uitklaring. 250—254.

Tol-vrijheid. Voorzieningen tegen het misbruik daarvan in de noordelijke provinciën, en invoering van hetzelfde principe als in de zuidelijke. 355, 356. — Nadere bepalingen daaromtrent. 357.

Traktementen en Jaarwedden. Besluit betrekkelijk derzelver betaling, welke door 's Rijks schatkist wordt gedragen, te doen bij kwartalen. 66—68.

Traktementen voor poortiers en boomsluiter in die plaatsen, waar deze beambten tot het departement van oorlog behooren. 294.

Tras, bij het metselwerk aan de vestingwerken in de zuidelijke provinciën bruikbaar. 293.

Turf. Belasting op dit middel. 77.

Twistgedingen. Bepaling der wijze, op welke zullen worden overgebracht en afgedaan: de bij de administrative autoriteiten aanhangige twistgedingen. 335, 336.

U.

Uitgestelde Schuld. Derzelver eerste uitloting. [63.](#)

Uit- en Invoer. Wet op de heffing van derzelver regten. 178—241.

Uitvoer, (Invoer) en Doorvoer van impost-subjecte speciën. 81—130.

V.

Varkens. Middelen bij eene besmetlijke ziekte onder dezelven. 370—372.

Vee-fonds. Wet eener vijfjarige belasting op runderen, paarden en schapen, en op het gebruik der daarvan komende gelden. [367.](#)

Vee-ziekte. Voorzorg tegen de besmetting van buiten. [369.](#) — Middel tegen de zoogenaamde galligheid. [369.](#) 370.

Verhuell (Mr. E. C.) benoemd tot Raadsheer in het Hooge Gerechtshof te 's Gravenhage. [341.](#)

Verhuringen en verpachtingen van militaire gebouwen, gronden, graangewasfen en visfcherijen, behoorende bij het departement van oorlog. [301.](#)

Verkoop van vaste goederen, waarbij minderjarigen belang hebben, of tot boedels behoorende, onder beneficie van inventaris aanvaard. Nadere bepaling der formaliteiten daarbij in acht te nemen. 330—334.

Verzending van brieven, pakjes en papieren, wegende twee ponden of daar beneden, dagbladen, losfe bladen en maandwerken, in de zuidelijke provinciën, langs eenen anderen weg, dan dien der post verboden. [340.](#)

Vestingwerken aan Charleroy, Doornik, Ieperen, Veurne, Meenen en anderen. 274—276. — Opnemingen door Z. M. [276.](#) — En door den Hertog van Wellington. [276.](#) — In den winter voortgezet. [279.](#) — Tras bij het metzelwerk in de zuidelijke provinciën bruikbaar. [293.](#)

Vistatiën bij belastingfchuldigen; termijn daartoe bepaald. [263.](#)

Visteren van de gefchiktheid voor den militairen dienst. — Reglement daarop. 286—292.

Vissingen. Ongeluk op het schip de Prins van Oranje, in het dok aldaar. [316](#).

Voeder. Middelen ter verbetering van het ongezonder voeder voor het vee. 373—375.

W.

Wasfenaar (Het schip de) te Amsterdam van stapel geloopen. [321](#).

Waag. Belasting op dit middel. [80](#).

Weduwen van officieren. Derzelver pensioenen. [286](#).

Wegen (Grootte). De verdeeling en benaming derzelve door het Rijk. 357—361.

Wet ter aanwijzing van fondsen voor de amortisatie-kas. 55—58. — Reglement. 58—63. — Betrekkelijk den invoer, doorvoer en uitvoer van impost-subjecte specien. [81](#)—[130](#). — Nopens het aanleggen van depots van gemalen tarwe en rogge in de noordelijke provincien. [177](#). — Op de heffing der regten van in- en uitvoer. 178—[241](#). — Houdende nadere bepaling der formaliteiten, in acht te nemen bij den verkoop van vaste goederen, waarbij minderjarigen zijn geïnteresseerd, of die behoorende zijn tot boedels, aanvaard onder beëdicie van inventaris. 330—334. — De wijze bepalende, op welke, bij de regtbanken, zullen worden overgebracht en aigedaan, de bij de administratieve autoriteiten aanhangige twistgedingen. [334](#)—[336](#). — Van heffing eener vijfjarige belasting op runderen, paarden en schapen, en op het gebruik der daarvan komende gelden. [367](#).

Wet (Algemeene) op de invordering der indirecte belastingen. [171](#)—177.

Wijn. Belasting op dit middel. [74](#).

Willems-orde. Voordeelen voor de gegageerde militairen, die met dezelve zijn gedecoreerd. [293](#).

Z.

Zeedienst. Bepalingen op de admisie van jongelingen voor den zeedienst op de artillerie- en genie-school te Delft. 316—321.

Zeep. Belasting op dit middel. [74](#).

Zout. Belasting op dit middel. [73](#).

Geene veranderingen mogende maken in hetgeen wordt overgenomen uit het Staatsblad, vinden wij ons verplicht tot de volgende

AANMERKINGEN.

In de *ordonnantie op het regt van patent* wordt gesproken van *rouw- en disteleer-ketels*. In de *wetten van belasting op onderscheidene middelen* wordt gesproken van *roer-ketels* en *beslagkuipen*.

In de wet op het Buitenlandsch gedisteleerd bl. 75. wordt gezegd: *f 81:- voor 270 fleschen, ter gewone grootte van 45 of minder in het anker*. Dit moet blijkbaar zijn *of meerder*, zoo uit den aard der zake, als uit vergelijking der wetten op het middel van den *wijn* en van het *Buitenlandsch en Binnenlandsch gedisteleerd*, als mede van de *Aziijnen*.

Eenige onevenredigheden gevonden in de belasting op de Ronde maat, bl. 80.

Op bl. 95.

500 ponden of 247 kilogrammen.

100 ——— of 49 ———

Indien 100 = 49

5 × ——— × 5

500 = 245

ook moet 2000 ponden zijn 980 en niet 988.

Op bl. 132. 2de Stuk, regel 14. staat, even als in de wet: *hoofddeel*, waar wij *hoofddoel* zouden vermoed hebben.

Op bl. 175. art. 97. laatste volzin, zal de ontvanger [*ageren*]. Dit woord schijnt overtoellig te zijn.

Op bl. 154. art. 51. laatste volzin, vergeleken met art. 58. tweede volzin op bl. 157. schijnt de (.) ingevoegd en de [, en] weggenomen te moeten worden.

D R U K F O U T E N.

In de kantteekening op bl. 178—192. staat: *Wet van 5 Oct* moet zijn: *Wet van 3 Oct*.

Op bl. 73. reg. 9. staat: 19den moet zijn 16den.

reg. 11. alsmede in de kantteekening, staat:

Hastier moet zijn: *Hastier*.



376017-50

Digitized by Google

